

နတ်တရောင်ရွယ်



BURMESE
CLASSIC
.COM



ခပ်ထန်ဆန်ထန်ကြီးနေစေမည့်...

fatigon

ဓာတ်ပွန်

fatigon

fatigon

fatigon

နယော တယ ဘဝဝတော အရဟတော သပ္ပာသပ္ပုဒ္ဓယ

ဒိုကာဝန်အရေးသုံးပါး
ပြည်ထောင်စု ပရိက္ခရာ
တိုင်ရှင်သားစည်းလုံးညီညွတ်မှုပရိက္ခရာ
အချင်းအခြားအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး
...ဒိုအရေး
...ဒိုအရေး
...ဒိုအရေး
19 OCT 2014



နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်



လော ကိ ပ ညာ ရ သ စုံ မ ဂ္ဂ ဇင်း



နက္ခတ္တကျောင်း

အိတ်စီအိုင်အိုင်

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်
 M.B.B.S (Ygn)
 ဒ-တ-ဝ(တိုင်ရှင်ဆေး)
 M.Med.Sc (Pharmacology)
 Advanced Pharmacokinetics
 Training (London)
 M.C.P.A. A.T.C.M
 (Wuhan), D.M.A
 Senior Fellowship of Aryurvedic
 Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး
 ဒေါက်ဂျင်ဆွ
 B.Sc(Bot),Dip.T.Med.
 ဦးဝင်းထိန်ကျော်
 B.A(Philos),Dip.T.Med.,
 T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ
 အယ်ဒီတာ
 ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်ရိုးသိန်း
 တာဝန်ခံစာတည်း
 ဓမ္မဒေဝ
 နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ
 အောင်ဇ(LL.B)ကိုရိုးသိန်း၊
 သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(ဝေဟနိကာယကောသိဒ၊ဝိနယဇရာ၊ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

(ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
 ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောသိဒ
 (နိကာယဝိပလ))

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.At(Myanmar),H.G.P.R.I(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး၊

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ပြန်ချီရေးဖျား

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာစီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာစီလုပ်ငန်း

အတွင်းဖလင်

ပါရမီ

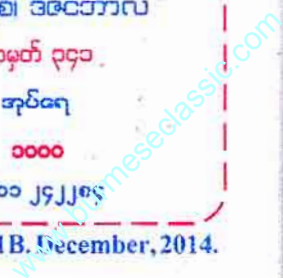


ရုံလေးရုံကျောင်းတော်မှာ ရာစုလေးသွယ်
 ယောသိတာရုံစေတီထွေးကြီး၏
 ဂုဏ်ထောင်အောင်မြင် ကျောက်ငါးအောက်တွင်...
 ၈-၁၃

ထက်ဝေသူ
 ဦးစင်မောင်ဝင်း(၁၉၃၅) နက္ခတ္တကျောင်းခြည်မဂ္ဂဇ.တိုက်၊
 ၂၃၃၊ ၂၉ ဝမ်း ရန်ကုန်မြို့၊
 အာတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးစိတ်
 ဦးစင်မောင်ဝင်း(၁၅၉၅) ပါရမီအောင်မတ်၊
 အမှတ် ၅၅၉၊ ရန်ငြိုးတောင်လမ်း၊
 ၅-ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကုန်မြို့၊
 မန္တလေးပြန်ချီရေး
 နဂါးစာပေ
 ရှမ်းတောင်ကယား ပြန်ချီရေး
 ဝိလျံနာစာပေ (တောင်ငြိုး)
 ဂရိန်ဒီစာပေပြန်ချီရေး(တောင်ငြိုး)
 မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်ပြန်ချီရေး
 ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
 ပြန်ချီရေး
 ကျော်မိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၃၃၊ ၂၉ ဝမ်း ရန်ကုန်မြို့၊
 ၈- ၀၁ ၂၅၂၅၀၄

ကြော်ငြာတုနမူ - ကိုတင်မောင်ဇွေး
 မင်္ဂလာ ဒီးပျားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
 အမှတ် ၃၄၁
 အုပ်စု
 ၀၀၀၀
 ၈-၀၁ ၂၅၂၅၀၄





အလိုတော်ပေါက်တုရားကြီး၏ တံတောင်ဆစ်
အနောက်ဘက်အတွင်း ရှေးဟောင်းစေတီရှိရာ
အပေါက်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည်... စာ-၁၁၃

မင်းဝံတောင်ရှိ မိုးညှင်းချောင်ကုန်းတော်
ငွေမင်းဝံစေတီတော်၏ ဒဏ်ငြေနေရာမှ
ရေကုန်းတော်ကို... စာ-၉၂



★ ဈေးနှုန်းရောင်းချခြင်း ★

ဟင်္သာတမြို့နယ် ရွှေပြည်စ် တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းမှ
ဆရာမဂေါ်ဝံပယ်(တဆ-၆၂၈၈)နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း
[ဦးဝင်မောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပန်းတန်း] ၁၃၃
တိမ်လှိုက်အပ်နှင့် ကုသသော ရှေးနိဗ္ဗာန်တူပညာ
[သူရမင်းနိုင်-ဈာပုံ] ၂၁၁

❁ ပညာပေးရောင်းချခြင်း ❁

တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၉၆) [ဟုဂျင်းဖီ] ၁၅၄
သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၄၁) ၂၀၆

❁ ကဏ္ဍကဏ္ဍရောင်းချခြင်း ❁

အမေးရှိ၍ အဖြေရှိခဲ့ရပါသည်
[ဆရာဦးဝင်မောင်လင်း-B.Sc၊ ရွှေဘို] ၆၂
လက္ခဏာပေး၍ အဖြေညှိကြခို ၈၆
အိမ်မဲမြို့ ကျွဲတိုင်းမင်းကျောင်းဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တဥက္ကဋ္ဌမထေရ်၏ လက္ခဏာတော် [သန်းပညာ] ၁၅၃
မဟာဘွဲ့ပညာရေးနှင့် လက္ခဏာပညာ
[ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၈၈

❁ ဝမ်းညွှန်ရောင်းချခြင်း ❁

နွဲ့လေးရုံ ကျောင်းတော်ရာ စေတီလေးဆူ
ပူဇော်မှုခရီးစဉ်(၁) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၉
မသိသူတွေ့ရှိသွား သိသူလာသွားတဲ့
နာဂရာမြှောင်ဘုရားများ [အောင်နုတင်-မုံရွာ] ၃၃
သာသနာဂုဏ်ဆောင် မြတင်းတောင်နှင့်
မြတင်းတောင်ဆရာတော်ကြီး [အင်ကြင်းပန်း] ၁၂၁
ကောင်းမှုတော်ဘုရားနှင့် ဓမ္မောကန် [ခင်ထွန်း] ၁၂၉

○ အထူးကဏ္ဍရောင်းချခြင်း ○

ရွှေတောင်နယ်မှ ရဟန္တာ(၈၀)သိမ်များ
လှေလာပူဇော်မှုခရီး(၁) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၁၃
ကရင်တိုင်းရင်းသား ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဘိုးပိုက်ဆံ၏တဝခရီး
[ပြည်မြို့မေ-လှိုင်ကော်] ၄၁
ဗောဓိတထောင် သာသနာပြုနှင့် ဗောဓိတထောင်
ဆရာတော် ဦးနာရမ၏ တဝပုံရိပ်များ(၆) [စံထွန်းသာ] ၉၁
ဝက်ခေါင်းမင်း၏ ဝိဇ္ဇာမြို့ဟောင်းဆီသို့(၆)
[အောင်စ-1.C.B] ၁၀၅
အင်းခရုစေတီများနှင့် တရားအသိထူး [ဇွန်ပိုင်ဝမ်း] ၁၆၉
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

🌿 ကိုယ်ထွေးရောင်ခြည် 🌿

ဆေးဂိုဏ်းဝင် အမှတ်တရမြှုပ်စဉ်နှင့်
 သိဒ္ဓိဆေးအစီအရင် [အောင်မြင်မြတ်-ကလေး] ၁၉၀
 ဂန္ဓာရီအဘိုးပုနှင့် အဆိပ်ပြီးကျင့်စဉ်
 [မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၂၁၄
 စုန်းကဝေ ဟူသည်မှာ [ဝင့်ဝင့်အောင်-ခေတ္တ၊ ဟားခါး] ၂၃၃
 သံသရာတစ်ကွေ့ တွေ့ကြရာဝယ်
 [ပန်းတနော်-နောင်လတ်] ၂၃၇
 ကိုယ်ထွေ့ အစွမ်းထက်သော ဆေးတောင်
 [ဦးသန်းစိုး-ရောင်းနက်] ၂၄၁

*** ပပိုင်စဉ်ရောင်ခြည် ***

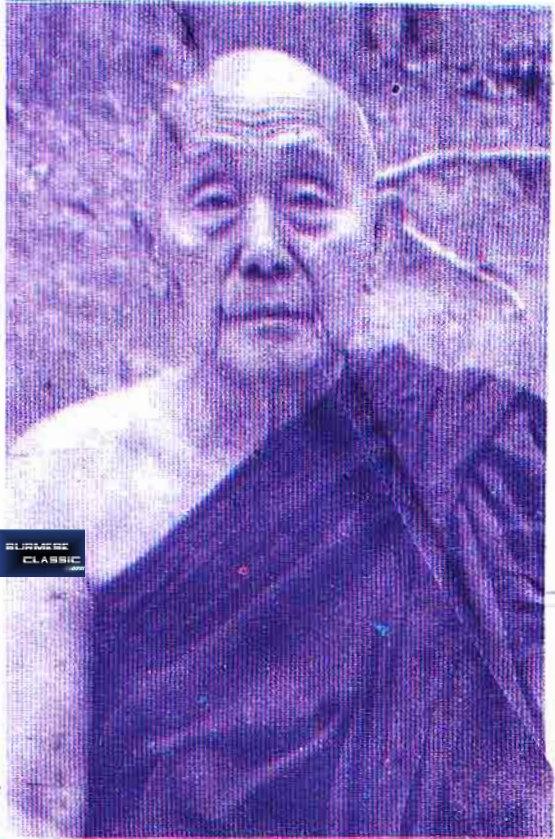
ဆင်းစီးမြင်းရဲတုရားမှာ ဆုပန်ပါ [ဦးကိုဦး] ၇၁
 ပြည်စောင်နတ်မင်းကြီးများနှင့် မိတ်ဖွဲ့လို့ထားပါ
 [အောင်နန္ဒာ-ကျိုက်လတ်] ၁၄၈
 သစ်တံခါးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမဏိဇောတ(ယော)၏
 မန္တလေးရောက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ
 [သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၁၅၅
 ပဌာန်းစကြာ [ကသာ သင်းဓမ္မာ] ၁၆၁
 ဗုဒ္ဓလေးဆူ အောင်တော်မူကျင့်စဉ်
 [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၂၀၁
 အထွတ်အထိပ်ရောက် အောင်မြင်စေသည့် ကျင့်စဉ်
 [ခရီးသည် သုတေသီ] ၂၄၈

● အမိအရင်ရောင်ခြည် ●

မြွေထုံတူးတွေ့လျှင် စီရင်နည်း [ဦးစိန်-တိုးရောင်ကြီး] ၁၅
 ငေါက်နှစ်နှင့် အစီအရင် [ရွှေဖြူး စောလွင်နိုင်-ဖြူးဖြူး] ၁၀၉
 သက်ရောက်အလိုက် ယတြာချေနည်း
 [မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၁၁၁
 အိမ်ထောင်ချေ အေးချမ်းစေ [ကောင်သုခ] ၁၆၆
 ကျွန်တော်နှင့် လိပ်ပြာကက်ကမ်း တိုက်ဆိုင်ခြင်းများစွာ
 [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၇၉
 ချစ်ခင်စေသည့် နည်းများ [တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်] ၁၉၃

□ အပူရောင်ခြည် □

ရွှေဆေးခန်း ဓာတ်လုံးနည်း [အောင်သန်း-ပုသိမ်ကြီး] ၁၅၆
 ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်ပိုး ပြုစီမံအောင်ပမ်း(၂)
 [ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၁၉၅
 ရသေ့ကြီးဦးဩ၏ ရွှေသတ်နည်း [ဆရာဦးစန်းယု-
 ခေတ်မီအဘိဓမ္မာ တောင်သာ၊ တိုင်းရင်းဆေး] ၂၃၂
 သံနှင့်ဆေးခန်း တွဲ၍ စီရင်နည်း
 [ဝိဇ္ဇာပဟိဒ္ဓိ ဆရာဦးသန်းမြင့်-တိုင်းရင်းဆေး] ၂၉၆
 ၄ နမူနာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

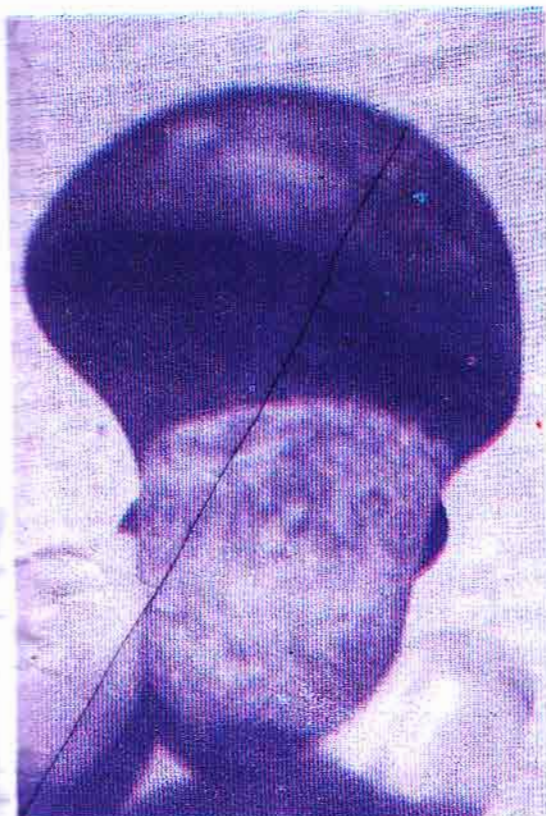


BURMESE CLASSIC

**သရာတော်ကြီး၏ ပရိတ်အစွမ်းပျာလည်း
 ထက်မြက်လှပါသည့်
 တော်ရုံ ရှေ့ဂါထဝဒနာပျားပွား... ၈-၁၂၁**

**ရုက္ခန်းစင်တောင် သရာတော်ကြီး၏
 နိဂမဇာတ်တိုင်ကဲ့ မူသရဿာ
 အရွယ်ပြောင်းလဲ ထူးခြားသော အပင်ဖြစ်ရာ... ၈-၅၃**





**ဒီဝစ္စည်းငလးဟာ ကျောက်ဂိုဏ်းဖြစ်ကြောင်း
အင်ပတန်မှ တွေ့ရခဲ့ပြီး သက်ဆိုင်ရာ
အစောင့်အရှောက်များရှိကြောင်း...** ◀ ၈၁-၁၇၇

အနက်ရောင်သွား သုသာမမှာ ရှိသလားဟု
စုံစမ်းကြည့်သည်
မည်သူမျှ မတွေ့ဘူးကြတဲ့... ◀ ၈၁-၅၈



*** ဂါထာပဏ္ဍိတီရောင်ခြည် ***

တေးရန်ကင်းအိမ် အကားတော်ကြီး [ကျော်ရင်-ဟင်္သာတ] ၇၉
ရွှေပေါ်ကွန်း ဆရာတော်ကြီး ခိုးမြင်သည့်
ထူးခြားပြီး အစွမ်းထက်သော ဂါထာတော်

[ဦးသိန်းထွန်းကြည်-အင်းဝ] ၁၇၉

ခြင်္သေ့ရုပ်တု စီရင်ထုလုပ်နည်းနှင့် အန္တရာယ်အပေါင်း
ကာကွယ်နိုင်သည့် ဂါထာတော်

[ဓမ္မာစရိယ ဦးသောင်းလှိုင်-အငြိမ်းစား စာပြင်မှူးချုပ်] ၁၈၅
သွားကိုက်သွားနာအတွက် စွယ်တော်လေးဆူဂါထာတော်
[ကျော်နိုင်လင်း-ငပလီ] ၂၃၀



*** ဆေးမှည်းတိုရောင်ခြည် ***

ဆီးချိုအတွက် ဆေးနည်းတစ်လက်

[ခင်-စာသင်၊ ဓရာမြေ] ၁၁၈

ယောက်ျားခွန်အား ကြက်သံပျား

[မောင်နေသွေး-ဝက်လက်] ၁၄၂

ပေါင်ကြီးသည်မြေသည် ဤသို့အစွမ်းထက်၏

[မောင်စိုးစွယ်-ပညာရေး] ၂၈၀

ကင်ပွန်းရွက်နှင့် ဗိုက်ပွဲဝေဒနာ

[ဓရာတိမ်ကျော်-မအူပင်] ၃၀၄

◆ ဆေးကောင်းရောင်ခြည် ◆

ကိုယ်လက်လေးလံ အဆစ်အမျက် အကိုက်အခဲ
ဖျားနာအတွက် ဆေးကောင်းတစ်လက်

[အောင်စိုးမြင့်-နေပြည်တော်] ၁၂၆

မြွေပွေးပြာ အသုံးဝင်ပုံ ဖြည့်စွက်ပါရစေ

[ကိုစိုး-စိုးဘိဝံ့] ၁၃၄

မြိတ်ဒေသထွက် ဆေးဖက်အသုံးဝင် ကန်ဇော်ဆီ၏

လက်တွေ့အသုံးပြုနည်းများ [ဦးမင်းစင်-ရွှေနင်း] ၁၈၁

ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲ အကိုက်အခဲပျောက်စေသည့်ဆေး

[စလင်း ဦးကျော်] ၂၂၉

မြန်မာ့အမျိုးသမီးများအတွက် မီးယပ်ဆေးကော်

[ဓရာမြေ ထွန်းထွန်း] ၂၉၅

*** ဝိပျဏ္ဍရောင်ခြည် ***

ရဲမွန်စခန်းမှ ဖြစ်ရပ်ဆန်း(၂) [ဝသုန်သက်လွင်] ၂၁၇

ရွှေတလား ငွေတလားနှင့် ထူးခြားသော ကျိန်စာ

[မောင်မောင်သိန်း-သတင်းထောက်၊ မီးကုန်း] ၂၇၃

+ ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် +

သစ်တံခါးလို့ပဲ ခေါ်လိုက်ချင်တယ် [မောင်စိုး-ကျောက်မဲ] ၅၅

အိမ်မြေအေးချမ်း၍ တေးရန်ကင်းစေသည့်

လွှက်တစ်ထောင်ဝမ်းနိုး

[ထက်ပင်းကျော်စွာ] ၂၀၉

❖ ဗဟုသုတများခြုံညှိခြင်း ❖

စိမ်းပိုင်းခြုံခြေကို မြေသန့်ပရိတ်ခွက်မည့် အစီအရင်
[အောင်(သိဒ္ဓိရာဇာ)နဝင်းဖြူတော်] ၁၀၂
ကိုယ်တွေ့ ကြက်မုတွန်ခြင်း အတွေ့အကြုံ
[အောင်ဆန်းလင်း] ၁၆၄

† ထူးခြားပစ္စည်းများခြုံညှိခြင်း †

အစွမ်းထက်သော ဆေးစေတီ [ဇော်သိင်္ဂါလ] ၂၃
အံ့မခန်းထူးဆန်းဖွယ် ရှေးဟောင်းဂန္ထိရမလားတစ်လုံး
[နိုင်မင်းညို] ၂၅
သီဟိုဠ် အနက်(၉)ပါး ရှာဖွေခြင်းမှသည်(၂)
[ဝေင်ခင်ဝင်း-မောဂုတီ] ၅၇

* ဂုဏ်ထူးများခြုံညှိခြင်း *

ဆရာ ဦးတိုလေး(B.A)၏ သူဝယ်နာ အကြောပြင်နည်း
[ဆေးသုတေသီတစ်ဦး] ၃၀၂

* အမျိုးသမီးအထူးရောင်းခြုံညှိခြင်း *

ခံတွင်းမြတ်တဲ့ စားဖားဟောင်းတစ်ခွက် အညှိနဲ့
ပျောက်အောင်ချက်နည်း [ကိုရီးဆန်း] ၁၃၅

○ သုတေသနများခြုံညှိခြင်း ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
[ပဲခူး မင်းကျောင်းစာသင်တိုက်ဆရာတော် မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ
ဘဂ္ဂန္တ သူရိယ(ပါဠိပါရဂူ ပိဋကတ္တယပါရဂူ(B.A)အား
ဂါရဝပြုပူဇော်ခြင်း] [သန်းပညာ] ၆၀
သမီးသုံးယောက် သားတစ်ယောက်
[မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၁၄၀

○ မြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးမြစ်များခြုံညှိခြင်း ○

အမျိုးသမီးများ လှပစေဖို့ [သန်းထွန်းသိန်း-ဘားအံ] ၁၁၉
ဖလံတောင်ပေး [ဆေးသုတေသီ] ၂၀၀
စနစ်သလွန်ပင်နှင့် သွေးတိုး
[အေးချမ်းအောင်-ရမည်သင်း] ၃၀၁

* ဝါဂျဏ္ဍန်များခြုံညှိခြင်း *

မွှားများ ဆီးချုပ် ဝမ်းချုပ် ဖြစ်သော်
[နတ်မောက် ကောင်မွန်မြင့်] ၂၅၇

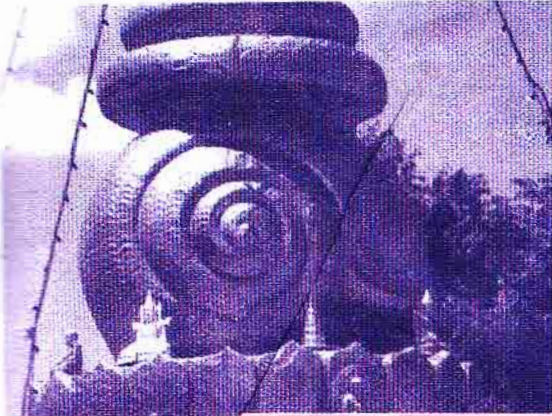
၆ နက္ခတ္တများခြုံညှိခြင်းမဂ္ဂဇင်း



အရှောက်တွင်ပိဋကတ်တော်ပင်ထားသည့်
ဆင်ရုပ်နှင့်တောင်လေးထောင့်တွင်
ပိဋ္ဌာရုပ်တစ်ရုပ်စီ ထားရှိသည်မှာ... ❖ ၈-၁၀၀

နှစ်နှစ်လောက်ကြာမှသာ ဂုဏ်ထူးများ
ရုပ်မျှော်ခြင်း အနုထွန်းမြင်းပေါ်သို့
ဆင်းစေရ ဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ
❖ ၈-၆၇





**အထက်၀ေါ်လောင်းပေးကံနေရာတွင်
ခရုကြီးကို အစားထိုး တာ၀်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ရာ
ထူးခြားလှသည်... ▶ ၈-၁၃၀**

**ပျိုစုပေးဖို့ ထုတ်နှင့် ထိရရာပလိုဘီ
စပေးဆီ အပေါ်မှတ်ခပ်ခမ်းအတိုင်း ဆိုင်းဖိုက်
ပက်ဖျားဖုံးနှင့်မင် ကြေးမည့်ခဲဖို့ ဆင်ပရိုင်း... ▶ ၈-၂၆**



**တိုင်းပြည်ဝယ် ထူးခြားမှု တစ်ခုတစ်ရာ
ပြန်ပည့်ဆိုပါက ဆန်ခေးတည်ကဲ့သို့
ကန်ဆရာ ရောက်ကျိလာသည်... ▶ ၈-၁၃၀**



❖ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ❖

လိုရာရောက်မည့် အလိုတော်ခေါက်
သမိုင်းဝင်ဘုရားကြီး [နိုင်မင်းညို] ၃၃

*** အောင်မြေရောင်ခြည် ***

စပါးတောင်မြေ သစ်ကိုက်တောင် သာသနာ့အောင်မြေ
သို့ ခရီးတစ်ထောက် (၂) [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၇၃
စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြေနှင့် ဂျိုးပုဇော် ဝါထာတော်များ(၂၂)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၉

❖ ထိစေရောင်ခြည် ❖

၂၀၀၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
ဖိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေထီဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၀၈
၂၀၀၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ထီထီးလိုက
ရွှေဇယ်ပါ ဤဂဏန်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၃၀၀

❖ မိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ❖

စွားနေ့အစို အာဟာရဖော်ရည် ပြုလုပ်သုံးစွဲနည်း
 [တင်ညိုအေး-နဂါးမြို့တော်] ၁၆၀

*** အင်းစပ်ရောင်ခြည် * ❖**

မန်ကျည်းမင်းခေါင် မေးကိုင်ဆောင်
စိုတောင် မဆင်းရဲနှင့် လူတိုင်းအတွက် နံပေါ်အင်း
[ဘရထီ ကျော်စိုင်း] ၁၄၅
ဧရာဝတီကောင်းစေသော လက်ဖွဲ့အဆောင်
[ဘုမ္မဝတီ-ကိုကိုလေး] ၂၃၆
မြို့အန္တရာယ်ကင်းသော စမ [မောင်အောင်ကျော်-အိမ်ခဲ] ၂၈၈

❖ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ❖

မုတ္တမတောင်ထိပ်မှ ရှမ်းကလောင်တော် မပုပ်မဖျက်သည့်
အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော်အား ကြည်ညိုပူဇော်ခြင်း(၂)
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၆၅
မြင်းကပါ ဧရာကမ်းမှ မပုပ်သိုးသော ဆရာတော်(၁)
[စင်ညိုငယ်] ၉၇
ဝေဘုဆရာတော်ကြီး
[ဒေါ်ဘုမနုစိစိတ္တ-B.Sc,H.G.P.Dip.Ed] ၁၃၇
နဂါးမြို့ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

❖ ထူးခြားဆန်းကြယ်ဖျော်ဖြေခြင်း ❖

ငှက်ပျောက်တစ်ပင် ရွှေစင်တ တစ်လေး(၂)
 [ရွှေတောင် ကြည့်မောင်အေး] ၂၂၅
 မြန်မာ-ယိုးဒယား(ထိုင်း)နယ်စပ်မှ အံ့ဖွယ်ကောင်းသော
 ကိုနိစာသင့် မန်ကျည်းပင် [ကိုအောင်-ရာမညစဖြ] ၂၄၉
 ဝမ်းခေါင်းအတွင်း၌ အူအသည်း မရှိသည့်
 ထူးဆန်းသော ဓမ္မပွေးကြေးနီကြီး [နေဝန်းနီ] ၂၅၂
 ထူးဆန်းစွာ အရောင်များ ထွက်နေသည့်
 စေတီကလေးနှင့် တောခြောက်ခဲရသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း
 [ဒေါ်ခင်ဝင်းမွန်-ဘီအေ၊ သမိုင်း] ၂၅၇
 အဖြူဖိုလုံးများနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း
 [စောမိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၉၇

▣ အပေးအမြဲဖျော်ဖြေခြင်း ▣

ဆေးကွမ်းအစ်ထဲမှ တန်တူဆန်နက်ရုပ်တု
 ပညာရှင်များမှ ဖော်ထုတ်ဖော်ပြပါ
 [ဘုမ္မဝတီ ကိုကိုလေး-ဘီအေ] ၁၄၁
 ကျောက်ဖိနပ်နှင့်အသုံး သိသူများမှ ဖြေကြားပေးကြပါရန်
 [စန္ဒာမိုး-တောင်ငူ] ၁၄၇

❖ နေ့စဉ်ဆုံး အပတ်စဉ်ဆုံး ညွှန်ဖျော်ဖြေခြင်း ❖

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း ငွေကြေး
 လာဘ်လာဘ သွက်လက်စေ့ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၈၇
 ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွက်
 ခုနစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၂၂
 ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း
 ပုံရိပ်ရုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟူဂျင်းစီ] ၂၃၂

◆ ပပျန်းဖျော့ဖျော်ဖျော်ခြင်း ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း
 ကျန်းမာပျော့အတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟူဂျင်းစီ] ၂၂၄

● ပပျော့ပျော်ဖျော်ဖြေခြင်း ●

မိတ်ဆွေဖွဲ့သူ [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၄၆
 လေယာဉ်ပျက်ကျရာမှ သေဆုံးသွားသော စစ်မှုထမ်းအရာရှိ
 ဝင်းစားသော ကလေးငယ် တို့တို့ [ချို-အမရပူရ] ၂၅၅
 ငါးဝယ်ကြိုဦးမလားရှင် [မဟူရာ-စရာဝတီကသာ] ၂၆၁
 လက်ဖွဲ့(၁) [ရွှေစံကင်း] ၂၆၅
 သူ့အရပ် သူ့ဒေသနှင့် သူ့နယ်မြေတို့၏ သူ့လေ့ဆန်းများ
 (ဒေသခံနတ်တို့၏ သဘောသဘာဝ) [ကသာ သင်းမွေး] ၂၇၀
 ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုး ပရလောကရောက်သူတစ်ဦး
 [အိုပယ်ထွန်း] ၂၇၇
 ယောဂီဆောင်ထဲမှ ပရလောကသားများ [ချမ်းသာ] ၂၈၁
 စားပွဲနတ် [ထီလာဦး] ၂၈၉
 လူပုလေးလား မှင်စာလား [ကျော်လင်းထွန်း-ရွှေသင်း] ၂၉၁
 ဝ နဂျက်ကရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝိဇ္ဇာဓေ
 ဆိုင်ကု
 ကျောက်ပျား
 အတွက်
 ဤ
 ဆေးဝေတီ
 မှ
 အနည်းငယ်
 ခြစ်ယူကာ...
 စာ-၂၃



ကန်တူဆန်နက်
 နှစ်
 ထုလုပ်
 ထားသည်
 ရုပ်တု၏
 စွမ်းရည်သတ္တိကို
 သိရှိသူ
 ပညာရှင်များမှ...
 စာ-၁၄၁



မန်ကျည်း
 ပင်းခေါင်
 မေးကိုင်
 ဆောင်
 အိုဇောင်
 မသင်းရဲဂို...
 စာ-၁၄၆



သုံးလေး

ကျောင်းတော်ရာ စေတီလေးဆူ

ပုဇွန်တောင် (၁)

လွန်ခဲ့သော (၆)နှစ်ခန့်က စလင်းကန်လယ်ဆရာတော် ဂါရဝပြု ပူဇော်မှုခရီးအတွက် မင်းဘူးခရိုင်သို့ စာပေခရီးနှင့်ခဲ့ရာတွင် စာတည်းချုပ်က ရောက်တော့ရာအနောက် သုံးထပ်ကျောင်းမှ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးထံ သွားရောက် တွေ့ဆုံရန် အကြံပေးလမ်းညွှန်ခဲ့ပါသည်။

ထိုဦးပဉ္စင်းနှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ ရေလည်ကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာ သီဟထံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကာ ရွှေတိုစေတီခေါ် မုန်းစက်တော်ရာ တတိယပါဒစေတီတော် ဘုရားဖူးလမ်းညွှန်ဆောင်းပါးရေးနိုင်ရန် ကူညီပေးတော်မူသည်။

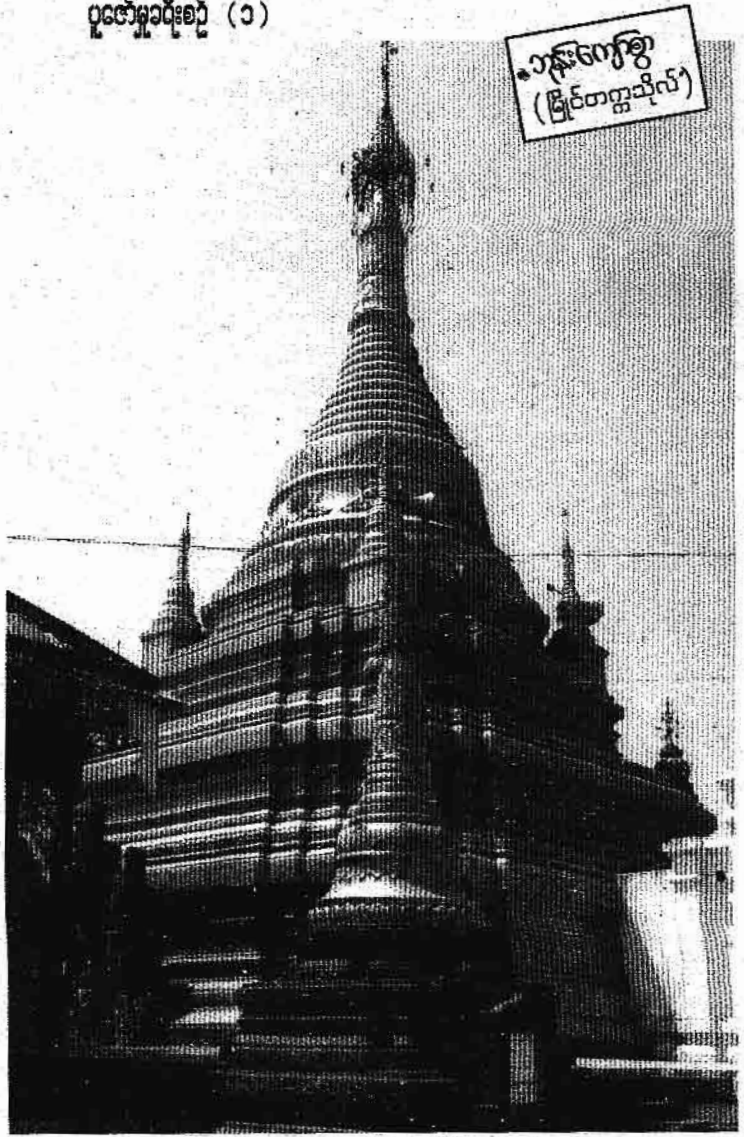
ထိုစဉ်က သက်တော်(၈၃)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော ဆရာတော်ကြီးက ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ပွင့်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားလေးဆူ၏ ကျောင်းတော်ရာစေတီလေးဆူကို အမိဋ္ဌာန်ပြု ပူဇော်သင့်ကြောင်း အကြံပေး မိန့်မြွက်တော်မူသည်။

စေတီလေးဆူကို နေ့ချင်းပြီး (တစ်နေ့တာအချိန်အတွင်း ပြီးစီးအောင်) ဖူးမြော်ပူဇော်ရမည်ဖြစ်ရာ ကိုယ်ပိုင် သို့မဟုတ် သီးသန့်ငှားရမ်းထားသော မော်တော်ယာဉ်ဖြင့်သာ အဆင်ပြေလိမ့်မည်ဟုလည်း မိန့်တော်မူလေသည်။

ကျောင်းတော်ရာစေတီလေးဆူ

၁။ ကုက္ကုဋ္ဌာရုံစေတီ => ပွင့်ဖြူမြို့နယ်

F.2A.December, 2014.



ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

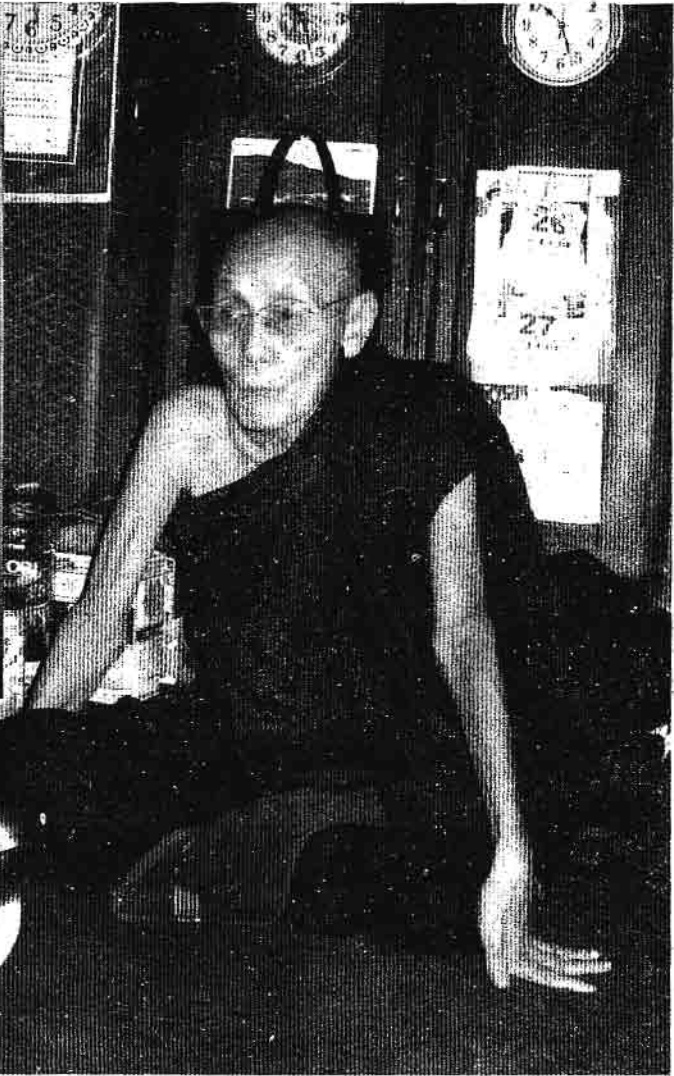
ယောသီတာရုံစေတီတော်ကြီး

အနောက်ယွန်းယွန်း (၈)မိုင်ခန့် အကွာ၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ အုတ်ဖိုရွာအနီး၌ရှိ၍ ကကုသန် မြတ်စွာဘုရား၏ ကျောင်းတော်

ရာ ဖြစ်၏။
၂။ ယောသီတာရုံစေတီ => ပွင့်ဖြူမြို့နယ် အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်း (၆)မိုင်ခန့် အကွာ ရွာခိုင်ရွာအနီး၌ စံပယ်၍

နက္ခတ္တဗေဒဖြည့်စွမ်းရေးဦးစီးဌာန

www.burmeseclassic.com



◆ မြောက်ဘက်အာရှမှ အပျင်းတော်သူ
တရုတ်ပြည်ထောင်စုတော်ကြီး
ဦးညွှာသီဟ

◆ ထင်ရှားသော သရုပ်ဖော် ပန်းချီကားတစ်ချပ်

ကောဏဂုံ မြတ်စွာဘုရား၏
ကျောင်းတော်ရာဖြစ်၏။

၃။ ပါဝါရုံစေတီ ⇒ ပွင့်ဖြူမြို့အနီး
ဘုရားကုန်းရွာ၌ရှိ၍ ကဿပ
ဘုရားရှင်၏ ကျောင်းတော်ရာ
ဖြစ်၏။ ရွှေပန်းမြိုင်စေတီဟု
လည်း ခေါ်ကြသည်။

၄။ ဂန္ဓာရုံစေတီ ⇒ ပွင့်ဖြူမြို့၏
အရှေ့တောင်ယွန်းယွန်း (၈) မိုင်ခန့်
အကွာ ကျောင်းတော်ရာရွာအနီး၌
ရှိ၍ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်၏
ကျောင်းတော်ရာဖြစ်၏။ စန္ဒကူး
နံ့သာ ကျောင်းတော်ရာစေတီဟု
လည်း ခေါ်ကြသည်။

ဤသို့လျှင် ကြားနာခဲ့ရသော်လည်း
ထိုစဉ်က လမ်းခရီးနှင့် အခြားသော
အခြေအနေအချို့ကြောင့် နောင်အခွင့်
အခါသင့်ပါက ပူဇော်ရန် တေးမှတ်



www.burmeseclassic.com



◆ လက်သဲတက်မှ ကညွန်ဆီဦးထောင်နှင့် နတ်ရုပ်



◆ လက်သာတက်မှ နဂါးဆီဦးထောင်နတ်ရုပ်

◆ ယောသိတာဂုဏဝီအဝင်ပုဂံ

ထားခဲ့ရပေသည်။

နိဒါန်း

၁၃၇၅ ခုနှစ် တပေါင်းလသပေ။
နွေကာလ အဦးအစဖြစ်သော
တပေါင်းလတွင် တောအုပ်သည်
ကောင်းစွာပွင့်သော ခက်ပန်းစုံဖြင့်
အသရေရှိပါပေ၏။ ဘုရားရှင်ကိုယ်
တော်တိုင်က...

‘ဝနပုဂ္ဂဗ္ဗေ ယထ ဇုသိတဓ္မေ ဂိမာန
မာယေ ဟဋ္ဌပသ္မိံ ဂိမ္ပေ’

ဟု ရတနသုတ်တွင် ဟောကြား
တော်မူခဲ့သည်။

နှစ်စဉ် တပေါင်းလတိုင်းတွင် ထူး
ခြားသော နေရာအသများသို့ သွား
ရောက်လေ့လာပူဇော်ရလေ့ရှိရာ ယခု



နှစ် တပေါင်းလတွင် ပွင့်ဖြူမြို့နယ်မှ
ကျောင်းတော်ရာလေးဆူကို လေ့လာ
ပူဇော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

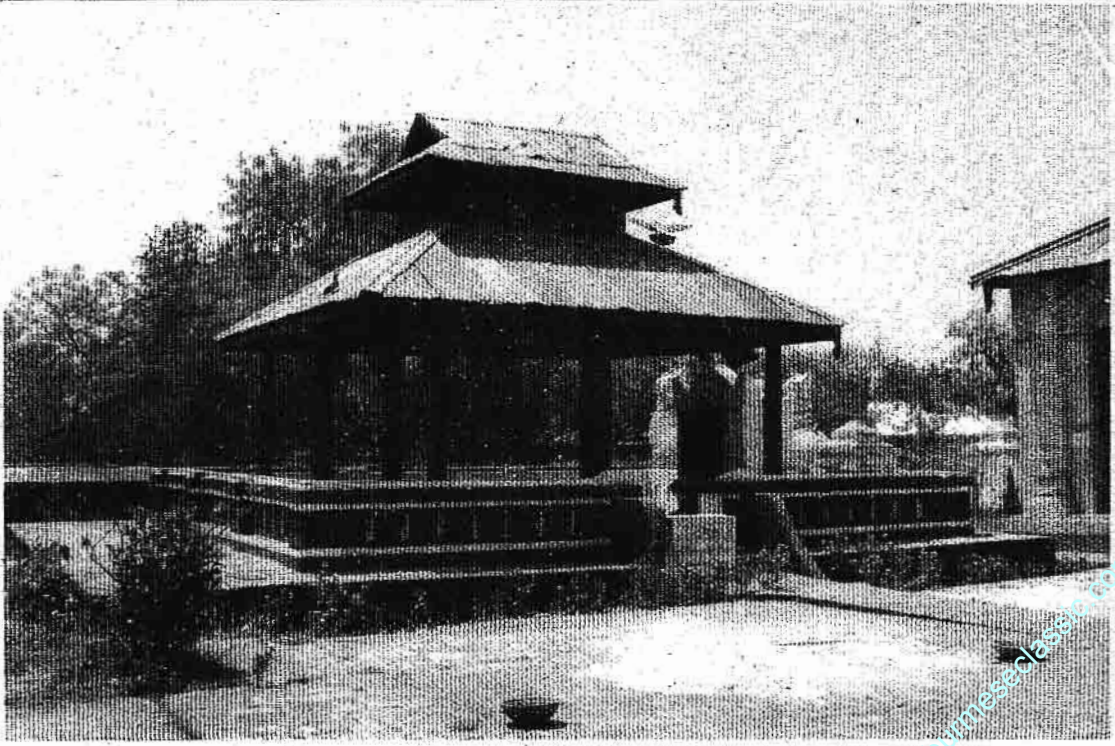
လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး အတန်

အသင့် ကောင်းမွန်၍ ဆိုင်ကယ်အငှား
ယာဉ်များ ပေါများလာသောကြောင့်
စေတီလေးဆူ နေ့ချင်း ပူဇော်အဆင်
ပြေခဲ့ရလေသည်။

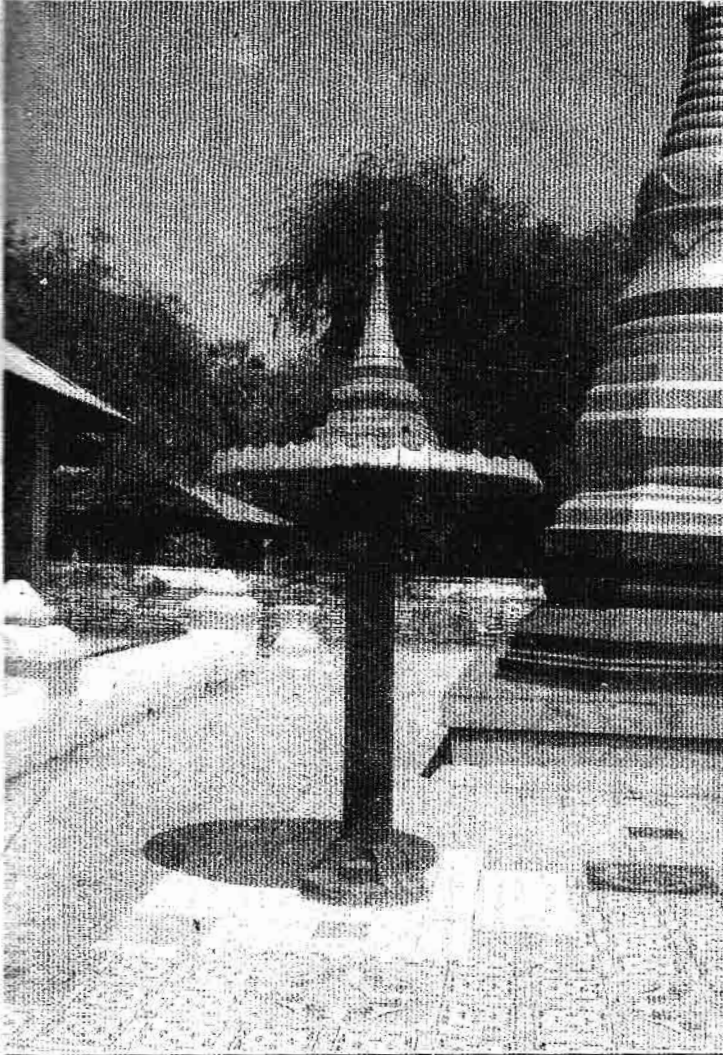


◆ ထောင်တော်အာရုံနဲ့ ပိတောက်

◆ အနောက်ထောင်တော်နဲ့ ဇယားတော်ရုံပိတောက်



၁၅ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂူရင်း



◆ ရာဟုထောင့်မှ အောင်မြင်

ရှေးဦးစွာ ရေလည်ကျောင်းဆရာတော် အရှင်ပညာသီဟအား သွားရောက်၍ ဂါရဝပြုဖူးမြော်ရာ သက်တော်(၈၉)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း ကျန်းမာသွက်လက်ဆဲ ဖြစ်သော ဆရာတော်ကြီးက စေတီတော်များနှင့် ပတ်သက်သည့် တေးထပ် တဘောင်များ ရွတ်ဆိုရင်းပြလျက် သာဝခေါ်ဆိုအားပေးတော်မူလေသည်။

ကျောင်းတော်ရာ စေတီလေးဆူကို တစ်နေ့တာအတွင်း ပြည့်စုံအောင်

ဖူးမြော်၍ မိမိတို့ တတ်အားသမျှ ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ် အမှုများ ပြုခြင်းဖြင့်...

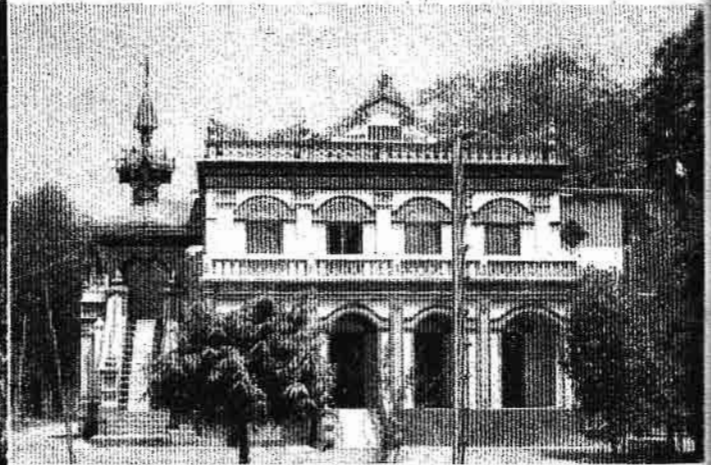
- ◆ စာစတ်နေမှု ဖုလုံလောက်ခြင်း။
- ◆ အိမ်ထောင်မိသားစု ချစ်ခင်စည်းလုံးခြင်း။
- ◆ နေအိမ်ဂေဟာ တည်ငြိမ်အေးချမ်းခြင်း။
- ◆ လမ်းခရီးလှည့်လာမှု အဆင်ပြေချောမွေ့ခြင်း။
- ◆ ကျန်းမာပြည့်စုံစွာဖြင့် အများအကျိုးသာယာအကျိုး ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း စသည် အကျိုးထူးများ ခံစားရရှိနိုင်သည်ဟု သိမှတ်ရလေသည်။



◆ အရှေ့ဘက် အာရုံခံ
လက်ထောက် ရုပ်ပွားတော်
အရှေ့အာရုံခံ
◆ လက်ယာဘက်ရုပ်ပွားတော်



နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း ၁၃



▲ မြောက်ဘက်သို့မှ နှစ်ထပ်တော်သဘာဝ

▼ အရှေ့ဘက် အာရုံခံမှ တစ်ည့်ဆွတ်ပွားတော်

◆ သာသနာ့အဖွဲ့ဆောင် ဦးထောင်စေ့

၁။ ဃောသီတာရုံစေတီတော်
ပူဇော်မှုခရီး

ရွှေဘိုရွာ ရေလည်ကျောင်းမှ ပြန် ထွက်ကာ ရှောက်တောရွာမှ အရှေ့ဘက်သို့ သုံးမိုင်ခန့် ကွာဝေးသော ကျောက်ခင်းလမ်းအတိုင်း သွားရောက်ခြင်းဖြင့် ရွာခိုင်ရွာဦးရှိ ဃောသီတာရုံစေတီတော်သို့ ရောက်ရှိသည်။

စေတီရင်ပြင်ပေါ်သို့ မြောက်ဘက် မှန်မှ ဝင်ရောက်ရကာ မှန်ဦးထက်တွင် “မဟာဃောသီတာရုံ ဝိဟာရစေတီတော်” ဟူသော ကမ္ဘည်းကို တွေ့ရသည်။

စေတီတော်ကြီးမှာ ဉာဏ်တော်အမြင့် ပေ(၉၀)ရှိ၍ ထည်ဝါသပွယ်လှသော စေတီကြီးဖြစ်သည်။ အရံစေတီ (၁၇)ဆူ ဝန်းရံပူဇော်ထားသည်။ အနောက်ဘက်မျက်နှာမှလွဲ၍ ကျန်သုံးမျက်နှာတွင် အာရုံခံတန်ဆောင်း သုံးဆောင် ဆောက်လုပ်ထားသည်။

၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စုရင်း



တောင်ဘက်အာရုံခံအတွင်း၌ မြေတော်ရာပါဒစေတီတစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ စက်တော်(၁၀၈)ကွက် ပူဇော်ထားပုံမှာ တောင်ခွင်သာသနာပိုင်လက်ထက်ပူဇော်ပုံနှင့် မတူညီ ဖနောင့်တွင် ကြာပွင့်ခံ၍ ဆန်းသစ်သော ပူဇော်မှု ဖြစ်လေသည်။

အရှေ့ဘက် အာရုံခံတွင်းတွင် တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူ၏။ ရှေ့တော်မှောက် ဝဲယာတွင် တန်ဆောင်းနံရံကို မှန်ထွင်း၍ မတ်ရပ်တော်နှစ်ဆူ ပူဇော်ထား

သည်။ မြောက်ဘက်အာရုံခံ တန်ဆောင်းတွင်မူ လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။ အရှေ့သို့ ခေါင်းပြုကာ လက်ဝါးကို အုံးပြုလျက် သက်သောင့်သက်သာ သီတင်းသုံးတော်မူသော ရှင်ပင်ပေါင်းလဲလျောင်းတော်မူဖြစ်ပေသည်။

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

စာရေးသူက နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီးကို လစဉ် ဝယ်ယူဖတ်ရှု နေသူတစ်ဦးပါ။ တစ်ခါတစ်ရံတော့ လည်း ဂန္တီရဆောင်းပါးလေးတွေ ရေး သားပေးပို့ခဲ့ဖူးပါသည်။

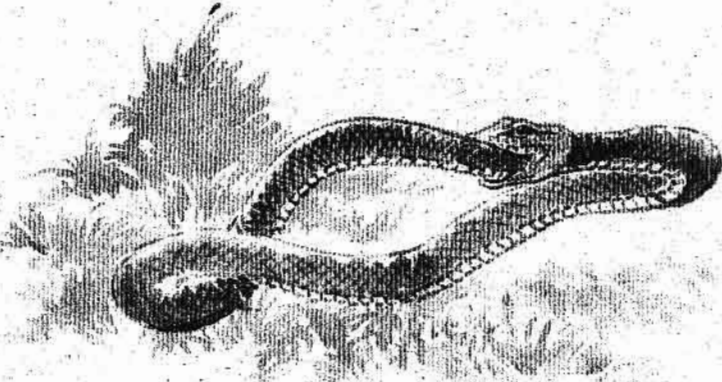
နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ အမှတ်စဉ် (၃၃၇)၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ်၊ စာမျက်နှာ (၁၆၉) တွင် စာရေးဆရာ မင်းတပ် ဦးအောင် ခင်မှ ထူးဆန်းသော မြွေကွင်းဆက် နှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိသူ ပညာရှင် ဗျားမှ မြေကြားပေးပါရန် ရေးသား ဖော်ပြချက်နှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူ ကြားခဲ့ဖူးသော စီရင်နည်းကို ရေးသား ပြန်ကြားလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ပညာရှင်တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ ဂန္တီရအကြောင်းအရာများ နှင့်ပတ်သက်၍ ဝါသနာပါသူ တစ်ဦး နှင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ငယ်စဉ် ကျောင်း သားဘဝကတည်းက ဝါသနာ ပါ၊ ဖြစ်သည်။

လူကြီးမိဘများ ပြောကြားရာတွင် စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင် မှတ်သား ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဤမေးခွန်းအား ပြန် ဖြေ ဖြေ ရေးသားနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ ကြားဖူးခဲ့ခြင်းမှာ စာရေး သူ၏ဖခင် ဦးမောင်သင်နှင့် တိုင်းရင်း သားဝါသနာရှင် ဆရာဦးသိန်းတို့ မှ လက်ဆံပြောကြားရာတွင် ဘေး မှ ဝင်ရောက်နားထောင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ကြားဖူးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူ၏ဖခင် ဦးမောင်သင်မှာ အင်္ဂလိပ်ဝါသနာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါ သည်။ စာရေးသူ၏ဖခင်အကြောင်းကို ၂၀၀၀ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ စာမျက်နှာ(၂၄၁)တွင် မသေဇာတ်လုံး ထား၍ ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ရေးသား



မြွေထုံကူးတွေ့ဖျင်

စီရင်နည်း

ခဲ့ဖူးပါသည်။

အဖေနှင့်ဆရာဦးသိန်းတို့ ပြောကြား ရာတွင် ဤကဲ့သို့ မြွေတစ်ကောင်ဟာ သူ့အငြီးကို သူ ပြန်မျိုးတာကို “မြွေထုံ ကူးသည်” ဟုခေါ်ကြောင်း အထက်ပါ ဖြစ်ရပ်မျိုးမှာ အင်မတန်မှရှားပါး၍ မြင် တွေ့ခဲလှကြောင်း ပြောကြားကြပါ သည်။

စီရင်နည်းမှာ မခက်လှပါ။ ဤကဲ့သို့ မြွေထုံကူးနေသည်ကို မြင်တွေ့ပါက အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါ။

၁။ မိတ္တင် လက်ကိုင်ပုဝါ (သို့မဟုတ်) သဘက် (ခေါင်းစည်းပုဝါ)ပါလာပါက ထုံကူးနေသော မြွေပေါ်တွင် အုပ်ထားလိုက်ပါ။

၂။ မိတ္တင် လက်ကိုင်ပုဝါ (သို့မဟုတ်) သဘက် ခေါင်းစည်းပုဝါပါက ဘေးနားတွင် ပေါက် ရောက်နေသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ အပေါ်အကိုင်တစ်ခုကို ချိုးယူ ဖြတ်ထားက် ၍ မြွေကွင်း၏အလယ်တွင် ခိုဝှဲပြုစွာ စိုက် ထားလိုက်ပါ။ မြွေက လုံးဝ အန္တရာယ် ပမယပါ။

ထိုင်ကြည့်စရာမလိုပါ။ နောက်နေ တွင်မှ မြွေကွင်းဆက်သောနေရာတွင် သွားရောက်ရှာဖွေပါ။ မြွေကတော့

ပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။ လက်ကိုင်ပုဝါ (သို့မဟုတ်) ခေါင်းစည်းသဘက် (သို့ မဟုတ်) စိုက်ထားခဲ့သော သစ်ကိုင်း သာ မြင်တွေ့ပါလိမ့်မည်။

စီရင်နည်းလို့ပဲ ခေါ်ဆိုပါတော့။ ဘာ တွေ့အကျိုးဖြစ်ထွန်းသလဲ၊ ဘယ်လို သိဒွိတွေလဲဆိုတော့ မြွေများကိုနိုင် သော သိဒွိနှင့် ပီယသိဒွိအားတွေ ရပါလိမ့်မည်တဲ့။

ပါးပျဉ်းထောင်၍ အန္တရာယ်ပြုမည့် မြွေကိုတွေ့ရင်သူ့ရဲ့ရွေးကနေ လက်ကိုင် ပုဝါ (သို့မဟုတ်) ခေါင်းစည်းပုဝါ (သို့ မဟုတ်) စိုက်ခဲ့သောသစ်ကိုင်းနဲ့ ရမ်းလိုက်တာနဲ့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျပြီး ထွက်ပြေးပါလိမ့်မည်။ မြွေတွေကို အလွန်နိုင်ပါတယ်တဲ့။

မြွေကိုကိုင်ခံရတဲ့လူနာတွေကို ကုသ ရာမှာ သုံးပါသတဲ့။ ပီယသိဒွိအနေနဲ့က တော့၊ လူချစ်လူခင် ပေါများပြီပေါ့။ တခြားကိစ္စတွေကတော့ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးလို့ပဲ ကြားဖူးပါကြောင်းပါ ခင်ဗျား။

ဦးစိန်(တိုးရောင်ကြီး)

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ



ပုသိမ် ၀၀၀၆ (၆၆) ၀၀၂၅၇၇ လိပ်စာ ၀၀၇၀ (၆၆)

“ကိုမင်းကျော်ပါလား မတွေ့တာကြာပြီ”

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ ဆရာကိုဖော်ချိန်တို့ကို . . . စိတ်ထဲကတူ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လောတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ကျွန်တော်တို့ဘာအတူပေးရမလဲပြောပါဦး”

“တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆိုတော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”

“ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”

“အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၀၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . . ”

“မပေါ့နဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့ လိုအပ်နေပြီ . . . ”

“ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”

ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်ရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါလာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆိုမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး၊ ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”

“ဆရာတို့ ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”

“ဒါနဲ့ တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ခဲ့လား”

“ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစားချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . . ”

“ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥပု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဒ္ဒန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုဖန်များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အနီးနီးခေါက်ဆွဲနဲ့ ဒံပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပဲနဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိက်လိမ့်မယ် . . . ”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”

“ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခင်ပါလားတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းဖွိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ငွေချယ်မှုမှန်ကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရုံမှတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ ”

ပင်ရင်း 'ဝင်း' ဆေးတိုက်

ပုန် - ၀၁ ၅၉၀၅၇၇

ပြန်ချိရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်

၇/၆၆၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀

၀/ဘောင်ရပ်ကွက်၊ သယံဇာတကွန်ပလက်စ်၊ ပုန်

ပုန် - ၀၉ ၄၃၀၃၄၄၄၄၄ ၀၉ ၅၀၉၀၉၀၉၀၉၀ ၀၉ ၅၀၉၀၉၀၉၀၉၀





▲ လျှောက်တော်မှ နှစ်ဆယ်

ဘုန်းကြော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ရွှေထောင်နှယ်မှ ထူးခြားဆန်းကြယ်

ရုပာဗ္ဗာ (၈၀) သိပ်ပျား

လှေလာပုဇွန်မူခရီး (၁)

ရုပာဗ္ဗာရှစ်ဆယ်

ပိဋိဘာသာဖြင့် “အသိတိ အသေကွ” မြန်မာဘာသာဖြင့် ရုပာဗ္ဗာရှစ်ဆယ်ဟူသော ဝေါဟာရကို ဖိနုတ္တပကာသနီကျမ်းတွင် စတင် သိမှတ်ခဲ့ရသည်။

သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီးသည် ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော စေတီတို့ကို ပူဇော်ကြရန် တိုင်းသူပြည်သားတို့အားလည်း နှိုးဆော်ကာ သရဏဂုံနှင့်တကွ ရှစ်ပါးသောသီလကို ဆောက်တည်စေ၏။ ထိုသို့ ပူဇော်ရာတွင်

မာရ်နတ်မင်းက နောင်ယုက်သဖြင့် ရှင်ဥပဂုတ်က တန်ခိုးဖြင့် ကာကွယ်ပေးသည်။

မာရ်နတ်နှင့် ရှင်ဥပဂုတ်ထေရ်တို့ တန်ခိုးပြိုင်ကြပြီးနောက် ရှင်ဥပဂုတ်က အနိုင်ရကာ မာရ်နတ်ကို တောင်တွင် ချည်နှောင်လျက် “မင်းကြီး၏ ပူဇော်ပွဲ မပြီးမချင်း ဤအရပ်၌ နေရစ်” ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ပူဇော်ပွဲပြီးသောအခါ မာရ်နတ်ကို လွှတ်ပေး၍... မာရ်နတ်... ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ

သင်ပြင်ပူပူသည် ဝယ်ပြင်ရတူပါ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ဟန်ကို သာဝကအဖြစ် အရံနှင့်တကွ ဖန်ဆင်းပြပါ။

ဟု ဆို၏။ မာရ်နတ်က... ‘ရှင်ဥပဂုတ် ကျွန်ုပ်အား ရှိပုဇွန်ကား ပြအံ့’ ဟု သဘောတူလျက် တောအုပ်တွင်းဝင်ကာ လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်၊ ရောင်ခြည်ဓမ္မာတော် ကောက်ထွန်းလျက် လက်ဝဲလက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝက အနု၊ မဟာသာဝက ရှစ်ကျိပ်တို့ ခယဇာပုံနှင့် တကွ ဘုရားအသရေအလင်းတော်ကို ဖန်ဆင်း၍ ပြပေ၏။

မိသားစု

၁။ သမုတိ သဗ္ဗာနုယံမှ လူ့ဘုံတွင် လူ့တစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၂။ သာသနာကြောင့် လူ့ဖြစ်ရပါသည်။ (၁)။ ဝိပဿနာသော ကုသိုလ် အကုသိုလ် (အင်္ဂါရှာသကော)ကြောင့် ဟု အမှန်ခြေရပါသည်။

၃။ လူ့ဘုံ မဟုတ် နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ အတ္တစင် (အတ္တဝါဒါ) ဖြစ်လာပါက) အို နာ သေ ဓာတ် အဝင်ဖြစ်ရစေပါသည်။

၄။ ဘာဝကတင်ဖြစ်ခြင်း ခန္ဓာ (၅) ခုကို " ဝိပိနိ " မှာ မုတိယူချိနေသမျှ အစသ သံသရာ လည်၍ မဆုံးနိုင်ပါ။

၅။ မအိုမနာ မသေလိုပါက " ခန္ဓာ (၅) ခုကို မုတိ ဝိပိနိ မလို ရှောင်မှ " ရစ္ဆတမောဂြုဏာ၊ ဧသတိလည်း အရောအော့ဖြင့် အကုသိုလ်မတတ်နိုင်ကြပါ။

၆။ သာသနာကြောင့်လား? ဥပမာ (၁)။ အိမ်စခေါ်စေ အရစ်ကုလုကို ကြည့်ပြီး အပိုင်ဝယ်ရောင်းစိတ် တွေ မထိန်းသိမ်းနိုင် ခြင်းကြောင့် လက် ယူမှု/ မသားယူမှု (ခလောင်၊ အိမ်သင်္ကာ၊ စာနာ) ကို ဖြစ်နေကြရပါသည်။

၇။ အရ ဝိပိနိ ခန္ဓာ (၅) ခု၊ အရစ်ကုလုကို အပိုင်ဝယ်စီစား၍ သားစော့၊ သမ်းတော့၊ အခြားစော့နှင့် တော့စော့စော့ ဖြစ်နေရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၈။ သာသနာကြောင့်လား (က) အရောဂု (ဂ) ဝါးကို သန့်ရှင်းစေရန် အောက်တည်ပြီး (ဃ) (င) ပါးသီလစကို ပြုအောင် အောက်တည်ပါ။ (စ) မသလျှင်စော့ပြီး အဝင် သဗ္ဗာ ဝေဟနမှ ခန္ဓာ (၅) ခု၊ ရှင်နာမ် အရားတို့ကို စော့လာပါ။ သင်ယူပါမှသာ သာသနာပါ။

၉။ ရဟန်းတစ်ယောက် မသာသနာပါ ဖြစ်၍ " ခ " စာစမျှ ဘျင်းတည်၍ မြို့၊ မြို့နယ်တိုင် မရှိရပါ။

ဦးစင်စေတီနှင့်အညီ ကြည့် သာသနာတင်နိုင်မင်း ဥက္ကဋ္ဌမင်းဘိက္ခုနီကလေး

(ကျီးသံလေးထပ် ဆရာတော်၏ ဝံ့တော်စုံ ဖိနတ္တပကာသနီကွမ်း၊ မာဗျက်နာ ၇၉၅၊ ၇၉၆ မှ ထုတ်နုတ်ပါသည်။)

ထိုအကြောင်းကို ဆရာအရှင်ပညာ ဒီပအား မေးလျှောက်ကြည့်သည်။

‘ပြတ်စွာဘုရား ဒေသစာရီကြွတော်မူရာမှ ရဟန္တာ(၅၀၀) ရဟန္တာနှစ်သောင်း ခြံလိုက် ပါကြတာ ဘုရားသိင်္ဃာတော် ဖတ်ရပါက ဘုရား အခု ရဟန္တာ(၈၀)နှင့်တကွ ဖန်ဆင်း ပြုတယ်ဆိုတာ ဘာကြောင့်ပါလဲ ဆရာတော် ဘုရား’

‘တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဝါဒမှာ တခြား

ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုတွေနဲ့မတူ၊ ထူးခြား တာက ဘုရားဆိုတာ အလိုအလျောက် ဖြစ်တည်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ အမိဝမ်း က ဓမ္မတာမွေးစဉ်အတိုင်း မွေးဖွားကြီး ပြင်းလာပြီး ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအား ထုတ်လို့ သာမန်လူသားဘဝကနေ ဘုရားဖြစ်လာတာပါ။

ဒီအကြောင်းကို စာမေးပွဲတွေမှာ နှစ်နှစ်တစ်ကြိမ်၊ သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် မွေးခွန်းတစ်ပုဒ်အဖြစ် ထည့်သွင်း ဖြေဆိုစေပါတယ်။

ဂေါတမဘုရားရှင်ဟာ ရှိရင်းစွဲ

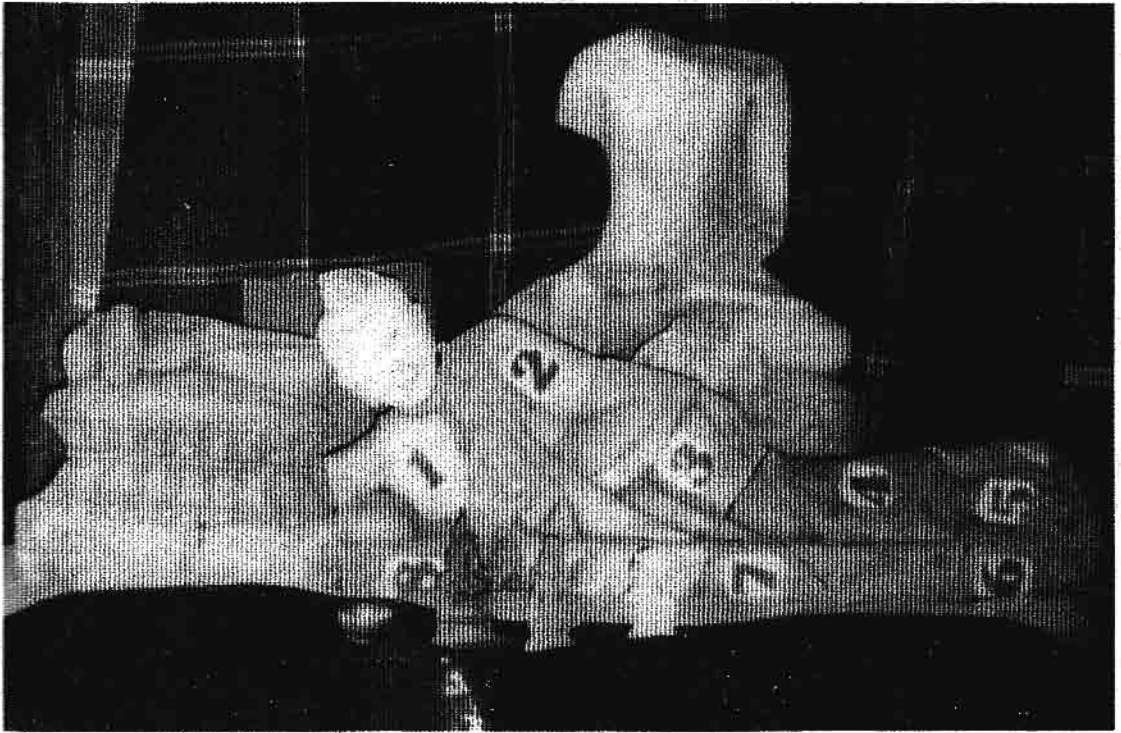


▲ လူ့ရုပ်ပွားတစ်လူ
◆ ချိုက်သွဲတာထက် သက်ဝေစာတမ်း

ဥာနေ အယူဝါဒတွေကနေ ဖောက် ထွက် ရုန်းကန်ပြီး ဗုဒ္ဓဝါဒရယ်လို့ ထူ ထောင်၊ သာသနာပြုတဲ့အခါ မဟာ သာဝက ရဟန္တာရှစ်ဆယ်က အတူတူ ပြီး ကူညီကြရတယ်။

ခရီးတစ်ကြောင်းမှာ သာဝက ရဟန္တာတစ်ပါးစီကြွပြီး ဘုရားရဲ့ ဆုံးမ သြဝါဒတွေ ဖြန့်ဖြူးသာသနာပြုစေ တယ်။ ပါဠိကို မပြောတော့ပါဘူး။ မြန်မာပြန် စကားပြေနဲ့ပဲ တပည့်တော် ရှင်းပြပါမယ်။

“စရထ ဘိက္ခဝေ စာရိကံ” ဆိုပြီး အစချီတာပေါ့။ စကားပြေကတော့... ‘ရဟန်းတို့ လူအများ၏ အကျိုး စီးပွားတိုးတက်ရန်၊ ချမ်းသာရန်၊ လောကကြီးကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ရန် နတ်လူတို့၏ အကျိုးစီးပွားချမ်းသာ အတွက် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့



• မူလဗြိတိန်သက္ကရာဇ် အပိုင်အစများ ထပ်စပ်ထားတဲ့

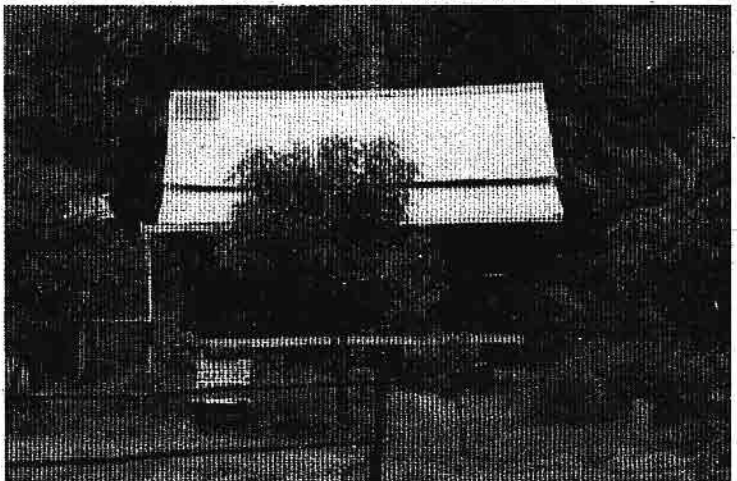
သာသနာပြု ဒေသစာရီ ခရီးလှည့်လည် သွားကြကုန်လော့။ တစ်ကြောင်းသော ခရီး၌ တစ်ပါးတည်းသာ သွားကြကုန် လော့’

‘အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပါးစလုံး ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော တရား တော်များကို ဟောကြားကြကုန်လော့။

အပိုအလိုမရှိ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံ သော၊ မကောင်းမှု အညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်သော၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သုံးပါးသိက္ခာ သာသနာတော် တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို နတ်လူတို့အား ထင်ရှားပြကြကုန် လော့’

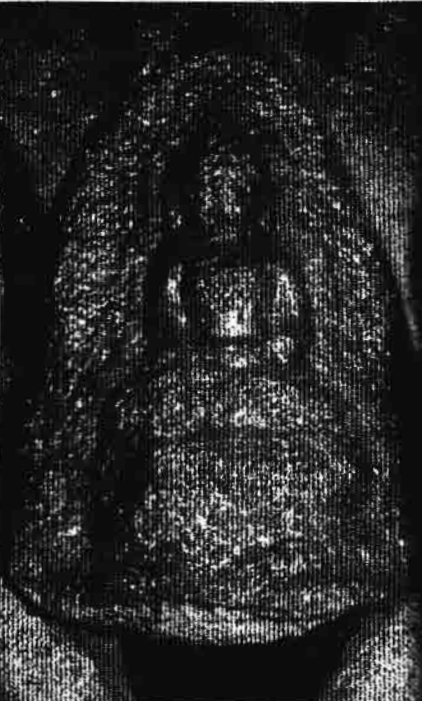
အဲဒီလို မိန့်ကြား သာသနာပြုစေခဲ့ လို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ စည်ကားလာတဲ့အခါ ရဟန္တာငါးရာ၊ ရဟန္တာ နှစ်သောင်း စသဖြင့် သာဝကရဟန္တာတွေ တိုးတက် ဖြစ်ထွန်းလာကြတယ်’

• ထူထောင်ကြောင်းတောဂုဏ်နှင့် ဆွမ်းဟောကျောင်း



ဘုရားရှင်ရဲ့ မဟာသာဝက (မဟာ = ကြီးသော၊ သာဝက = ဘုရား၏ တပည့်သား) ရှစ်ဆယ်ရှိတယ်။ အရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် အပါ အဝင် ရဟန္တာထေရ်(၈၀)ရှိသလို ရဟန္တာထေရီ (၈၀)နီးပါးလဲ ရှိတယ်။

အဲဒီထဲမှာ အထူးသာဝကလို့ အကြမ်းဖျင်း မှတ်နိုင်တဲ့ မဟာဘိည (မဟာဘိညာပုတ္တ)ပုဂ္ဂိုလ် လေးပါး ရှိတယ်။ ဘုရားတစ်ဆူတစ်ဆူမှာ မဟာဘိညာပုဂ္ဂိုလ် လေးပါးစီ ရှိကြ တယ်။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား



လက်ထက် မဟာဘိညာပုဂ္ဂိုလ်(၄)ပါး က...

- ၁။ သာဂိပုတ္တရာထေရ်
- ၂။ မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်
- ၃။ ဗာကုလထေရ်
- ၄။ ဘဒ္ဒကစ္ဆာဏထေရ်(ယသော်ဇော)တို့ပါ။

အဲဒီမှာ လက်ယာရံ အရှင်သာဂိပုတ္တရာနဲ့ လက်ဝဲရံ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့က အဂ္ဂသာဝက၊ အကြီးဆုံးသာဝက နှစ်ပါးလို့ ခေါ်တယ်။

မဟာဘိညာပုဂ္ဂိုလ်တွေက တစ်သင်္ချေရဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းကို ဆင်ခြင်နိုင်ကြပြီး ကျန်တဲ့ မဟာသာဝကတွေက

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကမ္ဘာတစ်သိန်းသာ ဆင်ခြင်နိုင်ကြပါတယ်’

‘ဘုရားတစ်ဆူမှာ မဟာသာဝက ရဟန္တာ(၈၀)စီ ရှိကြသလားဘုရား’

‘အဲဒီလိုတော့ တပည့်တော် မလေ့လာရသေးပါဘူး။ ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်မှာ သာသနာပြု ရဟန္တာ (၈၀)ရှိသလို (၈၀)ဆိုတဲ့ ဂဏန်းခြေက တိုက်ဆိုင်မှုတွေရှိပါတယ်။ ဘုရားရှင် ဝါတော်(၄၅)ဝါ၊ သဗ္ဗောဝါတော်(၅၁)ဝါ အရ သက်တော်(၈၀)မှာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူတယ်။

နောက်ပြီး အသိတာနုဗျဉ္ဇန ဆို

◀ ဇာရာတိဇွတ်ဘုရား

‡ တွေ့ရင်မြှောင်ထားရ သောသတ်

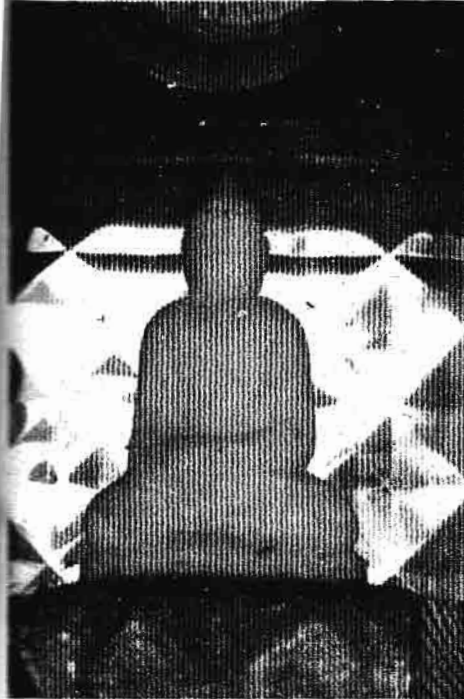
ဦးတာယျည

တာ လက္ခဏာတော်ငယ် ရှစ်ဆယ်ကို ညွှန်းသလို “ဘုရား” ဆိုတဲ့အနက်ကို လဲ ပေးတယ်။ ဒါကြောင့် (၈၀)ဂဏန်းက လောကီအရာမှာတော့ နိမိတ်ကောင်းတဲ့ ဂဏန်းအဖြစ် မှတ်ယူလေ့ရှိကြပါတယ်’

ရွှေတောင်မြို့နယ်မှ

ရဟန္တာရှစ်ဆယ်သိမ်များ

၂၀၁၄ ခုနှစ်အတွင်း ပြည်ခရိုင်၊ ရွှေတောင်မြို့နယ်၌ ရဟန္တာရှစ်ဆယ် ရုပ်တုများပါရှိသည့် သိမ်တစ်ဆောင် တူးဖော်တွေ့ရှိကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် ဆရာအရှင်၏ မိန့်ကြားချက်များကို ပြန်လည် အမှတ်ရလာခြင်း ဖြစ်သည်။ မဂ္ဂဇင်းတိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ စာတည်းချုပ်က ရွှေမှော်



ယောကျွန်းတော်တော်

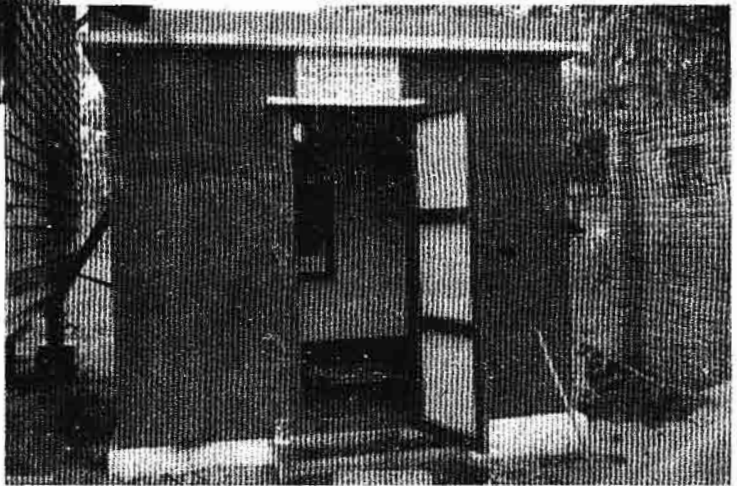
ကျောက်မြို့သာ ဇုနာနာ

ဆရာတော်၏ တစ်ပါးကျောင်း

မြေ မောင်ကြည်သိန်း၏ “.....” ဆောင်းပါးမိတ္တူတစ်စောင်ကို ပေးကာ ထိုသိမ်သုံးဆောင်စလုံးအား မှတ်တမ်း ပြု လေ့လာပူဇော်ပါရန် အကြံပြု လမ်းညွှန်သဖြင့် ရွှေတောင်မြို့သို့ ခရီးထွက်ခဲ့သည်။

ရွှေတောင်တွင် တစ်ညတာ အိပ်စက်၍ နံနက်စောစောတွင် တည်ကုန်းရပ်ရှိ ဆရာမောင်ကြည်သိန်းအား သွားရောက် တွေ့ဆုံရာ အားရဝမ်းသာ ကြိုဆိုညှော်ခံ၍ ရေးဖော်တစ်ဦးဖြစ်သော ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ယူပေးသည်။

ဆရာခင်မောင်ကြည်က ရွှေတောင်မြို့နယ်အတွင်း ရဟန္တာရုပ်တု(၈၀) ပါဝင် ပူဇော်ထားသော သိမ်သုံးဆောင်အနက် အဝေးဆုံးဖြစ်သော ဆင်သေရွာ၊ ဆည်ကြီးကုန်းရွာအနီးရှိ ရွှေစက်မြောင်းစေတီ သိမ်တော်အား ဦးစွာ သွားရောက်လေ့လာရန် အကြံပြုသည်။ မိုးရာသီဖြစ်၍ ခရီးဖင့်နိုင်



သည့် အဝေးဆုံးခရီးကို ဦးစွာ စတင်လိုခြင်းဖြစ်သည်။

ရွှေတောင်မြို့တွင် ယခုအချိန် (၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ)အထိ တူးဖော်တွေ့ရှိပြီးဖြစ်သော ရဟန္တာ (၈၀)သိမ်သုံးဆောင်ရှိ၏။

၁။ ရွှေတောင်မြို့ ပြည်သူ့အထွက် ကားလမ်းအနီး ဖိုသိန်းတန်းရွာဦးထိပ် (၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် တူးဖော်တွေ့ရှိသည်။)

၂။ ရွှေတောင်မြို့ အနောက်တောင်ယွန်းယွန်း (၀၀)ပိုင်ခန့်အကွာရှိ ဆင်သေရွာနှင့် ဆည်ကြီး

ကုန်းရွာအနီး ရွှေစက်မြောင်းတောရယ် (၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် တူးဖော်တွေ့ရှိသည်။)

၃။ ရွှေတောင်မြို့ အရှေ့ယွန်းယွန်း နှစ်ပိုင်ခန့်အကွာ ပေကုန်းရွာဦးထိပ် (၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် တူးဖော်တွေ့ရှိသည်။)

သိမ်သုံးဆောင်စလုံးသည် အလယ်ပဟိုရှိ မြတ်စွာဘုရားရှင် ရုပ်ပွားတော်ကြီးအား ပဟိုပြုခြံရံကာ တစ်မျက်နှာလျှင် အပါး (၂၀)စီ၊ လေးဖက်လေးတန်မှ ရဟန္တာအပါး (၈၀)တို့ အနီးအဝေးပေး

ပူဇော်နေဟန် သွန်းလုပ်ထားသည်ဟု သိရသည်။

ယခု ပေါ်တော်မူပြီးသော သိမ်သုံးဆောင်သည် (၅)နှစ်စီကွာခြား၍ ပေါ်ထွန်းလာသည်ကို သတိပြုမိသည်။ နောက်ဆုံးပေါ်တော်မူသည့် **ပေကုန်းရွာဦးသိမ်သည် နေထွက်သိမ်၊ ရွှေစက်မြောင်စေတီသိမ်သည် မွန်းတည့်သိမ်နှင့် ဝိုးသိန်းတန်ရွာဦးသိမ်သည် နေဝင်သိမ်ဖြစ်ကြောင်း** ပြောစမှတ်ပြုကြသည်။

ယင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာအရှင် ပညာဒီပက...

‘ပွဏ္ဏလေးမှာ ရှင်အရဟံ သပုတ်ခွဲတဲ့ သိမ်လေးသိမ်ရှိတယ်။ သိမ်သပုတ်တဲ့အချိန်ကို မူတည်ပြီး နေထွက်သိမ်၊ မွန်းတည့်သိမ်၊ နေဝင်သိမ်၊ သန်းခေါင်သိမ်ရယ်လို့ ခေါ်တွင်ကြတယ်။ လောကုတ္တရာနယ်မှာတော့ မထူးခြားပါဘူး။ ရှင်သာမဏေကို ရဟန်းအဖြစ် ခန့်မြှောက်တဲ့ ဌာနချင်းအတူတူပါ။’

ဒီပေယဟ် သိမ်သပုတ်ချိန်အရ အခါလည် (၂၄ နာရီပတ်လည်)အထိကရ အချိန် လေးချိန် ဖြစ်နေလို့ လောကီရေးရာမှာ ဖူလုံလောက်ခြင်း၊ ပြည့်ဝကုံလုံခြင်း၊ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းခြင်း အကြားမလပ် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း စည်လုံးခြင်း စတာတွေအတွက် အဓိဋ္ဌာန်ထိ ကုသိုလ်ပွားလေ့ ရှိကြပါတယ်။

တောင်သယံအင်း တစ်ဖက်ကမ်း ကျောက်တော်ကြီးတရားက သိမ်ဟာ နေဝင်သိမ်တဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ကောင်းပျ ပြုရင် အဲဒီကိုသွားပြီး စုံစမ်းတဲ့အခါ ကျန်တဲ့ သိမ်သုံးနေရာကိုလဲ သိနိုင်ပါတယ်’

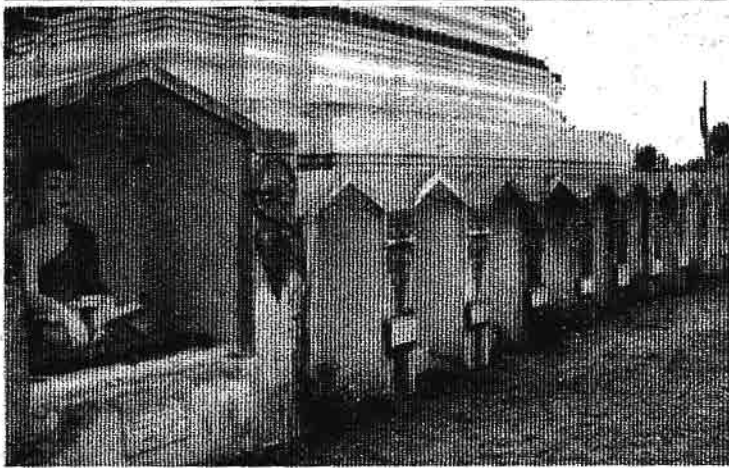
ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

‘ဘုရား တစ်ဆူ တစ်ဆူမှာ အထူးပြု ကူညီကြတဲ့ **မဟာဘိညာပုဂ္ဂိုလ်၊ မဟာသာဝက လေးပါးရှိတာကို နိမိတ်ကောင်းယူစံပြုပြီး** ရဟန်းအဖြစ်ကို ရောက်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးဆုံး



◀ **ပေါ်တော်မူဘက် အကြွေ လိုက်နစ်အချို့**

◀ **ပေါ်တော်မူဘက်မှ လိုက်နစ်များ**



ဖြစ်တဲ့ သိမ်တွေထဲက ဝိသေသထူးတဲ့ ဒီသိမ် လေးသိမ်မှာ ကောင်းမှုအဓိဋ္ဌာန် ပြုခြင်းဖြင့် သမ္မာဆန္ဒမှန်သမျှ ပြည့်ဝအောင်မြင်နိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်’

ဟုလည်း ဆက်လက်၍ မိန့်မှာတော်မူခဲ့သည်။

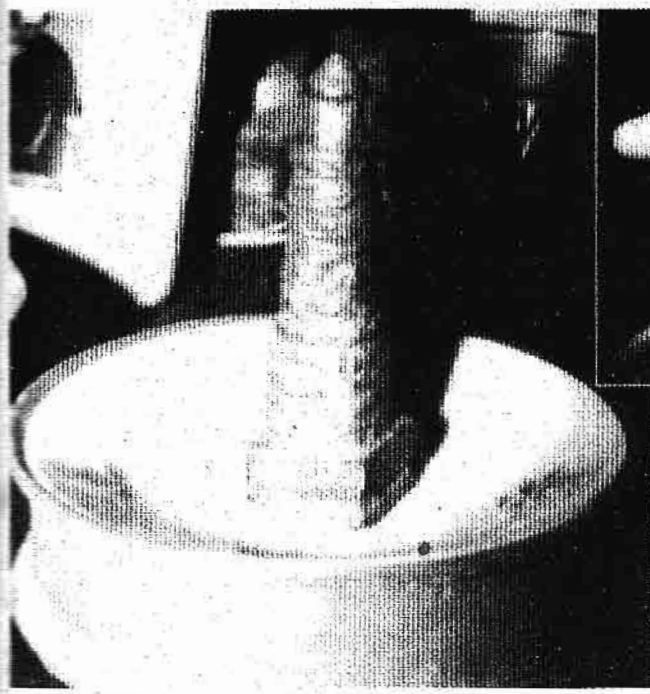
မန္တလေးရှိ ထိုသိမ်များဆီသို့ လွန်ခဲ့သည့် (၁၄)နှစ်ခန့်က သွားရောက်လေ့လာ ပူဇော်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ထို သိမ်လေးသိမ်စလုံးတွင် မဟာသာဝက (၈၀)ရပ်တုများ မတွေ့ခဲ့ရပေ။ ယခု ရွှေတောင်မြို့နယ်တွင်းသာ

အပါး(၈၀)ရပ်တုတော်များ တွေ့ရခြင်းက အကြောင်းရင်းတစ်ခုခု ရှိပေလိမ့်မည်ဟု တွေးဆရသည်။

တူးဖော်(ပေါ်တော်မူ)ပြီးသမျှ သိမ်သုံးသိမ်သာ ရှိသေးရာ သန်းခေါင်သိမ် တစ်ဆောင်လည်း ကျန်ရှိနိုင်သေးသည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိသည်။ တိုက်ဆိုင်စွာပင်...

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

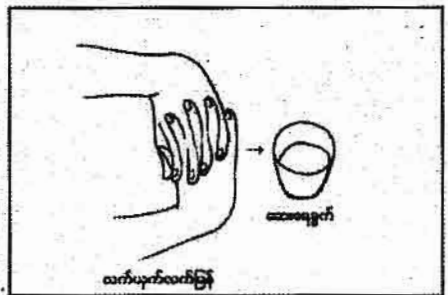
ဘုန်းကျော်ရွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)



ဆေးဝေတီ



ဆေးဝေတီအသုံးပြုခြင်း



မဟာလယ်တီတိုက်၊ ဒေါ်မေ
 အုတ်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးသော
 ဦးပွင့်၊ အရှင်သီလာစာရ၏ သိက္ခာ
 ထပ် သိမ်တက်အခမ်းအနားသို့
 ဆွေမျိုးနီးစပ်နှင့် တပည့်ဒါယကာများ
 ထက်ရောက် ပူဇော်ကြရာ ခိုင်ခိုင်
 အမည်ရှိ ကလေးမနှင့် မောင်နှမသုံးဦး
 ထံမှ ထူးခြားအစွမ်းထက်သည့် ဆေး
 ဝေတီကို ဖူးတွေ့ခွင့်ရခဲ့သည်။
 လေးထောင့်ပုံ အထက်ပစ္စယံ အိုင်ဆိုင်၍
 ဆီးလောင်အမှက် ထီးတော်များ ပြည့်စုံစွာ
 ပါဝင်သည့် ဝေတီဖြစ်သည်။ ဉာဏ်တော်
 အပြင့်လေးလက်မခန့် ရှိသည်။ အခြေတက်
 မှ စုမ်းကြည့်သောအခါ နံ့သာနံ့များ ကြိုင်
 လှိုင်စွာ ရှူရှိုက်မိသည်။
သူမတို့၏ အဘေး(ဖခင်၏
အဘိုး)ဦးစိန် ပူဇော်ခဲ့သော ဆေး
ဝေတီဖြစ်သည်။ ကလေးများ ငိုရယ်
တာ ဟကြာ ဖမ်းစားခြင်း၊ ဝိဒ္ဓါခေရ
ဆိုင်ရာ ဝေဒနာများအတွက် ဆေး

အစွမ်းထက်သော ဆေးဝေတီ

မူန့် အနည်းငယ်
 ခြစ်ယူကာရေတွင်
 ဖျော်တိုက်ပါလျှင်
 လျင်မြန်စွာပျောက်
 ကင်းစေသည်။
 အတိုက်အခိုက်
 ဖြစ်စဉ်များ အ
 တွက် ဖတ်ပြန်လို
 ပါက ဆေးမူန့်ပါ
 သော ရေခွက်အား
 လက်ယက် လက်
 ပြန် တွန်းဟန်ဖြင့်ဖြင့် အစီအရင်များ
 ပြယ်လွင့်စေသည်ဟု ဦးအောင်ကြီး
 (ဦးစိန်၏သား)က ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်
 အဖြစ် ပြောပြခဲ့သည်။
 အလွန်ရှားပါး၍ အစွမ်းထက်လှ



ဆေးဝေတီနှင့် မျိုးဆိုင်ရာ အနာများ

သော ဆေးအစီအရင်ဝေတီငယ် ဖြစ်
 ပေသည်။





ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အသား

တိုင်ရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)

ရိုင်ခင်း-၅/၂၀၀၀/တဆထလ/တိုး(၀၀၄၇)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေပြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”



“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ထဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ထဲ... ကိုမင်းဝေ စီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောတမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိလဲမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်နုလွန်တံသုများ၊ (၂) သဘာဝမထုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပမ်းလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရှိသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးမျိုးသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝန်နေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှဉ်းပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေ့လျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုတညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညား ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမလဲဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တပြည်းပြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်ထွက်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်ထွက်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နိုးချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

ဆေးထုတ်လုပ်ပိုင်ရှင်း

အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) ဗညားဒလလမ်း၊

(၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)

ဆေးပြန်ချိမ်း - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန

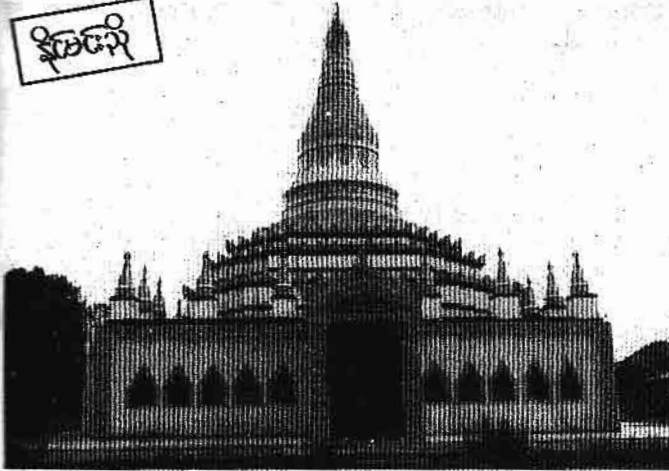
အမှတ် (၁) ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတော်၊ ကန်တော်

သယ်ယူကုန်သွယ်ခြင်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

ဒုံးမခန်း ထူးဆန်းဖွယ် ရှေးဟောင်း

ဂန္ထီရ ဗဟုလားတစ်လုံး

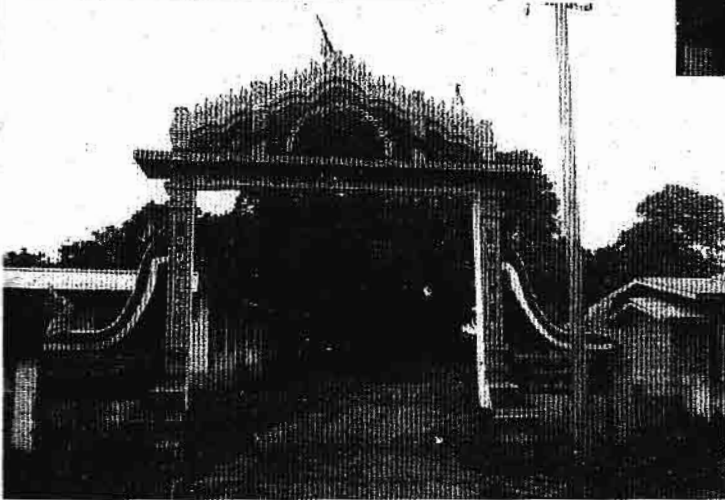
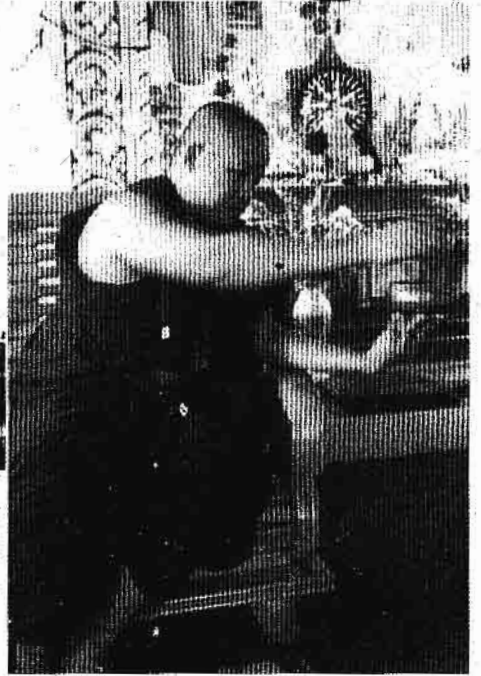
နှစ်ပေါ်



• သာသနာ့ဝေပုလ္လမြို့ ဦးကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ ဗဟုရန်ထောင်စေတီတော်

ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဝေပုလ္လမှ ကြေးမလားတီထွင်နေပုံ

• သာသနာ့ဝေပုလ္လမြို့ ဦးကျောင်းတိုက်အတွင်း



ဒုံးဖွယ် ဂန္ထီရဗဟုလားတစ်လုံး၏
ပုံသဏ္ဍာန်

ရုံးကိစ္စဖြင့် ရက်ရှည်သင်တန်း
တစ်လခွဲခန့်တက်နေစဉ် ရေးလက်စ
ဆောင်းပါးများနှင့် စာရေးသူ အဆက်
F.4A. December, 2014.

ပြတ်ခဲ့ရပါသည်။ ရပ်စောက်(နဂါးမြို့
တော်)သို့ ပြန်ပြန်ရောက်ချင်းပင် စာရေး
သူ၏ ကွန်ပျူတာဆရာလေးမှ သတင်း
ကောင်းတစ်ခုပေးလာသဖြင့် ခရီး
ရောက်မဆိုက်ပင် သတင်းအရင်း
အမြစ်ရှိရာ နေရာသို့ အပြေးအလွှား

ရောက်ခဲ့ရပါသည်။

ရရှိလိုက်သည့်သတင်းမှာ စာတည်း
ချုပ်နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာ
ချစ်သူများအတွက် အမှန်တကယ်
တန်ဖိုးရှိကြောင်းကို ကာယကံရှင်ထံ
မေးမြန်းလျှောက်ထား၍ ရေးသား
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ရပ်စောက်
မြို့နယ်၊ မြို့ဦးရပ်ကွက်ရှိ သာသနာ့
ဝေပုလ္လမြို့ဦးကျောင်းတိုက်၏ ပဓာန
နာယက ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝေပုလ္လ
ဆရာတော်ထံ ရောက်သည်နှင့် ဝတ်ပြု
ကန်တော့ပြီး လိုရင်းကို လျှောက်ထား
လိုက်ပါသည်။ ဆရာတော်မှလည်း သူ့
နံဘေးရှိ ဦးပွင်းတစ်ပါးကို ယူခိုင်းပြီး
စာရေးသူထံ ပေး၍ ကြည့်ရှုစေပါ



◀ ကြေးဖလားခြင်ကွင်း

သည်။

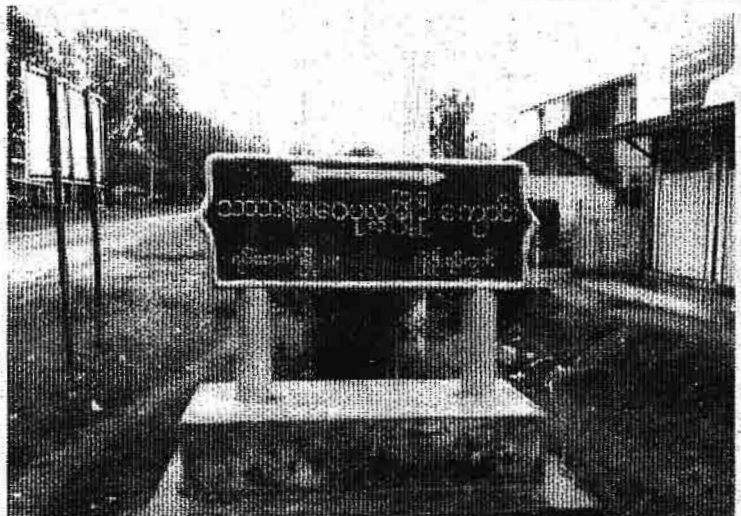
ကြေးဖလား၏ အရွယ်အစားမှာ အချင်း ငါးလက်မခန့်ရှိပြီး အမြင့်မှာ လေးလက်မခန့် ရှိသည်ကို တွေ့ရပါ သည်။ အလေးချိန်မှာ အနည်းဆုံး(၅၀) ကျပ်သားခန့် လေးသည်ဟု ယူဆရပါ သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းဖြစ်နေသည့် အတွက် အရေးပေါ်ချိန်ခွင် ရှာချိန် မရခဲ့ပါ။

ဖလား၏ နံဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ဖောင်းကြွလှိုင်း ငါးလှိုင်းပါပြီး သုံးလှိုင်း အောက်တွင် ဆရာတော်ကြီးနှင့် စာရေးသူ ကျွန်တော်ပါ မခန့်မှန်းတတ် သည့် အက္ခရာသင်္ကေတစာလုံးများကို လှပစွာ တွေ့ရသည်။

ထိုစာသင်္ကေတများ၏ အောက် လှိုင်း သုံးလှိုင်း၏ ဖလားဖင်ပိုင်းတွင် လိပ်ပြာတောင်ပံကဲ့သို့ အပွင့်များကို ထပ်မံ တွေ့ရှိပြန်ပါသည်။

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▶ သာသနာ့ထုလုပ်ပြီးနောက်တိုက် လမ်းညွှန်



ဖလားအတွင်းဘက် အောက်ခြေရှိ မျက်နှာပြင်၌ လှပသော ကနုတ်ပန်း များနှင့် လက်သန်းတစ်ဆစ်ခန့်ရှိ ဘုရားဆင်းတုတော်ပုံ ငါးဆူကို ဖလား ၏ အလယ်ဗဟိုချက်တွင် အပိုင်းရှစ်ခုပါ

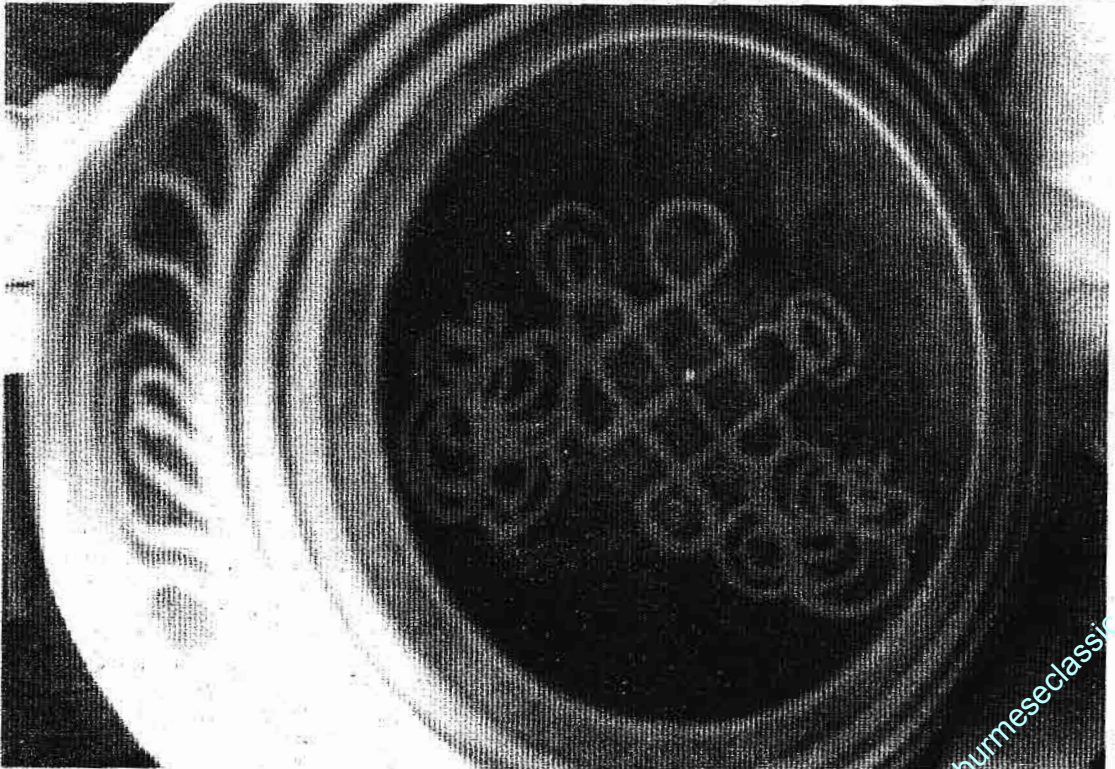
ပန်းပွင့်ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ဝိုင်းရံ စီခြယ် ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဘုရား ပုံတော်များမှာ (၂)စင်တီမီတာခန့် အထိ ဖောင်းကြွများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

F.4B.December, 2014.



◀ ကြေးမလာထောင့်တွင် ပီရိုဗလာ စာလုံးစာက္ကရာများ အနီကပ်ခြင်းကွင်း

▶ ကြေးမလာထောင့်မှ အနီကပ်ခြင်းကွင်း



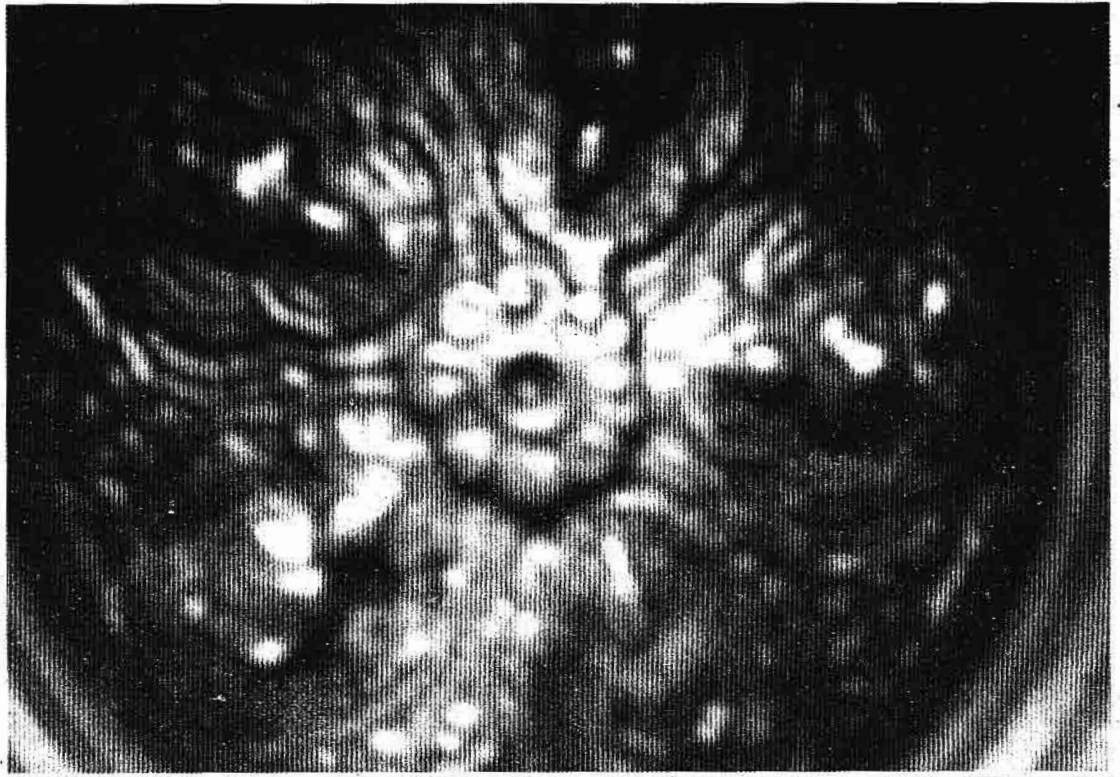


◆ ကြေးပလာကို အပေါ်ဖုံး ခြင်းပုံ

◆ ကြေးပလာပတ်မှ ခြင်းပုံ



၂၈ နဂွေ့ရှေ့ရောင်ခြင်းပုံရင်း:



◆ ကြေးမလာဆင်ပိုင်၊ ကန်ကပ်မြိုင်ကွင်း

◆ ကြေးမလာနှင့် တီဆတ်ထောတုတ်



ထိုဘုရားပုံတော်များ၏ အပေါ်ဘက်တွင် လိုင်းသုံးလိုင်း ဆွဲထားသည်ကို မြင်တွေ့ရပြီး ထို လိုင်းသုံးလိုင်း၏ အထက်နှစ်လိုင်းကြားတွင် ကနုတ်ပုံ သဏ္ဍာန်လေးများ ရေးဆွဲထားသည်ကို ထပ်မံမြင်ရပါသည်။ ဖလား၏ ထုမှာ (၄)စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။

ဖလားကို မှောက်လိုက်ပါက ဖလား၏ ဖင်ပိုင်းမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် အင်းကွက်ပုံစံ အကွက် ကိုးကွက်နံဘေးတွင် လုံးကြီးတင်စံခတ်သဏ္ဍာန် အပိုင်းနှစ်ခု၊ လုံးကြီးတင်ကဲ့သို့ အပိုင်းတစ်ခုနှင့် ကနုတ်ပန်းပုံ အပွင့်ကြီးနှစ်ပွင့်ကို လှပစွာ တွေ့ရပြန်ပါသည်။ တရားအဓိဋ္ဌာန်ထွက်လာသည့် ဧည့်သည်လင်မယားက ဂန္တီရဆန်လွန်းသော အင်းကွက်တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ပြောပြပါသည်။

အံ့ဖွယ် ဂန္တီရကြေးစည်သံ

ဆရာတော်မှ စာရေးသူ လက်ထံမှ ဖလားကို ပြန်ယူပြီး ဖလားနှင့် တစ်ပြိုင်တည်းပါလာသော တုတ်ငယ်တစ်ချောင်းဖြင့် ဖလားအပေါ်ဘက် နှုတ်ခမ်းနားကို အသာတို့ထိကာ အပိုင်းလိုက် ဆွဲပြီး တီးပြပါသည်။ ခွန်အား လုံးဝ စိုက်ထုတ်စရာ မလို

ပါ။ ပထမဦးစွာ အသံလေးမှာ ကြေးစည်သံကဲ့သို့ တိုးတိုးလေး ထွက်လာကာ ဆရာတော်မှ မြန်မြန်ဆွဲလေအသံမှာ ကြေးစည်သံကဲ့သို့ မြည်လာလေဖြစ်ရာမှ အပတ်နှစ်ဆယ်ခန့် မတ်ဆွဲလိုက်သော် ကျောင်းတိုက်တစ်ခုလုံး ကြားရလောက်အောက် ကြေးစည်သံကြီးမှာ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ နားထဲမှ နားစည်အတွင်းထိ တိုင်အောင် စူးနှစ်ဝင်ရောက်သွားသည့် အထိပင်။

စာရေးသူနှင့် ဦးပဋ္ဌင်းတစ်ပါး ဧည့်သည်သုံးဦးမှာ ထိုကြေးစည်သံကြီးကို မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်လာသဖြင့် ဆရာတော်အား ရပ်နားလိုက်ရန် တောင်းပန်ယူရသည့်အထိ ဖြစ်ပါသည်။

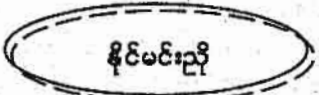
ပိုမို အံ့ဖွယ်ကောင်းအောင် တွေ့ရလိုက်ရသည်မှာ အပတ်ရေ များလာလေ ထိုဖလားကို တုတ်နှင့် ထိစရာ မလိုတော့ဘဲ ဖလား၏ အပေါ်နှုတ်ခမ်းသားအတိုင်း အပိုင်းလိုက် ပတ်ဆွဲသွားရုံနှင့်ပင် ကြေးစည်သံမှာ ပိုမို ကျယ်လောင်လာပြီး အဆက်မပြတ် မြည်ဟည်းလေဖြစ်ခြင်းပင်။

နောက်ဆုံး စာရေးသူပြန်ခါနီး ဆရာတော်မှ အင်တာနက်ပေါ်တွင် ထို

ဖလားအကြောင်းကို တွေ့လိုက်မိကြောင်း၊ ယိုးဒယားနိုင်ငံတွင် ဖလားလေးလုံးရှိနေပြီး ငါးလုံးပြည့်ရန် တစ်လုံးသာ လိုတော့ကြောင်း ထိုလိုအပ်သောတစ်လုံးမှာ ယခု မိမိတွင် ရှိနေသည့် ဖလားများဖြစ်နေမလားဟု မိန့်ကြားပါသည်။

ဆရာတော်မှာ ခေတ်ပညာတတ်ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်ပြီး ထိုဂန္တီရဆန်သော ဖလားကို ယခင်က စိတ်မဝင်စားခဲ့ဟု ဆိုပါသည်။

ယခု စာရေးသူမှ ဂန္တီရ၏ ထူးဆန်းလှသော အကြောင်းအရာများကို ကျိုးကြောင်းလျော်ညီစွာ လျှောက်ထားလိုက်ပါမှ အဖိုးဖြတ်မရအောင် တန်ဖိုးကြီးမားကြောင်း သိလိုက်ရပြီး ဤအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူတစ်ဆင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများနှင့် တတ်သိနားလည်သော ပညာရှင်၊ သုတေသီများထံ မျှဝေစေလိုကြောင်း မိန့်မှာလာသောကြောင့် ယခု ဤဆောင်းပါးမှတစ်ဆင့် ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။



စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ပညာရှင်များသို့ ပန်ကြားလျှာ

ဤဖလား၏ စွမ်းအင်နှင့် ဖလားပေါ်ပါလာသော အက္ခရာများ၊ ပုံများ၏ အဓိပ္ပာယ်နှင့် စွမ်းအင်နှင့် အသုံးဝင်ပုံများကို ရေးသားပေးဦးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာဆေးဝါး

ဆီးဝမ်းလေ့မှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံနေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည်ခရီးဦးကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်းပြီး စာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ချေ၊ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'

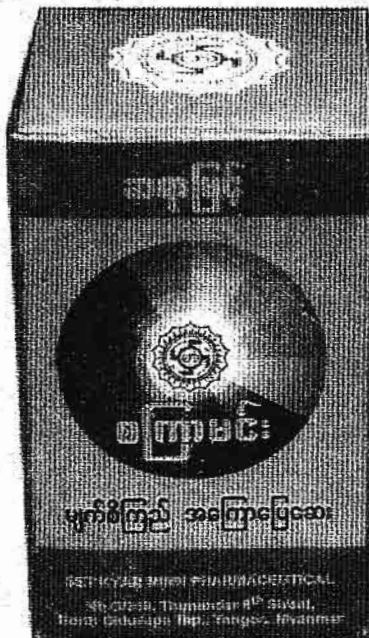
'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိတာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်နှာ၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည်တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲတမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းထိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာတောင်းတာ'

'ဧည့်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ကော်ဖီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီးမောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာနှင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃



သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ်နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထလေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနိုင်လေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ သကျန်းမာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'



‘သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးဝါးစစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမှန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီမသာ ထိုင်နိုင်လေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆိပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆိများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ’

‘ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ’

‘ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်’

‘ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ’
‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ’

‘ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး’

‘ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ’

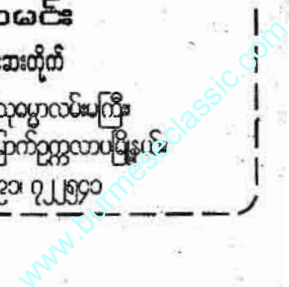
‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး’

‘ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်’

‘ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲတဲ့ ဖွံဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ’

‘ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် “စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး” ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ’

ပင်ရင်း-ဖြန့်ချိရေး
စကြာမင်း
တိုင်းရင်းဆေးထုတ်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနလမ်းမကြီး
သန္တာပတ်တိုင်းအနီး၊ ပြောက်တူကွဲလမ်း၊ ပြင်ဦး
ဖန်း-၀၆၉၀၀၉၁၊ ၇၂၂၅၀၁



သိသုဏ္ဏိသွား သိသုဏ္ဏိသွားတံ

နာဂရာမြောင် ဘုရားများ

အောင်လှိုင် (မုခ်)

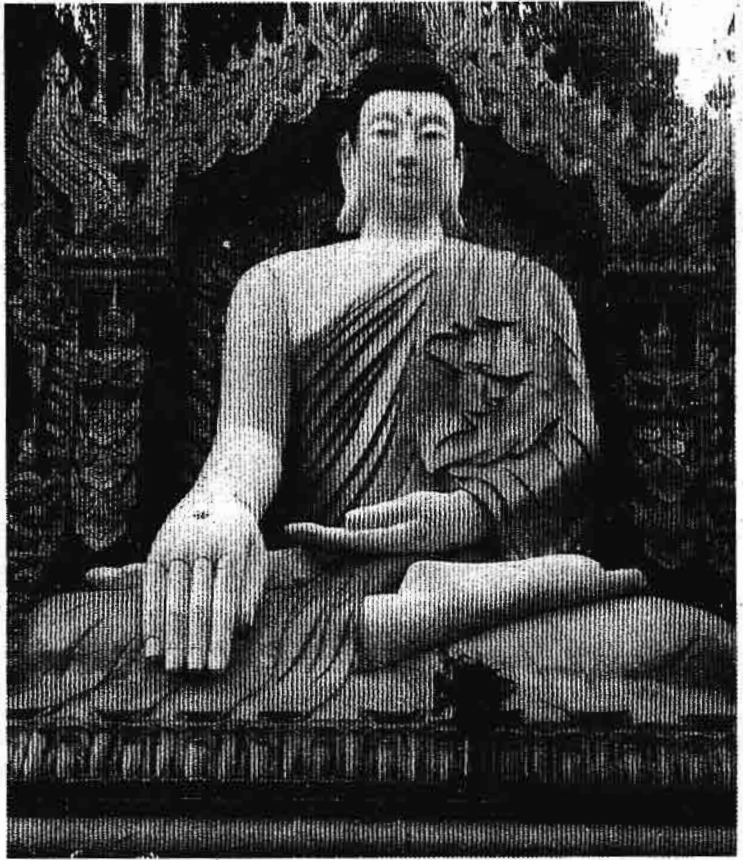
မူဆယ်မြို့ဟာ မြန်မာနိုင်ငံ အရှေ့ မြောက်ဘက်မှာရှိပြီး တရုတ်နိုင်ငံ ကြယ်ခေါင်နဲ့ ထိစပ်နေတဲ့ နယ်စပ်မြို့ လေးတစ်မြို့ ဖြစ်ပါတယ်။ မန္တလေးမြို့မှ ဆိုရင် (၂၈၇)မိုင် ကွာဝေးပြီး လားရှိုးမြို့ မှဆိုရင် (၁၁၂)မိုင်ခန့် အကွာအဝေးမှာ တည်ရှိပါတယ်။ မူဆယ် (၁၀၅)မိုင် ကုန်သွယ်ရေးဇုန်ဟာ အာဆီယံနိုင်ငံ များကသိတဲ့ စီးပွားရေးဇုန်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ တိုင်းနဲ့ပြည်နယ်များ မှာ ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့ ဆရာတော် ကြီးများ၊ ဓေတီပုထိုးများ၊ ရှေးဟောင်း အဆောက်အအုံများ၊ လိုဏ်ဂူများ၊ မြောင်များ များစွာ တည်ရှိပါသည်။

မဂ္ဂဇင်းများ၊ ဂျာနယ်များမှာ ရေး သားဖော်ပြကြလို့လဲ စာရေးသူတို့ တစ်တွေ ဖတ်ရှုရတဲ့အတွက် ဒေသန္တရ ဗဟုသုတများ ရရှိကြသလို သွား ရောက် ဖူးမြော်ကြရတဲ့အတွက် ကုသိုလ်တွေ ရရှိကြပါတယ်။

ပြင်ဦးလွင်မှာ တည်ရှိတဲ့ ပိတ်ချင်း မြောင်ဆိုတာ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံး မှာ မသိသူ မရှိသလောက် ထင်ရှားပေ မယ့် မူဆယ်မြို့မှာ တည်ရှိတဲ့ နာဂရာ မြောင်ကိုတော့ ဒေသခံများနဲ့ မူဆယ် ကို လာရောက် ဖူးကြတဲ့သူများသာ သိရှိကြပါတယ်။

နာဂရာမြောင် ရွှေဂူနီသာသနာ နယ်မြေဆိုတာ ယခင်ကတည်းက ရှိခဲ့



• သုဘာဝိဖြည့် ဇယားအုတ်ပြင်ရွာဘုရားဆရာတော်

တဲ့ နေရာဒေသတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ လူသူ အရောက်အပေါက် နည်းပါးပြီး သာသနာ မဖွံ့ဖြိုးတဲ့အတွက် တောင် ကုန်းနှစ်ခုကြားမှာရှိတဲ့ ချောင်းငယ် တစ်ခုအပေါ်မှာ သစ်တောများ ဖုံးလွှမ်း အုပ်ဆိုင်းနေတဲ့ လျှိုမြောင်တစ်ခု အနေသာ တည်ရှိနေခဲ့ပါတယ်။

မူဆယ်ဒေသကို သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ရောက်ရှိလာတဲ့အခါမှာတော့ သူ့ရဲ့ဦးဆောင်စည်းရုံးမှုကြောင့် ဌာန

ဆိုင်ရာဝန်ထမ်းများ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း များ၊ ဒေသခံပြည်သူများရဲ့ ငွေအား၊ လူအားတွေကြောင့် နာဂရာမြောင် ရွှေဂူနီ သာသနာနယ်မြေတစ်ခုဟာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ပါတယ်။

နာဂရာမြောင်ဆိုတာ ယခင်က မြွေနဂါးတို့ တည်ရှိခဲ့တဲ့ အဓိပ္ပာယ် လို့ ယူဆရပါတယ်။ ဘုရားတည်ဖွဲ့ မြေကို ရှင်းလင်းစဉ်မှာပဲ ကြီးမားတဲ့ မြွေတွေကို တွေ့ရှိခဲ့ရလေ့ရှိ ဘုရား



◆ နာဂရာမြောင် တွင်ရှိသောနာဂနယ်မြေပိုင်

◆ နာဂရာမြောင် အဝင်လမ်းဆုံ



◆ ဂူသီဝေါလိဂျာနာနာထဝင်္ဂပုံတော်



တည်ပြီးတဲ့ အခါမှာလဲ ဘုရားလာဖူးတဲ့ မြေတွေကို တွေ့ရှိကြရတယ်လို့ သိရှိရပါတယ်။ စာရေးသူတို့ ရောက်ရှိတဲ့ အချိန်မှာလဲ မြေအငယ်များသာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

နာဂရာမြောင်ဟာ လျှိုတစ်ခုဖြစ်ပြီး တောင်ကုန်းနှစ်ခုအကြားမှာ ရှိနေပြီး သစ်ပင်သစ်တောများ အုပ်ဆိုင်းနေတဲ့ ချောင်းငယ် တစ်ချောင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မိုးရာသီမှာ ချောင်းဟာ ရေအပြည့်နဲ့ ရေစီးရေလာ ဂေအင်းမွန်တဲ့ ချောင်းတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ပြီး အချို့နေရာမှာ ရေပြင်

ဟာ ပေ(၂၀)ခန့်ရှိပြီး အနက်(၁၀)ပေ လောက် ရှိပါတယ်။

နွေရာသီမှာတော့ ရေပြင်က သိပ် မကျယ်ပေမယ့် အချို့နေရာမှာ (၁၀) ပေလောက်ကျယ်ပြီး၊ အနက်(၄,၅)ပေခန့် ရှိနေပါတယ်။ ဒေသခံတွေဟာ နာဂရာမြောင်ထဲမှာ တစ်ပိုင်တစ်နိုင် ဆည်တည်ဆောက်ထားပြီး ပိုက်တပ်ဆင်ကာ ရေကို သုံးရေအဖြစ်နဲ့ သုံးစွဲနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

နာဂရာမြောင်ရွှေဂူနီ သာသနာနယ်မြေဟာ တောင်ကုန်းနှစ်ခု

အကြားမှာ တည်ရှိနေပြီး အသွင်သွင်စီးနေတဲ့ ချောင်းရေကြောင့် သစ်ပင်သစ်တောများဟာ တစ်နှစ်ပတ်လုံး စိမ်းစိုအုပ်ဆိုင်းနေပြီး နွေရာသီမှာ အပန်းဖြေ ဘုရားဖူးလာရောက်ရန် ကောင်းမွန်တဲ့ နေရာတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

လာရောက်ကြသူ အားလုံးဟာ သဘာဝရဲ့ အေးမြတဲ့ အရသာနဲ့ ဘုရားဖူးရင်း ကုသိုလ်ရမယ့် စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ နေရာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နာဂရာမြောင်မှာ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်တဲ့ ဂူတစ်ခု ရှိခဲ့ပါတယ်။ လက်ရှိ ဂူအဝင်ကနေ အထဲကို ဝင်သွားရင် ရွှေလိမြစ်အထိ ပေါက်တယ်လို့ ဒေသခံအချို့ရဲ့ ပြောကြားချက်အရ သိရှိရပါတယ်။

ယခုအခါမှာတော့ ရာသီဥတုမြေ ဝလျင် လှုပ်ခတ်မှုများကြောင့် ဂူအရှည်



◆ နဂါးရုံးဘုရားဆုတော်
ရုပ်ညောင်ပုံတော် ◆



◆ လိုက်လံအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်များ



ဟာ ပေ(၁၀၀)ကျော်ကျော်လောက် သာပဲ ရှိပါတော့တယ်။ ဂူရဲ့ အကျယ် ဟာ (၈)ပေလောက်ရှိပြီး အမြင့်က (၆)ပေလောက် ရှိပါတယ်။ အတွင်းပိုင်း မှာ လူ(၂၀)လောက် ဘုရားဝင်ဖူးလို့ ရအောင် ကျယ်ဝန်းပါတယ်။

အသံတိတ်ဆိတ်ပြီး မိုးလုံတဲ့ အတွင်းပိုင်းမှာ တရားဘာဝနာ အား ထုတ်လို့ အလွန်ကောင်းတဲ့ နေရာ တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် များကိုလဲ ပူဇော်ထားရှိပါတယ်။ ယခင် က လူမသိ သူမသိတဲ့ နာဂရာမြောင် ရွှေဂူနီ သာသနာနယ်မြေကို ၂၀၁၁- ၁၂ ခုနှစ်မှာ စတင် ဖော်ထုတ်ပြုပြင် တည်ဆောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

မူဆယ်ခရိုင် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဦးမိုးဟိန်း လက်ထက်မှာ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်

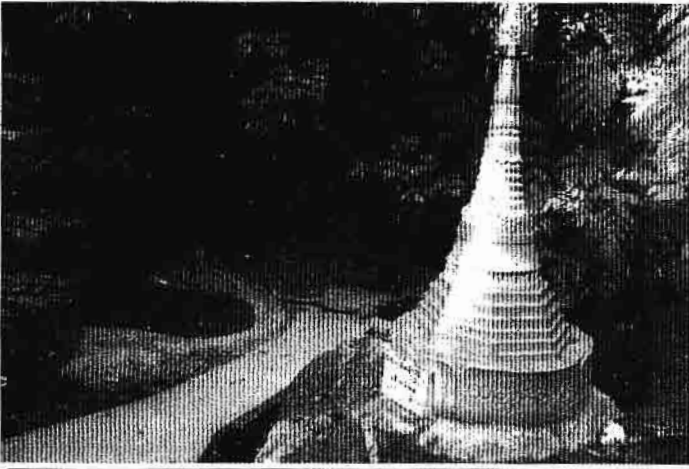
ဦးသိန်းတန်ဟာ မူဆယ်မြို့ကို ရောက်ရှိ လာတဲ့အချိန်မှာ အဘဘိုးမင်းခေါင်ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်နဲ့ နာဂရာမြောင် ဘုရား တည်တဲ့ လုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါ တယ်။

ဦးသိန်းတန်ဟာ တပ်မတော်သား (အငြိမ်းစား)တစ်ဦးဖြစ်ပြီး မူဆယ်မြို့ ကို မရောက်ခင် တပ်မတော်မှာ တာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ် ကာလတစ်လျှောက် လုံး အချိန်ရတဲ့ အခိုက်မှာ ရောက်ရှိခဲ့ဖူး တဲ့ မွန်ပြည်နယ်၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသ ကြီး၊ ချင်းပြည်နယ်များမှာ ဘုရားစေတီ များကို တည်ပြီး သာသနာပြုလုပ်ငန်း ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သူတစ်ဦးပဲ ဖြစ်ပါ

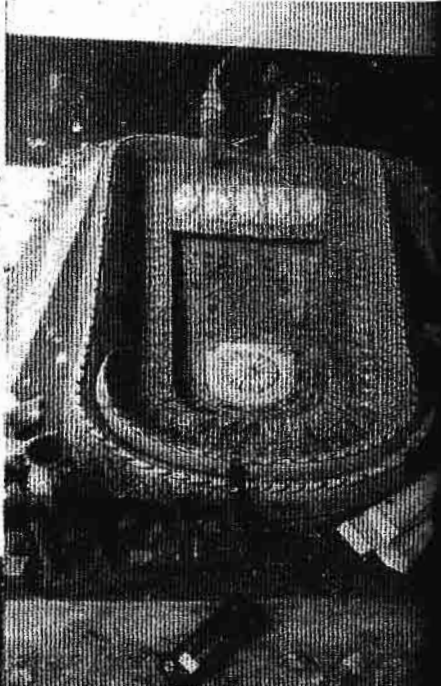
တယ်။

တပ်မတော်မှ အငြိမ်းစားယူပြီး မူဆယ်မြို့ကို ရောက်ရှိလာစဉ်မှာပဲ ကြူကုတ်(ပန်ဆိုင်)မြို့အဝင် စေတီနဲ့ နဂါးရုံးကို သွားတဲ့လမ်းပေါ်မှာရှိပြီး မူဆယ်မြို့အတွက် တောင်ကုန်းပေါ်မှာ လဲ ဘုရားတည်ထားခဲ့ပါတယ်။

ဘာသာရေးပါရမီ အခံကောင်းသူ တစ်ဦးဖြစ်လို့ ရောက်ရှိရာ အရပ်ဒေသ မှာ သာသနာတော် ထွန်းကားရေး အတွက် အဘအောင်မင်းခေါင်ရဲ့ ညွှန်ကြားမှုနဲ့ နာဂရာမြောင်အတွင်း၌ ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ၊ ဂူနံသည် များနဲ့ ဒေသခံများကို စည်းရုံးနှိုးဆော်



◆ ကမ္ဘာ့အေးစေတီတော်
◆ နဂါးမယ်တော်ပုံ



◆ မြတ်စွာဘုရား
မြေတော်အုတ်တော်
◆ ကမ္ဘာ့အေးစေတီကို
လာအောက်ဖူးမြော်သော
မိမိတို့

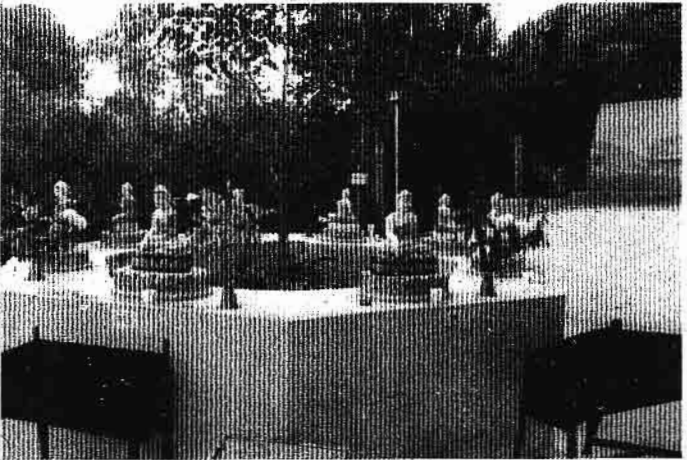
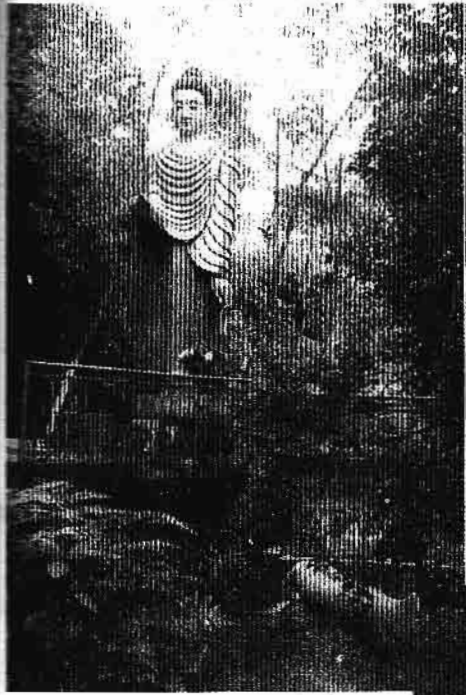


ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာ ဘုရားတည်တဲ့ လုပ်ငန်းကိုစတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ နာဂရာမြောင်ဟာ လျှိုသဖွယ် ဖြစ်နေပြီး အဝင်ဝ မှစ်ဦးကနေ အဆုံးကားလမ်းထိကို (၆)ဖာလုံလောက် ရှိပါတယ်။ နာဂရာမြောင်ကို တောင်ကုန်းပေါ်ကကြည့်ရင် တောအုပ်ကို မြင်ရသလို ဖြစ်နေပြီး အတွင်းက ပေ(၃၀၀)ခန့် လမ်းလျှောက်ပြီး ဝင်လာမှသာလျှင် အံ့ဩဖွယ်ရာ ဘုရားစေတီများကို တွေ့ရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေသခံ အချို့တောင် ရောက်ရှိလာသည့်အခါမှာ သာ

၃၆ နဂါးမယ်တော်ပုံ

အံ့ဩဝမ်းသာမှုများ ဖြစ်ကြရပါတယ်။ နာဂရာမြောင်ရွှေ့နိသာသနာနယ်မြေကို မှစ်ဦးကနေ စဝင်လာမယ်ဆိုရင် ပေ(၃၀၀)ရာခန့် တောင်ကုန်းပေါ်ကနေ ကွန်ကရစ်လမ်းအတိုင်း လျှောက်ဝင်လာရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးရင် အောက်ဘက်ကို မေ(၂၀)ခန့် နိမ့်ဆင်းသွားပြီး ချောင်းနဲ့ ကပ်လျက် ရှင်သီဝလီပုံတော်ကို စတင် ဖူးတွေ့ရမှာ ဖြစ်





▶ မဟာထာပိုင်နှင့် ဗြဟ္မာစိန်များ

▶ ဗျာဒိတ်ထောက်ထမ်းမြတ်စွာဘုရားပုံတော်

▶ ယုတ္တရီ(၅)ဦးအား တရားဟောထောက်မူပုံ

ပါတယ်။

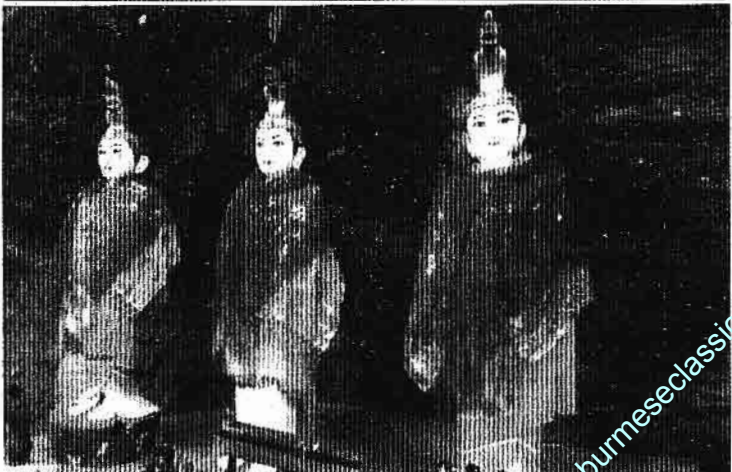
အောက်ကိုရောက်ပြီး ဆက်လျှောက်လိုက်တဲ့အခါ ဘယ်ဘက်တောင်စောင်းမှာ လိုဏ်ဂူအဝကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ လိုဏ်ဂူကို မတက်ဘဲ ရှေ့ဆက်လျှောက်သွားရင် ညာဘက်တောင်ကုန်းမှာ **လောကမုနိမြတ်စွာဘုရားပုံတော်**ကို ဖူးတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လမ်းရဲ့ ဘယ်ဘက် ကပ်လျက်မှာ တော့ မြေများ လာရောက် ဘုရားဖူးကြတဲ့ ကမ္ဘာအေးစေတီနဲ့ ရှင်ဥပဂုတ်ပုံတော်ကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ လောကမုနိမြတ်စွာဘုရား ပုံတော်ရဲ့ အနားမှာပဲ နဂါးရုံမြတ်စွာဘုရားပုံတော်နဲ့ ခြေတော်ရာကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တရုတ်နိုင်ငံနဲ့ နီးကပ်စွာ တည်ရှိလို့ ထင်ပါရဲ့ လောကမုနိမြတ်စွာဘုရားမှာ တရုတ်လူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ လှူဒါန်းမှုကို အားကျဖွယ် တွေ့ရမှာ



▶ နဂါးရုံဘုရား(၃)ဦးပုံ





▲ ထာရှုကံစိမ်းမွှောရုံ
တည်ထောက်ကုန်ဆောင်ရာ

ဖြစ်သလို လှိုင်ငန်းရှင် မြန်မာနိုင်ငံသား တို့ လှူဒါန်းထားရှိမှုကိုလဲ တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ လောကမုနိဘုရားဟာ ဆုတောင်းပြည့်တယ်လို့ ကျောက် ကုန်သည်အချို့ ပြောတာကိုလဲ ကြား သိရပါတယ်။

လောကမုနိမြတ်စွာဘုရားကို ဆု တောင်းဖူးမြော်ပြီး ရှေ့ဆက်သွားခဲ့လျှင် ဒေသခံများ ပြုလုပ်ထားတဲ့ ဆည်ရဲ့ ရှေ့မှာ နဂါးမယ်တော်ရှင်တု ရှိရာကနေ တောင်ကုန်းပေါ်ကို တက်လိုက်တဲ့အခါ တောင်ကိုစောင့်တဲ့ ဘီလူးရုပ်တုကို တွေ့ရှိရပြီး ရှေ့ကို ဆက်လျှောက်လိုက် ပါက ပဉ္စဝဂ္ဂီ(၅)ဦးကို မြတ်စွာဘုရား တရားဦးဟောနေသော ပုံတော်ကို ချောင်းရဲ့ နံဘေးမှာ ဖူးတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

ရှေ့ကို ဆက်လျှောက်လိုက်တဲ့အခါ နဂါးညီအစ်မ(၃)ဖော်ပုံကို တွေ့ရှိရမှာ



▲ ရွှေဂူနီဆုတောင်းပြည့်စေတီ
ကျောက်ထီးရိုးစေတီ

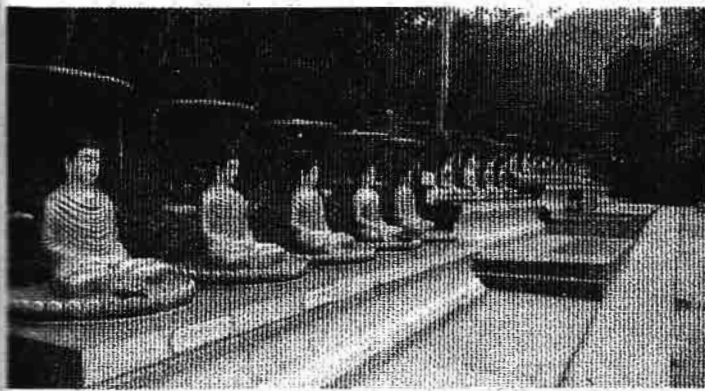


ဖြစ်ပြီး စိတ်ဝင်းစားဖို့ ကောင်းတာက တောင်စောင့် ဘီလူးပုံတော်နဲ့ နဂါးညီအစ်မ(၃)ဖော် ပုံများဟာ အိပ်မက်အရ ထုလုပ်ပေးထားတယ်လို့ သိရပါတယ်။

လမ်းအတိုင်း ဆက်သွားတဲ့အခါ ဗျာဒိတ်ပေးမြတ်စွာဘုရား ပုံတော်နဲ့ ရွှေဂူနီဆုတောင်းပြည့်စေတီကို ဖူး တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေဂူနီ ဆုတောင်းပြည့်စေတီကနေ ကြည့်ရင် ရပ်တော်မူ မြတ်စွာဘုရားပုံတော်နဲ့ ကွမ်ရင်မယ်တော်ရှင်တုကို တွေ့ရှိရပြီး အောက်ကိုဆင်းသွားရင် နှစ်ကျိပ်

ရုပ်ဆုဘုရားနဲ့ ရှေ့ကို ဆက်သွားရင် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို ဖူးတွေ့ရ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားကို လွန်သွားတဲ့အခါမှာ ပွင့်တော်မူပြီးတဲ့ ဘုရား(၄)ဆူကို တည်ထား ကိုးကွယ် မယ့် လေးမျက်နှာဘုရားကို ရောက်ရှိ ပြီး ဆက်လျှောက်သွားရင်တော့ မြောင် အဆုံး ကားလမ်းပေါ်ကို ရောက်ရှိသွား မှာဖြစ်ပါတယ်။

နာဂရာမြောင် ရွှေဂူနီသာသနာ နယ်မြေကို လာဖို့အတွက်ကတော့ လားရှိုးဘက်က လာရောက်ပါက အေရှားပေါလ်ဂိတ်ကို ကျော်တာနဲ့

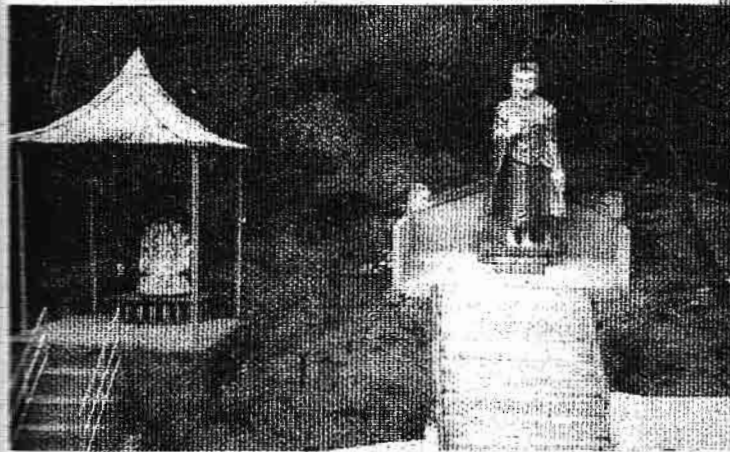


◆ နတ်ရွာရုပ်တုမြတ်စွာဘုရားပုံတော်

မြင့်တော်မူပြီးသော

ဘုရားလေးဆူပုံတော်(တည်နေ့ဆဲ) ◆

◆ ရုပ်တုမြတ်စွာဘုရားပုံတော်နှင့် ကွမ်းရင်မယ်တော်ပုံ



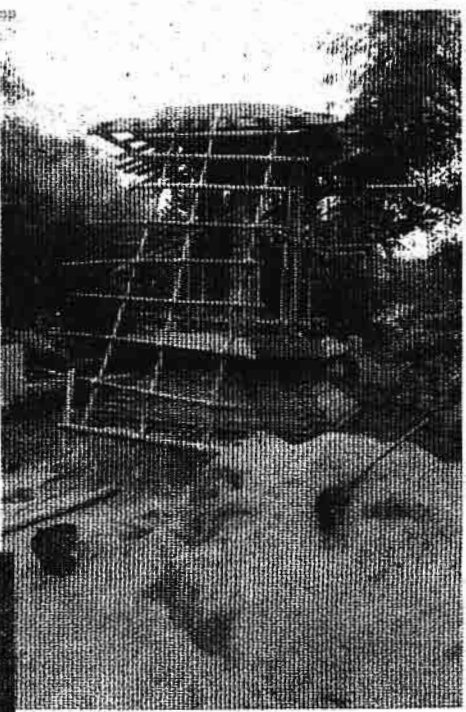
မူဆယ်မြို့အဝင်မုခ်ဦးကို စတင် တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ မြို့အဝင်မုခ်ဦးကို ခြတ်ကျော်ပြီးတာနဲ့ ကားလမ်းခွဲ(၂)ခုကို တွေ့ရှိရမှာဖြစ်ပြီး ရှေ့တည့်တည့်လမ်းကတော့ မူဆယ်မြို့တွင်းကို သွားတဲ့လမ်းဖြစ်ပြီး ကားလမ်းရဲ့ ညာဘက်ခြမ်း လွှဲတိန်ခမ်းတောင်မှာ တည်ထားတဲ့ ရုပ်တော်မူမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မုခ်ဦးအကျော် ဘယ်ဘက်လမ်းအတိုင်း သွားရင်တော့ “ကိုးမြို့ရှင်နတ်နန်း” ကို တွေ့ရမှာဖြစ်ပြီး နတ်နန်းကို မတက်ဘဲ တောင်ကုန်းကပ်လျက် မြို့ပတ်လမ်းအတိုင်း လာခဲ့ပါရင်

“ကိုးမြို့ရှင်နတ်နန်း” ကျော်တာနဲ့ ဘယ်ဘက်ကို နိမ့်ဆင်းသွားတဲ့ကားလမ်းအတိုင်း လိုက်သွားပါရင် “နာဂရာမြောင် ရွှေဂူနီသာသနာ့နယ်မြေ ဆိုင်းဘုတ်” မုခ်ဦးကို တွေ့ရှိရမှာဖြစ်ပါတယ်။

နာဂရာမြောင် ရွှေဂူနီသာသနာ့နယ်မြေကို ထိန်းသိမ်းရန် မူဆယ်မြို့မှ ပဓာနနာယက ဆရာတော်ကြီး ကိုးပါးကို ဦးထိပ်ထားပြီးဂေါပက အဖွဲ့ကို စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းကာ ထိန်းသိမ်းဆောင်ရွက်လျက် ရှိပါတယ်။

အပတ်စဉ် ရုံးပိတ်ရက်ကျောင်းပိတ်ရက်များမှာ ဝန်ထမ်းများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများမှ သန့်ရှင်းရေး



ဘုရားတည်ရာတွင် လိုအပ်သော အုတ်၊ သဲ၊ ကျောက်များကို လာရောက်သယ်ပိုးကုသိုလ်ယူလျက် ရှိပါတယ်။

နာဂရာမြောင်တွင် အများပြည်သူတို့ လာရောက်တဲ့အခါတွင် နားနေရန် အတွက်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာန်းပွဲတရားပွဲများ ကျင်းပပြုလုပ်ရန်အတွက် လည်းကောင်း “ကျောက်စိမ်းဓမ္မာရုံ” ကို တည်ဆောက်ရန် ပန္နက်တင် မင်္ဂလာပြုလုပ်ကာ စတင်ဆောက်လုပ်နေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

သဒ္ဓါကြည်လင် ပါရမီရှင်တို့အနေဖြင့် ကုသိုလ်စီးပွား တိုးတက်ရန်အတွက် သဒ္ဓါတရား နည်းများမဆို ကုသိုလ်ပါဝင် လှူဒါန်းမှုပြုနိုင်ပါရန်နဲ့ ဆုတောင်းပြည့် လောကမုနိမြတ်စွာဘုရားအား လာရောက် ဖူးမြော်နိုင်စေဖို့ နိဗ္ဗာန်အကျိုး မျှော်ကိုး၍ ရေးသားတင်ဆက်လိုက်ရပါမည်။

အောင်နုတင်(မုနိ)

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

၀.၂၁၀ Y၀၀၉၅၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ(၁၆၂၅)
ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက် တဆထက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀.၂၁၀၀

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ၇-လွှာ တက်လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဖီရယ်... မောလိုက်တာ... နောင်ဆို ၇-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါငေါတူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီခကားကြောင့် သရဖီက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ရင်း...

“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမောပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမောတွေ ပြေသွားစေရမယ်”

ဆေးလက်ဖက်ရည်ခွန်း တစ်ခွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီမျက်နှာ ရွှင်ပျလာသည်။

“ဟယ်... ဆေးကလဲချိုခွင့်အရသာလေးနဲ့ ကောင်းလိုက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”

“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ်တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ၇-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သားမင်းတော် ဦးကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဖီ ရုံးသွားရုံး ပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန် သောက်ရတဲ့ ၇-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

“ခုနက သရဖီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံးကောင်းမှ သည်းခြေခွဲသွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အပဒွသည်းခြေရောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန်စောင့်ရှောက်တာလို့ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေအတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ဖေဖေနဲ့ မေမေကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးရဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဖီ”

“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နားထောင်... နှလုံးသည်းခြေ



အမောပြေ လမ်းဆန်း ကျန်းမာဖို့

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)

နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲကြဖို့

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော အဆီပိတ်ခြင်း၊ နှလုံးကြွက်သားများ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် မူးဝေ မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး(သို့မဟုတ်) ဆီးဖျော်ရည် ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဖီ”

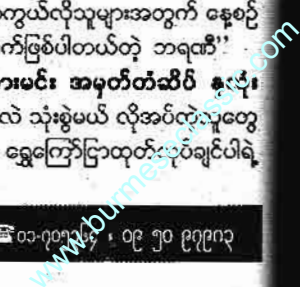
“ရင်ညွှန်၌ စူးအောင်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးရူးရွံ့အောင်ခြင်း၊

ရင်ဝပူ၍ မအိမသာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုးနှိုးခြင်း၊ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းချိနေခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြရည်ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလန်ထစလှနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင်လန်းဆန်းစေပါတယ်။

အပူအပုပ်များသူ၊ ဆီးနီး၊ ဆီးနည်းသူများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား၊ သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ လေငန်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ချင်ပါရဲ့ ဘရဏီရယ်...”



ကရင်တိုင်းရင်းသား လူ့ပိုင်ဆိုင်မှု

ဘိုးပိုင်ဆိုင်မှု သေခံရခြင်း

ဘိုးပိုင်ဆိုင်မှုသည် အဘ စောဆွေအေး အမိ နော်ရယော်စေးဟူသော မိဘ နှစ်ပါးမှ ခရစ်နှစ် ၁၈၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် မွေးဖွားပြီး သားချင်း(၅)ယောက် အနက် တတိယမြောက်သားဖြစ်သည်။
ငယ်နာမည်မှာ စောဆာဖောဝါး ဖြစ်သည်။ အစ်ကိုကြီး စောထူးဘော၊ အစ်မ နော်မေဖော၊ ညီမ နော်ဆာတီး၊ ညီထွေး စောမတာတို့ ဖြစ်သည်။

စောဆာဖောဝါးသည် ငယ်စဉ်က ပင် အလွန်ရိုးသားပြီး လူကြီးမိဘများ ကို ရိုသေလေးစားကာ ဘုရားတရားကို ကြည်ညိုတတ်သူ ဖြစ်သည်။

လူကြီးသူမများ ပြောကြားသည့် ဆုံးမစကား၊ ပုံတိုပတ်စများ၊ ရိုးရာ ကဗျာလင်္ကာများ၊ မိမိတို့လူမျိုး၏ ရာဇဝင်သမိုင်း၊ ဝေလေ့ထုံးတမ်း၊ ယဉ်ကျေးမှုများကိုလည်း မှတ်သားကာ သိလိုသည်များကို မေးမြန်းလေ့ရှိ သည်။

စကားအရာမှာလည်း အာဝဇွန်းရွှင် ပြီး သူတစ်ပါးတို့၏စိတ်ကို ဆွဲဆောင် နိုင်သူဖြစ်သည်။

စောဆာဖောဝါးသည် ခန္ဓာကိုယ် ပိန်ပိန်ပါးပါး ဖြစ်နေသဖြင့် ခွန်အား သုံးပြီး တောင်ယာခုတ်ရသော အလုပ် မျိုးကို မလုပ်လိုဘဲ ပညာဖြင့် အသက် မွေးရသော အလုပ်မျိုးကိုသာ လုပ်လို သဖြင့် မိဘများထံ ခွင့်ပန်ပြီး ပညာ သင်ကြားရန် ရွှေကျင်မြို့သို့ ထွက်ခွာ ခဲ့သည်။

ရွှေကျင်မြို့ရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် ပညာ သင်ယူသည်။ ယင်းဘုန်းကြီးကျောင်း တွင် ပညာကို ကြာကြာမသင်ယူနိုင် ဘဲ မိသားစု၏ စားဝတ်နေရေးကို ပံ့ပိုးနိုင်ရန် ဦးလေးတော်စပ်သူတစ်ဦး



ဦးလေးထံ ချက်ချင်း ပြန်မလာ နိုင်ပါ။

ထံ သွားရောက် အလုပ် လုပ်ကိုင်ပါ သည်။
ဦးလေးက ဆင်ဝယ်ရန် ရှမ်းပြည် နယ်သို့ စေလွှတ်သည်။ စောဆာ ဖောဝါး ဆင်ဝယ်သွားချိန်သည် မိုးတွင်း ကာလဖြစ်၍ လမ်းခရီးရှိ မြစ်ချောင်း များ ရေလျှံနေခြင်းကြောင့် ဆင်ဝယ်ပြီး

ပြောပြီးစေ (လျှင်တော်)

ဦးလေးထံ ချက်ချင်း ပြန်မလာ နိုင်ပါ။

မိမိရောက်ရှိနေသော ဒေသမှ သစ်လုပ်ငန်းတွင် မိုးကုန်သည် အထိဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ မိုးကုန်မှ ပြန်လာပြီး ဦးလေးထံ ဆင်ကို အပ်နှံရာ အချိန်ကြန်ကြာ မှုကြောင့် မိမိအပေါ် ဦးလေးက အထင်လွဲခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဦးလေးထံမှ ထွက် ခဲ့ပြီး သူးဖွဲ့ခါးကျေးရွာရှိ ဆင်သူဌေး ကြီး စောသက်ဖောထံတွင် ဆင် သမားများအတွက်ထမင်းချက်အလုပ် ကို ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပါသည်။

တစ်နေ့ ဆင်ပိုင်ရှင်ကြီး စော သက်ဖောသည် တောထဲရှိ ဆင် တဲစခန်းသို့ ရောက်လာပြီး ယင်း အား အမဲဟင်းလျာများဖြင့် ချက်

ပြုတ်ညှော်ခံလိုသဖြင့် စောဆာဖောဝါး သည် သေနတ်တစ်လက်ဖြင့် တော လည်ခဲ့သည်။

ဤတောတောင်ဒေသ၌ ကျေးငှက် တိရစ္ဆာန်များ ပေါများလှသော်လည်း ထိုနေ့က မည်သည့် တောကောင်မှ မရရှိခဲ့ပါ။ သားကောင်များ မရရှိသဖြင့်

စိတ်တိုနေချိန်တွင် မိမိမျက်စိရှေ့
ဆင်ဖြူတော်တစ်စီး ဘွားခနဲ ပေါ်လာ
သည်ကို ကြက်သေ သေပြီး ကြည့်နေ
မိသည်။

သေနတ်ဖြင့် ပစ်ရန် ချိန်ရွယ်လိုက်
ရာ ဆင်ဖြူတော်သည် ရုတ်တရက်
ပျောက်သွားသည်။ သေနတ်ကို
အောက်သို့ ပြန်ချလိုက်သောအခါ
ဆင်ဖြူတော် ပြန်ပေါ်လာသည်။ ပစ်ရန်
ပြန်ချိန်လိုက် ပျောက်သွားလိုက်နှင့်
သုံးကြိမ်တိတိ ဖြစ်သွားသည်။

ထို့နောက် ဆင်တစ်ခန်းသို့ ပြန်လာ
ပြီး စောသက်ဖောအား မိမိ မြင်တွေ့
ခဲ့ရသည်ကို ပြောပြရာ စောသက်ဖော
က ဆင်ဖြူတော် ကိုယ်ထင်ပြုလာခြင်း
သည် မိမိတို့လူမျိုးအတွက် အမျိုး
ဘာသာ သာသနာကို ပြန်လည်ဖော်
ထုတ်ကြရန် နိမိတ်ပြုလာခြင်း ဖြစ်
သည်ဟု မိမိယုံကြည်သည်။

ထိုအမျိုးဘာသာသာသနာအတွက်
မည်သူ့အနစ်နာခံပြီး ကြိုးပမ်းလုပ်
ဆောင်ကြရမည်နည်းဟု မေးမြန်းပါ
သည်။

စောသက်ဖော၏ အမေးကို ဆင်
လုပ်သားတစ်ယောက်မျှ မဖြေကြပါ။
စောဆာဖောဝါးသည် ဆင်လုပ်သား
များအားလုံး၏ ရှေ့မှောက်တွင်
မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်
တာဝန်ယူပါမည်ဟု ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကတိပြု
လိုက်သည်။

ထိုအခါ စောသက်ဖောသည် အားရ
ဝမ်းသာစွာဖြင့် ချီးကျူးအားပေးစကား
ပြောကြားပြီး ဘုရားရှင်ထံ ဆုတောင်း
ပတ္တနာ ပြုပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုစဉ်က စောဆာဖောဝါးသည်
အသက် ငယ်ရွယ်သေးသောကြောင့်
ငယ်ရွယ်သူတို့၏ သဘာဝအတိုင်း
အိမ်ထောင်ဖက်ရှာရာ နော်ဝါးဆိုသူနှင့်

တွေ့ပြီး လက်ထပ်ထိမ်းမြားခဲ့သည်။
အိမ်ထောင်သည်ဘဝ ရောက်လာ
ပြီးဖြစ်သော စောဆာဖောဝါးသည်
သူငယ်ချင်း စောမူလား ပေးသော
ဆင်တစ်ကောင်ဖြင့် ဝမ်းရေးအတွက်
ကြိုးစား လုပ်ကိုင်ပါသော်လည်း
ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသဖြင့်
ထိုဆင်မှာ သေသွားလေသည်။

ဇနီးဖြစ်သူ နော်ဝါးသည်လည်း
နာမကျန်းဖြစ်ပြီး မကြာမီ ဘဝတစ်ပါး
သို့ ကူးပြောင်းသွားသည်။ ရှေ့ဆင့်
နောက်ဆင့်မှာပင် မွေးကင်းစ သမီး
ကလေး ဆုံးသွားပြန်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ဆုံးရှုံးမှု အဖုံဖုံများနှင့်
ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရသော စောဆာ
ဖောဝါးသည် အလွန်အမင်း စိတ်
ဆင်းရဲပြီး ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်ခဲ့
သည်။

ထိုအခါ မိမိစိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင်
လူသူများနှင့် မနီးသော တောင်ကုန်း
တစ်ခုပေါ်၌ တဲကလေးတစ်လုံး
ဆောက်လုပ်ပြီး ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်
ကာ သက်သတ်လွတ် တောဟင်းများ
ကို စား၍ တရားအားထုတ်နေပါသည်။

တရားထူး အမြန်ရရန် အစာမစား
ဘဲ အပြင်းအထန် အားထုတ်နေစဉ်
တစ်ညသ၌ ကောင်းကင်ပေါ်မှ
ကျက်သရေအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော
အားဖြင့်...

‘ဝိုးမြေး ဘိုးပိုင်ဆံ တင်းလွန်းတော့ ပြတ်
တယ်၊ လျှော့လွန်းတော့လဲ ပတ်တယ်၊
မလျှော့ပတ်င်း မရှိမှ ပုဂံပဒိက္ကမ္ပသာလျှင်
အကောင်ဆုံးဖြစ်တယ်၊ ဝိုးမြေလုပ်တာ
တင်းလွန်းနေတယ်’

ဟူသော အသံကို ကြားလိုက်ရ
သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ စောဆာဖောဝါးမှ
ဘိုးပိုင်ဆံဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့ပါ

သည်။
ရွှေကျင်မြို့နယ်အတွင်းရှိ လေချွန်
တောင်နှင့် သက်ကယ်တောင်ပေါ်တွင်
သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ မြဲမြံသော
သတ်သမ္မတဗျာဒိတ်ဖြင့် ကြိုးစားတရားအား
ထုတ်ရာ မကြာမီရက်အတွင်း တရား
ပေါက်အောင်မြင်ခဲ့သဖြင့် အနီးဝန်း
ကျင်ဒေသမှ လူများသည် တရားနာရန်
မဖိတ်ကြားရဘဲ ရောက်ရှိလာကြ
သည်။

ထိုအခါ ဘိုးပိုင်ဆံသည် နေ့စဉ်
ရောက်ရှိလာသော ပရိသတ်များကို
တရားဟောကြားရင်း မိမိလူမျိုးနှင့်
အများတွက် မှီခိုအားထားရသော
ဘာသာ သာသနာသစ်တစ်ခုကို မိမိ
အောင်မြင်စွာ တည်ထောင်ပေးနိုင်
ကြောင်း မြွက်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ သြဝါဒတရားတော်များကို
မိမိ၏ တပည့်များအား အမြဲမပြတ်
ဟောကြားပြီး သီလဆောက်တည်
ခြင်း၊ တရားအားထုတ်ခြင်း၊ သဒ္ဓါ
တရားပွားများစေခြင်း စသော သူတော်
ကောင်းတရား လမ်းစဉ်၌ တည်မြဲကြ
ရန် ဦးဆောင်လမ်းပြခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဘိုးပိုင်ဆံ၏ ဂုဏ်
သတင်းသည် ထိုဒေသ၌ ပျံ့နှံ့လာ
သောအခါ ကြည်ညိုလေးစားသူများ
များပြားလာရာ မိမိအပေါ် မနာလို
ပရှုဆိတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မဟုတ်
မမှန် တိုင်ကြားမှုကြောင့် အင်္ဂလိပ်
အစိုးရ၏ ဖမ်းဆီးထောင်ချခြင်းကို
ခံလိုက်ရသည်။ ဆရာဖားသံ၏ အာမခံ
ချက်ကြောင့် ထောင်မှ လွတ်လာခဲ့ပါ
သည်။

မြင့်မာလားသော သီလဂုဏ်၊
သမာဓိဂုဏ်ကြောင့် မိမိနှင့် ကြုံတွေ့
ရသော လူဆိုးလူဗိုင်းလ်များသည်
လူတော်လူကောင်းလေသည့် ကူးပြောင်း

သွားကြသည်။ မိမိထံ တပည့်ခံယူသူ အလွန်များလာသောအခါ ရွှေကျင်မြို့ သို့ ရောက်ရှိလာသော အရေးပိုင်မင်းကြီးသည် ဘိုးပိုက်ဆံအား ခေါ်ယူစစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့သည်။

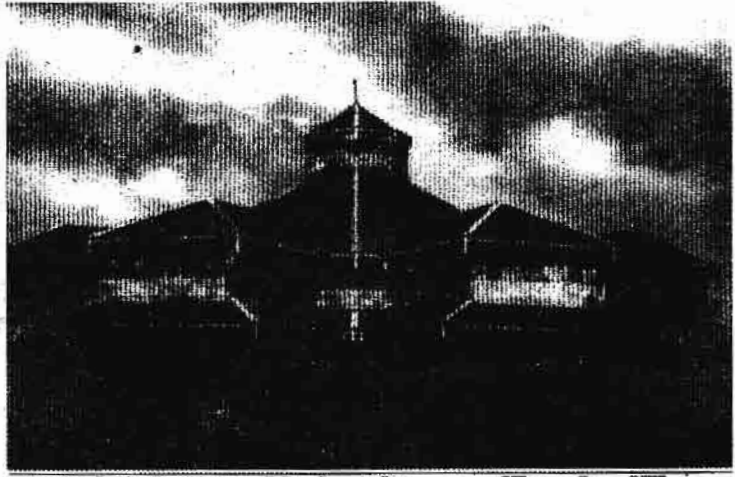
ဘိုးပိုက်ဆံက မိမိသည် တပည့်များအား မေတ္တာတရား ထားကြရန်၊ သီလဆောက်တည်ထိန်းသိမ်းကြရန်၊ သဒ္ဓါတရားပွားများကြရန်၊ တရားအားထုတ်ကြရန်ကိုသာ သွန်သင်ဆုံးမပါကြောင်း ရှင်းပြရာ ဘိုးပိုက်ဆံသည် လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း အရေးပိုင်မင်းကြီး သိရှိလာသဖြင့် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အနှောင့်အယှက် မပြုလုပ်ရဟူသော ထောက်ခံစာတစ်စောင်နှင့် ငွေဒင်္ဂါး(၃၀)ကို လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ဘိုးပိုက်ဆံသည် တပည့်များအား ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားတော်အတိုင်း နေထိုင်သွားကြရန် (၇)နှစ်တိုင်တိုင် ရွှေဆောင်လမ်းပြခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားကို ပူဇော်သော အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် လေခွန်တောင်နှင့် သက်ကယ်တောင်ပေါ်တွင် ထမင်းခြောက်စေတီနှင့် သံထည်စေတီ တည်ခဲ့ပြီး (၃၃၃)ပွဲသော ဆွမ်းဘောဇဉ်များနှင့် ဖယောင်းတိုင် (၃၃)တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

ဘိုးပိုက်ဆံသည် ရွှေကျင်မြို့နယ် လေခွန်တောင်နှင့် သက်ကယ်တောင်မှ နွေ့ကလိုက် တပည့်များနှင့်အတူ ဆင်းလာခဲ့ပြီး ညောင်လေးပင်မြို့နယ် ရန်ကုန်-မန္တလေးလမ်း အနောက်ဘက်ရှိ ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးကို ဖဒိုဖလော အမည်ပေး၍ ရွာတည်ထောင်အခြေချခဲ့ပါသည်။

နောက်လိုက်တပည့်များ လယ်ယာထုပ်ကိုင်စားသောက်နိုင်ရန် အင်္ဂလိပ်အစိုးရထံမှ လယ်မြေက (၃၀၀၀၀)



◆ ဖုင်ဘိုမြို့ရှိ ဘုရားတော်ကြီးကို နှစ်ဆောင်တွင် ဘုရားတော်မြတ်တော်တော်ကြီး

လျှောက်ထားတောင်းခံရာ အစိုးရက ကေ(၁၅၀၀၀) ခွင့်ပြုပေးခဲ့ပါသည်။

ဘိုးပိုက်ဆံသည် နောက်လိုက်တပည့်များအား အနောက်တိုင်းဘာသာ သာသနာကို လေ့လာနိုင်ရန် ယင်းဆရာကြီးများနှင့် ဆက်သွယ်ပြီး ကျိုးနွံစွာ တပည့်ခံပါသော်လည်း အနောက်တိုင်း သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များက ဘိုးပိုက်ဆံကို စိတ်မပုန်သူ၊ ကရင်လူမျိုးများအား လမ်းမှားသို့ ညွှန်ပြဦးဆောင်နေသူဟု သဘောထားဆက်ဆံကြသဖြင့် အဆင်မပြေခဲ့ပါ။

ဤသို့ဖြင့် တပည့်သားမြေးများအား ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ အနောက်တိုင်းသာသနာ ကရင်ရိုးရာဓလေ့များမှ ကောင်းနိုးရာရာတို့ကို စုပေါင်းရွေးချယ်ပြီး လူတိုင်းလက်ခံနိုင်သော မေတ္တာတရားကို အဓိကထားသည့် မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ်သာသနာသစ်တစ်ခုကို ကရင်ပြည်နယ်၊ ဖာပွန်မြို့နယ်၊ နာခိုခီးရွာတွင် ဘိုးပိုက်ဆံသည် ခရစ်နှစ် ၁၈၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၁၉)ရက်၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၄)ရက်သောကြာနေ့တွင် တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။(မေတ္တာဗြဟ္မစိုရ် သာသနာသစ်ဟူသော်လည်း ဘိုးပိုက်ဆံ၏

ဟောပြောချက်များတွင် ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မတွေ့ရပါ။ စာရေးသူ)

ဘိုးပိုက်ဆံသည် ကရင်မျိုးနွယ်စုအားလုံး မိမိသာသနာတော်ကြီးအတွင်းသို့ ပြန်လည် ပေါင်းစည်းနိုင်ကြရန် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး အနောက်ခြမ်းမှ ရေဝတီတိုင်းဒေသကြီးသို့ လှည့်လည်သာသနာပြုရာ ကျွဲပျော်မြို့နယ်၊ ပေါင်းစုရွာတွင် ယခင်ဘဝဟောင်းမှ ဇနီးဖြစ်ခဲ့သူ ပိုးကရင်မလေး နန်းသနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။

ဘိုးပိုက်ဆံသည် နန်းသတို့မိသားစု နေအိမ်သို့သွားပြီး နန်းသသည် ဘဝဟောင်းမှ မိမိဇနီး နော်ဝါးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရာ အိမ်သားအားဇနီးက မယုံကြည်ကြပေ။

ဤသည်ကို ရိပ်မိသော ဘိုးပိုက်ဆံသည် နန်းသအား မိမိယာပေးသော ကွမ်းတစ်ယာကို စားရန်ပေးလိုက်သည်။ ယင်းကွမ်းယာကို စားပြီးပြီးချင်း နန်းသ ဘဝဟောင်းကို ပြန်ပြင်ရကာ ဘဝဟောင်းက အဖြစ်မှန်ကို မိဘများအား ပြန်ပြောနိုင်ခဲ့ပါသည်။

မိသားစုအားလုံး ယုံကြည်နိုင်ရန် ဘိုးပိုက်ဆံသည် နော်ဝါးအပြန်ရှိစဉ်က

မိမိပေးခဲ့သော လက်စွပ်၊ နားတောင်း နှင့် လက်ကောက်များ မည်သည့်နေရာ တွင် ထားခဲ့သနည်းဟု မေးရာ နန့်သ က ဖာပွန်မြို့နယ်၊ နာခိုခီးရွာတွင် မြှုပ်ထားကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်ပါ သည်။

ထိုအခါ ဘိုးပိုက်ဆံက ယင်းပစ္စည်း များကို သူ့ဘာသာ သွားရောက် ပြန် ယူလာစေခဲ့ပါသည်။ နန့်သသည် မကြာမီ အဖော်များနှင့်အတူ လက်ဝတ် ပစ္စည်းများယူ၍ ပြန်ရောက်လာပါ သည်။

ထိုအခါကျမှ မိဘမောင်နှမနှင့် ကျေးရွာရှိ လူများအားလုံး ဘိုးပိုက်ဆံ အပေါ် သံသယ ကင်းရှင်းပြီး နန့်သ နှင့် ထိမ်းမြားပေးလိုက်ကြပါသည်။ ဘိုးပိုက်ဆံနှင့် နန့်သတို့ ထိမ်းမြားလိုက် ခြင်းသည် စကောကရင်နှင့် ပိုးကရင် တို့ မိမိ သာသနာတော်အတွင်းသို့ ပြန်လည် စုစည်းပေးသောသဘော သက်ရောက်ပါသည်။

ဘိုးပိုက်ဆံသည် ဖဒိုပလောရွာ (ယခု ဖဒိုမြို့)ကို ၁၈၈၈ ခုနှစ်တွင် စတင်တည်ထောင်ပြီး ၁၈၈၉ ခုနှစ်တွင် (၁၆)ကေကျယ်သော သာသနာ ကျောင်းဝင်းမြေ၌ (၁၃၁)တိုင်ရှိ ဘုရား ဝတ်ပြုရာ ကျောင်းတစ်ဆောင် ဆောက် လုပ်ပြီး ကျောင်းကြီး၏နံရံတွင် လူနှင့် မတူ နတ်ထက်မြတ်သော ကောင်းချီး မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော စကောကရင်တို့၏ ဘုရားဝတ်ပြု ကျောင်းကြီးဟူသော ကမ္ဘည်းစာတန်း ထိုးထားပါသည်။

မိမိအမျိုးသားများ ရန်ကုန်သို့ ဘုရား ဖူးသွားသောအခါ ထည်းခိုရန် ယခု မြို့မနှင့် ရွှေဂုံရှင်ရှင်ရုံများ နေရာတွင် သွပ်မိုးသံထည် မွှားရုံကြီးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ အလုံမြို့ရှိ ပဲခူး ကရင် ဟိုက်စကူးကျောင်းဝင်းတွင် ဘော်ဒါဆောင်တစ်ဆောင်၊ ရေတွင်း တစ်တွင်း၊ သာသနာဆရာနေရန် တိုက်တစ်လုံး၊ ယခု အလုံအ.ထ.က (၁)နေရာတွင် တစ်ဆယ့်လေးနှစ်တိုင် အောင် ဆောက်၍ မပြီးနိုင်သော ဆရာ ဆန်းနားပင့်တန် အောက်မေ့ဖွယ် ဝတ်ကျောင်းကြီးကို အပြီးဆောက်ပေး ခဲ့ပါသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး ဥက္ကံဘူတာရှေ့ ဖီးပင်ဆိပ်ကျေးရွာတွင် ရေပင်တစ် ဆောင်နှင့် ဘုရားဝတ်ပြုကျောင်းတစ် ကျောင်း၊ မှော်ဘီမြို့နယ် ဗြူးကျင်း ကျေးရွာတွင် ဘုရားဝတ်ပြုကျောင်း တစ်ကျောင်း၊ မှော်ဘီမြို့ ဆရာတီးတူ နေထိုင်ရန် အိမ်တစ်လုံး။

ဥက္ကံဘူတာ အနောက်ဘက်တွင် ဘုရားဝတ်ပြုကျောင်းကြီး တစ်ဆောင်၊ စပါးကျိုတစ်လုံး၊ အဝီစိတွင်းတစ်တွင်း၊ လက်ပံတန်းမြို့တွင် ဘုရားဝတ်ပြု ကျောင်းကြီးတစ်ဆောင်၊ ဟင်္သာတ ဘူတာအနီး၌ ရေပင်တစ်ဆောင်၊ ဓနုဖြူ မြို့တွင် ရေပင်တစ်ဆောင်၊ ပန်းတနော် မြို့ ပြလင်းကျေးရွာတွင် ဘုရားဝတ်ပြု ကျောင်းတစ်ဆောင်။

ကျုံပျော်မြို့နယ် ပေါင်းစုကျေးရွာ တွင် ရေပင်တစ်ဆောင်၊ ယင်းမြို့နယ် ဂမုံးစုကျေးရွာတွင် ဓမ္မာရုံတစ်ဆောင်၊ မှော်ဘီမြို့ ဘူတာအနီး ကိုးဆောင်တွဲ ဘုရားဝတ်ပြု ကျောင်းတော်ကြီး၊ ညောင်လေးပင်မြို့ ဘူတာအနီး (၆) ဘာသာဝတ်ကျောင်းတော်ကြီး။

ယင်းမြို့တွင်း ဆန်စက်တစ်လုံး၊ ရေစုပ်စက်နှင့် ရေစင်တစ်ခု၊ အဝီစိ တွင်းတစ်တွင်း၊ ယင်းမြို့နယ် ပုစွန် မြောင်းအရပ်တွင် ရေပင်တစ်ဆောင်၊ ရန်ကုန်မြို့တွင် ဘုရားဝတ်ပြုကျောင်း

တစ်ကျောင်း။
ရွှေကျင်မြို့နယ် စုမထာကျေးရွာ တွင် ဘုရားဝတ်ပြုကျောင်း တစ် ကျောင်း၊ ကျောက်ကြီးမြို့နယ် ရေလဲ ကျေးရွာတွင် ရင်မာရိုး ဘုရားဝတ်ပြု ကျောင်းတစ်ကျောင်း စသည်တို့ကို ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဘိုးပိုက်ဆံ တန်ခိုးပြခြင်း

ဥက္ကံမြို့သား တစ်ယောက်သည် ဘိုးပိုက်ဆံ တန်ခိုးပြနိုင်လျှင် ကိုးကွယ် မည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဖဒို ပလောသို့ လာ၏။ ယင်းသူ ဘိုးပိုက်ဆံ ထံရောက်လျှင် (၇)တောင်ရှိ ဝါးတစ် လုံး ရှာခိုင်းပြီး ဥက္ကံသား ယူလာသော ဝါးလုံးကို တစ်နေရာ၌ ထောင်ထားပြီး ဘိုးပိုက်ဆံသည် ယင်းဝါးလုံးအား လက်ယာရစ် (၇)ပတ် လှည့်ပတ်ရာ ဘိုးပိုက်ဆံ၏ အရပ်သည် ဝါးလုံးထိပ် နှင့်အညီ ဖြစ်သွားသည်။

အချိန်ကား နေဝင်ရီတရောအချိန် ဖြစ်၏။ ဘိုးပိုက်ဆံသည် “**ငါ့မြေး မိုး ချုပ်တော့မယ် ဒီည ဘိုးဘိုခဲ အိပ်ပါ**” ဆိုပြီး နှစ်ယောက်သား ဘုရား ဝတ်ကျောင်းမှ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြ သည်။ အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ဘိုးပိုက်ဆံသည် မိမိအိပ်ရာထက်၌ ပက်လက်လှဲအိပ်လိုက်ရာ နို့စို့သား လေး ဖြစ်သွားပြီး ခြေထောက်နှစ်ဖက် ကို မြှောက်ကာ ဟိုကန်ဒီကနီ ကစား သည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

ဖဒိုပလောတွင် ဝတ်ပြုကျောင်း ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် ဘိုးပိုက်ဆံနှင့် တပည့်များသည် ရဲရွယ်ချောင်း၏ အနောက်ဘက်တော၌ သစ်ခတ် ထွက်ခဲ့ကြသည်။ တစ်နေ့တော့ လှုပ်ငန်း ပြီး၍ ရွာပြန်ရန် နေမင်းကြီးကို မော့ ကြည့်ကြသောအခါ သနောက်တောင်

စွယ်၌ ဝင်အံ့ဆဲဆဲ နေမင်းကို တွေ့ရသည်။

တပည့်များက မကြာမီ နေဝင်တော့မည့် အကြောင်းကို ဘိုးပိုက်ဆံအား ပြောကြားကြရာ ဘိုးပိုက်ဆံက **“ဒီနေ့ မဝင်သေးပါဘူး”** ဟု ပြောပြီး ရွာသို့ ပြန်လာကြ၏။ ရွာရောက်၍ သစ်လုံးများကို လှည်းပေါ်မှ အေးအေးဆေးဆေး ချပြီးမှ နေဝင်သွားပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့မှ ကန်ချောင်းကျေးရွာသို့ သကြားဟင်းအိုး အမည်ရှိ ကျောင်းဒကာတစ်ဦးနှင့် အနောက်တိုင်း သာသနာပြုဆရာကြီး ဆန်းနား ဗင့်တန်တို့နှင့်အတူ ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။ ရွာသားများက ထမင်းပွဲ တွင် ဟင်အမည် စုံလင်စွာ စီမံထားသည်။

ဟင်းပွဲများတွင် ဘဲပြုတ်ကြော် (ROAST) နှစ်ကောင်ပါ၏။ ထမင်းသုံးဆောင်သောအခါ ဆရာဆန်းနားဗင့်တန်သည် ဘဲပြုတ်ကြော်တစ်ကောင်နှင့် အခြားသားငါး ဟင်းလျာများကို ငြိန်ယှက်စွာ စားသောက်နေ၏။ ဘိုးပိုက်ဆံမှာမူ အသီးအရွက်ဟင်းလျာများကိုသာ သုံးဆောင်ပါသည်။

ဘိုးပိုက်ဆံက ဆရာဆန်းနားဗင့်တန်အား **“ကျန်ရှိသော ဘဲပြုတ်ကြော်တစ်ကောင်ကို မသုံးဆောင်နိုင်တော့ဘူးလား”** ဟု မေးလေ၏။ ထိုသူက **“စားနိုင်တော့ကြောင်း ပြောသောအခါ ဘိုးပိုက်ဆံသည် ထိုဘဲပြုတ်ကြော်ကို ထက်ညှိုးနှင့်တိုပြီး ‘မင်းကို စားမည့်သူမို့ဘူး ဒီပန်းကန်ပြားပေါ်မှ ထပြန်ထား’** ဟု ပြောလိုက်ရာ ဘဲပြုတ်ကြော်မှာ အမွှေးအတောင်များ ချက်ချင်းပြန်ဆိတ်လာပြီး ပန်းကန်ထဲမှ အတောင်ဆိတ်ကာ စားပွဲပေါ်မှ ဆင်းပြေးသွားပါသည်။

ဆန်းနားဗင့်တန်က ဘိုးပိုက်ဆံ



အား...
'ဆံ့ဖျား ကျပ်ကို ဖျက်လှည့် လုပ်ပြနေတာလား'
ဟု မေးလေ၏။ ဘိုးပိုက်ဆံက...
'ဖျက်လှည့်လုပ်ပြနေတာ မဟုတ်ဘူး။ တည့်တည့်လုပ်ပြနေတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဖျက်တည့်ပြနေတာပါ'
ဟု အေးအေးဆေးဆေးဆေး ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

ထမင်းစားပြီးသောအခါ ငှက်ပျောသီး တည်ပေးထားသည်ကို မတွေ့ရသဖြင့် တပည့်များအား **“ခြံတွင်းမှာ ငှက်ပျောပင်များ တွေ့ရပါတယ်။ ငှက်ပျောသီး မရှိဘူးလား”** ဟု မေး၏။ တပည့်တစ်ဦးက ငှက်ပျောပင်များ စိုက်ထားတာ မကြာသေးသဖြင့် အသီးမသီးသေးကြောင်း ပြောပြ၏။ ထိုသူအား သွားကြည့်လိုက်ပါဦး ငှက်ပျောတစ်ပင်မှာ အသီးသီးနေပါသည်ဟု ပြော၏။

သွားကြည့်သောအခါ ငှက်ပျောတစ်ပင်သည် ထူးဆန်းစွာ သီးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ သို့သော် အလွန်နုသေးကြောင်း ပြောပြ၏။

ဘိုးပိုက်ဆံသည် ဆရာ ဆန်းနားဗင့်တန်နှင့် စကားပြောနေရာမှ တပည့်အား **“သွားကြည့်ပါဦး ငှက်ပျောသီး ရင့်နေပြီ”** ဟု နိုင်း၏။ သွားကြည့်သောအခါ တကယ်ရင့်နေပြီကို သိရ၏။ အချိန်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ

ထိုတပည့်အား **“ မင်း ငှက်ပျောသီး မှည့်နေပြီ သွားရတ်တော့”** ဟု စေခိုင်းလိုက်သည်။

ထိုတပည့်သည် ဓားမတစ်ချောင်းကို ယူပြီး သွားကြည့်ရာ တစ်ခိုင်လုံး ညီညီညာညာ ဝင်းမှည့်နေသည့် ငှက်ပျောခိုင်ကို ခုတ်ယူပြီး ဘိုးပိုက်ဆံနှင့် ဧည့်သည်တော်ကြီး စားရန် စားပွဲပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်ပါသည်။

ငှက်ပျောသီးစားသုံးပြီး ဆရာဆန်းနားဗင့်တန်က ဘိုးပိုက်ဆံနှင့် အမှတ်တရ ဓာတ်ပုံရိုက်ရန် ပြောပြီး ဘိုးပိုက်ဆံကို အလယ်၌ ထိုင်စေကာ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ဆရာကြီး ဆန်းနားနှင့် သကြားဟင်းအိုးတို့ ထိုင်ကြသည်။

ဓာတ်ပုံ ထွက်လာသောအခါ ဘိုးပိုက်ဆံအစား ထူးဆန်းစွာ မိန်းမပျိုကလေးတစ်ဦးပုံ ပေါ်လာပြီး ဘိုးပိုက်ဆံ၏ပုံ လုံးဝမတွေ့ရပါ။

ဘိုးပိုက်ဆံသည် အမျိုးဘာသာသာသနာ ပြန်လည် ထွန်းကားရေးအတွက် တစ်နယ်ဝင်၊ တစ်နယ်ထွက် ခရီးထွက်ခဲ့ရာ မြို့ရွာအတော်များများတွင် ဘုရားဝတ်ပြုကျောင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ဇရပ်၊ ဓမ္မာရုံ စသည့် သာသနာရေး အဆောက်အအုံများစွာကို တန်ဖိုး သန်းပေါင်းများစွာ အကုန်အကျခံ၍ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်အပေါ် သံသယမကင်းသော နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့် ယင်းအပေါ် မနာလိုသော သူများ၏ မမှန်မကန်သော တိုင်ကြားချက်များကြောင့် လက်ပံတန်းမြို့၌ ဘုရားဝတ်ပြုကျောင်း ဆောက်လုပ်နေစဉ် ပုလိပ်အရာရှိတစ်ဦး ရောက်လာပြီး ဘိုးပိုက်ဆံအား မေးမြန်းစရာရှိ၍

ရဲစခန်းသို့ လိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်ပါသည်။
မိမိတစ်ဦးတည်းကိုသာ လာရောက်
ဖမ်းဆီးခြင်း ဖြစ်ပါသလားဟု မေး၏။
ပုလိပ်အရာရှိက ဟုတ်ပါကြောင်း
ပြန်ပြောသောအခါ ဘိုးပိုင်ဆံသည်
မိမိ၏အခန်းထဲမှ လွယ်အိတ်ကို ယူပါ
ရစေဟု ပုလိပ်အရာရှိအား ခွင့်တောင်း
ပြီး အခန်းထဲ ဝင်သွားပါသည်။

အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာသောအခါ
လွယ်အိတ်လွယ်သော ဘိုးပိုင်ဆံ၏
ပုံတူငါးဦးကို ပုလိပ်အရာရှိ တွေ့ရ
သည်။ အမူအရာအားလုံး ပုံတူပင်ဖြစ်
၍ ဘိုးပိုင်ဆံအစစ်သည် ဘယ်တစ်ဦး
ဖြစ်သည်ကို ပုလိပ်အရာရှိသည်
ဘယ်လိုမှ မခွဲခြားတတ်တော့ပါ။

သူ၏ခေါင်းထဲသို့ ဝင်လာသော
အသိဉာဏ်တစ်ခုမှာ ဘိုးပိုင်ဆံသည်
သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း
သိသွားသည်။ ထို့ကြောင့် ဘိုးပိုင်ဆံ
ကို မနာလိုသူတို့၏ စကားကိုယုံ၍
အထင်လွဲမိသည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန်
တောင်းပန်ပြီး ပြန်သွားပါသည်။

**(ဘိုးပိုင်ဆံ၏ တန်ခိုးများစွာ ရှိ
သော်လည်း မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာကို
ငဲ့၍ ဤမျှသာ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။
စာရေးသူ)**

ဘိုးပိုင်ဆံသည် တပည့်သားသမီး
များအား “မင်းတို့နဲ့ ငါ မကြာခင်
ခွဲရတော့မယ်” ဟု ပြောကြားလိုက်
ပါသည်။ ထိုအခါ တပည့်များက သူ
တို့ကို ပစ်ခတ်ရန် ငိုယိုတောင်းပန်
ကြပါသည်။ ဘိုးပိုင်ဆံက...

‘ကောင်မို့ ငါ့ကို ထွက်ပေးစေချင်ရင်
ငါ့အတွက် မြဲပျက်တစ်ခု ပြုလုပ်ပေးပြီး
နေအိမ်အလယ်မှာ ခိုက်သွားပြီး ကန်လန်ကာ
နဲ့ ကာရံပေးပါ။ ဒီကနေ့ကစ၍ (၇)ရက်
(၇)ညတိတိ ငါ့ကို သတ်ဖို့ရန်နဲ့ စောင့်
ကြည့်ရမယ်။ ဒီရက်များအတွင်း ယင်းတို့

ဖိုရီယပေါ့လျှော့ရင် ငါ့ကို မတွေ့နိုင်ကြတော့
ဘူး’
ဟု ပြောပါသည်။

တပည့်များသည် ဘိုးပိုင်ဆံ
မှာကြားသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြ
ပါသည်။ ဘိုးပိုင်ဆံသည် မြဲပျက်ပေါ်
သို့ တက်ရောက်မည့် နံနက်တွင် ဇနီး
သားသမီးများနှင့်အတူ ထမင်းထိုင်စား
ကြရန်ခေါ်ပြီး မိမိထမင်းပန်းကန်ထဲမှ
ထမင်းတစ်ဆုပ်စီကို ကလေးနှစ်
ယောက်အား ပေး၏။

ကလေးများသည် ဖခင်ကြီးပေး
သော ထမင်းဆုပ်ကို ယူစားကြ၏။
ဇနီးသည်ကိုလည်း ထမင်းတစ်ဆုပ်
ပေး၏။ ဇနီးသည် ဖီးသက ငြင်းဆို၏။
ထိုအခါ ဘိုးပိုင်ဆံက ဇနီးသည်
အား...

‘ငါ့ကျွေးတဲ့ထမင်း မစားခြင်းကြောင့် ငါ့
အတွက် မင်း ပျက်ရည်ကျဦးမယ်’
ဟု ပြောပါသည်။

ယင်းနောက် သူသည် မြဲပျက်
ထက်သို့ တက်ရောက်လဲလျောင်းကာ
ငြိမ်သက်စွာ ဥပုသ်သီလ ဆောက်
တည်နေပါသည်။ တပည့်သားမြေး
(၈၀)တို့သည် အချိန်မလပ် အလှည့်ကျ
သတိပီရိယဖြင့် စောင့်ကြည့်နေကြပါ
သည်။ (၇)ရက်မြောက်သော နံနက်
တွင် ဘိုးပိုင်ဆံသည် တပည့်တစ်ဦး
အား ငှက်ပျောက်တုံးတစ်တုံး ခုတ်ယူစေ
ပြီး တံခါးရွက်၏နောက်တွင် ထောင်
ထားစေပါသည်။

ဘိုးပိုင်ဆံသည် မြဲပျက်ထဲ၌
လဲလျောင်း၍ (၇)ညမြောက်သော
သန်းခေါင်ယံ၌ တပည့်များအားလုံး
နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျနေစဉ်
အထက်ကောင်းကင်ယံမှ အလင်းတန်း
နှစ်ခု ဘိုးပိုင်ဆံပေါ်သို့ တည့်တည့်ကျ
ရောက်လာသည်ကို (ထိုည သန်းခေါင်

ယံမှ မိုးလင်းသည်အထိ အိပ်မပျော်
သော) ဖီးသ၏မောင် စောရွှေချင်း
တွေ့မြင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ဘိုးပိုင်ဆံရှိရာသို့ အပြေး
အလွှား ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ စောရွှေ
ချင်း တွေ့မြင်လိုက်ရသော အရာမှာ
နတ်သားလို ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးက ဘိုးပိုင်ဆံ
အနားမှာ ရောက်နေသည်။ ဘိုးပိုင်ဆံ
သည် စောရွှေချင်း၏ နားရွက်ကို
ခွဲ၍...

‘အခု ငါ့သွားရတော့မယ်။ ဒီအကြောင်းကို
မင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောရဘူး၊ ပြောတဲ့နေ့
ဟာ မင်း လူ့ပြည်ကို စွန့်ခွာရမယ့်နေ့ပဲ’
ဟု ပြောပြီး နားရွက်ကို နာနာလေး
လိမ်ဆွဲလိုက်ပါသည်။

ဦးခေါင်းအထက်ရှိ အိမ်ခေါင်မိုး
သည် အလိုလို ပွင့်သွားပြီး နတ်သားလို
ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးက ဘိုးပိုင်ဆံ၏ လက်
မောင်းတစ်ဖက်စီကိုမပြီး အထက်
ကောင်းကင်သို့ ပျံတက် ပျောက်ကွယ်
သွားပါသည်။ အိမ်ခေါင်မိုးလည်း နဂို
အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားသည်။ ထိုစဉ်က
စောရွှေချင်း၏ အသက်သည် (၂၅)နှစ်
သာ ရှိပါသေးသည်။

အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ကျယ်
လောင်သော အော်သံကြားလိုက်ရပြီး
လူများ နိုးလာသော အသံနှင့်အတူ
ဘိုးပိုင်ဆံ မြဲပျက်ထဲတွင် မရှိတော့
ကြောင်း ဆူညံစွာ ပြောဆိုကြသော
အသံများနှင့် လိုက်ရှာကြသူများကို
တွေ့ရသည်။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ အိမ်ဝင်း
အတွင်းရှိ ရေတွင်းနှုတ်ခမ်းထက်၌
သင်တိုင်းတစ်ထည် တင်ထားလျက်
ရှိပြီး ရေတွင်းထဲ၌ လူသေအလောင်း
တစ်ခုကို တွေ့ကြရသည်။ အလောင်း
ကို ဆယ်ယူကြပြီး မြဲပျက်ထက်၌
တင်ထားလိုက်ကြသည်။

ဖီးသသည် ပြင်ဆင်ထားသော အလောင်းရွှေချိုးပွဲချစ် ငိုကြွေးလေသည်။ အနီးရှိ ကလေးငယ် သားနှင့် သမီးတို့က “မိုးမိုး ဘာဖြစ်လို့ ငိုတာထဲ၊ မငိုနဲ့လေ” ဟု ပြောကြ၏။ ဖီးသက “ပုခက်ထဲမှာ နင်တို့ပါးပါး သေနေတာ မတွေ့ဘူးလား” ဟု ပြောရာ ကလေးများက “အဲဒါ ပါးပါး မဟုတ်ဘူး၊ ငှက်ပျောတုံးကြီး” ဟု ပြောကြသိသည်။

ထိုနေ့ နံနက်စောစောအချိန် လောက် လယ်သမားတစ်ဦးသည် အိပ်ရာမှနိုးစ ခြေလက်သုတ်သင်ရန် ထသွားစဉ် မိမိအနားမှ လယ်တောထဲကို ဖြတ်သန်းပြီး အရှေ့အရပ်သို့ သွားမည်ဟု ဘိုးပိုက်ဆံက ပြောသွားကြောင်း ဈာပနတွင် ပြောကြားပါသည်။

ယင်းနေ့တွင် ပိန်းလှေဘူတာရုံသို့ ထူအများအပြား ရောက်လာကြရာ ခွဲခိုင်ကြီးက “ဘယ်သွားကြမှာလဲ” ဟု မေး၏။ လူအုပ်ကြီးက “ဘိုးပိုက်ဆံ ဈာပနသွားမလို့” ဟု ပြောကြရာ...

‘ခပ်ဘူးတို့ ကျုပ်ကို နောက်နေကြတာလား၊ ယှက်က ဘိုးပိုက်ဆံ ရန်ကုန်သွားမယ်ဆိုပြီး ရောက်လာတယ်၊ အတူတူ လက်ဖက်ရည် သောက်ပြီး ရန်ကုန်သွားမယ်၊ ရထားပေါ် တက်လိုက်သွားတယ်’ ဟု ပြောပါသည်။

ဘိုးပိုက်ဆံ၏ ယောက်ဖ စောရွှေ ခိုင်သည် အသက်(၈၀)နှစ်သို့ ရောက်သော် သူ တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ဘိုးပိုက်ဆံကို နတ်သားနှစ်ယောက်က ဆောင်းကင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြောင်း ကျောင်းဒကာ စောမြဒင်၏ ဇနီး နော်ငွေပွင့်နှင့် သားသမီးတို့အား ပြောပြခဲ့ပါသည်။ များမကြာမီ အချိန်အတွင်း စောရွှေချင်း ကွယ်လွန်သွားပါ

သည်။
ဤသည်ကား ဘိုးပိုက်ဆံ၏ ပဟေဠိဆန်သော ဇာတ်သိမ်းခန်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘိုးပိုက်ဆံ၏ ဩဝါဒ

ဘိုးပိုက်ဆံ၏ ဩဝါဒကို ခံယူရန် ရောက်လာကြသော တပည့်သားမြေးများအား ဘိုးပိုက်ဆံသည် လွယ်အိတ်ထဲမှ ဆေးတံကို ထုတ်ပြပြီး “ဒီအရာကို ကရင်လို ဘာခေါ်သလဲ” ဟု မေး၏။ တပည့်များက “မော့သီခို” ခေါ်ပါသည်ဟု ဖြေ၏။

ဘိုးပိုက်ဆံက...

‘တပည့်တို့ ခေါင်းကိုဟေ့ပြီး အဝေးသို့ ကြည့်ကြ၊ မိမိတို့နဲ့ လှမ်းသောနေရာ၌ ဘယ်လို ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲနေတာကို သိအောင်လုပ်ကြ၊ မိမိတို့ရဲ့ ဘေးမတ်ဝန်းကျင် တိုးတက်ပြောင်းလဲခြင်းအညီ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် မကြိုးစားရင် မိမိတို့ဟာ သူတစ်ပါးတို့နဲ့ အလှမ်းဝေးကွာစွာ ခေတ်နောက်ကျ ကျန်ရစ်ကြလိမ့်မယ်။

တပည့်တို့ မျက်စိစွင့်ထားကြ၊ နားစွင့်ထားကြ၊ ဦးနှောက်ကောင်းသူများကဲ့သို့ စဉ်းစား

ဝေဖန်ပိုင်းခြားသုံးသပ်ကြပါ။ သပ္ပာအာဇီဝ နည်းဖြင့် ကောင်းသော ဘဝလမ်းကြောင်း တိုးတက်မှုကို ကြံဆောင်ကြပါ’ ဟု ဩဝါဒပေးပါသည်။

ဘိုးပိုက်ဆံသည် သားဦးကရင် မေတ္တာပြဟောစိုရ်သောသနာကို တည်ထောင်ရမည့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရိုးသားကြသည့် စကောကရင်နှင့် ပိုးကရင်များသည် အခြားဘာသာ သာသနာ ဝင်အဖြစ်မှ မိမိတို့၏ ဘိုးဘေးဘီဘင်က ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြသည့် မူရင်းဘာသာ သာသနာသို့ ပြန်လည် ဝင်ရောက်ကြစေရန် ရည်ရွယ်ရင်းဖြစ်ပါသည်။

[အရှင်ထွက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟု ယူဆရပါသည်။(စာရေးသူ)]

[နော်မူလွယ်ထူးဒီဘိုးမင်း ပြုရသည့် မေတ္တာပြဟောစိုရ် သာသနာ သမိုင်းကျမ်းကို ခိုခြင်းပါသည်။]

ပြည်ဖြိုးဝေ (လှိုင်ကော်)

ဧကရာဇ် သူတော်မီ ဝါသနာရှင်များသို့...

ဘိုးပိုက်ဆံ၏ သာဝဇာတ်ကြောင်းနှင့် ကျင့်စဉ်စရုထများ သိရှိသူ တပည့်များ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်သို့ ရေးသားပေးလိုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်ဦးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်



အမျိုးသားများ အားအင်တန်ခန်း စိတ်ရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးသေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
လုပ်နေတာလားဗျ'
'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။
စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'
'ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ
ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'
'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ
ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
ဆိုပြီး ရှေ့ဖျက်နာ နောက်ထားပြီး ပြော
မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား
နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။
ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'
'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
ကိုဘုန်းရ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်
(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်
ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား
ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့
()ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း
သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း
အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'
'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး
ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး
နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သက်ဓာတ်
အားနည်းခြင်း၊ သက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိမ်နေစဉ်အလိုလို သက်
လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော
အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံရွံ့ စိတ်ဓာတ်အား၊
ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ
လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက
ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ
ပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို
၄၈ နာရီမျှစောင့်ခြည့်ပါရအောင်'



ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း)
၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့
ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်
လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ
ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

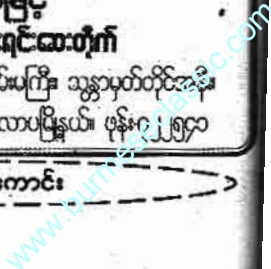
ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ
တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်
စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ
ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်ဆေးတိုက်
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး သွေးမှတ်တိုင်အနီး၊
(၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူကလေး၊ ဖုန်း ၇၂၂၄၀

ကိုကြီးကောင်း



ဂုဏ်သိက္ခာစင်တောင်ဆရာတော် ဓာတ်ဝိဇ္ဇာတိ ခိုက်ထူခဲ့သည့် ကဏ္ဍကုန်းကျောင်းမှ

မနောမဃ အောင်တော်မူစေတီ (၂)

ဘုန်းတော်စွာ
(မြိုင်စာတူဆိုက်)

ယခင်လမ္မာ ဆာဆက်

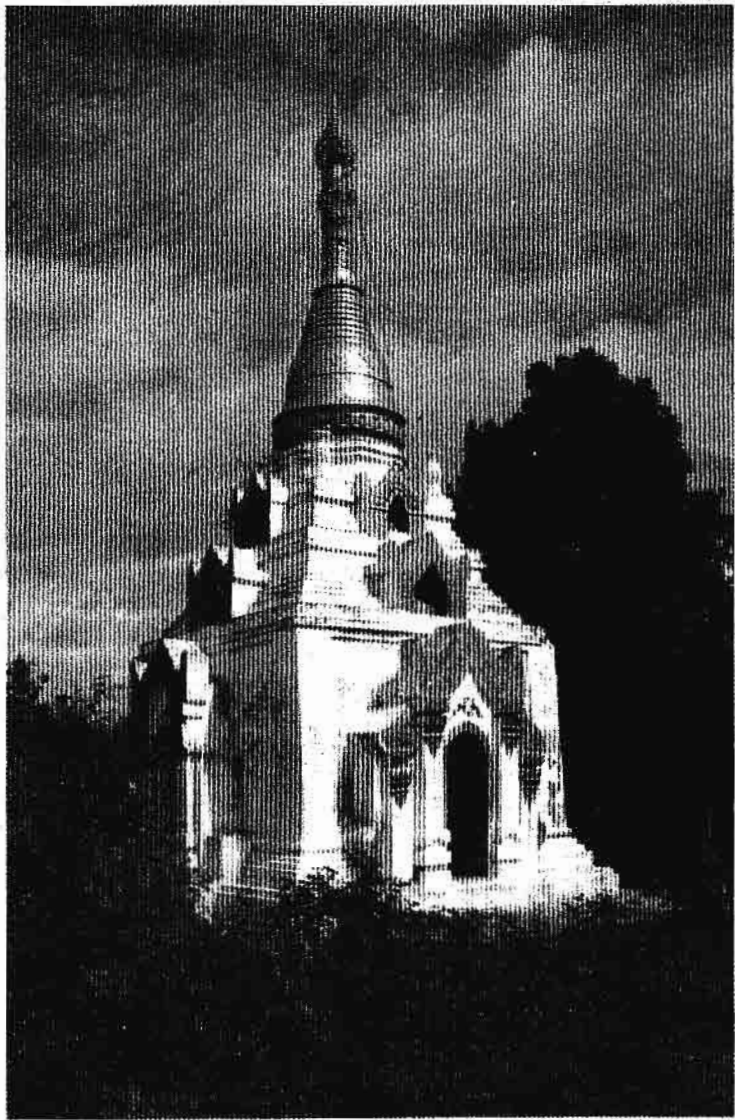
ဝိဝဇာတ်တိုင်ကတော့ ကျောင်းဝင်းအပြင် အနောက်ဘက်က ယင်ဖော့ရေကန်နားမှာ ရှိတယ်။ မာလကာပင်ကလေးပဲ။ ဘုန်းကြီး ဒီကျောင်းကို သူ့သူ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆို လဆန်း(၇)ရက်နေ့မှာ စပြီး ကျောင်းထိုင် တယ်။ အဲဒီတုန်းကလဲ အပင်က ဒီအရွယ်ပဲ။ အရွယ်မပြောင်းဘူး။ နောက်တော့ သွား ကြည့်ကြတာပေး အခု ဖွဲ့ထားတစ်ခု ပြပေး ယယ်

ကြေးဘူးကလေး

ဆရာတော်က အိတ်ငယ်ဖြင့် ထည့် ထားသော ပစ္စည်းတစ်ခုကို ပြပေး သည်။ ရှစ်မြှောင်ကြေးဘူးဖြစ်၍ အဖုံးပါ နှစ်ပျော့ပျော့ပုံစံ ရှိသည်။ အဖုံးပေါ် တွင် မျောက်၊ ကိန္နရာ၊ ငှက်ရုပ်များရှိ၍ အောက်ခံ နံရံပတ်လည်တွင် ခြေလေး ချောင်းသတ္တဝါပုံများနှင့် နဂါးပုံ တစ်ပုံ ထွင်းထားသည်။

ခြေလေးချောင်းပုံများမှာ ဆင်၊ မြင်း နှင့် ခွေးဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၍ သားကောင် တိုက်ချီထားသော ပုံတစ်ပုံလည်း တွေ့ ရသည်။ စုစုပေါင်း(၁၂)ကွက် ကန့်ကာ ခုတ်(၁၂)ပုံပါဝင်သည်။

အလွှား(၈)လက်မ၊ အနံ(၃ဒသမ၇) လက်မ၊ အမြင့် (၂ ဒသမ ၉)လက်မ ရှိ၍ မနောမဃ ကဏ္ဍကုန်းကျောင်း



လာသာမုခ်ဆော်

တိုက်၏ အနောက်တောင်ထောင့်ရှိ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ မှတ်တမ်းစာတမ်း ရေတွင်းဟောင်းမှ (၆-၂-၂၀၁၃)နေ့ ဖတ်ရှုရသည်။ တွင် တွေ့ရှိရသော ရှေးဟောင်း ဤသို့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ သေတ္တာဖြစ်ကြောင်း ကျေးရွာအုပ်စု တွင် ဆယ်နှစ်ရာသီရုပ် သို့မဟုတ်

ဇာတ်နိပါတ် သရုပ်ဖော်ပုံများ ရေးထွင်း
လေ့ရှိသော်လည်း ဤကြေးဘူးတွင်
အောက်ခံ၌ ခြေလေးချောင်း သတ္တဝါ
များ၊ နဂါးတို့က မြေကြီးကို ညွှန်း၍
ငှက်ကိန္နရာ၊ မျောက်ရုပ်များက
လှုပ်ရှားခြင်း၊ ပျံသန်းခြင်းသဘောနှင့်
ကောင်းကင်ကို ညွှန်းဟန်ရှိသည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းသော
တန်ဆာဆင်မှု ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘည်း
အမှတ်အသားများ မတွေ့ရပေ။

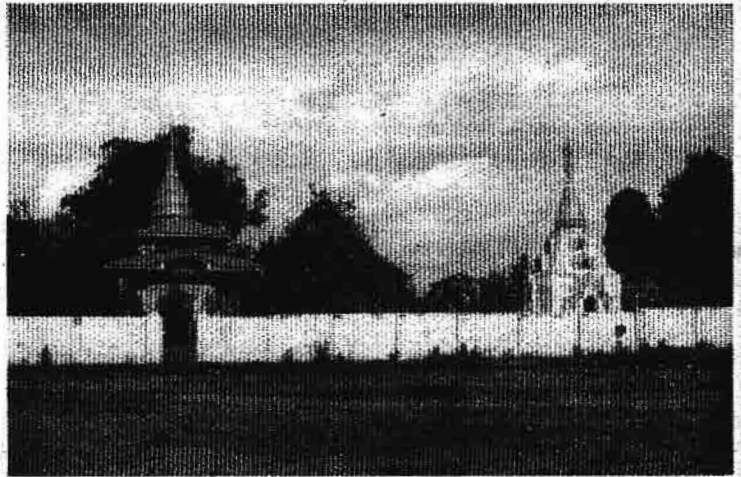
ရှေးရုပ်ပွားတော်များ

ထို့နောက် ဘုရားခန်းတွင် ရှေး
ရုပ်ပွားတော်များကို ကြည့်ညိုသည်။
စေတီပျက်များမှ ရရှိသော ဌာပနာ
ပစ္စည်းများဖြစ်သည်။ တင်ပျဉ်ခွေ
ရုပ်ပွားတော်များ၊ ညောင်ရွက်ခံ
(ဗောဓိပင်၌ ရွှေပလ္လင်အောင်တော်မူ
ခန်း) ရုပ်ပွားတော်များ၊ နဂါးရုံရုပ်ပွား
တော်များနှင့် ပုဆစ်ဖူးတုပ်လျက် လက်
အုပ်ချီထားသည့် သာဝက ရဟန်း
တော်များ ပါဝင်သည်။

ကြေးဝါ သပိတ်တစ်လုံးကိုလည်း
အဖုံးနှင့်တကွ တွေ့ရသည်။ ကြေး
ပုရပိုက်နှစ်ခုမှာ စာသားများ ဖတ်မရ
အောင် မှေးမှိန်နေပြီဟု ဆိုသည်။
ကမ္ဘဝါများဖြစ်၍ အနည်းငယ် မြင်ရ
သမျှ ရတနာပုံခေတ်လက်ရေးဟု
ယူဆရလေသတည်း။

ဉာဏ်တော် အမြင့် (၃)ပေ၊ (၁၀)
လက်မခန့်ရှိသော သစ်သားမတ်ရုပ်
တော်မှာ သင်္ကန်းတော်ကို သုံးသပ်
ဟန် **“စီဝရဟတ္ထ”** မုဒြာ ဖြစ်သည်။
ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော် ကမ္ဘဌာန်း
ဆောက်တည်ခဲ့သည့် စေတီလိုဏ်
တွင်းပူဇော်ထားရာ ခိုးယူခြင်း ခံခဲ့ရ
သည်။

အာဂန္တုရဟန်း အယောင်ဆောင်



◀ ကျောက်တောင်စေတီ အပြန်မှ မြန်မာပြည်

▶ မန္တလေးမြို့နယ်ကြားမှ ဝေတီယောင်တစ်ဆူ



ကာ ခိုးယူသွားခြင်းဖြစ်သည်။ မန္တလေး
မြို့၊ နိဗ္ဗာန်ကုန်ဆိုင် တစ်ဆိုင်တွင်
တွေ့ရှိသဖြင့် ပြန်လည် ပင့်ဆောင်လာ
ကာ ကျောင်းပေါ်၌သာ ပူဇော်ထားခဲ့
သည်ဟု သိရသည်။

မနောမယ ဒေဘင်တော်မူစေတီ

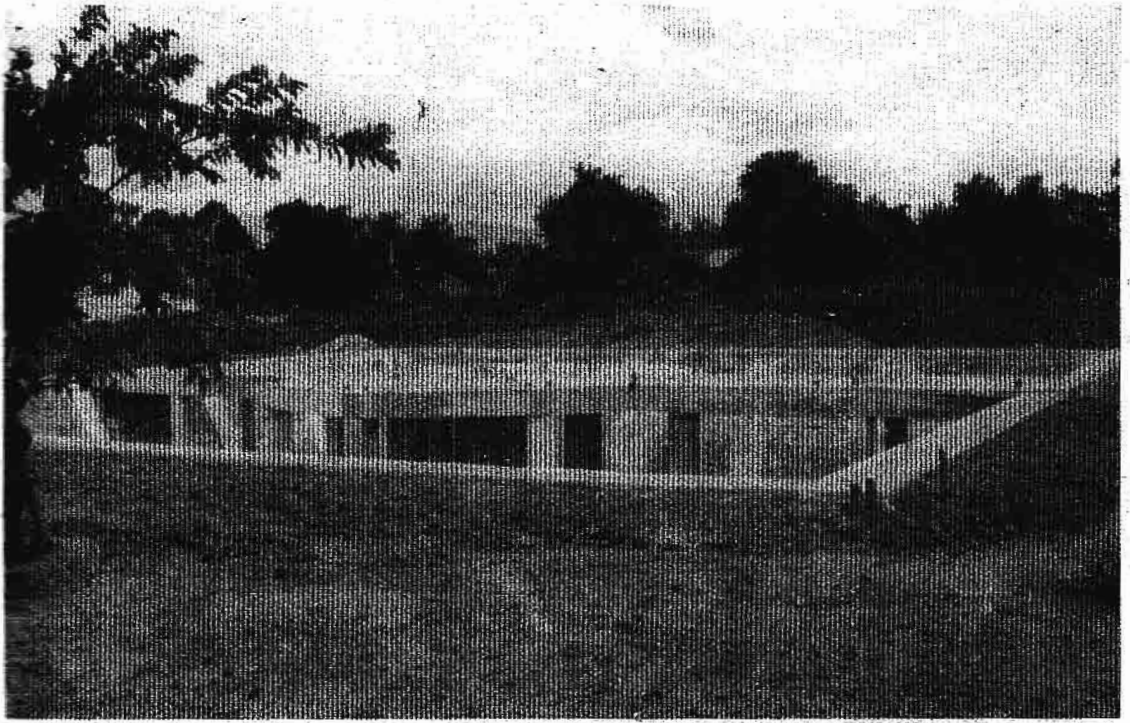
ထို့နောက် ကျောင်းဝင်းအတွင်း
အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် စံပယ်တော်
မူသည့် မနောမယ အောင်တော်မူ
စေတီအား သွားရောက်ဖူးမြော်သည်။

(၈) မြောင်းပုံ ကုလားကျောင်းလိုဏ်

ခံကာ အထက်၌ ပစ္စယံသုံးဆင့်တင်
ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်
ထားသည်။ အရှေ့လှည့် မှစ်ဝရှိ၍
ကျန်ခုနစ်မျက်နှာကို မှစ်ယောင် ထွင်း
ထားသည်။

ပထမပစ္စယံ၌ မှစ်လေးခုအကြား
အရံစေတီလေးဆူ၊ ဒုတိယနှင့်
တတိယပစ္စယံတို့၌ မှစ်လေးခုအကြား
ကလသာအိုးတစ်လုံးစီ ပူးဖက်ထား
သည်။

အရှေ့ဘက် ဒေဘင်တန်ဆောင်း
ငယ်တစ်ဆောင်ကိုလည်း တွေ့ရလေ



◆ မယ်တော့ကန်

သည်။
လိုက်အတွင်း၌ မျက်နှာတော်ပြည့်
ဝန်းသည့် တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်
တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ ဤရုပ်ပွား
တော်သည် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလ
ဆုတ်(၁၄)ရက် ညဦးပိုင်းက ရောင်ခြည်
တော်များ ကွန့်ဖြူးတော်မူသည်ကို
ဖူးတွေ့ရကြောင်း ကရာကုန်းရွာနေ
ဒေါ်စစ်အေးက ပြောပြသည်။ ကိုယ်
လုံးတော်တစ်ခုလုံး အရောင်များ လင်း
လက်တော်မူသည်ဆို၏။

အတူ လိုက်ပါလာသူ ဒေါ်အေး
ကြည့်က ဤသို့ ပြောသည်။

‘လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၁)နှစ် ၁၇၆၄ ခုနှစ် တပို့တွဲ
လလောက်မှာ ဒီလိုက်ယံမှာ ကန်တော့ပွဲ
ပြင်ပြီး အိမ်ဌာန်ပုတီး စိပ်ဖြစ်တယ်။
အိမ်ထောင်ရေး စီးပွားရေး စသဖြင့်ပေါ့ရှင်၊
လူတစ်ခု ပျူဆယ်ကုထုံး၊
အဲဒီတွေအတွက် အိမ်ဌာန်ပုတီး ပုတီးစိပ်ပြီး

တဲ့အခါ မေတ္တာပို့ အမှုအတန်းပေးပြီး သီလ
ရှင်ကျောင်းထဲ သွားပါတယ်။ (ကရာကုန်း
ကျောင်းတိုက် စောင်ဘက်တွင် ယင်းတစ်
လမ်းခြား၍ ရွှေတောင်ဦး သာသနာရိပ်သာ
သီလရှင်ကျောင်းတည်ရှိသည်။)

ကျောင်းထဲရောက်တော့ သီလရှင်လေး
ဒေါ်ယုယိုက ညွှန်ပြုလို့ ကြည့်လိုက်တဲ့
အခါ ဒီစေတီ စိန်ဖူးတော်က အဖြူရောင်
အလင်းတွေ ဖြာထွက်နေတာ။ နှစ်တောင်
သုံးတောင်လောက် ရှိပယ်။ အချိန် အတော်
ကို ကြာကြာဖူးရပါတယ်’

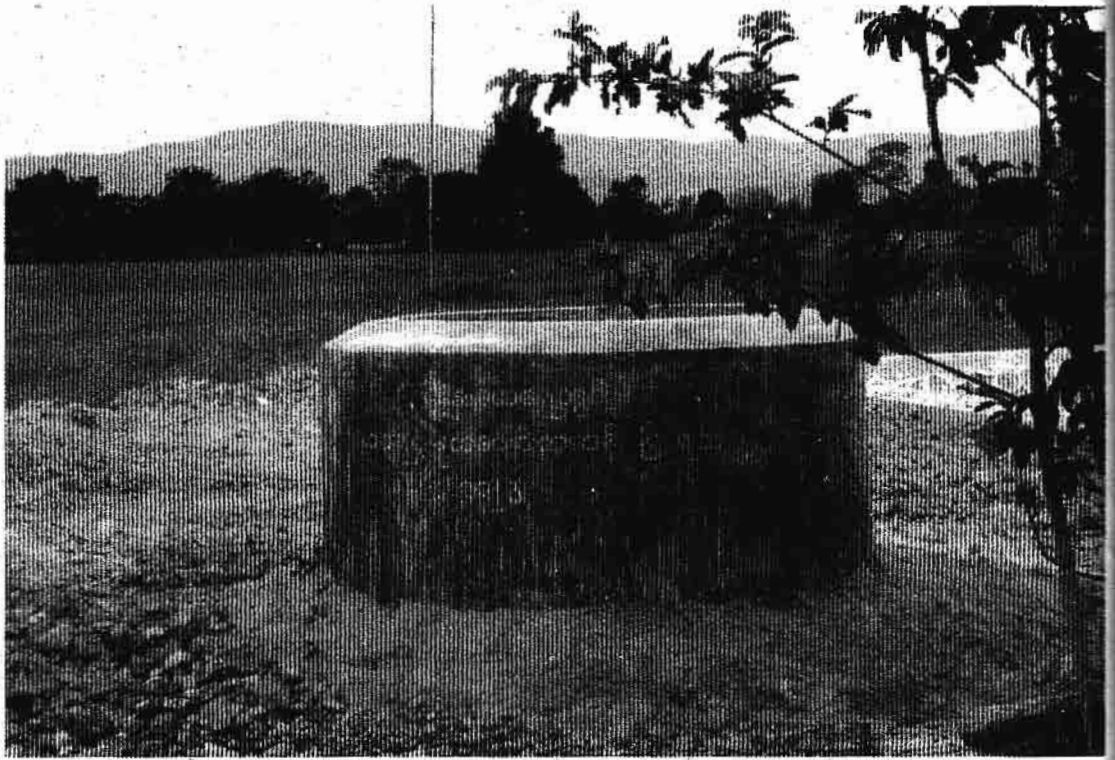
‘အဲဒီတုန်းက အဓိဋ္ဌာန်ကော
အောင်မြင်ခဲ့သလား’

‘အောင်မြင်တယ် ဆိုရမှာပါ။ ဆန္ဒ
ပြည့်ဝတယ်လို့ မပြောလိုပါဘူး။
သာသနာပြုလုပ်ငန်း လုပ်တဲ့အခါ
အိမ်ထောင်ဖက်နဲ့ မကြာခဏ အခြေ
အတင် ဖြစ်ရတယ်လေ။ အခုတော့
လမ်းခွဲပြီးကြပြီမို့ ဇောက်ချပြီး

နောက်ဆံမတင်းဘဲ လုပ်ဖြစ်ပါတယ်’
ဤစေတီတော်သည် သာသနာ
ဓာတ်၊ လောကဓာတ်၊ ဓနဓာတ် ပေါင်းစု
ရာဖြစ်ရာ ဒေါ်အေးကြည်မှာ သာသနာ
ဓာတ်ကို ကောင်းစွာ ရရှိခဲ့သည်ဟု
ယူဆဖွယ် ရှိပေသည်။

မနာမယအောင်တော်မူ စေတီ
တော်ကား သာသနာတော် ပျံ့ပွားရှည်
ကြာရေး၊ လောကကမ္ဘာ ဝပြောသာယာ
ရေးနှင့် ဓနဉာဏ် ရိက္ခာအထောက်အပံ့
များ ရရှိရေးတို့အတွက် ဓာတ်သက်ယူ
ကုသိုလ်ပြုနိုင်သည့် စေတီတော်မြတ်
ဖြစ်သည်။

မြောက်ဘက် မန်းမဝေးတွင် လာဘ
မုနိစေတီတော် ရှိသည်။ လေးထောင့်
လိုက်မုနိခံ၍ သွယ်လျလျ၊ ခေါင်း
လောင်းမောက်စေတီ ပေါက်လား
သည်။ လိုက်အတွင်း ရုပ်လှရုပ်ပွား
တော် စံပယ်တော်မူခြင်း မရှိပါ။



မယ်တနင်္ဂနာတန်းမှ ကျောင်း

ကျောင်းဝင်းအတွင်း ရှေးစေတီ(၂၄) ဆူအနက် ဤနှစ်ဆူသာ အကောင်းပကတိ ဖူးတွေ့ရသည်။ ပင်လယ်ဘူးမြို့နယ် နမားရွာ အေးစေတီကျောင်းဆရာတော် ဦးကောဝိဒက ၁၃၅၈ ခုနှစ်တွင် ကရာကုန်းဆရာတော်ထံ ခွင့်တောင်း၍ ပြန်လည် ဖွမ်းမံပြုပြင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ကျန်စေတီများမှာ ချို့နယ်များအကြားမှ အုတ်ပုံများအဖြစ်သာ မြင်တွေ့ရသဖြင့် ကောင်းမှုရှင်ပေါ်ပေါက်၍ အမြန် ပွင့်ထွန်းစေရန် ဆုတောင်းမိသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ပုဒ်

မနောမယ အောင်တော်မူစေတီတွင် သာသနာဓာတ်၊ လောကဓာတ်၊ နေဓာတ် လိုရာ ပွားစီးစေရန် ကမ္မဋ္ဌာန်း ၁၂ နဂ္ဂဗျာရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်

ဆောက်တည်သောအခါ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ပွားများကြည်ညိုလျက် ပုတီးစိပ်နိုင်သည်။ ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီးက...

'ဘုန်းအနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တ ပြည့်စုံတဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေကို ပွားများကြည်ညိုနေတဲ့အတွက် ဘုန်းတန်ခိုးရှိတဲ့လူပျို ဖြစ်တယ်။ လူပျိုခြား မိစ္ဆာတွေ အားကောင်းလာချိန်မှာ ဘုန်းတန်ခိုး ပျဉ်းပိန်အောင် ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်ကို ပွားများရယ်'

ဟု မိန့်မှာတော်မူလေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယခန္တီးဆရာတော် ဦးသုဇနကလည်း ဂုဏ်တော် ကြည်ညိုပွားများရသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းသည် ကမ္မဋ္ဌာန်းလေးဆယ်အနက် အမြတ်ဆုံးကမ္မဋ္ဌာန်း ဖြစ်သည်ဟု ညွှန်ပြ

တော်မူသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းတကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများအားထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် စေတီအိမ်ကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၍ လူနတ်ဦးခိုက် ပူဇော်ခံထိုက်၍ လက်ရှိဘဝ မင်္ဂိုလ်မရသည့်တိုင် နတ်ရွာသုဂတိသို့ လားနိုင်သည်ဟု ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

ဤကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဘုန်းကြီးကမ္မဋ္ဌာန်းဟုလည်း ခေါ်ထိုက်၏။ ဘုန်းကြီးများသည် လူရှင်ရဟန်းတို့ ရှိခိုးတိုင်း ရှိခိုးသူတို့ အကျိုးများသည်ထက် များအောင် ဂုဏ်တော်ကြီးတစ်ပါးပါးကို တတ်တတ်ထင်ထင် ဆင်ခြင်၍ နေရာသည်။

ကမ္မဋ္ဌာန်း လက်ကိုင်ရှိလျှင် စေတီ



◆ အရွယ်မပြောင်သည့် မာလကာပင်

အိမ်နှင့်တူ၍ ပူဇော်ခံထိုက်၏။ မရှိလျှင် ခံထိုက်ဟု သတိပြုမိကြပါစေ။

ဟူ၍ ခန္တီးဆရာတော် အရှင်သုဇန၊ ဇေယျာတော်မူသော “ဘာသာ အလင်းပြကျမ်း” စာမျက်နှာ ၄၁၉၊ ၄၂၀တို့တွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

ဒေါ်သုဇန၏ အဆို

စေတီတော်အား ဝတ်ပြုကန်တော့ ကြည်ညိုပြီးနောက် ဒေါ်အေးကြည်က သီလရှင်ကျောင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကာ ဆရာလေး ဒေါ်သုဇနီနှင့် တွေ့ဆုံပေးသည်။ ဆရာလေးသည် ဤ ခိုင်သာကျောင်းတွင် နေထိုင်ကျင့်ကြံခဲ့သည်မှာ (၁၆)နှစ်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အသက်(၅၄)နှစ်ခန့် ရှိသည်။ ဆရာလေးက မနောမယစေတီ ရောင်ခြည်

တော် ကွန့်မြူးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ပြောပြသည်။

‘စေတီတော် ရောင်ခြည်ကွန့်မြူးတာ ပအေးကြည့်အတူ ဖူးရတာ (၁၀)နှစ်ရှိပြီ။ ထီးတော်က အဖြူရောင် အလင်းတွေ ထွက်လာတာ ဒီ (သီလရှင်)ကျောင်းထိ တောင် ရောက်တယ်ထင်ရတယ်။

နောက်တိုင်း နှစ်တွေမှာလဲ နတ်တော်၊ ပြာသီ လရောက်တိုင်း ဖူးရတယ်ပါတယ်။ တစ်နှစ်မှာ နှစ်ကြိမ်လောက် ဖူးရတယ်။ အချိန်က ပုံမှန် မဟုတ်ပေမယ့် ကောက်ပဲ သီးနှံ ရိတ်သိမ်းပြီးချိန်လောက်မှာ ကွန့်မြူးလေ့ရှိတာ သတိပြုပါတယ်’

‘ဘယ်လို အချိန်တွေမှာ ဖူးရလေ့ရှိသလဲ။ ဥပမာ နေ့ဘက်၊ ညဘက် စသဖြင့်ပေါ့’

‘နေ့ခင်းအချိန်မှာ ဖူးခဲ့ရပါတယ်။

ညဘက်မှာတော့ သတိမထားမိတာလဲ ဖြစ်မယ်။ မဖူးဘူးပါဘူး’

ဆရာလေးက နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို အမြဲဖတ်ရှုကြောင်း၊ သာဓုခေါ်ကြောင်းတို့ မိန့်ကြား၍ လအလိုက် စီထပ်ထားသော မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်များ ယူပြပေးသည်။

အမည် ရေးခဲ့ပါဟု ဆိုသဖြင့် နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ စာရင်းရှိ မိမိအမည်ကို မျဉ်းသားပေးခဲ့သည်။

မယ်ဖော့ရေကန်

ထို့နောက်တွင် သီလရှင်ကျောင်း၏ အနောက်ဘက် ကရာကုန်းကျောင်း ဝင်း၏ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ် တွင်ရှိသော မယ်ဖော့ရေကန်အား သွားရောက်လေ့လာသည်။ သီးသရှင် ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိနေသည့် ကရာ

ကုန်းရွာသူ ဒေါ်စစ်အေးလည်း လိုက်ပါ ကူညီပေးသည်။

'ဒါ မနှစ်ကပု ပြန်ဆည်းပြီး အင်္ဂတေကိုင် ထားတာပါ။ အလယ်မှာ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပူဇော်မယ်လို့ ဆိုတယ်။ သဘာဝ ပြောင်း အတိုင်း ရှိနေတုန်းက ရေပြင်မှာ ငါ့တွေ ပွက်နေတာ အတိုင်းသား ပြင်ရတယ်။

တချို့က ဟင်းစားရအောင်ဆိုပြီး ဆင်းဖမ်း ကြတာ ရေထဲရောက်တော့ ငါ့တစ်ကောင် ပု မတွေ့ရတော့ဘူး'

ဖမ်း၍ မရသော်လည်း ပေါက်ပေါက် စသည်တို့ကို ပစ်ချပေးပါက အလှ အယက်စားသောက်ကြသည်ဆို၏။

ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး က နှမ မယ်ဖော့အား ကျန်းမာရေး မကောင်းသဖြင့် ကံမြင့်စေရန် ကန် ကိုဆည်ဖို့စေသဖြင့် မယ်ဖော့ရေကန် တွင်သည်ဟု သိရသည်။

ရှိရင်း ကန်ကို ဆည်ဖို့ခြင်းပေလော၊ အသစ် တူးဖော်ခြင်းပေလော ဆိုသည် ကိုမူ မသိရှိရဟု ပြောပြသည်။

ရေကန်အနီး တောင်ဘက်၌ ရေတွင်းတစ်တွင်းရှိကာ ဆရာတော် ပြပေးသော ကြေးဘူးကလေး ရရှိခဲ့ သည့် ရေတွင်းဖြစ်သည်။ ရေတွင်း အနီး၌ မာလကာပင်ငယ် တစ်ပင်ရှိ သည်။ အပင်ငယ်ဆိုသော်လည်း အပင်ခြေကို လှေလာကြည့်ရာ မာကျော လှသော နှစ်ရှည်ပင်ဖြစ်ကြောင်း မှန်းဆရသည်။

ဒေါ်စစ်အေးကပင် ဆက်၍ ပြောပြ သည်မှာ...

'ကျွန်မ ဒီကို ရောက်လာတာ အထက် (၂၅)နှစ် ဘုရားနတ်မှာပါ။ အဲဒီကတည်းက ဒီမာလကာပင်က ဒီအရွယ်ပါ။ အသီးလဲ သိပ်ပေးတော့ ဖြတ်သွားဖြတ်လာကြတဲ့ ကလေးကအစ တယ်သုပု စိတ်မဝင်စားကြ



ကုန်းရွာသူ ဒေါ်စစ်အေး

ဘူး ဆိုလိုတာက ချိုးဖဲ့ခတ်ထစ်လို့ အယ် မကြီးနိုင်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာပါ။ ရေတွင်းသည် ရေကန်ပြင်နဲ့ ပြန်ပြီးပွန်းမ ကြတော့ အခုလို အယ်ခြေ အုတ်ပေါင် ကလေးနဲ့ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြစ်လာတယ်။ အသီးလဲ စေတဆာဆာ သီးလာတာ တွေ ရတယ်'

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အသီးများမှာ သီးကင်းဝင်စ အရွယ် များ ဖြစ်ကြသည်။ ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဇီဝကဗျာတိုက်ဟု ယူဆရသော အရွယ်မပြောင်းမလဲ ထူးခြားသော အပင်ဖြစ်လေရာ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးပေးပါဟု ခွင့်တောင်းကာ အသီးတစ်လုံး ဆွတ်ယူ ခဲ့သည်။

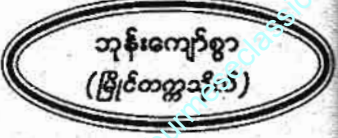
အခွံ၊ အသားများဖယ်၍ အစေ့နု များကို စားကြည့်သောအခါ အခြား မာလကာသီးများကဲ့သို့ ချဉ်းပြီးပြီး အရသာမရှိဘဲ ဆိန်၍ အနည်းငယ် မွှေးသည့်ရနံ့ကို ရရှိလေသည်။

နိဂုံး

ကရာကုန်း ကျောင်းဝင်းတွင်းမှ

မနောမယ အောင်တော်မူစေတီတော် သို့ ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ ကြွရောက်အားထုတ်ခဲ့ရာ အချိန်တာ ခုနှစ်သက္ကရာဇ်တို့ကို တိကျ စွာ မသိရသော်လည်း လက်တွေ့ စခန်းဝင် ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်ပါ က အကျိုးထူးများ ခံစားရကြောင်း ဒေါ်သုသိင်္ဂီ၊ ဒေါ်အေးကြည်နှင့် ဒေါ်စစ်အေး စသည့် ယောဂီများက ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်များနှင့်ယှဉ်၍ ပြောပြ ခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ နေ၊ လောဘ၊ သာသနာ ဓာတ်ပန္နက်ယူကာ ကုသိုလ်ပြု ပူဇော် ကြည်ညိုသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းလျက် ပြုပျက်နေသည့် ကျန်စေတီများလည်း ပြန်လည် ပွင့်ထွန်းတော်မူကြစေရန်နှင့် ပွင့်ထွန်းတော်မူအောင် ဆောင်ရွက်နိုင် ကြသော သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ပေါ်ထွန်းပါစေဟု ဆုတောင်း တင်ပြ လိုက်ပါသည်။





သစ်တံခါးလို့ပဲ

ခေါ်လိုက်ချင်တယ်

မန္တလေးက ကျောက်မဲကို ကားနဲ့ ထက်လာခဲ့ရင် ကျောက်မဲရောက်ဖို့ (၆)မိုင်လောက်အလိုမှာ စခန်းသာရွာတို့ ရောက်ပါတယ်။ သီပေါစော်ဘွားနဲ့ ဟော်နန်းတည်ရှိရာ ရွာကလေး ဖြစ်တာကတစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်စောမြအေးကြည်က မိုးဒေဝီပတ်ပျိုးကို အဲဒီဟော်နန်းမှာပဲ စပ်ဆိုခဲ့တာက တစ်ကြောင်းဖြစ်လို့ ထင်ရှားပါတယ်။

အဲဒီရွာက အထွက်မှာ ဓာတ်ပုံရိုက်ပြထားတဲ့(ဝဲဘက်ရှိ သစ်ပင်မြင့်မြင့်ကြီးကို ယာဘက်ရှိ နွယ်ပင်က ဟိုးအထက်ထိ တက်လှမ်းပြီး ယုက်သွယ်ထားတဲ့) မြင်ကွင်းကို တွေ့ရမှာပါ။

ဘာသိဘာသာ နေတတ်သူဆိုရင် တော့လဲ မတွေ့လောက်ပါဘူး။ ဒီနေရာကို ကားက ခဏလေး ဖြတ်သွားတာ မဟုတ်လား။

ဝဲဘက်ရှိ သစ်ပင် အုပ်အုပ်ကလေးထဲက အဆောက်အအုံကတော့ ကိုးမြို့ရှင်နတ်နန်း ဖြစ်ပါတယ်။ ရှမ်းပြည်နယ်က လူတွေဟာ နတ်နန်းဆိုရင် ရှိသေလေးစားကြလို့ အဲဒီဧရိယာက သစ်ပင်ဆိုရင် မခုတ်ဝံ့ကြဘူး။

အဲဒါကြောင့် စိမ်းစိုညိုမှောင်နေတဲ့ လှပတဲ့တောအုပ်ကလေးကို လွင်တီးခေါင်ပြင်မှာ တွေ့လိုက်ရရင် အဲဒါဟာ နတ်နန်းလို့ တထစ်ချ မှတ်ယူနိုင်ပါတယ်။

ဧရိယာ သိက်လာပြီ အထက် တော်တော် မြင့်မြင့် ကျောက်တောမှ ယုက်သွယ် ကူးယင်းသွားတာဟာ ထူးဆန်းပါတယ်။ သစ်တံခါးလို့ ခေါ်ကြလားပဲ။

သစ်ပင်တစ်ပင်တည်းက ဝင်ပေါက်သဖွယ် ဖြစ်နေမှ သစ်တံခါးလို့ဆိုရင် အခုဟာက အမျိုးအစား မတူတဲ့ သစ်ပင်နှစ်ပင် အထက်ဘက်မှာ ပူးပြီး ဝင်ပေါက်သဖွယ် ဖြစ်နေလေတော့ ဘယ်လိုခေါ်ကြမလဲဆိုတာ သိချင်လို့ ဒီစာကလေး ရေးမိတာပါ။

မိမိကတော့ သစ်တံခါးလို့ပဲ ခေါ်လိုက်ချင်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီနေရာကို ဝင်ဝင်ထွက်ထွက် ဖြတ်သန်းနေရတော့ တံခါးနဲ့ ဟူနေလို့ပါပဲ။

အဲဒီစခန်း နတ်နန်းကျတည်တည် မှာ သစ်ပင်တစ်ပင်က အထဲ၌ နို့နို့ ကပ်ကပ်

မောင်နိုး(ကျောက်မဲ)

တိုင်းရင်းသေချာဖော်ပြချက် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တစ်ဆယ့်လ (တိုး) - ၁၃၁၂



အဆီကျအကြောပြေ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့
မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့
ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး
ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တံဆိပ် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရွှေထောင်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ စာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလဲခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ ဖျက်စိမှုန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်း မှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ ဖျက်နာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

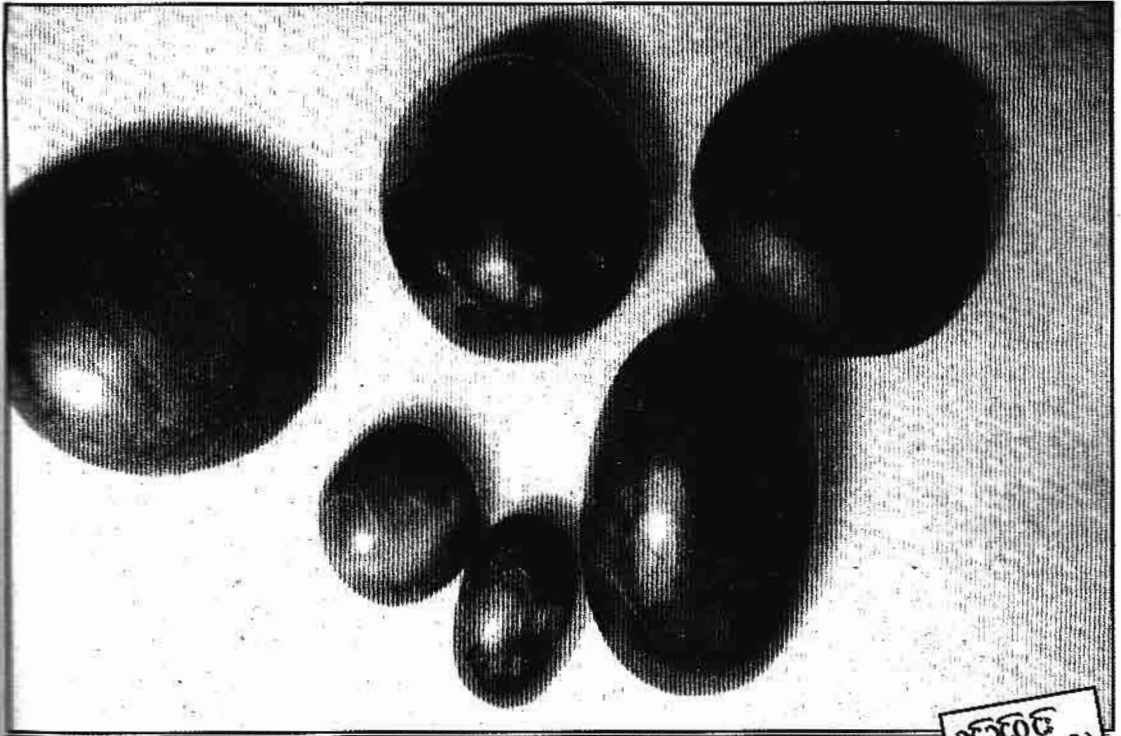
ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွှာနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမှိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးအိမ်ခြံမြန်ချီရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ မြန်ချီပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး wi;&i;aq;0;xwvya&Eiaq;uce;
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၇၃၀၈၀၆၃
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)





အနက်ထင် အနက်ထင်လေး ထင်စေသည့် ကြောင်ကောက်အဖို့အဖို့များ

၁၆၆၀၆
(မောဂျာဇီ)

အပိုင်း [၂]

ကျောက်မျက်ရတနာများကို အခမဲ့ ကြည့်ပေးခြင်း၊ သင့်တော်သော ရောင်း ထယ်နိုင်မည့်ဈေးများ ပြောပြပေးခြင်း များကြောင့် ထင်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ထူးဆန်းသော ကျောက် များ လာပြတတ်သည်။ နဝရတ်ကိုးပါး အနယ်ဝင် တန်ဖိုးကြီး ရတနာတန်းဝင် ကျောက်များ မဟုတ်သော်လည်း ကမ္ဘာ့ ဆန်ဆန် ထူးဆန်းသောကျောက်များ ဖြစ်နေတတ်သည်။

အချို့ကျောက်များသည် ကျောက် မျက်ရတနာစာအုပ်များတွင် မပါဝင်ဘဲ နာမည် ဘယ်လိုတင်ရမန်း မသိအောင် ထူးဆန်းနေသည်။

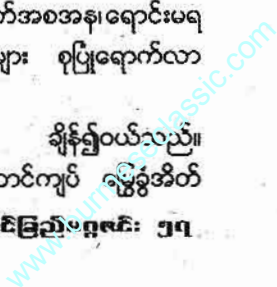
သိဒ္ဓိဝင် အနက်(၉)ပါးအကြောင်း နေနေသဖြင့် အနက်ရောင် ထူးဆန်း ရတနာများအကြောင်းသာ ရေးသား

သိဒ္ဓိဝင် အနက်(၉)ပါး

ရှုဖွေခြင်းမှသည်...

ဖော်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။
ရှေးဆရာများမှ သိဒ္ဓိဝင်အနက်(၉) ပါးကို ဖော်ပြပေးသော်လည်း တကယ် တမ်း ရှာဖွေစုဆောင်းကြသောအခါ (၇)ပါးသာ စုမိကြသည်။ တော်တော် များများ လက်လျှော့သွားကြသည်။
ကျွန်မ၏ ပင်ကိုစိတ်က တော်ရုံနှင့် လက်မလျှော့ချင်။ ထို့ကြောင့် အနက် ရောင်ကျောက် ဘာမဆို ဝယ်သည်ဟု

ကြေညာလိုက်သည်။
တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့် အတုအစစ် အစုံ လာရောင်းကြသည်။ အထူးသဖြင့် မြေမှုတူး၍ရသော ရှေး ဟောင်းကျောက်အစအန၊ ရောင်းမရ သောကျောက်များ စုပြုရောက်လာ သည်။
နို့ဆီဘူးနှင့် ချိန်၍ဝယ်သည်။ တစ်ပူး တစ်ထောင်ကျပ် လှူခွဲအိတ်





အံသွားနက်



ဖုတ်ကောင်နက်ခွံ

ဖြင့် စုပေါင်း ထည့်ထားလိုက်သည်။
နောက် အားမှ ကြည့်မည်ပေါ့။ ပြည်
တောင်းနှင့်ချိန်လျှင် ပြည်နှစ်ဆယ်
လောက် ရှိမလား မသိ။

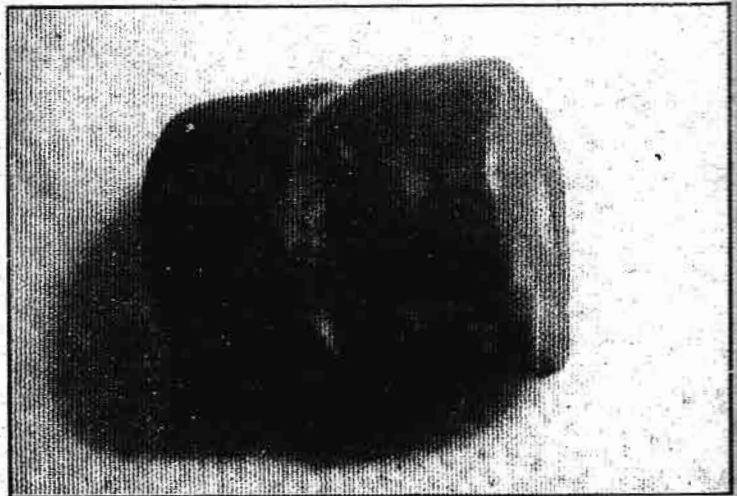
နှစ်တွေလည်း ကြာပြီး အိမ်မှာ
အနားယူနေသောအချိန် ထိုကျောက်
အိတ်ကြီးကို စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် တစ်ခု
ချင်း ကြည့်ရှုမိသည်။ ရှေးပုဂ္ဂိုလ်
ကျောက်ပုတီးအကွဲအခြမ်းများ၊ ပု
ခေတ်သုံး ဒဂါးသေးသေးလေးများ၊
ထူးဆန်းသောဓာတ်လုံးများ တွေ့ရ
သည်။

အင်္ဂလိပ်ခေတ်သုံး ကြေးပြားများ
လည်း ပါသည်။ ဖန်ပုတီးအကွဲများ၊
ဖန်စများ၊ ကျောက်စငယ်များ၊ အစိမ်း
အနီရောင်စုံများ အများဆုံး ပါဝင်
သည်။ အသုံးပြု၍မရသော ပစ္စည်းများ
သာ ဖြစ်နေသည်။

အနက်ရောင်စုသမားမို့ အနက်
ရောင်ပစ္စည်းများ သီးခြားခွက်တစ်ခုနှင့်

၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပျံ့ပတ်အနက် အထိတ်ပါသည်



ထည့်ထားသည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ
ထူးဆန်းသော “အံသွားနက်”
တစ်ချောင်းကို တွေ့ရှိရလေသည်။ လူ
တစ်ယောက်၏ အံသွားအနေအထား
ပင်။ အနက်ရောင်သွား၊ လူသားမှာ
ရှိသလားဟု စုံစမ်းကြည့်သည်။
မည်သူမျှ မတွေ့ဘူးကြတဲ့။

သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ကတော့
ပြောသည်။ ခဲရောင်သွားများပိုင်ရှင်
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွေ့ဖူး
ကြောင်း၊ မော်လမြိုင် သီရိမြိုင်ဈေးတိုင်
ဖြစ်ကြောင်း၊ အံ့ဩလွန်းလို့...
‘သွားလေးတွေက ဘာကြောင့် ဖဲရောင်ဖြစ်
နေတာလဲ’



▶ အနက်ရောင် ဓာတ်ထပ် ကြောင်ကျောက်

◀ အနက်ရောင် ကြောင်ကျောက်၏ အလွယ်အစား



လို့ မေးမိကြောင်း...

‘မွှေးကတည်းကပါ’

လို့ ဖြေကြောင်း။ သွားလေးတွေက

သေးသေးလေးတွေနဲ့ ချစ်စရာကောင်း

ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

လိပ်စာမသိဘူးလားဆိုတော့ မမေး
လိုက်မိကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျွန်မ ယခုရရှိသော အံ့သွားအနက်

ရောင်မှာ နက်မှောင်နေသည်။ ပုလဲ

နက်လို ပြောင်လက်နေသည်။ သွားဖုံးမှ

ကျွတ်ထွက်နေသော အသားတွင် မြှုပ်
နေသောအရာများ ရှိနေသည်။

ပြသမေးမြန်းရန် ဆရာကြီးများ
လည်း မရှိတော့ပြီပဲ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှ ရှေးမိနောက်မိဆရာကြီး
ပရိသတ်များကို တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကြည့်ရှု အဖြေပေးကြပါရန်။

နောက်ထပ်တွေ့ရသော အနက်
ရောင်အလုံးများမှာ မြေပုလဲဟု ဆရာ
ကြီးတစ်ဦးမှ ပြောပါသည်။

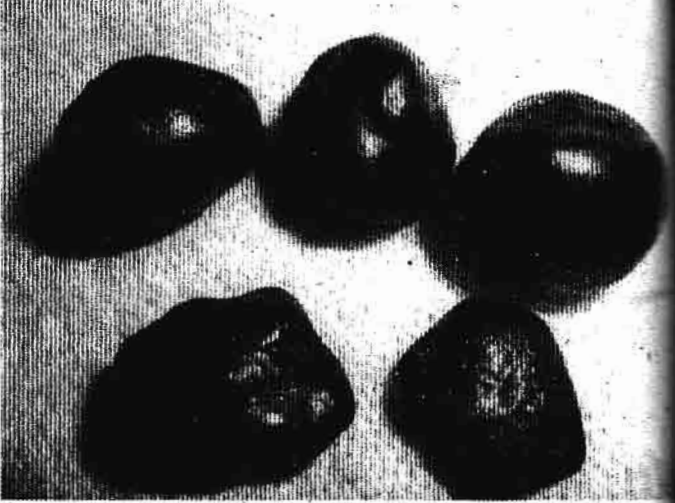
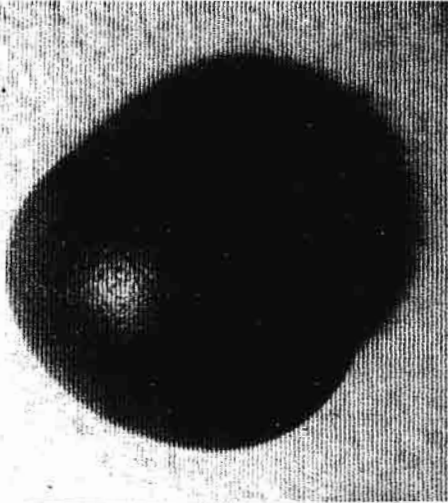
ပြောင်ပြောင်နက်နက် အချို့နေရာ
များမှာ ပုလဲအထပ်ကလေး ကွာကချ
သွားဟန်အနေအထားမျိုး တွေ့ရ
သည်။ မတွေ့ဘူး၍ အမည်မတပ်ရဲ
ပေ။

အနက်ရောင်အပေါက်ပါ ပျူပုတီး
ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ပြောင်လက်
လုံးချောနေသော အနက်လုံး တစ်လုံး
ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ဇီး(ဆီး)သီး
ကင်းခန့်ရှိမည် ထင်ပါသည်။

အနက်ရောင် ပြောင်လက်သော မုတ်
ကောင်ခွံတစ်ခုကိုလည်း လှပစွာ တွေ့
ရသည်။ ပုလဲအထပ်ကလေး ကွာနေ
ဟန် တွေ့ရသည်။ အနက်ပေါ် အနီ
တန်းလေးများ ဝင်နေသည့် ကြောင်
ကျောက်မျိုးနွယ်ဝင်များလည်း တွေ့ရ
သည်။

အမာဆင့်(၇)အောက်ရှိပြီး ကြောင်
ကျောက်အသားဖြစ်နေသည်။ ကြောင်
ကြီးများ သိပ်မထင်သော ကြောင်
ကျောက်များ ဖြစ်ပါသည်။

မုတ်မီးဟု ခေါ်သော အနက်ရောင်
ကျောက်များ လာရောင်းသွားပါသည်။
မုတ်မီးကို တချို့က မဟူရာကျောက်ဟု
ခေါ်သလို မိုးကုတ်ကျောက်သမား
အချို့မှ ဖရဲအူကျောက်တွင် အနက်
ရောင်ဝင်နေခြင်းကို မုတ်မီးဟု ခေါ်
ကြောင်း သိရပါသည်။



◆ ပြောင်လက်လုံးသော အနက်လုံး

◆ မြေပုလဲများဟု ထင်ရှားစွာ ပြောပါသည်

လောင်းကစားသမားများ ဆောင်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ငွေနှင့် လက်စွပ်ကွင်း၍ ဆောင်ကြသည်။ ဤ ကျောက်ကို ဆောင်ထားလျှင် အနိုင်ရသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

အနက်ရောင် “ရေသံ” များကို တော့ အများကြီး တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို “ရေသံ” ကျောက်များသည် “ရန်သေ” သည်ဆို၍ ရွှေနှင့်လက်စွပ်ကွင်းဝတ်ကြသည်ကို အများအပြား တွေ့ရပါသည်။

အနက်ရောင် ကြောင်ကျောက်လေး တစ်ပွင့်ကိုတော့ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဈေးပေး၍ ဝယ်လိုက်ပါသည်။

အဖြူရောင်ကြောင်ကြီး နှစ်ကြီးမှာ စာပါးစပ်လို အရှင်ပြေးနေသည်။ ဓာတ်ပုံထဲကအတိုင်း အရွယ်အစား ရော အနေအထားပါ တော်တော်လေး လှနေပါသည်။

“ကြောင်က သိဒ္ဓိ” ဟု ဆိုသည့် အတိုင်း သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် လူမျိုးအသီးသီးတို့ နှစ်သက်ခုံခံစွာ လက်စွပ်ကွင်း၍ အဆောင်အဖြစ် ဝတ်ကြကြောင်း ဖတ်ရသည်။

နုလုံးသားရေးရာ၊ စိတ်စွမ်းအင် ပတ်သက်နေပြီး စိတ်ကျရောဂါကို တားဆီးကာကွယ်၍ ချစ်ခင်ရသူနှင့် တွေ့ဆုံစေနိုင်သည့် အစွမ်းသတ္တိများ ရှိနေသည်ဟု ဖတ်ရသည်။

စုန်းကဝေ ဖုတ်တစ္ဆေများကို ခြောက်လှန့်နိုင်သည့် အစွမ်းရှိသည်ဟု မှတ်သားရသည်။

ကြောင်ကျောက် (Cats eye) သည် ကြောင်တစ်ကောင်၏ သူငယ်အိမ် မျက်လုံးနှင့် အတော်တူသည်။ ဆရာကြီးဦးခန့်ကျော်မှ ညွှန်းသည်။

အံ့ဩထူးဆန်းသော ကျောက်တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး လှပနှစ်လိုဖွယ် ပြန်လင်းတန်းသည်။ ပိုမိုစိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် စိတ်ထဲ မချင့်မရဲ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာဖြစ်ပြီး မတော်မတရား ပီနိပ်ချုပ်ချယ်ခံရသူများ ဆောင်ထားပါက မကြာမီ ပီနိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်းမှ အမှန်တရား ပေါ်ပေါက်၍ ပီနိပ်ခြင်းမှ လွတ်ကင်းစေကာ သစ္စာဘက်တော်သားများ ဝန်းရံအားပေးခြင်းခံရမည်ဟု ညွှန်းပါသည်။

မိခင်များ ဆောင်ထားပါက ကလေး

လွယ်ကူစွာ ပွေးနိုင်ခြင်း၊ ချောင်းဆိုးသူများ လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားလျှင် သလိပ်ပျော်ကျသည်။ ကလေးများ မကောင်းမှုဒုစရိုက်မှ ကာကွယ်ပေးခြင်း...

သွားများကို အမှုန်ပြု၍ တိုက်ပါက သွားခိုင်သည်။ အနာအဟောင်း အဆွေးများအား အမှုန်ဖြင့် သိပ်ပေးပါက အသားနုတက်ပြီး အနာအမြန် ပျောက်ပါသည်။

သက်တံရောင် ရောင်စဉ် (၇)မျိုးနှင့် စာပါးစပ်ရောင်ရှင် အနက်ရောင် ကြောင်ကျောက်လေးကို ရရှိပြီးနောက် သိဒ္ဓိဝင် အနက်(၉)ပါး ရှာဖွေခြင်းကို လက်လျှော့ အဆုံးသတ်လိုက်ပြီး...

အမျိုးအစားစုံလှသော ကမ္ဘာနိုင်ငံ အသီးသီးမှ စိတ်ဝင်စားနှစ်သက်စွာ ဆောင်ထားကြသော လျှို့ဝှက်နက်နဲမှု စုံသော ကြောင်ကျောက်များ ရှာဖွေစုဆောင်း လေ့လာရန် ဦးတည်ချက် ပြောင်းလိုက်ရပါတော့သတည်း။

ခင်ခင်ဝင်း(မေး-၂၀၀၇)

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

ပဲခူးမြို့ မင်းကျောင်းစာသင်တိုက်
ဆရာတော်မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတာ
ဘန္တလှိုင်၊ မိတ္ထီပါရဂူ
ပိဋကတ္ထပပါရဂူ(B.A)အား
ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊
ဆီတင်းကျွတ်လဆန်း(၁၃)ရက်တွင်
မွေးမြင်တော်မူသဖြင့် ၁-ကြွင်း မဟာ
ဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။

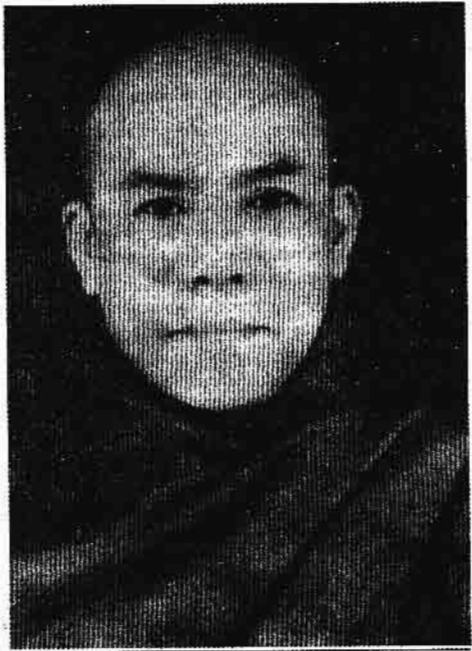
	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်

- ၁-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...
စနေသည် အထွန်းအိမ်၌ ရပ်
တည်နေသဖြင့်...
✦ မွေးရပ်မြေ၌ အကျိုးမပေးခြင်း၊
✦ ရပ်ဝေး နိုင်ငံရပ်ခြားများနှင့် အကျိုး
ပေးခြင်း၊
✦ လူမျိုးခြားများနှင့် အကျိုးပေး
ခြင်း၊
✦ ထိပေါက်ခြင်း၊
✦ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်ရ
ခြင်း၊
✦ အကြီးအကဲဖြစ်ခြင်း...
စသည်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နှိုင်း ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

- တစ်ဖန်...
၆-ကြာပြီဟ်သည်ရာစ
အိမ်၌ရပ်တည်နေသဖြင့်...
✦ စကားပြော ပြတ်သား
ခြင်း၊
✦ ဘုရားပူးခရီး သွားရခြင်း၊
✦ မကြာခဏ ခရီးကြွ
ရခြင်း၊
✦ အာဏာစက်ထက်ခြင်း၊
✦ ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများ
စေခြင်း၊
✦ ရွှေရံပရိသတ် ပေါများ
ခြင်း...
စသည်တို့ပါပဲ။
တစ်ဖန်...
၁-ကျွေးပြီဟ်သည် ဘက်
အိမ်၌ ရပ်တည်နေရ
သဖြင့်...



✦ မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတာ ဘန္တလှိုင်၊
ပိဋကတ္ထပပါရဂူ(B.A)

- ✦ နေရာမတည်မြဲ လှည့်လည် သွား
လာနေရခြင်း၊
✦ ဖခင်အကျိုး မခံစားရခြင်း၊
✦ ဦးခေါင်း ဝေးနာပေါ်ခြင်း...
စသည်တို့ပါပဲ။
တစ်ဖန်...
၃-ဂါပြီဟ်သည် သိုက်အိမ်၌ ရပ်
တည်နေသဖြင့်...
○ စိတ်အေးချမ်းခြင်း၊
○ စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိခြင်း၊
○ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ ယုံကြည်ချက် ပြတ်
သားခြင်း၊
○ စာပေရေးသားခြင်း လုပ်ငန်းနှင့်

- အကျိုးပေးခြင်း...
စသည်တို့ပါပဲ။
တစ်ဖန်...
၄-ဟူးပြီဟ်သည် မရထအိမ်၌
ရပ်တည်နေသောကြောင့်...
✦ လူမှုရေးပြဿနာ ဖြစ်ရခြင်း၊
✦ ဝမ်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဥပဒ်ကြံ့ရခြင်း၊
✦ အစာအိမ်ရောဂါ၊ လေရောဂါ ဖြစ်ရ
တတ်ခြင်း၊
✦ လူယုံကြောင့် ပြဿနာကြုံရတတ်
ခြင်း...
စသည်တို့ပါပဲ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ၊
သန်းပညာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၁

အမေရိကန်

အခြေခံသင်တန်း

၉၁

ကြည့်ပါ။

○ လက်မတွင် အရစ်ပိုများ ပါနေပါ
တယ်။ (က)

ဒါကတော့...

ဈေးဆိုင်လုပ်ငန်း၊

စတိုးဆိုင်လုပ်ငန်း၊

အသင်းအဖွဲ့နှင့် စုပေါင်းလုပ်ရသော
လုပ်ငန်း၊

ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်း

စသည် လုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးပေး
ပါတယ်။

○ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်
ခုံတွင် မျဉ်းမတ်များစွာ ပါနေ
ပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့...

ဆေးဝါး

ဆိုင်ရာ

လုပ်ငန်း၊

ဆေးနှင့်

ဆေးပစ္စည်း

ရောင်းဝယ်

ဖြန့်ဖြူးရေး

လုပ်ငန်း၊

ဆေးရုံဆေးခန်းဆိုင်ရာ

လုပ်ငန်းများ၊

ဆေးကုသရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ

စသည်တို့နှင့် အကျိုးဖြစ်ထွန်းပါလိမ့်
မယ်။

‘ဘယ်လိုလုပ်ငန်းမျိုးကို လုပ်ကိုင်ရရင်
ကောင်းမလဲ’

ဆိုတဲ့ လက္ခဏာရှင်ရဲ့ အမေးကို
အကြံပြုကာ အဖြေပေးလိုက်ခြင်းပါပဲ။

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

ဆရာဦးခင်မောင်လင်း (B.S. ရွှေဘို)

(လက္ခဏာမဟာဘုတ်သုတေသီ)

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးတင်အောင်ပေးပါ။

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဘက်ထွန်းရှိန် (စက်မှ-၁)

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဧည့်... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 ဘာထိုင်များ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နဲ့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 နေပေယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆိုတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရေနေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (ညောင်ပင်)တို့ ကုသကြပါ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
 ဆုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဝကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ဆီးနှားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 သွား'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

 'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးနိုပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကွီးပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နှစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနာအတတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ဝန်နဲပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ဆေးဖြင့် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇက်ကွီးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဖြစ်သလဲ ဆရာ'



ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၉၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆ၀က(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ ဝိုက်ခနဲမှုခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငှပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မပြုခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

စကြာမင်းစားဝါး



ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၄၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်

'ဟတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်ထွေးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံ့ပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇော်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးဆိုတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'က... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇော်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗမာလမ်းမကြီး
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (၈က်မူ-၁)

မုတ္တမတောင်ထိပ်မှ ရုပ်ကလာပ်တော် မပုပ်ပျက်သည့်

အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော်

အား ကြည်ညိုပူဇော်ခြင်း (၂)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

မာခင်လူမူ အဆက်

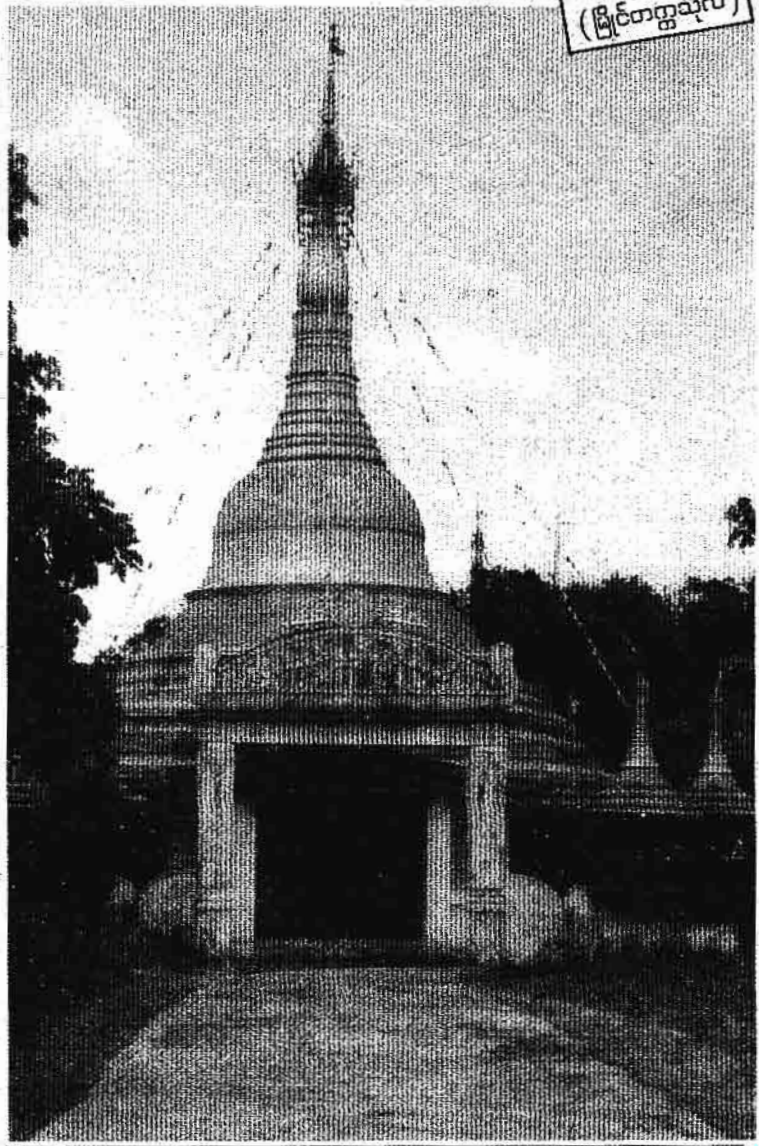
ဆရာတော်သည် သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့် တိစိဝရိက်တင်ကို အစဉ်အမြဲ ဆောင်ယူကာ စကားကို တိုးညှင်းစွာ ပြောဆိုမိန့်ကြားတတ်သည်။ အလိုဆန္ဒနည်းပါးကာ ခြိုးခြံသော အကျင့်ရှိတော်မူသည်။ တပည့်များအားလည်း ဗဟိုရက်စွာ နည်းပါးစွာ နေထိုင်တတ်ရန်နှင့် ဝိနည်းသိက္ခာ လေးစားရန် အမြဲတစေ ဆုံးမ လမ်းညွှန်တော်မူသည်။

သက်တော်(၃၀)အရွယ်မှ စတင်ကာ အဆုတ် ချို့လွင်းမှုဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရသော်လည်း (၃၉)နှစ်ကာလ သက်တော် (၆၉)နှစ်တိုင်အောင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွင် အားသွန် ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်တော်မူကာ (၂၅-၁၀-၂၀၀၄)ရက်နေ့ ည(၁၀:၁၅)နာရီတွင် ဘဝနတ်ထံ ချီလွန်တော်မူခဲ့သည်။

ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မုတ္တမတောင်ရိုး လွမ်းစေတီ ခြောက်ဘက် ကုန်းတော်တွင် ဗိမာန်ဆောက်လုပ် ပူဇော်ထားရာ ယနေ့ (၂၀၁၃ ခုနှစ်)တိုင်အောင် မပုပ်မပျက်ဘဲ ကောင်းစွာ ဖူးတွေ့နိုင်လေသည်။

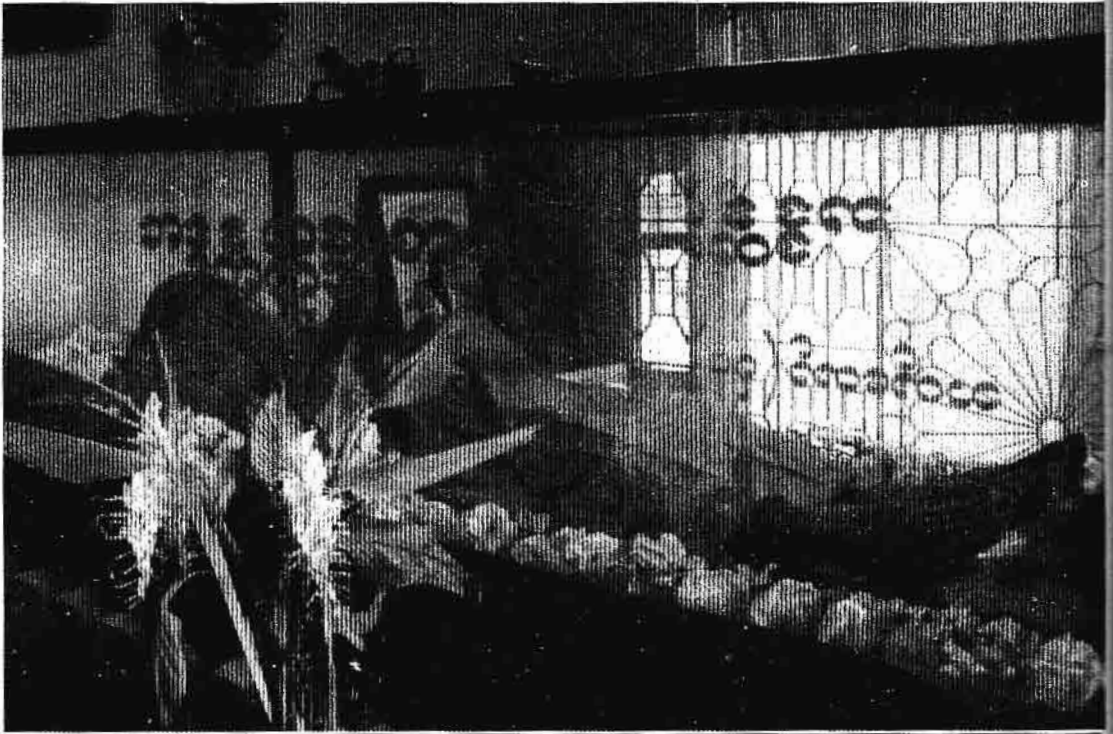
ဗိမာန်သို့

ဦးဝိစာရ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ဗိမာန်အတွင်း ဝင်ရောက် ကြည့်ညိုဖြစ်သည်။ ခန်းမအလယ် အုတ်ပလ္လင်ထက်တွင်



မုတ္တမတောင်မြို့ လွန်းစေတီ

ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မှန်ခေါင်းဖြင့် ခန့်ကာလတွင် ခြေလက်များ ကောင်းပူဇော်ထားသည်။ ပျံတော်မူပြီး တစ်နှစ် စွာ ကွေးညွတ်ရသည်အထိ ပျော့



မုန်ဆိပ်စာလားနှင့် ရုပ်ကလောင်ထောက်

ပျောင်းနေခဲ့သော်လည်း (၉)နှစ်ကျော် အကြာ ယခုအခါတွင်ကား မာကျောခြောက်သွေ့သွားကြောင်း သိရသည်။

ရုပ်ကလောင်တော်အား တစ်လတစ်ကြိမ် သက်န်းလဲလှယ် သန့်ရှင်းပေးလေ့ရှိသော်လည်း သက်န်းဆက်ကပ် လှူဒါန်းသူ အလှူရှင် ရှိပါက ကြားကာလများတွင်လည်း လဲလှယ်ကပ်လှူပေးခဲ့ရသည်ဟု သိရသည်။

ရုပ်ကလောင်တော်မှာ ခြောက်သွေ့မာကျောသွားသော်လည်း မျက်ခုံးမွေး၊ မျက်တောင်မွေးနှင့် ဆံပင်များကို ထင်ရှားစွာ မြင်တွေ့ရသည်။ ဆံတော်များမှာ ရှည်လျားလာသဖြင့် (၃)ကြိမ်တိုင် ရိတ်သင်ပေးခဲ့ရသည်ဟု ဆို၏။

ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်များနှင့် ဖောင်းကြွနေသည့် အကြောများကို တတ်နိုင်သမျှ ပေါ်လွင်စေရန် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

၆၆ ဒုက္ခရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်၏ ကျင့်ကြံမှု

ဆရာတော် ဦးကုဏ္ဍာစာရသည် ပရိယတ္တိတွင် သင်ရိုးပေါက် သင်ယူဆည်းပူးတော်မူခဲ့သည်။ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုအဖြစ် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို အချိန်ပြည့် စီးဖြန်းလေ့ရှိကြောင်းသိရသည်။ ဆရာတော်နှင့် လက်တွဲ၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ခဲ့သည့် တပည့်ရင်းတစ်ပါး ဖြစ်သော ဦးစိစာရက ဤသို့ မိန့်ကြားသည်။

‘ဆရာတော်က ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက် သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို နေ့ညမရွေး ကြိုးစားအားထုတ်တော်မူပါတယ်။ ပုတီးစိပ်တရားထိုင်တာ မတွေ့ရ၊ သတိမပြုမိပါဘူး။

သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ရင်းက သတိကပ်၊ ရှုမှတ်တယ်လို့

ယူဆရပါတယ်။ အနေအထိုင် အပြောအဆို အေးဆေးပြီး သိုသိပ်တယ်။ ပံ့အိုင်းတိုင်းရင်းသား ဆရာတော်ဖြစ်ပေမယ့် အလံတရာ ဆရာတော်၊ သာမညဆရာတော် စတဲ့ ဆရာတော်တွေနဲ့ ရင်းနှီးသွားလာတာ မတွေ့ရဘူး။ (ထိုဆရာတော်များမှာလည်း ပံ့အိုင်းတိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်ကြသည်။)

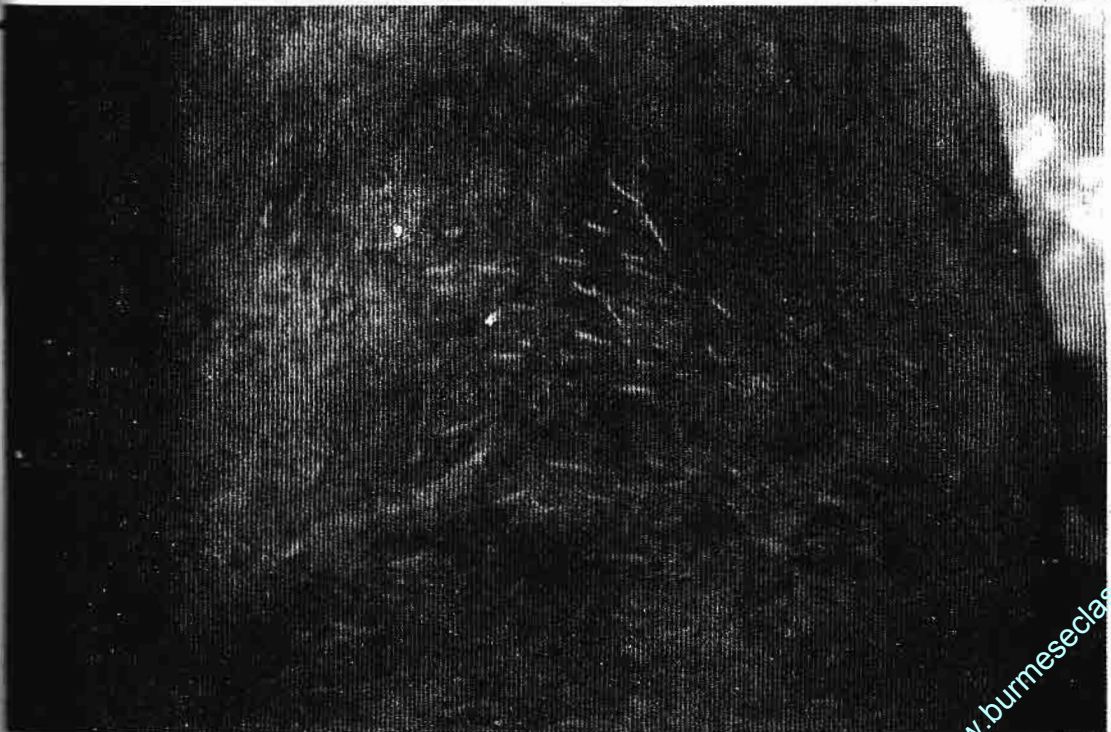
ပျံလွန်တော်မူရင် ဘယ်လိုလုပ်ပါလို့လဲ မိန့်ကြားတော် မမူခဲ့ပါဘူး။ လက်ရှိဆရာတော် ဦးနန္ဒိယက ရုပ်ကလောင်ကို ခွဲစိတ်ပြုပြင်ခြင်း မပြုလုပ်ဘဲ ဒီအတိုင်းထားရှိ ပူဇော်ချင်တဲ့ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လို့ ဆရာတော်ရှိစဉ် သာသနာပြုခဲ့တဲ့ ဒီမုတ္တမတောင်မိုးမှာ ဗိမာန်ဆောက်ပြီး ပူဇော်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။

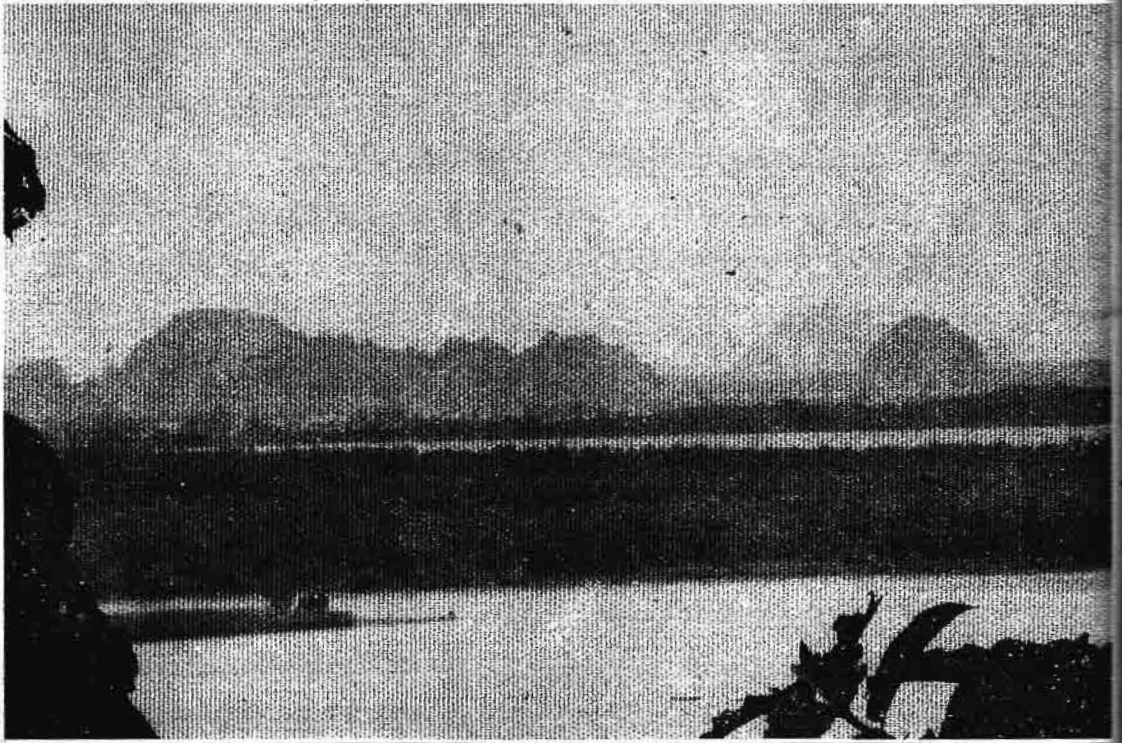
အစဝိုင်းမှာ တီးတိုးတီးတိုးနဲ့ အမျိုးမျိုး ပြောဆိုကြပေမယ့် နှယ်နှစ်လောက်



◆ ရှင်ကလေးတော် များနှစ်သိမ်း

◆ ရှင်ထွက်တံဆိပ် ထပ်သွား





သံလွင်မြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းကမ်း

အကြာမှာ ရုပ်ကလာပ် ပုပ်ပျက်ခြင်း၊ အနံ့ထွက်ခြင်း မရှိဘဲ ဆံပင်တွေ ရှည်လာလို့ ရိတ်ပေးရတော့မှ ရဟန်းထူးတစ်ပါးအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုလာကြတယ်’

ဦးဝိစာရနှင့် ပြောဆိုမေးလျှောက်နေစဉ် ရုပ်ကလာပ်တော်အား ကြည့်ညိုရန် ရဟန်းလူပုဂ္ဂိုလ်အချို့ ရောက်ရှိလာကြသဖြင့် ဦးပွင့်အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့ကာ ဝန်းကျင်ရှုခင်းကို လေ့လာကြည့်သည်။

အရှေ့ဘက်တွင် သံလွင်မြစ်နှင့် အဝေးဆီမှ ဇွဲကပင်တောင်ကို မိုးသားတိမ်လိပ်များအကြားမှ မှန်းမျှော်ကန်တော့မိသည်။ မော်လမြိုင်မြို့နှင့် သံလွင်မြစ်ကူး တံတားတို့မှာ အနီးဆုံးရှိ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီကုန်းတော် ကာဆီးထားသဖြင့် မမြင်ရပေ။

အနောက်တောင်ထောင့်ရှိ ဘီလူး

ကျွန်းကို မြစ်နှစ်မြွှာဝန်းရံလျက် တွေ့ရသည်။ သံလွင်မြစ်ဝအလယ်တွင် တည်ရှိသော်လည်း ဘီလူးကျွန်းသည် သံလွင်မြစ်၏ (တောင်ဘက်)အရှေ့ဘက်၌ တည်ရှိသည်ဟု သတ်မှတ်ထားသည်။

ဤသို့ သတ်မှတ်ခဲ့သော သမိုင်းဖြစ်စဉ်ကလေးကို ဗဟုသုတ လိုလားသူများအတွက် ဖော်ပြပေးပါမည်။

စစ်ကိုင်းမင်းလက်ထက်၌ ပထမအင်္ဂလိပ်-မြန်မာ စစ်ပွဲတွင် မြန်မာတို့ စစ်ရှုံးသဖြင့် ၁၈၂၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၄)ရက်နေ့တွင် ရန္တပိုစာချုပ်ချုပ်ဆိုရသည်။ ယင်းစာချုပ်တွင် ရခိုင်နှင့် တနင်္သာရီဒေသကို အင်္ဂလိပ်တို့အား ပေးရသည်။

တနင်္သာရီဒေသ နယ်နိမိတ်ပိုင်းခြားရာတွင် သံလွင်မြစ်၏ အရှေ့ဘက်ပိုင်းကို အင်္ဂလိပ်တို့အား ပေးအပ်

၍ အနောက်ပိုင်းကို မြန်မာတို့ လက်အောက်တွင် ဆက်လက်ထားရှိသည်။ ထိုအခါ သံလွင်မြစ်ဝရှိ ဘီလူးကျွန်းကို အင်္ဂလိပ်နှင့် မြန်မာ မည်သည့်ဘက်က ရသင့်သည်ဟူသော ပြဿနာပေါ်လာသည်။

ဘီလူးကျွန်း၏ ကံကြမ္မာကို အုန်းသီးနှစ်လုံးက ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်သည်။ သံလွင်မြစ်သည် ဘီလူးကျွန်း အထက်နားသို့ ရောက်သောအခါ မြစ်ကြောင်းနှစ်မြွှာကွဲသွားသည်။ အရှေ့ဘက်မြစ်ကြောင်းသည် မော်လမြိုင်မြို့ မုပွန်ကျိကွဲလမ်းကြောင်းအတိုင်း စီးဆင်းကာ အနောက်ဘက်မြစ်ကြောင်းသည် ပေါင်မြို့နယ် အလုပ် ဝဲပတန်လမ်းကြောင်းအတိုင်း စီးဆင်းသည်။

ထိုအခါ မြစ်၏ ရေကြောင်း အမှန်အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်၍ သံလွင်မြစ်အထက်ပိုင်းမှ အုန်းသီးနှစ်လုံးကို

www.burmeseclassic.com



◆ တောင်ခြေစာအုပ်တိုက်ခြင်ကွင်း

မျောချလိုက်သည်။
 အုန်းသီးနှစ်လုံးသည် မော်လမြိုင်
 ဘက် မုပွန်လမ်းကြောင်းအတိုင်း
 ဧလိုက်ဘဲ ပေါင်မြို့နယ်၊ အလုပ်
 ဝဲပတာန်လမ်းကြောင်းအတိုင်း မျောပါ
 သွားသဖြင့် ဘီလူးကျွန်းသည် မျက်မြင်
 အရ အနောက်ဘက်ကမ်းခြေ ဖြစ်
 သော်လည်း ရေစီးကြောင်းအရ အရှေ့
 ဘက်ကမ်းခြေဖြစ်ရပြီး အင်္ဂလိပ်လက်
 အောက်သို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။
**(ဆရာဦးအံ့ကျော်၏ မော်လမြိုင်
 အောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက် သမိုင်း
 စာမျက်နှာ-၁၂၃)**
 မုတ္တမတောင်စွယ်၏ အရှေ့ဘက်
 ညွှန်းယွန်း တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် ဘီလူး
 ဆစ်ရာစေတီ ခေါ် ကျိက္ခလွန်ပွန်းစေတီ
 တို့ သဗ္ဗာယ်စွာ ဖူးတွေ့ရသည်။
 ထိုကုန်းတော်၏ တောင်ဘက်
 အနည်းငယ် နိမ့်သော တောင်ထိပ်

တွင် စံပယ်တော်မူသော ကျိုက်ဖျဉ်ကူ
 စေတီကိုကား ရည်မှန်း၍သာ ဖူးမြော်
 ရသည်။
 မြတ်စွာဘုရားရှင် ရှစ်ဝါအရတွင်
 ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူရာ ဤမုတ္တမ
 တောင်ထက်သို့ ရောက်သောအခါ
 အရောင်အဝါ လင်းလက်တောက်ပနေ
 သည်ကို မြင်ရသည့် "ခမင်" ခေါ် ရေ
 ဘီလူးတို့က ကျောက်၊ အုတ်ခဲတို့ဖြင့်
 ပစ်ခတ်ကြသည်။
 ဘုရားရှင်အား ထိခိုက်တော် မမူ
 သဖြင့် အလွန် ထူးဆန်း၍ တန်ခိုးကြီး
 သူ ဖြစ်မည်ဟု ရေဘီလူးတစ်ရာခန့်က
 ဝိုင်းဝန်းလာရောက်ကာ ဘုရားရှင်နှင့်
 ရဟန္တာတို့ နေထိုင်သီတင်းသုံးရန်
 အင်ဖက်များခင်းခြင်း၊ မိုးကာပေးခြင်း၊
 တောင်သလဲသီး၊ ကြက်မောက်သီး
 ဖျော်ရည်များ ကပ်လှူခြင်း ပြုကြ
 သည်။

ဘုရားရှင် တရားရေအေး တိုက်
 ကျွေးတော်မူသဖြင့် နူးညံ့သိမ်မွေ့
 ယဉ်ကျေးခြင်း ဖြစ်ကြသည်။ အသိ
 ဉာဏ် အားနည်းသဖြင့် တရားထူးမရ
 ဥပါသကာသာ ဖြစ်ကြရ၏။
 ယင်းနောက် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသို့ ဆက်
 လက်ကြွချီရာ ဘီလူးများက ဘုရားရှင်
 အား မကြွမသွားပါနှင့်ဦးဆို၍ လက်
 ချင်းဆက်ကာ ဝိုင်းရံတားဆီးကြသည်။
 ဘုရားရှင်က နှစ်သိမ့်မိန့်ကြားကာ
 သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသို့ ကြွချီတော်မူသည်။
 နောင်သော် ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာ
 များ၏ ဓာတ်တော်ဓမ္မတော်တို့ကို
 ဌာပနာပြုလျက် စေတီတည်ထား
 ကိုးကွယ်ကြရာ ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာ
 တို့ ခေတ္တ စံပယ်တော်မူသော နေရာရှိ
 စေတီကို ကျိက္ခလွန်ပွ၊ ယခုဒုံးခါ
 ကျိုက်ဖျဉ်ကူတွင်၍ ဘီလူးများ လက်
 ဆက် ဝိုင်းရံတားဆီးသော နေရာရှိ

စေတီကို ကျိုက္ကလွန်ပွန်း (ဘီလူး) တစ်ရာဖက်စေတီဟု ခေါ်တွင်ကြလေသည်။

[ပုတ္တမတောင်ရိုး စေတီတော်များ သမိုင်း (မြန်မာဘာသာ)နှင့် မွန်ရာဇဝင် စေတီတော်သမိုင်းပေါင်းချုပ်၊ စစ်ကဲ ဦးရွှေစော (မြန်မာဘာသာပြန်)တို့တွင် လေ့လာနိုင်ပါသည်။]

ကမ္ဘာလုံးကျောင်းဆရာတော် မိန့်ကြားချက်

အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော် ဦးကုန္ဒာ စာရအား ကြည်ညိုပူဇော်ပြီးနောက် မုတ္တမတောင်ရိုးမှ ရှေးသမိုင်းဝင်စေတီ အချို့ကို ဖူးမြော်ပြီးနောက် ဝါရီရုံ ရပ်ကွက်တွင်းရှိ ကမ္ဘာလုံးကျောင်း ဆရာတော်ဦးဝဏ္ဏိတအား ဝင်ရောက် ဖူးမြော်သည်။ ဆရာတော်က ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်။

'ဘုန်းကြီးနဲ့ သာသနာပြုခရီးမှာ ဆရာတော် ဦးကုန္ဒာစာရလဲ ဆရာသမားတစ်ပါးအနေနဲ့ ကူညီပိုး လမ်းညွှန်ပေးတော်မူပါတယ်။ ပုတ္တမတောင်ရိုးက ရှေးဘုရားပျက်တွေ့

သိပ်ဟောင်းတွေ သာသနိက အဆောက် အအုံတွေကို (၃၉)နှစ်ကြာအောင် ပွမ်းပဲ ပြုပြင်သာသနာပြုခဲ့တဲ့ အောင်သိဒ္ဓိဆရာ တော်ဟာ အသက်(၃၀)အရွယ်ကတည်း က အဆုတ်နာ ဝေဒနာပြင်းထန်စွာ ခံစားပြီး အဆုတ်တစ်ခြမ်းပဲ ကျန်တော့တယ်လို့ ဆရာဝန်တွေက ပြောကြပါတယ်။

ဒီလို ဝေဒနာခံစားနေရက်က (၃၉)နှစ် ကြာအောင် ဝွံ့ပဲနဲ့ သာသနာပြုနိုင်တာကို က ထူးခြားပါတယ်။ ဘုန်းကြီးကို တွေ့တွေ့ ထူထူး ဝိနိကာတာ ဖျိဇ္ဇယယ် သာသနာပြု ခရီးမှာ အဟန့်အတားကလေးတွေ ကြုံလာ တဲ့အခါ အိပ်မက်ထဲကြည့်ပြီး "ဘယ်ကုန်းတော် သွားပါ တာလုပ်ပါ" ဆဲဖြင့် ညွှန်ကြားတတ် ပါတယ်။

ညွှန်ကြားတဲ့တိုင်း လိုက်နာတဲ့အခါ အဟန့် အတားတွေ ပျက်ပြယ်ပြီး အဆင်ပြေသွားပါ တယ်။ ဒီကြောင့် ဆရာသမားတစ်ပါးအနေနဲ့ ဘုရားခန်းမှာ အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော်ရဲ့ ပုံတော်ကို ပူဇော်ထားပါတယ်'

ဆရာတော် ညွှန်ပြသော နေရာတွင် အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော်၏ ပကတိ လူအရွယ်ခန့် ကြီးမားသည့် ဓာတ်ပုံကြီး

ကို ဖူးတွေ့ရလေသည်။ ယခုတိုင်ပင် လျှင် ပျံတော်မမူမီ သက်ရှိထင်ရှား ရှိစဉ်ကအတိုင်း အိပ်မက်တွင်း ကြွ ရောက် ကူညီပေးတော်မူကြောင်း သိရှိ ရပေသည်။

နိဂုံးလမ်းညွှန်

ဤသို့ဖြင့် ရုပ်ကလာပ်တော် မပုပ် မပျက်ဘဲ ဆံပင်များ ရှည်ထွက်၍ ရိတ်သင်ပေးရဆဲဖြစ်သော အောင်သိဒ္ဓိ ဆရာတော် ဦးကုန္ဒာစာရ၏ ဓိမာန် တည်ရှိရာ မုတ္တမတောင်ရိုးသို့ သွား ရောက်ကြည့်လိုပါက ပေါင်-မော်လမြိုင် အဝေးပြေးကားလမ်း နံဘေး။ ကော့စိုင်းကျေးရွာ အောင် သိဒ္ဓိမင်္ဂလာကျောင်းရွှေ သပြေပင် ထီးနှင့် နန်းဦးစေတီအနီး ကွန်ကရစ် လမ်းအတိုင်း တောင်ပေါ်အရောက် မော်တော်ကား၊ ဆိုင်ကယ်တို့ဖြင့် တက်ရောက် သွားလာနိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်ရပါသည်။

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

စာမျက်နှာ (၇၁)မှ အသက်

* ဝိဝိဇ္ဇေယျ ဝါထာကို (၉)ခေါက်ရွတ်ပါ။
ဝိဝိဇ္ဇေယျ အလင်္ကာရော၊ ဝေဏသုညဏော ဝိဝိ
ဝိဝိဇ္ဇေယျ သမ္ပန္နော ဗုဒ္ဓေါ သုပါလကော ဝိဝိ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
အလင်္ကာရော = အလင်္ကာရော
ပညဏော = ပင်ညဏော
သမ္ပန္နော = သပ်ပန်နော
ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ဇော
* အသိန်အကျင့် ညှိမှုသော ဘုရားရှင်အား ပူဇော်သော အားဖြင့် ပုတီးစိပ်ပါ။

ဝိဂ္ဂာစရဏသမ္ပန္နော (ပုတီးတစ်လုံးချ-ဇွတ်)

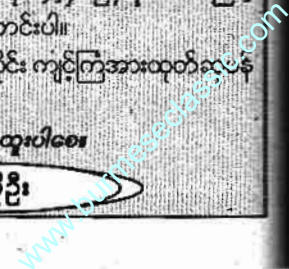
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ဝိဇ္ဇာ = ဝိတ်ဇာ
သမ္ပန္နော = သပ်ပန်နော
အနက်

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော-ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ တစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

[ဤဝါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း နှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင် ရွှေ [မြောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး) ဒီဃတာထက- ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

* လိုရာတစ်ခုတည်းကို တောင်းပါ။
ဤကျင့်စဉ်ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်လုပ်န ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရင်ဦး၍ ထူးပါစေ၊
ဦးကိုဦး



ဆင်စီးမြင်းရုံဘုရားတွင် ဆုပန်ခြင်း
မပြုမီ ဆင်စီးမြင်းရုံဆိုသည့် စကားကို
ဆုံးသပ်ကြည့်ရင်း...

ကြားဖူးကြပါလိမ့်မယ်။

ဆင်စီးပြီး မြင်းရုံတာကိုပဲ မြင်ချင်
တယ်။

ဆင်နင်းပြီး မြင်းကန်တာတော့ မလို
ချင်ဘူး။

ဆိုတဲ့စကားကို မိဘများက မိမိတို့
ရဲ့ သားသမီးများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြော
တဲ့ စကားဆိုရိုးတစ်ခုလဲ ဖြစ်ပါတယ်။
မိဘများက မိမိတို့ရဲ့ သားသမီးများကို
ကောင်းစားနေတာ ကြီးပွားနေတာကို
ပဲ မြင်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောပါပဲ။

ဒါကြောင့် မိမိရဲ့ သားသမီးတွေကို
ကောင်းစားစေချင်တယ်ဆိုရင် ဆင်စီး
မြင်းရုံဘုရားမှာ ဆုပန်ပါလို့ တိုက်တွန်း
ချင်ပါတယ်။

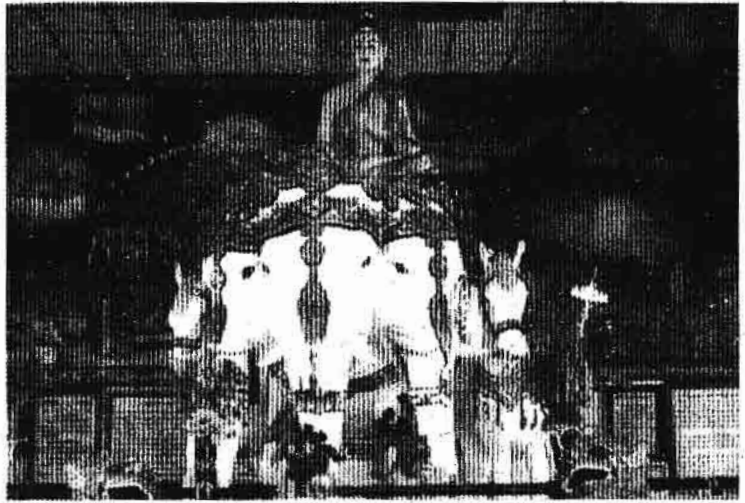
ဘယ်လို ဆုပန်ကြမလဲ ပြောပါမယ်။

ဝ၊မရှိရင် ဝိမဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ စကား
ဆိုရိုးကို ဖျေဒါပိတောင်ကျွန်း ဩဘာ
နိမိတ်ထွန်းဆိုသလို ဝ၊ရှိရင် ဝိ၊ဖြစ်မယ်
ဆိုတဲ့ နိမိတ်ပုံဆောင်ပြီး **“ဝရ-ဝိဝိ
ဆော်”** ဂါထာများနဲ့ ပူဇော်ရမှာ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဤတွင် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်
ဩရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်(၉) ပါးထံမှာ
“ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော” ဆိုတဲ့ ဂုဏ်
ကျေးဇူးတော်လဲ တစ်ပါးအပါအဝင်
ဖြစ်ပါတယ်။ အသိနဲ့အကျင့် ညီမျှခြင်း
ဆို ပြထားတဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ပါပဲ။

ဒါကြောင့် မိမိသားသမီးကို ကောင်း
စားစေချင်တဲ့ မိဘများလဲ အသိတရား
နဲ့ အကျင့်တရား ဟန်ချက်ညီဖို့ လိုပါ
တယ်။ ဒါမှလဲ လိုရာအကျိုးကိုရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။

သိလဲသိပြီး ကျင့်လဲကျင့်မှာသာ
နိုင်ကြောင်း ပြောလိုရင်းပါပဲ။ လောကီ



ဆင်စီးမြင်းရုံဘုရား

ဆင်စီးမြင်းရုံဘုရားမှာ

ဆုပန်ပါ



ကျင့်စဉ်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လောကုတ္တရာကျင့်
စဉ်ပဲဖြစ်ဖြစ် အောင်မြင်ပြီးမြောက်
အကျိုးရောက်ဖို့ကတော့ အသိတရား
နဲ့ အကျင့်တရား ဟန်ချက်ညီဖို့လို
ကြောင်းပါပဲ။

ကျင့်စဉ်ကို ပြောပါမယ်။

**ဆင်စီးမြင်းရုံဘုရား ရုပ်ပွားတော်
ရှေ့တွင်** သက်တော်ထင်ရှား ဘုရား
အသွင် အာရုံထင်မှတ်ပြီးရင်...

*** ရွက်လှပန်းများကို** ဝေဝေဆာဆာ
လျှာလိုက်ပါ။ ပြီးရင်...

*** “ဝရ” ဂါထာကို (၉) ခေါက်** ရွတ်ပါ။

ဝရပုဇွေ၊ ဝရပွေ၊ ဝရသံဃော၊ ဝရိဿရော၊
ဝရစေတော၊ ဝရံဒေတု၊ ဝရဟိ၊ ဝေ ဝရံ ဝရံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ပုဇွေ = ဗုတ်စော
- ပေဗ္ဗာ = ဝမ်မော
- ဝရိဿရော = ဝရိတ်သရော

အနက်

ဝရပုဇွေ- မြတ်သောဘုရားသည်
လည်းကောင်း၊ **ဝရပေဗ္ဗာ**- မြတ်သော
တရားသည် လည်းကောင်း။ **ဝရ**
သံဃော- မြတ်သော သံဃာသည်

လည်းကောင်း၊ **ဝရိဿရော**- မြတ်
သောဆုကို အစိုးရသောသူသည်
လည်းကောင်း၊ **ဝရစေတော**- မြတ်
သောစိတ်ရှိသူသည် လည်းကောင်း။

ဝရံ- အလိုရှိအပ်သောဆုကို **ဒေတု**-
ပေးပါစေသတည်း။ **ဝရဟိ မေ ဝရံ**
ဝရံ- အကျွန်ုပ်သည် မြတ်သောဆုတို့

ဖြင့် လိုချင်တောင့်တာရှိနေရပါ၏။
(မှတ်ချက်။ ။ ဤဂါထာကား

ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌လာသော ဂါထာ
မဟုတ် ဝိစိန္တက ပုဂ္ဂိုလ်များ ရေး
သားထားသောဂါထာဖြစ်၍ သင်
သလို ကြံစည်၍ အနက်ပြန် ဆို
လိုက်၏။)

ကျန်းမာပါဝေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးဥမိးကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသိဟတို့က နှစ်(၃၀)ကျော် စုသ
အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ စောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း
ဆီး ၊ ဝမ်း ၊ လေ မှန်ပြီး အကြောများပြေစေဖို့အတွက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါဝေ အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ သွေးကြောလေကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတိုက်
အမြင်တိုက်ခတ်မှု၊ ဆီးဝမ်းလေချွန်ရောဂါများအတွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိအမှုအပုပ်
အညစ်ကို ယူထုတ်ဝစ်သလိုတင်းစေပြီး သွက်လက်ပျိုးကျန်းမာစေပါသည်။



နေဝူ ၊ မီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောကာအူမှန်သမ္ဘာ့ ငြမ်းစေမည့် ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါဝေ အပူငြိမ်းသွေးသေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)

နူးတုန်းရင်ဝန်ဖောဝန်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မီးယပ်သွေးမမှန်ခြင်း၊
သွေးသားမကြည်လင်ခြင်း၊ အသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်
ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ငုပ်လျှောင်နေသည့် အခိုးအတင်းမှန်သမ္ဘာ့ ပွင့်စေမည့်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါဝေ အခိုးပွင့်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011825(1215)

ကိုယ်လက်ခြေကိုက်ခဲခြင်း၊ ရွှေးငုပ်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မောင်းအုံခြင်း၊
အစာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းခန်းတို့ကို သက်သာပျောက်တင်းစေခြင်းနှင့်
အရူးရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။



ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲလေးစက်နာ နှင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါရှင်များအားထားရတဲ့

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါဝေ အကြောလိမ်းဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011826(1215)

အကြောတင်ခြင်း၊ အကြောတပ်ခြင်း၊ အကြောထုံခြင်း၊ အကြောရောင်ခြင်း၊
အသစ်အမျက်ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲ၍လေးစက်နာဖြစ်ခြင်း၊ မေးရွှဲပိုးရွှဲ ခြင်း၊
ခြေတပ်လတ်ကပ်ခြင်းနှင့် လေငန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါဝေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ဆေးကုဌာန
အမှတ်(၈၂) ဝေလလမ်း(၁၀) ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပတိုင်း၊ ရန်ကင်းမြို့
ရုံး- ၀၉၅၃၀၀၅၄၄၀၊ ၀၉၅၃၀၂၉၃၀၊ ၀၉၅၂၀၀၆၀၉၀

မောင်မောင်စိုး
(ထားဝယ်)

စပါးတောင်ခြေ

သစ်ကျိတ်တောင်

သာသာရွာအောင်ဖြေဆို

ခရီးတစ်ထောင် (၂)

မာခင်လမာ အဆက်

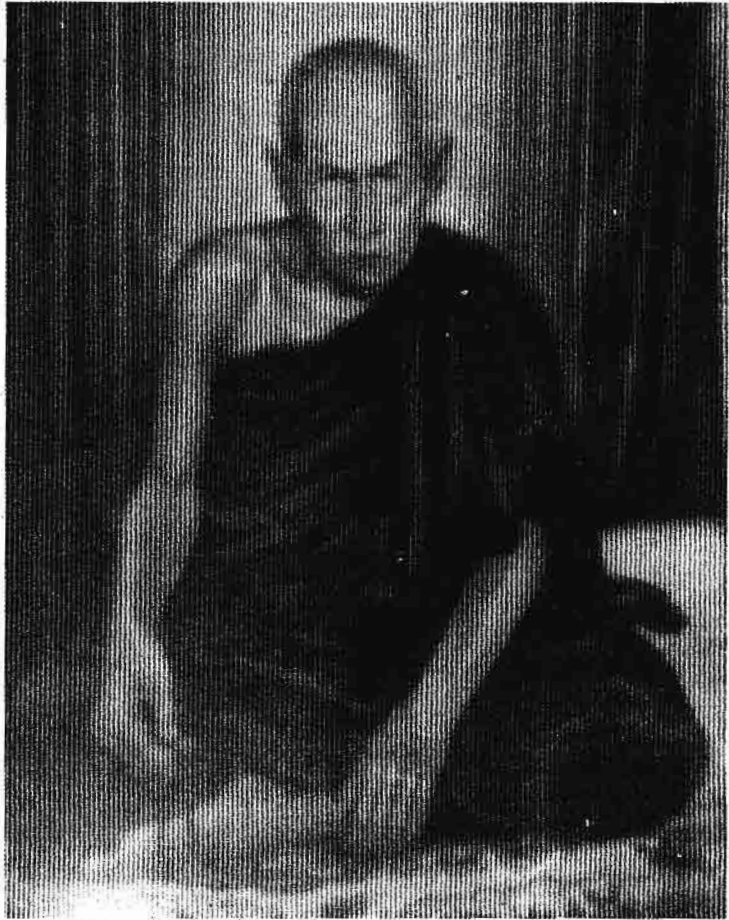
ဤရေတွင်းကြီးကို ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊
ထပို့တွဲလဆန်း(၁၅)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်
ဦးကလျာဏ ဦးဆောင်ပြီး ထားဝယ်၊
နန်ကုန်၊ မြိတ်မြို့တို့မှ စုပေါင်းလှူဒါန်း
သော ဝတ္ထုငွေများဖြင့် ကဒင်ဝရွာ၊
တနိုင်းဒါရွာမှ စေတနာရှင်များက
ကျောက်၊ သဲ၊ ဘီလပ်မြေကို တောင်
ပေါ်အရောက် သယ်ဆောင်လှူဒါန်း
ကြသည်။

ဤရေတွင်းကြီး ပြုပြင်ခြင်းလုပ်ငန်း
ကို ၁၃၆၇ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လတွင် ပြီးစီး
သိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို
နာမင်းလေ့လာမိပါသည်။

အရှေ့ဘက်တောင်စောင်း မြေပြန့်
မှ အနောက်ဘက် အလယ်တောင်
တုန်းပေါ် လှေကားတစ်ထပ် ဆက်၍
ထက်ရောက်ရာ တောင်မြောက် ပေ
(၂၀၀)ခန့် ကျယ်ဝန်းသော မြေနေရာ
၌ သစ်ကျိတ်တောင် ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်း တည်ရှိ၏။

ထိုကျောင်းကြီး၏ အမိုးခေါင်း
ပြာသာဒ်သည် ထားဝယ်ဒေသအတွင်း
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ၌ တွေ့မြင်ရ
လေ့ရှိသော ရှေးဟောင်းအမိုးပြာသာဒ်
ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။

ရှေးထားဝယ်သားတို့၏ လက်ရာ
နံနံကို ထိန်းသိမ်းထားရှိသည့် ပြယုဂ်
ထစ်ခုခုဖြင့် ဖော်ပြနေပေသည်။



◆ ထရုထက်ကြီး ဘုဒ္ဓကုန်းသင်္ဃာတိုက်

ထိုကျောင်းကြီး၏ တောင်ဘက်
တောင်စောင်းတွင် ဂမုန်းမျိုးစုံ စိုက်ပျိုး
ထား၍ လူသူသွားရောက်ခြင်းကို
ခွင့်မပြုထားဖြစ်ထားသည်ကို သိရှိရ
၏။

အလယ်တောင်ကုန်း၌ လှေလာပြီး
နောက် အနောက်ဘက် တောင်ကုန်း
မြင့်တောင်ထိပ်သို့ လှေကားတစ်ထပ်
တက်ရောက်ကြပြန်ပါသည်။

တောင်ကုန်းမြင့်တိပ် မြေပြန့်နေရာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရစင်း ၇၃

မြောက်ဘက်တွင် ရဟန်းသံဃာတော်များ ကံဆောင်ကြသည့် သမုတ်သိမ်ကြီးရှိ၏။ တောင်ဘက်တွင် ထုံးဖြူဖြူဖြင့် စေတီတော်တစ်ဆူကို ဖူးမြော်ရ၏။

အောက်ခြေလေးထောင့် ပလ္လင်ပေါ်တွင် စေတီတည်ထား၏။ အရပ်လေးမျက်နှာရှိ လိုဏ်မုခ်အတွင်း ထိုင်တော်မူ ကျောက်ဆင်းတုတော်တစ်ဆူစီ ကိန်းဝပ်ပယ်လျက်ရှိ၏။

အရပ်လေးမျက်နှာ ထောင့်လေးထောင့်၌လည်း အရံစေတီတစ်ဆူစီ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ အရှေ့မှစ၍ အနောက်မှစ၍မှာ စေတီတော်ပစ္စယပေါ် တက်ရောက်သော နတ်လမ်းရှိ၏။ ထိုနတ်လမ်းလျှောက်မုခ်ဝထိပ်တစ်ဖက်ချက်တို့၌ ကလသာအိုးထားရှိ၏။

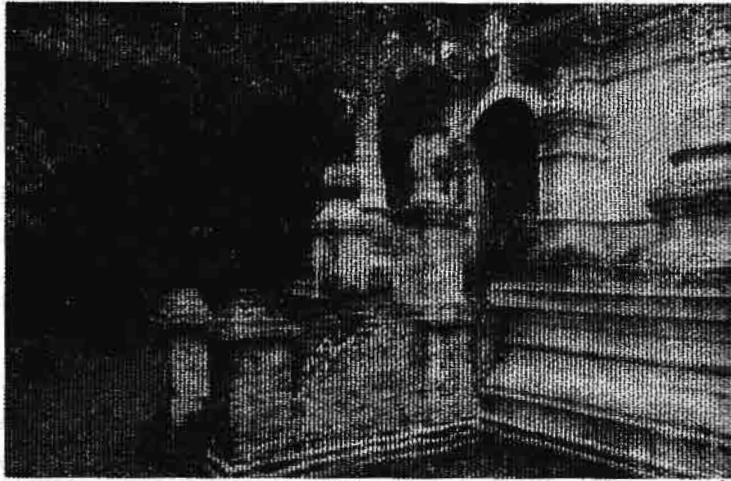
ဤစေတီတော် အောင်မြေနေရာ ၌ အနိဋ္ဌာန်ဝင် တောရဆောက်တည်အားထုတ်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်စိတ်နှလုံး နှိုးမြှောင့်ကြည်သာပြီး ဘဝည်နှစ် ချက်ပြည့်စုံစေကြောင်း သိရှိရ၏။

မိုးသားတိမ်ညိုအုပ်ပိုင်းကာ မိုးနှင်းစက်ဖြူကလေးများ လေရှေ့တွင် လွင့်လျက်ရှိ၏။ တောတောင်သစ်ပင်ရိပ်ကြားမှ အလင်းနေရောင်ခြည် ရုတ်တရက် ထိုးဖောက်လင်းလက် ဖြာဆင်းလာသည်။

ခဏတာ နေရောင်ခြည် လင်းလက်လာအချိန်အတွင်း လိုအပ်သော မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ အချိန်လုကာ ရိုက်ကူးရသည်။

သစ်ကျိတ်တောင်စောင်း နေရာများမှ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးရသည်က တစ်ကြောင်း၊ ရာသီဥတု အခြေအနေကတစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးရာတွင် အခက်အခဲများနှင့် ကြုံတွေ့ရသည်။ သို့သော်

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



◆ သစ်ကျိတ်တောင်စောင်း၏ အရှေ့မျက်နှာစာ အောက်ခြေလေးထောင့်
◆ သစ်ကျိတ်တောင် သမုတ်သိမ်ကြီးပုံ



ဓာတ်ပုံကောင်း ရရှိရေးအတွက် ကြိုးပမ်းရိုက်ကူးခဲ့ရလေသည်။ သစ်ကျိတ်တောင်သည် မြို့နှင့် အလှမ်းဝေးပြီး တောတောင် အထပ်ထပ်အတွင်း နေရေးစားရေး အခက်အခဲတွေကြားက လူ့ဘောင်လောကကို စွန့်ပြီးကာ တောမှီ တရားအားထုတ်ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် **ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒဝံသ တစ်ပါး** ထွန်းတောက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူး

သည်။ ဂဏဝိပုတ်ကူးတို့ဂိုဏ်း၏ ပထမဂိုဏ်းချုပ် ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒဝံသ ဆရာတော်ကြီး တောရကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ကာ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ရာမှ သစ်ကျိတ်တောင်ဟူ၍ ထင်ရှားလာသည်။ ဤတွင် ဂဏဝိပုတ်ကူးတို့ဂိုဏ်း၏ ပထမဂိုဏ်းချုပ် ပိဋကတ်သိုက်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးလှည့် သစ်ကျိတ်



ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဂန္ထဝင်၏ အဆုတ်ပုဒ်တော်တွင် အထိမ်းအမှတ်
ဖော်ပြထားသည့် ဟောပြောချက်များကို လောကသမ္မာယုဇာတိတော်မူ
ဘုရား၏ မျက်နှာစာထောင်အောက်၌ ဖူးမြော်ရမည်
လောကသမ္မာယုဇာတိတော်မူ ဘုရားကြီး၏ အလှူအတန်းတွင်
ဖြန့်ဝေထားသည့် ဆရာတော်ကြီး၏ပုံတော်



တောင် တောရဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ
ဂန္ထဝင်သည် ဂုဏ်ရည်တော်ကို ဖော်ပြ
ရန် လိုအပ်လာပါသည်။
ထားဝယ်မြို့ ဂဏဝိမုတ်ကူးတိုက်ထိမ်း
ကြီးကို စတင် တည်ထောင်သော
ပထမဂိုဏ်းချုပ် ပိဋကတ်တိုက်
လောင်းလျာကို ထားဝယ်မြို့ ကညံရပ်
ခမည်းတော် ဦးခွေးဖြူ၊ မယ်တော်
ဒေါ်အေးမြတို့မှ ကောဇာသက္ကရာဇ်
၁၃၉၃ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်

ကျော်(၉)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင်
ဖွားမြင်သန့်စင်သည်။ သားသမီး(၅)
ယောက်တွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။
ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်ရွှေ
ဆင်သည် (၇)နှစ်သားအရွယ်တွင်
ထားဝယ်မြို့ ကညံရပ်၊ မြေတိုက်
ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီးရှင်ထွန်း(ခေါ်)
ဦးသာရမဂ္ဂ၊ သာထံတွင် မိဘနှစ်ပါးတို့
က အပ်နှံလေသည်။
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၂ ခုနှစ်တွင်

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်ရွှေဆင်
သည် အမရပူရမြို့၊ မဟာဝိစိတာရာမ
ကျောင်းတိုက် သာသနာပိုင်ဆရာတော်
ဦးညေယျသီတင်းသုံးသော ကျောင်း
တွင်နေ၍ ပရိယတ္တိ ညဝါ နေ့ဝါ ပါဠိ
တော်များ သင်ကြားလေသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်ရွှေ
ဆင် အသက်(၁၂)နှစ်အရွယ်တွင်
သုဗ္ဗောဇရင် စာမေးပွဲ၌ ပိဋကတ်သုံးပုံ
ပါဠိတော်ကို အာဂုံ ပြန်ဆိုနိုင်ခဲ့သည်။
ထို့ကြောင့် မောင်ရွှေဆင်အား
ဘုရင်မင်းမြတ်သည် နန်းတော်အတွင်း
သို့ ဆင့်ခေါ်ကာ ပိဋကတ်သုံးပုံ ပါဠိ
တော်ကို ပြန်ဆိုစေလေသည်။

သာယာဝတီမင်းသည် မောင်ရွှေ
ဆင်အား စာတော်ပြန်အပြီးတွင်
တိပိဋကဓရ ပထမကျော် စာတော်ပြန်
ဘွဲ့ထူးကို ချီးမြှင့်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက် မောင်ရွှေဆင်အား
သီရိပဝရတိလောက မဟာရတနာ
ပဒုမာဒေဝီမိဖုရားကြီးက သားတော်
အမှတ်ဖြင့် မွေးစားပြီးလျှင်
ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ သွတ်သွင်း
ချီးမြှင့်လေသည်။

သာမဏေမောင်ရွှေဆင် အသက်
(၂၀)ပြည့်သောအခါ သာသနာပိုင်
ဆရာတော်ကြီးအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍
အရှင်ကုဏ္ဍဝံသ ဟူသော ဘွဲ့တော်ကို
ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံယူပြီးလျှင် ဆရာ
တော် သံဃာတော်တို့ဖြင့် ကောဇာ
သက္ကရာဇ် ၁၂၁၃ ခုနှစ်၌ မဟာဝိစိတာ
ရာမတိုက်တော် အရှေ့ဘက်
မရာဝိဇယေဏ္ဍာသီရိတွင် ရဟန်းအဖြစ်
ချီးမြှောက်ပူဇော်ခြင်းကို ခံယူတော်မူ
လေသည်။

အရှင်ကုဏ္ဍဝံသသည် ဆရာ
ဘုန်းတော်ကြီး သာရမဂ္ဂ၊ သာနှင့်အတူ
မင်းနေပြည်တော်၌ မင်းသုံးဆက်

တိုင်တိုင် ပိဋကတ်၊ ပရိယတ်၊ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ နိကာယ်ကျမ်းများကို သင်ကြား အားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၁၉ ခုနှစ်၊ သိက္ခာတော်(၆)ဝါကျော်တွင် ထားဝယ်မြို့သို့ ပြန်ကြွလာတော်မူခဲ့ပြီး ယနေ့တိုင် နှစ်တစ်ရာကျော် သက်တမ်း ရှိနေပြီဖြစ်သော ထားဝယ်မြို့ ကညံရပ်၊ မြေတိုက်ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူခဲ့ကြောင်း လေ့လာသိရှိရသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၈ ခုနှစ်တွင် မြေတိုက်ကျောင်းမှ အရှေ့တောင်ဘက် (၂)မိုင်ခန့်ရှိ ပေါက်တိုင်းချောင်းကြီး၏ အရှေ့ဘက်ကူးတို့ရွာသို့ ကြွရောက်၍ တောကျောင်းကလေးဖြင့် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်ဓူရ တရားနှစ်ပါးကို အားထုတ်လျက် သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက်...

'ဣန္ဒြဟိ ဘိက္ခုဝေတော သီလဝတော စေတောပထဝီ ပိသုဒ္ဓတ္တာ'

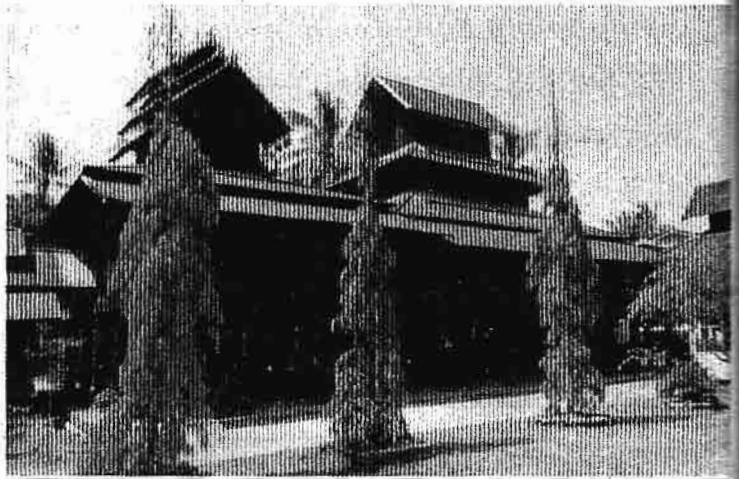
အနက်

ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့ သီလဝတော-သီလရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စေတောပထဝီ ပိသုဒ္ဓတ္တာ - စိတ်ဆောက်တည်မှု၏ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြဟိ-လိုအင်ဆန္ဒပြီးစီးရ၏။

[ဤပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ [ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိကာယဝါထု) ဒီယဘာဏက - ဒီယနိကာယကောဝိဒ (နိကာယဝိပလ)] မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဆိုသည်အတိုင်း ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ သိမ် စသည်များသည် ပြည့်စုံလာလေ

၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



◆ ဆရာတော်ကြီး ဘန္တုက္ကန္တဝံသ သီတင်းသုံးခဲ့သည့် မြေတိုက်ကျောင်းတိုက်ခုံ
◆ ဆရာတော်ကြီး ဘန္တုက္ကန္တဝံသ သီတင်းသုံးခဲ့သည့် လောကသရဗ္ဗ လျှောက်ထားခဲ့ကြီး၏ အနောက်မြောက်အောင်တောင်ကြီးစောင်းတွင်ဆွေရသော တောရကျောင်း



သည်။ ထို့ကြောင့် စေတီပုထိုး၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်တို့ကို ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များအဖြစ် ယနေ့တိုင် ဖူးမြော်တွေ့မြင်နေရပေသည်။ အရှင်ကုဋ္ဌဝံသ၏ ရဟန်းဒါယိကာမကြီး တောင်ညှာဒေဝီနန်းမတော် မိဖုရားကြီး၏ အပျိုတော်များ၊ ဘဏ္ဍာစိုး သုသိရိသာဂီတို့က လှူဒါန်းလိုက်သော ပိဋကတ်သုံးပုံပါဠိတော်၊

အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ နိကာယ်ငါးရပ် ပေစာအုပ်အစုံတို့ကို တိုက်ကျောင်းပေါ်၌ မှန်စီရွှေချ ပိရိထံတွင် ရွှေတဝင်းဝင်းဖြင့် ထည့်ထားပူဇော်ကိုးကွယ်ကြလေသည်။ ထိုပိဋကတ်စာပေများကို အစွဲပြု၍ ပိဋကတ်တိုက်ဟု ခေါ်ဆိုကြကြောင်း သိရသည်။ ထို့ကြောင့် ရွှေဆင် (၁) အရှင်ကုဋ္ဌဝံသအားလည်း ပိဋကတ်တိုက်ကို အစွဲ

မြင့် ပိဋကတ်တိုက်ဆရာတော်ဟု
မြန်မာနိုင်ငံ အထက်၊အောက် ကျော်
ကြား ခေါ်တွင်ကြကြောင်း လေ့လာ
မှတ်သားရပါသည်။

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ အထက်၊
အောက်မြို့ရွာများ၌ ဂိုဏ်းချုပ်
ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းထောက်များ ခန့်ထား
ရာ၌လည်း ထားဝယ်မြို့တွင် လစွဲပေ
သလသိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ်ဟု ထင်ရှား
ကျော်ကြားသော ပိဋကတ်တိုက်ဆရာ
တော်ကြီးကို ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ဟု
အသိအမှတ်ပြုထားကြောင်း သိရှိရ
သည်။

သံဃရာဇာသာသနာပိုင် ပုခန်းကြီး
ဆရာတော်ကြီးသည် ကောဇာ
သက္ကရာဇ် ၁၂၅၈ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်
လဆန်း(၉)ရက်နေ့စွဲနှင့် စာချွန်တော်
တစ်စောင်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၈ ခုနှစ်၊
နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၁၃)ရက်နေ့
စွဲဖြင့် ကူးတိုဂိုဏ်းနှင့်တကွ စာချွန်တော်
တစ်စောင်။

ဂဏဝိပုတ်စာချွန်တော် နှစ်စောင်
ကိုလည်း ပိဋကတ်တိုက် ဆရာတော်
ကြီးအား ချီးမြှင့်ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း။

**ပိဋကတ်တိုက် ဆရာတော်ကြီး၏
ဂဏဝိပုတ်စာချွန်တော်မှာ...**

'ဘုန်းတော် အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော
အနာထဝဏ္ဏမဟာဝဇီရ စသော ဉာဏ်တော်
တိမြင့် မြန်အပ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်
ရှင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏
သာကြီးခြေရာသတွင် အရှင်မဟာကဿပ
စသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ သိသာ
နသိသာ ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ရှေးရှေး
သော သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးတို့ကဲ့သို့
သာသနာတော်ပြတ်ဝန်ကို ရွက်ဆောင်တော်
မူသော အဟုမ္မိ ကျောင်းတိုက် သမုတိ



ဆရာတော်ကြီး ဘုဒ္ဓကုဏ္ဍဝေ သီတင်းသုံးခဲ့သည့် ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်း

သာသနာပိုင် ပုခန်းကြီးဆရာတော် အပိန်
တော်ရှိသည်။ နန္ဒသာရသိင်္ဂလဗ္ဘေဝေ မဟာ
ဓမ္မရာဇာဓိရာဇာဂုရု။

ထားဝယ်မြို့ ကူးတိုတောရ ပိဋကတ်တိုက်
ကျောင်းနေ ရှင်ကုဏ္ဍဝေသည် သီလဂုဏ်
သယံဂုဏ် ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော
တောရပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာ
သုခကို ရစေခြင်းငှာအထက် ဂဏဝိပုတ်
အပိန်တော် ပေးအပ်ရင်း ရှိသည်အတိုင်း
ဂိုဏ်းချုပ်၊ ဂိုဏ်းအုပ်၊ ဂိုဏ်းထောက်တို့က
အဆင့် အဆိုအပင့်အခေါ် ယှိစေနှင့်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၅၈ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်
လဆန်း(၉) ရက်နေ့တစ်ရက် ဂဏဝိပုတ်အရာ
ဖြင့် ချမ်းသာစွာ ဂန္ဓဝူရ ဝိပဿနာဂူရု
တရားနှစ်ပါးကို ပွားများအားထုတ်နေထိုင်စေ
ဟု ပါရှိပါသည်။

**ကူးတိုဂိုဏ်း ဂဏဝိပုတ်စာချွန်
တော်မှာ...**

'ထားဝယ်မြို့ ကူးတိုတောရ ပိဋကတ်တိုက်
ကျောင်းနေ ရှင်ကုဏ္ဍဝေကို ကူးတိုဂိုဏ်း
သံဃာတို့နှင့်တကွ သက္ကရာဇ် ၁၂၅၈ ခုနှစ်
နတ်တော်လပြည့်ကျော်(၁၃)ရက်နေ့ ဂဏ
ဝိပုတ်အရာ ထားတော်မူသည်။
ဂိုဏ်းချုပ်၊ ဂိုဏ်းအုပ်၊ ဂိုဏ်းထောက်ဆို၍

အဆင့်အဆို ယှိစေနှင့်။ ချမ်းသာစွာ ဂန္ဓဝူရ
ဝိပဿနာဂူရု တရားနှစ်ပါးကို ပွားများအား
ထုတ်နေထိုင်စေ'

**နန္ဒသာရသိင်္ဂလဗ္ဘေဝေမဟာဓမ္မရာဇာ
ဝိရာဇာဂုရု**

ဟူ၍ ပါရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။
ထိုအခါမှစ၍ ဂဏဝိပုတ်ကူးတို
ဂိုဏ်းဟူ၍ ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းက
ခေါ်ဝေါ်အသိအမှတ် ပြုကြလေသည်။
အထက်ပါ စာချွန်တော်မျိုးကို
ထားဝယ်(၄)မြို့နယ်၌ မည်သည့်ဆရာ
တော်မှ မရရှိခဲ့ဘူးပေ။

စာချွန်တော်များ ရပြီးနောက် ဆရာ
တော်ကြီး၏ တပည့်သံဃာတော်များ
နှင့် ကျောင်းများ ပေါ်ထွန်းလာကာ
သီခြား ပဝါရဏဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်း ဖြစ်
လာပြီး ဆရာတော်ကြီး၏ ဆရာအရှင်
သာရမဉ္ဇူသာသည် ဂိုဏ်းကို လက်မှန်
အစ တည်ထောင်သူ ဖြစ်သော်လည်း
ဆရာတော်ကြီးသည် ပထမဂိုဏ်းချုပ်
ဖြစ်လာတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဂိုဏ်းချုပ်
ဆရာတော်အဖြစ် (၂၁)နှစ် ဖြစ်တော်
မူသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် စပါးတောင်ခြေရင်းရှိ သစ်ကျိတ်တောင်တွင် တောရဝင်ကာ ပဋိပတ္တိအကျင့်များကို အားထုတ်တော်မူပါသည်။

ထိုနေရာသည် လူသူအရောက်အပေါက်နည်း၍ အလွန်ခေါင်သည်။ ဆရာတော်ကြီး တရားအဆင့်အတန်းကို ခွဲခြားပြောရန် ခက်ခဲသော်လည်း မင်္ဂလဒေဝီလင်္ဂ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်ကြောင်းကို ခေတ်အဆက်ဆက် ပါးစပ်မှာတမ်း ရှိခဲ့သည်။

ထားဝယ်မြို့ ကူးတို့တောရပ်ရွာတော်တိုက်ကျောင်းနေ ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒဝံသသည် သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော တောရပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ဂဏဝိမုတ်၊ စာချွန်တော်နှစ်စောင်ကို ပေးအပ်ချီးမြှင့်ခံရသည်။

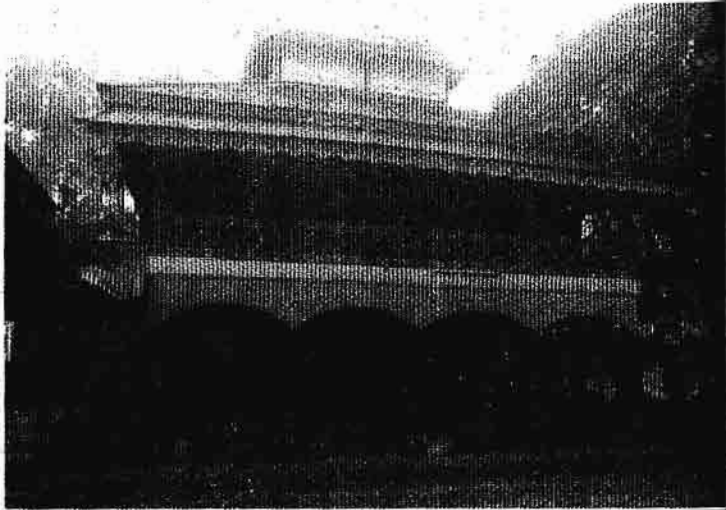
ထို့နောက် ဂဏဝိမုတ်ကူးတို့ဂိုဏ်းဟူ၍ ထားဝယ်ဒေသတွင် ရဟန်းရှင်ပြည်သူအပေါင်းက ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒဝံသသည် ပထမကူးတို့ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် အရှင်သူမြတ်တစ်ပါး ဖြစ်တော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၉ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော်(၃)ရက် နံနက်(၁၀)နာရီ(၁၅)မိနစ်အချိန်တွင် သက်တော်(၈၆)နှစ် သိက္ခာတော်(၆၆)ဝါအရတွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒဝံသသည် ပရိယတ် ပဋိပတ်ဓူရ တရားနှစ်ပါးကို ပို့ချမြဲ အားထုတ်တော်မူကာ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူသည်အတိုင်း သာသနာအမွေသည် ယနေ့တိုင် ဆက်လက်ရှင်သန်ကြီးထွားစည်ပင်လျက် ရှိပေသေးသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒဝံသ ရမ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒဝံသ သီတင်းသုံးခဲ့သည့် ဗိမ္ဗူကတ်တိုက်
ကျောင်းအတွင်းရှိ သစ်ကျိတ်တောင်

ဘဝနတ်ထံပျံလွန်တော်မူသည့် နေ့နံနက် (၁၁)နာရီ ဆရာတော် မိန့်ကြားခဲ့သည့်အတိုင်း အလောင်းတော်ကို ဂူသွင်းမြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်သည်။ ထိုအလောင်းဂူအထက်တွင် အထိမ်းအမှတ်စေတီတော်ကြီး တည်ထားသည်။

ထိုစေတီတော်ကြီးသည် လောကသရဖူလျောင်းတော်မူ ဘုရားကြီး မျက်နှာစာအောက်ခြေရှိ စေတီတော်ကြီးဖြစ်သည်။ ယနေ့တိုင် ပူးမြော်ကြည်ညိုနေကြရပေသည်။

ထိုစေတီတော်ကြီး ကိန်းဝပ်ရာ ကူးတို့ရွာ၌လည်း ဆက်လက်လေ့လာစရာများ ရှိနေသေးသဖြင့် သစ်ကျိတ်တောင်ပေါ်မှ မဆင်းချင် ဆင်းချင်ဖြင့် ဆင်းလာခဲ့ရသည်။ သစ်ကျိတ်တောင်မြောက်ဘက်တောင်ခြေရင်း ရောက်တော့ သစ်ကျိတ်တောင်ကို သမင်လည်ပြန် ကြည့်မိသည်။

သစ်ကျိတ်တောင်သည် ဗိမ္ဗူကတ်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒဝံသ၏ တောရ ကျောင်းတည်ရှိသော သာသနာ အောင်မြင်ရာ ဖြစ်ပေသည်။ သစ်ကျိတ်တောင်သည် စပါး

တောင်ခြေ အောင်မြင်(၉)ဌာနရှိသည့် ဘုရား အောင်မြင်ရာ ဘုရားတော် ဖြစ်သည်။

သို့နှင့် စပါးတောင်ခြေ သစ်ကျိတ်တောင် သာသနာ့အောင်မြင်သို့ စာရေးသူ ခရီးတစ်ထောက် ရောက်ရှိလေ့လာ မှတ်တမ်းတင် ရိုက်ကူးရေးသားနိုင်ခဲ့၍ ကြည်နူးဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရပါကြောင်း...

သတ္တဝါ ဝေနေယျအပေါင်း ကျန်းမာ ကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

- ကိုးကား
- ၁။ ရှင်ကိုးရှင်ဘုရားများနှင့် ထားဝယ် သမိုင်းဝင် ဘုရားများ(မောင်သန်းဆွေ-ထားဝယ်)
 - ၂။ သာသနာ့တံခွန် ထားဝယ်ထင်ပွန်များ(မောင်သန်းဆွေ-ထားဝယ်)
 - ၃။ ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ဘုရားပူးလေ့လာမှတ်တမ်းမာတ်ပုံ ရိုက်ကူးခြင်း(၁၉-၉-၂၀၁၃)

စာရေးသူ၏ အကဲခတ်ကြီး

လောကတွင် ဂါထာကို ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဆိုအသုံးပြုနေသူများ ရှိသလို ယုံကြည်သော သူများလည်း များစွာ ရှိနေပါသည်။ တချို့က ကိုယ်တွေ့ကြုံ နှစ်ခြိုက်အားထူးသောကြောင့် ယုံကြည် ခြည်သလို တချို့က မကြုံဘူးသေး၍ ယုံကြည်ခြင်းလည်း ရှိပါသည်။

တချို့သူများက မကြုံဘူးသော် လည်း ယုံကြည်မှုနှင့် အမြဲရွတ်ဆိုကြ သောကြောင့် ကိုယ်တွေ့ကြုံသည့်အခါ အန္တရာယ်နှင့် တင်းခဲ့သည့် အသက်ဘေးနှင့် ဝေးခဲ့ ကြသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်လေးဆယ်ကျော် ကတည်းက ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို လွန်စွာ ယုံကြည် နှစ်ခြိုက်၍ အလွတ်ကျက်မှတ် ရွတ်ဆို ခဲ့ပါသည်။

နှစ်ပေါင်း ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ မည်သည့်စာအုပ် (သို့မဟုတ်) မည်သူ့ ထံမှ ဟူ၍ မမှတ်မိတော့ပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် များ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးလျှင် ခွင့်လွှတ်စေချင်ပါသည်။

ဤဂါထာ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ် သွားမည်စိုး၍ လည်းကောင်း၊ အကျိုး ထူးသောကြောင့် လည်းကောင်း မြန်လည် ဖော်ထုတ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

စာရေးသူ၏ ပထမဆုံး ကိုယ်တွေ့ တို တင်ပြပါမည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေး အခင်း ကာလတွင် ကျွန်တော် စာသင် ခဲ့သည့် ဟင်္သာတမြို့နယ်၊ ရွာသစ် မြောက်ကျေးရွာသို့ အလည်သွားခဲ့



သည်။ မရောက်သည်မှာ အတော်ကြာပြီ ဖြစ်၍ တစ်အိမ်ဝင် တစ်အိမ်ထွက်နှင့် မိုးချုပ်သွားပါတော့သည်။ မပြန်လျှင် လည်း ကျွန်တော်၏ အိမ်သားများ စိတ်ပူကြမည်။ ပြန်ဖို့ရန်ကလည်း အချိန်မရှိ။ ရွာမှ တပည့်များက အတင်း တားကြသည်။

နောက်ဆုံး တတ်ကျွမ်းထားသော ကိုယ်ခံပညာကလေးနှင့် ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဖတ်နေကျ ဂါထာ အားကိုးဖြင့် ဇွတ်ပြန်လာခဲ့သည်။

ရထားသံလမ်းဘေး မြေလမ်းကျဉ်း ကလေးမှ စက်ဘီးကို စီးလာပါသည်။ စက်ဘီးပေါ် ရောက်သည်နှင့် ဂါထာကို မပြတ်တမ်း ရွတ်ဆိုလာပါသည်။ လူ ပြတ်၍ ရိုက်နှက်လှနေကျ နာမည်ကြီး နေရာအနီးသို့ ရောက်လာသည်။

မီးရထားသံလမ်းပေါ်တွင် လူ သုံးလေးယောက်ခန့် ထိုင်၍ နှစ် ယောက်က မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ မှောင်နေ၍ သဲကွဲစွာ မမြင်ရ။ စိတ်ထဲက စိုးရိမ်နေသော်လည်း ဂါထာကို မနားတမ်း ရွတ်နေသည်။

ကျော်ရင် (ပညာ-ဗာသာတ)

မျက်စိကလည်း လျင်လျင်ကြည့်နေမိ သည်။ သို့သော် ထိုသူအားလုံးသည် စာရေးသူဘက်သို့ တစ်ယောက်မှ မကြည့်။ ထိုင်သူကထိုင် လျှောက်သူက လျှောက်နေကြပါသည်။

စာရေးသူကို မမြင်သလား၊ မြင် သလား မသိ။ ထိုသူတို့နှင့် အနည်း ငယ် အလှမ်းကွာသည်နှင့် တစ်ပြိုင် နက် စက်ဘီးကို သုတ်ခြေတင် နင်းခဲ့ ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် အိမ်သို့ ချောမောစွာ ပြန်ရောက်ခဲ့သည်။ အိမ်နားရောက်မှ ဂါထာရွတ်ခြင်းကိုလည်း ရပ်ပါသည်။ အိမ်သားများက စိတ်ပူ၍ “မနက်မှ ပြန်လာပါလား၊ အချိန်မဲ့ အခါမဲ့ပြန်လာ တယ်” ဟု အပြစ်တင်ကြပါသည်။

ထိုနေ့ညက ထိုနေရာတွင် လူနှစ်ဦး ရိုက်နှက်အလုပ်ရသည်ဟု နောက်ရက် များတွင် ကြားရပါသည်။ ဂါထာတော် ၏ တန်ဖိုးတော်ကြောင့် တထစ်ချ ယုံကြည်လိုက်ပါသည်။

နောင်ကာလများတွင်လည်း ထူးခြား မှု တိုက်ဆိုင်မှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရပါ သည်။ ဤဂါထာတော်ကပင် ကယ် တင်သည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဂါထာတော်အား အများယုံကြည်စွာ ရွတ်ဆိုပွားများနိုင် ပါရန် ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်များထဲမှ တစ်ခုကိုသာ အခြေခံ၍ ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ ဂါထာတော်၏ အမည်မှာ “အကာတော်ကြီးဂါထာ”

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံပုံစင် - ၀၁၁၄၂ ၀၁၀၇၆၆ ဂျီစီစင် ၇၂၅၁၁၊ တာထလဟို၊ (ဒုတိယ)။

မုံရွာဆရာမိုး

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျွပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သူတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ ဝှ၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။”

“နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။”

“နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ မှုခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားမပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တာတယ် ကိုချစ်ဆွေ။”

“ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။”

“ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးခံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။”

“ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ့်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။”

“ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။”

“သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်



ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။”
“သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

“ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။”

“ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခုန် မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ဝှေးထွက်လှန်၍ နုလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း မူးဝေခြင်း၊ စိတ်ပိတ်မှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးခွဲနိုင်တယ်တဲ့။”

“ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်ခုလက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။”

“အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်စရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၇၄၆) ဇေယျဝိသေကြီး၊ ငြိမ်းညွှန့်လမ်း၊ (၂)၊

ရန်ကုန်မြို့၊ ဝဇ္ဇိက-၆၄၀၀၇၊ ၀၉-၅၁၁-၆၂၂

ဖြန့်ဖြူး ဖော်ယုတ်



ထန်းစေတီပေါ်မှ မြင်ရသော ဟောစိတင်တောင်

ခံယူနိသ

ဗောဓိတထောင်သာသနာမြေနှင့် ဗောဓိတထောင် ဆရာတော်ကြီး

ဦးနာရဒ၏ သာထယျူရုပ်ပျား (၆)

သဒ္ဓင်္ဂလမူ အာဆက်

နောင် နှစ်အတန်ကြာသောအခါ အနိစ္စရောက်ပြီးသည့် (ဆရာတော် ဦးနာရဒ၏)မယ်တော် ဒေါ်စောမြိုင်က ထိုထန်းပင်ကြီးနေရာ၌ စေတီတည်ရန် အိပ်မက်ပေးသဖြင့် ၁၃၄၇ ခုနှစ်တွင် ထန်းစေတီကို တည်ခဲ့သည်။

ထန်းပင်ကြီးကို၎်၌ မထူရှိုင်းပြုကာ ကြောင်လိမ်လှေကား ပတ်လျက် အထက်သို့ တက်နိုင်သော ပြာသာဒ် ချောင်ပုံပုံဖြစ်သည်။ ထန်းပင်ကို ၎်၌

တည်သဖြင့် ထန်းစေတီ တွင်၏။ အထွတ်ပြာသာဒ်တွင် တင်ပျဉ်ခွေ မင်းဝတ်ဘုရားလေးဆူ ပူဇော်ထား သည်။ ထန်းစေတီပေါ်မှ ဗောဓိ တထောင် သာသနာမြေကို လွှမ်းခြုံ ရှုမြင်နိုင်သည်။

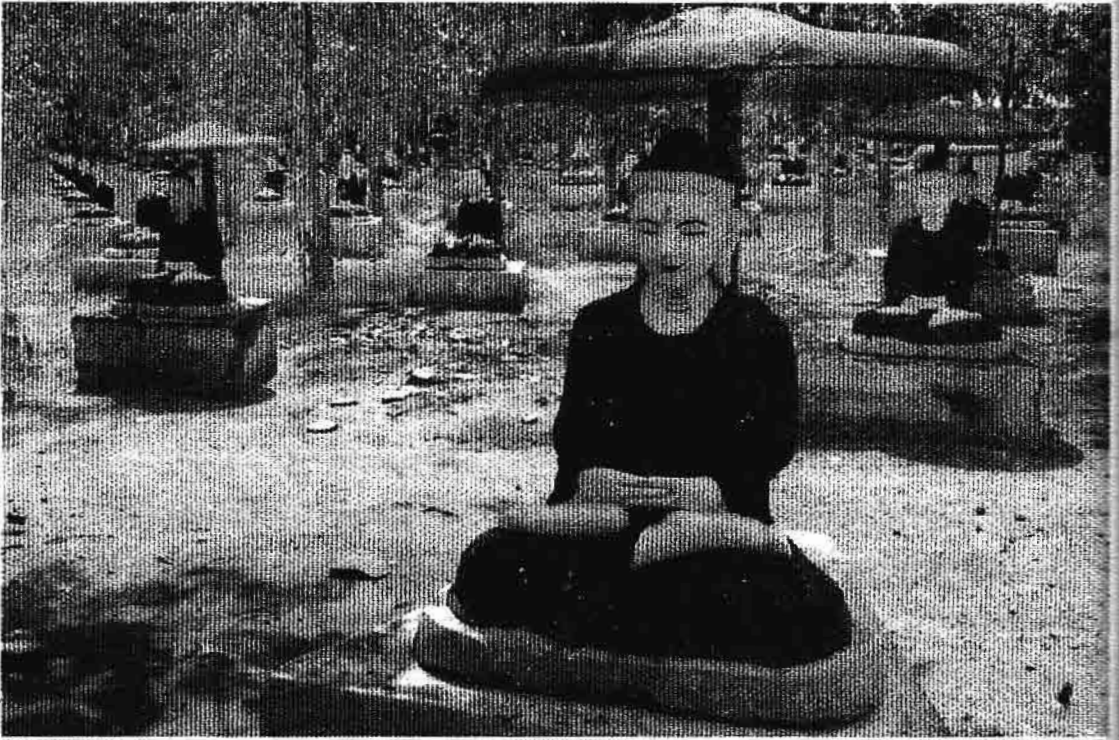
အောက်ခြေပတ်လည်တွင် ဗောဓိ ညောင်ပင်များနှင့် ညောင်ပင်အောက် ကျောက်ထီးဖြင့် စံပယ်တော်မူကြသော တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော် အစီအရီ ပူးတွေ့နိုင်သည်။

အရှေ့ဘက်အဝေးသို့၌ အောက်

စကြာစေတီ၊ ရှင်ပင်ပက်လက်၊ လျောင်းတော်မူနှင့် ရပ်တော်မူ ရုပ်ပွား တော်တို့ကို ထင်ရှားစွာ ဖူးတွေ့ရကာ ဖွဲ့တောင်ထိပ်စေတီများကို ရေးရေး ပျူပျူ ဖူးမြင်ရလေသည်။

မယ်တော်၏ ထူးခြားသော ဖြစ်အင်

ဆရာတော် ဦးနာရဒ၏ မယ်တော် ဒေါ်စောမြိုင်သည် ဗောဓိတထောင် ကျောင်းတိုက် ပေါ်ပေါက်လာသော အခါ ကျောင်းဝင်းအတွင်း (၁)စံပါး ကျောင်းဖြင့် နေထိုင်ကာ ပုလဲတစ်ကုံး



အာဇာနည်တော်ကြီး တစ်ဦးအဖြစ် ပြုစုပေးထားရသူများ

ဖြင့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို ပွားများနေလေ့ရှိသည်။

မယ်တော်ကြီးထံသို့ သာမဏေများက အလှည့်ကျ ဆွမ်းပို့ပေးရသည်။ **ရှင်ကောဏ္ဍည (ယခုအခါ နာယကဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍည)** ဆွမ်းပို့သောနေ့တွင် မယ်တော်ကြီးက...

‘ကိုရင်တို့ နောက်ရက်ကစပြီး ထမ်းပို့တဲ့ ကိစ္စ ပြီးပြီး တပည့်တော်က မနက်ဖြန်ကျရင် ဘဝပြောင်းတော့မှာ။ ကိုရင်တို့ကို သရဲလား၊ ခြောက်စား၊ ကြောက်စားနဲ့နော်’ ဟု ပြောကြားခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် မယ်တော်ကြီး အနိစ္စရောက်သည်။ ဆရာတော်သည် အခြားမယ်တော်ပျံများကဲ့သို့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားအောင်မလုပ်ဘဲ နေချင်း ဂူသွင်းရန် စီစဉ်သည်။ ဒကာ၊ ဒကာမများ ဝိုင်းဝန်းတောင်းပန်သဖြင့် သုံးရက်ထားခဲ့သည်။

၀၂ နက္ခတ္တမဂ္ဂဇင်း

ထို့နောက် သံဃာ သက်စေ့ပင့်ကာ ကြေးစည်တီး၍ ကျောင်းနောက် မန်ကျည်းပင်အနီး ဂူသွင်းခဲ့သည်။ မယ်တော်ကြီး ကွယ်လွန်၍ နှစ်အတန်ကြာသောအခါ ဆရာတော်က လုပ်သားအချို့ခေါ်၍ မယ်တော်ကြီးအုတ်ဂူကို ဖောက်စေသည်။

ဂူပေါက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဂူအတွင်းမှ တောက်ပသော အလင်းလုံးကြီးထွက်လာ၍ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်သွားလေသည်။ ဆရာတော်က **“အေး ရပြီ ခြပြီး အပေါက်ပိတ်ပြီး ပြန်ခဲ့ကြတော့”** ဟု အမိန့်ရှိလေသည်။ **(ဆရာတော်၏ ဘဝသမိုင်းမှတ်တိုင်များ၊ စာမျက်နှာ-၅၉၊ ၆၀)**

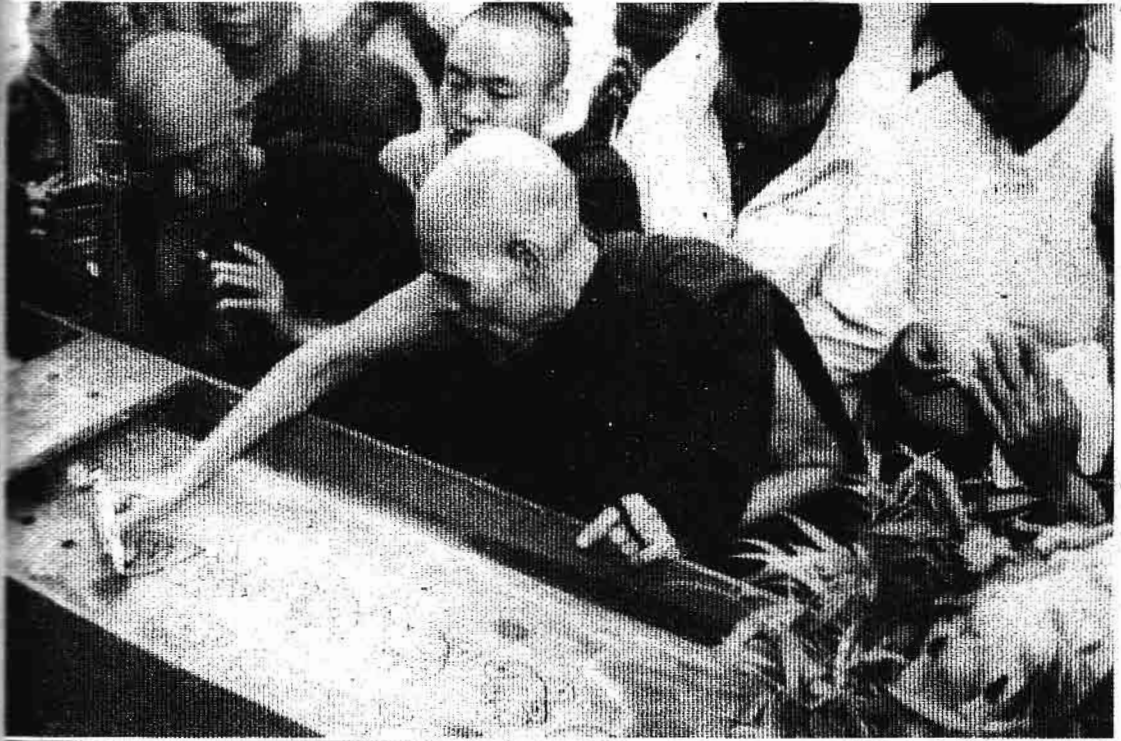
ဆရာတော်၏ ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်
ထန်းစေတီ ပြာသာဒ်ဆောင်မှာ
လေနေအေး တဖြူးဖြူးနှင့် သက်သောင့်

သက်သာ ရှိလှပါသည်။

အညာဒေသ၏ ပြင်းထန်သော ရာသီဥတုဒဏ်မှ သက်သာခွင့်ရသော နေရာကလေးဖြစ်ရာ ပြာသာဒ်ဝက်၌ ခေတ္တနားနေကာ နာယကဆရာတော်များ စွန့်လှူလိုက်သည်။

ဆရာတော်ဦးနာရဒ၏ နောက်ခံဖြစ်စဉ် ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို လေ့လာကြည့်သည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာ မောင်တိုးကြွယ်ကို ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ ရွာကြပ်လေးရွာ(ယခုအခါ အရာတော်မြို့နယ်၊ ရွှေတွင်းကုန်းရွာ)နေ ဦးထွန်းမြတ်၊ ဒေါ်စောမြိုင်တို့မှ ၁၂၉၂ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၁၄)ရက်၊ စနေနေ့ နံနက်(၄)နာရီတွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်ကာလ ၎င်း၏စာမြိုင်သည် **“မိမိဝမ်းတွင်းသို့ နေလုံးကြီး ဝင်လာသည်”** ဟု အိပ်မက်မြင်



◆ ရုပ်တော်နှစ်သောင်းတွင် အင်းမလများ ဇာပေးစဉ်

ဘက်ကာ မွေးဖွားလာသောအခါ အချင်းစလွယ်သိုင်း၍ အံသွားများ ပါ ထာခဲ့သည်။ သူငယ်အိပ်နေစဉ် ပုခက် ပေါ်သို့ ကျိုးတစ်ကောင် လာရောက် နားနေခဲ့သည်။

အသက်(၅)နှစ်အရွယ်တွင် ရွာ ကြပ်၊ ကိုးဆူကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုဏေယျထံ စာပေသင်ယူကာ (၁၅)နှစ်အရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုရာ နှစ်ရာအတွဲမည်တွင်၏။

၁၃၁၂ ခုနှစ်တွင် ကိုးဆူကျောင်း ဆရာတော် ဦးသုဏေယျ တို့ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ရဟန်းတစ်ဝါအရတွင် နိဗ္ဗာန်မြို့ မာလာရာမကျောင်းဆရာတော် ဦးမာလထံ သွားရောက်၍ ပရိယတ္တိ စာပေများ သင်ယူသည်။

ထို့နောက် ပခုက္ကူအလယ်တိုက် တွင် နှစ်နှစ်ကြာ ဆက်လက် သင်ယူခဲ့

သည်။ ထို့နောက် မန္တလေးဘုရားကြီး တိုက် အမရပူရကျောင်း ဆရာတော် ဦးဥက္ကံသထံ ကြွရောက်သင်ယူစဉ် အဆုတ်နား၊ တီဘီရောဂါ ပြင်းထန် လာသဖြင့် မန္တလေးဆေးရုံသို့ သုံးလ ကြာ တက်ရောက် ကုသရသည်။

ဆေးရုံမှ ဆင်းပြီးနောက် မန္တလေး တောင် ကျောက်တော်ကြီးအနီးရှိ မဟာဒဿန ရွှေကျင်တောကျောင်း သံဃရာဇာနန်းဦးဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ ထံ တစ်လတာမျှ ခိုလှုံကာ ပညာသင် ယူခဲ့သည်။

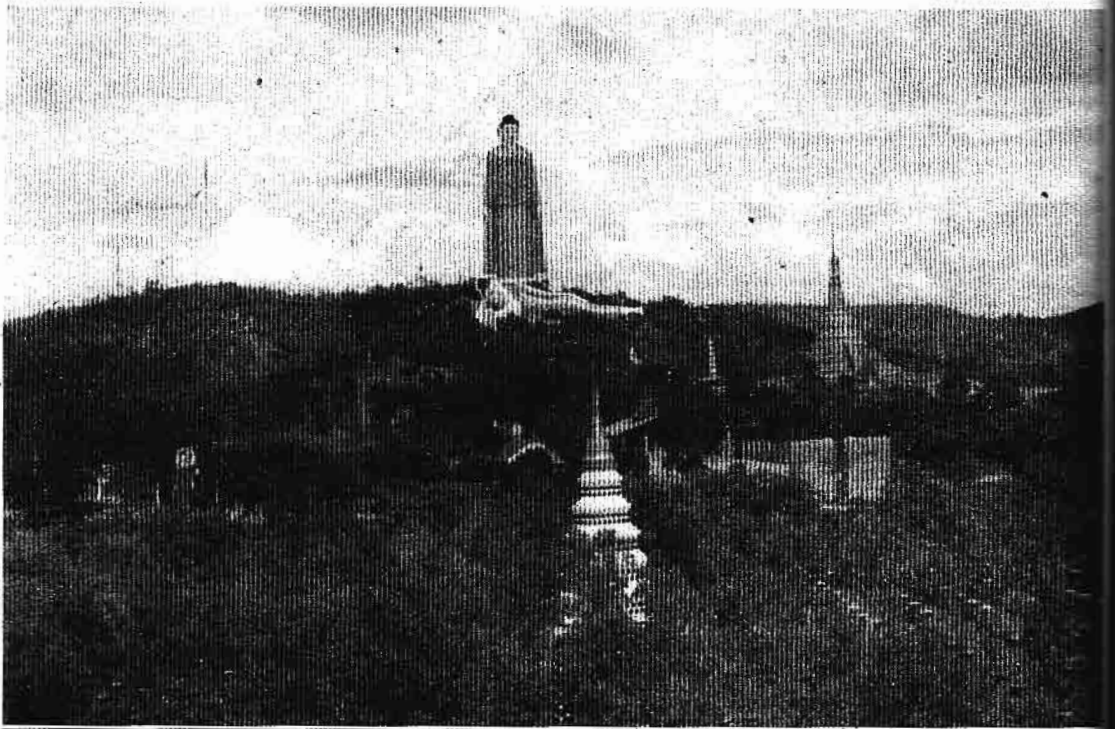
ထိုမှ ဇာတိရွာ ကိုးဆူကျောင်းသို့ ပြန်ကာ သီတင်းသုံးစဉ် မဟာဗောဓိ ညောင်ပင်ကြီးမှ ပေါက်ပွားလာသော ညောင်ပင်ငယ်များကို မြူအိုးများဖြင့် စနစ်တကျ ပျိုးထောင်ပြုစုခဲ့သည်။

အဆုတ်နားရောဂါအတွက် ဆေးရုံမှ ပေးသော ဆေးဝါးများအပြင် သဖန်း

သီးနှင့် ထန်းလျက်ကို ကျို၍ သောက် သုံးခဲ့သည်။

၁၃၁၈ ခုနှစ်တွင် အဆုတ်ရောဂါ ပျောက်ကင်း၍ မကြာခဏ အိပ်မက် မက်နေသည့် မြရိပ်တောသို့ တပည့် ဦးဘချစ်နှင့်အတူ သွားကာ ရှေးစေတီ ဟောင်းနေရာမှ တင်ယူ၍ခွေရုပ်ပွား တော်ကြီးတစ်ဆူကို တူးဖော်နိုင်ခဲ့ သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ “ပေါ်တော်မူ ဦးပဉ္စင်း” ဟူ၍ ကျော်ကြားလာခဲ့ သည်။

၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် ခမည်းတော်၏ ဇာတိ “ခတက်ကန်” ရွာကျောင်းမှ ဘကြီးတော်သူ (ခမည်းတော်၏ အစ်ကို) ဆရာတော် ဦးဧညယျ ဖျံလွန် တော်မူသဖြင့် ပင့်ဖိတ်ချက်အရ ဈာပန ကို ဦးစီးကျင်းပကာ ခတက္ကန်ရွာ ကျောင်းဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူရ သည်။



ထန်းတော်အကျောက်မှ ရုပ်ပွားတော်များ

၁၃၂၂ခုနှစ်တွင် ခတက္ကန်ရွာသား ဦးအုန်းမောင် အစပြု၍ ရွာသားများ စုပေါင်းလှူဒါန်းသော ရွာရှေ့ မြေ(၁၀) ဧကတွင် ဗောဓိညောင်ပင်များ စတင် စိုက်ပျိုးကာ ထန်းလက်တဲကျောင်းဖြင့် ဗောဓိတထောင်သာသနာမြေ စတင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ဦးနာရဒသည် ၁၃၁၇ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၃၄၁ ခုနှစ်အထိ နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း မြန်မာနိုင်ငံနေရာအနှံ့သို့ သွားကာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် တရားအား ထုတ်ခဲ့သည်။

မန္တလေး ပတ္တမြားတောင်၊ မန္တလေး တောင်၊ မန်းစက်တော်ရာ၊ ပုပ္ဖါး တောင်၊ မင်းဝံတောင်၊ ဇာသပြင်ကျိုက် မဆာ၊ စစ်ကိုင်းတောင်၊ ကောင်းမှု တော်၊ ကျောက်ဆည်တောင်၊ ဝေပုလ္လ တောင်၊ ကျောက်ကြီးတောင် စသည် ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရာ နေရာ(၂၂)ဌာန ၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာင်း

ရှိခဲ့သည်။

၁၃၄၁ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင်လည်း (၄၅)ရက် အဓိဋ္ဌာန်စခန်းကို အလှူဦး သင့်သလို ဝင်ရောက် အားထုတ်ခဲ့ သည်။

ဆရာတော်သည် သာမဏေဘဝ (၁၆)နှစ်မှ စတင်ကာ ခန္ဓာဝန်ချသည် အထိ နေ့စဉ် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို မပြတ် ပွားများခဲ့ရာ ဆရာတော်၏ လက်ရေးမှတ်တမ်းအရ ၁၃၂၂ ခုနှစ် မှ ၁၃၆၇ ခုနှစ်အထိ (၄၅)နှစ် ကာလအတွင်း မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော် ကုဋေတစ်ရာငါးဆယ် ပွားများခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိကြရပေ သည်။

ဘုရားစံပညာ

ဦးပဉ္စင်းငယ်ဘဝတွင် အင်းပညာ၊ စံပညာများ လေ့လာဆည်းပူး၍

အောင်မြင်ပေါက်ခဲ့သည်။

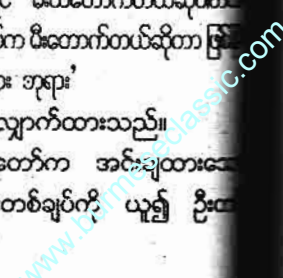
ဗောဓိတထောင် ဆရာတော် ဖြစ်လာပြီးနောက်ပိုင်း အင်းစံပညာ အစွမ်းပြတော်မူခြင်း မရှိတော့သော် လည်း အင်း၊ စမ၊ ဓာတ်၊ ဂါထာ၊ မန္တန် စသည့် ဂန္ထီရနည်းများ အသုံးပြု၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက် တော်မူသည်။

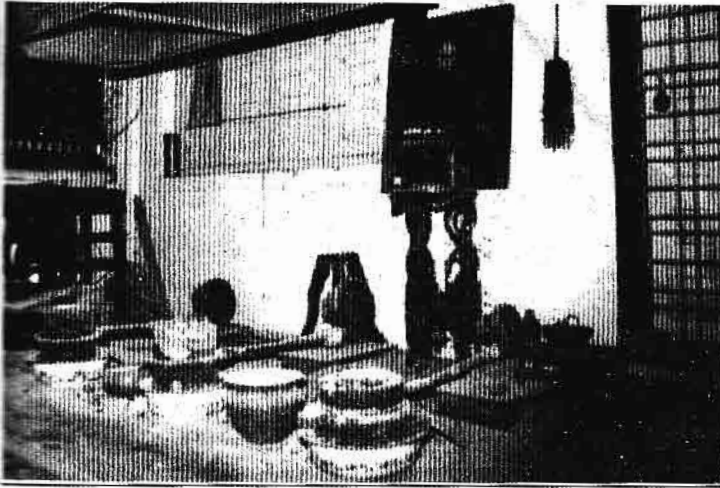
တစ်ခါက ဒါယကာဦးတင်မော် မှ...

'ဆရာတော်ဘုရား ပြန်မာသမိုင်းမှာ ထာ ဘုရင်တွေ စစ်တိုက်တဲ့အခါ အင်း အသုံးပြုတယ်လို့ ဖတ်သားဖူးပါတယ်။ အင်း ပေါက်ရင် မီးထောက်တယ်ဆိုပါတယ်။ အင်းချုပ်က မီးထောက်တယ်ဆိုတာ ခြုံ ပါလား၊ ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားသည်။

ဆရာတော်က အင်းချထားသော ကြေးပြားတစ်ချပ်ကို ယူ၍ ဦးထ





ဆရာတော်အိမ်

မောင်လက်တွင်း ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ဦးတင်မောင်သည် ကိုင်ထားလျက်က တဖြည်းဖြည်း ပူလာသဖြင့် လွှတ်ချလိုက်သောအခါ ကြမ်းပြင်အရောက်တွင် မီးထတောက်ကာ ပြာကျသွားလေသည်။

ဆရာတော်က သူ့ကို အဓိပ္ပာယ်အပြည့်ရှိသော အပြုံးဖြင့် ကြည့်တော်မူလေသည်။ (ဆရာတော်ဘဝ သမိုင်းမှတ်တိုင်၊ စာ-၂၉)

ဆရာတော်အား နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်း သိက္ခာထပ်ကုသိုလ်ယူခွင့် ရခဲ့သည့် ဒါယိကာမအိမ်ခင်ခင်သိန်း၏ သုံးလကြာ ခုတင်ပေါ် ပက်လက်အိပ်နေရသော ခါးနာရောဂါကိုလည်း အင်းပညာဖြင့် ကယ်ပေးခဲ့သည်။

မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် အင်းချ၍ ခါး၌ ကပ်ထားစေသည်။ ခဏတာအတွင်း ခါးနောက်ကျော၌ တဖြည်းဖြည်း ပူလာကာ ရုတ်တရက် ကြွတက်သွားသလို ခံစားရပြီးနောက် ခါးနာသည့်ဝေဒနာ ယူပစ်သလို ပျောက်ကင်းခဲ့သည်။ (ဆရာတော်ဘဝသမိုင်းမှတ်တိုင်၊ စာ-၃၂)

အလားတူပင် ဆရာတော်ကြီး၏

ဒါယကာတစ်ဦးဖြစ်သူ သန်လျင်မြို့နေ ဦးဝင်းမောင်၏ ညှပ်ရိုးကျိုးသည့် ဒဏ်ရာကိုလည်း ကုသပေးခဲ့သည်။

အလောင်းတော်ကပဿသို့ ဘုရားဖူးသွားရာတွင် ကားမှာ ချောက်တွင်းသို့ ထိုးကျ၍ ညှပ်ရိုးကျိုးသောနေရာများတွင် အင်းချပေးရာ အရိုးများ ပြန်ဆက်သွားခဲ့သည်။ (ဆရာတော်ဘဝ သမိုင်းမှတ်တိုင်၊ စာ-၃၂)

ရပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီး အထပ်မြင့်လာချိန် မိုးလေကြား၌ မိုးကြိုးရန် ကြောက်ရပါသည်ဟု အင်ဂျင်နီယာများက လျှောက်ထားသောအခါ သံပေါင်များတွင် အန္တရာယ်ကင်းစမများကိုယ်တိုင်တက်ရောက်၍ ရေးသားပေးခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ဓာတ်လုံးများ ရေပေါ်စေခြင်း၊ ကျောက်ခဲများ ရေပေါ်စေခြင်း ပြုလုပ်ပြကာ လူမျိုးခြား ဘာသာခြားများကို သရဏဂုံတည်စေ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကို ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းစေခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်သည် ဘုရားဖူးများ၏ ဝေဒနာများကို အင်းစမပညာဖြင့် ကယ်တင်ကုသပေးသည့်အပြင် လို

အပ်ပါက ဘုရားဖူးများ၏ မော်တော်ယာဉ်များ၌ အန္တရာယ်ကင်းစမများကို ရေးသားစီရင်ပေးခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

အင်္ဂါရတ်ပညာ

အင်္ဂါရတ်ခေါ် လုပ်ရတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာတော်ကြီးထံရှိ ညာတင်ကုတ်ဓာတ်လုံး၊ ကလပ်ကြီးဓာတ်လုံးနှင့် (၁၁)ဆင့်ဓာတ်လုံး သုံးလုံးသည် နေသိဒ္ဓိ၊ လာဘာသိဒ္ဓိ၊ အာရောဂျသိဒ္ဓိ မြောက် ဓာတ်လုံးများ ဖြစ်ကြသည်။

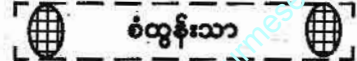
ထိုဓာတ်လုံးများကို သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ၌ အကြောင်းအားလျော်စွာ အသုံးပြုခဲ့၏။ သိဒ္ဓိမြောက်ဓာတ်လုံးများမှရသော ဓာတ်ကြီးချော်ဖြင့် အဆောင် ဓာတ်လုံးကလေးများ ပြုလုပ်၍ တပည့်များကို ဝေငှတော်မူသည်။

ယင်းဓာတ်လုံးများအနက် ကလပ်ကြီးဓာတ်လုံးမှာ ချသံကို ထိုးထားသော ဓာတ်လုံးဖြစ်သည်။ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က လက်ပံကျင်းရွာနေ ကိုချစ်အေးက ခြတောင်ပို့တွင်းမှရသော ခြသံကို ဆရာတော်အား ဓာတ်ထိုးရန် လာရောက် လှူဒါန်းသည်။

ခြသံမှာ ကလပ်ပုံရှိနေသဖြင့် ကလပ်သံ၊ ကလပ်ကြီးဟု ဆရာတော်က ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ခြသံကို ပေးလှူသွားသော်လည်း ဖိုထိုးရန် ပစ္စည်းများ မရှိသေးသဖြင့် ညည်းညူနေစဉ် နှစ်ရက်ခန့်အကြာ၌ လူကပ်ယောက်က လုံး ဖီးသွေး စသည်ဖိုခွင်အတွက် လိုအပ်သော ပစ္စည်းအစုံကို မြင်းလှည်းတစ်စီးဖြင့် တိုက်ကာ လှူဒါန်းသည်။ ထိုသူ၏ အမည်နေရပ်ကို မသိရချေ။

ဓမ္မလ ဆက်ဖတ်ပါရန်



လက္ခဏာပေါင်း

ညာလက်ပုံစံ

အဖြေထိကြံ့

သရဗြီးဒီးကောင်မြိုင် (ဥပဒေသို့)
လက္ခဏာပေဒင်မညာသုတေသီ

- ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ညာလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ ရခိုင်ပြည်နယ်ဇာတိ အသက် (၄၀) ခန့် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
- လက်ဖဝါးနှင့် လက်ချောင်းတို့ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာပြီးမှ အောက်ပါမေးခွန်းတို့ကို ဖြေကြည့်ပါ။
- ၁။ ရည်မှန်းချက် ပြဿနာလေး နှိပ်ကုလူလား။
- ၂။ စီးပွားရေးတွင် ထိပ်ဆုံးရောက်နိုင်သလား။

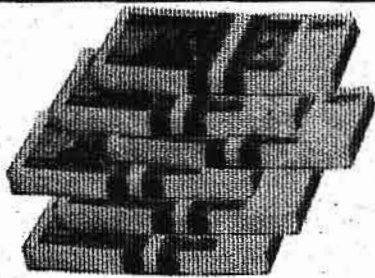
- ဟုတ်၊မဟုတ်။
- ၃။ ပြည်ပနိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်လုပ်ကိုင်နိုင်လှည့် အခွင့်အလမ်း ရှိ၊မရှိ။
- အထက်ပါ မေးခွန်းများအတွက် အဖြေကို အကြောင်းပြချက်နှင့်တကွ သီးခြားစာရွက်လွှတ်တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှ ပဟေဠိအဖြေများနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။ သို့မှသာ လက္ခဏာ ပညာသုတ ပိုမို တိုးပွားနိုင်ပါမည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို
စာမုက်နှာ(၈၃)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

၈၆ နက္ခတ္တဓာတ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း



၂၀၁၄ ခုနှစ်အဆုံး ဒီဇင်ဘာ
ဆောင်းလတွင် ငွေကြေးလာဘ်လာဘ
များ နွေးထွေးရွှင်လန်းစွာ ဝင်ရောက်
နိုင်ရန်အတွက် မိမိတို့မွေးနှစ်အရ
အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ကြ
ပါသည်။



၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း
**ငွေကြေး
လာဘ်လာဘ**

ရွှင်လန်းစေဖို့

မွေးနှစ်	ခုရေ	အာရပ်မျက်နှာ	ကူညီမည့်ပုဂ္ဂိုလ်	လှူငွေအနု
ကြက်	၁	ပြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ပုဒ္ဓဟူးနေ့
ဗွား ကျား	၈	အရှေ့ပြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ဖျန်	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
နှင်း ပြွေ	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	၉	တောင်	ပုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ဆိတ် ပျောက်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ကြက်	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
မွှေး ဝက်	၆	အနောက်ပြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့

များထံ ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ
ရွှင်လန်းဝေဆာစွာ ဝင်ရောက်လာစေ
ရေးအတွက် ကူညီပေးကြပါရန်
ဆုတောင်းနိုင်ကြပါသည်။

ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီး၊ လှိုင်ချီး
စသဖြင့် ပကတိ သစ်သီးများကို
လှူဒါန်းနိုင်သကဲ့သို့ ကြာရှည်ခံ ပြုပြင်
ထားသော သစ်သီးယိုများလည်း
လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။ ထုပ်ပိုးထားခြင်းဖြစ်
ကာ မိမိအတွက် သတ်မှတ်အထုပ်ရေ
အတိုင်း လှူဒါန်းရန်ဖြစ်ပါသည်။

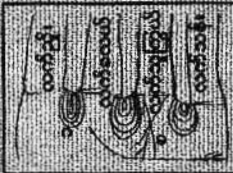
ဥပမာ ။ ။ ဝက်နှစ်တွင် မွေးဖွားသူ
သည် အရသာကောင်းမွန်သော
သစ်သီး(၆)လုံးကို အနောက်မြောက်

ထောင့်အရပ်တွင် - နေထိုင်သော
ကြာသပတေး သားသမီးတစ်ဦးအား
တနင်္ဂနွေနေ့၌ စွန့်လှူလျက် သမ္မာဒေဝ

လာဘ်လာဘ ပေါကြွယ်ကြပါစေ။
ထက်ပင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၈၆)မှ အဆက်
အထူးကားပညာသုတ တို့မှာကြပါ
စေ။
ဆောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ကြီးပွားအောင်

၂။ စီးပွားရေးတွင် ထိပ်ဆုံးရောက်
နိုင်သောသူ ဖြစ်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်သူ
ကြွယ်အောက်တွင် အောင်မြင်ရေး
လမ်းနှင့် အကူလမ်း ကောင်းမွန်ထင်
ရှားခြင်း (ခ)အကူရာ၊ လက်ချောင်း
ကြားများတွင် ငွေများရှိခြင်း
(ဂ)အကူရာတို့ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။



၃။ ပြည်ပနိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်
လုပ်ကိုင်နိုင်မည့် အခွင့်အလမ်း
ရှိပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တနင်္ဂနွေ

ဂြိုဟ်နဲ့ လက်
ဖဝါး အပြင်
စောင်မှအကူ
လမ်းများက
အသက်လမ်း
မှထွက်သော
နိုင်ငံခြားလမ်းကို လာရောက် ထိတွေ့
မှုခံခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ (ဃ)အကူရာ



အထူးကားပညာသုတ တို့မှာကြပါ
စေ။
ဆောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ
ကြီးပွားအောင်

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်
(ဥဒေသတို့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသ



အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်ရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၁YR ၀၀၆၀ ၂၅)



ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေ့များလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်မှိုင်းလေးလဲနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်ညှာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညှာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့၊ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ့၊ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်မှိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ့ ညောင်ညှာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ့ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ့ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေ့ပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်မှိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်ညှာခြင်း၊ လေဖြန်၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ့၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ့ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ့ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီဝဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေ့ကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေ့ကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သက်မှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖြောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်ညှာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်ညှာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချာပါဒ်ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား မှီဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’
‘ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးချို ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုဝဏ္ဏလမ်းပင်ကို၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊
ပြောက်တူကလေးမြို့နယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၈၇၁

ဦးဇော်ထွန်း

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် မပိုင်စင်စေတီများ

မြောက်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

၏ အောင်မြေနှင့် ပြီးစုံပေါ်လာတော်များ (၂၂)

ရွှေမင်းဝံ စေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ခွတ်ဆိုပါ။]

ပွားလောက ဘိဝေယျန၊
နိဗ္ဗိတံ ဓာတု သံယုတံ၊
ရွှေမင်းဝံဂု သုစေတီယံ၊
နဟမိ သိရာဿအံ။

မြန်မာပြန်

အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။

ပွားလောကဘိဝေယျန- သိရိပွားလောက အမည်ရှိသော မင်းဘုရားသည်။

နိဗ္ဗိတံ-တည်ထား ကိုးကွယ်အပ်သော။

ဓာတုသံယုတံ- ဘုရားဖိနော် ရွှေအတ်တော်နှင့်ယှဉ်သော (ဝါ) ဘုရားဖိနော် ရွှေဓာတ်တော်များ ပါရှိသော။

ရွှေမင်းဝံဂုသုစေတီယံ- ရွှေမင်းဝံဆီ စေတီတော်မြတ်ကို။

သိရဿ- ဦးခေါင်းရတ်နာမြတ်အင်္ဂါအားဖြင့်။

အာဒရံ-လေးမြတ်ကြည်ညို အလွန်နိုးသေလှစွာ။

နာမာမိ- ရှိခိုးဦးချ ကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

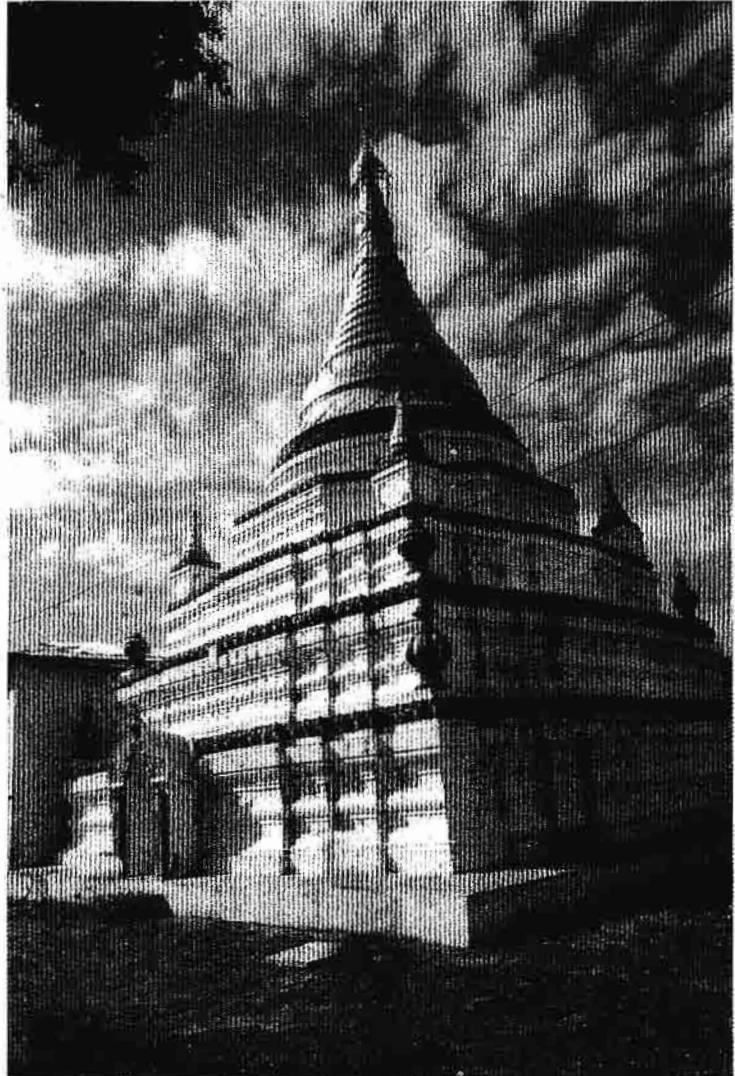
ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၂၂၄ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

သိရိပွားလောကမင်းကြီး။

F.12A. December, 2014.



ရွှေမင်းဝံစေတီတော်အား

ရင်ပြင်ထက်မှ ဖြစ်ရပ်

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်တန်း၏ အနောက်ဘက် မင်းဝံတောင်မိုး မိုးညှင်းချောင်ကုန်းတော်။

ပွဲတော်ရက်

အတိအကျ မရှိပါ။

အောင်မြေနေရာ

ရွှေမင်းဝံစေတီတော်၏ အင်္ဂါထောင့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၉

ရွှေမင်းဝံစေတီတော်အား

ကျောက်တည်ဆောက်ခြင်း

ရေကန်တော်။

အစောင့်အရှောက်

ရွှေမင်းဝံဘိုးဘိုးကြီး။

ထူးခြားချက်

ရွှေမင်းဝံ စေတီတော်ကြီးသည်ကား ဘုရားအလောင်းတော် ဝံသုတော် ကောင်း ဖြစ်ခဲ့စဉ် ဤတောင်တန်း အရပ်၌ လှည့်လည်ကျွတ်စား နေထိုင် ခဲ့လေ၏။

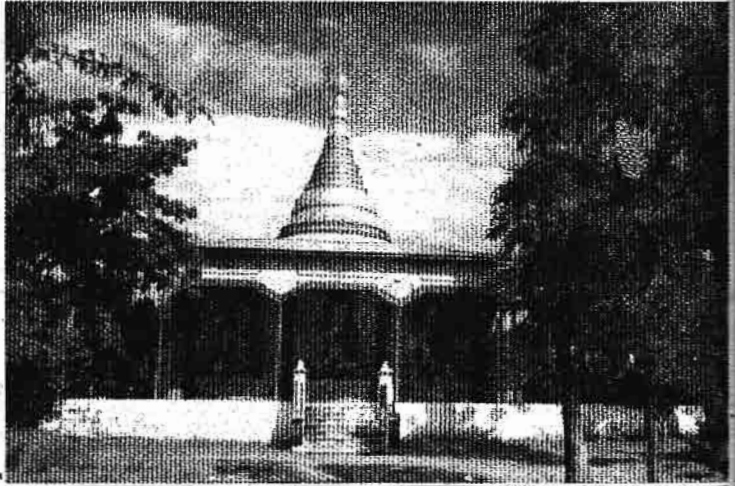
ထို့ကြောင့် ဤတောင်တန်းအား မင်းဝံတောင်တန်းဟု ခေါ်တွင်ခဲ့လေ သည်။

သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးက ဘုရား အလောင်းတော်ဝံမင်း အမှတ်တရအား ဖြင့် ရွှေမင်းဝံစေတီတော်ကို တည် ထားတော်မူလေ၏။

နောင်အခါ ခေတ်အဆက်ဆက် ပြောင်း၍ ယိုယွင်းနေသော ဤစေတီ တော်မြတ်ကြီးအား ဗိုလ်ချုပ်လှမြင့်ဆွေ မိသားစုက ထပ်မံပြုပြင်၍ ဘုရားဘွဲ့ တော်ကိုလည်း “ရွှေဘုန်းပွင့်” ဟု ဘွဲ့မည်အသစ် သမုတ်လေသည်။

ဆရာတော်ကြီး အရှင်ကေလာသ မွှောစရိယ၊ ဂဏဝါစက BA.Hons ဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူး(သီရိလင်္ကာ) ရေးသား စီရင်သော “စစ်ကိုင်းသာသနာဝင် ကျမ်း” စာအုပ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း မှတ်တမ်းတင်ထားလေ၏။

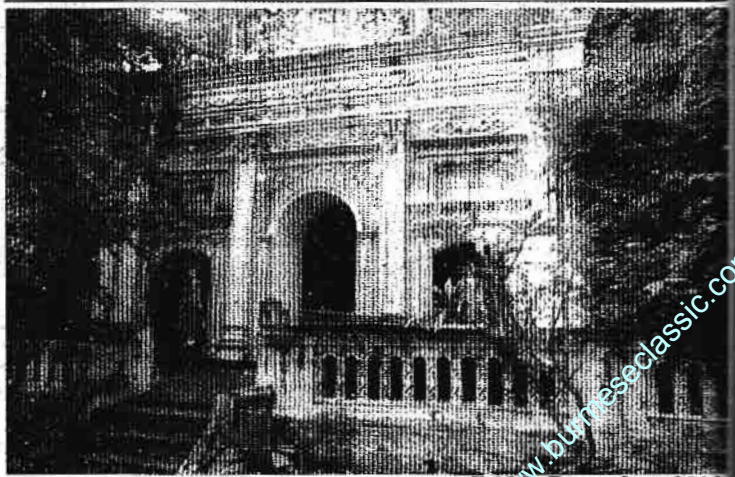
“ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ညီဘွားလိပ္ပာ အရှင်အနန္ဒနာနှင့်အတူ ဤသည့် စစ်ကိုင်း တောင်တန်း ပတ္တမြားတောင်သို့ ရောက် တော်မူ၍ “ညီဘွားလိပ္ပာ အနန္ဒ သင့် နောင်တော် ဝါ ဘုရားသည် ရှေးအခါ သယံဇာတ ဤအရပ်ဌာနဝယ် ဝံသုတော် ကောင်းဖြစ်၍ ကျွတ်စားနေထိုင်ခဲ့ဖူး၏။



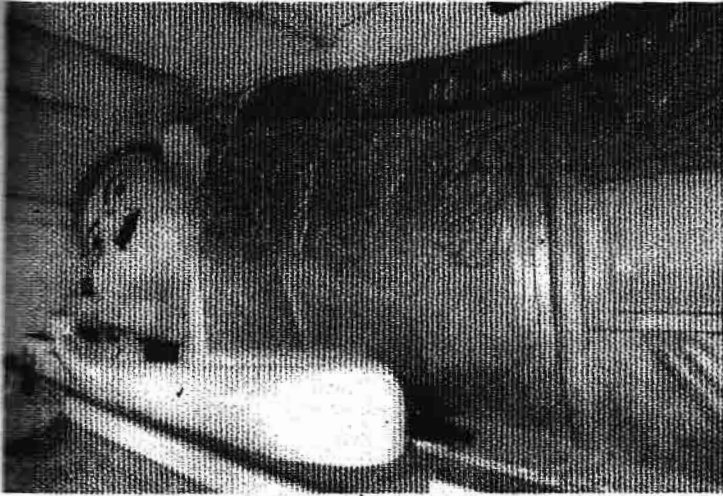
ရွှေမင်းဝံစေတီတော် အရှင်ကေလာသမှ ရွှေဘုန်းတော်ကံနှင့် ရွှေဘုန်းတော်ကံနှင့် ရွှေဘုန်းတော်ကံဖြင့် ရုပ်ပွားတော်များစွာ



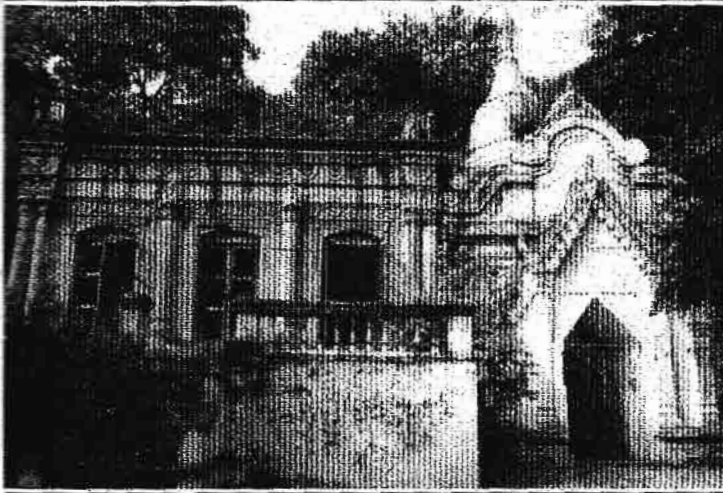
ရွှေမင်းဝံစေတီတော်မှ အဓိဋ္ဌာန်နေရာတစ်ခု



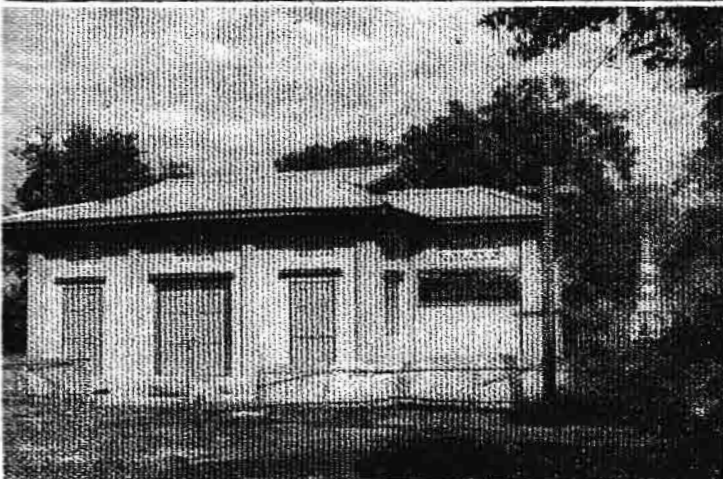
www.burmeseclassic.com



◀ သွေးမင်းဝံဇေတီတော်မှ အာဇာနည်အောင်တော်တစ်ဦး



◀ သွေးမင်းဝံဇေတီတော်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ရုံး၊ သွေးမင်းဝံဇေတီတော်ကြီး



◀ သွေးမင်းဝံဇေတီတော်မှ

ကြာညိုဒဂုံအိမ်ရာ

သွေးမင်းလောင်း

ရုပ်ပွားတော်ကြီးအား မှုကြီးကုန်

ထိုကြောင့် ဤတောင်ကို မင်းဝံဇေတော်ဟု ခေါ်တွင်လေသည်။

သင်္ဘောတော် ဝါတရား ရွှေပြည်တို့အား ဝင်စံတော်ပူဇော်ရန် အနှစ် (၂၀၀)နှစ် ချမ်းသာစွာ ပါဠိပုထိုးပြုတော်၌ နန်းစိုက်၍ မင်းပြုပညာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် ဝါတရား တော်တော်များ ဌာနာရ၍ သွေးမင်းဝံဇေတီ တည်လိမ့်မည်”

ဟု ဗျာဒိတ်တော် ထားရှိခဲ့သည့် အတိုင်း သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး သည် ဤရွှေမင်းဝံဇေတီကို တည်တော်မူခဲ့လေသည်။

ယင်းမင်းဝံဇေတိုင်၌ **ဘော်ဖြူကျောက်ရို၏။**

လေလာယျကျောက်လည်း ရှိ၏။

ကျောက်ကွမ်းသီးလည်း ရှိ၏။

ပတ္တမြားကျောက်လည်း ရှိ၏ဟု ရှေးသူဟောင်းတို့ ဆိုရိုးစကား ရှိကုန်၏ ဟူ၍ ရေးသားထားလေသည်။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော် အတိုင်း အမှန်တကယ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေ၏။

စေတီတော်၏ပုံဟန်

လေးထောင့် လေးမျက်နှာ ပစ္စယာ (၃)ဆင့်၏အပေါ်၌ ခေါင်းလောင်း မောက် ပြုလုပ်ထားရှိပြီး ဖောင်းရစ် (၉)ရစ်ဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဂုဏ်တော် ကိုးပါး ရည်ညွှန်းထားလေ၏။

ဖောင်းရစ်၏ အထက်တွင် ရွှေထီးတော်အထွတ်တင် ပူဇော်ထားလေသည်။

ခေါင်းလောင်းမောက်၏ အလယ်ခါးပန်းစည်းအထက်နှင့် အောက်၌ ကြာမောက်ကြာလှန်များဖြင့် တင့်တယ်

စွာ တန်ဆာဆင်ထားပါ၏။

အထက်ဆုံး ပစ္စယာ၏ ထောင့်(၄) ထောင့်၌ အရံရွှေစေတီတစ်ဆူစီ ပူဇော် ထားရှိလေရာ တစ်မူထူးလျက် ရှိလေ ၏။

ဒုတိယပစ္စယာနှင့် အောက်ဆုံး ပစ္စယာများတွင် ကြာသွတ်ပန်းအိုး တစ်လုံးစီဖြင့် စီမံပူဇော်ထားရှိပါသည်။ ဖိနပ်တော် ထောင့်ချိုးများ၌မူ ခြင်္သေ့ ရုပ်ကြီးများ လုံးဝ မထားရှိပါ။

စေတီတော်ကြီး၏ တောင်ဘက် အာရုံခံအတွင်း၌ (၉)ပေခန့်ရှိသော ရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူက အကန်တော့ ခံလျက် ရှိနေလေသည်။

ရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူ၏ ဘွဲ့တော် များမှာ...

- ၁။ ရွှေဘုန်းတော်ကံပွင့်
 - ၂။ ရွှေဘုန်းတော်ကံဆင့်
 - ၃။ ရွှေဘုန်းတော်ကံပြိုင်
- ဟူ၍ ရေးထိုးထားပါသည်။

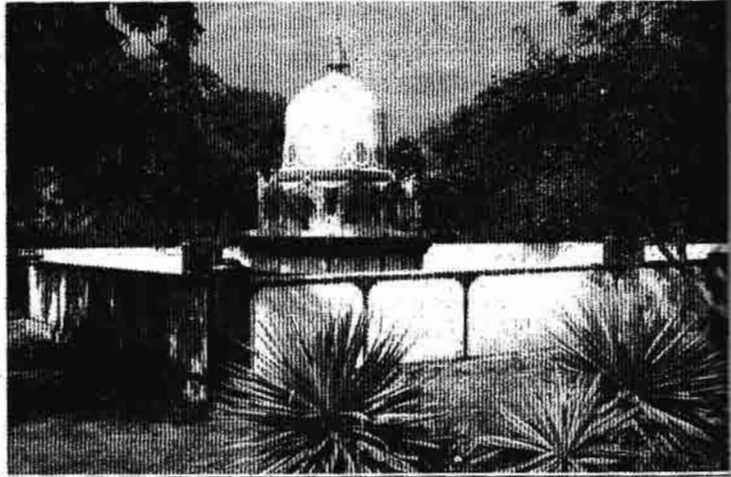
စေတီတော်၏ အင်္ဂါထောင့်
အောင်မြေနေရာတွင် သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော် ရောက်ကို တွေ့မြင်နိုင်ကြလေသည်။ ရွှေဘုန်းပွင့် သိမ်တော်ကြီးကိုလည်း စေတီတော်၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် အသစ်ပြန်လည် တည်ဆောက်ပြီးနေ လေပြီ။

ရွှေမင်းဝံစေတီတော်ကြီး၏ အာရုံ ကုသိုလ်တော်များမှာ...

- ၁။ ရွှေဘုန်းပွင့်
- ၂။ ရွှေဘုန်းဆင့်
- ၃။ ရွှေဘုန်းပြိုင်

ရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူအား ရှေး ဟောင်း အနုပညာ ပြောင်မြောက်စွာ ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများဖြင့် အလွန်ခမ်းနား တင့်တယ်စွာ တည်ဆောက်ထားသော

၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



◆ တွင်သံတော်တော်မှ အာရုံတော် "သီရိဓမ္မာ"၏ "ထင်ရှားစိန်ပြားတော်"

◆ တွင်သံတော်တော်၏ အောင်မြေနေရာမှ ရောက်တော်



(၉)ခန်းဓမ္မာရုံကြီးမှာ မြင်ရသူတိုင်း ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် ဖြစ်လေသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်အတွက် ဘွဲ့မည် တော်အလိုက် အကျိုးထူး ရရှိစေနိုင် သော နေရာမြတ် ဖြစ်လေ၏။

ဓမ္မာရုံတော်ကြီး၏ အတွင်းလိုဏ်ဂူ တော်အတွင်း ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူ နေသော ရှေးဟောင်း ရွှေဘုန်းပွင့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ ထံပါး၌ စစ်ကိုင်းမြို့သို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် ရောက်ရှိလာသော ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်များ အတွက် အောင်မြေနေရာထူးပင် ဖြစ်

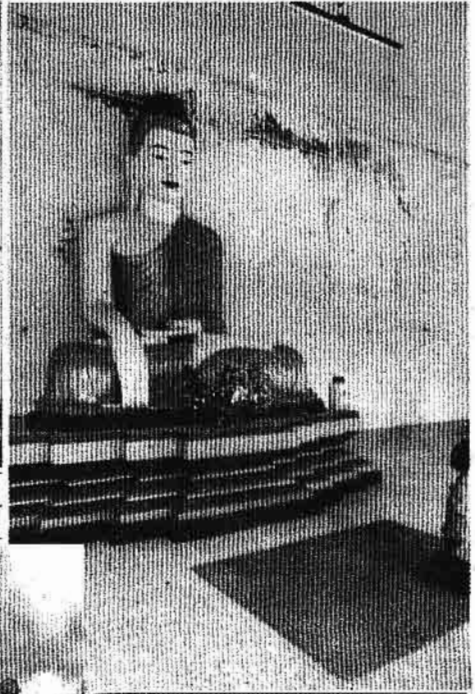
လေသည်။

ယင်းရုပ်ပွားတော်ကြီး တည်ရှိရာ လိုဏ်ဂူတော်၏အထက် ကုန်းတော် ထက်တွင် ရွှေမင်းဝံစေတီနှင့် မင်္ဂလာ ရောက်တော် တည်ရှိလေသည်။

ထိုဓမ္မာရုံကြီး၏ မြောက်ဘက်တွင် အလျား(၇၂)ပေခန့်ရှိသော အဆောက် အအုံကြီး၏ အတွင်းတော်၌ အာရုံခံ ကြီးနှင့်အပြည့် ပူဇော်ထားသော ရွှေသာလျောင်း ရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ အံ့မခန်းဖွယ်ရာ ကြည့်ညို့ဖွယ်ရာ ဖြစ် လေတော့၏။



◆ အဓိဋ္ဌာန်ပိုင်ရှင်တော်အတွင်းမှ
“ဣန္ဒာန်နှင့်”တူသောရုပ်ပွားတော်ကြီး



◆ ရုပ်ပုံဆွဲရုံကြီးအတွင်း မယ်တော်
မုဿာ ဣန္ဒာန်နှင့် ရုပ်ပွားတော်ကြီး

◆ ဣန္ဒာန်ဆင့် ရုပ်ပုံဆွဲရုံကြီးမှ
အနီးတစ်လှည့်ပွား

◆ တွေ့မင်တိုတိုကြီးပုံ



◆ ဣန္ဒာန်ပိုင်ရှင်ပွားတော်မြတ်ကြီး တည်ရှိသော
ဣန္ဒာန်ဆင့် ဆွဲရုံကြီး၏ ရုပ်ပုံရုပ်ကြွများ အနီးတစ်ပုံ





◆ အဝထာရာရာ လိုက်လံ၍
ဘာကတညီဝေထော ဦးဆောင်ကြီးရိုလို

◆ နတ်မယ်တော်ကြီး
“အိတ္ထတောင်”ပုံ



◆ အမိဋ္ဌာန်တရုတော်တောင်ရပ်ခြံထော တောမိယ်ဆန်း

◆ လျှို့ဝှက်ထော အသွင်ဆောင်တရုသည့် ရှစ်ထောင်သို့အတုကန်တော်



◆ နတ်မယ်တော်ကြီး “အိတ္ထတောင်”၏
နတ်ကွန်း



တူသိုလ်ရှင်မှာ စစ်ကိုင်းမြို့ ရွာ
ဆောင်ရပ်ကွက်မှ ဘုရားဒါယကာ
ဦးထုပ်နှင့်ဇနီး ဒေါ်ဖွားသိန်းမိသားစု
ဦးမှ သက္ကရာဇ် ၁၂၀၃ ခုနှစ်က
ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားလေရာ နှစ်
ဆယ်ခွဲ ရာကျော်နေလေပြီ။

စစ်ကိုင်းမြို့တွင် အလွန်ကြီးမား
သော ရွှေသာလျောင်း ရုပ်ပွားတော်
ဆုံဆူ တည်ရှိလေရာ ဤရွှေမင်းဝံ
စေတီတော် တည်ရှိရာမှ ရုပ်ပွားတော်
ကြီးမှာ တောင်အရပ်သို့ ဦးခေါင်းတော်
ပြုထားသောကြောင့် **“ရွှေပေါင်း
ထောင်းဘုရား”** ဖြစ်လေ၏။

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ရှင်ဖြူရှင်လှ
စေတီတော်ကြီးအနီးတွင် တည်ရှိသော
လျောင်းတော်မူကြီးမှာ ဦးခေါင်းတော်
အရှေ့ဘက်အရပ်သို့ တည်ရှိထား
သောကြောင့် **“ရွှေသာလျောင်း
ဘုရား”** ဖြစ်လေ၏။

စစ်ကိုင်းမြို့ ရောဝတီမြစ်ကမ်း
မြောက်ဘက်ရှိ ထူပါရုံစေတီတော်
မြတ်ကြီး၏ ရာဟုထောင့်တွင် တည်ရှိ
သော လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်
ကြီးမှာ အနောက်ဂေါယာအရပ်သို့
ဦးခေါင်း ပြုထားသောကြောင့်
“နေရဟန်ဘုရား” ဖြစ်လေတော့
သည်။

ရွှေမင်းဝံ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏
အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော ရွှေမင်းဝံ
ဘိုးဘိုးကြီးမှာ စေတီတော်သို့ အဝင်
လမ်းမကြီး၏ ပေ(၁၀၀)ခန့်တွင်
ရွှေမင်းဝံစေတီတော်အား မျက်နှာပြု
လျက် အဆောင်နတ်ကွန်းဖြင့် တည်
ရှိနေလေ၏။

ရွှေမင်းဝံဘိုးဘိုးကြီးသည်ကား စစ်
တိုင်းမြို့တွင် မသိသူ မရှိလောက်
အောင် ခုနှစ်ရက်သားသမီး တို့အား

ကူညီစောင့်ရှောက်နေသော ဘိုးဘိုး
ကြီးဖြစ်လေ၏။

ဘိုးဘိုးကြီး၏ အနောက်ဘက်လမ်း
ဘေးတွင် **“နတ်မယ်တော်ကြီး
ဒေါ်ငွေတောင်”** ၏ နတ်ကွန်းမှာ
အမျိုးသမီးပရိသတ်များဖြင့် စည်
ကားနေလေ့ရှိသော ဌာနတစ်ခုဖြစ်
လေသည်။

ရုပ်စုံမောရုံကြီး၏ အရှေ့ဘက်တွင်
ဟေဓိပင်စခန်းတည်ရှိလေရာ ဟေဓိ
ပင်၏ (၄)မျက်နှာ၌ ဖွင့်တော်မူပြီးသော
ဘုရားလေးဆူတို့၏ ရုပ်ပွားတော်များ
ဖြင့် ပူဇော်ထားရှိလေရာ အဓိဌာန်
နေရာထူး ဖြစ်လေသည်။

စိမ်းစိုသာယာသော အပင်ကြီး
များဖြင့် အုပ်ဆိုင်းနေသော ဆိတ်ငြိမ်
အေးချမ်းလှသည့် အဓိဌာန်စခန်း ဖြစ်
လေ၏။

ထောဆိပ်ဆန်း၏ မြောက်ဘက်အရပ်
၌ ကျေးဟောင်းကျောက်တော်ကြီးတစ်ခု
တည်ရှိ လေ၏ ထိုကျောက်တော်ကြီးမှာ
အရှင်နတ်ဘုရားအလို လမ်းညွှန်လျက်
ရုပ်စုံနှင့် ကျောက်တော်ကြီး ဖြစ်လေရာ
လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ဇွန်နေရာထူး
တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

ရွှေမင်းဝံ စေတီတော်မြတ်ကြီး
သည်ကား လေကီလောကုတ္တရာ
အကျိုးနှစ်ပါးအတွက် ဘုန်းကံပွင့်လှီ
သူများ ဘုန်းကံထပ်ဆင့်လှီသူများနှင့်
ပိုမိုထူးကဲသော ဘုန်းကံမြင့်လှီသူများ
အတွက် အဓိဌာန်အောင်မြင် နေရာမြတ်
ဖြစ်လေသည်။

ဂန္ထီရလမ်းခရီး၌ ဂန္ဓာရီ တစ်ခေါက်
ရောက်ရှိသင့်သော နေရာဖြစ်ပါ
ကြောင်း လမ်းညွှန်လိုက်ရပါသည်။

**အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)**

စာမျက်နှာ (၇၉) မှ အဆက်

ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာတော် အပြည့်အစုံမှာ...

“ဤ စာထုတ်ရာအခါ မဂ်ဂယအဆုံး
ဟက်ကုံးကြေညာစီမံမှုများတွင် ဝိသုတ္တိရှိ
ကိစ္စကွယ်ရာလျှင်ကတည်း။

ဤပဟာယပုထုတစ်လုံး ပြန်ကြိုက်လွယ်
မြင်လှပစွာ သီတာခနှစ်တန် ဝိအား
ရလော့ တောင်စဉ်နှစ်ထပ် ဝိအားလတ်
လော့ နှစ်ထိန်းလေသောဝါး အထူရှိသော
ပဟာယထံ ဤမြေပြင်သည် ရာလို လိင်ခါ
ဖဲပိတ်ကာလော့ တစ်ရာ့စုံလုံး ပြုပါကြီး
ဖဲလော့ ရသေ့ရစ်သောဝါး ကာတုရောင်
လော့။

ဤ ဝါး ဆရာသည်ကား သဗ္ဗညုတ
မြတ်စွာတရားပင်တည်း လက်ယာတက်
ကံရှင်သာရိပုတ္တရာ ကိုကွယ်ပါ၏ လက်ဝဲ
တက်ကံ ရှင်ပဟာရလန် ကိုကွယ်ပါ၏
ရှေ့က ပိပုကတ်သံဃံ နောက်က ညီတော်
အားနွာ ကိုကွယ်ပါ၏ ပတ်လည်ရဟန္တာ
ကိုကွယ်ပါ၏။

ကြမ္မာကောင်း ပယ်တံ့ရှောင်လော့ အသာ
ပကောင်း ဝေတံ့ရှောင်လော့ အိပ်ပက်
ပကောင်း နှစ်တံ့ရှောင်လော့။

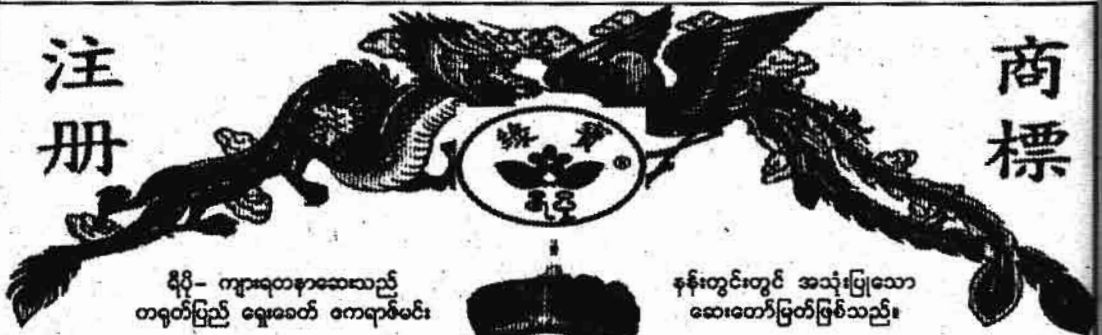
ဤ ဘုရားဟူက မောဂ္ဂလံ နှစ်ဆယ်လေး
တရားဟူက တာလီအော့ လေးဆယ်စိမ်း
သံဃာဟူက သံဃုဝတ် မြောက်ဆယ်နှစ်
ပုဂံကံစောရသ ရှင်ပဟာကထပ ကိမ်ဝပ်
တော်မူလည် ဖယ်လေ ရှားလေ ဆုတ်လေ
ရွာလေ”

အကျိုးထူး ဂါထာတော်များကို
ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြပြီး တစ်ဆင့် ပြန်ပွား
နိုင်စေရန် ရည်ရွယ်လျက်...

ကျော်ရင်(ပညာ-ဟာသာတ)

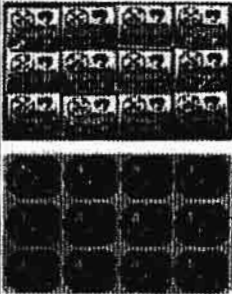
注册

商標



နိဂီ- ကျားရတနာဆေးသည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ် ဂေရာဂ်ဝင်း

နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။



龍鳳寶

နိဂီ အမျိုးသားအားဆေး ကျားရတနာဆေး

မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

နဂါးစာမတ်ရတနာ (လုံစုနီပေါင်)

(ယောက်ျားသုံးအဆင့်မြင့်အားဆေး) မှတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-009365 (1014)

နိဂီ- ကျားရတနာဆေး (မှလအမည်း နဂါးကျားအားဟန်ဆေးလုံး)သည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ်ဂေရာဂ်ဝင်း နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဘုရင်မှ မောင်းမိသံများ ရောမောလှပသည့် မိဖုရားတို့နှင့် ကာမပျော်ပါးရာတွင် သီးသန့်အသုံးချရန် ဖြစ်သည်။

ဤလျှို့ဝှက်ဆေးသည် ယခုအထိ ခြံဆက်မပြတ် ဆက်ခံလာသည်မှာ အနှစ်(၄၀၀)ကျော်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး လူလောက၏ နတ်သိကြား ဆေးဟု တင်စားခြင်းခံရပေသည်။ ဤဆေးကို ရေရှည်မှီဝဲသုံးစွဲပါက အသက်ရှည်၍ အစဉ်နုပျိုစေပါသည်။ ပန်ချူးမင်းဆက် ဂေရာဂ် ချိန်လုံသည် ကာမစည်းစိမ်ပျော်စံ၍ အသက်(၈၉)နှစ်အထိ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ နိဂီ-ကျားရတနာဆေးကို ရေရှည်မှီဝဲသုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဓိကကုသမှု ။ ယောက်ျား ကျောက်တပ်အားချိုတို့၌ သုတ်ရည်နည်းခြင်း၊ ပန်းညှိုး၌ မထိန်းနိုင်ဘဲ သုတ်လွတ်စောခြင်း၊ အာနိသင် ။ ကာမရာဂ်ဝတ် ပိုစေ၍ နုပျိုလာစေသည်။ ကျောက်တပ်အားပေး၍ လူသန်စွမ်းကာ အသက်ရှည်စေသည်။
မြန်ချိုချေး- ဦးမြင့်ဆွေ၏သားများ- မြန်မာဆေးနည်းပညာ C-264(D)မှ မြေအောက်ထပ် သိမ်ကြားရေး၊ ဖုန်း-၂၅၄၂၅ ရဝဠာစွမ်း၊ မှီဆိုင်အမှတ်(၂၀) ရေးကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း- ၀၃၂-၂၃၁၁၄၊ မှီဆိုင်ဆယ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၉၉)တရုတ်တန်း၊ ပြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆။ မှီဆိုင်မြန်မာဆေးဆိုင်- (၂၉)လမ်းနှင့်(၈၄)လမ်းထောင့်၊ ပုသိမ်၊ မှီဆိုင်မြန်မာဆေးဆိုင်-အမှတ်(၁၀)လမ်းလမ်း၊ မိုင်းဂနိုင်းတောင်၊ ပဲခူးမြို့၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆။ မှီဆိုင်မျိုးဆေးဆိုင်- ၄/ကျောင်းလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာ၊ မှီဆိုင်ကော်ရုံး အမှတ်(၈၁/၅၂)လမ်း၊ မြို့မရေ၊ ဖုန်း-၀၈၂-၂၂၁၁၆။ မှီဆိုင်နေလကြယ်ဆေးတိုက်-(၆)လမ်း၊ တောင်ငူမြို့၊ ဖုန်း-၀၅၄-၂၁၀၃၉။ မှီဆိုင်အခမ်း(၈) အဝေးပြေးဂိတ်ဝင်း၊ ကင်မလင်းကျွန်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၂၁။ မှီဆိုင်ကိုသိန်းရွှေ-အမှတ်(၁၈၈)၊ ရွှေပြည်သာရွေး၊ ပုသိမ်မြို့၊ မှီဆိုင်ရွှေစံညိုတိုက်-ဆိုင်ခန်း(၃၁/အေ) ကန်သည်လမ်းပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၀၃၉။ မှီဆိုင်ချော-အမှတ်(၅၂/၈) ကန်သည်လမ်း ပုသိမ်မြို့၊ မှီဆိုင်ဇော်ထွန်းဦး-ည/၃၄၀ ဦးကြီးဆင်လက်လမ်း၊ ဦးကြီးခမ်း တောင်ကြီးမြို့၊ ဖုန်း-၀၈၁-၂၃၀၂၅။ မှီဆိုင်မြတ်နိုးဆေးဆိုင် မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၀၃၄-၂၅၅၅၅။ မှီဆိုင်ဝါးသယ်မြေ အမှတ်(၆၂/၆၃ ရွှေရုံ(၈)ရွေးရပ်ကွက်-ဦးကျော်လင်း။ မှီဆိုင်အမှတ်(၁၂၂)ရာဇာလမ်း၊ ဝိန်းကန်ရွာ၊ ခရမ်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဖုန်း-၂၄၄၀၄။ မှီဆိုင်စကားဝါဆေးနှင့် ဆေးပစ္စည်းဆိုင်-အမှတ်(၅)၊ မြင်းခြံမြို့၊ ဖုန်း-၀၆၆-၂၁၄၄၁။ မှီဆိုင်Topကုန်မာဆိုင်- လားရှိုးလမ်း(နောင်စင်အန်း) ပြင်ဦးလွင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၈၅-၂၁၂၅၆။ မှီဆိုင်အိမ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၉၉)တရုတ်တန်း၊ ပြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆။ ၀၈၅-၂၁၂၅၆။ မှီဆိုင်ဦးသန်းအောင်နီနီဝင်း-ဆေးပစ္စည်းဆိုင်၊ ရတနာဟန်တောင်ရမ်း စိတ္တသူခလေး၊ ရတနာဟန်တောင်ဘုရားအနီး၊ မိတ္ထီလာမြို့-ဖုန်း၂၁၄၂။ ဦးအောင်မြင်နှင့်သားသမီးများ(ဆေးပစ္စည်းဆိုင်)အမှတ် (၆/၁၂၂)၊ ဘုတာ တောင်ဘက်လမ်း၊ အရှေ့မြင်ရပ်၊ မိတ္ထီလာ-ဖုန်း-၂၂၀၄။ တက်နေဝန်မြန်မာဆေးလုပ်ငန်း-ရွေးအရှေ့ဘက်၊ နေပြည်တော်လမ်း၊ စစ်ကိုင်း-ဖုန်း-၀၃၂-၂၂၀၂၅။ ထွန်းသော်စတိုး-ဖုန်း-၂၀၆၉၄။ ဆောင်းဟေဟန်ဆေးပစ္စည်း မြို့မ ၆၃ အင်္ဂလိပ်ကျေး၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆။ မှီဆိုင်ပျဉ်းမနားမြို့၊ မှီဆိုင်တော်ဆေးဆိုင် အမှတ်(၁၁၁)၊ (၇)လမ်း၊ မင်္ဂလာရပ်ကွက်-ဦးထင်ဦးအောင်မြင်သန်း၊ မှီဆိုင်ကျော် ကုန်ပစ္စည်းဆိုင်-မိုင်ချပ်လမ်း၊ ဝမ်းကောင်းရပ်၊ တာချီလိတ်မြို့၊ ဖုန်း-၅၁-၂၂၀၃ ပဲခူးတိုင်း၊ သာယာဝတီမြို့၊ ရွေးအတွင်း-နီညီနောင်ဆေးဆိုင်။ မှီဆိုင်ကရုဏာဆေးဆိုင်-၃၂/အားကားဒေါင်း၊ သထုံတိုင်းလမ်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၁၃၂-၂၂၀၃၂။ မှီဆိုင်ချောထွန်းစတိုး(မြန်မာဆေးနည်းပညာ)ရန်ကုန်တိုင်း(၃)၊ လှိုင်(အေ)၊ မှီဆိုင်အမှတ်-(၂၀)ရွေးကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၃၁၀၄။ မှီဆိုင်အင်္ဂလိပ် (ဆေးတိုက်) ထိုတိုက်လမ်း၊ ဆိပ်ငယ်ရပ်၊ မြစ်ကြီးမြို့၊ ဖုန်း-၀၃၆-၄၁၆၀၄။
ပင်ရင်းမြန်ချိုချေး- နိဂီဆေးတိုက်အမှတ်(၁၄)၊ ဝထပထပ်၊ ထီးတန်း(၂)လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်း၊ သီရိမင်္ဂလာရွေးအနီး၊ ဟုမ်းလမ်းမှတ်တိုင်ဆင်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၇၃၀ ၉၆၀၆၊ ၀၉-၅၅၅ ၈၁၀၈၊ ၀၉-၄၂၀၀ ၁၈၇၂။

၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နိဒါန်း

မြင်းကပါရွာ မြစ်ကမ်းနံဘေးမှာ ရုပ်ကလာပ်
တော် ယုတ်ယုတ်တဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါး
ရှိသတဲ့ ပြုစေတီနဲ့ ပန်းဟာရားကြားမှာပဲ
စုံစမ်းကြည့်ပါ။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကော ရနိုင်
ထား။

အဲဒီကိုရောက်ရင် မေးမြန်းလို့ ရမှာ
ပေါ့။ ပြောသံကြားရတာက စုက္ကတေး
မင်း ဝင်စားတယ်ဆိုလားပဲ။ သေသေ
ချာချာတော့ မသိရဘူး။ ကျွန်တော်
ဆိုရင် အသက်(၅၀)ကျော်၊ (၆၀)တန်း
ဝင်ပြီဖြစ်တဲ့ ညောင်ဦးဇာတိဖွားပဲ
တစ်ခါမှ မဖူးဖြစ်သေးဘူး။

ညောင်ဦးမြို့ မဏိစည်သူ ရှေးအနီး
သမီးတော် တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင် ဦးပါက
နတ်လမ်းညွှန် ပြောပြသဖြင့် ဆိုင်ကယ်
တစ်စီးငှား၍ မြင်းကပါရွာသို့ သွား
ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

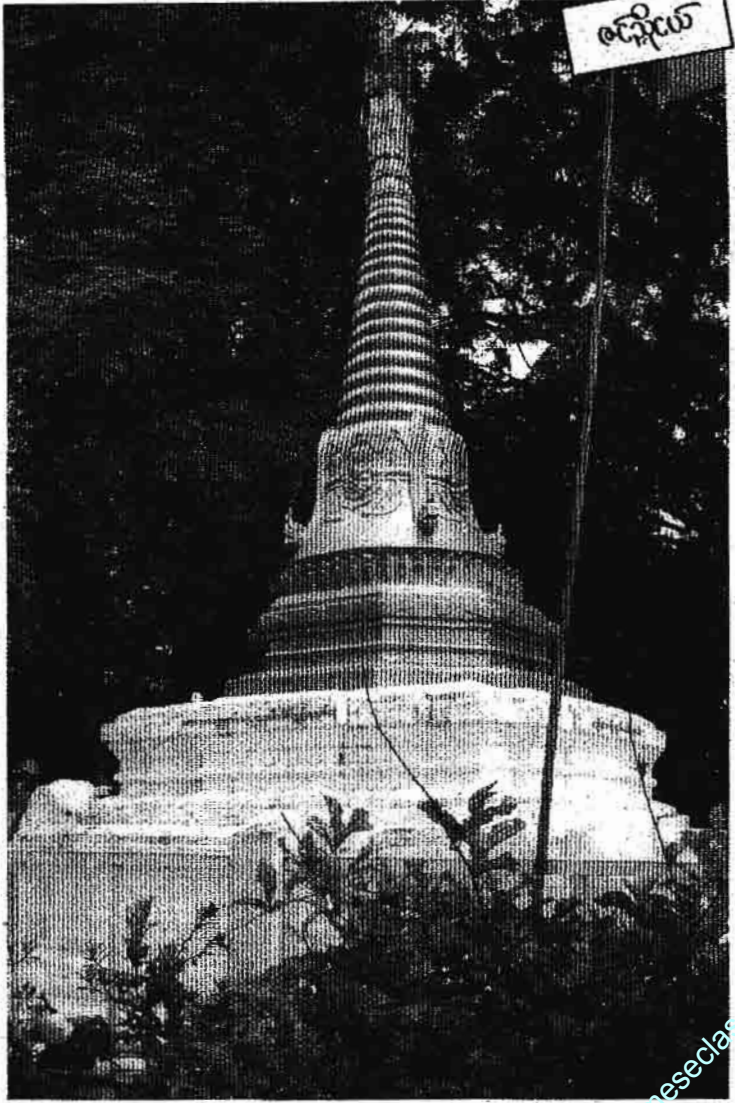
ကျောင်းစောင်းမှ လေသာကျောင်း

မြင်းကပါရွာရှိ စန္ဒကုမာရမင်းသား
ဆရာတော်စာကမ္မည်း စိုက်ထူထားသည့်
မြေစေတီသို့ ဝင်ရောက်၍ ယွန်းထည်
ဖုတ် အမှတ်တရပစ္စည်းများ အရောင်း
ဆိုင်တန်းတွင် စုံစမ်းကြည့်ရာ လေသာ
ကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဓမ္မသာမိ
သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်လေးဆယ်ကျော်
ခန့်က ပျံလွန်တော်မူ၍ ရုပ်ကလာပ်
ထားရန် ဂူဗိမာန်ကို ကြိုတင်၍ ကိုယ်
တော်တိုင် ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။

ပျံလွန်ခါနီးတွင် “ဆန်တစ်ပြည်
(၁၅)ပြားဖြစ်မှ ရုပ်အလောင်းကို
နီဆူဗြိဟ်ကြ” ဟု ကြိုတင်အမှာထား
ခဲ့သည်။ ရုပ်ကလာပ်ထားရန် ဂူဗိမာန်
တို့ကြိုတင်၍ ကိုယ်တော်တိုင် ဆောက်
လုပ်ခဲ့သည်။

မြင်းကပါ ကျောင်းစောင်းမှ

ဓမ္မပိုင်သိုးသော ဆရာတော် (၁)



ဓမ္မသာမိစေတီတော်



• ရတနာတော်တို့ဖြင့် တန်ခိုးထွေးရာ ရွှေရုပ်

ခန္ဓာဝန်ချလှဆဲဆဲ မိနစ်ပိုင်းအလိုတွင်...

'ထိုသေရင်ဘုန်းကြီးပျံ့ပယ်ကြား လူတွေ ကရိုကာထ ဖူးလိမ့်မယ် နံဘေးက ကြည့်လို မြင်အောင် ချန်ပြီး ဂူလွှင်းထားကြ'

ဟု မှာကြား၍ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန် တော်မူသည်ဟု သိရသည်။

သတင်းပါးသည့် မြင်းကပါသူမှာ လည်း အသက် (၄၀)ကျော်မျှသာ ရှိကာ မိဘလူကြီးများစကား တစ်ဆင့် ကြား၍ ပြန်လည် ပြောပြခြင်းဖြစ်သည် ဆို၏။ မန္တလာဘုန်းကြီးကျောင်း အနီးတွင် ထပ်မံ စုံစမ်းပါဟု အကြံပေး သည်။

ကျေးဇူးစကားဆို၍ နှုတ်ဆက်ထွက် ခွာလာရာ မန္တလာဘုရားရှေ့ ကွမ်းယာ ဆိုင်တွင် ထပ်မံ ထောက်လှမ်းကြည့်

သည်။ အသက်(၅၀)နှစ်ခန့်ရှိ ဖော်ရွေ သော ဆိုင်ရှင်က...

'ပုဒ္ဓဟာ ကျောင်းထဲ ဝင်သွားပါ။ အင်္ဂါတေ ကားလမ်းကုန်းပြုံးထက် တက်ကာ ဇမ်း ကျင့်လေအတိုင်းသွားပြီး လမ်းခွဲအရောက် မှာ ဘယ်ထက်ချီပါ။ အတန်ငယ် သွားမိရင် ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနုပျာ သေသာကျောင်းကို တွေ့လိမ့်မယ်'

ဟု အသေးစိတ် လမ်းညွှန်သည့် အပြင်...

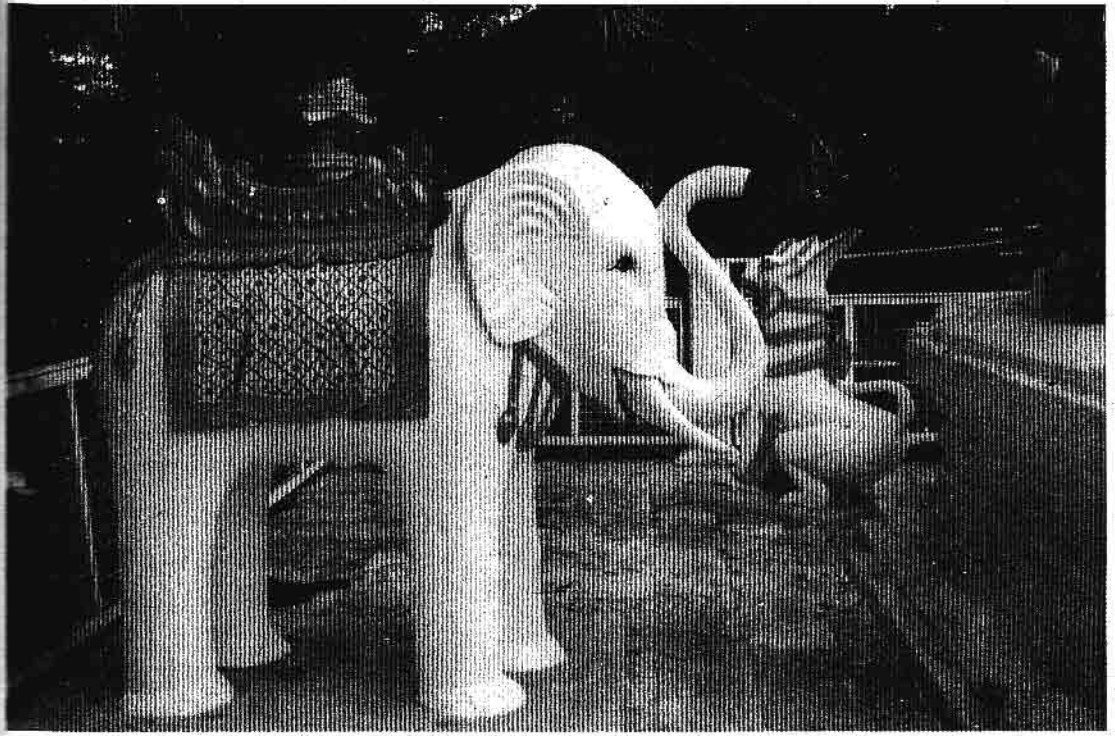
'ဦးဓမ္မသာမိနောက် ဆက်ခံတဲ့ ဆရာတော်လဲ ပျံလွန်တော်မူလို့ အခု ကျောင်းထိုင်အသစ် တက်တာ မကြာ သေးဘူး။ သက်တော်(၂၅)နှစ်လောက် ပဲရှိမယ်။ မိဘတွေက ချမ်းသာပေမယ့် တရားအလုပ်ပဲ စိတ်ဝင်စားလို့ ကိုရင် ဘဝနဲ့ တရားကျင့်တယ်။ လေသာ

ကျောင်းမှာ ရဟန်းဖြစ်တယ်။

ဆိုင်ကယ်ဝယ်ပေးပါမယ်။ ကားဝယ် ပေးပါမယ် စသဖြင့် လူငယ်ကာလ သားတွေ စိတ်ဝင်စားတတ်တဲ့ ကိစ္စတွေ နဲ့ ဖျောင်းဖျပေမယ့် မိဘကျေးဇူးတို တရားနဲ့ ဆပ်ပါရစေဆိုပြီး တရားကို သာ တစိုက်မတ်မတ် ကျင့်ပါတယ်။

ကျောင်းအပ်တော့ တရားကျင့် ပျက် မှာစိုးလို့ လက်မခံဘူး။ ကျေးဇူးလူကြီး တွေက မိဘတွေကို အကူအညီတောင်း တယ်။ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့ မျက်ရည်စမ်းစမ်းနဲ့ တောင်းပန်တော့မှ မိဘ စိတ်မဆင်းရဲအောင် လက်ခံခဲ့ တာ။ အခုအချိန်ဆိုရင် ဆွမ်းခံ ပြု လောက်ပါပြီ'

'ဆွမ်းချိန်လွန်လို့ ကျိန်များ ကျိန်များ ပြုလားပဲ'



◀ ဝေတီကတော့မှ ဝိဇ္ဇာကတ်တင်ဆင်ရင်

‘အအိပ်အနေ နည်းတယ်။ အချိန်ပြည့် တရားရှုမှတ်နေတတ်တယ်။ ဝတ္ထုငွေ မကိုင်လို့ တစ်ခါတလေ ဘုရားဖူးကြာရင် မိဘတွေက ကားဆရာတွေကို ထက်သိပ်ထိုးပြီး ငွေတွေ ပေးထားရတယ်။ ကားခရော့၊ ဆွမ်းချိန်တန်ဆွမ်း၊ ဖျော်ရည်ချိန်တန် ဖျော်ရည်ကပ်ပေးပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံရတယ်။

ကားဆရာတွေကလဲ လေးစားကျည်ကြပါတယ်။ ဆရာတော်ကလေးက ဆွမ်းကပ်မယ့်သူ မရှိလဲ သပိတ်ဆေးရေ ဘုဉ်းပေးပြီး သူ့အလုပ်မပျက်အောင် ကြိုးစားတာပဲ’

ကျောင်းတော်ဆီထွင်

သူ လမ်းညွှန်သည်အတိုင်း သွား၍ လေသာကျောင်းဝင်းသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ လူသူတိတ်ဆိတ်၍ ကျောင်းတိုက်ကြီးကို သော့ခတ်လျက် တွေ့ရသည်။

ကျောင်းကြီးကို တစ်ပတ် ပတ်ကြည့်သောအခါ အနိမ့်ပိုင်းသစ်သားကျောင်းကလေးအောက်၌ ယွန်းထည်အုပ်ကလေးများ ပြုလုပ်နေသူတစ်ဦးကို တွေ့ရသဖြင့် စုံစမ်းကြည့်သည်။

ကျောင်းကြီးတွင် သီတင်းသုံး သံဃာမရှိပါ။ လက်ရှိ ဆရာတော်ကလေးက အရှေ့ဘက်ကျောင်းငယ်တွင် သီတင်းသုံးသည်ဆိုကာ သွား၍ လျှောက်တင်ပေးသည်။

ကြည့်ညိုဖွယ် ဣန္ဒြေသိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းတော် ဖြစ်သည်။

‘အရှင်ဘုရား အလုပ်ကို နှောင့်ယှက်မိတာ ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား’

‘ရပါတယ်။ ဘုန်းကြီး အနားယူတဲ့အချိန်ပါ။ ဆရာတော်ကြီးကို ဘုန်းကြီးလဲ ဖိလိုက်ဘူး။ ဆရာတော်ကြီး ပျံ့တော်မူတော့ ဖွေးတောင် မဖွေးသေးပါဘူး။

ဖတ်ပုံကိုတော့ ဆရာတော်အခန်းထဲက ရလို့ အဆစ်ပွယ်မပြု ပြန်ကူးထားတာရှိတယ်။

ရွာထဲက လူကြီးတွေနဲ့လဲ စကားပြောကြည့်ပါဦး’

ကမ္ဘိယတစ်ဦးက ရွာတွင်းမှ ဒါယကာအချို့ကို သွားရောက်ခေါ်ငင်ပေးစဉ် ဆရာတော်လေးက သူ ကြားသိရသမျှ မိန့်ကြားတော်မူသည်။

စုက္ကမတေးစေတီ

‘တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရသလောက် ပြောပြတာနော်။ ယုတ်စိုက်က ဆိုတော့ အခိုင်အမာ ယုဆလွှားမှာစိုက်လို့ပဲ။ ဒီစေတီက စုက္ကမတေးမင်း နတ်ရွာစံတဲ့ နေရာမှာ အထိမ်းအမှတ်စေတီ တည်ထားတာလို့ ဆိုပါတယ်’

ဆရာတော်က ဤသို့ စကားပလ္လင်ခံ၍ ကျောင်းကလေး၏ တောင်ဘက်ကပ်လျက်ရှိ ဆင်ခြေလျှောက်ထိပ်၌ တည်ထားသည့် စေတီကလေးကို ညွှန်ပြပေးသည်။

စေတီမှာ ရှစ်မြှောင့်ပဋိပသုံးဆင့်



အထက် သွယ်လျလျ ခေါင်းလောင်း မှောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။ ခေါင်းလောင်း၏ အရှေ့ တောင်၊ အနောက်၊ မြောက် လေးမျက်နှာတွင် ဘီလူးလေး ရုပ်နှင့် ထောင့်လေးထောင့်တွင် နဂါးလေးကောင် တန်ဆာဆင် ပူဇော်ထားသည်။

စေတီရင်ပြင် ထောင့်လေးထောင့်တွင် သက်ဆိုင်ရာဂြိုဟ် အထိမ်းအမှတ် ရုပ်တုများ ထားရှိသည်။ ရာဟုထောင့်တွင် ဟိုင်းဆင်၊ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင်

ဂဠုန်၊ အင်္ဂါထောင့်တွင် ခြင်္သေ့နှင့် စနေထောင့်တွင် မြွေနဂါးတို့ဖြစ်သည်။

ပါပဂြိုဟ်ထောင့်များကို အထူးပြုထားခြင်းဖြစ်သည်။ အရှေ့ဘက်တွင် ပိဋကတ်တော် ပင့်ထားသည့် ဆင်ရုပ်နှင့် ထောင့်လေးထောင့်တွင် ဝိဇ္ဇာမိုရ် ရုပ်တစ်ခုစီ သွန်းလုပ်ထားသည်။

သမိုင်းနောက်ခံ

ပုဂံပြည် ညောင်ဦး စောရဟန်းမင်းသည် မင်းသမီး ညီအစ်မသုံးဖော်ကို

စုက္ကထာဖုတ်ကွန်း
စေတီရင်ပြင်ထောင့်မှ
ပိဋကတ်တော်

မိဖုရားမြောက်ရာ အကြီးဆုံးတောင်ပြင်သည်တွင် ကျည်စိုး ပဋိသန္ဓေ ကိုးထပ် အလယ်တောင်ပြင်သည်တွင် စုက္ကထာ ပဋိသန္ဓေ ခြောက်လ ရှိသော အညောင်ဦးစောရဟန်းမင်း အနိစ္စရောက်သည်။

ကွမ်းဆော်ကြောင်းဖြူမင်း ဖြစ်သည်တွင် ထိုသုံးပါးကိုပင် မိဖုရားမြောက်သည်။ မြောက်ပြင်သည် မိဖုရား အနော်ရထာမင်းစောကိုဖွား၍ စည်စည် (၂၂)နှစ်တွင် ကျည်စိုးနှင့် စုက္ကထာတော်က မင်းကြီးအားဖမ်း၍ ခြိမ်းခြောက်ရဟန်းပြုစေကာ ထီးနန်း သိမ်းပိုက်သည်။

ကျည်စိုးမင်း နန်းသက် (၆)နှစ်တွင် ဗန်ကျီနယ်၌ သမင်လိုက်ကွဲ ဖုတ်တစ်ဦး၏မြား မှန်၍ အနိစ္စရောက်



သက္ကရာဇ် ၁၃၃၂ - ခု ဝါခေါင်လွန်း (၁)ရက်နေ့
 နေ့လည်(၃)နာရီ(၁၅)မိနစ် အချိန်တွင်
 ဘဝနတ်ထံပျံလွန်တော်မူသော
 လေသာကျောင်းဆရာတော်

ဦးစိန်သန်း

လေသာကျောင်းဆရာတော် ဦးစိန်သန်း

သည်။ စုက္ကတေးမင်း ဆက်ခံသည်။
 မြောက်ပြင်သည် မိဖုရားသည်
 ကြောင်းဖြူရဟန်းကို ပြုစုနေထိုင်ရာ
 အနော်ရထာလည်း ခမည်းတော်၊
 မယ်တော်တို့နှင့် အတူနေတော်မူသည်။
 တစ်ကြိမ်တွင် စုက္ကတေးမင်းက
 အနော်ရထာအား “ညီသားနောင်
 မယ်” ဟုခေါ်၏။ မယ်တော်ကို မေးမြန်း
 ရာ “အမောင့်မိခင်ကို ယူလို၍ဆိုသည်”
 ဟုမိန့်သည်။

အနော်ရထာ အမျက်ထွက်၍
 ခမည်းတော်အား သိကြားမင်း ပေးအပ်
 သည့် အရိန္ဒမာလုံ၊ သီလဝံသဓား၊
 ပတ္တမြားဦးသျှောင်ကျင်း၊ ပတ္တမြား
 လက်စွပ်တို့ကိုယူ၍ ပုပျိုးအရပ်သို့
 သွား၏။

ပုပျိုး၌ ကြောင်းဖြူမင်း နန်းကျ
 ကတည်းက လွတ်မြောက်သွားသော
 စီးတော် ကဏ္ဍိကလက်လှမြင်းကို
 ပတ္တမြားလက်စွပ်ပြကာ ယူ၍ လူသူ

စုဆောင်း၏။

အင်အားပြည့်စုံသော် စုက္ကတေးအား
 စစ်ဖြူသည်။ စုက္ကတေးက ခံတွင်းမှ
 အမိန့်ဖတ် မစင်သေးသူက တိုက်မည်
 ဆိုလျှင်မြင်းစီးချင်းထိုးမည်ဟုမိန့်ခေါ်သည်။

တိုက်ပွဲတွင် အရိန္ဒမာလုံသည်
 စုက္ကတေးကို ထုတ်ချင်းပေါက်၍ မြင်း
 နှင့်တကွ မြစ်ကမ်းနားသို့ပါ၏။ ထို
 နေရာကို မြင်းကပါတွင်၍ အထိမ်း
 အမှတ်စေတီ တည်ထားရာ မြင်းကပါ
 စေတီတွင်သည်။ ပုဂံခေတ်ဦး စပါးပုတ်
 ပုံစံ ရှေးစေတီဖြစ်သည်။ မြစေတီနှင့်
 မနီးမဝေးတွင်ရှိသည်။

ဤနေရာကား မြင်းနှင့်ပါ၍ နောက်
 ဆုံးဖိစိန်ချုပ်ငြိမ်း အနိစ္စရောက်သော
 နေရာဖြစ်မည်ဟုယူဆဖွယ်ရှိလေသည်။

ဆရာတော် ဦးဓမ္မသာမိသည်
 လုပ်ရတ်ပညာ၊ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေး
 ပညာ၊ နက္ခတ်ပညာများကို ကျွမ်းကျင်
 ၍ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ပေါက်မြောက်
 အောင်မြင်တော်မူကာ ရှေးဖြစ်စဉ်များ
 ကိုလည်း သိမြင်မိန့်ကြားနိုင်သည် ဆို
 လေသည်။

ဤနေရာ၌ စုက္ကတေးအတွက်
 ရည်စူးကောင်းမှုပြုသော စေတီကို
 စုက္ကတေးစေတီ၊ ဆရာတော်အား
 လည်း စုက္ကတေးဝင်စားသူဟု ပြောဆို
 ကြလေသည်။ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်
 မိန့်ကြားခြင်း ရှိမရှိကိုမူ မသိရပေ။

စေတီတော်၏ ပထမပစ္စယံတွင်
 ၁၃၂၇ ခုနှစ် ပြီးစီးသည်ဟူသော စာ
 တန်းနှင့် အခြားတစ်ဖက်တွင် “မင်း
 ရာဇာစေတီ” ဟူသော တွဲမည်ကမ္မည်း
 ကိုတွေ့ရသည်။ စေတီ၏ တောင်ဘက်
 တွင် စုက္ကတေးနတ်ကွန်းရှိသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

=====

စင်ညိုငယ်

=====

နမူနာရောင်းခြင်းမပြုရ။

အိမ်ရိုင်းမြေပြေ

မြေသန့်ပရိတ်ရွတ်မည့် အစီအစဉ်

နေ့တစ်နေ့က ကျွန်တော်၏ တပည့် ဖြစ်သူ မောင်စောမြင့်သန်းတစ် ယောက် ရောက်လာပါသည်။

မောင်စောမြင့်သန်းသည် ရိုးသားသူ ဖြစ်၏။ လွန်စွာ ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင် တတ်သူလည်း ဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော့်ကို မြင်လိုက်သည်နှင့် အခါးရည် (လက်ဖက်ရည်အကြမ်း) သောက်နေသော စားပွဲသို့ လာရောက် ထိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော် စကားမစမီ မှာပင် မောင်စောမြင့်သန်းမှ အောက် ပါအတိုင်း ပြောပြပါတော့သည်။

‘ဆရာရေ... ကျွန်တော့်အိမ်ဝင်းကွဲ တစ်ယောက် ခြုံသစ်မှာ ဝိုင်းမြေ တစ်ကွက် ဝယ်လိုက်တယ်ဆရာ။ သူ တို့ အဆောက်အအုံဆောက်မှာမို့ သစ်ဝါးနဲ့ အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းတွေ စု ဆောင်းနေကြပါပြီ။’

အဆောက်အအုံ မဆောက်ခင်မှာ သစ်များကို ခင်းကျင်းပြီး သံဃာစင်ကို စီမံပြီးတော့ ဝိုင်းမြေကို သန့်ရှင်းအောင် မြေသန့်ပရိတ်နာကြမှာ။

အဆောက်အအုံဆောက်ဖို့ မင်္ဂလာ အခါပေး ရက်ရွေးပေးဖို့နဲ့ နောက်တစ်ခု အဆောက်အအုံ မဆောက်ခင်မှာ မြေ သန့်တော့ သံဃာတော်တွေပင့်ပြီး ပရိတ်ကမ္မဝါစာ ရွတ်ဖတ်ကြမှာပေါ့ ဆရာ။

ရက်ရွေးပြီး ပရိတ်ရွတ်တဲ့အခါမှာ ပရိတ်မရွတ်ခင်မှာ အိမ်ရှင်က ဘာတွေ လျှောက်ထားရမယ်၊ ဘာတွေ

ဒီကောင် (သိဒ္ဓါရာဇာ) နဝင်းမြို့တော်

လျှောက်ထားသင့်တယ် ဆိုတာကို ဆရာက တစ်ခါတည်း စီမံပေးဖို့ပါ’ ဟု ပြောပြပါသည်။

‘အေးပါ... အိမ်ဆောက်ဖို့ မင်္ဂလာ အခါ ရက်ကောင်းရက်မြတ် ရွေးလဲပေး ပါမယ်။ နောက် အဦးလုပ်ရမယ့် မြေ သန့်ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ဖို့က ဆရာတော် သံဃာတော်တွေကို ပင့်ရင် ရနေတာပဲ ဘာတွေလိုသေးလို့လဲ’

ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည် နှင့်...

‘ပရိတ်ရွတ်ဖို့ ပင့်မှာလေ ဆရာရဲ့ သံဃာတော်များ မြေသန့်ပရိတ်ရွတ်ပြီး ဒါယကာများကို ကြွရောက်ချီးမြှင့်ပြီး ကြွရောက်ဂါထာနဲ့ ဖိတ်ကြားထားတဲ့ ညွှော်သည်တွေလဲ စုံအောင် ရောက်တာ နဲ့ ပရိတ်ကမ္မဝါစာရွတ်ဖတ် ချီးမြှင့်မယ့် ဆရာတော်များကို ကျွန်တော့်အိမ်မက အိမ်ဝိုင်းခြံထဲမှ ဦးစွာ လျှောက်ထားချင် သေးတာတဲ့။ ဒါကြောင့် ဘယ်ပုံဘယ် နည်းနဲ့ လျှောက်ထားရမှာကို ဆရာက စာနဲ့ရေးပေးဖို့ ပြောတာပါ’

ဟု တပည့်မောင်စောမြင့်သန်းက ထပ်မံ ရှင်းပြပါလေတော့သည်။

ကျွန်တော့်အနေဖြင့် နောက်ထပ်ပြီး မေးမြန်းခြင်းမပြုတော့ဘဲ အိမ်ဆောက် မင်္ဂလာအခါပေးအတွက် တွက်စစ်ရန် စီစဉ်ပါတော့သည်။



တပည့် မောင်စောမြင့်သန်းကို လည်း မြေသန့်ပရိတ်ကမ္မဝါ ရွတ်ဖတ် ခြင်းမပြုမီ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့ အား ဦးစွာလျှောက်ထားရန်အတွက် လျှောက်ထား တောင်းခံပန်လွှာ စာများ ကို ကူးယူစေပါတော့သည်။

မရှင်းလင်းသည်များကို နားလည် သဘောပေါက်အောင် ရှင်းလင်းပြောပြ ပြီး အိမ်ဆောက်မင်္ဂလာ အခါပေး စာတန်းနှင့် လျှောက်ထားလွှာစာတန်း တို့ကို ပေးအပ်လိုက်ပါသည်။

ယခု မြေသန့်ဝိုင်းခြံများ သန့်ရှင်း သည်ထက် သန့်ရှင်းအောင် ဆရာ တော် အရှင်မြတ်တို့အား ပင့်ဖိတ်ပြီး ဝိုင်းမြေသန့် ပရိတ်ကမ္မ ဝါစာ ရွတ် ဖတ်ပြီး ဒါယကာတို့အကျိုးအတွက် ချီးမြှင့်စဉ် အခါသမယတွင် ဦးစွာ ဝိုင်းခြံမြေရှင် ဒါယကာတို့မှ လျှောက် ထားအပ်သော လျှောက်ထားစာလွှာ ကို အောက်တွင် ပြည့်စုံစွာ ရေးသား ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုလျှောက်ထားလွှာ စာတန်းသည် ယခုအချိန်တွင် ဖျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီဖြစ် သော သာစည်ရိပ်သာ မဟာမင်္ဂလာ ကျောင်းတိုက်၏ ပထမသက်တော်

မည် ဆရာတော်ကြီး ဦးကုဏ္ဍာစာရမှ ချီးမြှင့်ခဲ့သောမူ ဖြစ်ပါသည်။

လျှောက်ထားလွှာ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရတ

တော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

'ဘဝတုသဗ္ဗမင်္ဂလ' [သုံးကြိမ်ဆို]

'ရိပုဇေယျတု သဗ္ဗဿ' [သုံးကြိမ်ဆို]

'အောင်ဇေယျတု' [သုံးကြိမ်ဆို]

အောင်တော်မူသခင် ဘုရားရှင်၏ ရွှေရင်
တော်ဖွား သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့
ဘုရား...

ဘုရားတပည့်တော် ဒါယကာ.....က
ရိုသေစွာ လျှောက်ထားပါ၏ ဘုရား။ ဤ
နေရာဌာနမှ အရှေ့သို့လားသော် သတ်မှတ်
ထားသော ကိုင်း တောင်သို့လားသော် သတ်
မှတ်ထားသောတိုင်း အနောက်သို့လားသော်
သတ်မှတ်ထားသောတိုင်း ပြောက်သို့လား
သော် သတ်မှတ်ထားသောတိုင်း ဤသို့
သတ်မှတ်ထားသော နယ်နိမိတ်အတွင်းမှ
မြေနေရာဌာနသည် တပည့်တော်ပိုင် ဖြစ်ပါ
သည်ဘုရား...

တပည့်တော်ပိုင်မြေ နေရာဌာနအတွင်း၌

လူကို မူအောင်၊ ဝေအောင်၊ မောအောင်၊
ယင်ယင်အောင်၊ ဖျားအောင်၊ နှာအောင်၊ ခေါင်းခဲ
ခေါင်းကိုက်အောင်၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်အောင်၊
မေ့လျော့အောင်၊ ပိုခြင်း၊ ရယ်ခြင်းရှိအောင်
ပြုလုပ်တတ်ကုန်သော၊ ဘီလူး၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်၊
ကုမ္ဘက်၊ နဂါး၊ အစိမ်းသရဲ၊ သင်းကျပြိတ္တာ၊
တစ္ဆေ၊ ပြေဖုတ်ဘီလူး၊ စသော နတ်မိစ္ဆာများ
အကယ်၍ ရှိနေခဲ့ပါလျှင် ယင်းတို့ ရိုတာ၊
နေတာကို တပည့်တော် အလိုမရှိပါ။ ပုနစ်
သက်ပါ။ သဘောမဟုတ်ဘုရား...

သို့ပါ၍ ယင်ဘီလူး၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်၊ ကုမ္ဘက်
နဂါး၊ အစိမ်းသရဲ၊ သင်းကျ ပြိတ္တာ၊ တစ္ဆေ
ပြေဖုတ်ဘီလူး၊ စသော နတ်မိစ္ဆာများကို
တပည့်တော်ပိုင်နက် မြေနေရာဌာနမှ ထွက်
ခွာ၍ သင့်တော်ရာဌာနသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်
ရန် ယေဘုယျဆုံးဖြတ် ပေးတော်မူပါရန် ရိုသေစွာ
လျှောက်ထားပါသည် ဘုရား...

ဖိတ်ကမ္မာ၊ ရွတ်ဖတ်၍ ပေးတော်မူပါရန်
အထူးလျှောက်ထားအပ်ပါသည် ဘုရား...

ဤစကားကို ဝိုင်းခြံမြေ ပိုင်ဆိုင်သူ
ကိုယ်တိုင်က လျှောက်ထားရမည် ဖြစ်
ပါသည်။ [မှတ်ချက်။ ။ ဤလျှောက်
ထားလွှာတွင်ကွက်လပ်ထား

သည် နေရာတွင် လျှောက်ထားသူ
ပိုင်ရှင်၏ အမည်နာမကို ထည့်သွင်း
ရန် ဖြစ်ပါသည်။]

သခု ကျွန်တော်ရေးအပ်သော စာရ
များမှာ အခွင့်အခါကြုံလျှင်ဖြစ်စေ၊ မြေ
သန့်ရန်ဖြစ်စေ၊ မြေကြမ်းများတွင် ဖြစ်
စေ၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အား
လျှောက်ထားလွှာအတိုင်း လျှောက်
ထားသင့်ပါသည်။

ထိုသို့ တိတိကျကျ လုပ်ကိုင်ဆောင်
ရွက်သော မြေနေရာ၊ မြေကွက်တို့တွင်
နေထိုင်ကြရသူများအနေဖြင့် စိတ်
ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာစွာဖြင့် ပျော်ရွှင်
စွာ နေထိုင်ကြရပါသည်။

တိုက်ဆိုင်မှုရှိခဲ့ပါလျှင် လုပ်သင့်လုပ်
ထိုက်သော အကြောင်းကောင်းတစ်ရပ်
ဖြစ်၍ စေတနာဖြင့် ရေးသားတင်ပြ
လိုက်ရပါတော့သည်။

ကောင်းမှုကိစ္စမှန်သမျှ လိုလား
တောင့်တတိုင်း ရရှိ ပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင် (သိဒ္ဓိရာစာ)
နဝင်းမြို့တော်

နားလေတွက်သလား

မီးယပ်ဖြူဆင်းသလား ငါးရံပုတူစားပါ

နားက လေတွေ အရမ်းထွက်လို့
မီးယပ်စုံနေရင်တော့ ရိုးရာဓာတ်စာ
လေးတစ်ခု တင်ပြလိုပါတယ်။
ဓာတ်စာလေးနဲ့ ပျောက်ပါတယ်လို့
မဆုတော့ ဟုတ်ရော ဟုတ်ရဲ့လားဟဲ့လို့ မေးစရာ ဖြစ်လာတော့တာပေါ့။
ဒီတော့လဲ မြန်မာတို့ရဲ့ ဓာတ်စာလေးတစ်ခုကို ဖော်ပြပါရစေ။ နားလေ ထွက်ခဲ့ရင် ငါးရံပုတူရွက်ကို
ချောက်သီး အရည်ခွဲခွဲလေးဆမ်းပြီး သုပ်စားကြည့်ပါ။ ကိုယ်တွေ့ သိပါလိမ့်မယ်။
ဒါနဲ့ ဆက်ရေးလိုက်ပါရစေဦး တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီ ငါးရံပုတူက ဘယ်လောက်
ထိ စွမ်းသလဲဆိုရင် အမျိုးသမီးတွေ မီးယပ်အဖြူဆင်းတဲ့အခါမှာလဲ အားကိုးလောက်ပါရဲ့။
ဘာသေးပါးမှ ပိုစရာမလိုဘဲ ငါးရံပုတူ ရွက်ကို ငါးရံဦးနှုန်း(ငါး)နဲ့ ရောစပ်ပြီး ဟင်းခါး ချက်စားလိုက်ပါ။
မီးယပ်ဖြူဆင်းရင် အပြန်ပျောက်တဲ့ အံ့ဖွယ် သေးတစ်ရွက်ပါပဲဗျာ။
လက်တွေ့စမ်းကြည့်ပါ။ ငါးရံပုတူရွက်နှင့်ပတ်သက်ပြီး နောက်တစ်ခါ အစွမ်းထက်သည့်ဓာတ်စာ
လေးတွေ တင်ပြပါဦးမည်။



ပသေယျတံ ဝဿသတံ အာရောဂုံ။
ထွန်းလွှိုင်(မြန်မာ)



အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိုပြည်လှပစိုဆိုရင်

တင်တင်အောင်

အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၈၈)

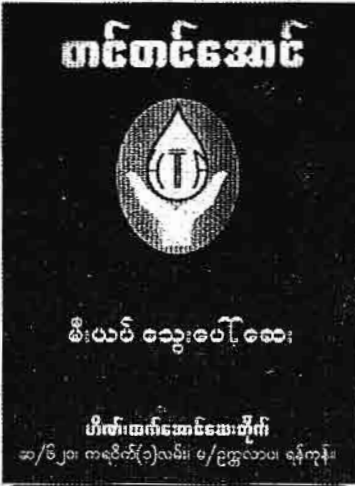
'ကုတ္တိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာဝန်ကား အဆင်းတည်း' ဟု လောကနိတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပစိုဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလ များမှာလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ငုပ်၊ ချွပ်၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်း ဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ငုပ်ခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။ သွေးမသန်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း၊



ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

အသားအရေ ညစ်ထေးမွဲခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနုပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေခွေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိုပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနုပြင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့ သောက် ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာ တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နုန်း (၃)ခွက်

ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အခိုးပုပ်များ ကင်း စင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ငုပ်ချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ချွမ်း လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် မှီဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုခံယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိုပြည်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ဟိတ်၊ထက်အောင် ဆေးတိုက်
 အမှတ် (အ/၂၆၀) ကရင်(၃)လမ်း ဆရာမကွက်
 (ပြောက်ညွှတ်ယာဆေးရုံကြီးအနီး) ပြောက်ညွှတ်ယာ(၂)လမ်း

မေမြတ်နိုးဦး (ဝိဇ္ဇာ/သိပ္ပံ)

ဝက်ခေါင်းပင်း၏

၆၅၀၆ (L.L.B)

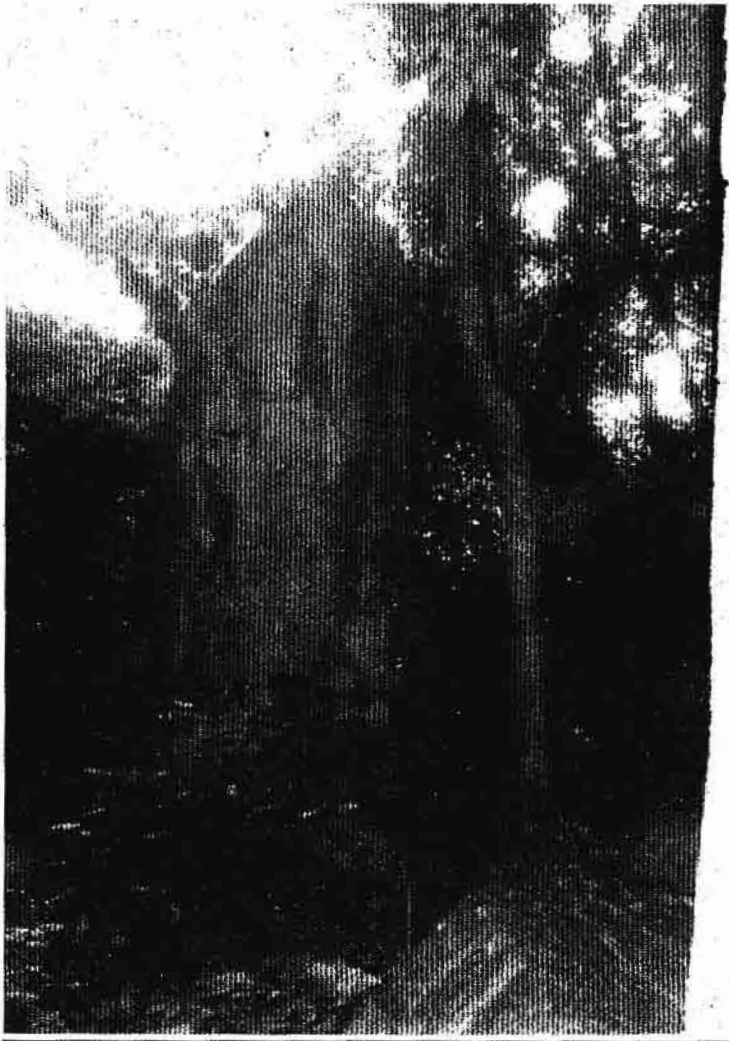
ဝိညာဉ်ပြုဟောင်းဆီသို့ (၆)

ယခင်ပပူ အဆက်

ကျွန်ုပ်အား ရွှေဆတ်ကျောက်ကို ခုလျှင် ရွှေပျော့ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနိုင် ပါသည်။ ရွှေဆတ်ကျောက်တွေသည် နေရာတွင် ရအောင်ယူခဲ့ပါဟု အတန် တန်မှာ၍ ရှာဖွေခိုင်းထားသော မိတ်ဆွေ များ၊ နော်ခလာခွန်လွန် ဆောင်းပါး ဖတ်ပြီး အိမ်တိုင်ရာရောက် ရွှေဆတ် ကျောက်လာတောင်းသော စာဖတ် ဝန်ထုပ်ထဲမှ အပိုရတ်ဝါသနာရှင် သုတေသီများကို အထူး သတိရမိပြန် ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ယခုရောက်နေသော အချိန် မှာကား နိုဝင်ဘာလ ဆောင်းကာလ ဖြစ်၍ ထို ရွှေဆတ်ကျောက်၊ ငွေဆတ် ကျောက်များ ရှာဖွေတွေ့ရှိရန် အချိန် မဟုတ်ပေ။ ထိုမိတ်ဆွေတို့ကိုခေါ်၍ မီးခိုင်းတောင်ပေါ်သို့ မိုးတွင်းအခါ လာ ရောက်ချင်ပါသေးသည်။ သူတို့ဆန္ဒ ပြည့်ဝသွားပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ခက်နေသည်က ဤဒေသမှာ ထိုအချိန် က အနက်ရောင်နယ်မြေ ငြိမ်းချမ်းသွား လျှင် ကောင်းလေစွဟု တောင့်တမိ ပါသည်။

နံနက်(၈)နာရီခွဲခန့်တွင် နေရောင် ကောင်းစွာ ရောက်ရှိလာ၏။ နှင်းကွဲစ ပြုနေပြီ။ ထို့ကြောင့် စေတီဝန်းကျင်သို့ သွားသွားလာလာ လေ့လာနိုင်လေ သည်။ တောင်ထိပ်ကမ်းပါးကြီးများမှာ အချွန်အတက်တို့နှင့် ရဲတိုက်ကြီးများ သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ သစ်ပင်မြင့်ကြီး



► မီးခိုင်းတောင် အနုမြို့လယ်မှ ဆင်လှည့်ကျောက်တိုင်

များမရှိပေ။ ချုံနွယ်အပင်ငယ်မျှသာ ကြုံကြားရှိ၏။ မီးခိုင်းတောင်ထိပ် ကမ်းပါးပေါ်တွင် ရေကန်တစ်ကန်ရှိ၏။ ရေကန် အနောက်ဘက် တာ(၅၀)အကွာသွား

လျှင် ချောင်းရိုးတစ်ခု တွေ့မည်။ ထိုချောင်းရိုးနှစ်ဖက်၌ ဇော်ဂျီတို့စိုက် ထားသော ပိန်းချည်ပင် (၅၀၀)ရှိသည်။ ပိန်းချည်ပင်များ၏ ပင်စည်လုံးပင်မှာ ဓားရိုးခန့် လက်မောင်းခန့် ရှိကြသည်။

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြည့်လှစင်း ၁၀၅



← မုတ်သိတ်ကုန်း

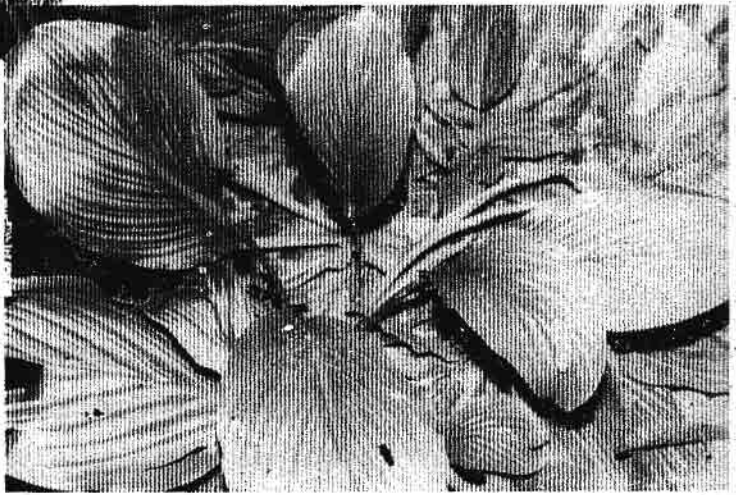
↓ နန်းထိုင်သီလူကုန်း

→ ထွဋ်ကုန်း

အပင်အောက်၌ တူးလျှင် ချိုင့်
သေများ ကြေးအိုးနှင့် အပြည့်စီရှိ၏။
ဘင်တစ်ကျပ်တွင် ချိုင့်သေတစ်မူးနှင့်
ကြေးနီတစ်မူးပစ်က ကုန်နီရွှေဖြစ်
သည်။ ယင်းချိုင့်သေကို တစ်နေ့တစ်မူး
စားက အိုသောသူ ပျိုး၏။ သုံးလစား
သော် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တောက်ပ
လာ၏။ ခြေဆစ်လက်ဆစ်မရှိ ဝါးလုံး
ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ နတ်ပြည်သို့ မြင်နိုင်
သွားနိုင်သော သိဒ္ဓိနှင့် ပြည့်စုံ၏။

ယင်းဇော်ဂိုးတို့မှာ ကုက္ကားအရပ်၌နေ
၏။ တပည့်အများရှိ၏။ ဝိန်းချဉ်ပင်
ပွင့်လျှင် အပွင့်ကိုလည်း ရွှေလုပ်၍ရ
သည်။ အပင်သေလျှင် ရေညှိအုပ်ထား
သည်။ ထိုရေညှိကို တုတ်နှင့်ကော်လျှင်
အချို့ မကန်းရုပ်၊ အချို့ ပုစွန်ရုပ်၊
အချို့ ကင်းရုပ်၊ အချို့ ဖားရုပ်၊
အချို့ ငါးရုပ်၊ အချို့ ပင့်ကူရုပ်
စသဖြင့် သတ္တန်တူကုန်၏။ ထို
အရုပ်တို့ကို လျှင်စွာကောက်၍ ယူရ
သည်။ ရုပ်သေ ရုပ်ရှင်များဖြစ်၏။

၁၀၆ နက္ခတ္တရာဇဝင်မြတ်စုစုစာ



* ရေကန်အရှေ့လေးတာတွင် အဆိပ်
ပင်တစ်ပင်ရှိသည်။ ထိုအပင်ရင်းတွင်
ဖုတစ်လုံးရှိ၏။ ယင်းအဖုတွင် ပြဒါးသေ
ထည့်ထားသည်။ လုံးရေ (၅၅၀)ရှိ၏။
ထို ပြဒါးသေကို စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ သံ၊
ပတ္တမြား ရတနာငါးပါး ရေနှင့် တစ်ရက်
စိမ်၍ ငုံ့သော် မိုးပေါ်ပျံနိုင်၏။

ယူလိုသော် ထောပတ်၊ ကြံ၊ ကျွဲနို့၊
မုန့်ဆီကြော်၊ ပျားရည်နှင့်လုပ်သည့်မုန့်၊
ယို၊ ငှက်ပျော့၊ ထန်းလျက် ခေါလေးခု
လေးမျက်နှာချ၍ ပူဇော်။ ဥပုသ် ခုနစ်

ရက်စောင့်။ အထူ လက်ငါးသစ်ရှိသော
သံသပိတ်တွင် တွေ့လိမ့်မည်။ အားလုံး
မယူရ။ လူတစ်ကိုယ် သုံးလုံးသာယူပါ။

နောင် သီလစင်ကြယ်သူတို့အတွက်
ထားရမည်။ အဆိပ်ပင်ကို မြင်စေရန်
ဆေးပင်ကား ပဒုမ္မာကြာဖြူပွင့်၊ ကန့်
ချုပ်ဖြူပွင့်၊ နံ့သာရည်နှင့်ကြိတ်၊ မျက်စိ
ကွင်း၍ကြည့်မှ အဆိပ်ပင်ကို မြင်ရ
မည်။ ဆေးအစုတ်မန္တန်မှာ...

‘ဥုံကရု၊ ကက်၊ မဟာနယ်၊ ဘန်ဝါ၊ ဝါ
သတ္တလံ၊ သရစိတ္တံ၊ ဂျားဟံအေး’

နေသော ရသေ့ကြီး၏ ထူးခြားမှုကို သတိပြုလိုက်မိသည်။ ထို့ကြောင့် လမ်းတစ်ကွေ့ ခေတ္တထိုင်နားစဉ် စုံစမ်း လိုက်မိ၏။

‘ဘရသေ့ တောင်တက်တောင်ဆင်း ခရီးလမ်းတွေ သွားခဲ့တာ တစ်ချက်မှ မောပန်းနွမ်းနယ်တဲ့ အနေအထားမျိုး မတွေ့ခဲ့ရဘူး။ ဘရသေ့မှာ ဆေး ကောင်း ဝါးကောင်းရှိရင် ပေးပါဦး’

‘ဆေးကောင်းဝါးကောင်းတွေ မရှိ ဝဲပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ရသေ့တို့တတ်အပ် တဲ့ ဂန္တိရပညာတစ်ရပ်မှာ ဂါထာမန္တရား အတတ်ဆိုတာ ရှိတယ်။ အဲဒီမှာ ပထဝီ သိဒ္ဓိမန္တန်တော်ရဲ့အစွမ်းဟာ မြေညီမှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ တောင်တက် တောင်ဆင်း ခရီးမှာဖြစ်ဖြစ် မမောပန်း ခရီးသွားနိုင် စေတယ်ကွယ်။’

တော့မှီရသေ့တွေဟာ တစ်ခါတစ် ရံ မိုင် (၂၀)ကျော် တောင်တက်တောင် ဆင်းခရီးတွေမှာ ဆွမ်းခံရတာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဒီမန္တန်တော်ကို နေ့စဉ် နံနက်တိုင်း သက်စေ့ ရွတ်ဖတ် သရဏ္ဍာယ်ကြရတယ်။ ခရီးသွားခါနီးမှာ လဲ အနည်းဆုံး ခုနစ်အုပ်ရွတ်ကြတယ်။ ခရီးသွားရင်းလဲ ရွတ်နေကြတယ်။

အဲဒါကြောင့် လူငယ်လူရွယ်တွေနဲ့ အပြိုင် ရသေ့အိုကြီးတွေ ခရီးကြမ်း သွားနိုင်ကြတာပေါ့’

‘အဲဒီမန္တန် သင်ပေးပါဦး ဘရသေ့ ရယ်’

‘မန္တန်က မှတ်မိလွယ်ပါတယ်။ တို လဲတိုတယ်’

ဣတိဝိသော ကာယေယော ဟင်္ဂိကာယော ဟေယေယံ။

အဲဒါလေးပဲကွယ်။ အလွတ်လိုက် ရွတ်ပြီး လျှောက်ပေါ့။ ကမမောင်းပြန် ရောက်ရင် ထူးခြားချက် သိလိမ့်မယ်’

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ခရီးအထွက် မှစ၍ ပထဝီသိဒ္ဓိမန္တန်တော်ကို တစ်လမ်း လုံး ရွတ်ပြီးလျှောက်ရင်း ရောက်မှန်း မသိ။ ကမမောင်းရွာသို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ တော့၏။ ထိုညက ဦးတင်အောင်နှင့် နော်ထူးကျေးအိမ်၌ပင် ညအိပ် တည်းခို ကြလေသည်။

နံနက်လင်းမှ ကမမောင်းသင်္ဘော ဆိပ်မှ မော်တော်စီး၍ အပြန်ခရီး စလေ ၏။

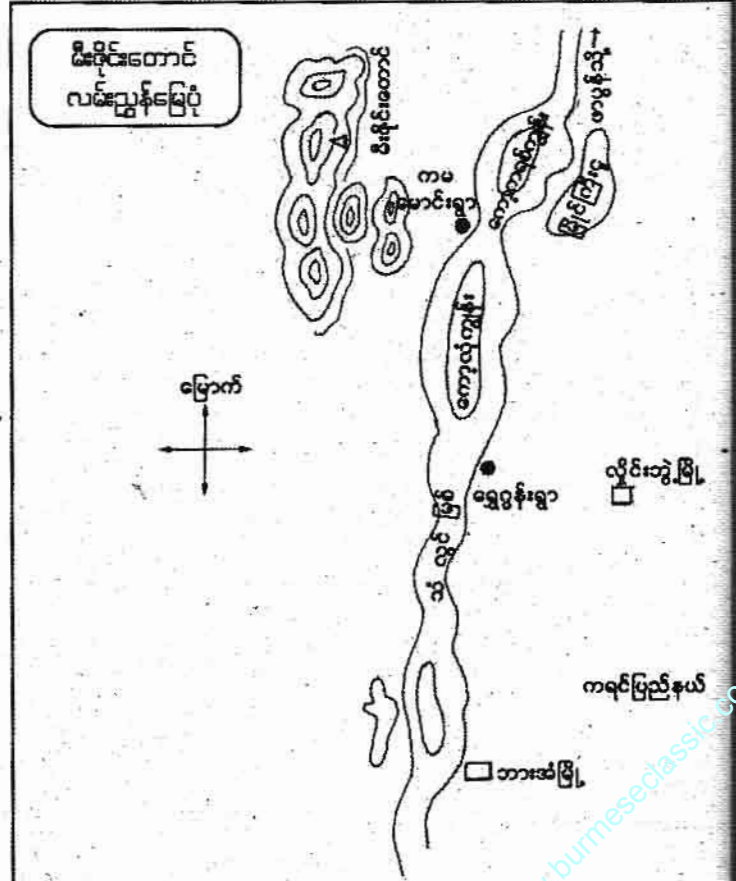
သံလွင်မြစ်လယ်မှ မြင်တွေ့ရသော မီးခိုင်းတောင်တန်းကြီး၏ သဘာဝ ရှုခင်းမှာ လွန်စွာ လှပလေသည်။ တောင်ထိပ်မှ ငုံ့ကြည့်ခဲ့စဉ် မြင်တွေ့ခဲ့ ရသော အလျားလေးမိုင်ခန့်၊ အနံ တစ်မိုင်ခွဲခန့် ရှည်လျားလျားသဏ္ဍာန်

ဝက်ခေါင်းမင်း၏ ဝိဇ္ဇာမြို့တော် အလုံ မြို့မှာ စိမ်းညိုသော တောအုပ်ကြီးအဖြစ် သာ မှန်ပျံ့ပျံ့ တွေ့မြင်ရတော့သည်။

ဂန္တိရသုတေသီ မိတ်ဆွေများနှင့် အတူ ရိက္ခာအပြည့်အစုံ သယ်ဆောင်၍ ရက်ရှည်လများ လာရောက်နေထိုင်ရင်း ဂန္တိရပစ္စည်းများ ရှာဖွေလျက် ဂန္တိရသုတ များ စုဆောင်းလေ့လာရန် နောက်တစ် ခေါက်တော့ ပြန်ရောက်ချင်ပါသေး သည်။

နယ်မြေကြီး ငြိမ်းချမ်းသာယာပါစေ ကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းများ အခါခါ တောင်းရင်း နှုတ်ဆက်လက်ပြ ခွဲခွာခဲ့ ရပါသတည်း။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။
အောင်ရ(LL.B)



ပေါက်နှစ်

နှင့် အစီအစဉ်

ရွှေဖြူစော့ပွားနီ
(ဖြူငြိမ်)



၁၉၉၈ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည် လောကီပညာ နှစ်ပတ်ပတ်စား စာမျက်နှာ အမှတ် (၂၀)တွင် ဆောင်းပါးရှင် မျိုးသီဟ (မင်းတုန်း)မှ “မသိလိုမေးပါရစေ ညာရင်များ ဖြေကြားပေးပါ” ဘုရားစာပေတွင် “ပေါက်နှစ်”သည် ဆယ်နှစ်မျိုးရှိသည်။ မည်ကဲ့သို့ ဆုံးရှုံးရသည်။ ပေါက်ပင်၏ မည် သည့်နေရာတွင် “ပေါက်နှစ်”ရှိတတ် သည် စသည်တို့ကို ကျကျနန သိရှိ ထားသော ပညာရှင်များမှ ဖြေကြား မေးပါရန် လေးစားစွာ တောင်းခံ ထားသည်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။

မျိုးသီဟ(မင်းတုန်း)၏ ယင်းစာမူ ကလေးကို ဖတ်ရှုရပြီးနောက် စာရေး ဆူသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဆက်တိုင်း အမေးအဖြေကဏ္ဍကို ဦးစွာ ဖတ်ရှုကြည့်မိပါသည်။ မည်သည့် ညာရင်မှ ဖြေကြားထားခြင်းကို မတွေ့ ရပါ။

အမေးစာမူရှင် မင်းသီဟ(မင်းတုန်း) ထောင်းခံထားသည်ကို ပြန်ကြားပေး ပြန်ဆန္ဒဖြင့် စာရေးသူသည် ကိုယ်ရင်း စာနာစိတ်ထားပြီး မိမိထက် အတွေ့ အကြုံရှိသူ၊ သက်ကြီးဝါကြီးများထံ ဆွေလာမေးမြန်းသောအခါ “ပေါက် နှစ်”သည် ရှိတော့ရှိပါသည်။ သို့သော် ဆွေကြိုရရှိရန် ခဲယဉ်းသည်ဟုသာ ပြန်ကြားခဲ့ကြပါသည်။

“ပေါက်နှစ်”မှာ နှစ်ပျိုးရှိပါသည်။ လိမ္မော်ရောင်နှင့် အနက်ရောင်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ပေါက်နှစ်ရှိသောအပင်ကို

တွေ့ရန် ခဲယဉ်းပြီး အပင်တစ်ရာမှာ တစ်ပင်တွေ့ရန် မလွယ်ပါ။ “ပေါက် နှစ်”အနက်ရောင်မှာ ပို၍ ရှားပါးပါ သည်။

“ပေါက်နှစ်”ရှိသော အပင်သည် ပင်စည်၏အထက် (မြေပြင်အထက်မှ စ၍ ခြောက်ပေ ခုနစ်ပေခန့်မှစ၍ “ပေါက်နှစ်”ကို တွေ့ရတတ်ပေသည်။)

“ပေါက်နှစ်”အနက်ကို တောင်ပေါ် ဒေသ သစ်ကြီးဝါးကြီးများ ပေါက် ရောက်ပြီး အသက်တမ်းကြီးသော အပင်များထဲတွင် တွေ့တတ်ပါသည်။

“ပေါက်နှစ်”နှင့်ပတ်သက်၍ ရှာမှီး ဖြေကြားရသော် ပေါက်၊ လက်ပံ၊ ငွေ့၊ ဆန်ဆေးစသော အပင်များသည် အပင်မည်မျှကြီးထွားစေကာမူ အနှစ် သားကို တွေ့ရန် ခဲယဉ်းပါသည်။

ပေါက်ပင်သည် အနှစ်တစ်ခုရှိပါ က ယင်းပေါက်နှစ်သည် သိဒ္ဓိတစ်ခုခု ပြီးမြောက်သည်ကို တွေ့ရသည်။

“ပေါက်နှစ်”ကို ရှိပြီး တွေ့ပြီးဆိုလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ပေါက်နှစ် စစ်၊ မစစ် ဟုတ်မဟုတ် လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့် ပါ။ ပေါက်နှစ်စစ်ပါက ရေတွင် ထည့် လျှင် ရေမပြုပ်ပါ။

ရေတွင် ပေါက်နှစ်ထည့်ပြီး ဆယ် မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ပေါက်နှစ်ထည့် ထားသောရေသည် လိမ္မော်ရောင်ဖြစ် သည်ကို တွေ့ရပေမည်။ ယင်းပေါက် နှစ်သည် “လိမ္မော်ရောင်ပေါက်နှစ်”

ဖြစ်ပါသည်။

ပေါက်နှစ်အနက်သည် အစစ်ဖြစ် ပါက ရေတွင်နှစ်သော်လည်း ရေမှာ အရောင်မပြောင်းပါ။ ပေါက်နှစ်ကို အသုံးပြုရာ၌ “ဥစ္စာလို ရန်ပြိုဟ်ရှာ” ဟူသော စကားနှင့်အညီ (ပေါက်+နှစ်) (ဝေဗ္ဗ)ရန်ဓာတ်နှင့် ကိုက်ညီသဖြင့် အဆောင်ကောင်းများ ပြုလုပ်၍ ဆောင်ထားလျှင် ရန်အန္တရာယ်အပေါင်း မှကင်းဝေး၍ ကြာသပတေးသားသမီး များအတွက် ပို၍ သင့်တော်သည်။

မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်သလို ဘုရား ရုပ်ပွားတော်၊ ရှင်ဥပဂုတ္တပုံတော် ပုတီး စသည် ထုလုပ်ပူဇော်နိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ရန်ဓာတ်ကို အောင် နိုင်၍ လ၊ ဆယ့်နှစ်လတွင် မည်သည့်လ ၌မဆို လဆန်း(၉)ရက်၊ လပြည့်ကျော် (၉)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့နှင့်လည်း တိုက်ရမည်။ ယင်းလဆန်း(၉)ရက်၊ လပြည့်ကျော်(၉)ရက်၊ ကြာသပတေး နေ့ စနေအချိန်မှာ...

“ပိတုန်း”ရှင် ထုလုပ်၍ အောက်ပါ ရန်အောင်မြင်ဂါထာကို ကိုးခေါက် ဘုရားရှေ့မှာရွတ်ဆိုပြီး ဘုရားမှာ (၉)ရက် လှူထားပါ။

ဂါထာရွတ်ဆိုသော အချိန်သည် နံနက်(၉)နာရီတိတိအချိန်တွင် ဖြစ်ရ

မည်။ ဘုရားတွင် (၉)ရက်လှူပြီး ဆောင်ထားလျှင် ရန်ဟူသမျှ အားလုံး အောင်နိုင်၍ လာဘ်လာဘရွှင်လန်း ကာ စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်လာပါမည်။

ရန်အောင်ခြင်ဂါထာတော်

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါပေ ရက္ခတု နိစ္စံ
ဓမ္မောပေ ရက္ခတု သဒ္ဓါ
သံဃောပေ ရက္ခတု ဒိနေ
သုခိယော ယုကော ဘဝေ။
- ၂။ မာရာဠဝ နာဠာဂီရိ
အဂုံလိစိဉ္စ ဝသ္မကံ
နန္ဒော ပနန္ဒ ဗြဟ္မဉ္စ
ဇယော ဇယတု မဂုံလံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါပေ = ဗုတ်ခေါပေ
- ရက္ခတုနိစ္စံ = ရက်ခတုနိတ်စံ
- ဓမ္မောပေ = ခမ်မောပေ
- ရက္ခတုသဒ္ဓါ = ရက်ခတုသဒါ
- ၂။ မာရာဠဝ = မာရာလဝ
- နာဠာဂီရိ = နာလာဂီရိ
- အဂုံလိစိဉ္စ = အဂုံလိစိနိစ
- နန္ဒော = နန်ဒေါ
- ပနန္ဒ = ပနန်ဒ
- ဗြဟ္မဉ္စ = ဗြန်မင်စ
- မဂုံလံ = မင်ဂလံ

အနက်

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ရက္ခတု-စောင့်ရှောက်တော် မူပါစေသတည်း။
- ဓမ္မော- တရားတော်မြတ်သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ သဒ္ဓါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခတု- စောင့်ရှောက်တော် မူပါစေသတည်း။
- သံဃော- သံဃာတော်မြတ်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဒိနေ ဒိနေ- နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၊ ရက္ခတု- စောင့်ရှောက်တော် မူပါစေသတည်း။

၁၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်) သုခိဒီယော ယုကော- ချမ်းသာလျက် အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ ဘဝေ ဘဝါပိ- ဖြစ်ရပါလို၏။

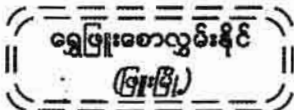
၂။ မာရာဠဝ နာဠာဂီရိစ- မရိနတ်တစ်ဖြာ၊ အာဠာဝကဘီလူး၊ မိုက်ရှူးခဲရှာ၊ နာဠာဂီရိဆင်ကို လည်းကောင်း၊ အဂုံလိစိဉ္စ ဝသ္မကဉ္စ- အဂုံလိမာလတားပြုလူဆိုး၊ ကိုယ်ကျိုးဆုံးရှာစိဉ္စမာဏမိန်းမလှနှင့်၊ ဝါဒဆိုးညစ်သစ္စကဆို၊ ပရိဝိုဇီကိုလည်းကောင်း၊ နန္ဒောပနန္ဒဗြဟ္မဉ္စ- တန်ခိုးထန်သော နန္ဒောပနန္ဒ၊ ခေါ်ကြထင်ရှား၊ နတ်နဂါးနှင့်၊ တရားအလွဲ အစွဲသန်လှ ဗမာဗြဟ္မာကို လည်းကောင်း၊ ဇယော- အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ (မေ- အကျွန်ုပ်အား) ဇယတုမဂုံလံ- အောင်ခြင်းမက်လာကို ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရဝီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မြောစရိယ(မဟာဂဝါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာဏက-ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

စာရေးသူ တင်ပြဖြေဆိုထားသော ဖြေဆိုချက်သည် အားလုံးပြီးပြည့်စုံချင်မှ စုံပေမည်။

ဒါကြောင့် ပညာရှင်များအနေနှင့် ပေါက်နှစ်နှင့်ပတ်သက်၍ လိုအပ်ချက်များ တွေ့ရှိထားပါလျှင် အမေးရင်နှင့် အားလုံးအတွက် ပြန်လည်၍ ထပ်ဆင့်တင်ပြပေးပါရန် အနူးအညွတ် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

မေတ္တာမှန်ဖြင့်...



စာမျက်နှာ (၁၁၀)မှ အဆက်

အခပ်မှ ရောက်စောင့်ခတ်၊ ခမ်းဆူထမ်း (၄)ဆယ်၊ မုန်ကြော် (၄)ခု၊ ဝါကြော် (အခြီးမကျိုး၊ ခေါင်းမကျိုး) (၄)ကောင်၊ ပန်းအဝါ (၄)ပွင့်၊ တံခွန် (၄)ခု၊ သိမ်ဆီတောင်၊ အခပ်သို့ နေဝင်ရန်ရှိ ပုံပါ။ ရွာနတ်ကိုမှ ထမ်းဖြူ ဝါကြော် ၄ကောင်၊ ရွာရွက်ထဲထည့်ပြီး ကွမ်းယာ လှော်တော်ဖြင့် နေမထွက်ခင်ပုံပါ။ နေဝင်စုန်းစာချပါ။

(၅)စနေသင်္ဂါရောဂါယတြာ ထမ်းခုနစ်ထမ်း၊ အသားဟင်းခုနစ်ခု၊ ခေါ်မှာထည့်ပြီး အနောက် တောင်သို့ ပို့ပါ။ ရွှေဆံတော်ဘုရားကို ဆွမ်းကာပန်းလှူ။ ရေကြည်တော်ကပ်ပါ။

(၆)ဣန္ဒြေသင်္ဂါရောဂါယတြာ မုန့် ဝါကြော်တို့ကို အနောက်အရပ်မှ မုန့်ဖြူး မုန့်နီ (၅)ခု၊ ဝါကြော် (၅)တို့ဖြင့် ပိုရပါမည်။ ကျန်းမာ ချမ်းသာအောင် ရွှေပလ္လင် (ခေါ်)ဆတ်တော်ကိုလှူပါ။

(၇)ရာဂဏ္ဍိယရောဂါယတြာ စက်တော်ရာဘုရားအား ဆွမ်းရေချမ်း၊ ပန်းဆီဖြင့် ဆက်တပ်လှူဒါန်းပါက လူမှုရေး အကျပ်အတည်း၊ ကျန်းမာရေးအညံ့များကို ပြေပျောက်စေပါသည်။

(၈)သောကြာဇာတိရောဂါယတြာ အိမ်စောင့်နတ်ကို ထမ်း (၆)ဆယ်၊ ဝါကြော် (၆)ကောင်၊ သစ်သီး၊ ပန်းပွင့်၊ ပန်းဝါ ထည့်၍ မြောက်အရပ်သို့ပါ။ ရွှေဘုံသာမြတ်စွာဘုရားကို ရည်စူးပန်း၊ သိမ်၊ ဆွမ်း၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ဆက်တပ်လှူပါ။ လူပြု သူပြုမာကျန်းမာရေး စီးပွားရေးကအစ အဆင်ပြေလာမည် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ တင်ပြအညံ့ သက်ရောက်ကြာမှာ ကျေးလက်တောရွာတယ်နေထိုင် အသုံးပြုနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

စုန်းပြု၊ လူပြု၊ နတ်စမ်းယတြာတို့ကို ခေတ်နှင့် မလျော်ညီသော်လည်း ရိုးအစွဲ ပယောဂအစွဲရှိသူများအပို ယောဂ္ဂင်္ဂင်ရန် အလိုငှာ ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ရိုးရာအစွဲ နတ်အရိပ်များအပို သိစေလိုသူများအား တင်လိုက်ရပါသည်။

အာယု မေတ္တာ ရပ်ခံ ဝလ်
// မောင်ဗဟိုဦးအင်းတော် //

သက်ရောက်အလိုက်

သက်ရောက်အလိုက် ယတြာချေ
ညည်းကို မတင်ပြမီ ဦးစွာ ယတြာချေ
ဆိုသော် အသက်ကို တည်ပြီး (၈)နှင့်
ပေးပါ။

(၈)ဆိုတာ အရပ်ရပ်မျက်နှာ
အသံစားပြု ဂြိုဟ်(၈)လုံးကို ဆိုခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ အရပ်မျက်နှာပြု ဂြိုဟ်
အရပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ
သောကြာ		ဗုဒ္ဓဟူး
ရာဟု	ကြာသပတေး	စနေ

(ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ပြပုံ)

တနင်္ဂနွေသားသမီးကို ဥပမာပြု၍
ဆိုလိုပါသည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီး
အသက်ကို တည်ပြီး(၈)နှင့် စား
နိုင်...

- (၁)တနင်္ဂနွေကြွင်းလျှင် တနင်္ဂနွေ
သက်ရောက် ဖြစ်ပါသည်။
- (၂)တနင်္ဂနွေကြွင်းလျှင် တနင်္လာ
သက်ရောက် ဖြစ်ပါသည်။
- (၃)တနင်္ဂနွေကြွင်းလျှင် အင်္ဂါ သက်
ရောက် ဖြစ်ပါသည်။
- (၄)တနင်္ဂနွေကြွင်းလျှင် ဗုဒ္ဓဟူး
သက်ရောက် ဖြစ်ပါသည်။
- (၅)တနင်္ဂနွေကြွင်းလျှင် စနေ
သက်ရောက် ဖြစ်ပါသည်။
- (၆)တနင်္ဂနွေကြွင်းလျှင် ကြာသ
ပတေးသက်ရောက် ဖြစ်ပါသည်။
- (၇)တနင်္ဂနွေကြွင်းလျှင် ရာဟု
သက်ရောက် ဖြစ်ပါသည်။
- (၈)တနင်္ဂနွေကြွင်းလျှင် သောကြာ

ဖောင်တော်
(အင်းတော်)

သက်ရောက် ဖြစ်ပါသည်။
ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ပြပုံအရ လက်
ယာရစ် မိမိပေးနံ့မှစပြီး
အကြွင်းအလိုက် ထောက်
ကြည့်ပါ။

အသက်အရ မိမိသည်
မည်သည့် ဂြိုဟ်တွင် သက်
ရောက်ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့ရ
မည် ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်နေ
သားသမီးများ တနင်္ဂနွေသား
သမီး ဥပမာအရ အဖြေရှာ
ကြည့်ပါ။

သက်ရောက်အလိုက်ယတြာ
ချေနည်းကို ဆက်လက်
တင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

- (၁)တနင်္ဂနွေ သက်ရောက်
ယတြာ
'ဖောင်တော်ဦး ဘုရားကို
ရည်စူးပြီး ဆွမ်းကပ်ပါ။
တစ္ဆေဖမ်းလျှင်၊ ထမင်း
(၆)ဆုပ်၊ ကွမ်းယာ၊ ဆီမီး၊
ပန်းအနီ ထည့်ပြီး ခေါလုပ်၍
အရှေ့မြောက် အရပ်သို့ ပို့ပါ။
ချမ်းသာ ကျန်းမာလာမည်။
- (၂)တနင်္လာ သက်ရောက်
ယတြာ
ရွှေတိဂုံ၊ ရွှေစည်းခုံ
ဘုရားအား ဆွမ်းကပ်ပါ။
သူငယ်နာ ခမည်းပေးပါက

ယတြာချေနည်း



ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာစေရန်
ရွှေတိဂုံ၊ ရွှေစည်းခုံဘုရား
ကို ဆွမ်းကပ်လှူပါ။ အိမ်
နတ်၊ ရိုးရာနတ်များကို
ပထမပူဇော်ပါ။

ရိုးရာနတ်ကို ပူဇော်
ပေးပါက ကြက်ဖို၊ ကြက်မ
တင်ရပါသည်။ အိမ်တွင်း
ကျန်းမာရေး မကောင်း
ပါက ဆောင်ရွက်နိုင်ပါ
သည်။

(၃)အင်္ဂါ သက်ရောက်
ယတြာ

ဥစ္စာစီးပွားရေး အဆင်
မပြေနှင့် ကျန်းမာရေး၊
လူမှုရေးတို့တွင်လည်း အ
ဆင်မပြေဖြစ်ပါက ရွှေ
တန်ဆာ ဘုရားကို ဆွမ်း၊
ပန်း၊ ရေချမ်းတို့ဖြင့် ဆက်
ကပ်လှူဒါန်းပါ။ အဆို
အညံ့များ ပြေပျောက်သွား
မည် ဖြစ်ပါသည်။

အရှေ့တောင် အရပ်က
ဖမ်းစားယှဉ် ပူးကပ်ပါက
ထမင်း၊ အသား၊ မီးဖုတ်
ဖြစ်စေ၊ အသားကင်
(ငါးကင်)ကို ခေါတွင်
ထည့်ပြီး အရှေ့တောင်
အရပ်သို့ ပို့ပါ။

(၄)ဗုဒ္ဓဟူး သက်ရောက်
အဟော
သူနာ မေးလျှင် တောင်



..... ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမိထုံ

သမားအိုဆေးဖျက်

မှ ထုတ်ထုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး



သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ခြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးရွှယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးရွှယ်၏ပြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ဗိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၅၅၇] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဖက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးမိုးတောင်၊ ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလွေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၁၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏အန္တရာယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်းအေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ပိုခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေအေ စမ်းသပ်မှု၌ (၄) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ပွားကျန်းမာခြင်းသာ နည်း၊ သွေးစစ်ဇီဝဓာတ်များ မြန်မြန်စောင့်ကြည့်တတ်ကာကွယ်သည့် ဆေးထက် သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထိန်းသိမ်းပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါသည့်အတွက် ရာသီဥတုအဖျက်ခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ ယာဉ်မောင်းများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေပန်တန်း ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

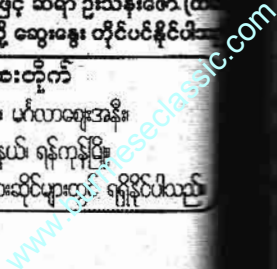
သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျွဲခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးဆိုးသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်တတ်ကို ကြည့်လင် လန်းဆန်းညက်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတုဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနိမိတ်အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ ထူးကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (ထာဝပုဂ္ဂိုလ်) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးမေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၅၇) (၁၀)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်အနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း- ၂၉၀၆၀၀ အပြုပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။



[၁]

နိဗ္ဗာန်

လိုရာရောက်မည့်

အလိုတော်ပေါက်

သမိုင်းဝင်ဘုရားကြီး

ရန်ကုန်မှ မိတ်ဆွေမိသားစုက ရှမ်း
ညွှန်နယ်တောင်ပိုင်း အင်းလေးကန်
အထိ တန်ခိုးကြီးဘုရားများကို
မြော်ကြည့်ညို ကန်တော့လိုသော
ကြောင့် စာရေးသူ ကျွန်တော်အား
အကူအညီတောင်းခံလာသဖြင့် အလုပ်
အားလပ်ရက်ကို ချိန်းဆိုကြပြီး
ညောင်ရွှေတစ်ဝိုက်နှင့် အင်းလေးကန်ရှိ
ဘုရားများသို့ ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

အင်းလေးကန်ကြီးအတွင်း နာမည်
ဆော် တန်ခိုးကြီးဘုရားဖြစ်သော
အောင်တော်ဦးဘုရားကို ပူးမြော်
တန်တော့ပြီး အင်းလေးကန်ဒေသရှိ
အော်ဘုရားပုထိုးများတွင် နှစ်၊ လ၊
မော်၊ နေ့ စသည်ဖြင့် ရှေးသမိုင်းဝင်
အချက်အလက်(၃၄)ချက်နှင့် ထူးထူး
ဆန်းဆန်း မှတ်တမ်းတင်စာ မှတ်တမ်း
မှတ်ရာ အများဆုံးတွေ့ခဲ့ရသည့်
"လိုရာရောက်မည့် အလိုတော်
ပေါက်" တန်ခိုးကြီးဘုရားအကြောင်း
ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူ
များအတွက် ရှာဖွေရေးသား တင်ပြ
လိုက်ပါသည်။

သာသနာတော်ကြီး ပြန့်ပွား ထွန်း
ကားရန်အတွက် အားကြီးမာန်တက်
ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော ဘုရားဒါယိကာ
ကြီးများဖြစ်သည့် သီရိဓမ္မာသောက
မင်းကြီး၊ မင်းကြီးအနော်ရထာ၊
မင်းကြီးအလောင်းစည်သူ၊ မင်းကြီး
ရေတီစည်သူ၊ ပုဂံမင်းဆက်မှ ဘုရင်
အမွန်နစ်မင်း၊ ညောင်ရမ်းမင်းဆက်မှ
အင်းဝနန်းစံ ဧကရာဇ်မင်းဖြစ်သော
သီရိမဟာ သီဟသူရဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံ
နေမင်း စသည့် မင်းများမှာ တစ်ဆက်
ပြီးတစ်ဆက် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့
သော ဘုရားဖြစ်ပါသည်။



▲ အလိုတော်ပေါက်ဘုရားကြီး၏ တံတောင်ဆစ် အထောက်အကူအတွင်း
တူဟောင်းစေတီရှိရာ အပေါက်

နှောင်းခေတ်တွင်လည်း ညောင်ရွှေ တို့မှ ထပ်မံပြုပြင် ကိုးကွယ်ခဲ့သော
စော်ဘွားစောမောင်နှင့် စောရွှေသိုက် ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရှိခဲ့

ရပါသည်။

ဘုရားသမိုင်းအစ သီရိဓမ္မာလင်္ကာကြီး

စေတီပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊ ရေတွင်းပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင် တည်ခဲ့သော အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး(ဘီစီ-၂၃၂ မှ ၂၃၂)၏ စေတီပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင်ထဲမှ တစ်ဆူအဖြစ် ပါဝင်သောဘုရား ဖြစ်ပါသည်။

၁၈၈၂ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁၁)ရက် သောကြာနေ့ မူရင်းပုရပိုက်မူမှ ဦးကျော်ကျော် ရေးကူးထားသည့် ဘုရားပေါက်သမိုင်း ရက်ချုပ်စာတမ်းတွင် အလိုတော်ပေါက်စေတီဟု မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

သီရိဓမ္မာလင်္ကာထက် **“အင်းဘုရား”**ဟု တွင်ခဲ့ပြီး **“ငါးတင်းဝင်ပုတ်”**ကဲ့သို့ ဘုရားသဏ္ဍာန်ရှိသည်ဟု သိရှိရသည်။ ဖိနပ်တော်(၃)တောင် (၁)မိုက်၊ အထက်ပိုင်း (၃)တောင် (၁) မိုက်၊ ဓာတ်တော်(၂)ဆူ ဌာပနာ၍ ထီးတော်တင်လှူခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

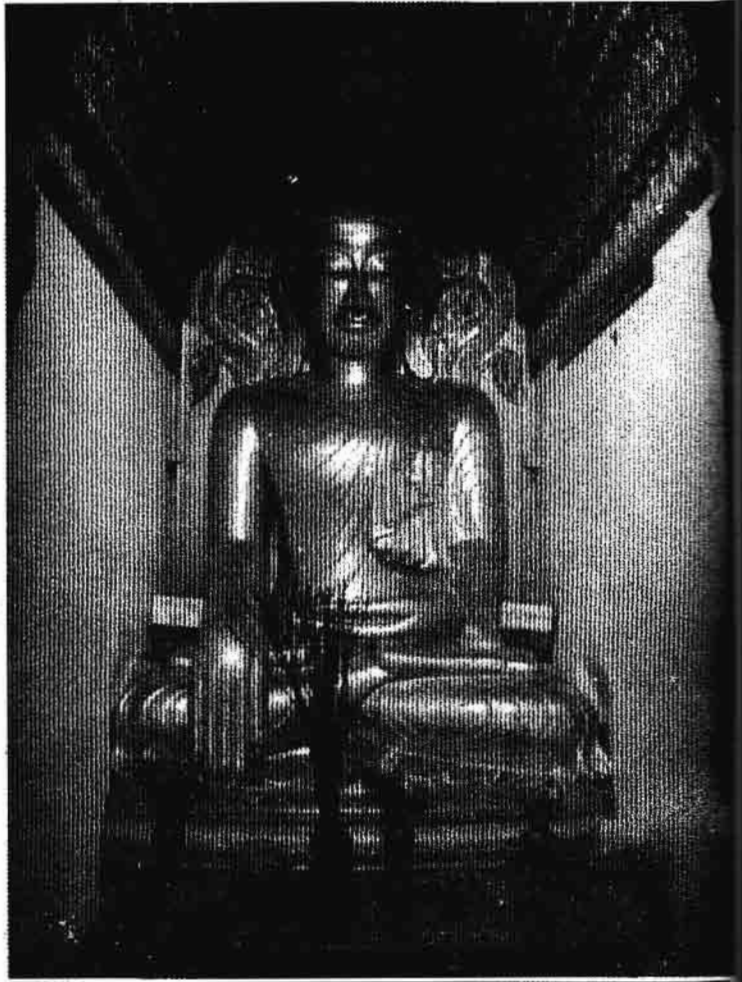
ဒုတိယ ဘုရားဒါယိကာ

မင်းကြီးအနော်ရထာ

ထို သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးလက်ထက် တည်ထားခဲ့သော အလိုတော်ပေါက်ဘုရားမှာ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ လွှမ်းခြုံလျက် ဖိနပ်တော်သာလျှင် ကျန်ရစ်သည်ကို မင်းကြီးအနော်ရထာ (ခရစ်နှစ် ၁၀၄၄-၁၀၇၇) ညောင်ရွှေ အင်းလေးသို့ ရောက်ရှိစဉ် ပြန်လည်ဖြူပြင်ခဲ့ပါသည်။

ဖိနပ်တော် (၄)တောင် (၁)မိုက်၊ အထက်ပိုင်း (၄)တောင် (၁)မိုက်၊ ဓာတ်တော်(၈)ဆူ ဌာပနာ၍ ထီးတော်

၁၁၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်ဗုဒ္ဓ၏



◆ အရှေ့ဘက်နှင့် ဘုရားကြီး

သစ်တင်၍ ထပ်မံ တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

တတိယ ဘုရားဒါယိကာ

အလောင်းစည်သူ

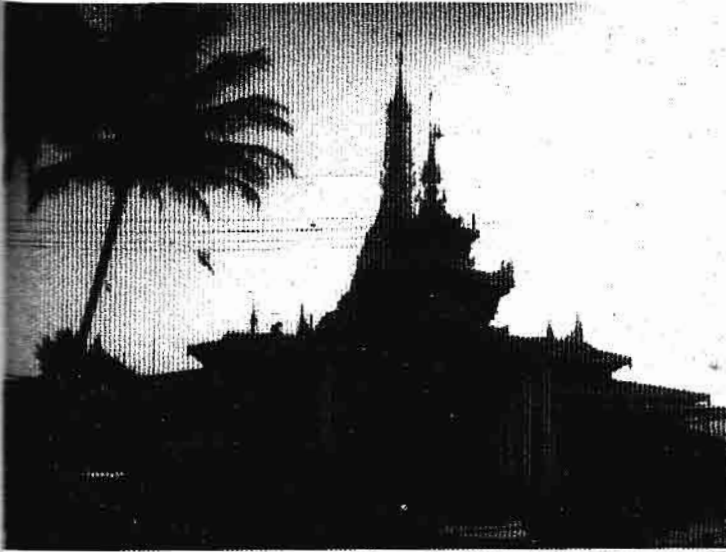
မင်းကြီး အလောင်းစည်သူ ခရစ်နှစ် ၁၁၁၃-၁၁၆၅)၌ အင်းလေး ဒေသ မြစ်ဆုံဝ လိပ်ကုန်းဆိုသည့် အရပ်တွင် စခန်းချနေထိုင်စဉ် ဝန်းကျင်အနေအထားကို လေ့လာရာ ကုန်းတစ်ခုကို မြင်လေသည်။

ထိုကုန်း၏ သာယာမှုကို လိုလားသောကြောင့် စေတီတည်လိုသည်ဟု စုံစမ်းစေရာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်

အနွယ်ဝင် စေတီနေရာဟောင်းဟု သိလေသော် ရတနာဆယ်ပါး စီထားသော ဖလားမှောက်ပြီး အင်္ဂုဏ်ပြုလေသည်။

ထိုအခါ မှောက်ထားသော ဖလားထဲသို့ ဓာတ်တော်များ ကိန်းဝပ်သည်ကို မြင်လေသော် ထိုနေရာ၌ပင် ထပ်မံ၍ စေတီတည်ထားတော်မူသည်။

ဖိနပ်တော် (၄)တောင် (၁)မိုက်၊ အထက်ပိုင်း (၄)တောင် (၁)မိုက်၊ ဌာပနာတွင်း ရတနာဆယ်ပါး ဖလား (၁)လုံး၊ တိမ်တိုက်မှ ရသော ကျောက် (၁)၊ ဆင်စွယ်ဖျားမှရသော ကျောက် (၁)၊ တစ်သိန်းတန် ပုလဲ (၁)၊ ကျောက်



◀ မော်ဆော်ထိပ်မှ အတက် အလိုတော်ပေါက် ဖောင်တန်း

▶ အမှတ်တရ ထူးထောင်းပစ္စည်း အထောင်ဆိုင်များ



သံပတ္တမြား(၃)ပြည် ထိုတိမ်ကျောက်၊ ဆင်စွယ်ကျောက်၊ ပုလဲ၊ ပတ္တမြားတို့ဖြင့် ဘုရားဆင်းတုတော်တစ်ဆူ ပြုလုပ်၏။

ထို့ပြင် ရွှေဆင်းတုတော် (၄)ဆူ၊ ငွေဆင်းတုတော် (၇)ဆူ ပါဝင်ပြီး အားလုံးကို ဌာပနာတော်မူပြီးမှ စေတီတော် တည်ထားသည်ဟု သိရှိ မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

ပြီးနောက် “ရတနာစေတီ” ဟု ဖုရလိုက်၌ ရေးသား၏။ ထီးတော်တင်ပြီး စေတီအနီးရှိ လိပ်ကုန်းရွာတွင် နန်းတော်ဆောက်ကာ မိဖုရား၊ မှူးမတ်များ ခြံရံလျက် (၇)နှစ်တိုင်တိုင် နေထိုင်တော်မူသည်ဟု သိရပါသည်။ နောင်အခါ ဤနေရာ၌ မြစ်ဖြစ်လာမည်ဟု ပုဂ္ဂိုလ်များဖြူ၊ ညိုတို့က ဟောလေသည်။

စတုတ္ထ ဘုရားဒါယိကာ

နရပတိစည်သူ

နရပတိစည်သူမင်းကြီး (ခရစ်နှစ် ၁၁၆၈-၁၂၁၁) ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းသို့ တိုင်းခန်းလှည့်လည်စဉ် “မည်တွင်ခေါ်မြောက်၊ ခိုးစော်တောက်တည့်၊ ဖလားမှောက်စေတီ” ဟု အဆိုရှိရာအရပ်တွင် မင်းကြီးစီးလာသော ဖောင်တော်မှာ အလိုလို ရပ်လေသည်။

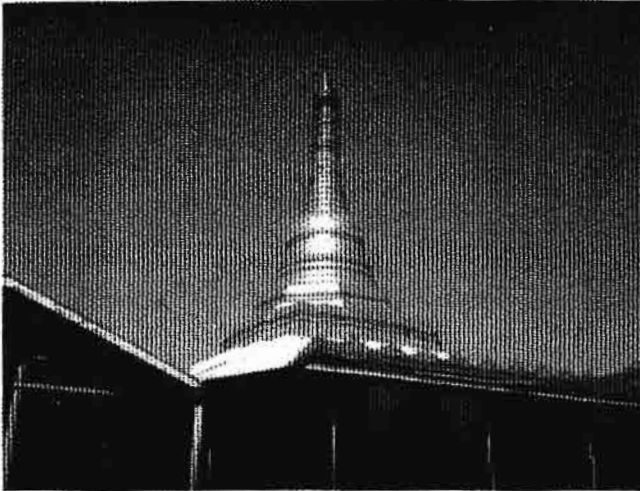
ထိုအခါ မင်းကြီးမှ အဖြစ်မှန်ကို စုံစမ်းစေရာ စေတီဟောင်းကို ပြုပြင်တည်ထားစေလိုသောကြောင့် ဖောင်တော်ရပ်ကြောင်း သိလေသော် မိနပ်တော်(၇)တောင်၊ အထက်ပိုင်း (၉)တောင်၊ ဓာတ်တော်(၈)ဆူ၊ ရွှေနီဆင်းတု(၈)ဆူ၊ ငွေဆင်းတု(၁၅)ဆူ၊ ကျောက်သံပတ္တမြား (၇)ပြည်တို့ကို ဌာပနာသည်ဟု သိရပြီး “စိတ်တော်၌ လည်း၊ နှစ်ခြိုက်ဝမ်းမြောက်၊ လိုတော်ပေါက်ဟု၊ နောက်နောက်လှပုံ၊ တွင်ကြကုန်အံ့၊ လိုတော်ပေါက်ဟု၊ သံမြောက်မြက်ကြား၊ ကမ္မည်းထား၍” ဟု ပုရပိုက်တွင် အထင်အရှား ရေးထားသည်ကို လေ့လာရပါသည်။

ဤဘုရားကို အရပ်ရပ်မျက်နှာမှ ကုသိုလ်ရှင်များစွာက အကြီးအကျယ် လှူလိမ့်မည်ဟု မင်းကြီးနရပတိစည်သူက မိန့်ကြားလေသည်။

ပဉ္စမ ဘုရားဒါယိကာ ပုဂံမင်းဆက်မှ

စောမွန်နစ်ပါ

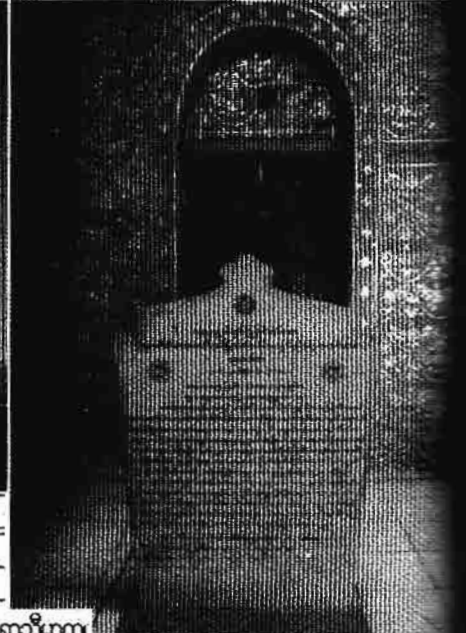
ပုဂံမင်းဆက်မှ စောမွန်နစ်မင်း (ခရစ်နှစ် ၁၃၂၇ - ၁၃၆၈) ကြီးက ဖလားမှောက်ခေါ် အလိုတော်ပေါက်ဘုရားကြီးကို ထီးတော်မှ မြေအထိ ရွှေသက်နိုးတော် ကပ်လှူလေသည်။



သပိုတော်ပေါက်ဘုရား၏ အလှူပေးခြင်း

ဘုရားကြီးအတွင်းရှိ ထိုမြို့ကံ ကျောက်စာတိုင်

ပန်းလည်တိုင် စိန်ပုဆိုးကံတည်း



အလိုတော်ပေါက်ဘုရားဟု သမုတ်လတ်၊ မွေတော်တတ်ဟု ရွှေဂူဆရာတော်ကြီး၏ ပုရပိုက်တွင် ရေးထားခဲ့သည်ကို လေ့လာ မှတ်သားခဲ့ရပြန်ပါသည်။

ဆဋ္ဌမ ဘုရားဒါယိကာ စနေမင်း

ညောင်ရမ်းမင်းဆက်မှ အင်းဝနန်းစံ ဧကရာဇ်မင်း သီရိမဟာ သီဟသူရ မွေရာဇာဠာ့ခံ စနေမင်း(ခရစ်နှစ် ၁၆၉၈-၁၇၁၄)က အမတ်ကြီးသိမ်ကို အင်းဝနေပြည်တော်၌ ပြုလုပ်သော ထီးတော်ကို အင်းလေးသို့ အရောက်ပို့ခိုင်း၍ ခရစ်နှစ် ၁၇၀၃ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၈)ရက်တွင် အလိုတော်ပေါက်ဘုရားကို ထီးတော်တင်ခဲ့ပါသည်။

ရတနာပုရရွှေအင်းယဟု နာမည်တွင် ဘုရင်ရာဇာကျွမ်းဝင်သိန်း ပူတွင်ပြီးနား မင်းကြီးသိမ် မတ်ကျော်စွာကို စေတနာပြု ထီးတော်ကြီးကို ယူပြီးနောက်လာ သံသီမှာ ကား ဦးစွာပထမ အေ ရှတောင် ပြီးလာ ထောင်၏ တစ်ထောင်ခြောက်ဆယ် ဖွဲ့ပယ်

လေးနှစ်၊ သက္ကရာဇ်ကျောက်ခါ ရာသီမှာက မိန်လတပေါင်း ဆန်းဝင်ရှောင်လျက် ဆယ့်ငါးရက်စေ့ စနေနေ့တွင် ထီးတော်တင်၍ အောင်မြင် ကောင်းစွာပြီးရောက်ပါ၏။

ဟု ရွှေဂူပုရပိုက်လင်္ကာ၊ ပိုဒ်ရေး(၆) တွင် ဖော်ပြပါရှိကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

ထိုစနေမင်း တင်လှူသော အလိုတော်ပေါက် ထီးတော်ကြီးမှာ ထီးဝ ၅-တောင် = ၇.၅ပေ = ၂.၈၆ မီတာ = ၆.၈၅၈ပေ ရှိကြောင်း သိရသည်။

[၂]

ဘုံဗွယ်ထူးဆန်း ဆန်းပြားမှုများ

စနေမင်း တင်လှူသော ထီးတော်မှာ (၃၄)နှစ်ကြာသောအခါ သဘာဝဒဏ်ဖြင့် ၁၇၀၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၉)ရက် (သက္ကရာဇ် ၁၀၆၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁-ရက်) နံနက် အလင်းရောင်ပေါ်စအချိန် အလိုတော်ပေါက်၏ ထီးတော်နှင့် ပန်းလည်တိုင်ကျိုးလျက်ရေထဲသို့ ကျခဲ့ပါသည်။

၁၈၀၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၃)ရက်

နေ့ (သက္ကရာဇ် ၁၀၆၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း-၃-ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့)တွင် အလိုတော်ပေါက်ဘုရားကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရာတွင် ကြီးမားသော ရောင်ခြည်ထောက်ကြီးများ လွှတ်သည်ကို အများပြည်သူဖူးတွေ့ကြရသည်။

ညောင်ရွှေစော်ဘွားကြီး လက်ထက် ၁၈၈၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ(၂၃) (သက္ကရာဇ် ၁၂၄၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော်-၁-ရက်)နေ့တွင် ပန်းလည်တိုင် ပြန်လည်စိုက်ထူကြပါသည်။ ထိုပန်းလည်တိုင်ကို တင်စဉ် အထက်ဖျားကို “**သဗ္ဗဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ**” ကူညီ ဆွဲယူသည်ကို လူအများ မြင်ကြောင်း ကျမ်းဂန်၌ ပြဆိုထားကြောင်း မှတ်သားရသည်။

၁၉၃၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ(၅)ရက် (၁၂၉၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း-၁-ရက်)နေ့တွင် အလိုတော်ပေါက်ဘုရားကို ညောင်ရွှေစော်ဘွား စောရွှေသိုက်ဦးဆောင်၍ ထီးတော်တင်ပွဲ ထပ်ကျင်းပကြောင်း သိရပါသည်။



▲ အလိုတော်ပေါက်ပေါက်နှင့် ဆိုင်ဘုတ်

◆ သဘာဝအင်အားကြောင့် ဝိတ်ထားရန်

မြို့နယ် ဖွင့်လှစ်သည့် အမှတ်တံဆိပ် ကျောက်စာတိုင်

ခရီးလည်းပေါက်

လျှောက်လည်းရောက်မည်

အထက်ပါ လိုရာရောက်မည့် အလိုတော်ပေါက်ဘုရားကြီးသီသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်လိုပါလျှင် ရှမ်းပြည်နယ်၊ တလောမြို့နယ်မှ စတက်လာပါက အောင်ပန်း၊ ဟဲဟဲ၊ တောင်လေးလုံးမှ ရွှေညောင်မရောက်မီ ညောင်ရွှေဆို့ (၇) မိုင်ဟုသော ဆိုင်းဘုတ်ကို ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း အဝေးပြေးထမ်းမကြီး ညာဘက်တွင် တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆိုင်းဘုတ် ညွှန်ပြရာအတိုင်း တောင်ဘက်သို့ တည့်တည့်ဝင်သွားပါက လမ်းဘေးဝဲယာတွင် အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းနေသော နေ့စပါး၊ မိုးစပါး၊ ခင်းများနှင့် ရပ်ဝေးဧည့်သည်များကို နွေးထွေးပျူငှာစွာ ခရီးဦးကြိုပြုလျက် စိတ်တိုင်းကျဖြစ်အောင် ရောင်းချပေးနေသော လတ်ဆတ်သည့် ငါးအကင်ဆိုင်များကို တွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

နှစ်လမ်းမောင်းမှ အဝင်လမ်းဖြစ်သည့် လက်ယာဘက်လမ်းအတိုင်း ဝင်သွားပြီး သိပ်မကြာမီတွင် ညောင်ရွှေမြို့အဝင်မှခန့်ကြီးကို တွေ့ကြရပါမည်။ ထိုမှ အလိုတော်ပေါက်ဘုရားကြီးနှင့် နီးစပ်ရာ ငါးရက်တစ်ဈေးကျင်းပါပြီး ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များ များစွာရှိသည့် နန်းပန်ဈေးကို ရောက်ပါမည်။

ကုန်းလမ်းအတိုင်း သွားမည်ဆိုပါက မိုင်(၂၀)ခန့် ဝေးကွာပြီး ကောင်းမွန်သောလမ်းအတိုင်းမှ (၁)နာရီခန့် မောင်းရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုမှ စက်လှေဖြင့် မိနစ်အနည်းငယ် သွားလိုက်လျှင် နန်းပန်ရွာရှိ အလိုတော်ပေါက်ဘုရားကြီးသို့ ရောက်ရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

ညောင်ရွှေမြို့၏ အနောက်ဘက်ရှိ မော်တော်ဆိပ်မှ စက်လှေများဖြင့် သွားမည်ဆိုပါက ရေမိုင်ခရီးအကွာအဝေး (၁၄)မိုင်ခန့်သွားလျှင် ရောက်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားကြီးပေါ်သို့ မြောက်ဘက်

မော်တော်ဆိပ်မှ တက်သွားပြီး လက်ဝဲဘက်သို့ ကွေ့လိုက်သော် အရှေ့ဘက် လိုဏ်တွင် စံပယ်တော်မူသည့်ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရမည်ဖြစ်ပြီး ဘုရားကြီး၏ မြောက်ဘက်တွင် မြေစိုက်ကျောက်စာတိုင်တစ်ခုကို မြင်ရပါမည်။

ထိုကျောက်စာတွင် ၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် သောကြာနေ့၊ နေ့လယ် (၁၂)နာရီအချိန်တွင် အမြင့် (၉)လက်မ၊ လုံးပတ်(၉.၇၅)လက်မရှိပြီး စိန်ဖူးတော်ကို ရှေးအဆက်ဆက် ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ထောင်သောင်းမကသော အင်းသားအင်းသူ ပြည်သူအပေါင်းမှ ကပ်လှူခဲ့ကြောင်း ရေးထွင်းထားသည်ကို တွေ့ရပါမည်။

အရှေ့ဘက်မှန်မှ လက်ဝဲဘက်သို့ ချိုးကွေ့ ဖူးမြော်ရင်း ဘုရားကြီးအတွင်း နံရံများပေါ်တွင် ရှေးဟောင်းလက်မှုပညာနှင့် ခေတ်သစ်လက်မှုပညာကို ပေါင်းစပ်ဖော်ကျူးထားသည့် ဗုဒ္ဓဝင်လာဇာတ်တော်များ ရေးဆွဲထွင်းထုထားသည်ကို ကြည့်ညှိဖွယ်ဖူး တွေ့ပါမည်။

လက်ဝဲအတိုင်း ဆက်လျှောက် လိုက်ပါက တောင်ဘက် လိုက်ဂူတုရားကို ကြည့်ညိုဖွယ် ဖူးတွေ့နိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဘုရားကြီး၏ လက်ယာဘက် တံတောင်ဆစ်ကွေး အနောက်တွင် အလိုတော်ပေါက်သမိုင်းဝင် ရှေးစေတီကို လှမ်း၍ ဖူးတွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။

ရှေးလူကြီးများ၏ အရပ်စကားအရ ထိုစေတီ တည်ထားသောနေရာသည် ယခင်က ပေ(၄၀)ပတ်လည်ခန့်ရှိ ရေကန် တစ်ကန်ရှိကြောင်း၊ ထိုရေကန်တွင်းတွင် ရေချိုးခွင့်မရှိ၊ ရေဆင်းချိုးသောသူတိုင်း အသေအပျောက်မရှိ သော်လည်း ရေနစ်ကြောင်း၊ ထိုကန်မှာ အလွန် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည်ဟု ဒေသခံများမှ ယူဆကြောင်း...

တစ်နေ့တွင် ကိုရင်တစ်ပါး ထိုကန်အတွင်းဆင်း၍ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွား သဖြင့် အထူးမြင့်မြတ်သော ကန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကန်ဘေးတွင် စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ပြီး ရေကန်ကို ပါငုံ၍ တည်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို

ပါးစပ်ရာဇဝင်များအရ သိခဲ့ပြန်သည်။ ထိုတောင်ဘက် လိုက်ဂူတော်ဘုရား၏ လက်ယာဘက် တံတောင်ဆစ်ကွေး အနောက်ရှိအပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လျှင် ငုံ့၍ ဌာပနာထားသည့် စေတီငယ်ကို ဖူးမြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

လက်ဝဲရစ်အတိုင်း အနောက်ဘက်သို့ ဆက်သွားပါက အနောက်မြောက်ဘက် ဘုရားပုရဂုဏ်အတွင်းတွင် အလိုတော်ပေါက်ဘုရားကြီး၏ သမိုင်းကျောက်စာတိုင်ကို ခေတ်သစ်လက်ရာများဖြင့် မွမ်းမံ တည်ဆောက်ထားသည့် အဆောက်အအုံငယ် တစ်ခုအတွင်း စိုက်ထူထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

ထိုကျောက်စာတွင် မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၂၉၅ ခုနှစ်က သဘာဝဘေးဒဏ်ခံခဲ့ရပြီး ပိတ်ထားခဲ့ရသော စေတီတော်၏ တောင်ဘက်လိုက်ကို (၁၀-၁၀-၂၀၀၂)ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း၊ အရှေ့ဘက်လိုက်ကို (၁၀-၁-၂၀၀၉)ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း ဖွင့်လှစ်ကြောင်း ရေးထိုးထားသည်ကို

လေ့လာသိရှိရပါမည်။ ထို့ကြောင့် သာသနာပြုမင်းကြီးများအဆက်ဆက် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဘုရားအဆူဆူတို့မှ တစ်ဆူအပါအဝင် ဖြစ်တော်မူသော ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် တန်ခိုးကြီးဘုရားကြီးဆိုသည့် “နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး၏ ရင်တွင်း၌ ရှိနေကြသော ဆန္ဒအလိုတော်များ ပြီးပြည့်ပေါက်ရောက်ရန် လိုရာရောက်မည့် အလိုတော်ပေါက်ဘုရားကြီး” သို့ အလည်တစ်ခေါက် လာရောက် လည်ပတ်ဖူးမြော်ကြည့်ညိုကြရန် လေးစားစွာ ဖိတ်ကြားရင်း စာရေးသူ ကျွန်တော်ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

နိုင်မင်းညို

ကျမ်းကိုး။။ ဆရာကြီးသိန်းသန်းထွန်း (ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းညောင်ရွှေမြို့နယ်၊ အင်းလေးဒေသနန်းပန်။ အလိုတော်ပေါက်ဘုရားသမိုင်း မှတ်စုများမှ)။

ကြို့ကုန်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကုဿရိယက ချီးမြှင့်သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ...

လက်ခေယ်အရွယ်လောက် လုံးပတ်ရှိသော ဆင်တံ့ပစ္စည်းကို တစ်တောင်ခန့်ဖြတ်ပြီး ဖိနှုတ်ရပါသည်။ အပေါ်ယံ ကွမ်းခါနီတွင် ပြန်ထုတ်ပြီး အပေါ်ယံမှ အနည်းများ ကုန်စင်သွားအောင် ခြစ်ထုတ်ပစ်ရသည်။

ပြီးလျှင် သန့်ရှင်းသော လက်ရိုက်တစ်ခုဖြင့် ထုပြီး ဆန်ဆေးရည် ၂ ပါဿာယံတွင် တစ်နေ့ တစ်ညစိပ်ပြီး ထိုအရည်ကို နေ့စဉ် အချို့ပန်းကန်တစ်လုံးစာ သောက်ပေးပါ။ ဆန်ဆေးရည်စိပ်ရာတွင် အဝကျယ်

ဆီးချို၊ အတွက်

ဆေးနည်းတစ်လက်

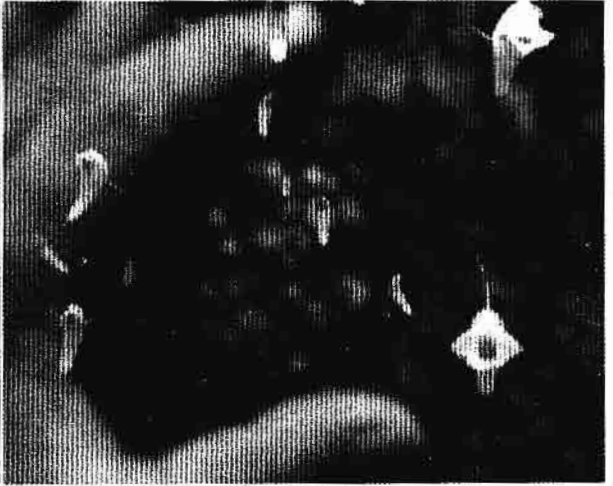
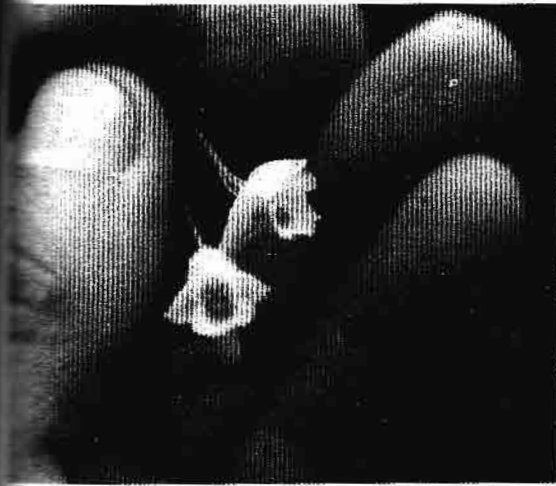
ကြော့လေ့ကို သုံးပါ။ သောက်လျှင် အပေါ်ယံမှ အမြှုပ်များကိုဖယ်၍ သောက်ပါ။ သောက်ပြီးစဉ် ဆန်ဆေးရည် ပြန်ထည့်ပေးပါ။ တစ်လအထိ အသုံးပြုနိုင်သည်။

တစ်လပြည့် အသစ်ပြန်လုပ်ရပါ



သည်။ တိုက်ဆိုင်သော ဝေဒနာရှင်များအတွက် အသုံးပြုနိုင်ရန် တင်ပြပေးသည်။

ခင်-စာသင်(ဘုရားမြေ)



◆ ထောက်ဝင် သတင်းကလေး
ဂမ္ဘာ့ပွင့်ကလေးများပုံ

◆ အမျိုးသမီးများအတွက် အလှတိုးပေးသည့် ထောက်ဝင်
သတင်းကလေး ဂမ္ဘာ့ပွင့်များပုံ

သဘာဝတောတောင်၊ ဥယျာဉ်
ခြံမြေ သစ်ပင်ကြီးများပေါ်တွင် အလို
အလျောက် ပေါက်လေ့ရှိသော ကရင်
ဘာသာအားဖြင့် ခေါ်ကြသော (ဖော့
နုားဝူး) မြန်မာလို သဇင်ပန်းကလေး
တို့ခေါ်ကြသလို တချို့သော ဒေသများ
တွင် တုံတုံဂမ္ဘာ့ပွင့်လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

ဗိုလ်တူကန်

ဖော်ပြပါ ဂမ္ဘာ့ပွင့်ပန်းများမှာ သစ်ပင်
ကြီးများရဲ့ အခေါက်ပေါ်တွင် အမှီပြု
ကာ ပြောင်းဖူးစေ့အရွယ် ဥကလေးများ
ထွက်ကာ ပေါက်နေတတ်ပါတယ်။

ဥမှ သေးငယ်လှသော အရွက်က
လေးတစ်ရွက် ထွက်လာပြီးနောက်
အပိတ်အရွယ်၊ ရိုးတံပန်းရောင်
စလေး တစ်လက်မခွဲ အရွယ်ပေါ်
တွင် ကြက်တူရွေးပန်းသဏ္ဍာန်၊
အပွင့်ဖြူဖြူကလေးပွင့်ကာ အလယ်
ထိပ်ဆံမှာ အဝါရောင်တည်ရှိကာ
ပွင့်တတ်ပါတယ်။

ဒီမေတို့ လှပစေဖို့

စာရေးသူ မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်း
မြို့နယ်၊ ကျောက်လုံးကြီးကျေးရွာကို

အမျိုးသမီးများ လှပစေဖို့

ရောက်ခဲ့စဉ်က ဖော်ပြပါ ဂမ္ဘာ့ပွင့်ပန်း
ကို ဆရာတော်ကြီးများနှင့် စကားပြော
ကြရင်း ဆေးနည်းကောင်းကလေး သိ
ခဲ့ရလို့ အလျဉ်းသင့်လို့ ရေးသား ဖော်ပြ
လိုက်ရပါတယ်။

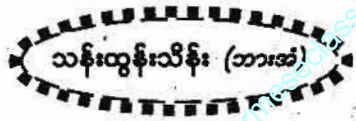
ဖော်ပြပါ ဂမ္ဘာ့ပွင့်ပန်းကိုတော့
စာဖတ်သူများ သတိထားကြည့်ရင်
တော့ မိမိအိမ်ခြံဝင်း သစ်ပင်ကြီးများ
ပေါ်တွင် တွေ့မြင်ရတတ်ပါတယ်။

အသုံးပြုနည်း

စာရေးသူ ရောက်ရှိရာ ကျေးလက်
ဒေသများတွေမှာတော့ ရှာဖွေရ လွယ်
ကူလို့ အမျိုးသမီးတွေ မျက်နှာမှာ
ဖြစ်တတ်တဲ့ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊
မဲ့ခြောက်တွေကို ပျောက်ကင်းစေရန်
အတွက် အပင်က ဥအစိုကို

ကျောက်ပျဉ်မှာသွေးကာဆားအနည်း
ငယ်နဲ့ နုနွင်းအနည်းငယ်တို့ ရောပြီး
သုံးကြိမ်လောက် လူးပေးရုံနဲ့
မျက်နှာမှာရှိတဲ့ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊
မဲ့ခြောက်တွေ သက်သာ ပျောက်
ကင်းလို့ တောဆေးတစ်လက်
အဖြစ် နာမည်ကြီးလှပါတယ်။

ဖော်ပြပါ ဂမ္ဘာ့ပွင့်ပွင့် တစ်ပင်လုံး၊
ပဥငါးပါးကို ရေဆေးပြီး အခြောက်
လှန်း၊ အမှုန့်ပြုပြီးတော့ ကိုယ်အသုံး
ပြုနေတဲ့ သနပ်ခါးထဲမှာ ထည့်ပြီးလူး
ရင် အန္တရာယ်ကင်းပြီး မျက်နှာချောမွေ့
စေတယ်လို့ သိခဲ့ရပါတယ်။





တိုင်းရင်းသားဆုတ်(အမှတ်)-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထား ကိုရီ



“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မေမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မေမြင့်ရေ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းခိုခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းခိုခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မေမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရိုပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရိုလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မေမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မေမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရိုနေပြီ မေမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုယ် ပြောအုံးလေ” “လာပါ မေမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းခိုခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မေမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မေမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မေမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဗေ၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း၊ ဟင်း၊ ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းခိုခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ”

“ပေးပါမယ်မေမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာပေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး”

“ဟုတ်တယ်မေမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးဆက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းခိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်တိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မေမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးဆန်း တန်ပြောရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲထော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရီအတွက်လဲ အုန်းခိုခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မေမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရီကိုယ်ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ လက်မညစ်နဲ့တော့လို့” “အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး စိတ်တွေပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေပတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ၊ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေး...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ကိုရီ

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဇွေးလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

သာသနာ့ဂုဏ်ဆောင် မြကင်းတောင်နှင့်

မြကင်းတောင်ဆရာတော်ကြီး

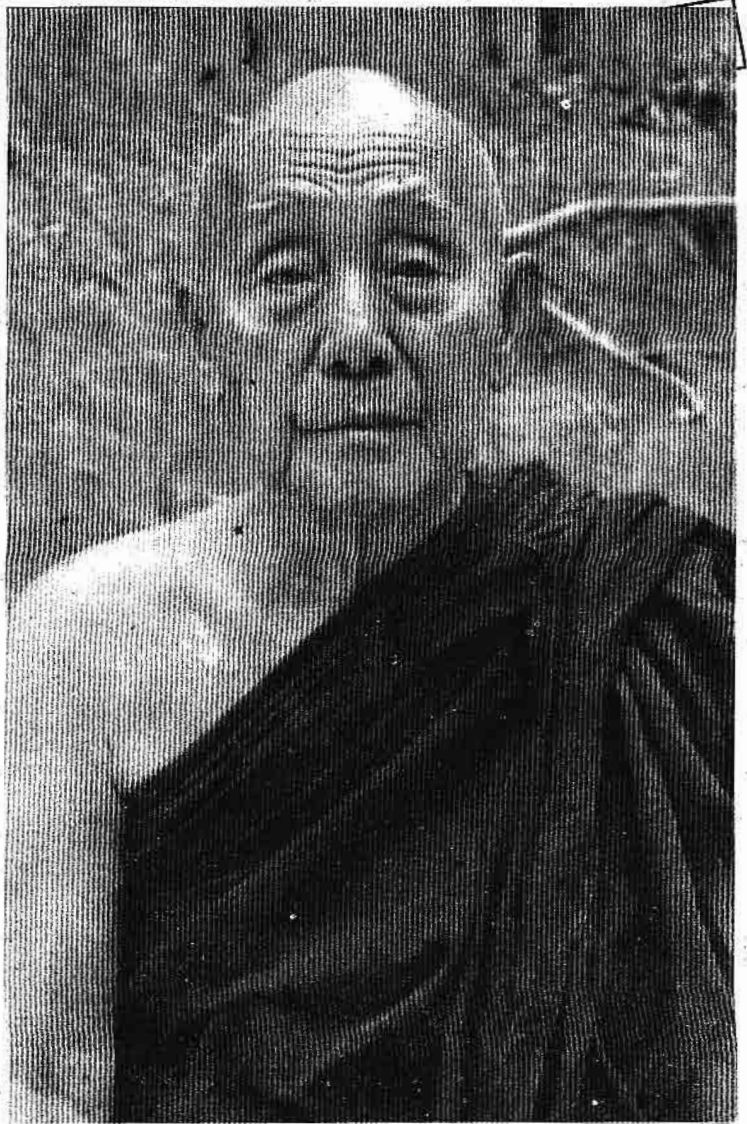
မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီ
မြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင်
မင်းဘူးမြို့မှ (၁၉)မိုင်ကျော်ခန့် ခရီး
ဆက်လျှင် အထက်မင်းလှမြို့ တည်
ရှိနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အထက်
မင်းလှမြို့မှ သရက်မြို့သို့သွားသည့်
မှန်လုံကားစီးရင်း စိမ်းလန်းစိုပြည်နေ
သောစိုက်ခင်းများနှင့် တောတောင်
ချိုင့်ဝှမ်းအထပ်ထပ်တို့အား ဖြတ်
ကျော်၍ ခရီးဆက်ခဲ့ပါသည်။

အထက်မင်းလှမြို့မှ (၂၄)မိုင်ခန့်
ကွာဝေးသော ဒဟတ်ပင်ရွာလေးသို့
ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ ကားပေါ်မှ
ဆင်း၍ မြကင်းတောင် အေးရိပ်ငြိမ်
တောရတောင်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ပါ
သည်။ မြကင်းတောင်သည် ပေ(၃၀၀)
ခန့် အမြင့်ရှိပါသည်။

အေးမြသော သစ်ရိပ်၊ ဝါးရိပ်၊
မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများနေကြသော
ဆုတော်စင်တို့၏ မေတ္တာရိပ်တို့ဖြင့်
ထွန်းစိုင်းထားသောနေရာတွင် မြကင်း
တောင် သာသနာ့နယ်မြေ တည်ရှိနေ
ပါသည်။

မြကင်းတောင်ပေါ်သို့ ရောက်သော
အခါ အေးမြသော လေအေးနှင့်အတူ
ဆုတောင်းပြည့် ဘုရား(၃)ဆူမှ
သာယာသော ဆည်းလည်းသံလေး
များကလည်း ဘုရားဖူးလာသူတိုင်း၏
ရင်ကို အေးမြသာယာစေသည်မှာ
အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

မြကင်းတောင်၏ သမိုင်းကို တင်ပြရ



▲ မြကင်းတောင်ဆရာတော်

မည်ဆိုလျှင် သရေခေတ္တရာ(ပြည်)
ဒုတ္တပေါင်မင်းနှင့် ဗိဿနိုးမိဖုရား၏
အကြောင်းအား ဆက်စပ်၍ တင်ပြရ

မည်ဖြစ်ပါသည်။
ဗိဿနိုးဘုရင်နှင့် ဒုတ္တပေါင်ဘုရင်တို့
စစ်ဖြစ်ကြရာ ဗိဿနိုးဘုရင် စစ်ရှုံး၍



◆ မြကင်းတောင်ရှိ ဝေတီသုံးဆူ

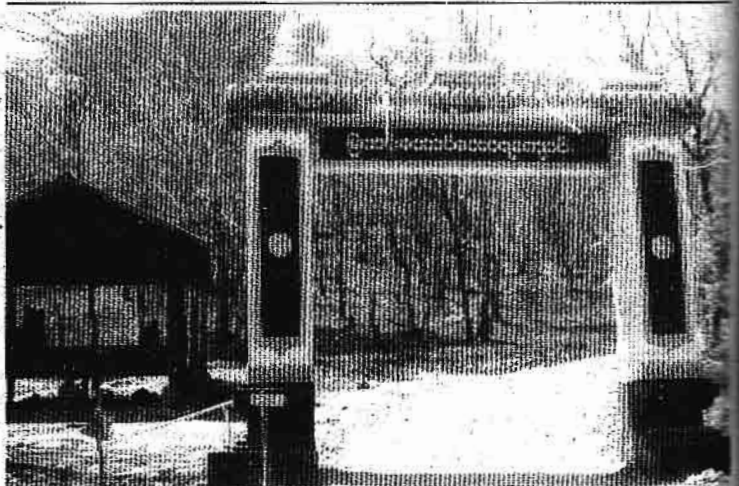
◆ မြကင်းတောင်ပေါ်တက်သော ကားလမ်းမနိဗ္ဗိ

ဗိဿနိုးမိဖုရားမှာ ထွက်ပြေးခဲ့ရပါသည်။ ဒုတ္တပေါင်ဘုရင်၏ တပ်များက မိဖုရား၏ နောက်သို့ လိုက်ခံ ဖမ်းဆီးကြသောအခါ မိဖုရားနှင့် ယင်း၏ တပ်များမှာ ဆက်၍ မပြေးနိုင်တော့ဘဲ ယခု မြကင်းတောင်တည်ရှိရာ တောင်အနီး လယ်ရိုးကြီးထဲတွင် ပုန်းအောင်းနေခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့ ပုန်းအောင်းနေစဉ်မှာပင် ဘုရင်မ၏ တပ်များသည် တစ်လှည့်စီ တာဝန်ယူ၍ ရန်သူကို ကင်းစောင့်ကြရပါသည်။ ဘုရင်မ၏ တပ်များ ကင်းတာဝန်ကျခဲ့သောနေရာမှာ ယခု မြကင်းတောင်ပေါ်တွင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ကင်းစောင့်ခဲ့ကြရသည်ကို အစွဲပြု၍ မြကင်းတောင်ဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း သမိုင်းအထောက်အထားများအရ သိရှိခဲ့ရပါသည်။

၁၂၂ နက္ခတ္တရာစင်ဒြညီမဂ္ဂဇင်း



တစ်ဆက်တည်း သိရှိခဲ့ရသည်မှာ မြကင်းတောင်၏ မြောက်ဘက်တွင် တောင်ငယ်လေးတစ်ခု တည်ရှိပါသေးသည်။ ယင်းတောင်ငယ်လေးသည် ဘုရင်မ၏ တပ်များ ကင်းတပ်ချင်း လဲရာနေရာဖြစ်ခဲ့သည့်အတွက် ယခု

တိုင် ကင်းလဲတောင်ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြောင်း သိရှိခဲ့ကြရပါသည်။ အနောက်ဘက်ရှိ လယ်ရိုးကြီးဘက်လည်း ဗိဿနိုးဘုရင်မ ပုန်းအောင်းခဲ့သော နေရာဖြစ်ခဲ့သည့်အတွက် အောင်းလယ်ရိုးဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။

F.16B December, 2014.

ထိုမြကင်းတောင်အနီး အရပ်လေး
ဇုတ်နာသို့ စီးဆင်းနေသော ချောင်း
များမှာ (၁) သပြေစမ်း၊ (၂) ထနောင်း
စမ်း၊ (၃) စွယ်တော်စမ်း၊ (၄) ရုံးပင်
စမ်းဟူ၍ စမ်းချောင်းကြီးလေးခု ရှိပါ
သေးသည်။

မှတ်တမ်းအရ မြန်မာသက္ကရာဇ်
သစ် ၃ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် ၁၈၂၃ ခုနှစ်တွင်
ဦးရန်လင်းဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်
ယောက်သည် တောတောင်အတွင်း
ခုတ်ထွင်းရှင်းလင်းသည့်အခါ ယခု
ခွဲကတောရ ကျောင်းတိုက်အနီး
အထက်စက်တော်ရာနှင့် အောက်စက်
တော်ရာနှစ်ဆူကို တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ ဦးရန်လင်း၏ စိတ်ထဲတွင်
သဒ္ဒါရွှင်လန်း ပီတိဖြန်းလျက် ရှင်တော်
ဗုဒ္ဓကို အာရုံပြုမျှော်မှန်းပြီး "နမက္ကာရ
ဝါဠိအနက်" များကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်
မိသည်။

ထိုမျှမက သဒ္ဒါပွင့်လန်းကာ ဤ
တောတောင်ထဲတွင် ဘုရားတည်
ကျောင်းဆောက်လှူလိုသော ဆန္ဒ
ပြင်းပြလာသဖြင့် ကျောင်းဆောက်ကာ
တောရပ်မှို ဆရာတော်များကို ပင့်
လျှောက် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရာမှ
အစပြု၍ မြကင်းတောင်သည်
သာသနာ့နယ်မြေ ဖြစ်လာခဲ့သည်ကို
သိရှိခဲ့ရပါသည်။

သာသနာ့ဂုဏ်ဆောင် မြကင်း
တောင်တွင် နောင်တော်၊ ညီတော်၊
နတ်ဘီလူးများနှင့် နမတော်ဟူသော
နတ်ဘီလူးမောင်နှမ(၃)ဦးတို့ ရှိခဲ့ကြပါ
သည်။ အာဠာဝကအနွယ်ဝင် နတ်
ဘီလူးများဟု သိခဲ့ရပါသည်။

နောင်တော်ကြီးသည် မြကင်း
တောင်တွင် တောင်စောင့်နတ်မင်း ဖြစ်
၍ ညီတော်သည် မြကင်းတောင်၏
ရာဟုထောင့်တွင် တည်ရှိသော တောင်



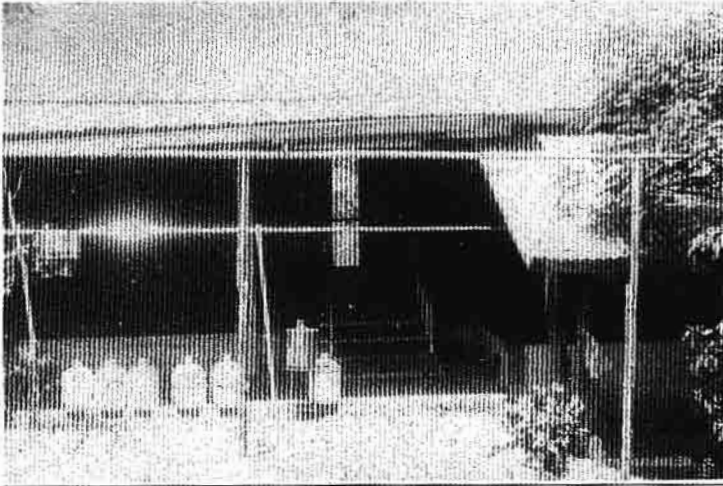
▲ ဇာတ်ပုံတွင် ဖော်ပြသော ကြာမ္မိသဗ္ဗာန် အလင်ဇာတ်များတွက်အနု

မြင့်ကြီးအား စောင့်ရှောက်ရပါသည်။
နမတော်သည် ကင်းလဲတောင်တွင်
စောင့်ရပါသည်။

ထိုထောင်များအတွင်း၌ ဇာတ်သော်
ဇမ္ဗူသော်များ၊ ဘုရားထင်တုသော်များ၊
ရှင်ဘုရင်တို့၏ လက်ထပ်ရတနာပစ္စည်း
များ၊ ဗြဟ္မာရင်လုံးများအား ဇရုအထက်

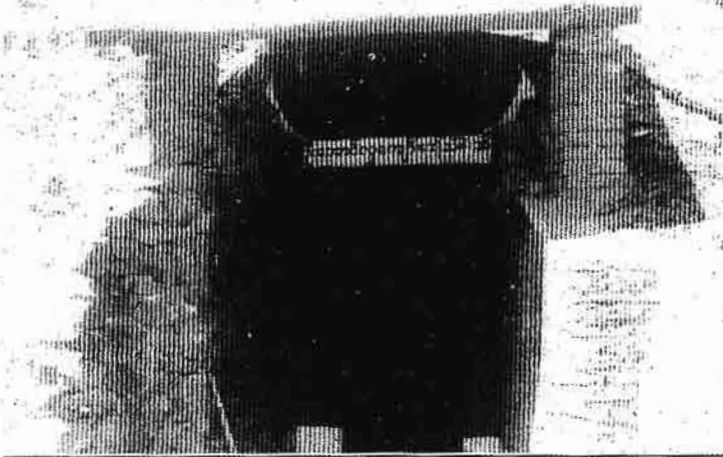
ထက်ဘုရင်များမှ စုပေါင်းထားရင်းကြာ
ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ထိုပစ္စည်းများမှာ နောင်ပွင့်တော်မူ
မည့် အရိမေတ္တေယျမြတ်စွာဘုရား
ပွင့်တော်မူလျှင် သာသနာ့ဖြိုးနိုး
အတွက် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။
ယင်းပစ္စည်းများအား နတ်ဘီလူး



► မြကင်းတောင်ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းဆောင်

► မြကင်းတောင်ဆရာတော် တာရှားကျောင်းညှို့ ၃



► မြကင်းတောင်ဆရာတော် ဆေးညောင်ပင်



၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မောင်နှမ(၃)ဦးမှ စောင့်ရှောက်နေကြကြောင်းလည်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

မြကင်းတောင်ပေါ်တွင် ပြည်လုံးအေးစေတီတော်၊ ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီနှင့် ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်ဟူ၍ စေတီတော်(၃)ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ပါသည်။ စေတီတော်(၃)ဆူအား ယခုမြကင်းတောင် ဆရာတော်ကြီးနှင့် အနီးနားရှိ ရွာများမှ တပည့်များက ဝိုင်းဝန်းပြုပြင်ခဲ့ကြပါသည်။

စေတီတော်(၃)ဆူမှာ (၃)လအတွင်း ရွှေထီးတော်များ တင်လှူပူဇော်ကာ အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်ခဲ့ပါသည်။ စေတီတော် ထီးတင်ပွဲပြီးသည့်ညတွင် စေတီတော်များမှ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်သည်ကို ဒေသခံပြည်သူအများ ဖူးတွေ့ခဲ့ကြရပါသည်။

ယခုအခါတွင် မြကင်းတောင်ပေါ်၌ တရားဟော ဓမ္မာရုံ၊ စင်္ကြံ ကျောင်းသိမ်တော်၊ လိုဏ်ဂူတော်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းများ၊ အုတ်ရေကန်များ၊ ဗောဓိညောင်ပင်၊ သစ်ပင်ပန်းပင်များနှင့် ပန်သင့်လျက် ဘုရားဖူးလာသူတိုင်း၏ ရင်ကို ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စေသည့်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

* * *

မြကင်းတောင်ဆရာတော်ကြီး

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသာသနသည် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ အထက်မင်းလှမြို့နယ်၊ ညှင်းသွန်းရွာ ခမည်းတော်ဦးညိုမြ၊ မယ်တော်ဒေါ်ကြူးမေတို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၉ ခုနှစ် ဝါခေါင်လဆန်း(၁၅)ရက် (လာပြည့်) သောကြာနေ့ ညနေ(၄)နာရီ(၃၀)မိနစ်တွင် မွေးဖွားသော ဘာကြီးရတနာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးတွင်

မှူးချင်း(၅)ဦးရှိပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ငယ်နာမည်မှာ မောင်ကျော်ဦးဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော် လောင်းလျာသည် ၁၃၀၄ ခုနှစ် (၁၅)နှစ်သားအရွယ်တွင် ညောင်သွန်းရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒမဟာထေရ်မြတ်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရှင်သာမဏေပြုခဲ့ရာ ဘွဲ့အမည်မှာ "ရှင်သာသန" ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် သင်ပုန်းကြီး၊ ဘုရားရှိခိုး၊ ဆယ်စောင်တွဲ၊ ဗေဒင်တမ်းဂန်များကို သင်ကြားပြီး သာမဏေဘဝတွင် ရှင်ကျင့်ဝတ်၊ သဒ္ဓါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ ဝိနည်းအစရှိသော နိဗ္ဗာန်ပုဒ် အခြေခံကျမ်းစာများကို သင်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

အရှင်သာသနသည် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့၊ မဟာဗိသုတာရာမကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ဦးဝဏ္ဏိတ(ဓမ္မာစရိယ)၊ မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီး ဦးသူရိယာဘိဝံသ (အဘိဝဇေယျာဓဉ္ဇရ)၊ ဦးဉာဏောဘာသ (အဂ္ဂအကျော်သိရောမဏိ)၊ တောင်ပြင်ဘုရားကြီးတိုက် ဆရာတော်ဦးနာရဒ၊ သီဟန်းနီတိုက် ဆရာတော် ဦးအာစာရာဘိဝံသ(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ) ဆရာမြတ်တို့ထံ၌ ပိဋကတ်ကျမ်းစာအခြေပြကို ကောင်းစွာ သင်ယူတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၁၅ ခုနှစ်တွင် အစိုးရဓမ္မာစရိယ(စာချ)တန်းကို ကျမ်းပေါင်း(၃)ကျမ်း၊ ဂုဏ်ထူးဆောင်(၆)ကျမ်း စတင်ပေါင်း ဓမ္မာစရိယ(၉)ကျမ်းတို့ကို သတ်ချင်းပေါက် အောင်မြင်တော်မူသဖြင့် နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ ဆက်ကပ်သော "သာသနာ့ဝေ သိရိပဝရဓမ္မာစရိယ" ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို လက်ခံတော်မူခဲ့ပါသည်။

၁၃၅၆ ခုနှစ်ပြာသိုလဆန်း(၄)ရက် (၁၉၉၅)ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ(၄)ရက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီမှ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော "အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ" ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကိုလည်း လက်ခံရရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၆၉ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင်လည်း နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီမှ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော "အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ" ဘွဲ့တံဆိပ်တော်မြတ်ကိုလည်း လက်ခံ ရရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဓမ္မိကတောရဝတ်ရွတ်စဉ်၊ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်ဖွင့်၊ ဝိနည်းကျင့်ဝတ်ပဒေသာ၊ ပါဠိဝါကျစီကုံးနည်း စာအုပ်တို့ကိုလည်း ရေးသားပြုစုတော်မူခဲ့ပါသည်။

ယခုလက်ရှိ သာသနာပြုနေသည်မှာ အစားကျေး တရားပေးခြင်းဖြင့် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အမျိုးသားယောဂီ(၅၀)ခန့်၊ အမျိုးသမီးယောဂီ(၁၀၀)ခန့်တို့အား (၁၅)ရက် တရားစခန်းများ ဖွင့်လှစ်၍ တရားပေးလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာတော်ပွင့်လင်း ပြန့်ပွားမှုကြောင့် ကျောင်းအနီး ဗောဓိညောင်ပင်ကြီး၏ ညောင်ကိုင်းအရွက်မှ ကြာပွင့်သဏ္ဌာန် အပွင့်ကြီး(၅)ပွင့် ပွင့်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

မြကင်းတောင်ဘုရား ဌာပနာတိုက်အတွင်း တည်ရှိသော မြကင်းတောင်ဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်အနာယုန်ရှိ၍ ညောင်ပင်ထဲတွင် အကျောင်းရှိနေတော်မူလျက် တောင်စောင်းတော်လျှောက် သွားလာနေကြောင်း၊ တရားကျောင်းစာနီသို့ ရောက်လာတတ်ကြောင်း မြကင်းတောင်တော်ကျောင်း၌ (၇)နှစ်ကြာ တရားအားထုတ်နေသော ညောင်ပင်ကြီး အဘဦးစိန် မြောမြန်ပါသည်။

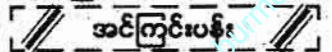
ဆရာတော်ကြီး၏ ပရိတ်အစွမ်းမှာလည်း ထက်မြက်လှပါသည်။ တော်ရုံ ရောဂါဝေဒနာများမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ ပရိတ်ရေ၊ ပရိတ်ဆီ၊ ပရိတ်ပျားရည်တို့အား သောက်ရုံ လိမ်းရုံနှင့်ပင် ပျောက်ကင်းသွားကြကြောင်းလည်း သိရှိခဲ့ကြရပါသည်။

မြကင်းတောင် ဆရာတော်ကြီးသည် ယခုအခါ သက်တော်(၈၇)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၅၁)ဝါရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် ထန်းကိုင်းရေနံမြေမှ အထွေထွေမန်နေဂျာ ဗိုလ်မှူး ဆက်အောင်(ငြိမ်း)နှင့် ဇနီးဒေါ်ညိုညိုအေးတို့မှ ဆရာတော်ကြီးအား ပဒုမ္မာကြာသက်န်း ဆက်ကပ် လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ယင်းကြာသက်န်းအား ဆင်မြန်းပြီး ပရိသတ်အရှေ့၌ အပူဇော်ခံသောအခါ ထန်းကိုင်းရေနံမြေမှ ကိုခင်မောင်ထွေးက ဆရာတော်ကြီးအား ခွင့်တောင်း၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ပါသည်။

ဓာတ်ပုံကူးယူပြီးသောအခါ ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ဝဲဘက် လက်ကောက်ဝတ်မှ ကြာပွင့်သဏ္ဌာန် အလင်းဓာတ်များ ထွက်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ ဖူးတွေ့ကြရပါသည်။

အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ သာသနာ့မိတ်ဆွေများသည် ခရီးလမ်းကြိုပါက သရက်-မင်းလှ ကားလမ်းပေါ်ရှိ ဒဟတ်ပင်ရွာအနီး တည်ရှိသော သာသနာ့ဂုဏ်ဆောင် မြကင်းတောင်စေတီတော်များနှင့် မြကင်းတောင် ဆရာတော်ကြီးတို့အား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်၍ ကုသိုလ်ယူနိုင်ကြစေရန် မေတ္တာဖြင့် ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေ့တော့သည်။





ကိုယ်လက်
လေးထဲ

အဆစ်အပျက်

ကိုက်ခဲဝေးနာအထွက် ဆေးကောင်းတစ်လက်

ယနေ့ လူတော်တော်များများ ခံစားနေရသော ဝေဒနာများထဲတွင် တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ နာကျင်ခြင်း၊ အထိုင်အထခက်ခဲခြင်း၊ လမ်းလျှောက်ရာတွင် လေးလံခြင်း၊ ကိုယ်လက်မအိမသာ ဖြစ်ခြင်း စသည့် ရောဂါများ အဖြစ်များသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ယင်းရောဂါများမှာ အညောင်းထိုင်များခြင်း၊ ကွန်ပျူတာသမားများ၊ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီသမားများ၊ ဆိုက်ကားဆရာများ၊ ရုံးဝန်ထမ်းများ အစရှိသည့် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းပါးသူများ အဖြစ်များပါသည်။

အချို့မှန်၊ အချို့ရည် အစရှိသည့် အစားအစာများ၊ ကိုယ်ဝန်တားဆေးအထိုးများခြင်း၊ အစားမှားခြင်းတို့ကြောင့်လည်း အဖြစ်များပါသည်။

ကျန်းမာရေးထက် ဝမ်းစာရေးကခက်နေရသူများအတွက် ဆေးဖော်ရတာလည်းလွယ်ကူ၊ ဆေးဖိုးကုန်ကုဋေလည်း သက်သာသည့် အထက်ဖော်ပြပါ ရောဂါများကိုလည်း သက်သာပျောက်ကင်းစေသော ဆေးကောင်းတစ်လက်ကို စေတနာမေတ္တာအပြည့်ထား၍ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ဆေးနည်းမှာ အလွန် လွယ်ကူပါသည်။ ဒေသအတော်များများမှာလည်း ပေါများစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။ အဓိက

၁၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လိုအပ်သော ဆေးအမည်များမှာ...

၁။ ဆင်တုံးမနွယ်၊

၂။ ရှောက်သီး၊

၃။ ထန်းလျက်၊

၄။ ဆားအနည်းငယ်တို့သာဖြစ်ပါသည်။

၁။ ဆင်တုံးမနွယ်ပင်မှာ...

လေရောဂါကို အထူး နိုင်နင်းပါသည်။ အဆိပ်အတောက်ကို ပြေစေပါသည်။ သွေးအန်ရောဂါကို ပျောက်စေပါသည်။ အသက်ရှည်၍ အနာကင်းစေပါသည်။

မြန်မာစကားပုံတွင် အသက်ကြီးလျှင် ဆင်စီးပါဆိုသော စကားမှာ အသက်ရှည်လိုလျှင် ဆင်တုံးမနွယ်ပါသော ဆေးအစာကို မှီဝဲသုံးဆောင်သင့်ကြောင်း ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆင်တုံးမနွယ် လေးခွက်တစ်ခွက် တင်ပြုတ်၍ သောက်သုံးပေးခြင်းဖြင့် နာတာရှည် အဆစ်ရောင်ရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

ဆင်တုံးမနွယ်ပင်စည်ကို ထုခြေ၍ ရေတွင် တစ်ညစိမ်ထားပြီး ယင်းဆေးရည်ကိုသောက်ပါက ဆီးချိုရောဂါ သက်သာစေနိုင်ပါသည်။ လေဖြတ်၊ လေငန်းရောဂါများ အတွက်လည်း အထူး အကျိုးပြုနိုင်သည့် ဆေးပင်ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ရှောက်သီး...

ရှောက်သီးအခွံမှာ ခါး၏၊ နူးညံ့၏၊ ပိုးနာ၊ လေနာ၊ သလိပ်နာကို ပျောက်ကင်းစေ၏။ ရှောက်သီးခွံ၏ အတွင်းသားမှာ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ ခါး၌ လေရှိခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ သည်းခြေနာ၊

နှုတ်မမြိန်သောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

ရှောက်သီးအစေ့မှာ ဝမ်းမီးတောက်စေ၏။ ကြေကွက်ခဲ၏။ လေး၏။ ကိုယ်ကို ပူနွေးစေ၏။ အားကိုဖြစ်စေ၏။ သလိပ်နာ၊ မြင်းသွန်ခိုက်နာ၊ ရောင်ရင်းခြင်းနှင့် လေနာ၊ သည်းခြေနာတို့ကို ငြိမ်းစေ၏။

[ကျမ်းကိုး ပုံပြဆေးအဘိဓာန် တတိယတွဲ]

ဆေးဖော်နည်းမှာ...

ဆင်တုံးမနွယ်ပင်စည်(၅)ကျပ်၊ ရှောက်သီးအနည်(၅)ကျပ်၊ ထန်းလျက်(၁၀)ကျပ်၊ ဆားအနည်းငယ်နှင့် (၁)လီတာ (၂)တူတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဆင်တုံးမနွယ်ပင်စည်(၅)ကို တစ်လက်ခန့် ဖြတ်ပါက ရှောက်သီးကို အတုံးလေးခု ဖြစ်အောင်လှီး၊ ထန်းလျက်ကို ထုခြေရေ(၂)လီတာဆန့် ပလတ်စတစ်ပုံးထဲ ထည့်ပါ။ ယင်းသုံးမျိုး ထည့်ပြီးလျှင် ဆားအနည်းငယ်ထည့်၍ (၃)ရက်ခန့် စိထားလျှင် မနက် အဖန်ပန်းကန်တစ်လုံး ညှစ်အဖန်ပန်းကန်တစ်လုံး နှောင့်သောက်သောက တစ်လက်ခန့် စွဲ၍ သောက်စေရပါသည်။ မိမိရောဂါ အနုအရင့်ပေါ် မူတည် ဆိုခဲ့ပြီးသော ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက်ကင်းချမ်းသာ၍ နုပျိုလန်းဆန်း ဖွံ့ဖြိုးလာပါလိမ့်မည်။ ခါးတော့ ခါးပါသည် ခါးရင်လည်းသောက်ပါ။

ရေရှည်စွဲသောက်ပါက မြန်မာ့စာရင်းဆေး၏အစွမ်းကိုသိလာပါ။
စိတ်ထားကောင်းလျှင် ကံကောင်းအောင်
အောင်မိုးမြင် (မနုပြည်တော်)



အဆီကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အစာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာပင်။ လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသားပင်။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် သန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပင်သန္ဓေတားဆေးသုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့်အတိုင်း နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညိုညိုရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊ သထက် ဝ၊ လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊ လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါအလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာတာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစီပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါကတော်တော် စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆုတ်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစုသာ အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ဆတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပင်သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီးတော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပင်သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာမလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊ လာတယ်၊ ရောဂါတွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလွတ်ခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“တုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပင်သန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေတာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အနေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ်တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီမလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေလို့ပဲရပါမယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းခိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီးဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”



၁၂၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာ့ဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိနဲ့အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပူငွေ့များ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျှော့ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ ဆီးအော့ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းကိပ်၊ ဝက်ပူညှပ်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အပုပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ ညှိညှတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်စေပါတယ်”

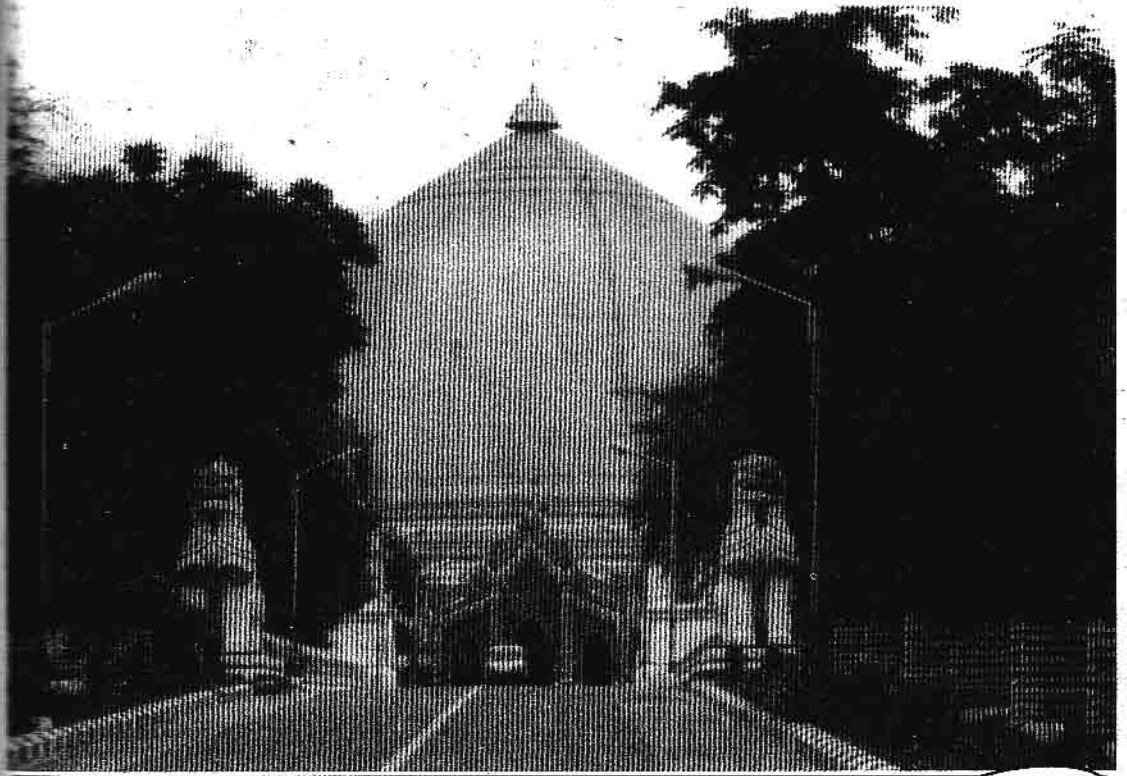
“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ခါ အစောစောနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲစေပြီး ဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး သွေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်ဘဲ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗေလင်၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ မုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၂၃၁၉၇

www.burmeseclassic.com



ရတနာတော်တော် ကောင်းမှုတော်စေတီ

သလ္လန်း

ကောင်းမှုတော်တရား

နှင့် မေတ္တာကန်

'အချိန်ရရင် ကျွန်တော်ဆို အလည်လာရင် ကောင်းမှုတော်စေတီ ဖူးသွားပါဦး။ ဌာန ဆိုင်ရာအဖွဲ့တွေ ဦးဆောင်ပြီး အများ ကောင်းမှုနဲ့ ကိုယ်လုံးတော်ပြည့် ရွှေသင်္ကန်း ကပ်ထားတာ၊ အင်မတန် သပ္ပာယ်တယ်။ ကျွန်တော်တော့ အလုပ်မှာဖြစ်စေ လူမှုရေး ကိစ္စတွေမှာဖြစ်စေ စိတ်အနှောင့်အယှက် ကြုံရရင် ကောင်းမှုတော်ငါးကန်မှာ ငါးစာ ကျွေး၊ ငါးလွတ်တယ်။ ဖိစိတ်အိမ်ပြုရလို့ ကုသိုလ်စိတ်နဲ့ ဝမ်းမြောက်မှုအပြင် တခြား ဗာဟိရတွေ ထဲဒင် မပျောက်ထားနိုင်လို့ အလုပ်ပြန်ဝင်တော့ အဆင်ပြေပြေ လုပ်နိုင် တာပေါ့'

စစ်ကိုင်းမြို့ ကောင်းမှုတော်တရား အနီးတွင် နေထိုင်သူ မိတ်ဆွေပြောခဲ့ သည့်စကားကြောင့် ရွှေမင်းဝံရပ်ကွက် မှအပြန် အဝေးပြေးလမ်းမပေါ် ရောက် သောအခါ ရာဇမဏိရူဠာခေါ် ကောင်းမှု တော်စေတီဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်ခဲ့ သည်။

ခုံညားသော အဝင်မုခ်ဦးမှ ဖူးမြင် ရသည့် ကောင်းမှုတော်စေတီကြီးမှာ ရွှေသင်္ကန်းရောင် ဖိတ်ဖိတ်တောက် လျက် ရွှေတောင်ကြီးပမာ ကြည်ညို ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ စေတီတောင် ဘက်မုခ်ရှေ့ရောက်သော် လက်ဝဲဘက်

ကားဝင်လမ်းမှ စေတီအား လက်ယာ ရစ်ပတ်ကာ မြောက်ဘက်ရှိ မေတ္တာ ကန်သို့ ဦးစွာ သွားရောက်သည်။

မေတ္တာကန်

သာလွန်မင်း ကောင်းမှုတော်စေတီ တည်စဉ်ကာလ စေတီ၏ မြောက်ဘက် မျက်နှာစာတွင် ရေတွင်းရေကန်တူးရန် သိကြားမင်း မေတ္တာရပ်ခံ၍ ကန်၏ အရှေ့ဘက်တွင် ကွယ်ပျောက်သွား သည်ကို အစွဲပြု၍ မေတ္တာကန်ဟု ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အရှေ့ အနောက် အလျားပေ နှစ်ထူရှေ့ရောင်ခြည်မရှုရင်း သူဗု

(၂၀၀)နီးပါးနှင့် တောင်၊ မြောက် အနံ
ပေ (၁၅၀)ကျော်ရှိသည်။ မေတ္တာကန်၏
ထူးခြားချက်များအနေဖြင့်...

၁။ အခါခပ်သိမ်း ကန်ရေများ ကုန်ခန်းသည်
ဟူ၍ ယူခြင်း။

၂။ ကန်အနီးတစ်ဝိုက် သစ်ပင်များရှိသော်လည်း
ကန်အတွင်း၌ သစ်ရွက် ရေညှိများ ကင်းစင်
၍ အမြဲတမ်း သန့်ရှင်းကြည်လင်နေခြင်း။

၃။ တိုင်းပြည်ဝယ် ထူးခြားမှု တစ်စုံတစ်ရာ
ဖြစ်မည်ဆိုပါက ဆန်ဆေးရည်ကဲ့သို့
ကန်ရေ နောက်ကျိလာခြင်း။

၄။ ကန်အတွင်းသို့သင်၍ ရေချိုးခြင်း၊ ကန်ရေ
ကို မိန်းမများ ရေချိုးခြင်း အသုဘကိစ္စနှင့်
မိစ္ဆာခြင်းကိစ္စများတွင် ကန်ရေကို သုံးပါက
ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်များ ထင်ရှားစွာ ကျ
ရောက်ခြင်း။

၅။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဂျပန်တို့က

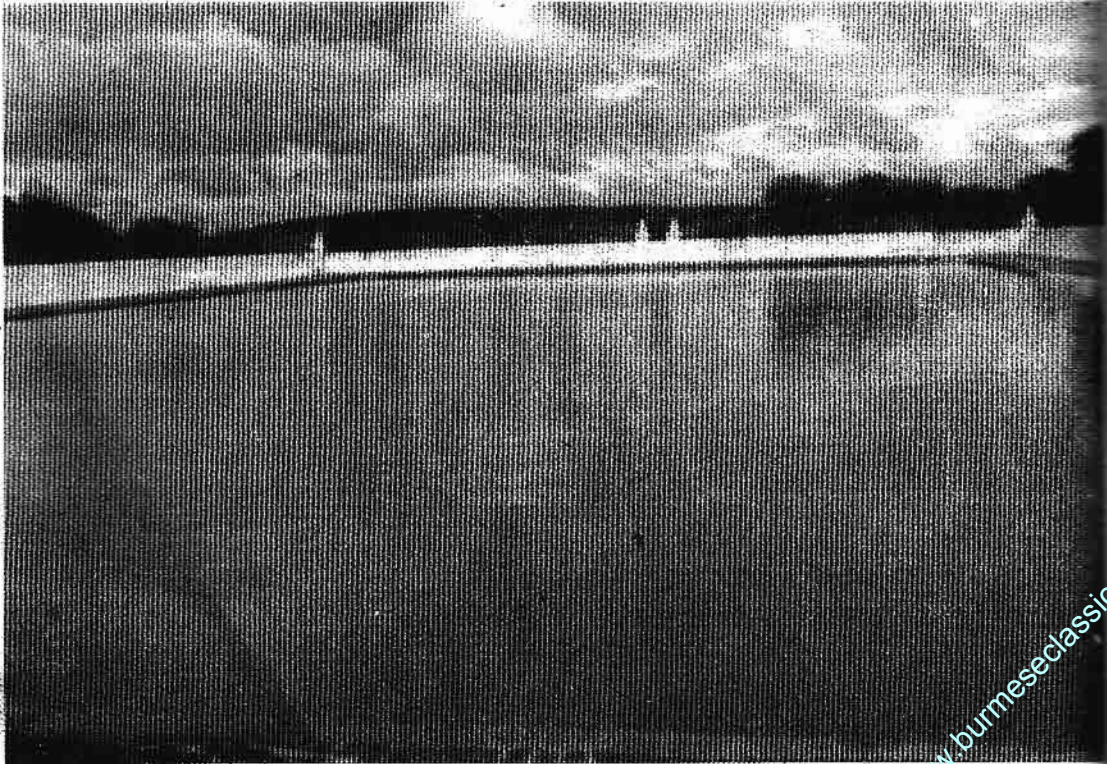


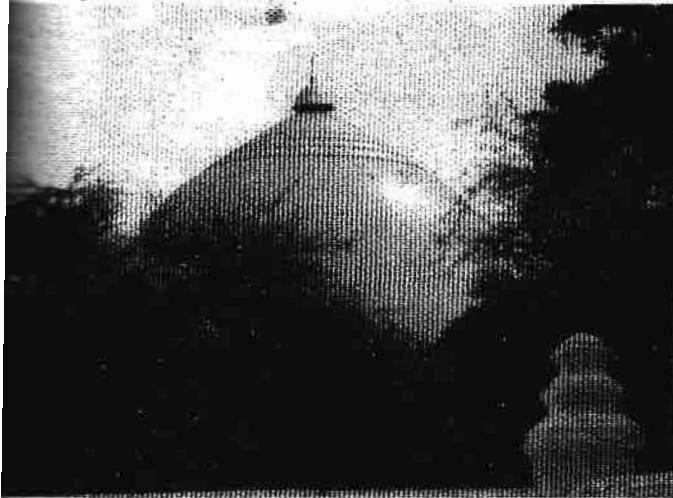
➤ မေတ္တာကန် တန်ဆောင်

ကန်တွင်းမှ ငါးများ၊ လိပ်များကို ဖမ်းယူ
စားသုံးရာ ဝမ်းကျ၍ သေဆုံးကြသည်။
မကြာမီ တစ်တပ်လုံး ဒုက္ခရောက်ကာ
ထွက်ပြေးရခြင်း။

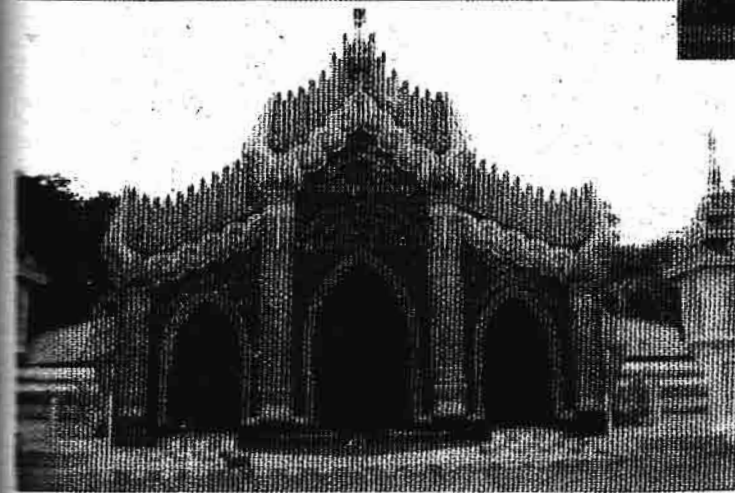
၆။ ကန်ရေကို သောက်သုံးခြင်း၊ ဖျက်စဉ်ဆတ်
ခြင်း ပြုလုပ်ပါက ဘေးရန်ကင်းပဲခြင်း။
၇။ အင်္ဂလိပ်တို့ ဆုတ်ပြေးရာတွင် ယင်းစစ်တပ်
သုံးရန်အတွက် ကန်ရေကို စက်ဖြင့် ထင်

➤ ကုမ္ပဏီမြေတည်ခြင်းနှင့် မေတ္တာကန်အခြေ





မေတ္တာကန်ပေါင်မှ ဖူးတွေ့ရသော တောင်မှတော်
မြောက်ဘက်နှင့် ရှမ်းမှတော်
ထေရီတို့ တောင်ဘက်အဝင်ပိုင်း



ပေရိုသော စေတီတော်ကြီးနှင့် နှိုင်းစာလျှင် သေးငယ်စွာ ဖူးတွေ့ရသည်။ တတပါးမင်းကောင်းမှု သရမာစေတီပုံစံ (စပါးပုံ)ယူ၍ တည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဤနေရာတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်(၅၀)ခန့်က ပဋိပတ္တိအရာ၌ ကျော်ကြားသည့် ပရက္ကမညီနောင် ဆရာတော်နှစ်ပါးသည် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းလေ့ရှိခဲ့သည်။ ပရက္ကမချောင်မှ အရှေ့ဘက်ဝါးချက်ရွာသို့ (၁၅)ရက်၊ အနောက်ဘက် ရွာထောင်ရွာသို့ (၁၅)ရက် တစ်လှည့်စီ ဆွမ်းခံထွက်ကြရာ ရွာထောင်ရွာဘက် ဆွမ်းခံကြွသည့် ရက်များတွင် ကောင်းမှုတော်စေတီသို့ လာရောက် ဖူးမြော်ကြသည်။

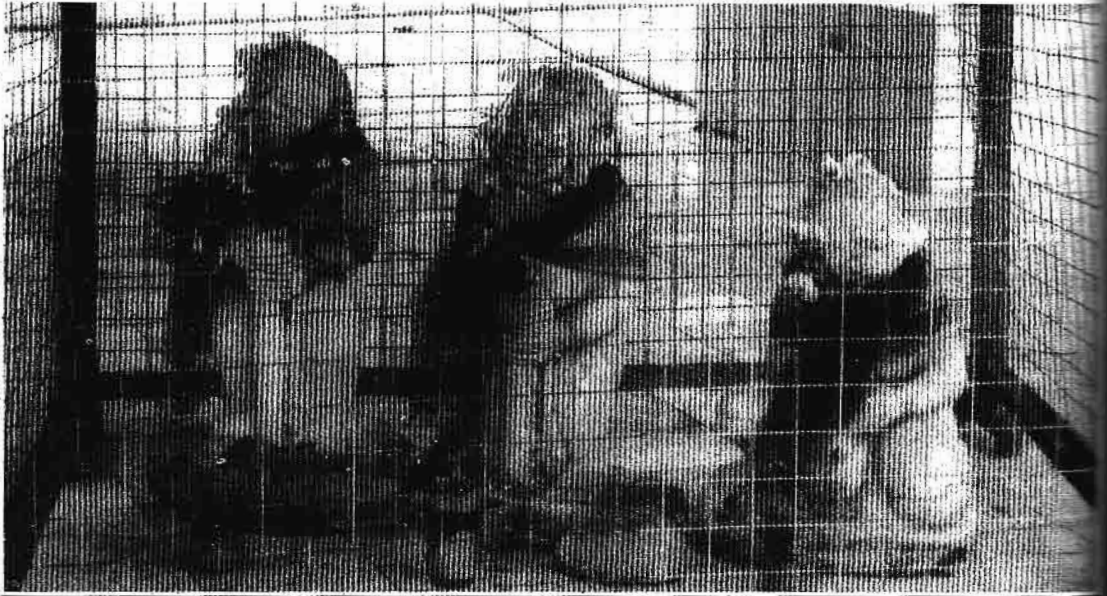
မြောက်ဘက် မေတ္တာကန်ပေါင်မှ နေ၍ စေတီမြတ်အား ဆွမ်းကပ်လှူ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ ပိုသမျှကို ကန်တွင်းရှိ ငါးများ၊ လိပ်များကို ဇွန်ကြို ကျွေးမွေးလေ့ရှိကြသည်ဟု သေရပ္ပတ္တိ

ဇာတိစာတမ်းများကို ပြန်စစ်ပြီး ရေ ဖရိုခြင်း ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသည်ဟု မေတ္တာကန်အဝင်တန်ဆောင်းတွင် ကမ္မည်းစာ ရေးထိုးထားသည်။ ကန်အတွင်း၌ ငါးများ၊ လိပ်များက ဘုရားဖူးတို့ ပစ်ချပေးသော ငါးစာများကို လှယက်စားသောက်နေကြသည်။

ကွယ်ပြောလှသော ကန်ရေပြင်အား ကြည့်၍ စိတ်အတွင်းသန္တာန်၌လည်း ကြည်လင်ငြိမ်းအေးမှုကို ခံစားလိုက်ရ

သည်။ တောင်ဘက်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်သောအခါ သစ်ပင်များအကြား ငွားငွားစွင့်စွင့် ပေါ်လွင်နေသည့် စေတီအထက်ပိုင်းနှင့် ထီးတော်ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ထီးတော်မှာ အမြင့် (၂၆)ပေ၊ အောက်ခြေလုံးပတ် (၅၄)ပေ၊ (၈)လက်မရှိကာ အလေးချိန် ၃၄၄၀ ပိဿာရှိသော်လည်း ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၈၈)ဇပ၊ အောက်ခြေလုံးပတ် (၈၀၀)



တနင်္ဂနွေထောင့်မှ ဘီလူးရုပ်များ

စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။
ထို့ကြောင့် ကောင်းမှုတော် ဘုရား
ဖူးရန် ဖိတ်ကြားသည့် မိတ်ဆွေနှင့်
ပရိတ္တမဆရာတော်များထံ နှလုံးမူကာ
ဒါနပြုလျက် ကန်တွင်းနေ ငါးလိပ်များ
မှအစ (၃၁)ဘုံရှိ ဝေနေယျ သတ္တဝါ
အားလုံးသို့ မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေခဲ့
လေသည်။

ရင်ပြင်တော်ဝယ်

ထို့နောက် မြောက်ဘက်စောင်းတန်း
အတိုင်း စေတီရင်ပြင်တော်သို့ ဝင်
ရောက်ခဲ့သည်။ စေတီ လေးဖက်လေး
တန် အာရုံခံတန်ဆောင်းလေးခုနှင့်
ရုပ်ပွားတော်များ ပူဇော်ထားလေသည်။
ရုပ်ပွားတော်အား ဦးခိုက်ပြီးနောက်
ရင်ပြင်တော် တနင်္ဂနွေထောင့်သို့ သွား
ကြည့်သည်။ ထိုနေရာတွင် စေတီတော်
အား စောင့်ရှောက်ပေးကြသည်ဟု
ယူဆကြသည့် ဘီလူးရုပ်များ ထားရှိ
သည်။

ဘီလူးရုပ်ဖြစ်သော်ငြားလည်း ပြုံး
ရယ်သောမျက်နှာနှင့် ပုပုလုံးလုံး ထူထပ်
သည့် နုပျော့ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထားသည့် ချစ်စဖွယ် ပန်းတမော့
ကျောက်ဆစ်လက်ရာများ ဖြစ်သည်။
သူတို့အားလည်း (၁၀၀)ခု ဆရာတော်
ပိန့်ကြားသည့်အတိုင်း အမနုဿများ
အနေဖြင့် အမျိုးထားကာ လွှမ်းခြုံ
မေတ္တာပို့ပေးခဲ့သည်။

မွန်ပြည်နယ်၊ 'ပေါင်မြို့၊ မိုးနိုင်း
ရပ်ကွက်ရှိ တစ်ရာတစ်ရာကျောင်း
ဆရာတော်သည် နေအိမ်များမှ ဆွမ်း
ပင့်ဖိတ်၍ ကြွရောက်သောအခါ
တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၍ တရားဟောကြား
လေ့ရှိသော်လည်း ကျောင်း၌ သီတင်း
သုံးသောအခါ ပုဆစ်ဒူးတုပ်၍ တင်ပါး
လွှဲထိုင်လေ့ ရှိသည်။

မိမိထက်နိမ့်သော လူ့ ဒွါယကာ
များသာ ရှိပါလျက် အဘယ်ကြောင့်
ဤသို့ ထိုင်တော်မူသည်ကို မေး
လျှောက်သောအခါ "ရဟန်းရယ်၊
လူရယ် ခွဲခြားနိုင်တာက မြင်အပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လို့ အဲဒီလိုပဲ နတ်၊ ဗြဟ္မာ
အစ မမြင်အပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ ရှိသေး
တယ်။

အဲဒီမှာ သက်တော်၊ ဝါတော် ကြီး

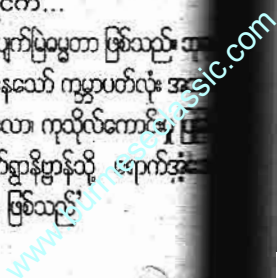
ရင့်တာလဲ ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အင်္ဂါရ
မဖြစ်အောင် ဒီလိုနေတာပါ" ဟု ရှုင်
တော်မူသည်။ သာမန်လူတစ်ယောက်
အနေဖြင့် မနုဿတောဝါ၊ အမနုဿ
တောဝါ ဆိုပြီး နှစ်စုနှစ်ရပ် လွှမ်းခြုံ
မေတ္တာပို့ပေးနိုင်ပါက သင့်မြတ်
ကြောင်း မိန့်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

စေတီနိဒါန်းနှင့် မြန်မာ့ဝေဒ

ပညာအမွှမ်း

ကောင်းမှုတော်စေတီကို သက္ကရာဇ်
၉၉၇ ခုနှစ်မှစ၍ သာလွန်မင်းတရား
စတင် ကြိုးပမ်းတော်မူရာ ပညာရှိတို့
"နတ်ဂဠုန်ကြီး၊ ကောင်းမှုပြီးသော်
ရပ်သီးတောင်စွန်၊ ပြုံးပြုံးပုံနု
စေတီတည်ပြီးလျှင် မင်းကြီး ကံထေ
ကုန်လိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြသေး
လည်း ဘုရင်က...

ဖြစ်သမျှ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဖြစ်သည်။ အ
မည်တံနေသော် ကမ္ဘာပတ်လုံး အ
ရှည်ရာသလော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဖြစ်
သည် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ဘျောက်အံ
အကြောင်း ဖြစ်သည်။



မိန့်တော်မူသည်။ သို့နှင့် ၉၉၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၁၀)ရက်တွင် စတင် ပန္နက်ရိုက်ကာ တည်ဆောက်သည်။ ၁၀၀၉ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလတွင် တောင်ငူမှ ရောက်လာသည့် ဗေဒင်တတ် ဆရာတော်အား စေတီထီးတင်ရန် အခါတောင်းသည်။ 'ရေပြေလက်ထက် အခါပေးမည်ဟု လာသည်ဟုတ် သက်တော်လက်ထက်မှ အခါပေးမည်ဟု လာသည်' ဟူ၍ မိန့်တော်မူသဖြင့် ထိုဆရာတော်ကို ပုဂံသို့ ပို့စေသည်။ ထို့နောက် ဗုဒ္ဓကူးတော် အဇာနဂအားခေါ်၍ ထီးတင်အခါကို တောင်းပြန်ရာ "ကိုယ်တော်မြတ် ထီးတင်အခါကို မမိချေ" ဟု လျှောက်သည်။ 'ငါ ဘယ်နခါ (ဘယ်ချိန်ခါ) နတ်ပြည်စံမည်နည်း' 'မနက်ဖြန် တစ်ချက်တီးကျော်တွင် နတ်ပြည်စံရမည်' 'မှန်လျှင်မှန်စေ၊ မမှန်သော် သားမယားနှင့်တကွ မီးပုံရွံတိုက်မည်'



▲ လမ်းအောင်မှည့်နှင့် စေတီမြင်ကွင်း
◆ ကန်တန်ဆောင်နံရံမှ မှတ်တမ်းစာ

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ သို့နှင့် ၉၉၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၁၀)ရက်တွင် စတင် ပန္နက်ရိုက်ကာ တည်ဆောက်သည်။ ၁၀၀၉ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလတွင် တောင်ငူမှ ရောက်လာသည့် ဗေဒင်တတ် ဆရာတော်အား စေတီထီးတင်ရန် အခါတောင်းသည်။ 'ရေပြေလက်ထက် အခါပေးမည်ဟု လာသည်ဟုတ် သက်တော်လက်ထက်မှ အခါပေးမည်ဟု လာသည်' ဟူ၍ မိန့်တော်မူသဖြင့် ထိုဆရာတော်ကို ပုဂံသို့ ပို့စေသည်။ ထို့နောက် ဗုဒ္ဓကူးတော် အဇာနဂအားခေါ်၍ ထီးတင်အခါကို တောင်းပြန်ရာ "ကိုယ်တော်မြတ် ထီးတင်အခါကို မမိချေ" ဟု လျှောက်သည်။ 'ငါ ဘယ်နခါ (ဘယ်ချိန်ခါ) နတ်ပြည်စံမည်နည်း' 'မနက်ဖြန် တစ်ချက်တီးကျော်တွင် နတ်ပြည်စံရမည်' 'မှန်လျှင်မှန်စေ၊ မမှန်သော် သားမယားနှင့်တကွ မီးပုံရွံတိုက်မည်'

ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီးနောက် မှန်မမှန် နာရိရွက်ထား၍ စောင့်ကြည့်စေသည်။ နေ့သုံးချက်တီးချိန် ရောက်သောအခါ "ငါမည်သို့မျှ မရှိ" ဟု မိန့်ရာ "အခါမရောက်သေး" ဟု ပြန်လျှောက်သည်။ ထိုည လေးချက်တီးအချိန်တွင် အဖျားရောဂါရောက်၍ နောက်တစ်နေ့ တစ်ချက်တီးကျော်တွင် နတ်ရွာစံလေသည်။ အဇာနဂပုဂ္ဂိုလ်သည် လောကုတ်၊ လောကီ စွယ်စုံပေါက်မြောက်သည်ဟု ကျော်ကြားသော "ဇရန်" ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ရာ သင်္ကန်း ခေါင်းမြီးခြုံလျက် ကျိန်းစက်နေသဖြင့် ခြေဖဝါးတော်ကြည့်ကာ ဇာတာဖွဲ့ထားခဲ့သည်။ ဆရာတော်နိုး၍ မိမိဇာတာတွေ့သော် မေးမြန်း၏။ အကြောင်းစုံသိရသော် ထိုသူကျန်ရစ်သည့် ခြေရာကိုကြည့်လျက် ဇာတာဖွဲ့ကာ အမိ လိုက်ပို့စေသည် ဆို၏။ ကောင်းမှုတော်စေတီ တည်စဉ် ကာလ သက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ ကျော် ဝန်းကျင်တွင် ရဟန်း၊ လူ ပညာရှိများ၏

ဝေဒပညာအစွမ်းမှာ အံ့မခန်းလောက်အောင် ထက်မြက်လှပေသည်။ ကောင်းမှုတော်စေတီ ထီးတော်ကို ၁၀၁၁ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၈)ရက်နေ့တွင် သားတော် ဟင်းတလဲမင်းက တင်လှူ ပူဇော်ခဲ့လေသည်။ ရာဇမဏိစူဠာခေါ် ကောင်းမှုတော်ဘုရား ဖူးမြော်ခြင်းအားဖြင့် စေတီမူလဒါယကာ သာလွန်မင်း၏ တရားပြည့်ဝသော အသိနှင့် ရဲဝံ့သော သတ္တိကို လည်းကောင်း၊ ထိုခေတ်ကာလ ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိတို့၏ အံ့မခန်းသော ပညာအစွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ အရိယာသူတော်စင်တို့၏ မေတ္တာလေ့မြတ်သောစရဏကို လည်းကောင်း အသိအမြင် တိုးပွား၍ အားကျ ဝမ်းမြောက်ရသည့် ပူဇော်မှုခရီးတစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။



နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ကလောင်ရှင်ကိုကိုအောင်(မြကန်သာ) ရေးသည့် မြေပွေးပြာ၏ အသုံးဝင်ပုံကို ဖတ်လိုက်ရ၍ ဖြည့်စွက်ပြီး တင်ပြချင်သည့်စိတ်ကူး ပေါ်လာပါသည်။

စာရေးသူ ငယ်ငယ် ကျောင်းသား ဘဝက အတွေ့အကြုံတစ်ခု ပြောပြတင်ပြချင်ပါသည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် လောက်က ဘ.က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ စတုတ္ထတန်းကျောင်းတက်နေစဉ် တစ်နေ့မှာ ဆရာတော်က...

‘ဟေ့ မောင်ကျောင်းသား ဒီလွယ်အိတ်ယူပြီး ငါ့နောက် လိုက်ခဲ့ကွာ’ ဆိုတော့ စာရေးသူလည်း ဆရာတော်နောက် လိုက်သွားပါသည်။

ရွာထဲရောက်တော့ ဦးဘဆိုသူ၏ အိမ်မှာ အနာကြီးရောဂါ(ကုဋ္ဌနူနာ) ရှိသူ တစ်ယောက် တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ယင်းလူနာကို ကြည့်လိုက်တော့ နှာခေါင်းမှာ အနည်းငယ် ပိန်ချိုင့်နေပါသည်။

လက်မောင်း အသားတွေမှာလည်း အသားအရေမမှန် နီစပ်စပ်အရောင်များ ဖုတ်ဖုတ်များ မြင်တွေ့ရပါသည်။ ဆရာတော်က ယင်းလူနာကို သေချာစစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး...

‘မင်း ငါပေးတဲ့ဆေး မှန်မှန်စားမလား။ ဆေးမှန်မှန်စားရင် ရောဂါပျောက်မယ်။ လူထဲသူထဲ ဝင်ဆန့်နိုင်မယ်။ ဒီတော့ ဆေးတော့ မှန်မှန်စားဖို့လိုတယ်။ ရောဂါလဲ တဖြည်းဖြည်း လျော့ပြီး သက်သာသွားမယ်’

လူနာက “ဆေးစားပါ့မယ်” လို့ ကတိပေးပါသည်။

ဆရာတော်က စာရေးသူထံမှ လွယ်အိတ်ကိုယူပြီး အသင့်ပါလာသော ပုလင်းထဲမှ ဆေးကိုယူပြီး...

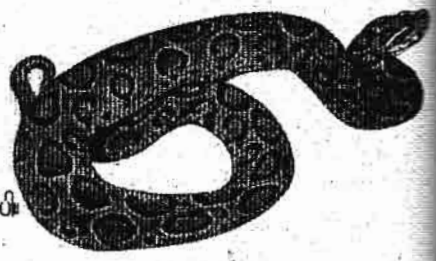
‘ဆေးပန်းကျည်းစောင့်ကို ဖျားရည်စစ်စစ်နဲ့ ရောပြီး စားပါ။ ဒီဆေးစားပြီးရင် ညအိပ်ရာဝင်

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြေပွေးပြာ

အသုံးဝင်ပုံ ဖြည့်စွက်ပါရစေ

ကိုဇိုး (စိုးသိပ္ပံ)



ချိန် ဝမ်းနက်ဆေးကို လက်ဖက်စားလွန်းနဲ့ တစ်လွန်းစားပါ။ ရေဝဝသောက်ပါ။

ပထမဆေးစားပြီးနောက် ညအိပ်ရာဝင်ရင် ဆေးစားဖို့မပေ့နဲ့ ဟု မှာထားခဲ့ပါသည်။

နောက် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အကြာတွင် ဦးဘသည် ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ရောက်လာပြီး...

‘ဆရာတော်ဘုရား သားဖြစ်သူက တော့ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား။ ဆရာတော် လိုက်ကြည့်ပေးပါ ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားပါသည်။ ဆရာတော်က...

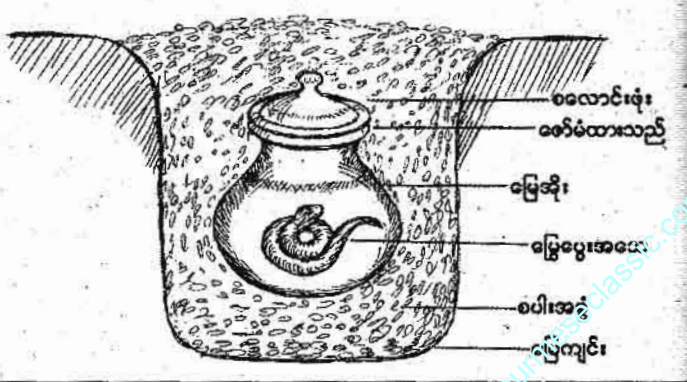
‘ဒကာကြီးသား ဆေးမှန်မှန် စားရဲ့လား။

ပထမဆေးစားပြီးတိုင်း ညအိပ်ရာဝင်မှ ဒုတိယဖြစ်တဲ့ ဝမ်းနက်ဆေးစားဖို့ မပေ့စနစ်တကျစားဖို့ လိုတယ်။

ရောဂါပျောက်က ဟိုထိုးဒီထိုးနဲ့ ထိုးထိုးထိုးထိုးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါတွေ တတ်ထဲသွားအောင် ဝမ်းနက်ဆေးစားပေးဖို့ မပေ့ပြောတာ’

ဟု မိန့်မှာပါသည်။ နောက် သုံးလကြာသော် သက်သာကြောင်း၊ အသားအရေချော့လာကြောင်း၊ အကြောင်းကြား လျှောက်ထားပါသည်။

မြေပွေးပြာဖုတ်ရန်ပုံစံ



ခံတွင်းမြတ်ထံ

တမားတမားတမား



အညီအနဲ့ပျောက်အောင် ချက်ပြုတ်နည်း

မိုးမြိုင်မြိုင်ကျသော ကာလဖြစ်၍ အကွေး ကျော်စံကေးများနှင့်အတူ ခွံထွားထွား စားဖာကြီးများကိုလည်း ချက်ပြုတ်စား တွေ့ရတတ်သည်။

နယ်လှည့်စာသမားတစ်ဦး အနေဖြင့် တာဝန်ကျရာ ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ ညောင်ကြီး(ကျေးရွာသစ်)သို့ ရောက်ရှိကုန်သွယ်သောအခါ သေဆုံးသွားသော သိုးတစ်ကောင်ကို မိမိတို့ ရွာဦးသိမ်းကာလင်းသို့ ရောက်နေကြောင်း ဆရာအဆင်မပြေ ကြားသိရသည်တွင် နေအိမ်သို့ ခြေထမ်းမရှိဟင်းဖြင့် ဖိတ်ခေါ်ကျွေးသောအခါ ဆည်ကြီး(ကျေးရွာသစ်)ရှိ ချက်ပြုတ်နည်းကို နေအိမ်သို့ ထမင်းစားရန် ဆက်ရှိခဲ့သည်။

မိမိကလေးခြောက်ကြော်၊ မျှစ်စို့စင်း ကန်စွန်းချဉ်ရည်ဟင်းနှင့်အတူ ကြက်သားဟင်း၊ ဖားသားဟင်းများ ဆောင်လှသည်။

သူတို့တည်ခင်းသော ဖားသားဟင်း ဆည်ကြက်သားမွကြော်နှင့် ဆင်တူ၍ အနံ့အသက်မညီ အရသာကောင်းမွန် ဖြင့် စုံစမ်းကြည့်သည်။

ဖားဖားကို အရပ်ဖီးကပ်ရတယ် ဆရာ၊ အနည်စပ်ပွားတော့မှ ရုတ်၊ ချင်း မလော လိုရာထည့်ပြီး ကြော်ကြော် ချက်ချက် ညှိနဲ့ ဖန်တော့ပါကွာ့'

ဟု ပြောပြသည်။

တစ်လုတ်သာမက ထမင်းတစ်နပ် ဖြင့် လက်ဖက်၊ သကြား၊ ဆေးလိပ်၊ နှင်းစုံလင်စွာ ဧည့်ခံ ဒါနပြုကြသော

ဦးဆန်းဝင်းမိသားစု၏ စိတ်ရင်း စေတနာကို လှိုက်လှဲစွာ အသိအမှတ် ပြုပါသည်။

ဖားဖားဟင်း ချက်ပြုတ်နည်းကို ပေါင်မြို့တွင် အိုးသူကြီး ဦးချစ်သိန်း အား မေးမြန်းစပ်စုမိသည်ကိုလည်း ပြန်သတိရလာသည်။

ဦးချစ်သိန်းမှာ ပဲခူးလှိုင်(မွန်ဝေါဟာရ ဖြစ်သည်။ ကာလသားဟင်းဟု အမိပ္ပာယ်ရသည်။)အိုးသူကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ကာ သူ ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးသော ဖားဖားဟင်းကို သတိရသဖြင့် မေးမြန်း ကြည့်သည်။

'ဖားဖားဆိုတာ အရေခွံရွတ်လိုက်ရင် ဟက်လှုပ်စုံစုံ၊ အကြီးအသေးသာ ကွာပါ တယ်ဆရာ။ ဟင်းချက်ပယ်ချိန် ပေါင်ရင်း က အကျိတ်ကို ဖယ်စစ်ရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မြေထောက်မှာ ဒဏ်ရာ အနာ တစ်ခုခုရရင် ပေါင်မွေရတယ်ဆိုတဲ့ အကျိတ်ပါ။ အဲဒါကို ဖယ်လိုက်ရင် ဖားဖား ဟင်း ကြက်သားဟင်းရယ်လို့ ခွဲလို့မရ အနံ့ မညီတော့ပါကွာ့'

ဟူ၍ ရှင်းပြလေသည်။ ကျွန်ုပ်လို့ ခဲသာ ဥစ္စာကား ရလေပြီတည်း။

သို့ဖြစ်ရာ အိမ်ရှင်မများအတွက် ဖားသားဟင်း ညှိနဲ့ကင်းအောင် ချက် ပြုတ်နည်းကို မျှဝေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုစိုးဆန်း

စာမျက်နှာ (၁၃၄)မှ စာဆက်

- ၁။ ထမင်းဟင်း
- ၂။ အင်္ဂါယဆေးကတ်
- ၃။ ဝမ်းနာဆေး
- ၄။ ချက်ပြုတ်နည်း
- ၅။ ကျွမ်းကျင်
- ၆။ သိပ္ပံ
- ၇။ မွန်ဂို
- ၈။ လက်သား
- ၉။ ဆားရစ်
- ၁၀။ လိပ်ကျောက်ရူး
- ၁၁။ ကြော်နပ်
- ၁၂။ အပုပ်ကျွေး
- ၁၃။ ကျွမ်းကျင်
- ၁၄။ ကျွမ်းကျင်
- ၁၅။ ကျွမ်းကျင်

ယင်း (၅)မည်ကို အမှန်ပြုနေပေလျှင် ထဲထဲညှိညှိ ညှိအိမ်ရာဝင်လျှင် လက်ဖက်စားဖွန်း တစ်ဖွန်းစား၍ ရေ ၀၀ သောက်ပါ။ ဆီးရွတ် စမ်းသက်၊ မျက်စိ ကြည့်ပါလည်း။

မြေပွေးပြာ ပြုလုပ်ပုံ

မြေပွေးအသေကို မြေအိုးအသစ် တစ်လုံးတွင် ထည့်၍ အဖုံးပုံးပါ။ မြေစေးဖြင့် ဖော်ပေးပါ။

မြေပွေးထည့်ထားသော မြေအိုးကို မြေအိုးတူးထားသော တျင်းထဲသို့ ထည့်၍ ဘေးပတ်လည်တွင် စပါးအခွံ အပြည့်ထည့်ပါ။ ယင်းစပါးအခွံတွက် ဝါးရှိပါ။ မြေပွေးပြာ ဖြစ်သည်အထိ ပြုလုပ်ပါ။

ယင်းပြာကို အမှန်ပြု၊ ပျားရည်နှင့် ရော၍ တစ်နေ့ မန်ကျည်းစေ့ခွံ စားပေးခြင်းဖြင့် ကိုယ်အရေပြားရောဂါ များ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

[ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် ဦးပုဂံထံသို့ မှုတော် ဦးပိုက်ပါ၏...]

ကိုစိုး (စိုးသိပ္ပံ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချီမဆဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

“ဒီလောကီဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောကီတောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အနီးကျီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။ ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”
 “စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါး



(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးပါး
 ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀၂၇)



(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးပါး
 ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၀၃ Y ၀၀၀၅၀၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
 တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင် ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်နှာ ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင် ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးခါး တောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြော ဝေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း ခူးနား၊ ခူးကိုက်၊ ခူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကော ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အော့ ပိုင်းများ၊ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြော အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန့်၊ သွက်ချာပါခြင်း ခြင်း၊ အနီးကျီးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း အချိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရော များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေး လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန် ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့ဦး”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗမာလမ်းလျှောက်၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ဖုန်း-၇၂၂၉၃၁

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး

ဒေါ်သန်းစိတ္တ
(B.Sc., H.G.P., Dip. Ed)

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ဝေဘူဆရာတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ (၁၂)နှစ်အရွယ်တပါ။

စာရေးသူတို့မြို့သို့ ကျောက်ဆည် ဝေဘူဆရာတော်ကြီးကြွရောက်ခဲ့ပါသည်။ တရားချီးမြှင့်ရန် အတွက်ပါ။ သာသနာပြုခရီးပါ။

စာရေးသူဖခင်သည် နွေကျောင်းပိတ်လျှင် ဝန်းသိုခန္တီဆရာတော်ကြီးထံ သွားပါသည်။ တရားအားထုတ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းဖွင့်ခါနီးမှ ပြန်လာလေ့ ရှိပါသည်။

၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မေလတွင် ပညာရေးဦးစွဲကြောင့် စောစော ပြန်လာပါသည်။ (၄)ရက်ကြာသောအခါ ဖခင်ကြီးက ဆဘူဆရာတော်ကြီး ကြံချီပါမည်ဟု ပြောပါသည်။ တစ်အိမ်သားလုံး မဖူးနေရ ကုသိုလ်မပြုမနေရဟု တိုက်တွန်းပါသည်။ အမိန့်ထုတ်ခြင်းပါ။

စာရေးသူ၏ အစ်ကိုကြီးသည် အလယ်တန်းပြဆရာ ဖြစ်ပါသည်။ ထက္ကသိုလ်တွင် (တင်ဦး)ဆိုသော နိုင်ငံရေး လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဘာသာတရား မလေးနက်ပါ။ ဖခင်ကြီးက ဆရာတော်ကြီးနောက်မှ လှူဖွယ် ထွန်းများကိုထည့်သော တောင်းကိုင်၍ နောက်မှလိုက်ရန် တိုက်တွန်းပါသည်။

အစ်ကိုကြီးက မငြင်းဆန်ရဲပါ။ အစ်ကိုကြီးက နေပူမခံနိုင်ပါ။ နေပူဇာင်ခံရလျှင် ယားယံပြီး အဖုအပိမ့်များ ထွက်သောရောဂါ ရှိပါသည်။ သို့သော် တောင်းကိုင်၍ ဆရာတော်ကြီးနောက် F.18A, December, 2014.

မှ လိုက်ပါသည်။ ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်ပါသည်။

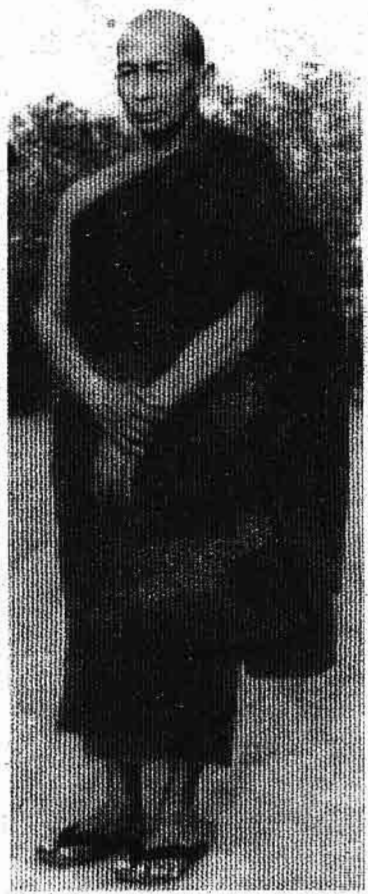
ဆရာတော်ကြီး တစ်မြို့လုံးပတ်၍ ဆွမ်းခံကြွခြင်းပါ။ နေ့(၁၂:၀၀)နာရီမှ စ၍ ဆွမ်းခံကြွပါသည်။ အလွန် ပူလှပါသည်။ ကတ္တရာလမ်းများ အရည်ပျော်သော ရာသီပါ။ စာရေးသူတို့ ရပ်ကွက်က ရုံးကြီးလမ်းတွင် လောင်းလှူရပါသည်။

နံနက်မှစ၍ ကတ္တရာလမ်းပေါ် သံခင်းပြီး ရေဖျန်းကြပါသည်။ ခဏခဏ ရေဖျန်းကြပါသည်။ သဲများကလည်း ခြောက်သွေ့သွားကြပါသည်။

သဲပေါ် ဖျာကြမ်းကြီးများ ခင်းပါသည်။ ဖျာကြမ်း(အလယ်တွင်)ပေါ် အိပ်ရာခင်းများ၊ တဘက်များ ခင်းထားပါသည်။ ဆရာတော် ကြွလာမည့် လမ်းကို အဝတ်ဖြင့် ခင်းခြင်းပါ။ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ဝါးရာမေတ်ကွက်များဖြင့် ကာထားပါသည်။ မဏ္ဍပ်တစ်ခု ထိုးထားပါသည်။ မန်ကျည်း ဖျော်ရည် စဉ့်အိုးကြီးများဖြင့် ဖျော်ရည် ဒါနပြုကြပါသည်။

သစ်ပင်ရိပ်များတွင်လည်း လူအပြည့်၊ မဏ္ဍပ်တွင်လည်း လူအပြည့်ပါ။ ဖခင်ကြီးနှင့် အစ်ကိုကြီးကတော့ အဆင်သင့်ဖြစ်ရန် နေပူထဲတွင် လှုပ်ရှားနေကြပါသည်။ ကုသိုလ်ရေးအတွက်ပါ။

နေ့(၂:၀၀)နာရီလောက် ဝေဘူ



ဆရာတော်ကြီးနှင့် သံဃာတော်များ ကြွလာပါပြီ။ ရာမေတ်ကွက်ဘေးတွင် တန်းစီပြီး လောင်းလှူကြပါသည်။ အစ်မကြီးက ဆန်လောင်းလှူပါမည်။ မိခင်ကြီးက စာပြန်လေး လျက်ဆားထုပ်(စက္ကူထုပ်)လှူပါမည်။

မိခင်ကြီးသည် လေးနာရောဂါ အလူးအလဲ ခံစားနေရသူပါ။ အမြဲစားနေကျ ဆေးကိုဝယ်ပြီး စက္ကူဖြင့် ထုပ်ကာ လှူခြင်းပါ။ စာရေးသူက မိခင်ဘေးတွင် ဖိဝေါပန်းတပ်စည်းကိုင်

ပြီး ရပ်နေပါသည်။(စာရေးသူ ကျေနပ်စေရန် သူများနည်းတူ မလှူလိုက်ရလျှင် စာရေးသူ စိတ်မပျော်မှာ စိုးရိမ်၍ ပန်းလှူစေခြင်းပါ။)

အစ်မငယ်က ငွေငါးပူးစေ့များ(စက္ကူဖြင့် ထုပ်ထားပါသည်။) လောင်းလှူမှာပါ။ အရှေ့မှ လှူသူများက လှူပြီးကြပြီ။ အစ်မကြီးရှေ့ ရောက်လာပါပြီ။ တောင်းထဲသို့ ဆန်ကိုလောင်းပါသည်။ (တစ်ပါးလျှင် တစ်ယောက် တောင်းကိုကိုင်သူ ပါပါသည်။)

ဆရာတော်ကြီး မိခင်ရှေ့မှ ကြွလာပါပြီ။ မိခင်က ဆေးထုပ်ကို သပိတ်ပုံးပေါ် လောင်းလှူပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး စာရေးသူရှေ့ ရောက်လာပါပြီ။ ဝေဘူဆရာတော်ကြီးက “မွှေးသဗျလှူပါဗျ” ဟုဆိုကာ ကိုယ်ကို ညွှတ်ပြီး သပိတ်ဖြင့် ခံပါသည်။

မိခင်ကြီးက စာရေးသူတက် လှည့်၍ ကန်တော့ပါဟု ဆိုပါသည်။ စာရေးသူ ဖျာကြမ်းပေါ် ထိုင်ချပြီး ကန်တော့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက အစ်မငယ်ရှေ့ ရောက်နေပါပြီ။ အစ်မငယ်က လှူနေပါပြီ။

စာရေးသူက ဆရာတော်ကြီး၏ ခြေတော်ကိုပဲ ဖူးရတာပါ။ တဘက်အဖြူပေါ် ခြေမကျဘဲ တဘက်အဖြူပေါ်မှ အမြင့်တွင် ခြေထောက်တော်က ရောက်နေပါသည်။ လေထဲမှာ ခြေတော်က ရှိနေပါသည်။ စာရေးသူမှာ အံ့အားကြီးစွာဖြင့် လက်ညှိုးထိုးပြီး “မထိဘဲ မထိဘဲ” ဟု အော်ပါတော့သည်။

မိခင်က မြင်လိုက်ပြီး ထိုင်ချကန်တော့ပါသည်။ ပါးစပ်မှ ဆုတောင်းနေပါတော့သည်။ ကျန်သံဃာများကို ဆေးထုပ်မလှူဖြစ်တော့ပါ။ နောက်ဆုံး တောင်းကိုင်လာသူကို ဆေးထုပ်



အကုန်လောင်းပါသည်။

စာရေးသူ ဖျာကြမ်းခင်းပေါ် ရပ်စကပူလွန်းလှသည်။ ထိုင်ကန်တော့သော အခါ ဖျာကြမ်းက ပူသည်ဟု မထင်ရပါ။ ထူးဆန်းမှုပါ။ ယခုမှ စဉ်းစားမိမှ ဝမ်းသာရ၏။

ညနေ အိမ်သို့ ဖခင်ကြီးနှင့် အစ်ကိုကြီး ပြန်လာသောအခါ သတင်းစုံကြားရ၏။ ဖခင်ကြီးက “ဆရာတော်ကြီးသည် ရှေးဘုန်းရေးကံ ကြီးမားလှသည်။ ငွေကြေးနှင့် ပစ္စည်းများ ပုံအောနေပုံ” ကို ပြောပြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးကို ရေကပ်လှူသောအခါ ဖန်ခွက်တစ်ဝက်သာ သောက်ပြီး ကျန်တစ်ဝက်ကို ဖခင်အား စွန့်ပါသတုံ။ သောက်လိုက်ရသဖြင့် သေပျော်ပါသတုံ။

အစ်ကိုကြီးအားလည်း ဆရာတော်ကြီး ထိုင်နေသော နေရာထိုင်ကို ဆရာတော်ကြီးက ခါခိုင်းပါသတုံ။ ကုသိုလ်ပေးခြင်းပါ။

ည(၇းဝဝ)နာရီ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး တရားဟောပါမည်။ ဖခင်ကြီးနှင့် အစ်ကိုကြီးကတော့ ညနေစာ စောစီး

စွာ စားပြီး တရားဟောမည့်နေရာ ထွက်သွားပါပြီ။ အစ်မကြီးကလည်း သူတို့ဆရာမတွေစုပြီး တရားနာရန် သွားကြပါပြီ။ အိမ်စောင့်မရှိ၍ မိခင်ကြီးက တရားမနာနိုင်တော့ပါ။

စာရေးသူကို ငယ်စဉ်က ထိန်းခဲ့သော တမင်းချက်အဒေါ် မရှိပါ။ သူ့အမျိုးများ အလှူသို့ ပြန်သွားသည်မှာ (၅)ရက်ခန့် ရှိပါပြီ။ အလှူပြီးသော်လည်း ရွာရောက်ခိုက် (၁၀)ရက်လောက် နေမှာပါ။

မိခင်က တရားနာလိုသော သဒ္ဓါဖြင့် အိမ်နီးချင်းများထံ စုံစမ်းနေပါသည်။ ထိုစဉ် မြင်းလှည်းတစ်စီး အိမ်ရှေ့သို့ ဆိုက်လာပါသည်။ ထမင်းချက်အဒေါ်နှင့် ဆွေမျိုးတစ်စု ဆင်းလာပါသည်။ ပစ္စည်းတွေ တပုံတပင်နှင့်ပါ။

အဒေါ်က ပြန်ရန် စိတ်မရှိသောလည်း သူ့ဆွေမျိုးများ ဝေဘူဆရာတော်ကြီးကို ဖူးလိုသောကြောင့်ဟု ဆိုပါသည်။ အဒေါ်ကို အိမ်စောင့်ထား၍ မိခင်ကြီးက စာရေးသူတို့နှင့် ရွာမှ လူ(၅)ဦးကို ခေါ်ဆောင်၍ တရားနာသွားရပါတော့သည်။

တရားပွဲ မစသေးပါ။ မဏ္ဍပ်ထဲမှာ လူအပြည့်၊ မွှောရုံမှာအပြည့်၊ မြေပြင် (မြက်ခင်းပေါ်)ပေါ်မှာအပြည့် တစ်မြို့လုံး တစ်နယ်လုံး လူကုန်လောက်ပါရဲ့။ ငွေဖလားကိုင်၍ အလှူခံသူများထံ ငွေလှူကြသူများက များလှသည်။

မိခင်ကြီးနှင့် တောမှ လူများ (၅)ဦးက ငွေစက္ကူတွေ လှူလိုက်ကြတာ စာရေးသူကိုပင် မိခင်က တစ်ကျပ်တန်စက္ကူ(၃)ရွက် လှူခိုင်းပါသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ကြီးအား လှူသော ငွေများမှာ ဂုန်နီအိတ်များဖြင့် ထည့်သိပ်၍ ထပ်ထားရပါသည်။ (စာရေးသူတို့မြို့၌ ရသော အလှူ

ငွေများ၊ ပစ္စည်းများကို၊ ဝေဘူဆရာ
တော်ကြီးမှ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
များသို့ ပြန်လည် လှူဒါန်းသွားခဲ့ပါ
သည်။)

ဆရာတော် ကြွလာပါပြီ။ တရားပွဲ
စသည်နှင့် ကန်တော့ချီးလည်း ဆရာ
တော်ကပဲ ဦးဆောင် တိုင်ပေးပါသည်။
သီလပေးပါသည်။ ငါးပါးသီလပါ။

‘သီလပြည့်အောင် ဆောင်ကြဉ်း၊ သီလ
ပြည့်လျှင် အလိုရှိတာ ပြည့်ပါသည်’
ဆရာတော် မိန့်သော “ဗျာ၊ ဗျ”
တို့မှာ နားထောင်ကောင်းသလိုပါ။

‘မွေးစဉ်ကတည်းက ဝင်လေထွက်
လေ ရှိနေသမျှနော်။ ဒါကိုဝင်တယ်။
ထွက်တယ်လို့ မှတ်နေရတာ ပင်ပန်း
သလားဗျာ။ မပင်ပန်းပါဘူးနော်ဗျာ’

(စာရေးသူ (၇)နှစ်အရွယ်ကပင်
ဝင်လေထွက်လေ မှတ်တတ်ပါသည်။
ထိုတရားတော်ကို နာကြားရသော
ကြောင့် အလွန် အင်မတန် နှစ်ခြိုက်ခဲ့
ရပါသည်။)

‘လေရှူရင်းကရတာ အဖိုးထိုက်
တန်လှပါသည်ဗျာ။ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးရဲ့ နည်းပါဗျာ’

ဝေဘူဆရာတော်ကြီးမှ ရှင်နာမ်၊
ပညတ်၊ ပရမတ်၊ နိဗ္ဗာန်အကြောင်း
ဟောတော်မူပါသည်။ စာရေးသူ ဉာဏ်
မမိခဲ့ပါ။ ဆရာတော် တိုင်ပေးသော
လင်္ကာသံပေါက်များလည်း လိုက်ဆိုပါ
သည်။ မေတ္တာပို့ တိုင်ပေးသောအခါ
လည်း လိုက်ဆိုပါသည်။ ရေစက်ချပေး
ပါသည်။

‘ယနေ့ ဆွမ်းကြီးလောင်းလှူခြင်း တရား
နာကြခြင်းများ ဆောင်ကြဉ်း အောင်ကြပြီ
ဗျာ ဝမ်းသာကြဉ်း’
မိန့်တော်မူပါသည်။ တရားအဆုံး
သတ်ပါသည်။

တရားနာသူများ (ဆရာတော်၏



ဆရာတော်မျိုးတော်ဟု ဆရာတော်က
တင်စားပါသည်။) ဝမ်းသာအယ်လဲနှင့်
တရားပွဲမှ ပြန်ကြရပါသည်။(ပရ
လောကသားများ ပါ၊ ပါမည်။)

အစ်ကိုကြီး တစ်နေကုန် နေပူခံ
လှုပ်ရှားခဲ့သော်လည်း မယားယံခဲ့ပါ။
အဖုအပိခို မထခဲ့ပါ။ ထိုနေ့မှစ၍ သေ
သည်အထိ ယားယံသောရောဂါ မဖြစ်
ခဲ့တော့ပါ။

ဆရာတော်ကြီး၏ နေရာထိုင်ခါရ
သော ကုသိုလ်က ရောဂါကို ခါလိုက်
သည့်သဘောလား မတွေးတတ်နိုင်ပါ။
ဉာဏ်မမိပါ။ အံ့လောက်ဖွယ် အဖြစ်
အပျက်ပါ။

မိခင်ကြီး ဝေဘူဆရာတော်အား
ဖော်ပြန်လျက်ဆား လှူပြီးကတည်းက
သေဆုံးသည့်အချိန် (အသက် ၈၀-
ကျော်အထိ)ထိ လေနာရောဂါ မပေါ်
တော့ပါ။ ဆုတောင်းပြည့်ပါသည်။
အံ့ဖွယ်ရာပါ။ မိခင်ကြီးက ဆရာတော်
ကို ကျေးဇူးတင်နေပါသည်။

ဖခင်ကြီး ဝေဘူဆရာတော်၏
ရေဖန်ခွက်တစ်ဝက် သောက်ခဲ့ပါသည်။
သေဆုံးသည့်အချိန် (အသက်-၈၀
ကျော်)ထိ လျင်မြန်ပျက်လတ် ပေါ့ပါးခဲ့
ပါသည်။ အံ့ဖွယ်ရာပါ။

စာရေးသူကတော့ ဝင်လေ
ထွက်လေကို ရှုနေပြီး ဆရာတော်ကြီး
ကို သတိရနေဆဲပါ။ ကျေးဇူးတင်နေဆဲ
ပါ။ (ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို
ငယ်စဉ်ကပင် တွေ့မြင်ဖူးခဲ့ရပါ
သဖြင့် သဒ္ဓါတရားကောင်းအောင်
အထောက်အပံ့ ပေးခဲ့သည်ကို
ကျေးဇူးတင်နေဆဲပါ။)

ငယ်စဉ်က ဖြစ်၍သာပါ။ အရွယ်
ကောင်းစဉ် တွေ့ကြုံရလျှင် အကျိုးများ
မှာပါ။ စာရေးသူ အကုန်မမှတ်မိပါ။
မှတ်မိသမျှ ရေးပြခြင်းပါ။ သို့သော်
ထူးခြားလှသည့် အဖြစ်အပျက်များဖြစ်
၍ မေ့၍မရသော အဖြစ်အပျက်များပါ။
ငယ်သူဖြစ်၍ မသိခဲ့ပါ။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ၊
ခန္ဓာဝန်ကို လွယ်ကူစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်
ကြပါစေ။

ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ
(B.Sc, H.G.P, Dip Ed)

စာကြောင်း
စာရေးသူသည် အသက်(၁၂)နှစ်မှ
စ၍ ကျွန်တော် ဗျာ ဗျာ ပြောခဲ့သည်
မှာ လူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံးပါ။
တက္ကသိုလ်တွင် ရွှေတို၊ မုံရွာမှ အမျိုး
သမီးများ ကျွန်တော်ဟူသော အသုံး
အနှုန်း သုံးကြပါသည်။ ထိုစဉ်က မထင်
မရှား ကျွန်တော် အသုံးပါ။
ကျောင်းဆရာမဘဝ လူကြီးပိုင်း
ရောက်သည်အထိ စာရေးသူ
ကျွန်တော် ဗျာ ဗျာ သုံးလျှင် လူများစွာ
က အံ့သြသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်
ခြင်း ခံခဲ့ရပါသည်။ ဝေဘူဆရာတော်
ကြီး၏ အသုံးအနှုန်းကို ကြည့်လိုစိတ်
နှင့် သုံးစွဲခြင်းပါ။

မောင်ကြီးဖြူ
(စီးပွားရေး)

ဆရာ နတ်မောက်လှမြင့်သစ်ရေး... ဆရာရေးတဲ့ "သမီးသုံး သားတစ် မဖြစ်စေနဲ့" ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်ပါ အယူ အဆဟောင်းတစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဆောင်းပါးကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီးရဲ့ စာမျက်နှာ (၂၆၂)နဲ့ (၂၆၃)မှာ ဖတ်ရပါ တယ်။

ဆောင်းပါးမှာ သမီးသုံးယောက် သားတစ်ယောက်မွေးရင် ခိုက်တတ် တယ်။ ပြီးတော့ ဆရာနမူနာပြုပြီး ရေးထားတာမှာ အထူးသဖြင့် သားဖြစ် သူမှာ ခိုက်တတ်တယ်။ ပြီးတော့ အသက်ကြီးမှ ခိုက်တာကို ဖော်ပြထား တာနော်။

ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံကို ပြော ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ မွေးချင်း ငါးယောက်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်က အကြီးဆုံး။ ကျွန်တော့်အောက်မှာ ငွှေးငွှေ၊ အထွေး၊ မောင်ကြီးနဲ့ အေးလေး ဆိုပြီး လေးယောက်ရှိပါတယ်။ အခု ပြောချင်တာက ညီမလတ်အထွေးရဲ့ သားသမီးတွေအကြောင်းပါ။

အထွေးမှာ သမီးသုံးယောက်၊ သား တစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ အစဉ်လိုက် အားဖြင့် မချို၊ အိလေး၊ ပုံပုံနဲ့ ကိုကို ကြီးတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်တူ၊ တူမ အရင်းတွေပေါ့။

တူမအကြီးဆုံး မချိုက ခုဆိုရင် အသက်(၃၆-၃၇)နှစ်လောက် ရှိပါပြီ။ အငယ်ဆုံးကိုကိုကြီးက ခုဆို (၂၂)နှစ် ပေါ့။ နို့ညှာပုံပုံနဲ့ဆို လေးနှစ်ကွာပေါ့။

မချိုက B.Sc(Chemistry), (Dip in Computer) အိလေးက (B.Ed) (M.Ed) ၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမီးသုံး သားတစ် မဖြစ်စေနဲ့

နတ်မောက်လှမြင့်သစ်

ယောက်၊ သားတစ်ယောက် မွေးစေ သဖြင့် သားဖြစ်သူမှာ မူလောင်ပျက်



သမီးသုံးယောက် သားတစ်ယောက်

ပုံပုံက [BE,ME(Civil)]၊ ကိုကိုကြီးက [BE(Aero)]D.S.T.Aနဲ့ ဘွဲ့တွေလဲ အသီးသီးရခဲ့ပါတယ်။

အငယ်ဆုံးကိုကိုကြီးက ခုဆို ဗိုလ်ကို ကိုကြီးဖြစ်နေပြီး တပ်မတော်မှာ အမှုထမ်းနေပါတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ မိဘတွေရော၊ သားသမီးတွေရော ခုစာရေးနေတဲ့ အချိန်ထိ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘာမှ ထိခိုက် တာမျိုး မရှိသေးပါဘူး။ အားလုံးလဲ ပညာတတ် ကလေးတွေချည်းပါပဲ။ တစ်မိသားစုလုံးလဲ အကောင်းပကတိ ကျန်းမာစွာ ရှိကြပါရဲ့။

ဆရာနတ်မောက်လှမြင့်သစ် ရေးတဲ့ အထဲမှာတော့ နောက်ဆုံးမွေးတဲ့ သား က အသက်ကြီးမှ ထိခိုက်ပျက်စီးမှု တွေကြုံရတာ ဖတ်ရပါတယ်။

ကျွန်တော့်တူ မောင်ကိုကိုက ခု ငယ်သေးတော့ အသက်ကြီးတဲ့အထိ စောင့်ကြည့်ဖို့တော့ ကျွန်တော့်အတွက် အတော်ခဲယဉ်းမှာပါ။ အသက်(၁၀၀)

ကျော်နေရင်တော့ ဆရာအယူအဆ ဟုတ်မဟုတ် မှန်မမှန်သိနိုင်မှာပေါ့လေ။ နောက်တစ်ဦးကို ပြောချင်ပါသေး တယ်။ အဲဒါက ကျွန်တော်နဲ့ တက္ကသိုလ် တက်ဖက် အင်မတန် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ပါ။

သူမွေးထားတာက သမီးနှစ်ယောက် နောက် သားတစ်ယောက် နောက်ဆုံး က သမီးတစ်ယောက်ပါ။ သမီးသုံး ယောက် သားတစ်ယောက်ဆိုတဲ့ အထဲ မှာတော့ အကျုံးဝင်နေမလားပါပဲ။

သမီးအကြီးဆုံးက အသက်(၄၈) ရှိပြီ။ ကလေးခွဲစိတ်အထူးကု ဆရာဝန် မကြီးပါ။ ဘွဲ့တွေတော့ မရေးတော့ပဲ ဘူး။ ဒုတိယသမီးက မျက်စိခွဲစိတ် အထူးကု ဆရာဝန်မပါ။ တတိယဖြစ်တဲ့ သားက B.E(Electronic)ပါ။ ခုဆို ရန်ကုန်မြို့တွင်းက မြို့နယ်တန်းမှန် မြန်မာ့ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားလုပ်ငန်း မှာ E.Eတောင် ဖြစ်ပေါ်ပြီ။

စတုတ္ထအငယ်ဆုံး မိန်းကလေး

ဆေးကွမ်းအစ်ထဲမှ

ကန့်ကူဆန်နက်ရုပ်ထု

ပညာရှင်များမှ ဖော်ထုတ်ပေးကြပါ

စာရေးသူနှင့် ခင်မင်သော ဆေးဆရာကြီးတစ်ဦးမှာ ဘဝတစ်ပါး နှင့် ပြောင်းသွားခဲ့ချေပြီ။ ဆရာကြီးမှာ ဘွဲ့ရပြီး သမီးတစ်ဦး ကျွန်ုပ်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

သမီးဖြစ်သူက...

'ဒေဗရယ် ကန့်ကူဆန်နက်နဲ့ ထုလုပ်ထားတဲ့ ရုပ်တုကို ဖက်မောတာနဲ့ ဆေးကွမ်းအစ်ကို ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ရုပ်တုမှာ သက်န်းလဲ ဝတ်ဆင်ထားတာတွေ့တဲ့အတွက် ရဟန်း သံဃာတစ်ပါးရဲ့ ရုပ်တုဖြစ်နိုင်ကြောင်း'

စာရေးသူအား ပြောပြပါသည်။

ဓာတ်ပုံထဲမှာ မြင်ရသည့်အတိုင်း ကန့်ကူဆန်နက်နဲ့ ထုလုပ်ထားသည့် သံဃာတော်ရုပ်တု၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို သိရှိကြပါသော ပညာရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ပြန်ဆည် ဖော်ထုတ်ရေးသားကြပါရန် တင်ပြရေးသားလိုက်ရပါသည်။



BURMESE CLASSIC

ဘုမ္မဝတီ ကိုကိုလေး

ကန့်ကူဆန်နက်ရုပ်တု

စာမျက်နှာ (၁၄၀)မှ အဆက်

ထက် ဆရာဝန်ပါပဲ။ M.B.B.Sဘွဲ့ ရပြီး M.Med.Sc(၇) (Medicine) နဲ့ ဘွဲ့လွန် တက်နေတာပါ။ ခုဆို ဒုတိယနှစ်ကိုတောင် ဆက်နေပါပြီ။ နောက်တစ်နှစ်ခွဲလောက်ဆို ဆေးပညာအထူးကျ (Physician) တစ်ယောက် ဖြစ်လာတော့မှာပေါ့။

ဒီတော့ ဒီမိသားစုနစ်စုရဲ့ အခြေအနေကို ကောက်ချက်ချကြည့်ရင် သမီးသုံးယောက် သားတစ်ယောက်ဖြစ်ရင် ထူးချွန်ကြတယ်လို့တောင် ကောက်ချက်ချနေလို့ပါပဲ ဆရာရယ်။

နိဂုံးချုပ်ရရင်တော့ ဘာဆိုရင် ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာကို ကောက်ချက် တစ်ချချဖို့ဆိုတာကတော့ ထွက်ကယ်ကိုပီပီဖြစ်ပြင်နဲ့ သုတေသန (Research) လုပ်ကြည့်မှပဲ သိနိုင်မယ်ထင်ပါတယ်။

ဒါတောင်မှ (၁၀၀)ရာခိုင်နှုန်း မှန်မယ်လို့ ပြောလို့မရပါဘူး။ There is always exceptional (နေရာတိုင်းမှာ မြွင်းချက်နဲ့တယ်)ဆိုတဲ့ ကောရိုဏယ် မဟုတ်လားဗျာ။

ဒီတော့ သိပ္ပံနဲ့ စာပေလမ်းကြောင်းကိုလည်း နိဂုံးချုပ်ရင်ပါပဲ။ ညွှန်ကြားရေး ညွှန်ချက်မှာလည်းပါ။ စာကြောင်း ၊ ကိုကိုကြီးဆိုတဲ့ ယောက်ျားလေးက ကျွန်တော်ညီမ အထွေးသားလေး လိုချင်လှချည်ရဲ့ဆိုပြီး ပြောသားလိုက်ထဲမှာ ဆုတောင်းလို့ မရတတ်ရတတ်ရလားတဲ့ ယောက်ျားလေးပါ။

(မြင်ယန်းချစ်မြေ့ကြပါစေ)

မောင်အေးကြူ (ပိပွားရေး)

www.burmeseclassic.com

ယောက်ျားခွန်အား

ကြက်-သံ-ပျား

တစ်နေ့တွင် အမျိုးသားများအတွက် ဆေးတစ်လက်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရရှိ လိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ညဉ့်ပိုင်းက အိပ်ရေးဝ အောင် မအိပ်ခဲ့ရသောကြောင့် နွမ်းနယ် နေသော ဒဏ်ကို တွန်းလှန် နံနက် စောစော ရေချိုး၍နေပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်၏အိမ်သို့ အလည်လာနေကျ ဦးလေးသောင်း တစ်ယောက် လမ်းလျှောက်ရင်း အလည်ရောက်၍ လာပါသည်။

‘ဟဲ့ မောင်ထွန်း မနက်အစောကြီး ရေတွေချိုးလို့ပါလား ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်’

‘ဪ... ဦးလေးသောင်း အိမ်ထဲ ဝင်ထိုင်ပါဦး။ ရေခွေးကြမ်းလဲ ခတ်ထား တယ်။ နားရင်း ‘သောက်ဦးပေါ့’

ဟဲ့ ပြောကာ ကျွန်ုပ်လည်း ရေချိုး ခြင်းကို အပြီးသတ်ကာ အဝတ်လဲ၍ ဦးလေးသောင်းအား ဧည့်ခံစကားပြော ရန် ထွက်ခဲ့ပါသည်။

‘အခုမှ ခေါင်းကြည့်ပြီး လန်းသွား တော့တယ်။ ညက အိပ်ရေးဝအောင် မအိပ်လိုက်ရလို့ ဦးလေးသောင်းရေ’

‘အေး ရေချိုးတာ ကောင်းပါတယ် ကွယ်။ ယောက်ျားရေချိုး ဆေးတစ်မျိုး လို့တောင် အဆိုရှိသေးတာ လိုအပ် လို့ ချိုးတာပဲ ကောင်းတာပေါ့’

‘ဟော ဦးလေးသောင်းကတော့ ပြောရော့မယ်’

‘အလို အခု မောင်ရင် ကိုယ်တွေ့ပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေးသောင်း ရယ်။ ကျွန်တော်က ဘယ်အကြောင်းနဲ့ မဆို ဦးလေးသောင်းက အဆိုလေး တွေနဲ့ ပြောတတ်လွန်းလို့ သဘောကျ လို့ပါ’

‘အေး ငါလဲ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်

စပ်မိတုန်း ယောက်ျားဆေးဆိုလို့ အမျိုးသား တိုးပွားတဲ့ ဆေးတစ်လက် ပြောထားခဲ့ဦးမယ်။ ဆေးမြီးတိုဆိုလို့ အထင်မသေးနဲ့ လက်တွေ့ သုံးကြည့်ရင် သိလိမ့်မယ်။

အမျိုးသား ခွန်အားနည်းတာ၊ ဦးခေါင်းမကြည်မလင် ဖြစ်ပြီး နွမ်းနယ်နေတာ တွေအတွက် အလွန်ကောင်းတာ။

သွက်ချာပါဒရောဂါတောင် ပျောက် တယ်ကွ’

‘အဲဒီလိုဆို ကျွန်တော် ရေးမှတ်ထား လိုက်ပါဦးမယ် ဦးလေးသောင်းရာ၊ တော်ကြာ မေ့သွားမှာစိုးလို့’

‘မမေ့ပါဘူးကွာ၊ မင်းပြောသလိုပါပဲ။ အဆိုလေးနဲ့ကွ မှတ်ထား ယောက်ျား ခွန်အား ကြက်-သံ-ပျားတဲ့ဗျား။ အဲဒါ မင်း သုံးကြည့်ပေတော့’

‘ဟာ ဦးလေးသောင်းကလဲ အဆိုကို ပြောပြီး လုပ်နည်းသုံးနည်းလေးလဲ ရှင်းပြဦးမှပေါ့’

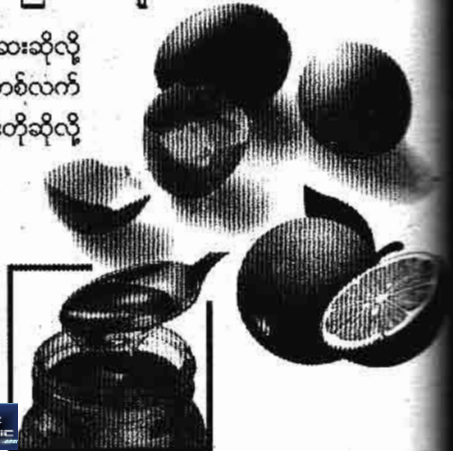
‘ဟ မောင်ထွန်းရ ရှင်းနေတာပဲကွ။ ကြက်သံပျားပါဆို နားထောင်’

ကြက် → ထောကြက်ဥတစ်လုံး

သံ → သံရာသီတစ်လုံးအရည်

ပျား → ပျားရည်တစ်လုံး (ဟင်းစားဖွန်း)

အေး အဲဒီသုံးမျိုးကို သင့်ရာဖန်ခွက်၊ ပန်းကန်နဲ့ထည့် ရောမွှေပြီး သောက်ရုံ ပဲကွ။ ကြိုက်တဲ့အချိန် သောက်လို့ရ တယ်။



မင်းတို့အရွယ် လူငယ်တွေတင်မဟုတ်ဘူး။ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေအတွက်လဲ ကောင်းတဲ့ဆေးပဲ။ အသောက်မခက်ဘူး’

‘ကျွန်တော်ကတော့ ကြားရတာ သဘောကျနေပြီ။ အများသုံးဝမ်းသာရအောင် မျှဝေလိုက်ဦးဗျာ’

‘မောင်ရင် သဘောပါဗျာ။ ကဲ... စကားကောင်းနေလို့ မဖြစ်ဘူး ပြန်မှ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေးသောင်းရေ အမျိုးသားတွေ အကျိုးများစေဖို့ပေါ့ဗျာ ဟဲ့ ပြော၍ နှုတ်ဆက်ကာ ဦးလေးသောင်းအား အိမ်ခြံအထိ လိုက်လိုက်ပါတော့သည်။

(သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး ဦးလေးသောင်းအား ဂါရဝပြုလျက်...)

သုခိ အတ္တာနံ ပရိဟနုဗ္ဗိ
မောင်နေသွေး (လက်လက်)

www.burmeseclassic.com

မြန်မာ့အသံ

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ထုတ်ဝေသည့်နေ့စွဲ: ၀၈၁၃ (၀၁၀၆၇၅) (စာအုပ်စာရင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂၂ ဦးအိုက်စိ (လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် ပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုသို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ကုသပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံအထိကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများသည်ရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းမပြုနိုင်ပေ။ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိမ့်ဆုံးမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းထောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မျှ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တဂျုံးဂျုံး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ နိမ့်ခြားလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ ဗာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဖနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတုံ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနီးနီး သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနီးနီးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနှစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်



နတ္ထိတုံ့ရောင်ခြည်မူးလင်း ၁၄၃

www.burmeseclassic.com

ကုသရင်း သူတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်းဖျင်းနှင့် အောင်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အာတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာစမြို့လာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂါအတိုင်း အားအင်အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်မိဘူးလား၊ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုသကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေကတစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ကုန်ပုံ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေး ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပေး” “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ။ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းလေးစားပါတယ် ဆရာ”



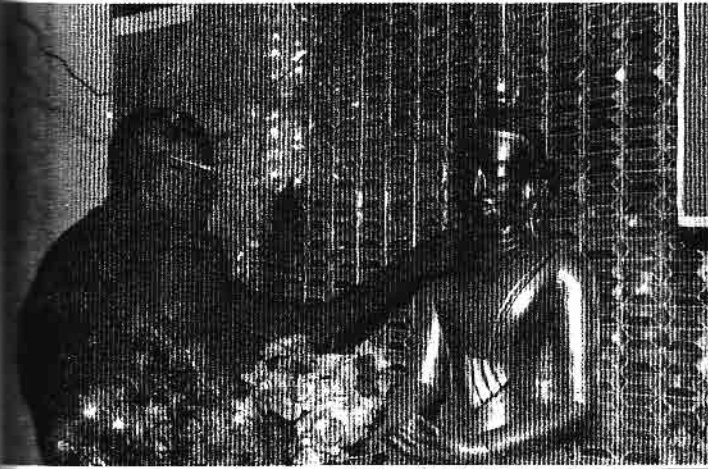
ကျွန်တော့်လိုအသည်းရှင်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည့်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ဖော်မြူလာအရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဤမန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသ်ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားရောင်ဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်းကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဖျင်းအောင်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာမှ မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ မန်းရာစာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ထုတ်လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လမ်းမ)

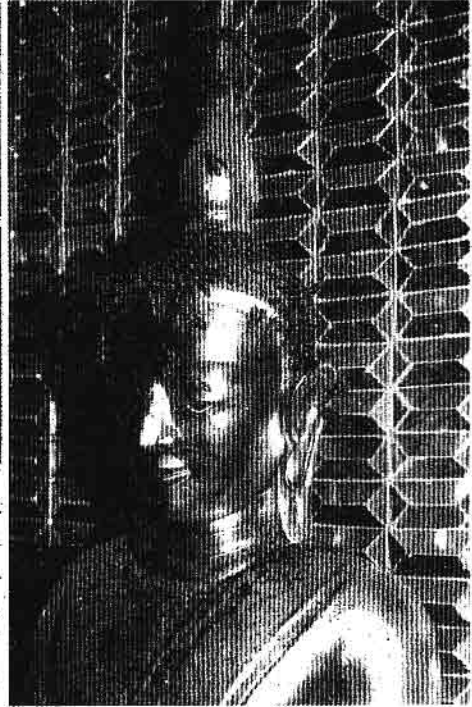
ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း-မန်းရာစာတိုင်းရင်းဆေးစားထုတ်လုပ်ရေး အမှတ်(၁၁/၃၆၀) သန့်နှာ(၈)လမ်း မ/ဥက္ကလာမမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၉-၆၃၁၀၉၁၊ ၀၉-၇၂၂ ၄၃၀၉၄

ရမ်းပြည်နယ်မြို့နယ်မြို့ရုံး- အမှတ်(၂၂/၉) ဘူတလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လမ်းမမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၃၁၊ ၀၉-၇၃၂ ၂၂၂၃၁။



• ဗုဒ္ဓဘုရားမှ ပြာဇိတန်ပါများကို လူအန္တရာယ် မပြုကြောင်း ယင်းရှားပြားထောင့်
နံရံအလုံကြောက်သက် သင်ကိုးမယ်တောင်းမှ ပြာဇိတန်ပါမြို့
မံတရားဆင်တနက်နာတော် ။



မန်ကျည်း မင်းခေါင် လေးကိုင်း-သောင်

ဒိုတောင်မင်းရဲနှင့် ဂူတိုင်းအတွက် နံပေါ်အင်း

BURMESE CLASSIC

ဘရစ် ကျော်စိုး

မုံရွာမြို့၏ မြောက်ဘက် ခဝဲကျင်း
အုပ်စု၊ မြစ်နားကိုင်းရွာ သစ်ကိုးမယ်
ကျောင်းဆရာတော်ဦးနန္ဒိယထံ စာရေး
သူ တစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့စဉ်က ဖြစ်
သည်။

နံနက်ခင်းစောစောအချိန်မို့ ဆရာ
တော်နှင့် အာလာပသလ္လာပ ပြောရင်း
ထွဲဝါဒခံယူခဲ့ရသည်။

ဥပယ်သီတင်းသည်များထက် အရင်
ဆောက်နှင့်၍ စာရေးသူ အခွင့်သာ
အချိန်ရခဲ့သည်။ ဆရာတော်မှ သူ၏
နံပေါ်အင်းအကြောင်းကို ယခုလို ရှင်းပြ
၍ စာရှုသူတို့အား တစ်ဆင့် ဖောက်
သည်ချပါရစေ။

ဆရာတော်၏အဆိုမှာ... နံပေါ်အင်း
ဆိုတာ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊

ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊
စနေလို့ ခေါ်တဲ့ ခုနစ်နေ့ ခုနစ်နံကို
ခေါ်တယ်။

ဗေဒင်ဆရာတွေ သုံးနှုန်းတဲ့ နံသင့်
အသုံးနဲ့ဆိုရင် ၁နေ့၊ ၂လံာ၊ ၃ဂါ၊
၄ဟူး၊ ၅တေး၊ ၆ကြာ၊ ၇နေ လို့ ဒီလို
ရေးကြတယ်။

ဒီခုနစ်နံကို အကြောင်းပြုပြီး နံပေါ်
အင်းဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာရတယ်။ (၇)
ရက်သားသမီးများဟာ မိမိတို့ မွေးဖွား
တဲ့ အချိန်နေ့ရက်ကို အမှီပြုပြီး တနင်္ဂ
နွေနေ့မှာ မွေးဖွားသူများကိုတော့
တနင်္ဂနွေသားသမီးလို့ ခေါ်တယ်။ သူ
တို့က တနင်္ဂနွေနံကို ပိုင်ဆိုင်ကြတယ်။
ထို့အတူ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊

ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ စနေ အစ
ရှိတဲ့ ကိုယ်ပိုင်နံတွေ ရှိကြတယ်။

အဲဒီလို ကိုယ်ပိုင်နံတွေကို အကြောင်း
ပြုပြီး နေ့နံအလိုက် ကိုယ်ပိုင်နံတွေကို
ကောင်းအောင်ပြုပြင် ယတြာချေကြ
တယ်။ ဘယ်လို နံဆိုးပြုဟုဆိုးတွေပဲ
ဖြစ်ဖြစ် ဆရာတော်အနေနဲ့ နံပေါ်အင်း
ကိုဆောင် အောင်ရမယ်လို့ ဆိုလို
တယ်။

စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊
အိမ်ထောင်ရေး အစရှိတဲ့ အရေးတွေ
မှာ ကံဇာတာ နံနိမ့်လာလျှင် လှိုမ့်နေ
အောင် ခံတတ်ကြရတယ်။ အဲဒီလို
ကံဇာတာနံ နိမ့်လာမယ့်အရေးတွေ
မကြုံရလေအောင် နံပေါ်အင်းကို
ဆောင်ကြရမယ်လို့ဆိုတယ်။

နံပေါ်အင်းဆိုတာက တနင်္ဂနွေသား
ဖြစ်ခဲ့ရင် အထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့သလို
တနင်္ဂနွေနံကောက် ၁ကို အကြောင်း
ပြုပြီး ရှေးဆုံးမှစပြီး ချကာ ခုနစ်နံ
ပတ်လည်ချရတယ်။

ဥပမာ

တနင်္ဂနွေ သားသမီးအတွက်
တနင်္ဂနွေနံပေါ်အင်းကတော့...

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁
၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃
၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄
၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅

အထက်ပါ အင်းအတိုင်း တနင်္ဂနွေ
သားသမီးအတွက် နံပေါ်အင်းမှာ
တနင်္ဂနွေနံကောက် ၃ကို ထောင့်လေး
ထောင့်မှာ စည်းချည်း (၈)ကွက် ပတ်
လည်ချရတယ်။

ထို့အတူ ၂လား၊ ၃ဂါ၊ ၄ဟူး၊ ၅
တေး၊ ၆ကြာ၊ ၇နေ့လို့ ခေါ်တဲ့ နံ
ကောက်ဂဏန်းတွေကို ထောင့်လေး
ထောင့်မှာချည်း မိမိတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်နံကို
ဆောင်လို့ ရတယ်။

(၇)ရက်သားသမီးများ မိမိတို့ရဲ့
ကိုယ်ပိုင်နံကို စီရင်ဆောင်ဖို့ တင်ပြ
လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

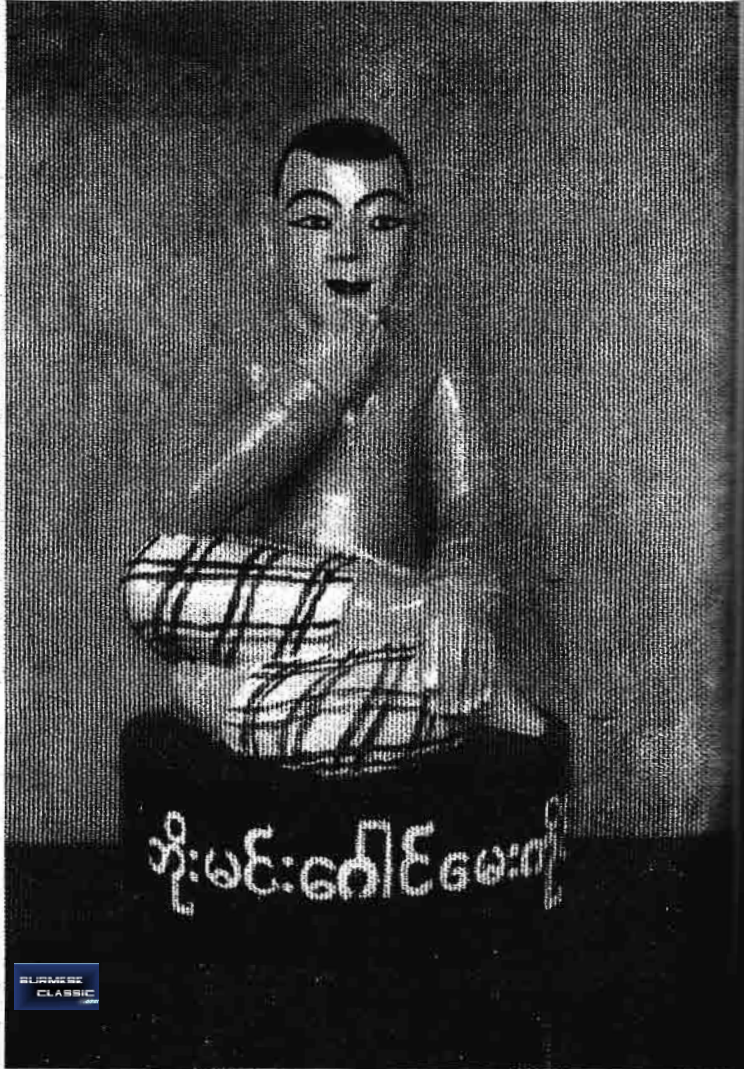
“အင်းကောင်းလျှင် တစ်ကွက်၊
ဆေးကောင်းလျှင် တစ်စက်၊ အကြံ
ကောင်းလျှင် တစ်ချက်၊ ကံကောင်း
လျှင် တစ်သက်” ဆိုသလို မိမိတို့ရဲ့
နံနဲ့ကံကို ပြုပြင်သွားဖို့ ဖြစ်တယ်။

စာရေးသူတို့အား ဆရာတော်စွန့်တဲ့
နံပေါ်အင်းမှာတော့ မိမိတို့နံသင့် နံပေါ်
အင်းလဲပါတယ်။

အဲဒီထဲမှာ သီတာရေချမ်း ငြိမ်း
အောင်ဖျန်းလို့ ခေါ်တဲ့ (၇)ရက်သား
သမီး နံပုံအင်းလဲပါတယ်။

က-ဃ-င-ဏလို့ ခေါ်တဲ့ ကြီးလေး

၁၄၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီပုဂ္ဂလိက



• မန်ကလည်သားဖြင့် ထုလုပ်ထားသော အိုးမင်းဂေါင်မေးကျီပုဂ္ဂလိက

ကြီးအင်းနဲ့ ၈-၁-၂-၃-၄လို့ ခေါ်တဲ့
စမအင်းတွေကို ဘေးမှာရံထားပြီး
အလယ်ကွက်မှာ မိမိမွေးနံကို ချပြီး
စီရင်ထားတာကိုလဲ တွေ့ရတယ်။

ကျောတစ်ဖက်မှာတော့ “နမော
တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓဿ” အစချီပြီး...
ပုဒ္ဓတေဇော၊ မဟာမဟိဒ္ဓိကော
ဓမ္မတေဇော၊ မဟာလာဘော။
သံဃတေဇော၊ မဟာပိယော။

ဤအရဟံ၊ က၊ဃ၊ဠ၊ဏ၊ စ၊ဓ၊ဗ၊ဇ
အနုပိယ၊ ကာယ သဗ္ဗသုခသိဒ္ဓိ
အရဟံ သီတာရေချမ်း ငြိမ်းအောင်ဖျန်း
အရဟံ အမြဲရွတ်က ချမ်းသာလာမည်
ဟု ပါရှိပါသည်။

အထက်ပါ ဂါထာအင်းကွက်များ
ဆရာတော်မှ တပည့်များအား စွန့်
သော အဆောင်အင်းမှ ပါရှိသည်မှာ
ကို စာရေးသူမှ စူးရှသူများအား
မူရင်းအတိုင်း မေတ္တာဖြင့် တင်ပြလိုက်

အနန္တော အနန္တဦးပါး အပြစ်တိုက်ပြုပါ ယေစက္ကော ယေန္တေယော
ဓမ္မိတဗ္ဗေ ယောသနေ ယောပေသိ ယေသိနံ ဓမ္မိသေတု ဓယုတ္တရာ။

၂	၃	၄	၅	၆	၇	၁	၂
၃	၄	၅	၆	၇	၁	၂	၃
၄	၅	၆	၇	၁	၂	၃	၄
၅	၆	၇	၁	၂	၃	၄	၅
၆	၇	၁	၂	၃	၄	၅	၆
၇	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၁
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၁	၂

နံပေါ်အင်းဆောင်အောင်ရမည်

၇	၄	
၆	၅	၂
၁	၃	

က	စ	ယ
စ	၂	ဇ
ဏ	ဝ	ဋ

ဦးနန္ဒိယ သစ်ကိုးမယ်ကျောင်း၊ ခဝဲကျင်းအုပ်စု၊ မုံရွာမြို့နယ်

➔ တနင်္လာနံ့သိုက်

ပါမည်။

ဆက်လက် တင်ပြလိုတာကတော့ ဤဆောင်းပါးရဲ့ ခေါင်းစည်းမှာ တင်ပြခဲ့တဲ့ “မန်ကျည်း၊ မင်းခေါင်၊ မေးကိုင်း၊ ဆောင် အိုတောင်မဆင်းရဲ” လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

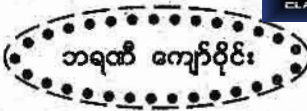
ဆိုလိုတာက “မန်ကျည်း၊ မင်းခေါင် မေးကိုင်း”ဆိုတဲ့ ကက်ကင်းဇာတ်(၃)ခုကို အခြေခံပါတယ်။

ဒီကက်ကင်း(၃)ခုကို နံသင့်ကောက်ကြည့်တဲ့အခါမှာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါလိမ့်မယ်။

*** —————>

အဲဒီလို ကြာသပတေးနံ့ ရွှံ့နဲ့ တနင်္လာ့ကို ကက်ကင်း (၃)ချက်မိအောင် စီစဉ်ထားပြီးတော့ မန်ကျည်းသားနဲ့ ဘိုးမင်းခေါင်က မေးကိုင်းနေပုံကို ထုလုပ် ဆောင်ထားသူများမှာ ကက်ကင်း (၃)ချက်မိနေခြင်းကြောင့် ဘိုးမင်းခေါင်လို တင်ပျဉ်ချိတ် မေးကိုင်းပြီးတော့နေသလို ခုနစ်ရက်သားသမီးများ စီးပွား

ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးကအစ အကြံအစည်နဲ့ တကွ လုပ်ငန်းဟူသမျှ အဆင်ပြေစေပြီး အိုမင်းသည်ထိတိုင်အောင် မပင်မနန်း၊ ဒူးနုနု မေးကိုင်း နေသွားနိုင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။



မန်		ကျည်း
ကြာသပတေး၊		တနင်္လာ
၅		၂
—————		
မင်း		ခေါင်
ကြာသပတေး၊		တနင်္လာ
၅		၂
—————		
မေး		ကိုင်း
ကြာသပတေး၊		တနင်္လာ
၅		၂

လောန်း၊ လေဖြတ်၊ သွေးတိုး ဆီးချို

တင်ကြို ကာကွယ်သည့်ဆေး

ဒီလိုရှိတယ်ဗျ... ကျွန်တော်တို့မျိုးရိုးကို လောန်း၊



လေဖြတ်မျိုး၊ သွေးတိုးဆီးချို မျိုးရိုးလို အပြောခံရ ပြောစမှတ်ပြုသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးတယ်ဗျ။

ပြောမယ်ဆိုလဲ ပြောစရာပေါများ။ ကျွန်တော်အမေဟာ အသက်(၆၂)နှစ် မှာ သွေးတိုးဆီးချိုနဲ့ လေဖြတ်ပြီး ဘာဆေးမှ သောက်ချိန်မရဘဲ ဆုံးပါးသွားတယ်။

အဖေက အသက်(၆၇)နှစ်မှာ လေဖြတ်ပြီး အိပ်ရာထဲ လဲနေခဲ့ရတယ်။ (၇၄)နှစ်မှာ အဖေ ဆုံးပါးသွားတယ်။ အစ်မဝမ်းကွဲနဲ့ အစ်ကိုဝမ်းကွဲဟာလဲ လေဖြတ်ရောဂါနဲ့ပဲ ဘဝဆုံးပါးသွားခဲ့တယ်။

အဲဒီမှာ ကျွန်တော်အသက် သုံးဆယ် ငါးနှစ်အရွယ်ပေါ့။ ကျွန်တော် အလွန်ကို ကြောက်သွားတယ်ဗျ။ ဒီ လောန်း၊ လေဖြတ်၊ ဆီးချိုသွေးချို သွေးတိုးရောဂါတွေ ကာကွယ်လို့ မရဘူးလား။ မဖြစ်ခင် တင်ကြို တားဆီးလို့ မရနိုင်ဘူးလား။

ကျန်းမာရေး အဆိုတစ်ခုရှိတယ်လေဗျ။ ရောဂါတစ်ခုကို ဖြစ်မှကုသခြင်းထက် မဖြစ်မီ ကြိုတင်ကာကွယ်တာ အကောင်းဆုံးပဲဆိုတာ။

ဒါနဲ့ တစ်နေ့မှာ... ဟိုတစ်ချိန်က ဆေးဘုန်းကြီးလို့ နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့ ဘုရားကြီးကျောင်း ဆရာတော်ကြီးနဲ့ သွားပြီး မေးလျှောက်မိတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက ပြုံးပြုံးကြီးနဲ့ မိန့်တော်မူပါတယ်။ ဘယ်အရာမဆို ကြိုတင်ကာကွယ်လို့ရပါတယ် ဒကာကြီးရယ်။ မီးကို မလောင်ခင်က ကြိုတင်ကာကွယ်အသင့်ပြင်ထားသလိုပေါ့တဲ့။

အဲဒီစကားကြားတော့ ကျွန်တော် သိင်ဝမ်းသာသွားတာပေါ့ဗျ။ တပည့်တော်လိုက်နာပါမယ်။ ကြိုတင် ကာကွယ်နည်း

စာမျက်နှာ (၁၅၀) သို့

ပြည်စောင့်နတ်ပင်ကြီးများ

ကျောက်လတ် (ကျိုက်လတ်)

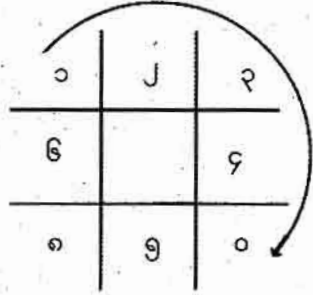
မိတ်ဖွဲ့လို့ထားပါ



ကျိုက်လတ်မြို့နယ်၊ မြို့လယ်ရှိ ကမ္ဘာသစ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၏ အပေါ်ထပ်၊ ထပ်မိုးတွင် ကျွန်ုပ်တို့ သင်တန်းသား(၇)ဦးအား ဗေဒင်ပညာရပ်များကို သာမက စေတနာအနှစ်ဖြင့် အင်း၊ စမပညာရပ်များ၊ ဂါထာမန္တန်များနှင့် အခြား ဂမ္ဘီရပညာရပ်များကိုပါ တွဲဖက်သင်ကြား သင်တန်းပို့ချပေးနေသည်။

ထိုသင်တန်း၏ ဆရာမှာ တရုတ်လူမျိုး၊ အသက်(၇၀)ကျော်ပြီဖြစ်ပြီး ရွှေရင်မျှော်ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်အရင်းဖြစ်သည့် **အဘဆရာကြီး ဦးဝင်း (နာမက္ခရပညာရှင်)**သည် တစ်နေ့တွင် ဗေဒင်သင်ခန်းစာများ သင်ကြားပေးအပြီး ကျွန်ုပ်တို့အား...

'သားတို့... မနောက အာနတ်မင်းကြီး (၂၀)ပါး ယေတ္တာပို့ကို သင်ပေးခဲ့ပြီပြီ၊ ဒီနေ့လဲ တို့ (၇)ရက်သားသမီးတွေနဲ့ အဓိကပတ်သက်နေတဲ့ နတ်မင်းကြီးတွေကို ယေတ္တာပို့သုံး ပို့သနည်းကို ထပ်သင်ပေးပါယ်' ဟု ဆိုပြီး စကားကို အစချီလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့(၇)ဦးလုံး ငြိမ်သက်စွာ နားစွင့်နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဓိကပတ်သက်နေသည့် နတ်မင်းကြီးတွေဆိုတော့ ဘာနတ်မင်းကြီးတွေပါလိမ့် ဟု၍လည်း အတွေးကိုယ်စီဖြင့် အဘ၏ စကားကို ဝံ့လင့်နေကြ၏။ အဘက သင်ပုန်းတွင်အဋ္ဌလက်ခွင့်ကို ချလိုက်ပြီး...



၁၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'သားတို့... ဥပမာအနေနဲ့ ပြောပြရရင် တနင်္ဂနွေသား တစ်ယောက်ဟာ မွေးလာပြီဆိုတာနဲ့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခွင်မှာ တစ်နှစ်တိတိနေရတယ်။ တစ်နှစ်ပြည့်ပြီးရင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ကို ကူးပြောင်းပြီး တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မှာ တစ်နှစ်နေရပြန်တယ်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မှာ တစ်နှစ်ပြည့်သွားရင်လဲ နောက်တစ်ခွင် အင်္ဂါဂြိုဟ်ကို ကူးပြီး တစ်နှစ်တိတိ နေရပြန်တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ အင်္ဂါဂြိုဟ်ကနေ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ကနေ စနေဂြိုဟ်၊ စနေဂြိုဟ်ကနေ ကြာသပတေးဂြိုဟ်၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကနေ ရာဟုဂြိုဟ်၊ ရာဟုဂြိုဟ်ကနေ သောကြာဂြိုဟ်၊ သောကြာဂြိုဟ်ကနေပြီးတော့မှ မိမိရဲ့ မူလဌာနေ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ကို ပြန်ရောက်လာမယ်။

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မှာ တစ်နှစ်နေရပြန်ပြီး ထုံးစံအတိုင်းပဲပေါ့။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၊ စနေဂြိုဟ် အစရှိသည်ဖြင့် နာရီလက်တံအတိုင်း ညာရစ်ဂြိုဟ်ခွင် အသီးသီးကို စဉ်ဆက်မပြတ် တစ်နှစ်တစ်ခါ ပုံမှန် လှည့်လှည့်နေရတယ်။

အဘတို့ သားတို့ (၇)ရက်သား သမီးအားလုံးတို့ဟာလဲ အဲဒီတနင်္ဂနွေသားလိုပဲပေါ့။ မိမိရဲ့ မွေးနံဂြိုဟ်ကနေ စပြီး ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ကို လက်ယာရစ်တစ်ဂြိုဟ်ပြီး တစ်ဂြိုဟ်၊ တစ်နှစ်ပြီး

တစ်နှစ် ပုံမှန်လေး လှည့်ပတ်နေကြတယ်။

အဲဒီလို လှည့်လည်နေတဲ့အခါမှာ တို့တစ်တွေဟာ သက်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်ခွင်တွေမှာ အသီးသီးရှိနေကြတဲ့ သက်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်တွေကို စောင့်ရှောက်နေကြတဲ့ ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးတွေရင်းနှီးနေဖို့ အကျွမ်းတဝင်ဖြစ်နေလို့တယ်ကွ။

သူတို့နဲ့ ရင်းနှီးမှု၊ နီးစပ်မှုရှိနေသူတို့နဲ့ သွားပတ်သက်တဲ့အခါ တို့ရဲ့ ပိုင်နက်တွေထဲကို ကိုယ်ရောင့်ရှိလာတဲ့အခါမှာ ကိုယ့်အပေါ်ကို တစ်စိုက်နဲ့ စောင့်ရှောက်ကြပြီး ကူညီတွေ့ကို ပေးနိုင်ကြတာပေါ့။

အဲဒီတော့မှ သက်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်ခွင်အသီးသီးမှာ ဘေးကင်းမယ် အစစအရာရာ အဆင်ပြေမယ် လိုရာမန္တတွေ ပြည့်စုံစေနိုင်တယ်ပေါ့ သားတို့ရယ်... မဟုတ်ဘူးဟာ 'ဟုတ်ပါတယ် အဘ'

ကျွန်ုပ်တို့ သင်တန်းသား(၇)ဦး သံပြိုင်ဖြေဆိုလိုက်ကြပြီး အဘက

ကောင်းဆက်ဆို၏။

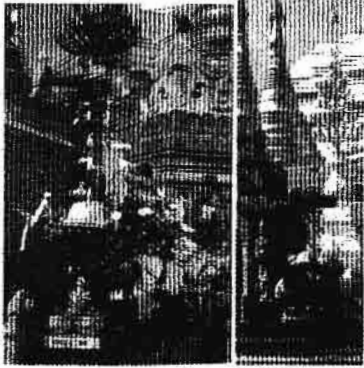
‘ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးတွေနဲ့ ရင်းနှီးနေဖို့လိုတယ်ဆိုတာက ဘာမှ ထွေထွေထူးထူးလုပ်ရတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ သူတို့ကို မေတ္တာပို့သပေးရတာပါပဲ။ ကိုယ်က သူတို့အပေါ် မေတ္တာထားတော့ သူတို့ကလဲ ကိုယ့်အပေါ် မေတ္တာပြန်ထားကြတာပေါ့။

ဒါက မထူးဆန်းပါဘူးကွာ။ လူလိုတော့ နတ်လိုတာပါပဲ။ တူသော အကျိုးကို ပြန်ခံစားရတာပါပဲ။ မေတ္တာဟာ မမြင်ရတဲ့ နာမ်တရားဖြစ်နေပေမယ့် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ထိထိမိမိ ကျင့်ကြံနေကြတဲ့သူတွေအတွက်တော့ တကယ့်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းလောက်အောင် အကျိုးထူးတွေကို ရရှိခံစားနေကြရပါတယ်ကွာ။ သားတို့ လက်တွေ့ ကျင့်ကြံကြည့်ကြစမ်းပါ။ လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ကြည့်ကြစမ်းပါ။ အဘတိုက်တွန်းပါတယ်။ ဤ...အဲဒီတော့ အဘခေါ်ပေးမယ် ထိုက်မှတ်ကြပါ’

ဟု ဆိုပြီး အဘသည် ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးများ မေတ္တာပို့ကို အစအဆုံး ခေါ်ပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စာအုပ်ထဲတွင် သေသေချာချာ ထိုက်ရေးမှတ်နေကြရပါတော့သည်။

ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီး(၆)ပါး
မေတ္တာပို့

- ❖ **ဝဠုန်ကိုစီး တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးသည်...**
- ❖ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း ကင်းပါစေ။ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း ကင်းပါစေ။
- ❖ မိမိ၏ ဂြိုဟ်ခွင်ဆိုင်ရာ တနင်္ဂနွေသားသမီးများအပေါ် မုန်းမာန်မျက်ပွား၊ ငါးပါးရန်ဘေး ကင်းဝေးလေအောင် စောင့်ရှောက်၍ ကာကွယ်



- ပေးပါစေသတည်း။
- ❖ စိတ်ကောင်း၊ ဓာတ်ကောင်း ကိန်းအောင်းလာအောင် ဖွင့်နှိုး၍ ပေးကြပါစေသတည်း။
- ❖ ကြောင့်ကြပူဆာ ဗျာပါဒကင်းစင်ကြည်လင် အေးမြခြင်းသို့ ရောက်အောင် ကူညီနိုင်ပါစေသတည်း။
- ❖ **ကျားကိုစီး တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးသည်...**
- ❖ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း ကင်းပါစေ။ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကင်းပါစေ။
- ❖ မိမိ၏ ဂြိုဟ်ခွင်ဆိုင်ရာ တနင်္ဂနွေသားသမီးများအပေါ် မုန်းမာန်မျက်ပွား၊ ငါးပါးရန်ဘေး ကင်းဝေးလေအောင် စောင့်ရှောက်၍ ကာကွယ်ပေးပါစေသတည်း။
- ❖ စိတ်ကောင်း၊ ဓာတ်ကောင်း ကိန်းအောင်းလာအောင် ဖွင့်နှိုး၍ ပေးကြပါစေသတည်း။
- ❖ ကြောင့်ကြပူဆာ ဗျာပါဒကင်းစင်ကြည်လင် အေးမြခြင်းသို့ ရောက်အောင် ကူညီနိုင်ပါစေသတည်း။
- ❖ **ခြင်္သေ့ကိုစီး အင်္ဂါဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးသည်...**
- ❖ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း ကင်းပါစေ။ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကင်းပါစေ။
- ❖ မိမိ၏ ဂြိုဟ်ခွင်ဆိုင်ရာ အင်္ဂါသားသမီးများအပေါ် မုန်းမာန်မျက်ပွား၊ ငါးပါးရန်ဘေး ကင်းဝေးလေအောင်

- စောင့်ရှောက်၍ ကာကွယ်ပေးပါစေသတည်း။
- ❖ စိတ်ကောင်း၊ ဓာတ်ကောင်း ကိန်းအောင်းလာအောင် ဖွင့်နှိုး၍ ပေးကြပါစေသတည်း။
- ❖ ကြောင့်ကြပူဆာ ဗျာပါဒကင်းစင်ကြည်လင် အေးမြခြင်းသို့ ရောက်အောင် ကူညီနိုင်ပါစေသတည်း။
- ❖ **ဆင်ကိုစီး ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးသည်...**
- ❖ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း ကင်းပါစေ။ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကင်းပါစေ။
- ❖ မိမိ၏ ဂြိုဟ်ခွင်ဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအပေါ် မုန်းမာန်မျက်ပွား၊ ငါးပါးရန်ဘေး ကင်းဝေးလေအောင် စောင့်ရှောက်၍ ကာကွယ်ပေးပါစေသတည်း။
- ❖ စိတ်ကောင်း၊ ဓာတ်ကောင်း ကိန်းအောင်းလာအောင် ဖွင့်နှိုး၍ ပေးကြပါစေသတည်း။
- ❖ ကြောင့်ကြပူဆာ ဗျာပါဒကင်းစင်ကြည်လင် အေးမြခြင်းသို့ ရောက်အောင် ကူညီနိုင်ပါစေသတည်း။
- ❖ **နဂါးကိုစီး စနေဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးသည်...**
- ❖ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း ကင်းပါစေ။ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကင်းပါစေ။
- ❖ မိမိ၏ ဂြိုဟ်ခွင်ဆိုင်ရာ စနေသားသမီးများအပေါ် မုန်းမာန်မျက်ပွား၊ ငါးပါးရန်ဘေး ကင်းဝေးလေအောင် စောင့်ရှောက်၍ ကာကွယ်ပေးပါစေသတည်း။
- ❖ စိတ်ကောင်း၊ ဓာတ်ကောင်း ကိန်းအောင်းလာအောင် ဖွင့်နှိုး၍ ပေးကြပါစေသတည်း။
- ❖ ကြောင့်ကြပူဆာ ဗျာပါဒကင်းစင်ကြည်လင် အေးမြခြင်းသို့ ရောက်အောင် ကူညီနိုင်ပါစေသတည်း။

❶ ကြက်ကိုစီး ကြာသပတေးဂြိုဟ်
စောင့် နတ်မင်းကြီးသည်...

❖ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်း ကင်းပါစေ၊ ကိုယ်
၏ ဆင်းရဲခြင်းကင်းပါစေ။

❖ မိမိ၏ ဂြိုဟ်ခွင်ဆိုင်ရာ ကြာသပတေး
သားသမီးများအပေါ် မုန်းမာန်မျက်
ပွား၊ ငါးပါးရန်ဘေး ကင်းဝေးလေ
အောင် စောင့်ရှောက်၍ ကာကွယ်
ပေးပါစေသတည်း။

❖ စိတ်ကောင်း၊ ဓာတ်ကောင်း ကိန်း
အောင်းလာအောင် ဖွင့်နှိုး၍ ပေးကြ
ပါစေသတည်း။

❖ ကြောင့်ကြပူဆာ ဗျာပါဒကင်းစင်
ကြည်လင် အေးမြခြင်းသို့ ရောက်
အောင် ကူညီနိုင်ပါစေသတည်း။

❷ ဟိုင်းဆင်ကိုစီး ရာဟုဂြိုဟ်စောင့်
နတ်မင်းကြီးသည်...

❖ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်း ကင်းပါစေ၊ ကိုယ်
၏ ဆင်းရဲခြင်းကင်းပါစေ။

❖ မိမိ၏ ဂြိုဟ်ခွင်ဆိုင်ရာ ရာဟုသား
သမီးများအပေါ် မုန်းမာန်မျက်ပွား၊
ငါးပါးရန်ဘေး ကင်းဝေးလေအောင်
စောင့်ရှောက်၍ ကာကွယ်ပေးပါစေ
သတည်း။

❖ စိတ်ကောင်း၊ ဓာတ်ကောင်း ကိန်း
အောင်းလာအောင် ဖွင့်နှိုး၍ ပေးကြ
ပါစေသတည်း။

❖ ကြောင့်ကြပူဆာ ဗျာပါဒကင်းစင်
ကြည်လင် အေးမြခြင်းသို့ ရောက်
အောင် ကူညီနိုင်ပါစေသတည်း။

❸ ပူးကိုစီး သောကြာဂြိုဟ်စောင့်
နတ်မင်းကြီးသည်...

❖ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်း ကင်းပါစေ၊ ကိုယ်
၏ ဆင်းရဲခြင်းကင်းပါစေ။

❖ မိမိ၏ ဂြိုဟ်ခွင်ဆိုင်ရာ သောကြာ
သားသမီးများအပေါ် မုန်းမာန်မျက်
ပွား၊ ငါးပါးရန်ဘေး ကင်းဝေးလေ
အောင် စောင့်ရှောက်၍ ကာကွယ်

ပေးပါစေသတည်း။

❖ စိတ်ကောင်း၊ ဓာတ်ကောင်း ကိန်း
အောင်းလာအောင် ဖွင့်နှိုး၍ ပေးကြ
ပါစေသတည်း။

❖ ကြောင့်ကြပူဆာ ဗျာပါဒကင်းစင်
ကြည်လင် အေးမြခြင်းသို့ ရောက်
အောင် ကူညီနိုင်ပါစေသတည်း။
အစမှ အဆုံးအထိ တစ်ကြိမ်ဖြစ်ပြီး
တစ်နေ့လျှင် (၈)ကြိမ် နေ့စဉ် မေတ္တာ
ပို့သပေးပါ။

အချိန်ရပါက သက်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်
ခွင်အလိုက် မျက်နှာပူ၍ ဂြိုဟ်သက်
အရေအတွက် ခေါက်ရေကို ရွတ်ဆို
၍ မေတ္တာပို့သပေးပါ။

ဥပမာ... တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်စောင့်
နတ်မင်းကြီးကို မေတ္တာပို့သလျှင်
တနင်္ဂနွေ (အရှေ့မြောက်ထောင့်)သို့
မျက်နှာပူ၍ (၆)ခေါက်၊

ပြီးလျှင် တနင်္လာဂြိုဟ်စောင့်နတ်
မင်းကြီးအတွက် (အရှေ့အရပ်)သို့
မျက်နှာပူ၍ (၁၅)ခေါက်၊

ပြီးလျှင် အင်္ဂါ(အရှေ့တောင်
ထောင့်)သို့ မျက်နှာပူ၍ (၈)ခေါက်၊
ဤသို့ဖြင့် နာရီလက်တံအတိုင်း ဗုဒ္ဓဟူး
(တောင်အရပ်) (၁၇)ခေါက်၊

စနေ (အနောက်တောင်ထောင့်)
(၁၀)ခေါက်၊

ကြာသပတေး (အနောက်အရပ်)
(၁၅)ခေါက်၊

ရာဟု (အနောက်မြောက်ထောင့်)
(၁၂)ခေါက်၊ သောကြာ (မြောက်
အရပ်) (၂၁)ခေါက်စီကို အစဉ်အတိုင်း
မျက်နှာပူ၍ မေတ္တာပို့သပေးသွားပါ။
ပို၍ ထိရောက်မှု ရှိလွန်းလှပါသည်။

ဘဝအစစ လှကြပါစေ။

အောင်နန္ဒစံ(ကျိုက်လတ်)

စာမျက်နှာ (၁၅၇)မှ စာဆက်

မိန့်ပါဘုရား။
တပည့်တော် အကြောက်ဆုံးက လေ
ဖြတ်ရောက်ပါပဲဘုရား။ သွေးတိုးရောဂါ၊
နည်းရောဂါတွေဟာ လေဖြတ်ပုံပဲ ဖြစ်လာ
တာလို့ သိရပါတယ် ဘုရားလို့ လျှောက်
ထားတော့ ဆရာတော်ကြီးက... ဒါတွေ
ဟာ အစားမဆင်ခြင်ဘဲ မှိုင်းရိလို့ ဖြစ်ကြ
တာရောဂါ၊ စည်းစိမ်ယစ်လို့ ဖြစ်ကြတာဆို
ဒကာကြီး မကြောက်ပါနဲ့။

အဲဒီလို မြစ်အောင် အစားဆင်ခြင်ဖို့ မှိုင်း
ပြီး နေ့စဉ် ဝက်သာပမာက သီ လျှောက်သေး
အလှူအပန်း သနပ်ပဲ လေးပယ် လုပ်ကျွေး
ပေး ပြန်ပေးတော့ ရောင်ပေး အဆင် အပူပေး
ကုန်မာနေ၊ အထောက်အကူပြုနေပြီ။

ဒကာကြီး ခွဲသောက်ဖို့က ဆေး
လက်ဖက်ခြောက်ပဲ။ ဆေးလက်ဖက်
ခြောက်ဆိုတာက လောက်သေရွက်၊
သွေးလေပစ္စည်းပါ။ ဥဒ္ဓန္တရီအခေါက်၊
ခံတက်ခြစ်အခေါက်၊ နောက် ခိုးနိုး
လက်ဖက်ခြောက်တွေကို အလေးချိုး
တူ စုပြီး ရောမွှေထား။

နေ့စဉ် လက်တစ်ဆုပ် ရေမွှေးအိုးမှာ
ထည့်သောက်သွားပါ။ တစ်သက်လုံး
သွေးတိုး ဆီးချို လေဝန်း လေဖြတ်ဖြစ်
စေရဘူး။

ဆေးလက်ဖက်ခြောက်ကို ဟိုတုန်းက
တော့ ဗုဒ္ဓလေး ပရဆေးဆိုင်မှာမှာ
အလွယ်တကူ စုဝယ်လို့ရတယ်။ ဒုတိယ
ရမယ်ထင်ပါတယ်။

အဲဒီလို ဆရာတော်ကြီး မိန့်တာ
အသက်လေးဆယ်က စပြီး ဒီနေ့ထိ ဆေး
လက်ဖက်ခြောက် သောက်ခဲ့တာပဲ။

ဝက်သာ။ ဝက်အူချောင်း လုံး
မစားဘူး။ သီလျှောက်စားတယ်။ နေ့စဉ်
လမ်းမုန့်မုန့် လျှောက်တယ်။ အ
ကျွန်တော် အသက်(၈၈)နှစ်ရှိပြီ ခုထု
သွေးတိုး၊ နည်းရောဂါ လုံးဝမရှိဘူး။
တစ်နှစ်တစ်ခါ သွေးဆီ၊ ဝမ်းသလိပ်
ဆေးစစ်မှု ပြုပါတယ်။

အငြိမ်းစားအရာရှိတစ်ဦး၏ ဂြိုဟ်
မျက်နှာကို ရေးသားသင့်သည်ထင်၍ ရေး
သား တင်ပြအပ်ပါသည်။

နတ်မောက် မှိုင်းနတ်



ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ . . . ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေ့လေးလံ

ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။

ဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း

ပြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့

နေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး

လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း

မို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ်

ကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့

ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက

ဒီဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့

ဆိုတဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ့ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-

struction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ

အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား

ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ

ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ . . . မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊

လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး

တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ်

တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ

ထဲထည့်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင်

အင်ကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံတာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော

တက်တာ၊ မျက်လုံးမျက်ခုံးများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ့ လေးလံ ညောင်း

ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ်

ခဲစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊

ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ

သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော်

ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ

ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ

ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား

တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ

တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ

မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက

ဆီးနီနည်းတာတို့ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊

ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊

လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ်

တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ . . . အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက်

တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ

အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ်

ဗျ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမူမဲ့၊ အမှတ်မဲ့

နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ်

အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ

အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း

ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊

အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့

ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက်

ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ

မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”

“ဒီဆီ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . ဒီမှာ မြင့် မြန်မာ တောရွှေ့ထိန်း အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”



“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု အပိန့်အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်တို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများတူ ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေတာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်”

(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရန် အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးဝါး ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဇ္ဈာလမ်း၊
 မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁ ၀၉၇၃၁၉၇၂၂



အိမ်မဲမြို့ ကျတိုင်းမင်းကျောင်း ဆရာတော် အိမ်မဲမြို့

၏ လက္ခဏာတော်

သနားပညာ

ညာ



• ကျတိုင်းမင်းကျောင်းဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တဌာမဝတီ

ထေရ်ဗုဒ္ဓိ

ဆရာတော်သည် ဝရာဝတီတိုင်း
ဆယ့်ကျွန်း အိမ်မဲမြို့နယ်၊ လှည်းဆိပ်
ခြံကုန်းကျေးရွာနေ
ဆည်းတော် ဦးကြည်၊
ဆယ်တော် ဒေါ်အုံးခင်
ဖွဲ့၍ ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊
အီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၁၁)ရက်
ဆနက်နေ့နေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူပါ
သည်။

၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ၌ အိမ်မဲမြို့၊
ဆောင်းဝရပ်ကွက် ရုံးကျောင်းဆရာ
တော် ဦးစန္ဒောကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး
ကျတိုင်းမင်းကျောင်း ဥဒကုက္ကေပသိမ်
၌ ဦးသိန်းမော် ဒေါ်ခင်သန်းတို့၏
အယူအဆနှင့်အညီ ခံပူ၍ မြင့်မြတ်သော
အာနိဘာဝသို့ ရောက်တော်မူပါသည်။
ဆရာတော်သည် တွံတေးမြို့၊
ဆူလက်ခုပ်ကျောင်း ဆရာတော်
ဦးဘုလ(မွှားစရိယ)၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဆယ်မောက်လမ်း ဆုထူးပန်ဆရာတော်
ဦးဘယက၊ မန္တလေးမြို့၊ မျက်ပါးရပ်

ကျောင်းဆရာတော် ဦးမေဇိယ၊
မန္တလေးမြို့၊ ပေါက်မြိုင်ဆရာတော်တို့
ထံတွင် ပညာဆည်းပူးခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော်သည် မြို့နယ်ဝန်ထမ်းခိုရ
သက်တမ်း (၃)ကြိမ်တိုင်တိုင် ဆောင်
ရွက်ခဲ့ပြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ဗောဓိ

ညောင်ပင်ကြီးအား ကဆုန်လပြည့်နေ့
တိုင်း ညောင်ရေသွန်းလောင်းခြင်း၊
ရွှေရင်အေးတိုက်ကျွေးခြင်း၊ ဖျော်ရည်
တိုက်ကျွေးခြင်းကို နှစ်စဉ် ပြုလုပ်ခဲ့
သည်။
တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်း ထမင်းခွက်



တယ်။(၁)

ဒါကတော့ ဘာသာ သာသနာစိတ်ဆစ် ပြင်းထန်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

□ လက်မအချား ကော့နေပါတယ်။ (၂)

ဒါကတော့ အားနာစိတ်နဲ့ စေတနာ သတ္တိ တရားစိတ် ရှိခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

□ လက်မမှာ အရစ်ပိုများ တွေ့ရ တယ်။(၃)

ဒါကတော့ အဖွဲ့အစည်း အသင်းအဖွဲ့များ နဲ့ ဆောင်ရွက်ရသော လုပ်ငန်းများနဲ့ အကျိုး ဖော်ပါတယ်။

□ ကံလမ်းက ခွဲထွက်လာတဲ့ အောင် မြင်ရေးလမ်းကြောင်းကို တွေ့ရ တယ်။(၄)

← ၂ ဒါကတော့ အောင်မြင်မှု ကျော်ကြားမှု လူငယ်များ ထင်ရှားမှုကို ဖြစ်စေတတ်တဲ့ သင်္ကေတပါ။

□ ညာဘက် လက်သန်းထိပ်သည် အတွင်းဘက်သို့ ယိုင်နေတယ်။(၅)

ဒါကတော့ အနေအခြေနှင့် သိုလှိုက်ထိ နေတတ်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

□ နှလုံးလမ်းရင်းမှာ မြားပြီးသတ္တန် ပါနေတယ်။(၆)

ဒါကတော့ ခြွေပုဂံသတ်များခြင်းနဲ့ တည် တည်များခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

□ ညာဘက် လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံတွင် မျဉ်းမတ်တန် ကြောင်း တွေ့ရတယ်။(၇)

ဒါကတော့ အာထွန်းကောင်ခြင်း စုတ် ရှေးကောင်ခြင်း အပြောအဟောတေး နဲ့ ရဲ့ သင်္ကေတပါ။

အေးပါဝေ၊ အေးခံပါဝေ၊

သန့်ပညာ

ကျင်းပခဲ့ရာ ထမနဲ မကျွေးမီ ဘုရား ကန်တော့ခြင်း၊ ငါးပါးသီလခံယူခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ရေစက်ချ အမျှဝေခြင်း များ ပြုလုပ်လေ့ရှိရာ ထမနဲကျွေးရာ မွှောရုံအတွင်း စတင် ကျင်းပသည့်နှစ်မှ စတင်ပြီး မြွေများ(၁၀-ကောင်ခန့်) နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း လာရောက်ခြင်းကို ထူးထူးခြားခြား မြင်တွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် နိုင်ငံအေး အောင်တော်မူ စေတီ(နောင်တော်စေတီ)နှင့် ပြည်ကြီး ၁၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ချမ်းသာစေတီတော် (ညီတော်စေတီ) နှစ်ဆူအား ဘက်စုံ ပြုပြင်မွမ်းမံနိုင်ရန် ဘုရားပွဲများ ကျင်းပလေ့ ရှိပါသည်။ ထိုစေတီနှစ်ဆူမှာ ကျောင်းဝင်းအတွင်း ၌ တည်ထားကိုးကွယ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

လက္ခဏာတော် လေ့လာချက် □ အသက်လမ်းကြောင်း အတွင်းမှ ထွက်ရှိနေသော ကံလမ်းကို တွေ့ရ ပါတယ်။ အမွေခံထီးရိုးလဲ ဖြစ်ပါ

သစ်တံခါးဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တမင်္ဂလာတ(ယော)၏

ပန္နလေးရောက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ

ပန္နလေးမြို့ကိုရောက်က ချမ်းသာအောင် ဘုရားဖူးနည်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပန္နလေးမြို့ကို ရောက်လျှင်...

- ◆ ယာပြတ်ပုန်တော်ပြတ်ကြီး
- ◆ ရွှေကြိုးပြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်ပြတ်ကြီး
- ◆ ချမ်းသာကြီးပြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်ပြတ်ကြီး
- ◆ ချမ်းသာရ ပြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်ပြတ်ကြီး
- ◆ အောင်တော်ပူပြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်ပြတ်ကြီး

စသည့် ဘုရားငါးဆူတွင် ပူဇော်တာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။ ဆုတောင်းဗေတ္တာပို့ကြပါ။ ဘုရားဖူးကြပါ။

ဤကဲ့သို့ ဘုရားငါးဆူတွင် အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာပြုပြီး အောင်မြင်ပါက လောကီကောင်းကျိုး၊ လောကုတ္တရာကောင်းကျိုး အောင်မြင်တိုးတက်ပြီး စည်းစိမ်ဥစ္စာ လာဘ်ခွင်ကာ လှူဒါန်းပေးကမ်းပြီး သာသနာပြု သတ္တဝါကယ် ပရဟတိတ်အကျိုးများ ဆောင်ရွက်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤဘုရားငါးဆူအား နေ့ချင်းပြီး ဖူး၍ အောင်မြင်ပါက ချမ်းသာအောင် ဘုရားဖူးနည်းဟု ရှေးသူတော်စင် သူတော်ကောင်းတွေ ဆုံးမ ပညာပေးလေ့

ရှိကြပါသည်။ တကယ်တော့တော်၊ မဟုတ်ကို ဆောင်ရွက်ကြည့်မှ သိမည်။

ဆရာတော်က ပန္နလေးသို့ ရောက်တိုင်း သွားရောက်ဖူးကာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပူဇော်လေ့ ရှိပါသည်။ ဒါကြောင့်လည်းအောင်မြင်မှုရ၏ ယုံကြည်ပါ၏။

ထို့ကြောင့် စိတ်ကြံစည်သမျှ အဓိဋ္ဌာန်မှ ရသတုံး။ ဘာဖြစ်ပါစေ၊ ညာဖြစ်ပါစေ စိတ်အကြံပေါက်လိုပါလျှင် အဓိဋ္ဌာန်သစ္စာ မြောက်အောင်ကြိုးစားပါ။ ဝိရိယ ရှေ့ထား

ကြိုးစားကြပါ အောင်မြင်ပါ၏။

- * ပေးဆပ်မှုများမှ အောင်မြင်မှု များပါ၏။
- * ပေးဆပ်မှုထံလျှင် အောင်မြင်မှု တည်ပါ၏။
- * ရယူရပ်ပါလျှင် ပေးဆပ်မှု ရှိပါစေ။

အေးမြရင်မှာရှိပါစေ။

သန်းခေါင်(ပညာရေး)



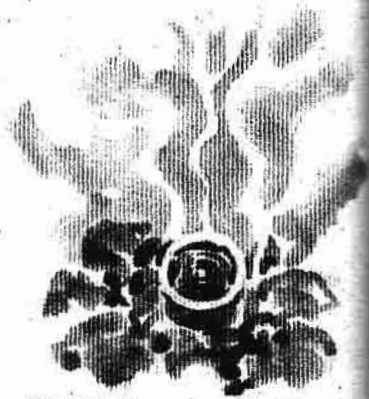
◆ သစ်တံခါးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမင်္ဂလာတ(ယော)

မိုးမြင်းကိုးကား သစ်တံခါးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တမင်္ဂလာတ(ယော) စည်းစိမ်ဥစ္စာဂုဏ်ရှိန်တိုးမည့် လောကီအောင်မြင်စေကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းများ (စာ၊ ၈၄-၈၆)

ရွှေဆေးဒန်း

ဓာတ်လုံးနည်း

ကျောက်သန့် (ပုသိမ်ကြီး)



အင်္ဂုရတ်ပညာတွင် လုပ်ရတ်ဓာတ် ထိုးနည်းမျိုးစုံ ရှိပါသည်။ အင်္ဂုရတ်ကျမ်း ပြုဆရာတော်ကြီးများ ဆရာကြီးများ က အင်္ဂုရတ်ပညာကို လေ့လာလိုက် စားသူများအတွက် အထောက်အပံ့ ရရှိစေရန် ရည်ရွယ်၍ ဟင်းရိုင်၊ ဆေးဒန်း၊ သွပ်၊ သံ၊ ကြေး(ဒန်)၊ ဘော် စသည့်ဓာတ်များကို ရွှေနှင့် ပေါင်းစပ်၍ အင်္ဂုရတ်ရွှေ ဖြစ်စေနိုင် သည့် နည်းလမ်းမျိုးစုံအား လမ်းညွှန် ပေးခဲ့ကြပါသည်။

သို့သော် ယခု ကျွန်တော်ဖော်ပြမည့် “ရွှေဆေးဒန်း” ဓာတ်လုံးထိုးနည်းမှာ သီဟိုဠ်နိုင်ငံ(သီရိလင်္ကာ)မှ ဆရာတော် ကြီးတစ်ပါးက ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ အောင်မြင်နေသည့် “ရွှေဆေးဒန်း” ဓာတ်လုံးထိုးနည်းကို ချီးမြှင့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သီဟိုဠ်နိုင်ငံ(သီရိလင်္ကာ)မှ ဘုရား တည်၊ ကျောင်းဆောက်၍ သာသနာ ပြုနေသည့် ဆရာတော်ကြီးက မြန်မာ နိုင်ငံမှ ရှမ်းပြည်နယ် “ကျိုင်းတောင်း” ဆရာတော်အား လိုအပ်လျှင် အသုံးပြု နိုင်ရန် နည်းလမ်းပေးလိုက်ကြောင်း၊ ကျိုင်းတောင်း ဆရာတော်က သူ့ဒကာ ရင်းဖြစ်သူ လင်းခေးမြို့နေ ဆရာ ဦးစံအေးအား ထပ်ဆင့် ချီးမြှင့်လိုက် ကြောင်း သိရပါသည်။

ကျွန်တော်ကို ဆရာဦးစံအေး၏ တူ ဖြစ်သူ ပလောင်ဦးပဉ္စင်းက ထပ်မံ ချီးမြှင့်ပေးပါသဖြင့် အင်္ဂုရတ်လုပ်ရတ် ဝါသနာရှင်များ လိုအပ်ပါက အသုံးပြု နိုင်ရန် ရေးသား တင်ပြပေးလိုက်ပါ သဖြင့် နတ္ထရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်။ ကျိုင်းတောင်း ဆရာတော်ကြီး သီဟိုဠ်နိုင်ငံ(သီရိလင်္ကာ)သို့ ဘုရားဖူး သွားစဉ်က ခေတ္တတည်းခိုခဲ့သော ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ကျောင်းထိုင် ဆရာ တော်ကြီးသည် စေတီပုထိုးပေါင်း များစွာနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ ကို နေရာအနှံ့ တည်ဆောက်လှူဒါန်း နေကြောင်း တွေ့ရှိရသည့်အတွက် ဆရာတော်ကြီးနှင့် နှစ်ပါးတည်း တွေ့ ဆုံချိန်တွင်...

‘ဆရာတော်ဘုရား... ယခုလို ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက် သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေ အများကြီးကို ဘယ်က ဝတ္ထုတွေ အလှူငွေ တွေ့နဲ့ ဆောင်ရွက်နေပါလဲ ဘုရား’ ဟု လျှောက်ထားရာ သီဟိုဠ်ဆရာ တော်ကြီးက ပြုံးလိုက်ပြီး...

‘တပည့်တော် ဘယ်မှာမှ အလှူပမံပဲဘူး ဘုရား အလှူအတန်းလုပ်ဖို့ လိုတဲ့တွေ့ကို ဒီကရပ်တယ်’

ဟု ဆို၍ အင်္ဂုရတ်ဖိုခန်းသို့ ခေါ် သွားပြီး လုံခွဲများကို ပြသပါသည်။ ဤတွင် ကျိုင်းတောင်းဆရာတော် က နားမလည်သေး၍ “ဒီလုံခွဲတွေက နေ ဘယ်လိုရပါသလဲဘုရား”ဟု ထပ်မံ မေးမြန်းလျှောက်ထားရာ...

“ဒီလုံခွဲတွေကို ဘော်ထည်ထိုးနပ် ရွှေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီး သာသနာပြုနိုင်ဖို့ ရွှေဆေးဒန်းဓာတ်လုံးထိုးနည်းကို တပည့် တော် လှူဒါန်းလိုက်ပါယ်”

ဟု ပြော၍ ချီးမြှင့်လိုက်သည့်နည်း

ဖြစ်ကြောင်း ပလောင်ဦးပဉ္စင်းမှ တစ်ဆင့် ကျွန်တော်တစ်ဆင့်ခံ ကြား သိရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရွှေဆေးဒန်း ဓာတ်လုံးထိုးနည်း အဆင့်ဆင့် ဆောင်ရွက်ပုံကို ဖော်ပြပါ မည်။ ဆေးဒန်းကို ရုက္ခမူနည်းနှင့် ဖမ်းရမည်။ (ကျွန်တော် အတွေ့အကြုံ အရ ဆေးဒန်းကို ချေးသီး၊ ကထော သီး(ဝင်္ဂ)ကျပ်သားစီ၊ ဆေးဒန်း(ဒြ) ကျပ်သားကို ကြေညက်အောင် ထောင်း၍ ဖန်ပုလင်းထဲသို့ ထည့် ကာ ရေခဲ၍ ဖမ်းယူနိုင်ပါသည်။)

ရုက္ခမူနည်းဖြင့် ဖမ်းယူထားသော ဆေးဒန်းသုံးမတ်သားကို ချိန်တွယ်ယူ ပါ။ ထိုဆေးဒန်းသုံးမတ်သားကို စတု ပညာသဆေး၊ သာကျူစုံတောဆေး များဖြင့် ရင့်မာလာအောင် ထိုးရမည်။ ဤဆေးများဖြင့် တစ်လုံးပြီး တစ်လ ဆေးတစ်မူးသားနှုန်းထည့်၍ လှုပ်ထ ထိုးပါက ဆေးဒန်းမီးထိုးခံ ဓာတ်သား ကို ရပါသည်။ မီးထိုးခံ ဆေးဒန်း သုံးမတ်သားကို ကိုတ်(ရွှေ)တစ်ဖေ သားနှင့် တွဲပါ။ ဆေးဒန်းကိုတ်ရောစ ပြီးပါက လက်ချားချော်ဖြင့် ထိုးရမည်။ ဤအဆင့်တွင် လုံးဝ ချော်မထွက် ပါနှင့်။ အန္တောချော်ကိုလည်း အသုံးပြု ၍ ထိုးနိုင်ပါသည်။ ယင်းသို့ ကုတ်လိုက် တစ်လုံးထိုး၍ မီးတက်သွားရမည်။ စတုပညာသဆေးနှင့် သာကျူ

မောင်းတော်နှင့် ရာဇပလ္လင်

(ဘုရင်နှင့် မင်းညီမင်းသားတို့၏ ခေါင်းဆောင်း) မောင်းတော်အဆင် ထန်ဆာနှင့် ရာဇပလ္လင်တို့သည် အလယ်ဗဟို အခေါင်အချုပ်၊ မဏ္ဍိုင် ဟူသော အနက်ဖြင့် သုံးစွဲသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။

အရှေ့တိုင်း အထူးသဖြင့် မက်ဆို ဝီတေးမီးယားနှင့် အိန္ဒိယတို့တွင် တွင်ကျယ်စွာ အသုံးပြုလေ့ရှိကြသည်။ တရုတ်ခဲလေ့တွင် မြတ်စွာဘုဒ္ဓနှင့် ဆရာတော် သံဃာများ၊ ဘုရင်၊ မင်း၊ အရာရှိ၊ မိဘ၊ ဘိုးဘွား စသည့် လေးစားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များအား အနိအသေပြု ကန်တော့သောအခါ ဇိနပ်ခြေနင်းကို (စီးနင်း)ဝတ်ဆင်၍ ခေါင်းဆောင်းဦးထုပ်ကို ချွတ်ထားရ သည်။

ဇိနပ်ခြေနင်း ဝတ်ဆင်ခြင်းမှာ ပြည့်စုံ စွာ ဂါရဝပြုခြင်းဖြစ်၍ ခေါင်းဆောင်း ဦးထုပ်ကိုမူ အ၊ ဂါရဝသဘော သက် နောက်သဖြင့် ချွတ်ထားရခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ခေါင်းဆောင်း ဦးထုပ် မချွတ်ဘဲ ဂါရဝပြုခြင်းသည် ကြီးမြတ်သူအား စော်ကားရာရောက် သည်ဟု ယူဆကြသောကြောင့်ဖြစ် သည်။ အခေါင်အချုပ်ဟူသည် ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်ခြင်းလည်း မည် လေသည်။

ဘုရားကျောင်း၊ ရာဇပလ္လင်၊ နန်းတော် (တိုင်းနိုင်ငံတစ်ခု၏) မြို့တော်၊ ဘုရင် သို့မဟုတ် ဘုရင်မ အုပ်ချုပ် သော နိုင်ငံတော်(Kingdom)နှင့် ကမ္ဘာလောကတို့သည် အလယ်ဗဟို အခေါင်အချုပ်ကို ညွှန်းဆိုသော သင်္ကေတများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုမှ ဆင့်ဖြာ၍ ကမ္ဘာလောက၏ အလယ်

သင်္ကေတများ၏

ဘာသာစကား (၄၁)

ဗဟိုသည် မေယုတောင်(မြင်းမိုရ် တောင်)ဖြစ်သည်ဟုယူဆကြလေသည်။

မီးလင်းဖို

သမပိုင်းဒေသတွင် ချမ်းအေးသော ဆောင်းရာသီကာလ၌ နေအိမ်အတွင်း အနွေးဓာတ် ရစေရန် ဖိုထားသော မီးဖိုဖြစ်သည်။ အိမ်တွင်းနေဝန်းဟု တင်စားလေ့ရှိကြသည်။ ဤသင်္ကေတ ၏ ဖွင့်ဆိုချက်မှာ လူနေအိမ်ဖြစ်သည်။ ပိပ်ထားသော အိမ်မဟုတ်ပါ။ တစ်ဦး နှင့်အထက် နေထိုင်လျက်ရှိသော အိမ် ဖြစ်သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် မီးလင်းဖိုသည် ထင်း(လောင်စာ)နှင့်တကွ အားကောင်း စွာ လောင်မြိုက်နေသော မီးဖြစ်လေ ရာ ပါရမီဖြည့်ဖက် ဇနီးသည်နှင့်တကွ အားကိုးရလောက်သော အားကောင်း မောင်းသန် အိမ်ထောင်ဦးစီးကောင်း (ခင်ပွန်းကောင်း)အဖြစ် တင်စားကာ မီးလင်းဖိုကိုလည်း "ရှင်သန်နေသော အချစ်မေတ္တာ"အဖြစ်လည်း အနက် ဖွင့်တတ်ကြလေသည်။ "ဖို၊ မနှစ်ဦး အကြား အားကောင်းစွာ ဖြစ်တည် နေသည့်အချစ်"ဖြစ်သည်။

လော်ရယ်ရွက်(Laurel)

(အနောက်တိုင်းအောင်သပြေ)

မြန်မာတွင် အောင်သပြေခက်ကဲ့သို့ အောင်မြင်မှု အထိမ်းအမှတ် သစ်ရွက် သစ်ခက်အဖြစ် လော်ရယ်ရွက် (Laurel Leaves)များကို အသုံးပြုကြ သည်။



အဆောက်အအုံများတွင် စစ်ပွဲ အောင်မြင်မှု အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ချိတ်ဆွဲလေ့ရှိသကဲ့သို့ စစ်နိုင်သူရဲ ကောင်းများကို လော်ရယ်ရွက်ဖြင့် ပြု လုပ်ထားသော သရဖူများ အပ်နှင်း ဆင်မြန်းပေးတတ်ကြသည်။

လော်ရယ်ရွက်သည် အပိုလိုနတ် မင်းကြီးက အထူးလျှို့ဝှက်ထားသော အောင်မြင်မှု အထိမ်းအမှတ် သစ်ရွက် ဖြစ်သည် ဆိုလေသည်။

ခဲသတ္တု

ခဲသတ္တု၏ ထူးခြားသော အလေး ချိန်နှင့် သိပ်သည်းမှုများကြောင့် ဝိညာဉ်လောကအတွက် ကိုယ်စားပြု သင်္ကေတ ထားတတ်ကြသည်။ ပဉ္စလက်ဆိုင်ရာ အင်္ဂါရတ်ပညာရှင်များ သည် ဝိညာဉ်များ ထည့်သွင်းသို့လှောင် နိုင်ရန် ခဲသတ္တုဖြင့် သွန်းလုပ်သော အိုးခွက်များကို စီမံနိတီးတတ်ကြ သည်ဆို၏။

အရှေ့တိုင်းဒေသ အထူးသဖြင့် အရှေ့တောင်အာရှ ဒေသတွင်လည်း ခဲသတ္တုကို တမလွန်နှင့် ဆက်စပ်ပေး သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ သေဆုံး သူနှင့်အတူ ခဲဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသော ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ ရုပ်တု

ရုပ်ပွားတော်များ သွားလေသူ အမြတ် တန် ရှိခဲ့သည် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်း များ စသည်တို့ကို ထည့်သွင်း မြှုပ်နှံ ပေးလေ့ ရှိကြသည်။

သို့မှသာ တမလွန်ဘဝတွင် သူ တစ်ဦးတည်း ယောင်လည်လည် ဖြစ် မနော် ကိုးကွယ်ယုံကြည်ရာကို တွေ့ရှိ နိုင်သည်။ သူ မြတ်နိုးသော အသုံး အဆောင် ပစ္စည်းပစ္စယများကို အဖော် ပြုသုံးစွဲနိုင်လိမ့်မည်ဟုယူဆကြလေသည်။

အေဒီ (၁၅)ရာစုခန့်က ယခု ထိုင်း နိုင်ငံ လန်ပူရီဒေသတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြ သော ရှေးဟောင်းမွန်တိုင်းရင်းသားတို့ သည် ကွယ်လွန်သူနှင့်အတူ ခဲဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသည့် ရုပ်ပွားတော် (Buddha Image)ကလေးများ ထည့် သွင်းမြှုပ်နှံပေးလေ့ ရှိခဲ့ကြသည်။ တမလွန်တွင် ဗုဒ္ဓ၏ အရိပ်အာဝါသ၌ အေးချမ်းစွာ နေထိုင်နိုင်လိမ့်မည်။ “နောင်ဘဝတွင်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုဟန်ရှိ ၏”ဟု ယုံကြည်ကြလေ့ရှိသည်။

သစ်ရွက်

တရုတ်သင်္ကေတ အယူအဆ ဆိုင်ရာ အသုံးများသော အမှတ် လက္ခဏာ(၈)မျိုးတွင် (၁)မျိုး အပါ အဝင် ဖြစ်သည်။ သစ်ရွက်သည် ပျော်ရွှင်ခြင်း၏ အထိမ်းအမှတ်ဟု တစ်စားကြသည်။

သစ်ရွက်များစွာ အစီအရံ စီတပ် ထားခြင်း(ပန်းကုံး ပန်းခွေ ပန်းစည်း ပြုလုပ်ထားခြင်း)သည် လူအများစု တစ်ဦးထက်ပိုသော လူစုကို ကိုယ်စား ပြုသည်။ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများ သို့ မဟုတ် လူအများ ပျော်ရွှင်စွာ စုဝေးနေ ကြသည်။

သို့မဟုတ် ပျော်ရွှင်မြူးထူးနေကြသူ ၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟုဂဏန်း



များဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ သစ်ရွက် သည် သစ်မြစ် သစ်ဥများကဲ့သို့ပင် ဗီဇ သို့မဟုတ် လူတို့၏ အသက်ရှင် နေထိုင်ခြင်းကိုလည်း သင်္ကေတပြု တတ်ကြသေးသည်။

လင်ပန်းတွင်းမှ သစ်ရွက်သည် လူသားတစ်ဦး လောကတွင် ဝင်ရောက် လာခြင်း၊ ကလေးမျက်နှာမြင်ခြင်းကို ညွှန်းဆိုသည်။

ရွှေလင်ပန်းဖြစ်လျှင်ကား တော်ဝင် မင်းသား မင်းသမီး ဖွားမြင်တော်မူခြင်း၊ မြင့်မြတ်သော အချိုးအနွယ်ဆက် ပွားမြင်ခြင်းကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

စုတ်ပြုပြတ်တောက်နေသော သစ် ရွက်ဖြစ်လျှင်ကား “ကလေး အဖတ် မတင်”ဟု ဆိုလို၏။

ခြေထောက်

ခြေထောက်သည် ခြေဖဝါးနှင့် ကိုယ် ခန္ဓာဖွဲ့စည်းပုံအရ မကွာခြားလှသော် လည်း သင်္ကေတတွင်မူ အနက် အဓိပ္ပာယ် ကွာခြားလှပါသည်။

ခြေဖဝါးသည် ထွက်ခွာသွားခြင်း အနက် ရှိသော်လည်း ခြေထောက်မှာ မားမားမတ်မတ်ရှိခြင်း၊ ထောက်မပေး ခြင်းနှင့် ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းတို့ကို ဖော်ပြ သည်။

လူ့ခြေထောက် (လူ၏ခြေ)သည် အခြားသတ္တဝါများနှင့် မတူပါ။ အထက် သို့ မားမားမတ်မတ် ထောင်လိုက်အနေ အထား တလူလူရှိကာ တိရစ္ဆာန်တို့

ကား ခြေပေါ်၌ အလျားလိုက် အားပြု လျက် ရှိကြသည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် လူ၏ခြေအား အထက်ပါ အနက်အဓိပ္ပာယ်များဖြင့် တစ်စားသုံးနှုန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

အခြား ညွှန်းဆိုချက်အနေဖြင့် ရုပ်တုများအောက်ခြေရှိ စပွခတ် (ထောက်ပုံကူမပေးခြင်းကို ဆိုလို သည်။) လင်းလက်တောက်ပခြင်းတို့ ကိုလည်း ဖော်ညွှန်းလေသည်။

မေထရွန်(Matron)

ဤဝေါဟာရမှာ အိမ်ထောင်ရှင်မ သို့မဟုတ် မုဆိုးမ အမျိုးသမီး အထူး သဖြင့် ကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွား ပြီးသူ မိခင်တစ်ဦး၏ ဟန်အမူအရာ ဝေလေ့စရိုက်နှင့် နေထိုင်ပြုမူတတ်သူတို့ ဆိုလိုသည်။

ဘုရားရှိိုးကျောင်း၊ စာသင်ကျောင်း နှင့် ဆေးရုံများတွင် အမျိုးသမီး အကြီး အကဲဖြစ်ကာ ရဲတိုက်(သို့မဟုတ်) တော်ဝင် နေအိမ်တော်များတွင်ဖြစ် လျှင် နေအိမ်လိုခြံရေး၊ သာယာနေ ချက်ပြုတ်လျှော်ဖွပ်ရေး၊ စားသောက် ဖွယ်စီမံခြင်း၊ ငွေကြေးစီမံခန့်ခွဲခြင်း စသော တာဝန်များ ယူထားရသည့် အိမ်တော်ထိန်းအချိုးသမီးကြီးဖြစ်သည်။

မေထရွန်ကို သင်္ကေတအဖြစ် သုံး သောအခါ မိခင်သဖွယ် ယုံကြည် အားထားလေးစားရသူ ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် သုံးနှုန်းကြလေသည်။ စိတ်ပညာဆိုင်ရာ အသုံးအနှုန်း အနေဖြင့်ကား မိခင်ပမာ နိုင်ထင် စီးနင်းပြောဆို ဆက်ဆံတတ်သူမ ရည်ညွှန်းသည်။(မိခင်သည် နိုင်ထင် ဆီးနင်း ပြောဆိုတတ်သည်ဟု ဆို ခြင်းမဟုတ်ပါ။) အရပ်သုံးစားကာဖြင့် “ငါ့မအေကြနေတာ” ဟုပြောပေး

ထိုက်တာ” ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရှိပါသည်။

လတာပြင်

ကမ်းခြေများတွင် ရေစီးရေလာ ထိုင်းမှိုင်းမှုကြောင့် ဖြစ်လာသော မြေရိုင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်းမြေကိုင်း နန်းတင်မြေမှာ)မြေများကဲ့သို့ စိုက်ပျိုး၍ မရပေ။

မြက်ပင်ငယ်များသာ ပေါက်ရောက်၍ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်ငယ်ကလေးအချို့သာရှိသော ရွံနွံမြေပျော့ဖြစ်သည်။

လူ့ဘဝတွင် ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျတော့မည့် အခြေအနေတွင် “လတာပြင်သို့ ဦးတည်နေသည်” ဟု တင်စားသုံးနှုန်းကြသည်။ လတာပြင်ကား ပျော်ရွှင်မှုနှင့် မျှော်လင့်ချက်များ ဆီတံသုဉ်းခြင်း၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။

ကြေးမုံ (ကြည့်မုန်)

ကြေးမုံသည် ဝိညာဉ်တို့၏ ခိုအောင်းရာ မှီတင်းနားနေရာ ဖြစ်သည်ဆို၏။

နေအိမ်တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက် တွယ်လွန်သွားပါက ကြေးမုံကို တစ်ခုခုဖြင့် ဖုံးအုပ်ခြင်း၊ နံရံဘက်သို့လှည့် (ချက်နာမူ)ထားခြင်းတို့ ပြုလုပ်လေ့ရှိကြသည်။

သေဆုံးသူ၏ ဝိညာဉ်သည် ကြေးမုံတွင်း ဝင်ရောက်ကာ အခြားတစ်ဖက် (နောက်ကျောဘက်) ထွက်ခွာသွားနိုင်သည်ဟု ယူဆကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကြေးမုံသင်္ကေတ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှုပ်ထွေးများပြားစွာ ဖွင့်ဆိုထားကြသည့်အနက် ယေဘုယအားဖြင့် ပဲတင်မြေခြင်း၊ အမြွှာတစ်စုံ(ပင်ကိုရှုပ်သွင်နှင့် ကြေးမုံရိပ်တွင် ထင်ပေါ်နေသော ခုံရိပ်ကိုဆိုလိုသည်။)နှင့် များသော

အားဖြင့် မီးလျှံပင်လယ်(မပြည့်စုံသောဘဝနေမှု)ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုကြလေသည်။

လက်ကိုင်ရိုးပါဝင်သော ကြေးမုံ (မှတ်ဆိတ်ရိတ်ခြင်း၊ နံသာခြယ်ယခြင်း စသည်အတွက် အသုံးပြုသော လက်ကိုင်ကြည့်မှန်)သည် အမှန်တရား၏ သင်္ကေတဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြသည်။

တရုတ်လူမျိုးများက လက်ကိုင်ရိုးပါ ကြေးမုံကို ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး သဘောချင်း တိုက်ဆိုင် ပျော်ရွှင်ကြည့်နှုတ်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သကဲ့သို့ ကြေးမုံမှန်သမျှကို မကောင်းဆိုးဝါးများ၏ လုံ့လပယောဂများမှ ကာကွယ်တားဆီးပေးသည်ဟု ယူဆကြသည်။

တရုတ်ရိုးရာဓလေ့ ဒဏ္ဍာရီအချို့တွင် ကြေးမုံအတွင်း၌ မိစ္ဆာများ ဝင်ရောက်ခိုအောင်း နေထိုင်ကြသည်ဟု ဖော်ပြထား၏။ နေအိမ်ဂေဟာ မိသားစုဝင်တို့ထံသို့ ရောက်လာသော မကောင်းသည့် ပါပဓာတ်များ၊ မိစ္ဆာများသည်(အိမ်တွင် ထားရှိသော) ကြေးမုံများအတွင်း ခိုအောင်းနေထိုင်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် နေအိမ်၏ အဓိက ဝင်ပေါက် သို့မဟုတ် မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ ကြေးမုံမှန်ချပ်ကို ထားရှိတတ်ကြသည်။ ဝင်လာသမျှ အဆိုးများကို ကြေးမုံဖြင့် တားဆီးချုပ်နှောင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အရေးကြီးသော အကြောင်းကိစ္စများ ဆွေးနွေးစဉ်၊ ကြံစည်စိတ်ကူးစဉ် ကြေးမုံမှန် အကွဲကို မြင်ရပါက နိမိတ်မကောင်းဟု ယူဆကြသည်။ ချုပ်နှောင်ထားသော အဆိုးများ လွတ်မြောက်လာခြင်း အဓိပ္ပာယ် ရောက်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဟူရှင်းဖီ

စာမျက်နှာ (၁၅၆)မှ အဆက်

တောထောင့်များကို လက်ချားသောတို့နှင့် ရောစပ်၍ ချော်ချက်ပြုစုသောတို့ ထိုချက်များနှင့်သည် ထိုသွားနိုင်ပါသည်။ ဆေးကို တစ်လံလျှင် တစ်ဖူးသားနန်း ထည့်၍ တိမ်စေသည်။

ဓာတ်သားပထဝီ ဆီတံပြုဆိုပါက နိဗ္ဗာန်တင် ကဏ္ဍားဆေးဖြင့် ဆစ်မံ၍ ထိုးပါ။ ဤနည်းအတိုင်း ဓာတ်လုံးကို ထိုးသွားပါက တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဓာတ်လုံး လုံ့လမြောက်ကွယ်သည် အဆင့်သို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။ ဤတွင် ဓာတ်လုံး၏ လုံ့လကို ရရှိပြုစေ၏။

ရရှိလာသော ခွေ ဆေးခန်း ဓာတ်လုံး လုံ့လထိသို့ ဘက်ပေးအားကို ထည့်ဝင်ပါ။ လိုဝင်တိမ်စေမည်။ ထိုဘက်သည် ကိုတ်(အင်္ဂုရတ်ခွေ)အဖြစ်သို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။ မိမိဘာထိရှိသလို အသုံးပြုနိုင်ပါပြီဟု ဆို၏။

ထို ခွေ ဆေးခန်းဓာတ်လုံးအပေါ်သို့ ပြုဒါးရည်ကို အနည်းငယ် အပူပေးပြီး ထံတင်ပါ။ ဤသို့ ပြုဒါးရည်ကို ထံတင်လိုက်ပါက ပြုဒါးအဟစ်ကို ချည်း။

ဤပြုဒါးအဟစ်များကို မူလဓာတ်လုံးသို့ ပြန်လည် ကြွေးထိုးသွားပါက တဖြည်းဖြည်းနှင့် ရရှိလာသော ထိုကျပြုဒါးသည် ဘောက် ဒန်(ကြေး) သွပ်ဓာတ်များကို ပစ်ကြည့်က စပ်လမ်း၊ စားလမ်းသို့ ရောက်ရှိလာနိုင်ကြောင်း ပလောင်ဦးပဉ္စင်းက ဆက်လက် မိန့်ကြားပါသည်။

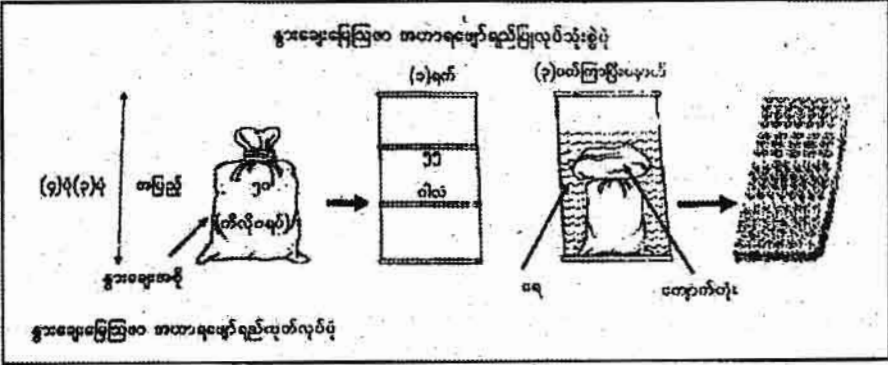
အင်္ဂုရတ်ခွေဓာတ်များ သာသနာပြုနိုင်ကြရန်နှင့် မိက္ခာထောက်အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ကျွန်တော် ရေးသား ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါးဖြင့် ပလောင်ဦးပဉ္စင်းအား ရှိခိုး ကန်တော့လိုက်ပါသည် ဘုရား...
စေတနာမှန်ဖြင့်...

အောင်သန့်(ပုသိမ်ကြီး)

မှတ်ချက်။။ “သား ကျွ၊ စုံ၊ထော” ဆေးဆိုသည်မှာ ဝေက်သာ၊ ထက်ချား ဆား၊ ထုံဓာတ်များ ပေါင်းစပ်ထားခြင်း ဖြစ်၍ စတုပညာ သဆေးဆိုသည်မှာ ယမ်း ဆား၊ ဆပ်ပြာ၊ မတော့၊ လှေဓာတ် တို့ ရောစပ်ထားသည့် ဆေး ဖြစ်ပါသည်။

တောင်သူကြီးကြီးများ အတွက် သီးနှံများ အထွက်တိုးစေရန်နှင့် ဓာတုဗေဒ ဓာတ်မြေ သြဇာများ အသုံးပြုမှု လျော့ချနိုင်ရန်အတွက် စာရေးသူ၏ ဒေသရှိ တောင်သူ ဦးကြီးများ လက်တွေ့ အသုံးပြု အောင်မြင်နေသော နည်းကို ဖော်ထုတ်ရေးသား တင်ပြ လိုက်ပါသည်။



နွားချေးမြေသြဇာ အာဟာရဖျော်ရည်လုပ်လုပ်ပုံ

ပြုလုပ်ပုံ

ပုံပါအတိုင်း လွယ်ကူစွာ ပြုလုပ်နိုင် ပါသည်။

- ၁။ ဂူနီနီအိတ် (သို့မဟုတ်) ပီနန် အိတ်တစ်ခုတွင် အိတ်၏ လေးပုံ သုံးပုံအတွင်း နွားချေးအစိုကို ထည့်၍ ကြိုးတစ်ချောင်းဖြင့် ချည်ပါ။
- ၂။ ရေဂါလန်(၅၀)ဆုံ ရေတိုင်ကီ (သို့မဟုတ်) ပလတ်စတစ်တိုင် ကီတစ်လုံးတွင် သုံးပုံနစ်ပုံရေ ဖြည့်၍ အိတ်ကို ထည့်ပါ။
- နွားချေးအစို တစ်ဂါလန်ခန့်ကို ရေ နှစ်ဂါလန်နှုန်း သုံးရပါမည်။ ထိုနှုန်းထား သည် နွားချေးမြေသြဇာ အာဟာရ ဖျော်ရည် (၁၀၀)လီတာ သုံးနိုင်ပါသည်။ (၁၀၀လီတာ = ရေ ၂၅ ဂါလံ)
- ၃။ ရေတွင်နှစ်ထားသော အိတ်ကို ကျောက်တုံး (သို့မဟုတ်) အလေး ဖြင့် ဖိထားပါ။
- ၄။ ရက်သတ္တပတ် (၃)ပတ်၊ ရက် ပေါင်း (၂၀)ကျော်လျှင် အိတ်ကို ထုတ်ပြီးနောက် နွားချေးမြေသြဇာ အာဟာရ ဖျော်ရည်ကို အပင် များအတွက် အသုံးပြုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါ

နွားချေးအစို အာဟာရဖျော်ရည်

ပြုလုပ်သုံးစွဲနည်း

- ၅။ အသုံးပြုသည့်အခါ ဖျော်ရည် တစ်ဆလျှင် ရေသန့်(၄)ဆဖြင့် ရော၍ အသုံးပြုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။
- ၆။ မျိုးစေ့မှ အပင်ဖောက်ပြီး (သို့ မဟုတ်)ပျိုးများ ရွှေ့ပြောင်းစိုက်ပျိုး (၂)ပတ်မှ (၃)ပတ်အကြာတွင် အပင်ခြေရင်းတွင် လောင်း၍ သုံးပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်ခန့် ထပ်မံ အသုံးပြု ကျွေးနိုင်ပါသည်။
- ၇။ ဓာတ်မြေသြဇာများအား ရော နှော၍ အသုံးပြုလိုလျှင် ရေရည် အထားခံနိုင်ရန် ကြားခံဖျော်ရည် အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။
- ၈။ အိတ်အတွင်းမှ နွားချေးဖတ် များကို မြေသြဇာအဖြစ် ပြန်လည် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။
- ၉။ နွားချေးအစိုမရခဲ့ပါက ပဲမျိုးနွယ် ဝင်အပင်များ၏ အရွက်စိုများကို

- နွားချေး အစိုနှုန်းထားအတိုင်း အစားထိုး အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။
- ၁၀။ အထက်ပါ နွားချေးအာဟာရ ဖျော်ရည်အတွင်း ဓာတုဓာတ်မြေ သြဇာများကို တစ်ပါတည်း ထည့် သွင်းစိမ်ထား၍ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ (ဓာတုဓာတ်မြေသြဇာများ ထည့် သွင်းပါက သုံးစွဲရမည့်နှုန်းထားကို လျော့ချပြီးမှသာ သုံးစွဲသင့်ပါသည်။) အထက်ပါနည်းမှာ ဟင်းသီးဟင်း ရွက်ပင်များ၊ သစ်သီးပင်များ၊ ကွမ်းပင် နှင့် ဖရဲပင်များအတွက် အလွန်ပင် သင့်တော်ကြောင်းကို သုံးစွဲအောင်မြင် နေသည့် တောင်သူဦးကြီးများထံမှ သတင်းကောင်းရရှိပါကြောင်းကို ရေး သား တင်ပြအပ်ပါသည်။

တင်ညီအေး(နဂါးကြီးမိတ်)

ပဏ္ဍိတကြီးကြီး

ကဏ္ဍသစ်

စာရေးသူသည် ပင်စင်စား ဆရာကြီးဦးကျော်စိန်ဝင်း၏ ဖိတ်ကြားမှုကြောင့် ကျားသေရွာသို့ရောက်ပြီး ဆရာကြီးနှင့် စကားပြောကြရာမှ ဆရာကြီး၏ အယူအဆတစ်ခုဖြစ်သော (တစ်နည်း) ဆရာကြီး သိထားသော အိမ်လျှာထွက်၊ ခြင်းလျှာထွက်တွင် မနေသင့်ကြောင်း ပြောသည်ကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် အိမ်အကြောင်း ပြောဖြစ်ကြ၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အမှတ်(၃၂၃) ဇွန်လထုတ်၊ စာမျက်နှာ(၂၁၇)တွင်ပါသော ဝါမဏိဇော်(စစ်ကိုင်း) (ဝေဒဝိဇ္ဇာ) ရေးသားထားသည့် “အိမ်မြေပိုင်ဆိုင်ဖို့ ယတြာအစီအရင်” အကြောင်း ရောက်သွားပါသည်။ ဆရာကြီးဦးကျော်စိန်ဝင်းက ထိုဆောင်းပါး၌ မိသော ဂါထာနှစ်ပုဒ်အား အောက်ပါအတိုင်း ကူးရေးသားသည်ကို ဖတ်ပြပါသည်။

‘သဗ္ဗံ ဟေမ္မဗ္ဗ ရတနံ၊ ဂေဟံ ဝတ္ထု ဘောဇနံ၊
တဒညေပိ ယထာစိတ္တံ၊ ဟပေယျံ တံ နမေ ဝိနံ၊
သဗ္ဗံ ဟေမ္မဗ္ဗ ရတနံ၊ ဂေဟံ ဝတ္ထု ဘောဇနံ၊
တဒညေပိ ယထာစိတ္တံ၊ မာပေယျံ ကပ္ပ ဇိဗ္ဗာ’

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ အနက်အဓိပ္ပာယ်

ကိုလည်း ရွတ်ပြပါသည်။ (စာရှည်မည် စိုး၍ ရေးမပြတော့ပါ။)

ပြီးနောက်...
‘ကျွန်တော်က ဆရာကြီးဂါမဏိဇော် ရေးထားတဲ့ ဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို သဘောကျပါတယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည်လုပ်ရင် အစွမ်းထက်မယ်ဆိုတာလဲ ယုံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဖြည့်စွက်ချင်တယ်’

ဟု ဆရာကြီးဦးကျော်စိန်ဝင်း ပြောပါသည်။

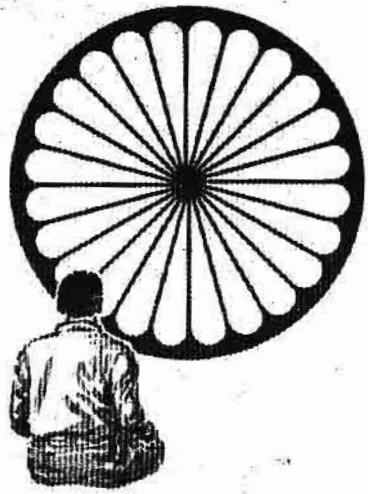
စာရေးသူလည်း ဆရာကြီးဂါမဏိဇော်က ဖြည့်စွက်စရာမလိုအောင် ရေးပြထားသည်ကို ဘာများ ဖြည့်စွက်လိုပါလိမ့်ဟု တွေးမိပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆရာကြီးဂါမဏိဇော် ရေးသားသည်ကို ဖတ်မိမည်ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စာရေးသူသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လစဉ်ဝယ်ဖတ်နေသောကြောင့်ဖြစ်သော်လည်း အမှတ်မထားမိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာကြီးဦးကျော်စိန်ဝင်း ပြောသည့် ဆရာကြီးဂါမဏိဇော် ရေးထားသည့် “အိမ်မြေပိုင်ဆိုင်ဖို့ ယတြာအစီအရင်” ကို အိမ်ရောက်မှ ရှာပြီး ဖတ်ရပါဦးမည်။

ယခုတော့ ဆရာကြီး ဦးကျော်စိန်ဝင်းပြောတာကိုပဲ နားထောင်ရပြီး ဖြစ်သဖြင့် “ဘာများ ဖြည့်စွက်ချင်တာလဲ” ဟု မေးလိုက်ပါသည်။

‘ဂါထာနှစ်ပုဒ်တည်း ရွတ်တာ



မဟုတ်ဘဲ လိုတရဂါထာကိုလဲ ရွတ်သင့်တယ်။ လိုတရဂါထာကို ဆရာကြီး ကြားဖူးသလား’

ဟုလည်း ပြန်မေးပါသည်။
ကုဗ္ဗန္ဓော သာသပဂဗ္ဗာ၊
စက်မတိ ကုတော စိတော၊
ကုဗ္ဗန္ဓော လောကဓာတုပ္ပိ၊
အတ္တဘာဝေန ဆာဒယိ၊
(ဤဂါထာသာ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံ၏)
ဇဝံ ကုဗ္ဗယ သပ္ပန္နံ၊
လောကဇဋ္ဌေန နယမဟံ၊
ဇောနသစ္စဝဇ္ဇေန ကုဗ္ဗပုရတ မေသဒါ၊
ဒာနကံ

ယောလောကဇေဋ္ဌော- အကြင်လောက၏ အကြီးအကဲဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုဗ္ဗန္ဓော- အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်၊ သာသပဂဗ္ဗ- မှန်ညှင်းစေတီကိုခန်း၌၊ ကုတောစိတော- ဤမှထိုမှ၊ စက်မတိ-စင်ကြယ်တော်မူနိုင်၏၊ ကုဗ္ဗန္ဓော- အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်၊ လောကဓာတုပ္ပိ- လောကဓာတ်တစ်ခုလုံးကို သော်လည်း၊ အတ္တဘာဝေန- ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘာဝတော်ဖြင့်၊ ဆာဒ- သီး-ဖုံးလွှမ်းတော်မူနိုင်၏၊ ဇဝံ- ဤသို့

ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း။ ကုက္ကုယသမ္ပန္န-
အလိုတော်အတိုင်း ပြည့်စုံတော်မူ
သော၊ တံလောကဓဇ္ဇ- ထိုလောက
၏ အကြီးအကဲဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်
သည်။ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန-ဤမှန်သော
သစ္စာစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်၏။ ကုက္ကု-အလိုဆန္ဒသည်။
ပူရတု-ပြည့်ဝပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မြောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ဆိုတဲ့ ဂါထာမဟုတ်လား။ မူကွဲ
တစ်မျိုးဆိုတာလဲ ရှိသေးတယ်
ဟု စာရေးသူက ပြောလိုက်ပါ
သည်။

'ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ် လိုအင်
ဆန္ဒပြည့်စုံစေတဲ့ဂါထာကိုလဲ ယုံယုံ
ကြည်ကြည် ရွတ်ရမယ်။ ပြီးတော့
ပဋ္ဌာန်းအကျဉ်းအကျယ် နှစ်မျိုးစလုံး
ကိုလဲ ရွတ်နိုင်ရင် ပိုကောင်းတာပေါ့ဗျာ'
ဟု ပြောပါသည်။

'ဒါကတော့ ဆရာကြီးရယ် ပဋ္ဌာန်း
အကျဉ်းဖြစ်ဖြစ်၊ အကျယ်ဖြစ်ဖြစ်ရွတ်
နိုင်ရင် အထူးပြောစရာ မလိုပါဘူး။
အားလုံးကောင်းပြီးသားပါပဲ'

ဟု စာရေးသူက ပြန်ပြောပါသည်။
(မှတ်ချက်။ ။ စာရေးသူသည်
အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ
ဦးကျော်စိန်ဝင်း ပြောလိုက်သည်
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လထုတ် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ရှုပြီး ဆရာ
ကြီး ဂါမထိဇော် ရေးသားထားသည်
၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



“အိမ်မြေပိုင်ဆိုင်ဖို့ ယကြာအစီ
အရင်”ကို ဖတ်ကြည့်ပါသည်။

“အိမ်မှ စထွက်၍ လမ်းလျှောက်
နေစဉ်တွင် မိမိရရှိထားသော ပရိတ်
တရားများ၊ ဂါထာများ၊ ဂုဏ်တော်
များ စသည်ရွတ်ဆို၏” ဟု ရေးထား
ပါသည်။

မည်သည့်ဂါထာ၊ ဂုဏ်တော်၊
ပရိတ်ဟူ၍ ခေါင်းစဉ်မတပ်ထားတာ
ဘဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးဦးကျော်
စိန်ဝင်းက အမှတ်မထားမိခြင်း ဖြစ်
ပါလိမ့်မည်။)

'ကျွန်တော်က ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဒေသ
(အကျဉ်း)နဲ့ ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသ
(အကျယ်)နှစ်မျိုးစလုံး မရွတ်တော့ဘူး။
အရင်ကတော့ ရွတ်ခဲ့ပါတယ်'

ဟု ဦးကျော်စိန်ဝင်းက ပြောသည်ကို
စာရေးသူလည်း စိတ်ဝင်စားသွားပါ
သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တချို့က
ပဋ္ဌာန်းအကျဉ်းကိုပင် ပုတီးစိပ်ကြသလို
အကျဉ်းအကျယ်နှစ်မျိုးစလုံး ရွတ်ကြ
သည်လည်းရှိပါသည်။

ဦးကျော်စိန်ဝင်းပြောသည်က နှစ်မျိုး
လုံး မရွတ်တော့ဘူးဆိုတော့ ဘယ်လို
များ ရွတ်ပါလိမ့်ဟုလည်း တွေးမိပါ
သည်။ သို့ဖြစ်၍ “ဘယ်လိုရွတ်တာလဲ
ပြောပါဦး” ဟု မေးမိပါသည်။

“ဒီလို ဆရာကြီးရဲ့ ယွန်ခဲတဲ့ တစ်ဆယ့်ငါး

နှစ်လောက်က ဖြစ်ပယ်။ ဆရာတော်ကြီး
တစ်ပါး ရေးထားတဲ့ ပဋ္ဌာန်းရွတ်နည်းတစ်ပုဒ်
ကို ဖော်ပြရာကသောကျပြီး ရွတ်ခဲ့တာပဲ
ပဋ္ဌာန်းစကြာလို့ ခေါ်လိုရမယ် ထင်ပါတယ်'
ဟု ဦးကျော်စိန်ဝင်းက ပြောရာ
စာရေးသူလည်း မကြားမိဘူးပါ။ “ပြော
ပါဦး” ဟုသာ ထောက်လိုက်ရပါသည်။
'ကျွန်တော် ပင်စင်မယူဆင်
ကတည်းက ရွတ်လာခဲ့တာ ခုဆိုရင်
ပင်စင်ယူပြီးလဲ ဆက်ရွတ်တုန်းပဲ
ဆယ့်ငါးနှစ်လောက်ရှိပြီ အောက်မေ့
တာပဲ။ ထူးတယ်ထင်လို့လဲ ပိုပြီး ယုံယုံ
ကြည်ကြည်နဲ့ နေ့စဉ် အချိန်မှန် အရုဏ်
တက် ရွတ်လာတာပဲ'

'ဆရာထူးပုံလေးတွေ ပြောပါဦး'
'ဒီလို ဆရာကြီးရဲ့ ကျွန်တော်တို့
မူလတန်းကျောင်းအုပ်ရဲ့ ပင်စင်က
ဆရာကြီးတို့လောက် မရဘူးလေ။
မိသားစုတာဝန် ဘယ်ရုန်းနိုင်မလဲ။

ဒီကြားထဲက ဆရာကြီးရဲ့ တပည့်
ခင်မောင်မောင်က တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း
အောင်တော့ အဝေးသင်ဆိုပေမယ့်
စာမေးပွဲဖြေသွားရင် အနည်းဆုံး
တစ်သိန်းခွဲလောက်မှမပါရင် လောက်
တာမဟုတ်ဘူး။

တစ်ဖက်က စပါးခင်း၊ ပဲခင်းလေး
လုပ်ရတာလဲ သူများလို တောင်သူကြီး
မဟုတ်တော့ ပိုပိုလျှံလျှံ မဟုတ်ဘူး
လေ။ ကျွန်တော် ပဋ္ဌာန်းစကြာကို
ရွတ်လာပြီးတဲ့နောက် အဆင်ပြေမှု
လေးတွေ ရှိလာတယ်။

ဥပမာ- သူများလို သီးနှံအပျက်
အစီး သိပ်မရှိဘူး။ ငွေပြတ်နေရင်
ဇာတာဖွဲ့ခိုင်းသူ ရောက်လာတယ်။
ဇာတာတစ်စောင်ဖွဲ့ပေးရင် နှစ်သောင်း
ခွဲ၊ သုံးသောင်းလောက်ရတယ်။

ပြီးတော့ ကံအနိမ့်အညံ့လေးတွေ
လာမေးရင်လဲ ကျွန်တော်က ငွေမယူ

ဘူး။ ဒါကြောင့် အိမ်မှာ နို့ဆီ၊ မုန့်တို့ ပြတ်တယ်မရှိဘူး။ အခု ဆရာကြီးကို ဧည့်ခံတာက သူများလာ ကန်တော့ ထားတဲ့ နို့ဆီနဲ့ ကော်ဖီမစ်နဲ့ မုန့်ရှိလို့ ပေါ့ဗျာ'

ဟု ရှည်လျားစွာ ပြောပါသည်။ 'ပင်စင်စားချင်းအတူတူပါ ဆရာကြီးရယ်၊ များများစားစား မကွာပါဘူး။ ဆရာကြီးရဲ့ ပဋ္ဌာန်းရွတ်နည်းကိုလဲ ပြောပြဦးလေ'

'ပြောမှာပေါ့ ဆရာကြီးရဲ့... ပလောပီနဲ့ ပဋ္ဌာန်းပစ္စယဒေသမှာ ဟေတုပစ္စယောက အဝိဂတပစ္စယောထိ (၂၄)ရရှိတယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့်လဲ ပဋ္ဌာန်း (၂၄)ပစ္စည်းလို့လဲ ခေါ်ကြတာလေ။

ကျွန်တော်က ဟေတုပစ္စယောမှ အဝိဂတပစ္စယောထိ ဆုံးသွားရင် အာရမ္မဏပစ္စယောကစ ဟေတုပစ္စယောမှာဆုံး ပြီးတော့ အဝိပတိပစ္စယောမှ အာရမ္မဏပစ္စယောမှာဆုံး နောက်အဆုံး အဝိဂတပစ္စယောမှစ ပိဂတပစ္စယောမှာဆုံး ဒီလိုနဲ့ လည်သွားတာ ဆရာကြီး သဘောပေါက်သလား'

'ဟုတ်ကဲ့ သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒီပေမယ့် ကျွန်တော်သာ ရွတ်ရင် အလွဲလွဲတွေဖြစ်မှာ သေချာတယ်'

'ဒါကတော့ ဆရာကြီးရယ် ကျွန်တော်လဲ ရွတ်စက အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့နဲ့ အလွဲလွဲပေါ့။ နောက် စိတ်ကူးရတာနဲ့ ဗလာစာအုပ်မှာ တစ်မျက်နှာချင်း ဘာပြီးရင် ဘာဆက်ရွတ်ရမှာဆိုပြီး ရေးထားတယ်။ အဲဒီ စာရွက်တွေကို ကြည့်ပြီး ရွတ်တော့ မမှားတော့ဘူးပေါ့။ ကျွန်တော် ရေးထားတာ ပြမယ်'

ဟု ပြောကာ ဘုရားစင်ရှေ့ရှိ စားပွဲပေါ်မှာ ဗလာစာအုပ်ယူလာပြီး ဆရာကြီးဦးကျော်စိန်ဝင်းကိုယ်တိုင် ရေးသားထားသည့် တစ်မျက်နှာချင်း တွင်

ရွတ်ရမယ်တို့ကို ပြပါသည်။

(၂၄) ရွတ်စလုံး ရေးထားသည်တို့ကို ပြန်ရေးပြရလျှင် ရှည်မည်ဖြစ်၍ အစနှင့် အဆုံးကိုသာ ရေးပြလိုက်ပါသည်။

နောက်တော့ ပဋ္ဌာန်းစကြာကို ရွတ်တော့ မယ်ဆိုရင် သရဏင်္ဂ(၃)ပါးကို ရွတ်၊ သမ္မဒွေဂါထာကို ရွတ်ပြန်တယ်။ အခု နောက်ဆုံးတော့ တစ်မျက်နှာချင်း မရွတ်မီ သရဏင်္ဂ(၃)ပါးရွတ်၊ သမ္မဒွေ

၁။	ဟေတုပစ္စယော	မှစ	အဝိဂတပစ္စယောမှာဆုံး
၂။	အာရမ္မဏပစ္စယော	မှစ	ဟေတုပစ္စယောမှာဆုံး
၃။	အဝိပတိပစ္စယော	မှစ	အာရမ္မဏပစ္စယောမှာဆုံး
၄။	အန္တရပစ္စယော	မှစ	အဝိပတိပစ္စယောမှာဆုံး
၅။	သမန္တရပစ္စယော	မှစ	အန္တရပစ္စယောမှာဆုံး
၆။	သဟဇာတပစ္စယော	မှစ	သမန္တရပစ္စယောမှာဆုံး
၇။	အညမညပစ္စယော	မှစ	သဟဇာတပစ္စယောမှာဆုံး
၈။	နိဿယပစ္စယော	မှစ	အညမညပစ္စယောမှာဆုံး
၉။	ဥပနိဿယပစ္စယော	မှစ	နိဿယပစ္စယောမှာဆုံး
၁၀။	ပုရေဇာတပစ္စယော	မှစ	ဥပနိဿယပစ္စယောမှာဆုံး
၁၁။	ပုစ္ဆာဇာတပစ္စယော	မှစ	ပုရေဇာတပစ္စယောမှာဆုံး
၁၂။	အာသေဝနပစ္စယော	မှစ	ပုစ္ဆာဇာတပစ္စယောမှာဆုံး
၁၃။	ကပ္ပပစ္စယော	မှစ	အာသေဝနပစ္စယောမှာဆုံး
၁၄။	ဝိပါကပစ္စယော	မှစ	ကပ္ပပစ္စယောမှာဆုံး
၁၅။	အာဟာရပစ္စယော	မှစ	ဝိပါကပစ္စယောမှာဆုံး
၁၆။	က္ကန္တိယပစ္စယော	မှစ	အာဟာရပစ္စယောမှာဆုံး
၁၇။	ဈာနပစ္စယော	မှစ	က္ကန္တိယပစ္စယောမှာဆုံး
၁၈။	မဂ္ဂပစ္စယော	မှစ	ဈာနပစ္စယောမှာဆုံး
၁၉။	သပ္ပယတ္တပစ္စယော	မှစ	မဂ္ဂပစ္စယောမှာဆုံး
၂၀။	ဝိပ္ပယတ္တပစ္စယော	မှစ	သပ္ပယတ္တပစ္စယောမှာဆုံး
၂၁။	အတ္ထိပစ္စယော	မှစ	ဝိပ္ပယတ္တပစ္စယောမှာဆုံး
၂၂။	နတ္ထိပစ္စယော	မှစ	အတ္ထိပစ္စယောမှာဆုံး
၂၃။	ပိဂတပစ္စယော	မှစ	နတ္ထိပစ္စယောမှာဆုံး
၂၄။	အဝိဂတပစ္စယော	မှစ	ပိဂတပစ္စယောမှာဆုံး

* * *

'ကျွန်တော် ရွတ်စတုန်းကတော့ ခိုးရိုးပါပဲ။ ဘုရားရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလယူ တတ်သရွေ့မှတ်သရွေ့ ဂါထာတွေ၊ ဂုဏ်တော်တွေရွတ်၊ ပြီးတော့ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်ရွတ် ပြီးမှ ပဋ္ဌာန်းစကြာကို ရွတ်တယ်။ ပြီးမှ မေတ္တာဖို့ ဆုတောင်း အမျှဝေပေါ့။

ဂါထာကို ရွတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်းကို (၂၄)ခေါက်ရွတ်သလို သရဏင်္ဂ(၃)ပါး ရေး၊ သမ္မဒွေဂါထာရော (၂၄)ခါ ရွတ် ဖြစ်သွားတယ်။ မကြာသေးခင်ကမှ အဝိဂတပစ္စယောအဆုံးကို ထမီရွတ်လိုက်တော့ မျိုး ဟေတုပစ္စယောမှစပြီး အဝိဂတပစ္စယောအဆုံးကို ထမီရွတ်လိုက်တော့

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ် အမှတ်စဉ် (၃၂၁)၊ စာမျက်နှာ (၃၈) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ ဆောင်းပါးရှင်မြခြင်း(တောင်ငူ)၏ “ကြက်မ, တွန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍” ဆောင်းပါးတွင် သိသူများမှ ဖြေကြားပေးပါရန်ဟု ပါရှိသဖြင့် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ကြက်မ, တွန်ခြင်း၏ နောက်ဆက်ဆံ ဘဝအတွေ့အကြုံကို ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် ကြားသိရဖူးသမျှတွင် ကြက်မ, တွန်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းသော နိမိတ်လက္ခဏာဟု မယူဆတတ်ကြပါ။ မကောင်းသော နိမိတ်အဖြစ်သာ ရှုမြင်ကြပါသည်။

ကြက်ဟူသော အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်သည် လူတို့၏နေအိမ်တွင် ဟင်းစားအဖြစ် သမိုင်းနှင့်ချီ၍ ရှေးပဝေသဏီကတည်းက မွေးမြူလာခဲ့ခြင်းကို သိရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ မွေးမြူရာတွင် မည်သည့် ကြက်အမျိုးအစားမဆို ကြက်ဖက်သာ တွန်စမြဲဖြစ်ပြီး ကြက်မက တွန်ရိုးထုံးစံ မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ကြက်မက တွန်လျှင် အစဉ်အလာထုံးစံကို ဖောက်ဖျက်သည်ဟု လူတို့ နားလည် သဘောပေါက်ကြပါသည်။

လွန်ခဲ့သော (၂၅)နှစ်ခန့်က ဗီဒီယိုပြသခြင်းလုပ်ငန်းများ ခေတ်ကောင်းနေခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အိုးမကွာအိမ်မကွာဝင်ငွေရသော အလုပ်ဟု နားလည်၍ လည်းကောင်း ကျွန်ုပ် သည်လည်း ဗီဒီယိုရုံဖွင့်၍ ပြသပြီး မိသားစုဘဝ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်၏ သားနှစ်ယောက်သည် အိမ်တွင် အပျော်

၁၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြက်မ, တွန်ခြင်း

ကိုယ်တွေ့

အတွေ့အကြုံ

တောင်သန်းလင်း



ထုတ်ပြောမိသည်။
‘ကြက်မ, တွန်တာကို ဘယ်လို သဘောပေါက်လို့လဲ၊ သဘောမတူဘူးလား’

ဦးတိုးက မွေးခွန်းပြန်ထုတ်သည်။
“ဗျေဒီပါ၊ လက်ျာတောင်ကျွန်ုပ် ဩဘာနီမိတ်တွန်း” သတဲ့ ဦးတိုးဒါက မကောင်းတဲ့နိမိတ်လို့ ကျွန်ုပ်ထင်တယ်ဗျာ’

ထိုအခါ ဦးတိုးက...
‘ကျွန်တော်ကတော့ ဒါမျိုးအယုံအကြည်မရှိဘူး။ ကြက်ဖမေကြက်မချည်း ဝယ်လာပြီး မွေးသော ကြက်မက ထပြီး တွန်တာပေါ့။ ဘာမထူးဆန်းပါဘူး။

သဘော မွေးမြူရန် ကြက်သုံးကောင် ဝယ်လာခဲ့ကြပါသည်။

သူတို့ ဝယ်ယူလာခဲ့သော ကြက်များသည် ကြက်ဖမပါ၊ ကြက်မများသာ ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ် သတိထားမိခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ထိုကြက်ထဲမှ ကြက်မတစ်ကောင်သည် ဗီဒီယိုရုံထဲတွင် တွန်ပါတော့သည်။ ထိုကိစ္စကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲတွင် မသက်သာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

‘ဗီဒီယိုပြတင် လုပ်ငန်းလို့ စိတ်ညစ်စရာ ကြားမှာ ကြက်မက တွန်နေသေးတယ်’ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်အနီးတွင် ရေခဲခြစ် ရောင်းရင်း ဝင်ငွေရှာသော ဦးတိုးအား

ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ မသန်ရင် ကြက်မကို သတ်ပြီး ဟင်းချက်လုပ်လိုက်ပေါ့ဗျာ။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လဲ ဝယ်ရိုရင် ကြက်မကို ရောင်းစားလိုက်ရင်

‘ကိုယ့်အိမ်က ကြက်ကို သတ်မနိုင်ပါဘူးဗျာ။ ဝယ်သူရှိရင် ရောင်းမယ်’

‘ကဲ...ကဲ ဒီလောက်တောင်ဖြစ်ရင်လဲ ကျွန်တော်ပဲ ဝယ်လိုက်ပါမယ်ဗျာ။ ည အိပ်တန်းတက်ရင် ဖမ်းပြီး အသင့်ထားလိုက်ပါ’

ဤသို့ဖြင့် တွန်တတ်သော ကြက်သည် ဦးတိုးက ဝယ်ယူသဖြင့် ဝယ်ပါတော့သည်။

ဦးတိုးနှင့် ဇနီးဒေါ်နွဲ့တို့က အသက်(၅၀)နှစ်ခန့်ရှိ ကျားများကြသည်။ နှစ်သောက်လုံး

www.burmeseclassic.com

ဘာသာခြားများဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်နှင့် ယုံကြည်မှုခြားနားသွားသလား ထင်မိပါသည်။

ဦးတိုးကလည်း ကြက်မကို သတ်စားသေးဘဲ အိမ်မှာ ဆက်လက်မွေးမြူထားပြန်ရာ သူ၏အိမ် ရောက်တော့လည်း ကြက်မက တွန်မြဲ တွန်နေသည်ဟု သိရပါသည်။

အတိတ်နိမိတ်ကို ယုံကြည်သော ကျွန်ုပ်အတွက် တွန်တတ်သော ကြက်မကို ရောင်းလိုက်၍ မကောင်းသော ကြမ္မာဆိုးကို လွတ်ကင်းသွားစေပြီးလား... မလွတ်ကင်းပါ ခင်ဗျား။

မကြာမီကာလမှာပင် မလိုမုန်းထားသူ၏ တိုင်တန်းမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ဇီဝိယိုရုံကို ဆင်ဆာမဲ့ ဗီဒီယိုဇာတ်ကားပြသမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးခြင်း ခံရပြီး ရုံးရောက်ထုတ်ရောက်ဖြင့် အမှုအခင်း ရင်ဆိုင်လိုက်ရပါသည်။

ကြက်မ၊ တွန်ခြင်း နိမိတ်ဆိုးကို လက်မခံ၊ မယုံကြည်သူ ဦးတိုးသည်

ကော မည်သို့ ဆက်လက် ကြုံတွေ့ရပါသနည်း...

ကျန်းကျန်းမာမာရှိနေသော ဦးတိုး၊ မကြာမီရက်ပိုင်းကပင် ကျွန်ုပ်၏ အိမ်မှ အုန်းပင်ကို တက်၍ အုန်းသီးခူးပေးသွားသေးသည်။ အုန်းပင်ကို လှေကားမထောင်ပေးရဘဲ သစ်ပင်တက်ကျွမ်းကျင်စွာဖြင့် တက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အရက် မသောက်တတ်သော်လည်း အသည်းရောဂါကို ဦးတိုး ရရှိကာ တပိန်ပိန် တလိမ်လိမ်နှင့် ထိုရောဂါကြောင့်ပင် သေဆုံးသွားပါတော့သည်။

ဦးတိုး သေဆုံးပြီး လပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဦးတိုးဇနီး ဒေါ်နွဲ့တင်ကလည်း အဆုတ်ရောဂါ ရရှိကာ သေဆုံးပြန်လေသည်။

ဦးတိုးမှာ သားတစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် ကျန်ရစ်သည်။ နှစ်ယောက်လုံး အပျိုလူပျိုအရွယ်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့မောင်နှမသည် မိဘ

များ မရှိကြတော့ပြီးနောက်တွင် နေအိမ်ကို ရောင်းချပြီး အရပ်တစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြပါသည်။

ယနေ့ ရန်ကုန်မြို့ အိမ်ပြေဈေးနန်းနှင့် ယှဉ်ကြည့်လျှင် သူတို့ရောင်းချသွားသော ဈေးနန်းကား အလွန်တရာနည်းပါးလှချေသည်။

ကြက်မ၊ တွန်ခြင်းကြောင့် ဤဖြစ်ရပ်ဆိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာရသည်ဟုတော့ ကျွန်ုပ် မပြောလိုပါ။ သို့သော် ကြက်မ၊ တွန်ခြင်းသည် မကောင်းသော ဖြစ်ရပ်ဆိုးများ လာတော့မည်၊ သတိထားနေပေတော့ဟု အချက်ပေးခေါင်းလောင်း ထိုးလိုက်ခြင်းပေလားဆိုသည်ကို စာရှုသူများကပင် စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်ပေးကြပါရန်...

ဖြစ်ရပ်ကတော့ ကြက်မ၊ တွန်ခြင်းနောက် အမှန်တကယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

အောင်ဆန်းလင်?

စာမျက်နှာ (၁၆၄) မှ အဆက်

(၂၅) ခါရွတ်သလို ဖြစ်သွားတယ်။ အကြိမ်အထပ်ထပ် ရွတ်နိုင်လေ ပိုကောင်းလေပေ။ ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်ကတော့ ဆရာကြီးလို နှစ်ပေါင်းဆယ်ချီပြီး ရွတ်တာလောက် မကြာသေးပါဘူး။ ဗုဒ္ဓဘိသေက ဘုရားအနေကဇာတင် ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်၊ ဗျာန်းပစ္စယဓမ္မသန့်ပဉ္စာန်ပစ္စယနိဒ္ဒေသဖြစ်တဲ့ မဟာပဉ္စာန်တို့ကို ရွတ်တယ်။

ကျန်တာကတော့ စာတံသရွေ မှတ်သရွေတွေနဲ့ မေတ္တာပို့ဆုတောင်း အမှုအပေပေါ့။ ဒါတင် တစ်နာရီကြာတယ် ဘုရားရှိခိုးတာ ပေါသေးဘူး။

ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်။ ဆရာကြီးတို့ ကျွန်တော်တို့က အသက်တွေလဲ ကြီးလာကြပြီ ကိုယ့်ဘက်ပါအောင် စုပိုင်နိုင်လေ ကောင်းလေပဲပဲ ဆရာကြီးရယ်၊ က... စကားပြောလို့ ဆုံမှာ မဟုတ်သေးဘူး။ ဆရာကြီးကို ညှဉ်ခံထားတဲ့ တော်မီခဲစ် နို့ဆီရေဂိုပြီး မနှိပ်စားပါဦး။

ဟု ဆရာကြီးဦးကျော်စိန်ဝင်းက ပြောသဖြင့် စာရေးသူလည်း ကော်ပီခပ်ကို ဖောက်စည့် ရေနေ့လောင်း ထည့်၍

ခွန်းဖြင့် ခလောက်နေစဉ် "နို့ဆီထည့်ဦးလေ" ဟု ဆရာကြီးဦးကျော်စိန်ဝင်းက ပြောရာ စာရေးသူက...

'တော်ပြီ နို့ဆီခပ်ချိမှာ ကျွန်တော်က ဆီးချိုကုထားရတာမို့ အတတ်နိုင်ဆုံး အမျိုးရောင်တယ်။ အခုတောင် ဆရာကြီးက ညှဉ်ခံလို့ သောက်တာပါ' ဟု ပြန်ပြောရပါသည်။

'ဟုတ်တယ် ဆရာကြီးရေ... အစစအရာရာ သတိထားဆင်ခြင်ပြီး စားမှ သွားမှ ဖြစ်တော့တဲ့အရွယ်တွေ ရောက်နေကြပြီ မဟုတ်လား'

'ဒါပေါ့ ဆရာကြီးရယ်... အခုလို ကျွန်တော်တို့ ရွတ်လဲ ရွတ်ပေါ့။ တရားအလုပ်လဲ လုပ်ရမယ်လေ။ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးပြောသလို အရွတ်တွေချည်း စားနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ အသားလဲ စားကြဦးဆိုတာလိုလေ'

'ဟုတ်ပဲ... ဟုတ်ပဲ'

ဟု ဆရာကြီးဦးကျော်စိန်ဝင်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်ရင်း မထောက်ခံပါသည်။

သတ္တဝါခပ်သိမ်း တရားကိုနိုး ဆေးငြိမ်းချမ်းသာကြပါစေ။

ကသာသင်းဈေး

အိမ်ထောင်ရေး

အေးချမ်းစေ

ကောဏ္ဍသာ

တစ်နေ့သ၌ မကျော့မြို့ သိင်္ဂီရိရပ် အမှတ်(၁)သရဖီလမ်းရှိ ကျွန်ုပ်၏ ဗေဒင်လက္ခဏာ ဟောပြောခန်းသို့ ကိုမောင်မောင်ဇော်ဟု ခေါ်သော မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာ လေ၏။ ယင်းမိတ်ဆွေမှာ ကျွန်ုပ်နှင့် များစွာ ခင်မင်ပြီး သဘောကောင်းသူ တစ်ဦးလည်းဖြစ်၍ အစိုးရဌာနကြီး တစ်ခုမှ အရာရှိတစ်ဦးလည်း ဖြစ်လေ ၏။ ကျွန်ုပ်၏တပည့်ကျော် ချာလီ ဆွေသွက်နှင့်လည်း ကောင်းစွာ သိ ကျွမ်းသူဖြစ်၍ နေရာထိုင်ခင်းပေးပြီး ဧည့်ခံနေရစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေမှာ ကော်ဖီကြိုက် သူဖြစ်၍ လက်ဆောင်ရထားသော ကော်ဖီဖုန်အစစ်များအား ရေခဲခွေးအစား နွားနို့သက်သက်ဖြင့် ဖျော်၍ ချင်း(ဂျင်း) အရည် လက်ဖက်စားဖုန်းဖြင့် တစ်ဝက် ခန့်ထည့်ကာ တိုက်ကျွေးလေ၏။ ကိုမောင်မောင်ဇော်က ကော်ဖီသောက် ပြီးနောက်...

‘မိုးမိလို့ ချမ်းစိမ့်စိမ့်ဖြစ်နေတာ ခင်ဗျားကော်ဖီပူဂိုနီးဂိုနီးနဲ့ အဆင်ပြေ သွားတယ်ဗျာ’

ဟု ပြောလေ၏။ ယင်းနောက် လုပ်ငန်းအကြောင်း၊ ရာသီဥတု အကြောင်း၊ နိုင်ငံတကာအကြောင်း များကို ရောက်တတ်ရာရာ ပြောနေ ကြလေ၏။



ထိုသို့ပြောနေသော်လည်း ကိုမောင် မောင်ဇော်မှာ ယင်းပြောပြချင်နေသည့် မူလအကြောင်း တစ်ခုခုရှိနေသည်ဟု ဗေဒင်ဆရာ၏ အာရုံ၌ တွေးပေါ်နေ လေ၏။ ထို့ကြောင့်...

‘ကိုမောင်မောင်ဇော် ဒီကို အလည် သက်သက်ပဲလား။ အလည်ဆိုရင်တော့ ထမင်းစားပြီးမှပြန်ဗျာ’

ဟု ပြောရလေ၏။ ထိုအခါမှ ကိုမောင်မောင်ဇော်က သူ၏ ပြောင် လက်နေသော နဖူးပြောင်ပြောင်အား ပွတ်သပ်ရင်း...

‘အေးဗျာ ပြောရမှာတော့ ရှက်တက် တက်နဲ့ အားနာနာပါပဲဗျာ’

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့ကြောင့် ...

‘ဘာလဲ ခင်ဗျားမှာ မတော်တရော် ရောဂါတွေ ရနေလို့လား’

ဟု လေသံတိုးတိုးဖြင့် မေးလိုက်ရ လေ၏

‘ဖွဟဲ့ လွဲပါစေ၊ ဖယ်ပါစေ။ ဗေဒင် ဆရာပါးစပ်က ဘာတွေပြောနေတာ လဲ’

ဟု အထိတ်တလန့် ပြောလေ၏။ ‘ဒါဆိုလဲ ဘာတွေ တုံ့ခိုင်းနေတာ လဲ။ ပြောလေဗျာ၊ ပိုက်ဆံချေးမယ် ဆိုရင်တော့ နီးပဲ ဆရာရေ’

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ ကိုယ့်မိသားစုကိစ္စ ပါ။ ဒီလိုဗျာ ကျုပ်က မိန်းမကို အထံ လိုက်တတ်ပေမယ့် ကြောက်တဲ့သူ တော့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားထံ သိတယ် မဟုတ်လား။ ကျုပ်ထံ လက်ထပ်လာခဲ့တာလဲ (၁၀)စုနှစ် တစ်ခု ရှိပြီ။ တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ သူနဲ့စကားပြောရတာ အဆင်မပြေတာ ဖြစ်နေတယ်ဗျာ။ ကြာရင် မလွယ်ဘူး ဖြစ်လာမယ်’

‘ဘယ်လို အဆင်မပြေတာလဲဆို တာ ပြောပါဦး’

www.burmeseclassic.com

ဟိုတစ်နေ့က စာအုပ်တစ်အုပ်ဖတ်
 နေရင်း ကျွန်မိန်းမက “ကိုဇော် ရှင်က
 ဘွန်းမကို ရုပ်ချောလို့ လက်ထပ်တာ
 ထား။ ဉာဏ်ကောင်းလို့ လက်ထပ်တာ
 ထား” လို့မေးတယ်။ ကျွန်ကလဲ “အဲဒါ
 ဆွေ့ မလိုပါဘူး။ ဒါကြောင့်လဲ
 လက်ထပ်ခဲ့တာပေါ့ကွာ” လို့ပြောလိုက်
 ဆော့ တော်တော် စိတ်ဆိုးသွားတယ်။
 အလကား စိတ်ကောက်နေတယ်ဗျာ’
 ‘အေးလေဗျာ ခင်ဗျား ပြောပုံက
 ခင်ဗျားမိန်းမဟာ ရုပ်လဲ မလှဘူး။
 ဉာဏ်လဲ မကောင်းဘူးလို့ ဆိုလိုရာ
 ဆောက်ဘူးလား’
 ‘မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါတွေမလိုဘူး ချစ်
 ညို့ လက်ထပ်ခဲ့တယ်လို့ ပြောချင်တာ
 မှ။ ဒါပေမယ့် ကလေးပဲ (၃)ယောက်
 ရှိနေပြီ ချစ်တာတွေ၊ ဂစ်တာတွေ ပြော
 နေဦးမှာလားဗျာ။ မပြောဘဲ သိမှာ
 မှ’
 ‘ဒါဆိုရင်လဲ အစကတည်းက
 အိမ်ထောင် ဘာလို့ပြုခဲ့လဲဗျာ’
 ‘ဒါကတော့ မိန်းမဆိုတာ စောင်နဲ့
 ချုပ်ထားတယ်။ ဖယ်ထားရင်လဲ ချမ်းတယ်။
 ချုပ်ထားတော့ အိုက်တယ်။ လိုအပ်
 တယ်ထင်ရပေမယ့် အဆင်မပြေတဲ့
 ချုပ်လို့ပါပဲဗျာ။ ဒါကြောင့် အိမ်
 ထောင်ပြုခဲ့တာပေါ့ ဆရာကောင်းရဲ့’
 ‘ခုမှ ဒါတွေ ပြောမနေပါနဲ့ဗျာ။
 သားစုဘဝကို ချစ်ခဲ့ကြလို့ တည်
 ထောက်ပြီးပြီ မဟုတ်လား’
 ‘အိမ်ထောင်ရဲ့ ဒုက္ခမသိလို့ပေါ့။
 အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ ရန်သူအပိုင်းခံရ
 တဲ့အတိုက်လိုပဲဗျာ။ အထဲက လူတွေက
 အပြင်ကို ထွက်ပြေးချင်တယ်။ အပြင်
 က လူတွေကတော့ အထဲဝင်နိုင်ဖို့
 အားခဲနေကြတယ်’
 ‘ကြာကြာဖန်ဖန် ပြောမနေပါနဲ့ဗျာ။
 ချောပြောတာနဲ့ အိမ်ထောင်မကျ



သေးတဲ့လူတွေ ကြောက်လန့်နေကြ
 လိမ့်မယ်။ အိမ်ထောင်ရေး၊ အချစ်ရေး၊
 အလုပ်အကိုင်အားလုံးဟာ ကံတရား
 ပေါ်မှာလဲ မူတည်တယ်ဗျာ။
 အမှန်တကယ် အဆင်ပြေသာယာ
 တဲ့ လူတွေလဲ အများကြီးပါဗျာ။
 လောကမှာ ဘယ်ဟာမှတော့ လိုချင်
 သလို စင်းလုံးချော ကွက်တိ မရှိဘူး။
 အလျော့အတင်း၊ အပေးအယူ၊
 နားလည်မှု၊ သည်းခံလိုက်လျောမှုတွေ
 နဲ့ လိုက်လျောညီထွေ နေထိုင်ရတယ်’
 ထိုအခါ နားထောင်နေသော ချာလီ
 ဆွေ့သက်က...
 ‘ဆရာဇော်ပြောတာနဲ့ ကျွန်တော်
 တောင် အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကို
 တွေးကြောက်လာပြီ။ ချစ်သူတစ်
 ယောက်ထားဖို့ ခက်နေတယ်။
 ကျွန်တော်လဲ နှစ်သက်တဲ့လူ ရှိတာပဲ’
 ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကိုမောင်
 မောင်ဇော်က...
 ‘မင်းချစ်ရင်လဲ လက်ထပ်လိုက်ပေါ့
 ကွာ။ မိန်းကလေးဆိုတာ နင်းဆီပွင့်နဲ့
 တူတယ်။ သူများက ပွင့်ဖတ်တွေ ခူး
 သွားရင် မင်းအလှည့်မှာ ဆူးပဲ ကျန်
 နေရစ်မယ်’
 ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ
 ချာလီဆွေ့သက်က...
 ‘ဆရာကပဲ အိမ်က မိန်းမလို ဆူး
 တွေ မစူးအောင် နေပါဦး’
 ဟု ပြန်နောက်ပြောင်လိုက်လေ၏။
 ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဇနီးနှင့် စိတ်

ဆိုးနေသော ကိုမောင်မောင်ဇော်အား
 ဖျောင်းဖျာပြောဆိုရလေ၏။
 ကိုမောင်မောင်ဇော်လည်း စဉ်းစား
 ဟန်ပြုပြီး...
 ‘ဟုတ်ပြီဗျာ... ခင်ဗျားတို့ ဗေဒင်
 ပညာမှာကော အိမ်ထောင်ရေး အဆင်
 ပြေမယ့်နည်း မရှိဘူးလား’
 ‘ရှိတာပေါ့ဗျာ များမှများပါပဲ။ အဲဒီ
 ပညာရပ်တွေထဲမှာ အကြိုက်ဆုံး၊
 အထိရောက်ဆုံးဖြစ်ပြီး အမြဲလိုလို ပေး
 နေတဲ့ ယတြာရှိတယ်။ ယုံယုံကြည်
 ကြည်သာ လုပ်ပါဗျာ။ ကုသိုလ်လဲ
 ရပါတယ်။ ဒါက အိမ်ထောင်ရေး အမြဲ
 သာယာစေတဲ့ယတြာပါ’
 ‘ကုသိုလ်နဲ့ ယှဉ်တယ်ဆိုတော့ လုပ်
 ကြည့်ပါမယ်။ ပြောပါဦး ဆရာကောင်း’
 ‘အဲဒါကတော့ ယှဉ်ယူဆို ပီပီနေထိုင်တဲ့
 အနီရဲ့ ပြောက်ထက် ဒါယုဟုတ် အရှေ့
 မြောက်ထောင့်အနိပ်မှာ သီတင်းသုံးတဲ့
 သံဃာတော်တစ်ပါးပါးကို ဆွမ်းကပ်ရမယ်။
 ကပ်ရမှာကတော့ ကိုယ့်နေ့သုံးနေ့အတိုင်း
 ပေါ့။ တနင်္ဂနွေသားဆိုရင် တနင်္ဂနွေနေ့ပေါ့။
 ကပ်လျှာရမယ့်ဆွမ်းက ပီပီနဲ့သင့် အသား
 ဟင်းတစ်ရွက် ကိုယ့်အိမ်ထောင်ဖက်နဲ့ နံတူ
 နှစ်ဖျိုးဇရာထားတဲ့ ဟင်းချိတ်ရွက်ပြန်ရမယ်။
 ဥဟဟဟ... ဆံဗျားက ကြာသပတေးနေ့
 သားဆိုတော့ ဘူးသီး၊ ခင်ဗျားဇနီးက
 တနင်္လာနေ့သီးဆိုတော့ ခဲသီး၊ ဒါကြောင့်
 ဘူးသီးနဲ့ခဲသီးဇရာထားတဲ့ နှစ်ဖျိုးစပ်ဟင်းချို
 ချက် လျှာရမယ်။ ရှင်းရဲ့လား’
 ‘ရှင်းပါတယ်ဗျာ’
 ‘ဒီတော့ ခင်ဗျားမွေးနေ့ မနက်
 (၆း၃၀)ဒါမှမဟုတ်(၀၉း၀၀)က (၁၀း၃၀)
 နာရီ မနက်ပိုင်းမှာ ခင်ဗျားနေတဲ့ အိမ်ရဲ့
 အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်မှာရှိတဲ့
 သံဃာတော်သောကြာနေ့သား တစ်ပါး
 ပါးကို ဒါမှမဟုတ် မြောက်အုပ်
 တနင်္ဂနွေသား သံဃာတော်ကို ခင်ဗျား

ရဲ့နံ့သင့် ကြာသပတေးဆိုတော့ ဘဲသားဆီပြန်ရယ်၊ ခင်ဗျားဇနီး တနင်္လာသမီးနဲ့ ခင်ဗျားကြာသပတေး နေ့ဖွားရဲ့ နှစ်မျိုးစပ် ဟင်းချို၊ ဘူးသီးနဲ့ ခဝဲသီးရောရာ ဟင်းချိုရယ် ဆွမ်းကပ် လှူဒါန်း ဆုတောင်းပေတော့ဗျာ'

'ကောင်းပြီဗျာ လုပ်မယ် ဘယ် နှစ်ကြိမ် လုပ်ရမလဲ'

'အနည်းဆုံးတော့ တစ်ကြိမ်ပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ပဋ္ဌာန်းတရားတော်လို "အာသေဝနပစ္စယော" ပေါ့ဗျာ။ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ်လုပ်ရင်း ကောင်းမှုတွေ ထုံမွှမ်းလာရင် ကောင်း



နေ့သားတိုင်း အဆင်ပြေဖို့ ဇယား ကလေး ဆွဲပြီး ပေးလိုက်ရင် မကောင်း ဘူးလား ဆရာ'

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း... 'မင်းက တော်တော် အလွယ်ကြိုက် တတ်ပါလား ငါ့မှာရေးပြီးသားရှိတယ်။ ရော့ ဖတ်ကြည့်' ကျွန်ုပ်ပေးလိုက်သော ဇယားကို ကြည့်၍ ချာလီဆွေသက်က...

အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စတွေမှာ ကိုမောင် မောင်ဇော်ထက် ပိုပြီး စိတ်ဝင်စား တက်ကြွနေပါလားကွ'

'ဒါကတော့ ဆရာရယ်၊ တစ်ချိန်မှာ အသုံးဝင်မှာပေါ့'

'ငါတော့ အဲဒီယတြာက မင်းအတွက် တော့ ဒီတစ်သက် သုံးစရာလိုပဲပေါ့ မထင်ပါဘူး။ အဲဒီစာရွက်တော့ ခြေထွားမှာပါ'

ကျွန်ုပ်၏ စကားကြောင့် တပည့် ကျော် ချာလီဆွေသက်မှာ ရှုံ့ထွား သဖြင့် ရယ်မောလိုက်ပါတော့သည်။ ***

စဉ်	နေ့သားသမီး	နံ့သင့်အသားဟင်း	လှူရန်မိတ် အသီးအနှံဟင်း	နှစ်မျိုးစပ်ဟင်းချိုဟင်း	လှူရန်ပစ္စည်း
၁	တနင်္ဂနွေ	အပဲသား အုန်းထမင်း (တစ်မျိုးမျိုး)	အုန်းသီး		
၂	တနင်္လာ	ကြက်သား	ခရမ်းလိမ္မော်	ကာယကံရှင်နှစ်ဦး၏ နေ့သင့်နှစ်မျိုးစပ်ဟင်းချို တစ်ရွက်	မြောက်အရပ်ရှိ တနင်္လာ သားသံဃာတော် ငါ့ မဟုတ်အရှေ့မြောက် ထောင့်အရပ်ရှိ သောကြာ သားသံဃာတော်
၃	အင်္ဂါ	ဆိတ်သား	ပဲပွန်		
၄	ဗုဒ္ဓဟူး	ဝက်သား	အုန်းသလွန်သီး		
၅	ကြာသပတေး	ဘဲသား	ပဲပွန်		
၆	သောကြာ	သိုးသား	အုန်းသီး		
၇	စနေ	အဲပေါက်	အုန်းသလွန်		

ကျိုးတွေ ဆင့်ဆက်လာမယ် မဟုတ် လား။ ဒါကလဲ လောကီကိစ္စ ယတြာ သဘောဆိုပေမယ့် သံဃာတော်ကို လှူတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ထားတတ်ရင် ကောင်းကျိုးရပါလိမ့်မယ်'

'သဘောပေါက်ပါပြီ... လုပ်နိုင် သလောက် အကျိုးများမယ်ပေါ့ဗျာ' ကိုမောင်မောင်ဇော် ပြန်ထွက်သွား သောအခါ တပည့်ကျော် ချာလီဆွေ သက်က...

'ဆရာယတြာအစီအရင်က ဆရာ ခဏခဏပေးလို့ ကျွန်တော်လဲ သဘောပေါက်နေပါပြီ။ အဲဒါကို မေးတဲ့ ခင်မိ နုဏ္ဏရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'သောကြာမှာ သိုးသား။ သမင် သားလို့ ရေးထားပါလားဆရာ၊ အဲဒါက လွယ်ပါ့မလား'

'အေး... မလွယ်မှန်းတော့ ငါလဲ သိသပေါ့ မောင်ရင်၊ ဒါပေမယ့် မရနိုင် တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရနိုင်တဲ့နေရာ တွေမှာပြီး အခြောက်လှမ်း ဒါမှမဟုတ် ကျပ်တင်ထားရင်တော့ လိုရင်သုံးလို့ ရတာပေါ့။ သောကြာနဲ့ အသားငါး ကလဲ ရှားတာကိုး'

'ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီ' 'နေပါဦး မင်းလို ရည်းစားတောင် မူးလို့ ရှူစရာမရှိတဲ့ကောင်က

ဥပမာ ။ တနင်္လာနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး ဖြစ်ပါက တနင်္လာ(အမျိုးသား) ကြိုက်သားဟင်း။ ခရမ်းသီးနှင့် အပဲသီးနှင့် ကိုက်လန်ရွက် ဟင်းချိုချက် ဖြစ်ပါက (မြောက်အရပ် သံဃာဖြစ်စေ၊ သောကြာ သား(အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်)မှ သံဃာ ကိုဖြစ်စေ ကပ်လှူရန် ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်နေ့သားများ မိမိဉာဏ်ပိုင်း အသီးအသားများ ဆင်ခြင်ချက်ကို လှူဒါန်းရန် ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းလှစေ

အင်းခရုစေတီများနှင့်

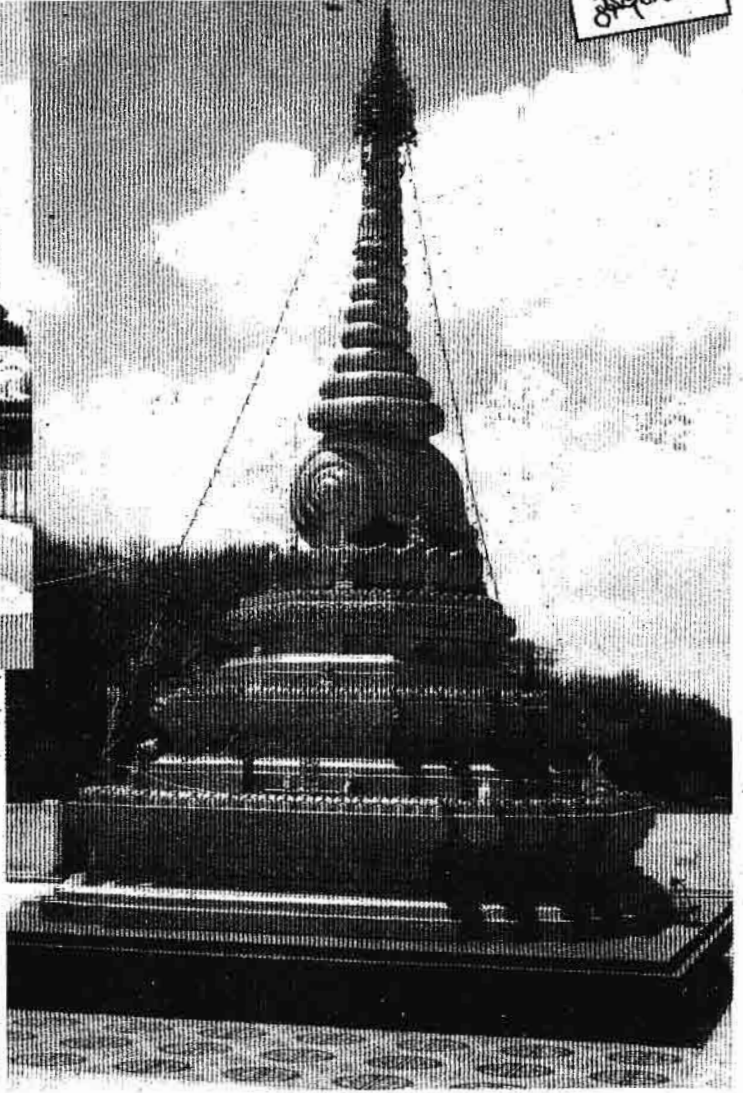
တရားအသံထူး

နှစ်စဉ်



◆ အင်းခရုစေတီမုခ်ဦး

◆ အင်းခရုစေတီတော် ◆



မန္တလေးမြို့၊ ပြည်ကြီးတံခွန်မြို့နယ်၊ သင်ပန်းကုန်းရပ်ကွက်တွင် ပုံသဏ္ဍာန် ထူးခြားသော စေတီတော်တစ်ဆူကို နက္ခေတ္တရသည်။

ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက်တွင် ကြာ ထွန် ကြာပလ္လင်ခံ၍ ခရုကြီးတစ်ကောင် ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အထက်၌ ဖောင်ရစ် မှားနှင့် ထီးတော်ကို တင်ထားသည်။ **အင်းခရုစေတီ** ဘွဲ့မည်တွင်ကြောင်း သိရသည်။

ဖြစ်စဉ်တော်

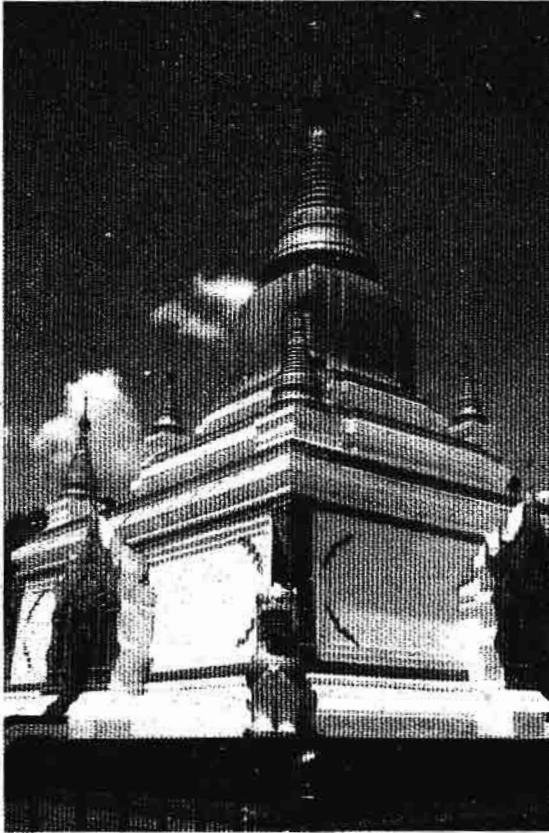
နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် ဖောင် တော်ဖြင့် တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရာ

အောင်ပင်လယ်အနီး ယခုနေရာသို့ အရောက်တွင် ဖောင်တော်ရပ်ကာ ကြီးမားသော ခရုကြီးတစ်ကောင် ဖောင်ပေါ် တက်လာသည်။

ပညာရှိများ ဆန်းစစ်တွက်ချက် ကြည့်ရာ ရှေးဘိုးဘေးတော်တို့၏

ကောင်းမှုစေတီကို မွမ်းမံစေလိုသည် ဟု လျှောက်တင်ကြသဖြင့် ရှာဖွေရာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ မုဋ္ဌာ စေတီကို တွေ့မြင်ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် အနန္တသုရိယ အမတ် အား တာဝန်ပေးကာ ပေါင်လောင်ရှင်



▲ အင်းခရုမုဒ္ဒောစေတီ



▲ မုခ်တွင်းရှမ်းပွားတောင်ဆူ

ကသာပမထေရ်၏ လမ်းညွှန်ချက်ဖြင့် စေတီတော် မွမ်းမံပြုပြင်ခဲ့သည်။

ခရုကြီး တက်လာရာ နေရာ၌လည်း ခရုပုံစံစေတီတည်၍ အင်းခရုစေတီဟု ဘွဲ့မည် ကပ်လှူခဲ့လေသည်။

(တင်မမခိုင် မန်းတက္ကသိုလ် သိမ်ထော်ရှင်သမိုင်းနှင့် ပေါင်လောင်ရှင် ကသာပမထေရ် ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်မှ ကိုးကားပါသည်။)

‘အင်းခရုမုဒ္ဒောစေတီ

‘အင်းခရုဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်’ ဟု ကမ္မည်းတင်ထားသော မုခ်ဦးနှင့်အတူ အင်းခရုမုဒ္ဒောစေတီကို မြင့်မားသော လေးထောင့်အုတ်ခုံ (တိုက်မ)ခံ၍ အထက်တွင် ကွမ်းတောင်နှင့် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက် ၁၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လျက် ဖူးတွေ့ရသည်။

အုတ်ခုံတိုက်မ လေးဖက်တွင် မုခ်လိုဏ်ထွင်း၍ တင်ပျဉ်ခွေရှမ်းပွားတော် လေးဆူ ပူဇော်ထားသည်။

နေ့ခင်းအချိန်တွင် ပူပြင်းလှသော အရှိန်ကြောင့် ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်လှူနေသူ တစ်ဦးစ၊ နှစ်ဦးစသာ တွေ့ရသော်လည်း နံနက်ခင်းနှင့် ညနေအေးချိန်တွင် ပရိသတ် အထူးစည်ကားလှကြောင်း စေတီအနီး၌ ကွမ်းယာ၊ ရေသန့် အချိုရည်ဘူးများ ရောင်းချသူ တစ်ဦးက ပြောပြသည်။

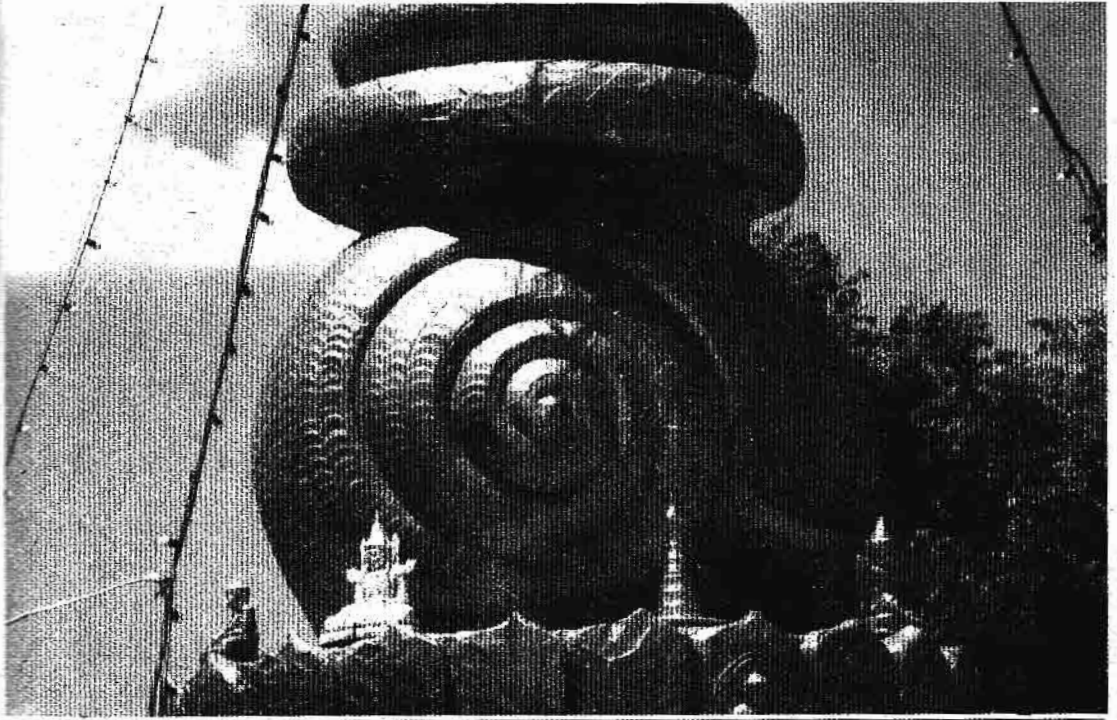
ဥပုသ် လပြည့် အခါကြီးရက်ကြီးများတွင်မူ နေ့ညမဟု ပူဇော်ကြည့်လိုသူ အထူးများပြားသည်ဆို၏။

စေတီရင်ပြင် အရှေ့ဘက် မွှားရုံနှစ်ခုအတွင်း၌ ရေချမ်းအိုးများ ရှိသဖြင့်

ပူလောင်နေသော ရင်ပြင်ကြွေပြားခင်းကို အသော့နှင့်ကာ သွားရောက်ခဲ့သည်။

ရေသောက်ပြီးနောက် စေတီတစ်ပတ် လှည့်လည်ကြည့်ရာ စေတီကြီးတစ်ဆူနှင့် မွှားရုံနှစ်ဆောင်တို့ ရင်ပြင်တော်နှင့် တစ်ဆက်တည်း တွေ့ရသည်။ ပေါင်လောင်ရှင်ကသာပသမိုင်းတွင် အရှင်မြတ်သည် မင်းနန်သူ၏ အကူအညီဖြင့် အင်းခရုဘုရား သိမ်နှင့် တောကျောင်းတို့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည်ဟု ဖော်ပြ၏။

ထို့ကြောင့် စေတီအနီးရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့သွားကာ သံဃာတစ်ဦးအား မေးလျှောက်ကြည့်ရာ စေတီအနောက်မြောက်ထောင့်ရှိ သိမ်တို့ ညွှန်ပြသည်။



◆ ပေါင်လောင်များအား မြင်ရသော ခရုခံ

ရှေးဟောင်းသီမိနေရာ၌ သီမိ အဆောင် ပြုပျက်သဖြင့် မကြာသေး သည့် ကာလကမှ အသစ်ဆောက်လုပ် ထားကြောင်း သိရသည်။ တောကျောင်း နေရာကိုကား မသိ မမီလိုက်ပါဟု မိန့်တော်မူသည်။

ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပနှင့် စပ် လျဉ်းသော ပေါင်လောင်ညီနောင်ရုပ်၊ ဘီလူးညီနောင်ရုပ်တုများနှင့် ကျား၊ မိကျောင်းရုပ်တုများလည်း မတွေ့ရ ပေ။ စေတီတော်ကြီးမှာ အောက်ခြေ အလုံပိတ် တိုက်မကြီးကို ပထမပစ္စယံ အဖြစ် ပူဇော်ထားရာ ယခင်စေတီနှင့် ရုပ်တုများသည် အတွင်း၌ တည်ရှိနိုင် သည်ဟုသာ တွက်ဆရလေသည်။

အင်းခရုစေတီ

အင်းခရုမုဋ္ဌာစေတီမှ အနောက် ဘက် အနည်းငယ်လှမ်းသော နေရာ၌ အင်းခရုစေတီရှိကြောင်း ကြားနာရ

သဖြင့် သံဃာတော်အား ဦးချကန်တော့ ကာ အနောက်ဘက်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့ သည်။

အင်းခရုစေတီကား ပစ္စယံများ အထက် ပေါင်လောင်များအရာ တွင် ခရုကြီးကို အစားထိုး တည် ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

နရပတိစည်သူမင်း၏ ဖောင်တော် ပေါ်သို့ တက်လာသော ခရုကြီးကို အစွဲပြု၍ ထို တက်ရောက်သည့် နေရာ၌ အထိမ်းအမှတ်စေတီ တည်ခဲ့ သည်။

ထိုခရုသည် ကောင်းမှုပြုရန် သတိ ပေးသော (သီရိဓမ္မာသောကမင်း၏ မုဋ္ဌာစေတီကို မွမ်းမံကုသိုလ်ပြုရန် အကြောင်းကြားခြင်း သဘောဆောင် သည့်) ရှေးအတိတ်ကာလ ဆွေတော် မျိုးတော် ဖြစ်ခဲ့သည့် အားလျော်စွာ ယခုဘဝ(ခရုတိရစ္ဆာန်ဘဝ)မှ လွတ် မြောက်၍ ကောင်းရာသုဂတိသို့

လားရောက်စေကြောင်း ကုသိုလ်ပြု အမှုပေးဝေခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

အထူးပြု၍ အမှုဝေပါ

ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပမထေရ် မြတ်က နရပတိစည်သူမင်းကြီးအား အတိတ်ဘဝမှ ဆွေတော်မျိုးတော် အားလုံးကို သံသရာမှ လွတ်ကင်း၍ မင်္ဂလိန်ဗွန်သို့ ရောက်ရှိစေရန် မေတ္တာပို့သ အမှုပေးဝေရန် မိန့်ကြား သကဲ့သို့ပင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် သံသရာ အတိတ်ဘဝ ဆွေမျိုးများကို ထောက်ပံ့တော်မူခဲ့သည်ဟု ပင်းယ ရွှေစည်၊ ရှေ့စေတီကုန်းတော်မှ သီလ ရှင်မယ်တော်ကြီး ဒေါ်သုမင်္ဂလက လည်း မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

မယ်တော်ကြီးအား ဂါရဝပြု ဖူးမြော် စဉ် ဤသို့မေး၏။

'လူလေး ဒီကနေ ဘယ်ကိုဆက် သွားရဦးမလဲ'

'ဗိုလ်တက်ကုန်းရွာက ရှင်အရဟံ သိမ်ကို သွားဖို့တော့ ရှည်မှန်းထားပါတယ်။ ရှင်အရဟံ နေထွက်နေဝင် သိမ်လေးသိမ် ပူဇော်မှု ဆောင်းပါး အတွက်ပါ'

'အင်း ဒီကနေ တံခွန်တိုင်ကို ဖြတ်သွားရမှာပဲ။ လမ်းမှာ အင်းခရု စေတီဆိုတာရှိတယ်။ ဝင်ဖူးကြည့်ပါလား'

'ထူးခြားမှုတွေကော ရှိသလား အမေ'

'ပေါင်လောင်ရှင်ရဟန္တာကြီးက ခရုကြီးဟာ ဘုရင်နရပတိစည်သူရဲ့ အတိတ်ဘဝက ဆွေတော်မျိုးတော်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိပြီး အတိတ်ဘဝ အဆက်ဆက်က ဆွေမျိုးပါရမီ ဖြည့်ဖက်တွေကိုလဲ မမေ့မလျော့ အမျှဝေ မေတ္တာပို့သင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းခဲ့တယ်။

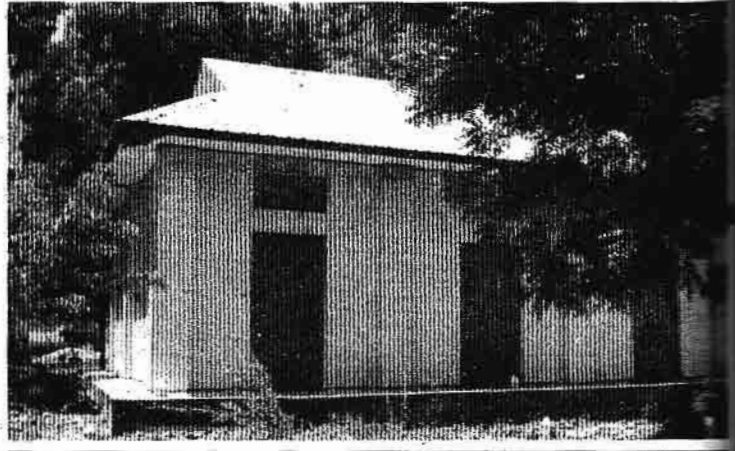
မြတ်စွာဘုရားရှင်လဲ ဒီလိုပဲ ဟောတော်မူတယ်။ သားတော် ရာဟုလာကို ဘုရားရှင် သာသနာဘောင်တွင်း သွတ်သွင်းပေးလိုက်တော့ ယသော်ရောက စဉ်းစားတယ်။ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါနေမင်းကြီးလဲ နတ်ရွာစံလေပြီ။ နန်းလျာနန္ဒမင်းသားနဲ့ ရာဟုလာမင်းသားတို့ကိုလဲ ဘုရားရှင်က ရဟန်းဖြစ်စေပြီ။

နန်းအမွေဆက်ခံသူ မရှိသဖြင့် ကပိလဝတ်ပြည် ပျက်စီးရာ၏။ မိမိမှာ မိန်းမသားဖြစ်၍ မင်းပြုရန်မသင့်။

ထို့ကြောင့် သားတော် ရာဟုလာကို ဘုရားထံမှတောင်း၍ ထီးဆောင်းဘိသိက် ခံစေအံ့လို့ ကြံပြီး အခြွေအရံများနဲ့တကွ ဘုရားရှင်ဆီ သွားပါတယ်။

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို ရောက်တော့ ဘုရားရှင်ကို လျှောက်တယ်။

'အရှင်ပြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်၏ အကျိုး



• ဘင်ဆရာမိန်

ကိုသာ မကျင့်ပါနှင့်။ သတ္တဝါအကျိုး ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ အကျိုးကိုလဲ ကျင့်တော်မူပါ။

ကပိလဝတ်ပြည်တွင် မင်းဆက်ပြတ်၍ ပြည်သူပြည်သားတို့ အားကိုးရာ မဲ့နေပါသည်။ ရာဟုလာကို သာသနာပု ထွက်၍ မင်းပြုစေမှ ဆွေမျိုးအပေါင်းနှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့ အားကိုးရာရပါမည်”

ဘုရားရှင်က...

“အချင်း ဘဒ္ဒကုဋ္ဌနာ ငါ ဘုရားသည် မိမိ၏ အပွားအစီးကိုသာ မကျင့်ပါ။ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို ရှင်သွေး ရာဟုလာနှင့်ပြား စုံမက်သဖြင့် ထိုသူအား လုံး၏ အပွားအစီးကို ကျင့်၏။

မင်းစည်းစိမ်သည် ကာယဂုဏ်နှင့် ဒုစရိုက်တရားကို ပွားများစေကာ သေလွန်လျှင် အပါယနက္ခာကို ခံရစေ၏။ သံသရာက ပါရမီဖြည့်ဖက်ဖြစ်သော ငါဘုရားနှင့် လည်းကောင်း ရာဟုလာ စသည့် ယဟာဆွေတော်မျိုးတော်တို့နှင့်လည်းကောင်း စုပေါင်းတူမကွာ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို လျစ်ဖြန်စွာ လိုက်ရအောင် လူ့ဘောင်ဂိစ္စ၌ ငါ၏ သာသနာ၌ ရဟန်းပြုလော့”

လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။

ဘဒ္ဒကုဋ္ဌနာလို့ခေါ်တဲ့ ယသော်ရောဒေဝီက ပါရမီရင်ကျက်ပြီးဖြစ်လို့

သာသနာမှ ဘိက္ခုနီဝတ်ပြီး ဘဝပေါင်းတစ်ဆယ့်ခြောက်သင်္ချေကို ဆင်ခြင်နိုင်တဲ့ မဟာဘိညာတေဒဂ် ရဟန္တာထေရီမ ဖြစ်လာတယ်။

မင်းတို့ ငါတို့မှာတော့ ပါရမီ မရင့် ကျက်သေးလို့ ဖြည့်ဆည်းရတုန်းပဲ အတိတ်ဘဝက ဆွေမျိုး၊ သံသရာက ဆွေမျိုးတွေကို နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ရောက်အောင် မပို့နိုင်သော်မှ အမျှအတန်းပေးဝေ မေတ္တာပို့ပေးသင့်တယ်။ ဒီလို အသိထူးကို ပေးတာမို့ အင်းခရုစေတီကို ဖူးစေချင်တယ် လူလေး’

သို့ဖြစ်လေရာ ပုဂံပြည်နရပတိစည်သူမင်းလက်ထက် ပေါင်လောင်ရှင်ကသာပရဟန္တာမထေရ် ဦးဆောင်မှုဖြင့် မင်း၊ အမတ်နှင့် ပြည်သူ စိတ်ချည်တူ တည်ထားခဲ့သော အင်းခရုစေတီနှင့် အင်းခရုမုဋ္ဌာစေတီတို့အား ဖူးမြော်ပူဇော်ပါသည်။

ထို့နောက် ရပြီးသမျှ ကုသိုလ်အစုစု၏ အဖို့တာကကို သံသရာ အတိတ်ဘဝ အဆက်ဆက်က တော်စပ်ခဲ့ဖူးသည့် ဆွေတော်မျိုးတော် အားလုံးအား အမှပေးဝေခဲ့လေသည်။

ခွန်စိုင်းဝမ်း

ဟင်္သာတမြို့နယ် ရွှေပြည်ခံ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းမှ

ဆရာမ ဒေါ်ဝိပဿင်

(အသ-၆၂၈၈)နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ဒေါ်ဝိပဿင်
(အ-မ-က၊ ပခန်းတန်း)



ဆရာမ မန္တလေးမှာ တွေ့ရဦးက အမှတ်တံဆိပ်

စာရေးသူသည် ဟင်္သာတမြို့မှ ရွှေပြည်ခံ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ ဆရာမ ဒေါ်ဝိပဿင်နှင့် တိုင်းရင်းဆေး ပညာရပ်များ ဆွေးနွေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

▲ **ထူးဆန်းဆုံးအရာမှာ ဆရာမ၏ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းကို သိပါက**

○ ကျွန်မရဲ့ မိဘများကတော့ ဦးအုန်းခင်နဲ့ ဒေါ်အေးမြင့်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဇာတိကတော့ ဖျာပုံမြို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ်တာဝန်ကျတာ တော့ နိဗ္ဗာန်တိုင်းရင်းဆေးကု ခန်းမှာပါ။ နောက် နိဗ္ဗာန်ဆေးခန်း ထဲ အလုပ်ကထွက်ပြီး တိုင်းရင်း ဆေးခန်း ဖွင့်ခဲ့တာပါပဲ

▲ **ဆရာမ၏ ထူးဆန်းဆုံးအရာကို ဆရာမအားမိမိတို့ ပြောပြဖူးပါသလား**

○ ကျွန်မက ဆေးဆရာမျိုးရိုး ရှိတယ် ဆို ပြောရမလား။ အဖေဘက်က ကြီးတစ်ယောက်နဲ့ အဖေဘက် က တော်တဲ့ ကျွန်မရဲ့ အစ်ကို တစ်ယောက်ကတော့ ရှိပါတယ်။ ကျွန်မ က ငယ်ငယ်ကတည်းက စာဖတ် အထူးပါ၊ ပါတယ်။ စာဆိုရင် ဘာ စာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖတ်ပါတယ်။ ဆေး ဆရာ ဖြစ်လာမယ်လို့တော့ မထင် ခဲ့ဘူး။

ကြောင့် အိမ်က ကျောင်းစာဘက် မှာမှားလို့ စာဖတ်တာကို သိပ် ပြုလုပ်ဘူး။ နောက် ကျွန်မ ထူးဆန်းအောင်တော့ တိုင်းရင်းဆေး ကုခန်း ရခဲ့ပါတယ်။ အစ်ကို ဦးသိန်း နဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ။

ကျောင်းကတစ်ဖက် ပြီးတော့ ကျွန်မကကျန်းမာရေးညံ့တော့ ကျောင်း ပြီးခါနီးမှ စာစ၊ ပြီး ရေးဖြစ်ပါတယ်။

အာရောဂျ်မဂ္ဂဇင်း၊ ဇီဝကမဂ္ဂဇင်း၊ ဖက်ရှင်(Image) မဂ္ဂဇင်းတွေမှာပါ။ ဆေးနဲ့ ထိစပ်နေတော့ ဆေးပစ္စည်း ဆေးဝါးနဲ့ သက်ဆိုင်တာတွေကို ရေး ဖြစ်တယ်။

တဲဖြည်းဖြည်း ဆေးပညာတွေကို ပိုပြီး လေ့လာဖြစ်ပြီးတော့ စာရေးဆရာ ထက် လက်တွေ့မှာ ဆေးဆရာဘဝကို ရခဲ့တာပါပဲ။ ကျောင်းပြီးပြီးချင်း ကျွန်မ ဖျာပုံနဲ့ ရန်ကုန်မှာ အပြင်ဆေးခန်း ဖွင့်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်မှ အလုပ်ဝင် ခဲ့တာပါ

▲ **ဆရာ ရရှိခဲ့တဲ့ တွဲနဲ့ အထူးမြဲ ဘာသာကိုလဲ သိပါက**

○ ကျွန်မရခဲ့တဲ့ တွဲရကတော့ Dip.T. Med(Mdy) တိုင်းရင်းဆေးပညာ ဒီပလိုမာဘွဲ့နဲ့ B.A(Philosophy) ဘွဲ့ကို ရခဲ့ပါတယ်။

အခု ရပ်တည်နေတာကတော့ တိုင်းရင်းဆေးပညာ ဒီပလိုမာဘွဲ့နဲ့ပါပဲ။ တိုင်းရင်းဆေးကို ၁၉၉၁ ခုနှစ်ကစပြီး တက်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၉၄-၁၉၉၅ ခုနှစ် မှာ ကျောင်းပြီးခဲ့ပါတယ်

▲ **ကုသရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဆရာမ၏ အတွေ့အကြုံကို တင်ပြ ယပါစို့**

○ ကုသရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်မ

အရင်ဆုံး ပြောချင်တာကတော့ ကျောင်းတက်စဉ်က ကုသရေး ဘက်ရော သင်ကြားရေးဘက်ရော ကျွန်မတို့ကို ဆေးကုဆေးချက်ချ လမ်းညွှန်ရတဲ့အတွက် အများကြီး အကျိုးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီတော့ ကျောင်းပညာထက် လက်တွေ့ကုသရေးမှာ အများကြီး အထောက်အပံ့ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ခုထိ စာတွေ ပြန်ဖတ်တယ်။ လူနာကမေး လို့ မသိဘူးလို့ မဖြစ်ရအောင် ကြိုးစား ပါတယ်။ ကြာလာတော့ ရောဂါနဲ့ဆေး ကို မှန်ကန်အောင် ဆုံးဖြတ်ပြီး ကုသ ပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ထူးခြားချက်တစ်ခုကတော့ ကျွန်မ ကျောင်းပြီးတော့ ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်မှာ ကျွန်မ ဆေးကုနေတဲ့ သက်တမ်း တစ်လျှောက်မှာ ခြေလေးချောင်းသား နဲ့ သားကြီး ငါးကြီး မစားပါဘူးလို့ လှူဒါန်းခဲ့ဖူးပါတယ်။ သစ္စာပြုခဲ့ဖူးပါ တယ်။

▲ **ဘာတွေ ထူးခြားမှု ရှိခဲ့သလဲ**

○ အဲဒါကလဲ ကျွန်မကို တော်တော် ကို အကျိုးထူးပါတယ်။ ရောဂါကြီး တဲ့သူ သက်ကြီးဝါကြီး၊ မရတော့ ဘူးလို့ ထင်မိတဲ့ လူနာတွေဟာ ကျွန်မ ဆေးကုသပြီးလို့ ညဘက် မှာ သစ္စာပြုပြီး ဆုတောင်းပီ တယ်။ ထူးထူးခြားခြားပါပဲ။ နဲ့ ည လောက်အောင် သက်သားပျောက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပေးရင် ၁၇၃

ကင်းသွားကြပါတယ်။
ကုသရေးဘက်ကို ထိထိရောက်
ရောက် အကျိုးပေးပါတယ်

▲ *ဆရာမအေးနု ဘယ်လို ထမနာ
ရှင်ထွေးကို အများဆုံး ကုသရေးပါ
သလဲ*

○ 'အများဆုံးလာတဲ့ ဝေဒနာရှင်က
တော့ လေးဖက်နာ၊ အရိုးကျိုး
ပေါင်း၊ ခါးနာ၊ မီးယပ်လူနာတွေ
ပိုပြီး များပါတယ်။ လေးဖက်နာ
ဝေဒနာရှင်တွေဆိုရင် ကျွန်မ ဆေး
မကုမီ (Aso)စစ်ခိုင်းတယ်။ (Aso)
အရေအတွက်ကို မှတ်ခိုင်းပြီး
ဆေးကျပြီး ပြန်စစ်ခိုင်းပါတယ်။
သေသေချာချာပျောက်ကင်းအောင်
တာဝန်ယူပြီး ကုသပေးပါတယ်။

အရိုးကျိုးပေါင်းသမား ကျတော့
တတ်မှန်ခိုက်ခိုင်းတယ်။ ပြီးမှ ကုသပေး
တယ်။ ကျွန်မပြောသလို နားထောင်ပြီး
သေသေချာချာ ကုရင် အတော်များများ
သက်သာပျောက်ကင်းပါတယ်'

▲ *အကြောထမနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ထော့လဲ ရှင်းခြင်း ထမနာ*

○ 'အကြောနဲ့ ပတ်သက်ရင်တော့
ကျွန်မမှာ အထောက်အကူ ပစ္စည်း
လေးတစ်ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒါ
ကတော့ ဆေးတောင့်လေးပါ။
ကျွန်မ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မှာ ဆေး
ခန်းဖွင့်တုန်းက ဆရာမငါးဝေ
အောင်ဆီက ရခဲ့တာပါ။

သူက ဆေးတောင့်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့
ပညာလဲ သင်ပေးတယ်။ အကြောနဲ့
ပတ်သက်ရင်၊ သွေးလေ ပိတ်ဆို့ရင်
အဲဒီဆေးတောင့်နဲ့လဲ ရောပြီး ကုသပေး
ပါတယ်။ ထိရောက်မှုလဲ ရှိပါတယ်။

အဓိကကတော့ လူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ်ရင် ခန္ဓာ
ကိုယ်က မဖောက်ပြန်ပါဘူး။ တစ်ခုခု
ချို့ယွင်းရင်တော့ ဝေဒနာဆိုတာ ဖြစ်
တာပါ။ အဲဒါကို ပြုပြင်ပေးလိုက်ရင်
ကောင်းသွားတာပါ။

ကျွန်မတို့ရဲ့ တိုင်းရင်းဆေးက ဆေး
၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပစ္စည်းဆေးဝါး အစစ်အမှန်ကိုလဲ သုံး
ရင် မထိရောက်ဘူးဆိုတာ မရှိပါဘူး။
လူတွေမှာ ဖြစ်ပေါ်တဲ့ရောဂါဟာ ရောဂါ
ကြီးမဟုတ်ရင် ပျောက်လွယ်ပါတယ်။
အဓိကကတော့ ထိရောက်တဲ့ ကုသ
ချက်ဖြစ်ဖို့ပါ။ အဲဒါပဲအရေးကြီးပါတယ်။
ကျွန်မက လူငယ်ဖြစ်လို့ ကျွန်မတို့
ကျောင်းမှာ သင်ရသလိုပဲ တိုင်းရင်း
အမြင်၊ အနောက်တိုင်းအမြင်နှစ်ခုနဲ့
ဝေဖန်ပိုင်းခြားပြီး ထိရောက်တဲ့ ကုသမှု
မျိုးကိုပဲ သုံးပါတယ်'

▲ *ဇာတ်ပုံသတ်အတွက် ဆေးနည်း
တစ်ခုလောက် ဒါနပြုလေ့ရှိပါတယ်*

○ 'ကျွန်မ ထိရောက်တဲ့ ဆေးနည်းကို
ပေးပါမယ်။ ဖော်စပ်ပြီး လက်တွေ့
သောက်သုံးကြည့်ပါ။ ကျွန်မကိုယ်
တိုင်လဲ သုံးပါတယ်။ ကျွန်မ ကိုယ်
တိုင်လဲ သုံးပါတယ်။ အဲဒီဆေး
ကတော့ တိုင်းရင်းဆေးနံပါတ်(၁၇)
သွေးဆေးနီးကြီးပါပဲ။ အဲဒီဆေး
ကို **အခိုးပွင့်ဆေး၊ သွေးသန့်ဆေး**
တွေအနေနဲ့ သုံးပါတယ်။
ဆေးနည်းကတော့...

- ❖ ဖာတီပွလ်သီး
- ❖ လေးညှင်း
- ❖ ကြာ
- ❖ ပန်းနု
- ❖ ပန်းပု
- ❖ ကတ္တရသင်္ချေ
- ❖ နံ့သာဖြူ
- ❖ နံ့သာနီ
- ❖ ဖာလာဝယ်
- ❖ ကတ်ဖို
- ❖ နွယ်ချို
- ❖ ဆောင်ပေးခါး
- ❖ ကြွသွေး
- ❖ ဆေးပစ္စန်တုပ်
- ❖ ပရတ်
- ❖ ဗဲပယ်နီ
- ❖ သိန္ဓော
- ❖ ပဒုက္ခကြာတ်ဆံ
- ❖ ကြာသီဆံ

❖ ကုံကော်ဝတ်ဆံ (ဆေးအမည်
အလေးချိန်ကတော့ ဆေးပစ္စည်း
အားလုံး ဆတူပါပဲ။ ဆေးပစ္စည်း
တော့ အမည်များတယ်။ ဒါပေမယ့်
အလွန်ထိရောက်တဲ့ဆေးပါ။ အိမ်
ဆေးအဖြစ် ဆောင်ထားလို့လဲ တော်
ပါတယ်။ အသုံးကတော့...

□ **မီးယပ်သွေးရိုလျက်နဲ့** အဆ
နည်းခြင်း၊ ထိပ်ခြင်း၊ ငုပ်ခြင်း
ဆေး ကော်ဖီဇွန်းမောက်ဖောက်
မှာ ဆားမန်ကျည်းစေ့ တစ်ဝတ်
ထည့်ပြီး ရေဇွေးနဲ့ သောက်ပါ။

□ **အအေးမိခြင်း၊ အခိုးပိတ်ခြင်း၊**
ဈေးခြင်း၊ ချမ်းတုန်ခြင်း၊
ကြီးခြင်း၊ အခိုးပညီညွတ်ခြင်း
ကို ရေဇွေး(သို့မဟုတ်) ကွင်း
ပြုတ်ရည်နဲ့ သောက်ပေးပါ။

□ **ဝမ်းဖော၊ ဝမ်းရောင်၊ ဝမ်း**
ခြင်းကို ရေဇွေးပူပူနဲ့ သောက်ပါ။

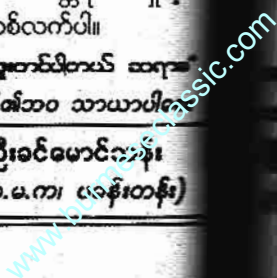
□ ကလေးငယ်များကိုတော့ ဝမ်း
မယ်၊ အအေးမိပြီး ချောင်းဆိုး
အခိုးပိတ်မယ်ဆိုရင် မကြာခင်
ခွံပေးခြင်းနဲ့ ပျောက်ပါတယ်။

□ **ခန္ဓာကိုယ်မှာ ယားယံခြင်း**
အကွက်အပိတ်ထခြင်းကိုတော့
ဇွေးနဲ့ မှန်မှန်သောက်ပေး
ပျောက်ကင်းပါတယ်။

အဲဒီဆေးက အပူအအေး သန့်
မှုတပြီး အခိုးပညီညွတ်စေ
အမျိုးသမီးများအတွက်ကတော့ မီး
သွေးသန့် ဆေးကောင်းတစ်ခု
တစ်ခုကတော့ မီးယပ်ငွေ့
ကို ပေါ်စေတဲ့အတွက် ကိုယ်ဝန်
မှာ မသောက်သင့်ပါဘူး။ ကျွန်
တော့ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး ထမ
များအတွက် အန္တရာယ်မရှိတဲ့
ကောင်းတစ်ခုလက်ပါ။

▲ *ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ထမနာ*
သင်၏ဘဝ သာယာပါစေ

ဦးခင်မောင်ဘန်၊
(အ.မ.က၊ ဖရန်တန်)



ကျေးဇူးတော်ရှင်

ရွှေပေါ်ကျွန်းသရဖယ်ကြီး

နီးမြိုင်သည့် ထူးခြားပြီး အခွမ်းထက်သော ဝါထာတော်

၁၃၆၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
ဆန်း (၁၃)ရက်နေ့က မွေမိတ်ဆွေ
မြိုင်(ကျောက်စိမ်း)မိသားစုမှ မန္တလေး
ဘိုင်းဒေသကြီး၊ မိတ္ထီလာခရိုင်၊ မလှိုင်
မြို့နယ်၊ ရွှေပေါ်ကျွန်း စေတော်ဝင်
ကျောင်းသို့ ကထိန်ခင်းသွားသဖြင့်
စာရေးသူ လိုက်ပါမိသည်။ ရွှေပေါ်ကျွန်း
တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ကျိုက်လတ်မြို့
သာသနာ့အကျိုးဆောင် ဦးထွန်းဝေနှင့်
စာရေးသူ တွေ့ဆုံမိသည်။

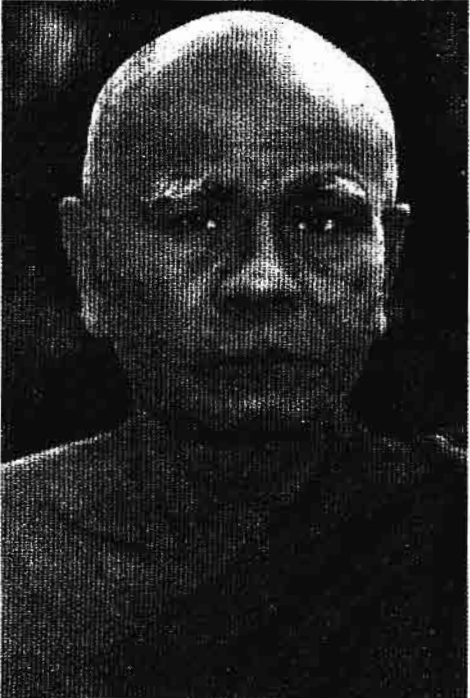
လွန်ခဲ့သော ၁၃၂၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ
လပြည့်ကျော်(၉)ရက်နေ့က ဆရာ
ဆော် ညစဉ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်တော်
နုသည့် **ဝ၊(၁၂)လုံးဝါထာတော်**
တွင်စဉ်ကို ရှာဖွေပြီး (၇)ရက်သားသမီး
ခံရမိရှင် စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက်
အလွယ်တကူ ရွတ်ဆိုကျင့်ဆောင်နိုင်
ရန် ရေးသားခြင်းဖြစ်သည်။

'ဝ'ဝါထာတော် ကျင့်စဉ်အကြောင်း
ရေးသားမိ ဆရာတော် ဟောပြောခဲ့
သည့် 'ဝ'အက္ခရာနှင့် ပတ်သက်၍
ထူးခြားမှုကို တစ်ကမ္ဘာ တစ်ခါ တဝ
ဆွေးမည့် တဝစေတီတော် ရွှေထီး
ဆော်တင်လှူပွဲတွင် ဆရာတော်
ဆာကြား ခဲ့သည့် တရားတော်များမှ
ဆောက်နုတ်တင်ပြလိုသည်။

ကမ္ဘာနှင့် ပတ်သက်၍ သာဓကမ္ဘာ၊
ဓမ္မာမ္ဘာ၊ ဝရမ္ဘာ၊ သာဓုမ္ဘာ
ဓမ္မာ၊ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၊ သုညကမ္ဘာဟု
မို့ ဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဘုရားလေးဆူ
နှင်းသွားသဖြင့်...

ဒီသိန်းထွန်းဗြဟ္မာ
(အင်းဝ)

- ၁။ ကကသန်မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီး၏ သင်္ကန်းအနား
တွင် "စ"အက္ခရာ အမှတ်အသား
- ၂။ ကောဏဂုံမြတ်စွာဘုရား ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီး၏ သင်္ကန်းအနား
တွင် "စ"အက္ခရာ အမှတ်အသား
- ၃။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ကိုယ်
တော်မြတ်ကြီး၏ သင်္ကန်းအနား
တွင် "စ"အက္ခရာ အမှတ်အသား
- ၄။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီး၏ သင်္ကန်းအနားတွင်
"စ"အက္ခရာ အမှတ်အသား
စသည်ဖြင့် အသီးသီးရှိပြီး
"စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ"ဟု စမလေး



လုံး အမြတ်ဆုံး ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။
ယင်း အက္ခရာ စမလေးလုံးကို
ဂြိုဟ်သက်အရ "စ"အက္ခရာမှာ
အင်္ဂါဂြိုဟ်သက်(၈)နှစ်၊ "ဗ"အက္ခရာ
မှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက်(၁၉)နှစ်
ယင်းနှစ်ခု ပေါင်းပါက သတ္တဗိသဓာတ်
(၂၇)နှစ်ရပြီး ယင်း(၂၇)ကို ထပ်ပေါင်း
သောအခါ (၉)ဂဏန်း ရရှိသည်။
ဒုတိယကောဏဂုံ မြတ်စွာဘုရား
၏ ဝါယောဓာတ် "စ"အက္ခရာသည်
စနေဂြိုဟ်သက် (၁၀)နှစ်ဖြစ်ပြီး
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ အမှတ်
အသားသည် "ဝ"အက္ခရာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ
ဂြိုဟ်သက်(၁၇) ပေါင်းပါက (၂၇)

သတ္တဗိသကေျ ဖြစ်ပြီး အထက်က
၂၇ နှင့် ၂၇ ထပ်ပေါင်းပါက (၅၄)
စတုပညာသဓာတ် ဖြစ်လာခြင်း
ဖြစ်သည်။

ယင်းအပြင် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်
တော်မြတ်ကြီး၏ သက်တော်၊ ဝါတော်
(၄၅)ဝါ၊ အရပ်တော် (၁၈)တောင်
အားလုံးပေါင်း ကိုးနဝင်း ဖြစ်နေသည်
ကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရှိရသည်။

ဂဏန်းအခေါ်အဝေါ်အရ တစ်၊ နှစ်၊
သုံး၊ လေး၊ ငါး၊ ခြောက်၊ ခုနစ်၊ ရှစ်၊
ကိုးတို့မှ လွတ်ကင်းသဖြင့် သုညဟု
လည်းကောင်း သိရှိရပြီး သုညကို
လက်ဝဲ၊ "ဝ"ကို လက်ယာ မမတို့၏

ထိပ်ပိတ်သည် “ဝ”ဖြစ်ကြောင်း ထူးခြားစွာ ဆရာတော် ပြောဟောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

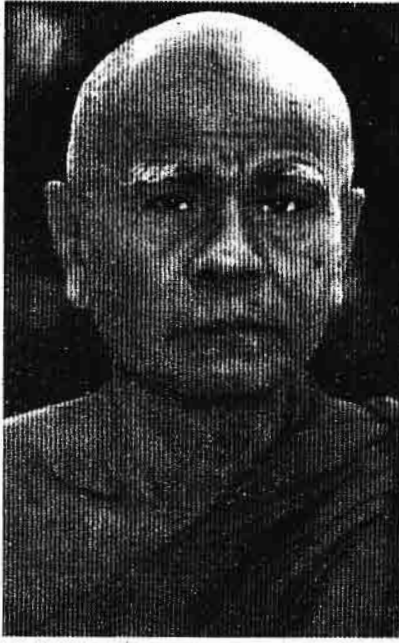
ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးရှင် ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့သည့် ထူးခြားပြီး အစွမ်းထက်သော “ဝ” ဂါထာတော် ကျင့်စဉ်ကို စာရေးသူ ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရေးသားခြင်းဖြစ်သည်။

ဤ “ဝ” ဂါထာတော်ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ဆောင်မည့် (၇)ရက်သားသမီး မိမိတို့၏မွေးနေ့ နံနက် (၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း မိမိတို့၏မွေးနံ နဝင်းရောက်သောအချိန်မှစ၍ ဘုရား ရှိခိုးခြင်း၊ ငါးပါးသီလခံယူခြင်း၊ မေတ္တာပို့သခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီး မိမိတိုင်မည့် ရှေ့နားက အဝတ်ဖြူပေါ်တွင် ရေတစ်ဖလား၊ အလင်းတိုင်(ဖယောင်းတိုင်)တစ်တိုင်တို့ကို ကြေးလင်ပန်းတွင် စိုက်ပြီး ရေအနည်းငယ်ထည့်၍ ညိုထွန်းထားရန်ဖြစ်သည်။

ကျင့်ဆောင်သော အချိန်ကာလအတွင်း ကွဲ၊ နွား၊ ဝက်၊ အရက် (၄)မျိုးတို့ကို စားသောက်ခြင်းမှ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ပြီး ဤ “ဝ” ဂါထာတော်ကို သက်စေ့ထက် တစ်ခေါက်ဖြစ်စေ၊ (၁၀၈)ခေါက်ဖြစ်စေ ရွတ်ဆိုပြီး မိမိတို့နှစ်သက်ရာ ဆုတစ်မျိုးတည်းကို ဆုတောင်းရန်ဖြစ်သည်။

သို့မဟုတ် မိမိတို့မွေးနံရအရ ဂြိုဟ်သက်အတိုင်း တနင်္ဂနွေ(၆)ပတ်၊ တနင်္လာ(၁၅)ပတ်၊ အင်္ဂါ(၈)ပတ်၊ ဗုဒ္ဓဟူး(၁၄)ပတ်၊ ကြာသပတေး(၁၉)ပတ်၊ သောကြာ (၂၁)ပတ်၊ စနေ(၁၀)ပတ်၊ ရာဟု(၁၂)ပတ် စသည့် ဂြိုဟ်သက်အတိုင်း အသီးသီး ပုတီးစိပ်နိုင်ပါသည်။

ဤ“ဝ” ဂါထာတော်၏ အစွမ်းတန်ခိုးတေဖော်ကြောင့် ကိုယ်တွင်း **၁၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**



ကိုယ်ပ၊ အိမ်တွင်းအိမ်ပ၊ မြို့တွင်းမြို့ပ နှစ်ဌာနတို့၌ ငြိတွယ်ကပ်ရောက် နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးတတ်သော ဘေးဒဏ်ရန်မာန် အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းလွင့်ပျောက် မထိရောက်နိုင် သည်ဖြစ်ပြီး စိတ်ဓာတ်အစဉ် ကြည်လင်ရွှင်လန်းမှု အေးချမ်းမှုကို ရရှိစေပါသည်။

ထို့ကြောင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ဆန္ဒဓာတ် ပြင်းပြင်းထန်ထန်ထား၍ ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ဆန္ဒပြုခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ပါက ပို၍ ထူးခြားစွာ အောင်မြင်မှုများ ရရှိစေပါသည်။

ဆရာတော် ချီးမြှင့်သည့် “ဝ” ဂါထာတော်မှာ...

“ဝေရာပုဂ္ဂိုလ္လာ သီဝေါဝ၊
ဝေညုသူရိယာ ဝေါဝ၊
ဝေဒေါ စက္ကဝါ ငွေဝ ဝေါဝ၊
ဝေဟေရာကာသော ဝေါဝ။”

ဂါထာအဓိပ္ပါယ်

မြတ်သောတရားဖြင့် ပြည့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ အေးချမ်းသည့် လပြည့်ဝန်း

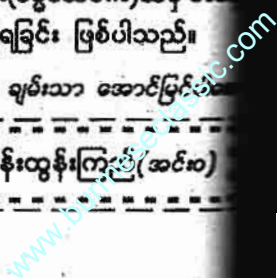
အလား ဝန်းဝိုင်းသော ဝ၊ လုံးကဲ့သို့ မြတ်သောတရားကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ နေမင်းအလား ဝန်းဝိုင်းသော ဝ၊ ကဲ့သို့ မြတ်သောဆုကို ပေးသနားတော်မူသည်ဖြစ်၍ စကြဝဠာအလား ဝန်းဝိုင်းသော ဝ၊ ကဲ့သို့ ဩကာသလောကအလား ဝန်းဝိုင်းသော ဝ၊ ကဲ့သို့ အပြည့်အဝ မြတ်သောဆုကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပြည့်ပြည့်ဝဝ မြတ်သောဆုကို ပေးသနားတော်မူပါစေသတည်း။

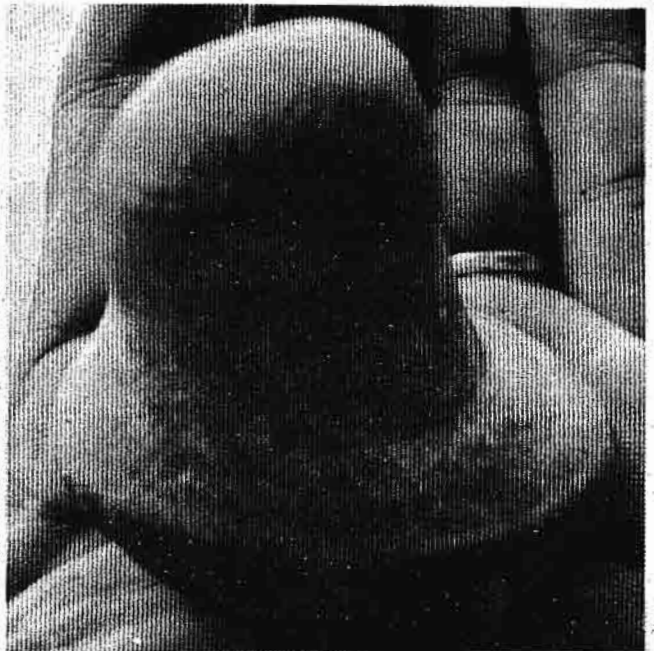
[မှတ်ချက်။ ။ ဤဂါထာမှာ ရတနသုတ်လာ ဝရော ဝရည ဝရဒေါ ဝရဟရောဟူသော ဘုရားဟောပါဠိကို ဆုံးအောင် မဆိုပါဘဲ မိမိတို့လိုရာ ဖြည့်စွက်ထားသည့် မန္တန်ဖြစ်၍ ဖြစ်သင့်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ကြံဆရေးသားလိုက်ရ၏။]

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါဠိမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနက္ခတ္တဝါထံ)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

အထက်ပါ “ဝ” ဂါထာတော် ကျင့်စဉ်သည် အလွန်ရှေးကျပြီး ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး ညစဉ် အရွတ်ဖတ်သော ဂါထာဖြစ်၍ ပျောက်ကွယ်မသွားစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဖော်ထုတ်ရေးသားခြင်းဖြစ်ပြီး ဤ “ဝ” ဂါထာတော်ကို မိတ္ထီလာ ဦးကုလား(ဝမ္မသေဝိက)ထံမှ စာရေးသူ သိရှိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာ အောင်မြင်ပါစေ
၊ ဦးသန်းထွန်းကြည်(ဆင်းစ)





► မြေကြီးတူးဖော်မှုရှိသော သဘာဝကျောက်တုံးပေး (ကျောက်ခွံ) ပြောင်မြောက်လာချိန်

✦ ကျောက်ခွံ

စာရေးသူသည် သူငယ်ချင်း ကိုကျော်ဇောနဲ့အတူ (၃-၆-၁၄)နေ့က တောင်ငူမြို့ မြောက်ဘက်အထွက်ရှိ တန်တစ်ရာ ငါးမွေးမြူရေး သမဝါယမ အသင်းရှိ ဝန်ထမ်းဖြစ်သူ ဆရာဦးလော၊ ဇနီးဒေါ်စန်းစန်း မိသားစုနေအိမ်ကို ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။

သူ့ရဲ့နေအိမ်ရှေ့ ခြံပေါက်တွင် စိုက်ပျိုးထားသော ပိတောက်ပင်မှ သစ်ကွင်းကြီး ဖြစ်ပေါ်နေတာကို သွားရောက် ကြည့်ရှုလေ့လာနေစဉ် ငါးကန် များဘက်(မြောက်ဘက်)မှ တက်လာ သောစက်ဘီးနဲ့ လူတစ်ဦးက စာရေးသူ တို့ထိုင်နေသော တံအတွင်းကို ဝင်လာ ပြီး ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာထိုင်ကာ စာရေးသူကို မေးပါတယ်။

‘ဆရာ ထူးဆန်းတဲ့ ပစ္စည်းမျိုးတွေ တော်တော် မြင်တွေ့ဖူးပါသလား’ လို့ မေးလာပါတယ်။ စာရေးသူ

ကျောက်ခွံများနှင့်

အသုံးသိသူများမှ ဖြေကြားပေးပါရန်

က...

‘ဟုတ်ကဲ့ နည်းနည်းပါးပါး တွေ့ဖူး ပါတယ်’

စာရေးသူက ကင်မရာစကရင်ထဲ မှာ ယခင်ရိုက်ယူပြီး မဖျက်သေးသော ပုံအချို့ကို ပြရင်း...

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ မင်ဗျ’

လို့ မေးရာ ထိုသူက သူ့မှာလဲ ထူးဆန်းတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုရှိကြောင်း၊ ဒီပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ အကျိုး အကြောင်း သိရှိပါက ပြောပြပေးပါရန် သူက ပြောလာပါတယ်။

စာရေးသူက ပစ္စည်းက ဘယ်မှာလဲ လို့မေးတော့ သူ့အိမ်မှာရှိကြောင်း ပြန်

မေတ္တာ (တောင်ငူ)

ယူလိုက်ဦးမယ်လို့ဆိုကာ စက်ဘီးစီးပြီး တောင်ဘက်ကို ထွက်သွားပါတယ်။

သူ ထွက်သွားမှ စာရေးသူက ကိုကျော်ဇောနဲ့ အိမ်ရှင်တို့ကို “သူက ဘယ်သူလဲ” လို့မေးရာ ဒီကန်တစ်ရာ ငါးမွေးမြူရေးကန်မှ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်း ဦးဖေကျင်ဆိုသူဖြစ်ကြောင်း ပြောပါ တယ်။ တအောင့်လောက်ကြာတော့ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ပြန်ရောက်လာပါတယ်။

ကျောက်ကျောက်ခြင်း သူ့အိမ်ကပ်ကပ် မှီခိုသည့်အခါ ကျောက်တုံးပေးကို ထုတ်ပြန်တယ်။ စာရေးသူက သေသေ

✦ ဣတ္ထာရောင်ခြည်လှူဒါန်း ၁၇၇

ချာချာ ယူကြည့်ပါတယ်။
ကျောက်တုံးလေးဟာ အလွန်
မာကျောသော သက်ရှည်ကျောက် ဖြစ်
ပြီး ဖြင့်မီး၊ မီးပုံပေးရတာ အရိတ်
အပူပိုင်းမှာ ဝီဒြဏ် ဖြစ်ပေါ်နေပါတယ်။
အလေးချိန်မှာ ဝါကျွင်းသားခန့် ရှိပါတယ်။
ကျောက်ခွံ၊ အပြင်မှာ နှစ်လက်မခန့်ထပ်
ရှိပါတယ်။ အညှာတဲ့ အရင်းပိုင်းမှာ အနက်
ထိနက်ကြောင် ရှိပတ်ထားပါတယ်။
ကျောက်ခွံ၊ အပေါ်မျက်နှာပြင်မှာ
အညိုရောင်ရှိပြီး အပေါ်ပိုင်းကို အညို ရောင်
ရွပ်ထားသလိုမျိုး၊ အနား ပတ်ပတ်လည်မှာ
ကုတ်ထားသလိုမျိုး ဖြစ်ပေါ်နေပြီး
ကျောက်ခွံ၏ ထောက်တက် နက်နက်ပြဲပြဲမှာ
အဖြူရောင် ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူက...
'ကျွန်တော်တော့ ဒီလိုပစ္စည်းမျိုး
ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူးသေးတယ်။ ဒီပစ္စည်း
နဲ့ ပတ်သက်လို့ အတွေ့အကြုံ ဗဟု
သုတရှိသူများကို မေးမြန်းကြည့်ပေးပါ
မယ်'
လို့ ဆိုတော့ ဦးဖေကျင့်က သူ့
ပစ္စည်းလေးကို စာရေးသူလက်ထဲ
ထည့်ခဲ့ပြီး စက်ဘီးစီး၍ ပြန်သွားခဲ့ပါ
တယ်။

စာရေးသူလဲ ကျောက်မှိုလေးကို
ဓာတ်ပုံရိုက်ကြည့်ပြီး ကိုကျော်ဇော
လက်ထဲထည့်ကာ...
'ကဲ ကိုကျော်ဇော ခင်ဗျားက
သွားရင်းလာရင်း မေးခဲ့ပေးပါဦး'
လို့ ဆိုပြီး အပ်လိုက်ပါတယ်။
ထိုနေ့မှစ၍ တစ်ပတ်လောက်နေပြီး
တော့ ကိုကျော်ဇောက စာရေးသူနေ
အိမ်ကို ရောက်လာပါတယ်။ ကိုကျော်
ဇောက စစ်တောင်းမြစ် အရှေ့ဘက်
ကမ်းမှ သံတောင်ကြီးဘက်သွားတဲ့
ငါးမိုင်စခန်းမှာ အကြားအမြင်ဆရာမ
ဒေါ်ဌေးဌေးထံသို့ ရောက်ခဲ့ကြောင်း၊
ဆရာမက ဒီပစ္စည်းလေးဟာ
ကျောက်မှိုဖူးဖြစ်ကြောင်း အင်မတန်မှ
တွေ့ရခဲ့ပြီး သက်ဆိုင်ရာ အစောင့်
အရှောက်များရှိကြောင်း၊ ပါရမီပဋ္ဌာန်း
ဆက် ရှိသူများသာ ပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြောင်း
အာရုံယူ၍ ပြောကြားပေးပါတယ်။
ဆက်လက်ပြီး...
'အခုရှိတဲ့ ကျောက်မှိုဖူးကို ဆေးကြောသန့်
စင်ပြီး ကျောက်ခွက် (သို့မဟုတ်) စတီဆွက်

လိုပိုင်း အလယ်တွင် ဘီလပ်မြွေကံထည့်
၍ ယင်း ဘီလပ်မြွေကံတွင် ကျောက်မှိုဖူး
အရင်းပိုင်းကို ပိုပေါက်နေတဲ့ သတ္တန် ထည့်
ဖိုက်ထားပါ။ ထိုရွှေကံအတွင်းသို့ ခေ
အနည်းလယ် ထည့်ထားပေးပါ။ အဖွဲ့နဲ့
သာယာပျော်ရွှင်ပေးပါ။ အဖွဲ့တိုက်တစ်ပိုင်း
ညစဉ် ထွန်းပေးပါ။ ဂုဏ်တော်များ၊ ဂါထာ
တော်များ ညစဉ် ရွတ်ပွားပေးပါ။ အစောင့်
အရှောက်များကို ယုံကြည်မှု ရှိရရှိသလို
ကောင်းကျိုး ခံစားရပါလိမ့်မယ်'
လို့ ဟောကြားပေးလိုက်ကြောင်း
ယင်း မှိုဖိုက်ထားသောခွက်ကို သန့်ရှင်း
သောနေရာတွင်ထားဖို့ရန် မှာကြား
လိုက်ကြောင်း ကိုကျော်ဇောမှ ပြောပြ
ပေးပါတယ်။
အခု ရေးသားတင်ပြတဲ့ "ကျောက်မှို
ဖူး" နဲ့ ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံရှိသူ
သိသိသူတစ်ပါးများမှ ဆက်လက်
ရေးသားဖော်ပြပေးကြပါရန် မေတ္တာ
ရပ်ခံရင်း...

စေခွာမိုး(တောင်ငူ)

စာမျက်နှာ (၁၈၀)မှ ဒုတိယ

ထိုလက်စက်ကိုင်ဆောင်သူများမှာ "လပြည့်" နေ့ဖြစ်ရမည့် အချိန်မှာ နံနက် (၉) နာရီဖြစ်ရမည်။ သိဒ္ဓိတစ်သောအခါ
လပြည့်နေ့ အထူးသဖြင့် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ (၉) နာရီ ဖြစ်ရမည့် အခါပေါင်ဆင်သော မဲလီဖူး သူပိစားမည့်
မိတ်ဆွေသက်တက်အား ထိုပဲလီဖူးသစ်အား ကျွေးရမည်။ ဝေဒပေးရမည်။ လပြည့်နေ့နှင့် အပြည့်စုံတတ် ရှေ့ထပ်လှူ
ပို့ကောင်းပါသည်။

ထို့ပြင် သားခြားသော အခါကြီးရက်ကြီး လပြည့်နေ့များတွင် ထပ်မံပြီး လိပ်ပြာအား သိဒ္ဓိတစ်ပေးသင့်ပါသည်။ ခရေ
မကြာခင်မှာ ဆွတ်ခမ်းပေးရမည်။ သို့သော် အစွမ်းအားနည်းသင် မလေ့ကျက် သက်ဝင် စွမ်းထက်နေပါမည်။ မသန်သော
နိမ့်ကျသော နေရာတွင် မထားရပါ။ မိမိအကိုအိတ်တစ်ခုတွင် သန့်ရှင်းစွာ ဆောင်ရပါမည်။ မည့်သူ့ကိုလည်း ပေးမကို
လင့်။ ပြောမပြသင့်ပါ။ သတ်တားရန် အချက်များကို သိနိုင်ရန် ဖော်ပြပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သိဒ္ဓိတစ်သော ဂါထာကိုလည်း ဖော်ပြပေးပါမည်။
'ယာဘိန္ဒ ဣဗေ မာဗေရာ ထိဂ် ဣဂ် ဂိဗေဏာ
ဗော ဗောဏ ဣဗာဘိန္ဒ မာဗာယာတ ကရာတု ဗ'
ဟူသော ရှင်ဘီဝယ်ဂါထာတော်ဖြင့် အနည်းဆုံး (၄၅)ခေါက်သိဒ္ဓိတစ်ပေးရမည်။

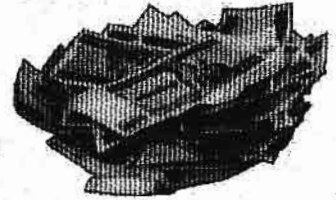
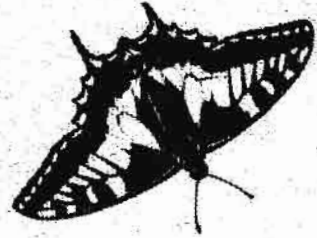
ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

ကျွန်တော်နှင့်

လိပ်ပြာဟာဟာဟာင်း

ထိုက်ဆိုင်ခြင်းများစွာ

ကောဇမြေ မြတ်စိန်



၂၀၀၈ ခုနှစ်အတွင်းက ကျွန်တော်သည် “ရွှေရုပ်လွှာ ရွှေပန်းထိမ်” ဇီဝားစုနေအိမ်သို့ မကြာခဏ ရောက်ခြင်းပင်ပါသည်။ ပန်းထိမ်ဆရာကြီး ဦးတင့်ဆွေနှင့် ကျွန်တော်သည် အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီးပါသည်။ သူသည် ပန်းထိမ်ပညာသာမက ပန်းပုပညာလည်းကောင်းလှပါသည်။ အနုစိတ်ပုံဖော်ရာတွင် အလွန်စိတ်ရှည်ပါသည်။ လက်ရာလည်း အလွန်မြောက်ပါသည်။

သူ့အိမ်တွင် အလှထားသော ဆင်ရုပ်တု၊ ခြင်္သေ့ရုပ်တုများကို သူ ကိုယ်တိုင် နှစ်ရှည်လများ ထုလုပ်ပါသည်။ ယခုအခါ ပိတုန်းရုပ်တုများကို ထုလုပ်ပါသည်။ ထိုသို့ ထုလုပ်ရန် ပိတုန်းအရှင်ကို မိအောင် ဖမ်းပါသည်။ ပုလင်းထဲမှာ ထည့်ကာ သေချာ လေ့လာကြည့်ရှုပြီး ပိတုန်းပုံ ထုလုပ်ပါသည်။

ပိတောက်သား လှည်းပဒေါင်းဖြင့် ဂမ္ဘီရအစီအရင် ပိတုန်းရုပ် စီရင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် လိုအပ်၍ မှာယူသလောက် ရအောင် သူက ကြိုးစား လုပ်ပေးတတ်ပါသည်။

ထိုပန်းထိမ်ဆရာကြီးက ပြောပြသည်မှာ သူ ပိတုန်းရုပ်ထုလုပ်နေပြီးနောက် ပိတုန်းများ တင်ပြီး ဇာတ်လားတင်ကြောင်း၊ ပိတုန်းကို သူ့အားပို့ရန် ဖမ်းယူ၍ ရုပ်တုကြောင်း၊ ဦးလှိုင် ပြန်လွှတ်ပေးရန်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ယခုဆိုလျှင် သူ၏ တပည့်တစ်ယောက်က ပိတုန်းအသေတစ်ကောင် ပေးလာသဖြင့် ပုလင်းဘူးတွင် သိမ်း

ဆည်းထားကြောင်းလည်း ပြောပြပါသည်။

ဤသို့ ဂမ္ဘီရအကြောင်းများ ပြောကြရာမှ “လိပ်ပြာ” အစီအရင်အကြောင်း ရောက်သွားကြပါသည်။ “လိပ်ပြာ”၊ “လာဘ်ပေါ” သဘောအကြောင်း ကျွန်တော်က သိထားပြီးဖြစ်သော်လည်း သူ၏ ပြောပြချက်များက ပို၍ ပြည့်စုံပြီး ပို၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ် နှစ်သက်လက်ခံဖွယ် ကောင်းနေပါတော့သည်။

‘ပုလင်းလွယ်၍ လက်ဖက်ခူးလာသော ဖလောင်တိုင်းရင်းသားအား လက်ဖက်ပင်က လက်ဖက်ကို ခုတ်ယူစေရပါမည်။ ထိုလက်ဖက်ကို လက်ဖက်သားဖြင့် “လိပ်ပြာ” ရုပ်ပုံစီရင်ဆောင်ထားပါ။ “လာဘ်ပေါ” မည်။ လက်ဖက်ကို ခုတ်ယူကာ ဖလောင်တိုင်းရင်းသူဖြစ်လျှင် ပို၍ အဖွဲ့ထက်သည် စသည်ဖြင့် ပြောပြပါသည်။

ထို့ကြောင့် လွယ်မယောင်နှင့်ခက်ပါသည်။ တိမ်မယောင်နှင့် နက်နေပါသည်။ ကျွန်တော် အလွန်စိတ်ဝင်စားနေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ သူ့အား ထိုလက်ဖက်သားနှင့် ပြုလုပ်သော လိပ်ပြာကို လိုချင်ကြောင်း ပြောမိပါတော့သည်။

သို့သော် သူကလည်း မလွယ်လှ

ကြောင်း ပြောပါသည်။ ကြိုးစားကြည့်ပါမည်ဟုလည်း ပြောပါသည်။ အမှန်အားဖြင့် ပန်းထိမ်ဆရာကြီး ဦးတင့်ဆွေကိုယ်တိုင် မိုးကုတ်မြို့သား ပလောင်တိုင်းရင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအကြောင်းကိုလည်း သူက ပြောပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ မိုးကုတ်မြို့သို့ သူမရောက်တော့ကြောင်း ပလောင်တိုင်းရင်းသားစကားပင် မေ့ချင်ချင်ဖြစ်နေကြောင်း သူပြောမှ သိရပါသည်။ သူ၏ ပုံဟန်သွင်ပြင် လေယူလေသိမ်းမှာ လုံးဝ ပလောင်တိုင်းရင်းသားနှင့် မတူ ဗမာဟုသာ လူတိုင်း ထင်နေကြပါသည်။ ပြီးလျှင် သူက ပလောင်တိုင်းရင်းသားပီပီပင် လက်ဖက်နှင့် ပလောင် ခွဲမရကြောင်း၊ လက်ဖက်ကောင်းစားချင် ပလောင်တောင်တက်ရကြောင်းများကို ရယ်ရွှင်စရာ ဟည်သွင်း ပြောပြပါသည်။

ထိုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် မတိုင်ခင် နှစ်ရက်အလိုတွင် ကျွန်တော် “ရွှေရုပ်လွှာ” ပန်းထိမ်နေအိမ်သို့ ရောက်သွားပြန်ပါသည်။ ဦးတင့်ဆွေ က သူ လိပ်ပြာရုပ် ထုရန် လက်ဖက် သားရထားပြီဟု ဝမ်းသာအားရ ပြော လာပါသည်။

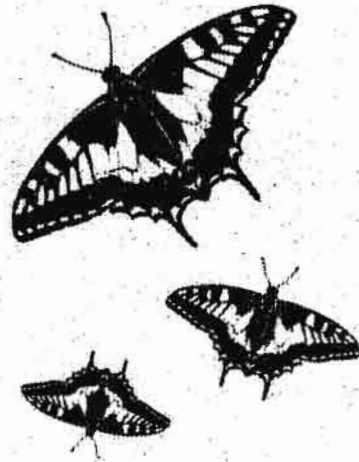
ကျွန်တော်ကလည်း တန်ဆောင် မုန်းလပြည့်နှင့် တိုက်ဆိုင်စွာ စီရင်ရ တော့မည်ဖြစ်၍ လပြည့်အမိ ပြုလုပ် ပေးရန် တောင်းဆိုပါတော့သည်။ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ညတွင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာ သိဒ္ဓိ တင်ကာ ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ဒီဇင်ဘာတွင် ကျွန်တော် သည် ကလေးမြို့ “ပလောင်” တောင် သို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ “ရွှေမိုင်း” ထူး ဖော်ရေး အင်ဂျင်နီယာအဖြစ် ရောက်ခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေမိုင်းလုပ်ကွက်မှာ “ပလောင်” ရွာ တောင်ပွဲကျေးရွာအနီး “လက်ဖက်” ခင်းများကြားတွင် ရှိနေပါ သည်။

“ရွှေမိုင်း” တွင် “ပလောင်တိုင်းရင်း သား” များနှင့် ကြုံဆုံ ခင်မင်ခဲ့ရပါ သည်။ ပလောင်အကြောင်း၊ လက်ဖက်အစို၊ လက်ဖက်အခြောက် အကြောင်းများ သိရှိ တွေ့ကြုံရပါတော့ သည်။ လစာလည်း ကောင်းကာ “လာဘ်ပေါ” ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော် သင်ကြားလေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့သော ဂန္တီရပေဒင်ပညာများ အရလည်း လာဘ်ပွင့်ကာ လာဘ်ပေါ များခဲ့ပါသည်။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်အား ဂန္တီရ ပညာတစ်ခု သင်ပေး၍ သူကလည်း မကြာခဏ ကန်တော့ပါသည်။ ထူးထူး ခြားခြား “ရေမွှေး” ပုလင်းပါလာ၍ “လိပ်ပြာ” ကို မကြာခဏ ဆွတ်ဖျန်း

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ပေးခဲ့ပါသည်။

ပို၍ ထူးခြားသည်မှာ “ပလောင် တောင်” ဝါးတော တစ်နေရာအနီးမှ “ဝါးပျံ” ကိုပင် ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝါးပျံမှာ ထူးထူးခြားခြား သပြေပင် တစ်ပင်ပေါ်မှာ ပေါက်နေခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ ကျွန်တော်တို့ ရွှေမိုင်း အလုပ် သမားတစ်ဦး ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ကျောက်ပန်း တောင်းသား အညာသားတစ်ဦးပီပီ ငယ်စဉ်ကတည်းကပင် ရေခွေးကြမ်း၊ ထန်းလျက်၊ လက်ဖက်တို့ကို ကြိုက်ပါ သည်။ ကျွန်တော့်အမေသည် ထမင်း စားပြီးလျှင် လက်ဖက်တစ်ခွက်မျှ မစားရ လျှင် မနေနိုင်ပါ။ ယခု အသက်(၇၀) ကျော်အထိ တစ်နေ့မျှ လက်ဖက် မပြတ်ခဲ့။ လက်ဖက်ကို “ကြုတ်” ဖြင့် ထည့်ကာ အမြဲနှစ်ထားပါသည်။ နှမ်း

ဆီစစ်စစ်ဖြင့် ရွှဲအိနေအောင် ဆမ်း ထားပါသည်။

ရေခွေးကြမ်းကို အမေလည်း ငယ် စဉ်ကတည်းက ကြိုက်ခဲ့ပါသည်။ လက်ဖက်ခြောက် မကောင်းလျှင် မသောက်ပါ။ လက်ဖက်ခြောက် ကောင်းကောင်း၊ လက်ဖက် ကောင်း ကောင်း အမြဲဝယ်ပါသည်။ ဧည့်သည် လာလျှင်လည်း ဧည့်ခံပါသည်။ ယုတ်စွ အဆုံး အမေ၏သား ကျွန်တော်သည် လည်း ယခုအချိန်ထိ အိမ်တွင် နေ့စဉ် လက်ဖက်ရည်ကြမ်း သောက်ပါသည်။ နေ့စဉ် လက်ဖက်စားပါသည်။

ယခုအခါ ကျွန်တော်သည် လက် ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်လျှင်ပင် လက်ဖက် ရည်ကိုသာ သောက်ဖြစ်ပါသည်။ ကော်ဖီကြိုက်သော်လည်း ကော်ဖီ ကောင်းကောင်း ဆိုင်တွင် မရနိုင်၍ လက်ဖက်ရည်ကိုသာ ဆိုင်ထိုင်သော အခါများတွင် သောက်ပါတော့သည်။

အင်္ဂလိပ်ပညာတွင် “ကက်ကင်း သေရင်ယု၊ ထက်အောက်ပြန်လှန် ကျ၊ နံတူသတ်ကအသေရ” ဟူသော ပညာခန်းရှိပါသည်။ ဂန္တီရပညာများ တွင် “နှင်းကိုဆောင် အောင်ရမည်” ဟု ဆိုထားပါသည်။ ယခု လိပ်ပြာ အစီအရင်တွင် ထိုသဘောတရားများ ပညာများ စိမ့်ဝင်နေပါသည်။

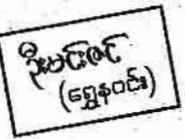
* * *

ပလိုင်း	←	လက်ဖက်	↔	ပလောင်	↔	လိပ်ပြာ	=	လာဘ်ပေါ
ပလိုင်း	=	၅ + ၄ = ၉ (နှင်း)						
လက်ဖက်	=	၄ + ၅ = ၉						
ပလောင်	=	၅ + ၄ = ၉						
လိပ်ပြာ	=	၄ + ၅ = ၉						
လာဘ်ပေါ	=	၄ + ၅ = ၉						
၄+၅=၉ (နှင်း)ဖြစ်သကဲ့သို့ ၅+၄=၉ (နှင်း)ဖြစ်ပါသည်။								



မြိတ်ဒေသထွက် ဆေးဖက်အသုံးဝင် ကန်းဇော်ဆီ

၏ လက်တွေ့အသုံးပြုနှုန်းများ



ယနေ့ကမ္ဘာမှာ လူသားတို့၏ အသက်ကို အများဆုံး သေဆုံးစေသည့် “ကင်ဆာ” ကဲ့သို့ ပျောက်ကင်းအောင် ကုသရန် ခက်ခဲသော ရောဂါဆိုးကြီးများကိုပင် တားဆီး သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်စွမ်းရှိသည့် အဖိုးတန်ဆေးဖက်အသုံးဝင် “ကန်းဇော်ဆီ” ကို ထုတ်ယူနိုင်သည့် ကန်းဇော်ပင်များကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် မြိတ်ဒေသဘက် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး အတွင်းမှာသာ ပေါက်ရောက်သည့် ဆေးဖက်ဝင် ရှားပါး ရုက္ခပင်မျိုးဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ရှားပါးပြီး အဖိုးတန်၍ ဆေးဖက်ဝင် အစွမ်းသတ္တိ ထက်မြက်မှုတို့ကြောင့် ရောဂါဝေဒနာခံစားနေရသူများသည် ကန်းဇော်ဆီကို မရမကရှာဖွေဝယ်ယူ၍ မိမိတို့ အနာရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေရေးအတွက် အားကိုးတကြီး အသုံးပြုကြပါသော်လည်း ထင်ထားသလောက် ခန့်မပေါက် ဖြစ်ကြရပေသည်။

အကြောင်းမှာ ကန်းဇော်ဆီ၏ ဆေးဖက်တန်ဖိုးကို လူသိများလာသည်နှင့်အမျှ ကန်းဇော်ပင်များ ရှားပါးလာသဖြင့် ကန်းဇော်ဆီ တန်ဖိုးမှာလည်း လွန်စွာ ကြီးမြင့်လာလေသည်။ ထိုသို့ ကန်းဇော်ဆီ၏ တန်ဖိုးကြီးမြင့်လာသည်နှင့်အတူ မသမာမှုပြုကြ

သူများသည် မည်သူသေသေ တေမာ ပြီးရော စိတ်ထားဖြင့် ကန်းဇော်ဆီကို အရောအနှော အတုပြုလုပ်ကြပြီး ဈေးကြီးကြီးဖြင့် ရောင်းချနေသည်ကို စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် တွေ့မြင်နေရပါသည်။

ခေတ်အဆက်ဆက် ကန်းဇော်ဆီ ဈေးနှုန်းများသည် သူ့ခေတ်အခါနှင့်သူ ထိပ်တန်း တန်ဖိုးကြီးမားကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

စာရေးသူ သိမိသမျှ ခေတ်အဆက်ဆက် ကန်းဇော်ဆီ၏ တန်ဖိုးများကို တင်ပြရသော်...

၁၉၄၅ ခုနှစ်ခန့်က ကန်းဇော်ဆီ(၅၀) ကျပ်သားဝင် တစ်ပုလင်းကို ကျပ်ရာဂဏန်းမျှ တန်ဖိုးရှိခဲ့ပါသော်လည်း ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်မှ ကျပ်တောင်ဂဏန်းယင်းမှ ၁၉၉၅ ခုနှစ်လောက်မှာ (၅၀) ကျပ်သားဝင် တစ်ပုလင်းကို ငွေကျပ်နှစ်သောင်းခန့်ပေးရပြီး ယခု ၂၀၁၄ ခုနှစ်မှာတော့ (၅၀)ကျပ်သားကို ငွေကျပ် တစ်သိန်းသုံးသောင်းခန့်ပေးဝယ်ရပါသည်။ လစ်ပို(၁)ပုလင်း နှစ်သောင်းခန့် ရှိပါသည်။

ကန်းဇော်ဆီ၏ ဆေးဖက်တန်ဖိုးကို လူသိများလာသည်နှင့်အမျှ ကန်းဇော်ပင်များ ရှားပါးလာသဖြင့် ကန်းဇော်ဆီ တန်ဖိုးမှာ ကမ္ဘာခေါင်မိုးဖြစ်၍ သွားချေပြီး သို့ပါ၍ ကန်းဇော်ဆီဈေး မြင့်မားလှ

သဖြင့် ကန်းဇော်ဆီအမည်တပ်ပြီး အခြားသော အဆီများဖြင့် ရောနှော ရောင်းချနေသည်များ ရှိနေကြပါသဖြင့် အမှန်တကယ် ဝယ်ယူ အသုံးပြုသူများ ကန်းဇော်ဆီစစ်စစ်ကို အကဲဖြတ် သိရှိနိုင်ရန် ကန်းဇော်ဆီစစ်ဆေးပုံကို တင်ပြပါမည်။

ကန်းဇော်ဆီစစ်စစ် ၏ ဂုဏ်သတ္တိများ

အနံ့အရသာမှာ ကြမ်းပိုးနံ့ကဲ့သို့ မူးရုရုရုရှိပြီး တစ်ခါရှုလိုက်တာနှင့် နှာခေါင်းထဲ စွဲထင်ကျန်ရစ်နေသည်။ အရသာမှာ ခါးဆိမ့်သက်သက် အရသာရှိသည်။

အရောင်မှာ ပုလင်းအပေါ်ပိုင်းတွင် ဆီရည်ကြည်ဖြစ်ပြီး ပုလင်းအလယ်ပိုင်းလောက်တွင် ဝါနက်နက်အရောင် ဖြစ်၍ ပုလင်းအောက်ခြေပိုင်းတွင် လက်တစ်လုံးခန့် နီညိုရင့်ရင့် အရောင် အနည်ကျနေသည်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရပါမည်။

ကန်းဇော်ဆီစစ်စစ်သည် ထိုနီညိုနက်ရောင် အနှစ်ပါမှသာ ကန်းဇော်ဆီစစ်စစ် ဖြစ်ပါသည်။ ပုလင်းကို ခပ်နာနာလှုပ်ပြီး ခေါက်လိုက်ပါက ငိုနီညိုနက်အနှစ်မှာ ဆီသားနှင့် ရှေးသွားပြီး ဆီမှာ နောက်နောက်အရောင်

ပြောင်းသွားပါသည်။

ကန်းဇော်ဆီစစ်ကို (၃/၄)နှစ် ထားသော်လည်း အနံ့အရသာ အရောင်ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ အာနိသင် နဂိုအတိုင်းသာ ရှိပါသည်။

အရောအနှော ပြုထားသည့် ကန်းဇော်ဆီဆိုလျှင် (၆)လခန့်ကြာ လျှင် မူလအနံ့အရသာနှင့် အာနိသင် မရှိသလောက် ဖြစ်သွားပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့အသုံးပြုရန် အတွက် ကန်းဇော်ဆီ ဝယ်သူတော့ မည်ဆိုလျှင် အထက်ပါ အချက်အလက် များနှင့် ကိုက်ညီသည့် ကန်းဇော်ဆီမျိုး ကိုသာ ဝယ်ယူ၍ သုံးကြရန် သတိပေး လိုက်ပါသည်။

“အဖိုးနည်းလဲ မဝယ်နဲ့ အမျိုးနည်း လဲ မကျယ်နဲ့” ဆိုစကားလို ကန်းဇော် ဆီ၏ ယခု လက်ရှိပေါက်ဈေးမှာ One Liter(၅၀)ကျပ်သားကျော်ခန့်ရှိ တစ် ပုလင်းပေါက်ဈေးမှာ မြိတ်ဒေသတွင် ကိုးသောင်း၊ တစ်သိန်းဝန်းကျင်ရှိပြီး ရန်ကုန်မြို့ပေါက်ဈေးမှာ တစ်သိန်း နှစ်သောင်းမှ တစ်သိန်းသုံးသောင်းခန့် ဈေးရှိပါသည်။ ဒါဟာ ကန်းဇော်ဆီ စစ်စစ် အရောအနှောမပါသည့် ပေါက် ဈေးဖြစ်ပါသည်။

ကန်းဇော်ဆီနှင့် ပတ်သက်၍ လက်တွေ့ သုတေသနပြုလုပ်ပြီး သိပ္ပံ ဓာတ်ခွဲခန်းတွင် စမ်းသပ် အတည်ပြု ထားသော...

ကန်းဇော်ဆီတွင် ပါဝင်သော ဆေးဖက်ဝင် ဒြပ်ပေါင်းများမှာ...

- Polysaccharide
- Saponin
- Flavonoid
- Sterol
- B.Carotenes alenolid acid
- Fatty acid

၁၈၂ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီပဂ္ဂဇင်း



- Palmitic
- Stearic
- Oleic
- Linoleic

စသည် ဒြပ်ပေါင်းများ ပါဝင်ဖွဲ့စည်း ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကန်းဇော်ဆီသည် မပြည့်ဝဆီ အမျိုးအစားတွင် ပါဝင်သောကြောင့် ယင်းကို သောက်သုံးခြင်းဖြင့် Cholesterol (ကိုလက်စတရော) ဓာတ်အဆီတက်ခြင်း မျိုး လုံးဝမရှိပါ။

ကန်းဇော်ဆီကို...

- ❖ အပူလောင်ခြင်း(Boils)
- ❖ သားအိမ်ကင်ဆာ(Uterus Cancer)
- ❖ ရင်သားကင်ဆာ(Breast Cancer)
- ❖ အစာအိမ်အနာ(Antipeptic Ulcer)
- ❖ လေဖြတ်ရောဂါ(Paralysis)
- ❖ အဆုတ်ပြင်းရောင်ရခြင်း(Bronchitis)
- ❖ အင်ပြင်ထခြင်း(Rash)
- ❖ ရင်ဘတ်အော့ပွခြင်း(Chest Pain)
- ❖ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ(Injury)
- ❖ အနာဖီး(Sores)
- ❖ အဖျားရောဂါ(Fever)
- ❖ ဝမ်းလျှော့ခြင်း(Diarrhoea)
- ❖ ဝမ်းကိုက်ခြင်း(Dysentery)
- ❖ ပြည်တည်နာ(Abscesses)
- ❖ နာတာရှည် အဆုတ်ရောဂါ(Chronic Lung)
- ❖ ဆီးလမ်းကြောင်းရောဂါ(Urinary Tract)

စသည်တို့ကို ဖြစ်စေသော ဘက်တီးရီးယား (Bacteria)များနှင့်

ကန်းဇော်ဆီကို ဓာတ်ခွဲခန်းတွင် လက်တွေ့ သုတေသနပြုလုပ်ကြည့်ရာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး ဆေး အာနိသင် သက်ရောက်မှု ရှိသည်ကို ဝမ်းသာအားရစရာ တွေ့မြင်ရပါသည်။ တစ်ဖန်...

ကန်းဇော်ဆီနှင့် ကန်းဇော်ဓမ္မ ထုတ်ယူသော Watery Extracts များကို ကြွက်ဖြူ(mice)များနှင့် အဆိပ် အာနိသင် ရှိမရှိ (Acute Toxicity) စမ်းသပ်ရာတွင် ကန်းဇော်ဆီ(40 mL Kg) Watery extract(14 gm/Kg) ဆေး အား (dose)ဖြင့် တိုက်ကျွေးသော် လည်း ကြွက်ဖြူများ ထိခိုက်သေဆုံး ခြင်း မရှိသည်ကို စမ်းသပ်တွေ့ရှိရပါ သည်။

ထို့ကြောင့် ကန်းဇော်ဆီစစ်စစ်ကို သာရရှိခဲ့လျှင် ကင်ဆာရောဂါနှင့် အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ရောဂါများ ကို စိတ်ချလက်ချ ကုသသောက်သုံး နိုင်ကြောင်း သုတေသန စမ်းသပ် တွေ့ရှိရပါသည်။

ကန်းဇော်ဆီဆေးစွမ်းပြင် ပျောက်ကင်းနိုင်သည့် ရောဂါများ

- ၁။ အစာအိမ်ကင်ဆာ၊ ရင်သား ကင်ဆာ၊ အဆုတ်ကင်ဆာ အမျိုးမျိုးကို သောက်လိမ်းစေရ၏။
- ၂။ အလုံးအကျိတ်အဖု (ကင်ဆာ တို့ကို သောက်လိမ်းစေရ၏။
- ၃။ ချောင်းဆိုးသော် ရင်ဝတွင် လိမ်း၍ သောက်စေရ၏။
- ၄။ ယောက်ျားများ ဘောကျလှုပ် လည်ပင်းကြီးရောဂါ ဖြစ်လာ လိမ့်၊ သောက်ရ၏။
- ၅။ အနာအမျိုးမျိုးကို လိမ်းလေးနိုင်၏။
- ၆။ ထိခိုက်ပွန်းပဲ့ရုန်းနှင့် သွေးထွက် များသောနေရာ၊ ဆီးချိုကြော

ဖြစ်သော အနာ၊ အနာအို၊ အနာ
ဆွေးကို လိမ်းပေးရ၏။ ဆီးချို
ကြောင့်ဖြစ်သော ပေါင်ခြံ၊ ဆီးခုံး၊
ချိုင်းကြား၊ နို့ကြား အနာဖု
ကလေးများကို လိမ်းပေးရ၏။

၃၂။ ခေါင်းကိုက်လျှင် နားထင်နှင့် ငယ်
ထိပ်တွင် နာနာပွတ်လိမ်းပေးရ၏။

၃၃။ ယားနား အဖု၊ အပိဋ် အကွက်
ပေါ်ခြင်း(Allergic)ကို လိမ်းပေးရ
၏။

၃၄။ အပူလောင်နာအတွက် မီးလောင်
ဖု မထရန်နှင့် အမာရွတ်ပေါ်ခြင်း
ကို လိမ်းပေးရ၏။

၃၅။ ကလေးများ အပူနာ၊ အနာစက်
ပြည်တည်နာ၊ အိုင်းနာ၊ အဖု
အကျိတ်နာကို လိမ်းပေးနိုင်၏။

၃၆။ ကလေးများ အဖျားအပူကျစေရန်
ပါးပါးလိမ်းပေးရ၏။

၃၇။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ စအိုကွဲ၊
ဖနောင့်ကွဲ၊ နားကွဲ၊ နှုတ်ခမ်းကွဲ၊
လျှာကွဲ၊ မုကွဲရုကို လိမ်းပေးရ၏။

၃၈။ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ အဆစ်အမျက်နာ၊
ညောင်းညာခြင်းကို အကြောပြင်
၍ လိမ်းပေးရ၏။

၃၉။ အနာရောင်ရမ်း ကိုက်ခဲခြင်းကို
လိမ်းပေးပါ။

၄၀။ လေဖြတ်၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊
ဇက်ခိုင်ခြင်းကို အကြောပြင်၍
လိမ်းပေးရ၏။

၄၁။ နားနာ၊ နားလေထွက်ကို ဆီ
တစ်စက်ထည့်ပြီး ဝှမ်းဆို့ထားပါ။

၄၂။ အိပ်ရာကျောပူအနာကို တစ်နေ့
(၄)ကြိမ် လိမ်းပေးရ၏။

၄၃။ အသက်ရှည်ကျန်းမာရန် ထမင်း
ပူပူနှင့် နယ်စားစေ၏။ (အခြား
ဟင်းအမည်များနှင့် ရောမစားရ။)

၄၄။ ဝမ်းကိုက်၊ ဝမ်းလျှော့ကို သောက်
စေ၊ လိမ်းစေရ၏။

၂၀။ လေဖြတ်၊ အဆုန်မြန်ရောင်ကို
လိမ်းစေ၊ သောက်စေရ၏။

၂၁။ မြွေကိုက်သော် လိမ်းပေးပါ။ မြွေ
ကိုက်၍ အနာပွတ်ကျခြင်းကို
ကောင်းစေပြီး အနာကျက်စေ၏။

**ရောဂါဝေဒနာများတွင်
ကုန်းဖော်ဆီကို သုံးစွဲကုသပုံ**

၁။ ဝမ်းတွင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ရောဂါ
များ အဖုအကျိတ်များ၊ အစာအိမ်
အနာ၊ ချောင်းဆိုးသွေးပါ ရောဂါ
များတွင် အဆီ လက်ဖက်ရည်ဖွန်း
တစ်ဖွန်းနှင့် ပျားရည်တစ်ဖွန်း
ရောစပ်ပြီး တစ်နေ့သုံးကြိမ်
သောက်ပါက သက်သာစေ
သည်။

၂။ အပူလောင်ခြင်း၊ ရေခဲခွေးပူလောင်
ခြင်း၊ မီးပူလောင်ခြင်း၊ ထိခိုက်
ရှုနာများ၌ အဆီကို ဝါဂွမ်းသန့်နှင့်
ဆွတ်၍ လိမ်းပေးပါက အနာကို
လျင်မြန်စွာ ကျက်စေသည်။

အရေပြား၌ အဖုထခြင်း၊ ပူခြင်း၊
စပ်ခြင်း၊ အသားအရေကို လောင်စေ
ခြင်းများမရှိဘဲ ပကတိ အသားအရေ
အတိုင်း ပြန်လည်ကောင်းမွန်ပါသည်။

၃။ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ လေထိုးလေ
အောင့်၊ မီးယပ်ရောဂါအမျိုးမျိုး၊
အသားအရေ ခန်းခြောက်ခြင်း၊
အစာမကြေ ပျို့အန်ခြင်း ရောဂါ
များတွင် အဆီကို တစ်ခါသောက်
လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်း၊
တစ်နေ့ သုံးကြိမ်၊ အစာမစားမီ
သောက်စေခြင်းဖြင့် သက်သာစေ
ပါသည်။

၄။ အနာရွတ်များ၊ အကွက်များ၊
အရေပြားပေါ်တွင် အနာအမျိုးမျိုး
ဖြစ်ပွားပြီး ကြမ်းတမ်းနေလျှင်
အဆီကို တစ်နေ့ သုံးကြိမ် လိမ်း

ပေးရမည်။
၅။ နွေရာသီ၌ ကလေးများ အရေပြား
ပေါ်၌ ဖြစ်တတ်သော အပူနာ
အမျိုးမျိုး၊ အနာစက်၊ ပြည်တည်
နာ၊ အိုင်း၊ အလုံးအကျိတ်ငယ်
လေးများကို တစ်နေ့ သုံးကြိမ်
လိမ်းပေးပါက သက်သာ ပျောက်
ကင်းစေပါသည်။

၆။ ဒူးလှာ၊ လိပ်ခေါင်း၊ စအိုကွဲနာ၊
ခြေကွဲနာ၊ သားအိမ်ရောဂါများ
တွင် အဆီတစ်မျိုးတည်းဖြင့်
ဖြစ်စေ၊ ထောပတ်နှင့် ရောစပ်၍
ဖြစ်စေ လိမ်းပေးပါက အနာများ
ကို အမြန်ကျက်စေ၊ ကျုံ့စေ
သည်။

၇။ အကြောရောဂါများ၊ ဇက်ခိုင်ခြင်း၊
အဆစ်အမျက် ကိုက်ခဲခြင်း၊
ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်ခြင်း၊ အနာ
မန်းရှိပြီး ရောင်ရမ်းခြင်းတို့ကို
တစ်နေ့လျှင် သုံးကြိမ် လိမ်းပေး
ခြင်းဖြင့် သက်သာ ပျောက်ကင်း
စေပါသည်။

၈။ နားအူခြင်း၊ နားတွင်း အနာဖြစ်
ခြင်း၊ နားလေထွက်ခြင်း၊ နားထဲ
တွင် အဆီများ ခန်းခြောက်ခြင်း၊
တင်းခြင်း၊ ယားယံခြင်းများ ဖြစ်
လျှင် အဆီကို နားထဲသို့ နှစ်စက်
ခန့် နှစ်ကြိမ် ထည့်ပေးခြင်းဖြင့်
သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
သည်။

၉။ အကျိတ်အဖုများ၊ အလုံးအကျိတ်
များ၌ တစ်နေ့ သုံးကြိမ် လိမ်း
ပေးပါက သက်သာပျောက်ကင်း
စေသည်။

၁၀။ နာတာရှည်လူနာများ၊ အိပ်ရာ
အပူလောင်နာမဖြစ်မီ အရေပြား
နီမြန်းနေပါက အဆီကို တစ်နေ့
ငါးကြိမ်ခန့် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် မူလ

အသားအရေအတိုင်း ပြန်လည်
ကောင်းမွန်လာပြီး အိပ်ရာမှာ
(Bed Sore)ဖြစ်ခြင်းမှ (၈၀)ရာခိုင်
နှုန်း ကာကွယ်တားဆီးနိုင်
ကြောင်း စမ်းသပ် တွေ့ရှိရပါ
သည်။

၁၁။ ဒေသခံပြည်သူများသည် ရောဂါ
ကြီးများ၊ ရောဂါက ကျွမ်းနေပြီ
ဖြစ်၍ ကုသ၍ မရနိုင်တော့
ကြောင်း၊ မဖြစ်ပွားစေရန် အဆီ
ကို ထမင်းနှင့် နယ်စားခြင်း၊
လက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်း
နေ့စဉ် တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် သောက်
သုံးနေသူများကို တွေ့ရှိရပြီး
အနာကင်းကာ အသက်ရှည်၍
ခွန်အားကို ဖြစ်စေပါသည်။

၁၂။ အဖျားတက်ပြီး အပူကြီးနေသူ
များကို (၁၅)မိနစ်ခြား တစ်ကြိမ်
တစ်ကိုယ်လုံးကို ကန်းဇော်ဆီ
မကြာခဏ လိမ်းပေးပါက ကိုယ်
ပူကျစေပြီး ကလေးများ၏
ကိုယ်ပေါ်၌ မကြာခဏ လိမ်းပေး
ပါက အနီစက်များ လျင်မြန်စွာ
ပျောက်ကင်းကြောင်း တွေ့ရှိရ
သည်။

ကန်းဇော်ဆီ အသုံးပြုစဉ် မလိုလား
အပ်သော ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး
လက္ခဏာများ အပြစ်များ မတွေ့ရှိရပါ။
အထက်ပါ တင်ပြချက်များသည်
ကန်းဇော်ဆီနှင့် ပတ်သက်၍ အများ
ပြည်သူတို့ အသုံးပြုနိုင်စေရန် စေတနာ
ထား၍ ပြည့်စုံအောင် တင်ပြပေးလိုက်
ပါသည်။

ကန်းဇော်ဆီအကြောင်း ရေးသား
ထားသော ဆောင်းပါးများကို ဖတ်ရှုရ
ပြီး အချို့က ကန်းဇော်ဆီစစ်စစ်ကို
ဘယ်မှာ ရှာဝယ်ရပါမလဲဟု မေးမြန်း
စဉ်းစားပြီး ခေါင်းမခြောက်ရလေ
၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အောင် ကန်းဇော်ဆီစစ်စစ် ရရှိနိုင်
သော နေရာဌာနများကိုပါ ပြီးပြည့်စုံ
အောင်ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ယခု ဖော်ပြပေးသည့် နေရာ(၂)ခု
စလုံးတွင် ကန်းဇော်ဆီစစ်စစ် ရရှိနိုင်
ပါသည်။

၁။ အမှတ်(၂) ယယ်လီလမ်း ကြည့်မြင်တိုင်
ညဈေးအနီး ကြည့်မြင်တိုင် ရန်ကင်းမြို့
ဖွန်းရွာရွာကုမ္ပဏီ

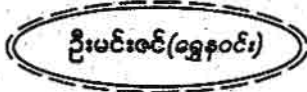
၂။ ပုဂ္ဂိုလ်ထောင်စာတိုက်အနီး ဈေးရောင်း
ထီးကြီးများ ပြုလုပ်ရောင်းချနေသော မြတ်
သား ကိုစိုးမြင့်ဆိုသူတို့ထံတွင် ကန်းဇော်ဆီ
စစ်စစ်ကို ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်
စာရေးသူသည် မည်သို့မှ ပတ်သက်မှု
မရှိပါ စာရေးသူသည် ပုသိမ်မြို့တွင်
နေထိုင်သူဖြစ်ပါသည်။

ယခုလို အတိအကျ ညွှန်းဆိုပြခြင်း
မှာ ကန်းဇော်ဆီကို အမှန်တကယ်
အစစ်အမှန် သုံးစွဲလိုသူများ ငွေကုန်
သလောက် အကျိုးရှိစေရန် စေတနာ
ရည်သန်၍ ကန်းဇော်ဆီစစ်စစ် ရရှိနိုင်
သည့် နေရာကို ညွှန်ပြပေးလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကန်းဇော်ဆီ
ဆိုပြီး အရောအနှော အညံ့အဖျင်း
(၄/၅)ကြိမ်မိခွဲဖူးပြီး နောက်ဆုံးမှ
ကန်းဇော်ဆီစစ်စစ် ရသည်နေရာကို
သိရှိပြီး အစစ်အမှန်ကို သုံးစွဲခြင်း
ကြောင့် ကိုယ်ချင်းစားပြီး ဖော်ပြလိုက်
ပါသည် ခင်ဗျား။

ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသူများ
အနာနှင့်ဆေး အမြန်တွေ့၍ ရောဂါ
ပျောက်ကင်းနိုင်ကြပါစေ။



စာမူရှင်များသို့ . . .

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

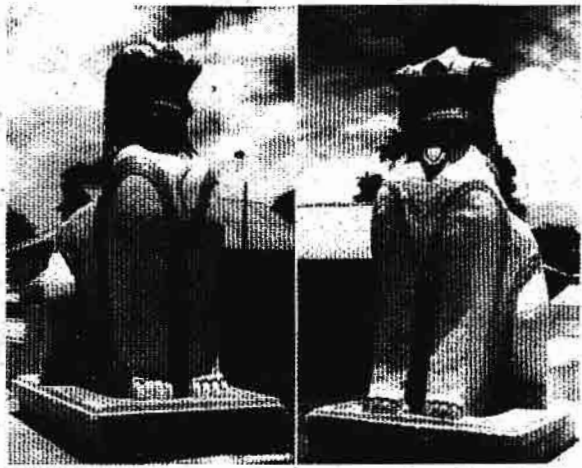
အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ရေးစားရာ၌ . . .

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြင်္သေ့ရုပ်တု ပိရင်ထုရုပ်တုနည်း



နှင့် အန္တုဏှယ်အပေါင်း ကာကွယ်နိုင်သည့် ဝါထာတော်

၁၉၈၈ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်ပါ
ထယ်။ စာရေးသူနဲ့အတူ ဦးစိုးအောင်၊
ဦးအောင်တင် သုံးယောက်သားဟာ
ဟာဝိဇယစေတီတော် အရှေ့ဘက်ရှိ
အဆောက်အအုံတစ်ခုမှာ ကျောက်စာ
ချပ်များ ထုလုပ်ရာ၌ ကွပ်ကဲဖို့ရာ
သာသနာရေးအဖွဲ့ရုံးမှ တာဝန်ပေးခဲ့ပါ
ထယ်။

ကျောက်စာချပ်များမှာ ဆဋ္ဌာဂါယနာ
အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ အဘိဇေမဟာရဋ္ဌဂုရု
ညောင်ရမ်းဆရာတော်ကြီး ဦးရေဝတ
ကျောက်စာချပ်၊ သင်္ဂါယနာအမေး
“ဣန္ဒက” ပုဂ္ဂိုလ် မဟာစည် ဆရာတော်
ဦးသောဘဏ ကျောက်စာချပ်၊
သင်္ဂါယနာအဖြေ “ဝိသမ္ဘက” ပုဂ္ဂိုလ်
ထိပိဋကဓရ အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
ဆရာတော်စာချပ် ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းချုပ်
အကြောင်းအရာများကို ထွင်းထုရာ
ထယ် အမှားအယွင်းကင်းစေရန်
ဆရာတော် ကွပ်ကဲ ဖတ်ပေးရပါတယ်။

စာရေးသူတို့ရဲ့လုပ်ငန်းနဲ့ စပ်လျက်
နဲ့ မဟာဝိဇယစေတီတော်အနီးမှာ
အာရုံရန် ခြင်္သေ့ရုပ်တုပြုလုပ်နေတဲ့
နံရံတစ်ဖွဲ့လဲ ရှိပါတယ်။

အဲဒီနှစ်ဖွဲ့လုံးကို မြန်မာ့ဗိသုကာ
ဆရာကြီးဦးငွေလှိုင်က အုပ်ချုပ်တာဝန်
ယူရပါတယ်။ ဆရာကြီးဦးငွေလှိုင်
အာ မန္တလေးမြို့ ဗိသုကာဆရာကြီး

ဇမ္ဗူဒိပေ ဝိသေသဗျူဟ
(အခြမ်းစား စာပြင်မှူးချုပ်)

ဦးဆိုင်၏သား ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ စာရေးသူတို့အဖွဲ့ဟာ
ရုံးကားကြန့် လုပ်ငန်းခွင်သို့ ထွက်လာခဲ့
ပါတယ်။ ကားဆရာက ကမ္ဘာအေး
ကုန်းမြေ၊ ဇမ္ဗူဒိပကျောင်းဆောင်မှာ
ဆရာတော်တစ်ပါးကို ပင့်ရန် တာဝန်ရှိ
ကြောင်း ပြောလာပါတယ်။

ထိုဆရာတော်ကား မန္တလေး
အနောက်ပြင် ဒေးဝန်းဆရာတော်
ဦးဖောတီက ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်
ဟာ အစည်းအဝေးတက်ရောက်ရန်
ကမ္ဘာအေးသို့ ကြွလာခြင်းဖြစ်တယ်။
ညောင်ရမ်း ဆရာတော်ကြီးရဲ့
တပည့်အရင်းလဲဖြစ်တယ်။ ညောင်ရမ်း
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျောက်စာချပ် ထု
နေကြောင်း သိရတော့ လာရောက်
ကြည့်ရှု အကြံဉာဏ်ပေးဖို့ လိုက်ပါလာ
ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ကား ကျောက်စာချပ်
ထုလုပ်တာကိုရော အတ္ထုပ္ပတ္တိ
အကြောင်းအရာကိုပါ တစ်လုံးချင်း
အသေးစိတ် ဖတ်ရှုပါတယ်။ အဲဒီ
နောက် အနီးရှိ ခြင်္သေ့ရုပ်တုပုံကို

ကြည့်ရှု အကြံဉာဏ်ပေးပါတယ်။
ဆရာတော်ကား ခေတ္တနားပြီး
ခြင်္သေ့ရုပ်တုအကြောင်းကို အမိန့်ရှိ
လိုက်ပုံကတော့...

“ဒကာတို့ ပြည်မြို့ ရွှေဆံတော်
ဘုရားကြီးကို ရောက်ဖူးကြရဲ့လား”
မေးတော့ ရောက်ဖူးကြောင်း ဆရာကြီး
ဦးငွေလှိုင်နဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ပါ
လျှောက်ထားကြပါတယ်။

အဲဒီ ရွှေဆံတော်ဘုရားမုခ်ဦးမှာ
ခြင်္သေ့ရုပ်တုပုံ နှစ်ခုရှိတယ်။ ခြင်္သေ့
နှစ်ကောင်က အရွယ်အစားချင်းလဲ တူ
ကြတယ်။ အထီး၊ အမ အင်္ဂါဇာတ်
မပါကြပါ။

ဘယ်ဟာက အထီး၊ ဘယ်ဟာက
အမ ပြောရမယ်ဆိုရင် သမင်ကို ကိုက်
ထားတဲ့ရုပ်တုပုံဟာ ခြင်္သေ့မ ဖြစ်တယ်။
ကျားကို ကိုက်ထားတဲ့ ရုပ်တုပုံဟာ
အထီးဖြစ်တယ်။

ဘာကြောင့်လဲလို့ မေးစရာပေါ့။
ခြင်္သေ့မ၊ များဟာ အထီးနဲ့စာရင်
ခွန်အားသေးတော့ ကျားကို ဖမ်းဖို့ရာ
အလွန် အားထုတ်ရတယ်။ ဒါကြောင့်
သမင်ကိုပဲ ဖမ်းစားတယ်။

ခြင်္သေ့အထီးဟာ ခွန်အားကောင်း
လေတော့ ကျားကို ဖမ်းစားတဲ့အခါ
မှာ အလွန် အားမစိုက်ရပါ။ နိုင်နင်း

တယ်ဆိုပါတော့...

ဆရာတော်တို့ မန္တလေး ဝေယျာဘုံ သာ အရှေ့မြောက်ထောင့် ပဲလှော် ချောင် မိကျောင်းတံတားရှိ ခြင်္သေ့ရုပ်ပုံ အိမ်တော်ရာဘုရား တံခါးမုခ်ပေါက် ရှိ ခြင်္သေ့ရုပ်တုများဟာ အချိုးအစား ကောင်းကြပါတယ်။

တို့ မြန်မာလူမျိုးတွေကတော့ ခြင်္သေ့ နဲ့ အကျွမ်းဝင်သိကြပါတယ်။ မဟာဝင် ကို ဖတ်ပြီး ဝက်ရာဇ်မည်တဲ့ ဘင်္ဂလား မင်းရဲသမီးတော် ကေသရီဟာ ခြင်္သေ့နဲ့ ပေါင်းဖော်ကာ သားတော် သီဟဗဟု၊ သမီးတော် သီဟသီဝလီတို့ကို ဖွားမြင် ကြောင်း သိကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ဝင်စားကြတယ်။

ခန္ဓသံယုတ်အဋ္ဌကထာမှာ တိဏ ခြင်္သေ့၊ ကာဋုခြင်္သေ့၊ ပဏ္ဍာခြင်္သေ့၊ ကေသရခြင်္သေ့လို့ လေးမျိုး ပြထား တယ်။

ခြင်္သေ့မင်းဆိုတာ ကေသရခြင်္သေ့ မျိုး ဖြစ်တယ်။ စွမ်းရည်ထက်မြက် တယ်။ ထူးခြားတဲ့ ကြန်အင်လက္ခဏာ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရဲ့ **“သီဟနာဒ”**ခေါ် **တရားမိန့်ဟော သံတော်ဟာ** ခြင်္သေ့အသံနဲ့ ဥပမာပြု ထားခြင်းဖြစ်တယ်။

မြန်မာမနုဿိဟပုံ

ဆရာတော် ဆက်အမိန့်ရှိသည်မှာ သာသနာဝံသပုဒ်ပီကာ ကျမ်း၌မူ ကား မနုဿိဟဟာ ဦးခေါင်းတစ်လုံး၊ ကိုယ်နှစ်ခွ စပ်နေတယ်လို့ သိရတယ်။ ဒီခေါင်းတစ်လုံးဟာ လူဦးခေါင်း မဟုတ် ခြင်္သေ့ဦးခေါင်း ဖြစ်တယ်။

ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်မှာ ထု လုပ်ထားကြတဲ့ မနုဿိဟရုပ်ပုံဟာ ဆိုရင် ခြင်္သေ့ဦးခေါင်းမဟုတ်၊ လူ ဦးခေါင်းပုံ ဖြစ်တယ်။

၁၈၆ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ရှေ့လက်၊ ရှေ့ကိုယ်ဟာလဲ လူ လက်၊ လူကိုယ်ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်တယ်။ နောက်ပိုင်းကသာ ခြင်္သေ့ပုံဖြစ်တယ်။

တစ်ဖန် အမိန့်ရှိပြန်သည်မှာ မန်လည်ဆရာတော်ကြီးဟာ ကသာမြို့ ရှိ တာဝတိံသာ မဟာစေတီတော်ကို တည်တော်မူစဉ် စေတီတော်အနီးဝယ် မနုဿိဟရုပ်ပုံ ထုလုပ်စေခဲ့ပါတယ်။ ထိုမနုဿိဟရုပ်ဟာလဲ ခေါင်းပိုင်း မှစပြီး ရှေ့ပိုင်းကား လူ၊ နောက်ပိုင်းမှာ ခြင်္သေ့ပုံသဏ္ဍာန်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ မနုဿိဟဘွဲ့အချိုးကိုလဲ မန်လည်ဆရာတော်ကြီးက အောက်ပါ အတိုင်း ရေးသား ဖွဲ့ဆိုတော်မူခဲ့ပါ တယ်။ ဖွဲ့ဆိုလိုက်ပုံမှာ...

‘နောက်သီမှာ ရှေ့ခြင်္သေ့နှင့် ရှေ့ကိုယ်က လူပျက်နာ ဘာကောင်လို့ခေါ်ရိုး၊ မေးပါနှင့် အေး ပြတ်စိမ္မာပွင့်ကာမှ လူဏှာမှာ ဖြစ်ပေါ် လေ့ပါက နဂုဏ္ဍိယံခြင်္သေ့တယ် ဘုန်းတော် မြူဖြူပျိုး’

စသည်ဖြင့် ဖွဲ့ဆိုထားပါတယ်။ မနုဿိဟခြင်္သေ့တွေဟာ ဘုရားပွင့် မှသာ ပေါ်ကြတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ ယင်းဟာ **“နိဗ္ဗိတ”** ဖန်ဆင်းသတ္တဝါ မျိုးဖြစ်တော့ တန်ခိုး ရုပ်သိမ်းလိုက် ပါက သူရဲ့ သတ္တဝါသဏ္ဍာန်လဲ ပျောက် သွားပါတယ်။

ကျမ်းဂန်မှာတော့ ဘီလူးထက်

ကိုယ်နှစ်ဆကြီးအောင် ဖန်ဆင်း တယ်လို့ပဲ တွေ့ရတယ်။ ဒီနိဗ္ဗိတ သတ္တဝါမျိုးဟာ ပဋိသန္ဓေလေးမျိုးထဲက **“ဥပပါတ် ပဋိသန္ဓေမျိုး”**နတ်များ ကဲ့သို့ ဘွားဘွားပေါ်လာတဲ့ ပဋိသန္ဓေ မျိုး ဖြစ်တယ်။ ကိုယ်နှစ်ခွလော၊ ကိုယ် နှစ်ဆလောဆိုတာ သုံးသပ်ရန် လိုပါ တယ်။

အန္တရာယ်အပေါင်း

ကာကွယ်နိုင်သည့် ဂါထာတော်

သုဝဏ္ဏဘူမိ ဂန္ဓာနု သောဏုတ္တရာ မဟိဒ္ဓိ ကာ။

ဝိသာစ နိဗ္ဗိတန္တန္တု ပြုပ္ပာဏလ ဖအေသိယံ ယင်းဂါထာဟာ ဝိနည်း ပါရာဒိကဏ် အဋ္ဌကထာ ဗာဟိရနိဒါန်း၌ လာတဲ့ ဂါထာဖြစ်ပါတယ်။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- သုဝဏ္ဏဘူမိ** = သုဝန်နဘူမိန်
- ဂန္ဓာနု** = ဂန်တဝါန
- သောဏုတ္တရာ** = သောနတ်တရာ
- မဟိဒ္ဓိကာ** = မဟိတ်မိကာ
- နိဒ္ဓမိတ္တာနု** = နိတ်မိတ်တဝါန
- ပြုပ္ပာဏလ** = မြန်မာလ

ဂါထာအနက်

မဟိဒ္ဓိကာ - ကြီးသော တန်ခိုးနဲ့ တော်မူကြကုန်သော၊ **သောဏုတ္တရာ** - အရှင်သောဏထေရ်၊ အရှင်ဥတ္တရ ထေရ်တို့သည်၊ **သုဝဏ္ဏဘူမိ** - သုဝဏ္ဏ ဘုံ မြို့သထုံသို့၊ **ဂန္ဓာနု** - နောက်ပို အဖော် ရဟန်းသုံးပါးနှင့်အတူ ကြ တော်မူ၍၊ **ဝိသာစ** - မြေဖုတ်ဘီလူး တို့ကို၊ **နိဒ္ဓမိတ္တာနု** - နှင်ထုတ်ကြကုန် ပြီး၍၊ **ပြုပ္ပာဏလ** - ပြုပ္ပာဏလသုဝဏ္ဏ တော်ကို၊ **အဒေသိသုံ** - ဟောသော် မူကြလေကုန်ပြီ။

ဤဂါထာအလို အရှင်သောဏထေရ်

အရှင်ဥက္ကရာထေရ် နှစ်ပါးတို့သာ သုဝဏ္ဏဘူမိခေါ် သထုံပြည်သို့ သာသနာပြု ကြွတော်မူကြတယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ မဟာဝံသကျမ်းနဲ့ ညှိလိုက်ပါမူ နောက်ပါ ရဟန်းတော် သုံးပါးနဲ့ ကြွတော်မူခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ယင်းသို့ အနည်းဆုံး ငါးပါး ကြွပါမှ “ဥပသမ္ပဒကံ” ရဟန်းခံရန်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်မည် ဖြစ်တယ်။ ထိုခေတ်အခါက သုဝဏ္ဏဘူမိခေါ် သထုံ အရပ်ဒေသဝယ် ဗြဟ္မဏဝါဒဟာ အိန္ဒိယကုန်သည်များမှတစ်ဆင့် ပျံ့နှံ့ ရောက်ရှိလာပါတယ်။

ထိုအချိန်ဟာ ကိုးတိုင်းကိုးဌာနသို့ သာသနာပြုစေလွှတ်ချိန်လဲ ဖြစ်တယ်။ ယင်းမထေရ်များ သာသနာပြု ကြွလာ ပြီး သုဝဏ္ဏဘူမိရှိ ဘီလူးရန်ကို နှိပ်ကွပ် ရာဝယ် ဘီလူးထက် များစွာကြီးတဲ့ ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းပြီး ဝိုင်းလေရာ ဘီလူး များ ထွက်ပြေးကြပါတယ်။

မထေရ်တို့ဟာ ထိုလူများ အပေါင်း

အား ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို ဟောကာ သာသနာပြုတော်မူကြတယ်။

ဗြဟ္မဇာလသုတ်ဟာ “ခြောက် ဆယ့်နှစ်ပါး” ရှိတဲ့ ဒိဋ္ဌိ အယူဝါဒစွဲများ ကို အသေးစိတ် ဟောထားပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ယင်းတရားကို နာကြားကြ ရတဲ့ လူအပေါင်းတို့ဟာ ကျွတ်တမ်း ဝင်သူများ ရှိကြပါတယ်။

ဆရာတော်ဦးကောလာသန (ပဉ္စကျ)

အာဇာနည်

ဆရာတော် ဦးကောလာသနဲ့ စာရေး သူဟာ မန္တလေးမှာ အတူနေ ဆရာတူ တပည့်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဆရာ တော် အမိန့်ရှိပုံမှာ ပခုက္ကူမြို့ မဟာ ဝိသုတာရာမတိုက်ကြီး တည်စဉ်က မဟာဝိသုတာရာမ တိုက်တည်တဲ့ ရေကြိုဆရာတော်ကြီး အရှင်ဂန္ဓသာရ ဟာ “ဤ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဂန္ဓာစတဲ့ ဂါထာကို အုတ်ချပ်၌ ရေးထိုးခဲ့ တယ်။ တံတိုင်းကြီး အရပ်လေး

မျက်နှာနဲ့ ထောင့်အရပ်တို့၌ ယင်း အုတ်ချပ်ကို ထည့်သွင်းစေတော်မူ ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် တစ္ဆေသရဲ့ အပမှီတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သရဲနောက်က လိုက်လာ တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ မဟာဝိသုတာရာမ တိုက်ကြီးထဲ ဝင်လိုက်ရင် မလိုက်၊ မပါ တော့ချေ။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ တိုက်တွန်းလို သည်မှာ “သုဝဏ္ဏဘူမိဂန္ဓာ၊ ထူးခြား လှစွာ၊ ဤဂါထာကို၊ မကွာနေည၊ ရွတ်လေကမူ၊ ဝေးပအန္တရာယ်၊ ကင်း စင်ကွယ်၍၊ ပြည့်ကြွယ် အသရေ ရွန်းရွန်းဝေသည်၊ မကွာနေည၊ ရွတ်စေသော်” လို့ ယင်း လင်္ကာကို ဆောင်ထားရန် ဖြစ်ပါတယ်။

မောရိယ ဦးသောင်းလှိုင် ။
(အငြိမ်းစား စာပြင်ပုဂ္ဂိုလ်) ။

‘ဆရာ ရသာယံန တစ်ဒါဇင် လောက် လိုချင်တယ်။ ဆေးတိုက်မှာ ဝယ်ရမှာလား’

‘နေဦး ကျွန်တော် မေးကြည့်ဦး မယ်’

ဆရာဦးကျော်မြင့်က မဟောသခ ဆေးခန်းသို့ ဖုန်းဆက်မေးပေးသည်။

‘ကုန်နေသတဲ့ အေးဗျာ ဒီတလော စရဏဘက် နည်းနည်းပိုသွားလို့ ဆေးကုန်တာတောင် မသိလိုက်ဘူး။ ကျွန်တော် ဖော်ပြီးတာနဲ့ ပို့ပေးလိုက် ဒါမယ်’

ဆရာ၏ တိုနဲ့နဲ့ ခေါင်းတုံး ဆံတောက်က ရက်ရှည်အဓိဋ္ဌာန် သင်္ကန်းဆီးရာမှ မကြာမီကပင် ပရိသုဒ္ဓ ပြုခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြနေသည်။

‘ဆရာနဲ့တွေ့တုန်း သမားကိုပဲဆေးနည်း

အရွယ်တင်
စိပ်ပင်နုကံဆေး



ကောင်းတစ်လက် ဒီနုပြုရဦးမယ်။ ပုဂ္ဂိုလ် ထူးလို့ သပုတ်ကြတဲ့ တောင်ယီလာကျောင်း ဆရာတော် ဦးပုဂ္ဂဝံ စွန့်လျှာတဲ့ ဆေးနည်း ပါ။ ဒါ သူကိုယ်တိုင် ရေးပေးခဲ့တာ သူ့လက် ရေးပဲ’

ပလာစာအုပ်မှ ဆေးနည်းကား ဆေးအမည် ခေါင်းစဉ် တပ်မထားပါ။ ဆင်သပန္နယ်ဥတစ်လုံး (၂၅)ကျပ်ထား ကန်စွန်းအဖြူ (၂၅)ကျပ်ထား သကြားရည် (တေ၍ ရစေရန် ပမာဏ)ကျ၍ အအေးခဲကာ ဆေးနှစ်မျိုး အမှုန့်ပြု။ သကြားရည်နှင့် ရောတေ

လေလုံအောင် သိမ်းပါ။ နေ့စဉ် တစ်နေ့လျှင် ဆီးဖြူသီးလုံး ခန့် တစ်ကြိမ်စားပေးပါ။ အာယုကောင်း သည်။ အရွယ်နုပျိုသည်။ ဖြူသော ဆံပင် ပြန်နက်၏။ ဆရာတော်၏ မယ်တော် သုံးစွဲရာ လက်တွေ့ပင် ဆံပင်ပြန်နက်သည်ဟု မှတ်သားထား လေသည်။

ခရီးသည် သုတေသီ

မဟာဘွဲ့ပညာရေးနှင့်

လက္ခဏာပညာ

တယ်



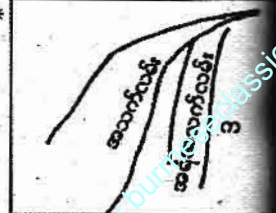
သရာဇ်မြို့နယ်မြိုင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

အသက်အားဖြင့် သုံးဆယ်ထောင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ဘယ်လက်ထက် ပြင်ကို ပုံနှိပ်ပြီး ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

“က”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ အရံအသက်လမ်း (ဆို) အင်္ဂါလမ်းနှစ်ထပ်ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ မူလ အသက်လမ်းကြောင်းမှာ ကျန်းသင်္ကေတများနှင့် အားမကောင်း လှပါ။ အလားတူ ဦးခေါင်းလမ်း

နှလုံးလမ်း တို့လည်း ကျန်း သင်္ကေတ များနှင့်

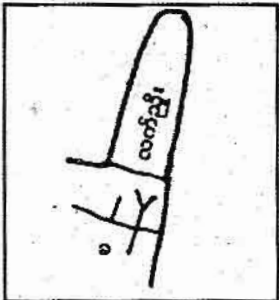
အားနည်းပါသည်။ သို့သော် အရံအသက်လမ်း နှစ်ထပ်ရှိခြင်းကြောင့် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အညံ့အပျက်တို့ ကာကွယ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေး ကောင်းပါမှ ယူ ရေးကို ရေရှည် ပြီးဆုံးအောင် သင် ပြီးမြောက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။



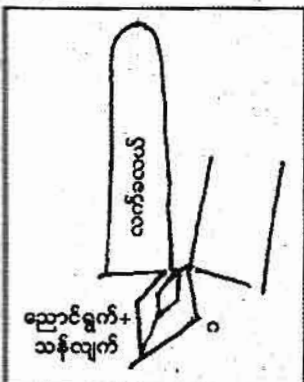
“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် ရည်မှန်းချက်လမ်း၊ ခက်ရင်းနှစ်ခွနှင့် ဆော်လမွန်ကွင်းတို့ ထိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ထောင်လိုက်မျဉ်းမတ်တို့လည်း ထင်ရှားပြီး စတုဂံနှစ်ကွက်တွဲလိုဖြစ်နေသည်။

ဆရာသမား အကြီးအမှူး ဦးစီးခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခြင်းနှင့် ပညာရေးရည်မှန်းချက် မြင့်မားလွန်းခြင်း၊ ပညာရေး ရည်မှန်းချက်များ ပြီးဆုံး အောင်မြင်နိုင်ခြင်းအတွက် အထောက်အပံ့သင်္ကေတပင် ဖြစ်ပေသည်။

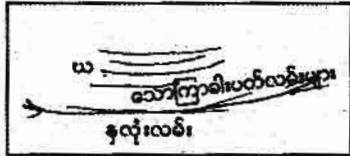


“ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်ခလယ်ရင်း စနေဂြိုဟ်နှင့် အပေါ်ပိုင်းမှာ ညောင်ရွက်သင်္ကေတ၊ သန်လျက်သင်္ကေတ ထပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။



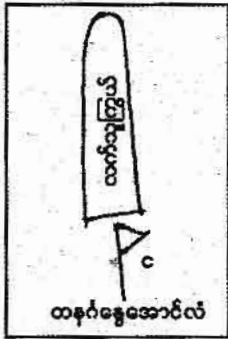
ရာထူးမြတ် မြင့်မားတိုးတက်ခြင်း ဖင်းအစိုးရ ခန့်မြှင့်မြှောက်စာခံရခြင်း၊ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ ဆွတ်ခူးရရှိခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေလိမ့်မည်။

“ယ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ နှလုံးလမ်းကြောင်း၏ အထက်တွင် သောကြာခါးပတ်လမ်းများ အထပ်ထပ် ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။



ထိုသောကြာခါးပတ်များကြောင့် ပညာသင်ရိုးမှာ ဆရာသမား မိဘ အကြီးအကဲတို့၏ အဆုအမှု ကြောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရှက်တတ်သဖြင့် လည်းကောင်း ပညာကို အထူး ထိပါစိုက်ထုတ် ကြိုးစားတတ်သည်။ စာကျိုးဟု အခေါ်ခံရလောက်အောင် ပင် စာအုပ်နှင့်မျက်နှာ မခွာဘဲ ကျက်မှတ်လေ့လာလေ့ ရှိသည်။

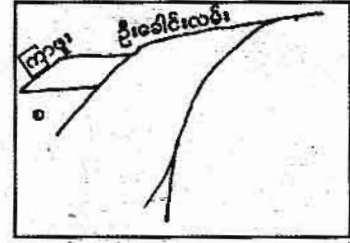
ထို့ကြောင့် အတန်းထဲမှာ စာတော်သူများ စာရင်းဝင်ဖြစ်တတ်သည်။ ရယူလိုသော ပညာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့ဒီဂရီများစွာ ရရှိနိုင်သူဖြစ်သည်။



“င”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်ညှိုးညွှန်ရင်း ကပ်လျက် တနင်္ဂနွေလမ်း (အောင်မြင်ရေးလမ်း) အလွန်ထင်ရှားရှိပြီး အဖျက်လမ်း ကင်း

ခြင်း ဖြစ်သည်။ အောင်မြင်မှု ထိပ်ဆုံးရနိုင်သည် သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ မိမိယူလိုသော ပညာရေးမှာ ထိပ်ဆုံးပြီးဆုံးအောင် သင်ယူအောင်မြင်နိုင်စေမည်။

အလုပ်အကိုင်တွင်လည်း အမြင့်ဆုံး ရာထူးမျိုးအထိရနိုင်သည်။ ထိုအောင်မြင်ရေးလမ်းကို သေချာကြည့်လျှင် အောင်လံသဗ္ဗယ် ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့သည်။ တနင်္ဂနွေအောင်လံ ဟု ခေါ်နိုင်သည်။



“စ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း တစ်ဆစ်ချိုးကွေးဆင်းခြင်း၊ ကြားဖူးသင်္ကေတ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ဉာဏ်ထက်ရှုလူ ဖြစ်သည်။ ဉာဏ်ပညာ ထက်ပြက်ထူးချွန်ပြီး ပညာရေးဆိုင်ရာဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ ရရှိစေနိုင်သည်။

မဟာသုတေသနဘွဲ့အတွက် ပညာရေးပြီးဆုံးနိုင်မလား ဟူသော မေးခွန်းကို အဓိက မေးမြန်းသူဖြစ်၍ သူမ၏ လက္ခဏာက မီးစိမ်းပြထားကြောင်း ဟောပြော အားပေးလိုက်ရပါသည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရရှိကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ



ဆေးဂိုဏ်းဝင် အမှတ်တရဖြစ်စဉ်

သိဒ္ဓ္ဌိသေ အပီအပိုင်

စောင့်မြင်မြတ်
(ကလေး)



လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ့်
ငါးနှစ်ခန့်က ဖြစ်သည်။

ဆေးဝါသနာရှင် လူငယ်များ ဖြစ်ကြ
သည့် ကိုသန်းရွှေ၊ ကိုသောင်းညွန့်၊
ကိုကြည်သန်း၊ ကိုအုန်းမြင့်နှင့် အမည်
မမှတ်မီသူ သာသနာရေးဝန်ထမ်း
တစ်ဦးတို့သည် ထိုအချိန်က နာမည်
၁၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ကြီးနေသော ဆရာကြီး ဦးဘိုးညို
အသက်(၅၅)နှစ် ရှိသူမှ “ငါ မသေမီ
မင်းတို့တို့ ပညာအမွေပေးမယ်” ဟု
ပြောသဖြင့် ဆေးအတတ်ပညာကို
သင်ယူရန် တပည့်ခံကြသည်။

ပညာယူပွဲတွင် အုန်း၊ ငှက်ပျော(၁)
ပွဲ၊ ကြက်လျှာတိုင် တိုင်(၂၀)၊ ပရိတ်

အပ်ချည်(၁)လုံး ပါရသည်။
ဆေးဂိုဏ်းဝင် အစီအရင်ဖြင့်
ဌာနများမှာ...

- ၁။ သုသာန်သင်္ချိုင်းနေရာတွင် ပတ်ရေ(၂၀)၊
- ၂။ ပင်ထီးသစ်ပင်ကြီး တစ်
အောက်တွင် ပတ်ရေ(၂၀)၊

ကိုးမြို့ရှင်နတ်စင်တွင် ပတ်ရေ (၂၀)။

ရွာလယ်ကောင် နေရာတွင် ပုတီး ပတ်ရေ(၂၀)ကို တစ်ညည့်တွင်း ပြီးစီးအောင် စိပ်ကြရသည်။ ယင်း နောက် ဆရာကြီး၏ နေအိမ်တွင် ပုတီးပတ် တစ်ထောင်ကျစီ စိပ်ကြ ရသည်။

‘သင်္ချိုင်းကုန်းကစပြီး ပုတီးစိပ်ကြရ သယ်ဆိုတော့ အကြောက်အလန့် အခြောက်အလှန့်တွေနဲ့ မတွေ့ကြရဘူး ဘူး’

‘ကြောက်တော့ ကြောက်တာပေါ့ ဆရာရယ်။ ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် ရှေ့က ဦးဆောင်ပြီး လက်ထပ်သင်ပေးသလို နှိုင်းတော့လဲ လုပ်ကြရတာပေါ့’

‘ဘယ်အချိန်မှာ သင်္ချိုင်းကို သွားကြ သလဲ’

‘ဆရာကြီးအိမ်မှာ ပွဲပြင်ပြီးကတည်း က သီလခြံ မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး ညညှိုးယံအချိန် လူခြေမတိတ်မချင်း ကိုယ့်နေရာနဲ့ကိုယ် ပုတီးစိပ်နေကြရ သယ်။ လူသံသူသံ တိတ်ဆိတ်မှ

ဆွဲဆုံးက တပည့်တစ်ယောက် အုပ်ပွဲ ဆင်းရွက်ပြီး အိမ်ပေါ်က ဆင်းတယ်။ နတ်ယဆရာကြီး၊ တတိယက ဆရာ ကြီးရဲ့ သားတပည့် လက်ထောက် ဆရာ၊ အဲဒီနောက်က ကျွန်တော်တို့ ထူးလေးယောက် တန်းစီလိုက်တယ်’

‘သင်္ချိုင်းရောက်တော့ ဘာတွေ လုပ်ကြသလဲ’

‘သရဏဂုံတင်တဲ့ ဇရပ်မှာ စုပိုင်း ဆိုင်ကြပြီး ဆရာကြီးနဲ့ လက်ထောက် တပည့်က အဖွဲ့သားအားလုံး ဘေးမှ

ဆိတ်ချည်အပြင်ဘက်မှာ ကြက်လျှာ ဆိုင်(၂၀)ကို ပတ်ချာလှည့်စိုက်တယ်။ ဦးရင် ဝင်ထွက်ပေါက် လုပ်ထားတဲ့

ဆပ်ချည်နေရာက ပြန်ဝင်ကြပြီး



သူ့နေရာ ကိုယ့်နေရာ ထိုင်ကြတယ်။ ဆရာကြီးက ပုတီးစိပ်စ၊ လို့ ပြောတာနဲ့ တစ်ယောက်ကို ပုတီးပတ်(၂၀)ကျစီ စိပ်ကြတယ်’

‘နေရာတိုင်းမှာ ဒီလိုပဲလား၊ အခက် အခဲ ဘာတွေ တွေ့ရသေးလဲ’

‘နေရာတိုင်းမှာ ဒီလိုပါပဲ။ နည်းနည်း ပါးပါး ထူးခြားတာကတော့ ကိုးမြို့ရှင် နန်းမှာ ပုတီးစိပ်တဲ့အခါနဲ့ ရွာလယ် ကောင်မှာ ပုတီးစိပ်တုန်းက တွေ့ရ တယ်’

‘ဘယ်လို တွေ့ရလဲ ဆက်ပြောပါ ဦး’

‘ဒီလိုဗျ ကိုးမြို့ရှင်နန်းမှာ ပုတီးစိပ် ကြတော့ “ကျွတ်...ကျွတ်...ကျွတ်... ကျွတ်” ဆိုတဲ့အသံ နားထဲမှာ ကြားလာ လို့ ကြောက်စိတ်ဝင်ပြီး ထပြေးချင်စိတ် ပေါက်လာတယ်။ နောက်မှ ဆရာကြီး မျက်နှာ လှမ်းကြည့်ပြီး တည်တည် ငြိမ်ငြိမ် ပုတီးစိပ်နေတာ တွေ့ရလို့ ကိုယ့်ပုတီးကိုယ် ပြည့်အောင် မနည်း ထိန်းစိပ်လိုက်ရတယ်’

‘ရွာလယ်ကောင်မှာ စိပ်တုန်းက တော့ ဘယ်လို ကြုံရတာလဲ’

‘ဒါကတော့ စိတ်ချောက်ချားနေလို့ လား မသိပါဘူးဗျာ ပုတီးစိပ်လို့ (၁၀)ပတ်လောက် အရောက်မှာ အုန်းဆိုတဲ့ အသံနက်ကြီး အုန်းပင်ပေါ် က အုန်းသီးကြွေကျသလို ကြားကြရ

လို့ အားလုံး တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်နေကြရာက ဆရာကြီးက ချောင်းတစ်ချက် ဟန် လိုက်မှ ကိုယ့်ပုတီးကိုယ်ပြည့်အောင် ဆက်ပြီး စိပ်ကြရတယ်’

‘ရွာလယ်ပြီးတော့ ဘာဆက် လုပ်ကြသလဲ’

‘ရွာလယ်ပြီးတော့ ဆရာကြီး ဓာတ်ခန်းမှာ တစ်ယောက်ကို ပုတီးပတ် တစ်ထောင်စီ စိပ်ကြရတယ်’

‘ပုတီးပတ် တစ်ထောင်ဆိုတော့ မနည်းပါလား၊ မမှားအောင် ဘယ်လို များ သင်္ကေတလုပ် စိပ်ကြသလဲ’

‘တချို့က ပုတီးတစ်ပတ် ကျောက်ခဲ တစ်လုံးကျ ကျောက်ခဲနဲ့ မှတ်ကြတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုကြည့်သန်းတော့ အမှတ်ရလွယ်အောင် ပုတီးကို တီထွင် ထားကြတယ်’

‘ဘယ်လိုများ လုပ်ထားကြသလဲ ဗျ’

‘ကိုကြည့်သန်းက တစ်ရာရှစ်လုံး ပုတီးကုံး(၉)ကုံးစာ ပုတီးလုံးရေ(၉၅၂) လုံး တွဲထားတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ပုတီး(၅)ကုံးစာ ပုတီးလုံးရေ(၅၄၀)နဲ့ ပုတီးကုံး လုပ်ထားတယ်’

‘အံ့ဖွယ်ပုတီးကြီးတွေပါလား၊ ဒါပြီး တော့ ဘာအစီအရင်တွေ လုပ်ကြသေး သလဲ’

‘သဗ္ဗသိဒ္ဓိ အပ္ပင်ဓာတ်လေးတော် နက္ခမ္မာရောင်ခြည်မုန်း ၁၉၁

ကြီးလို့ ပြောတယ်။ တပည့်ဖြစ်သူရဲ့ ကံအကျိုးပေးအလိုက် အပွင့်ဓာတ် ဆောင်ပြီး အောင်တယ်လို့ ဆိုတယ်။
'အဲဒီဆေး အစီအရင်ကိုရော နည်းနည်းပါးပါး ပြောပြပါလား'

'ဟုတ်ကဲ့ သိသလောက် မခြွင်းမချန် ဖွင့်အန်ပြောပါ့မယ် ဆရာရယ်။ နောင်လာနောက်သားတွေလဲ ဗဟု သုတအဖြစ် မှတ်သားရတာပေါ့။ ဒီလိုမျိုး တော်ရုံတန်ရုံ ဇွဲ လုံ့လ ဝီရိယ သတ္တိ မျိုးနဲ့ ဆေးစီရင်လို့ မရနိုင်ဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့ အမိန့်ရှိပါဗျာ'

'နံပါတ်(၁) ဒီဆေးအတွက် အရေးကြီးတာက သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ (သို့မဟုတ်) တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့မှာ ဆီမီးပူဇော်ပွဲနဲ့အတူ ဘုရားကို လှူထားတဲ့ ပန်းပေါင်းတစ်ထောင်ရဲ့ ပန်းခြောက်ပါရတယ်။'

နံပါတ်(၂) အဲဒီနေ့တွေမှာ ရေတော် တစ်ထောင်အဖြစ် လှူခဲ့တဲ့ ရေတစ်ခွက် ပါရတယ်။

နံပါတ်(၃) နံ့သာဖြူ၊ နံ့သာနီ၊ အကျော်၊ ကရမက်၊ စံပါဆီတဲ့ နံ့သာ မျိုးငါးပါး အဖျစ် ပါရတယ်။

(၄)က ဆင်မုန့်ပါရတယ်။ ဆင်မုန့်ဆိုတာ ဆင်ထီး၊ ဆင်မ ဘယ်ကရရ မုန့်ကျတဲ့အချိန်မှာ ရသလောက် ဝါဂွမ်းနဲ့ တို့ယူထားတဲ့ အရည် ခြောက်ပါပဲ။

အဲသလို မူလေးချက်စုံတဲ့ ဆေးရပြီ ဆိုရင် ဓာတ်ခန်းမှာဝင်ပြီး ဆေးစုံကို ကျောက်ပျဉ်မှာတင်လို့ ရေတော်နဲ့ ဖျန်းဖျန်းပြီး မုန့်ညက်နေအောင် တစ်ယောက်တစ်လဲ ကြိတ်ကြရတယ်။ အားလုံး မုန့်မုန့်ညက်ညက်ကြေလို့ စေးပိုင်သွားတဲ့အခါ လှူရပ်သဏ္ဍာန် ဆေးတောင့် လုပ်ရတယ်'

'ဒါဆို ပြီးရောလားဗျာ'



'စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး နားထောင် ပါ ဆရာရယ်။ အခက်ဆုံး ဇာတ်သိမ်း ဝိုင်း အလွမ်းသယ်ပုံလေး ကျန်ပါသေး တယ်'

'တယ်ဆိုတဲ့ စာပါလား။ စိတ်ဝင် စားစရာ ကောင်းလာပြီ။ ဆက်ပြော ဗျာ'

'ဆေးရှင်လုပ်ပြီးတဲ့အခါ ဆေးတောင့် လှူရပ်ကို အစိမ်းသေ သေတဲ့ ကိုယ်ဝန် ဆောင်မိန်းမဖြစ်စေ၊ အပျိုစင်ဖြစ်စေတဲ့ အောက်မှာ တစ်ညညှိသိပ်ထားရတယ်။ များသောအားဖြင့် လူမသိအောင် လုပ်နိုင်တာကတော့ သင်္ချိုင်းရောက် မြေမြှုပ်ပြီးမှ စိတ်တိုင်းကျ ထားလို့ရ တယ်။

အဲဒီလို တစ်ညညှိသိပ်ပြီးရင် ဆေး တောင့်ကို သင့်လျော်ရာ အသုဘရှင်ရဲ့ အဝတ်စနဲ့ ပုခက်လုပ်ပြီး ယောင်ကျူး ရတယ်။ ယောင်ကျူးတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးပျံ့ပွဲတွေမှာ ဇာတ်မင်းသမီး တွေ လုပ်သလို အဆိုအင်္ဂါတွေနဲ့ လွမ်းငို ပြတဲ့သဘောပေါ့'

'လွမ်းစရာတောင် ကောင်းပါပြီ။ ဒါဆိုပြီးရောလား'

'မပြီးသေးဘူး ဆရာရေ အဲဒီဆေး ကို ဆရာကြီးအိမ်က ကလပ်ပေါ်မှာ တင်ပြီး ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ပန်းနဲ့ ဘုရားလှူ သီလခံ

မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး 'အရဟံ ဘဂဝါ' ဂုဏ်တော်တစ်ထောင် စုတ် တယ်။ ဂုဏ်တော်တစ်ထောင်စုတ် အမျှအတန်းဝေပြီးရင် 'အောင်

အောင်ပြီ အောင်ပြီ သုံးကြိမ်ဆိုပြီးမှ အစီအရင် ပြီးပါတယ်

'ဆေးအစီအရင် ဆုံးခန်းတိုင် ပါဝင်ကြ ပည့်များကို ဆရာကြီး စိတ်တိုင်း ဝေငှပါတယ်။ ကျွန်တော် ကိုကြည်သန်းကတော့ ဆေးပုတီး လုပ်ပြီး ဆောင်ကြတယ်။ ကျွန်တော် ဆေးပုတီးကိုတော့ သနိုးပုတီးလုပ်ပြီး သိမ်(၉)သိမ် ဝင်ထားတယ်'

'ခင်ဗျား ဆေးပုတီးက ဆေး မစွမ်းတောင် ဘုရားဂုဏ်တော် သိမ်(၉)သိမ် ဝင်ထားတဲ့ သိဒ္ဓါအစွမ်း တွေ ဝင်နေပြီဆိုတော့ ကြတိတ် အောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်ပြီး အစွမ်း ဓာတ်တွေ အစုံပေါက်ရောက်နေပေ ပါဗျာ'

'မှန်လိုက်လေဗျာ ကျွန်တော်က စိတ်ဝင်တစား အလုပ်တစ်ခုခု လုပ်ရင် အောင်မြင်တာချည်းပဲ။ အသက်သေဘေးကလဲ နှစ်ကြိမ်တိုင် တိုင် လွတ်ခဲ့ပြီးပြီဆိုတာ ဆရာကြီး ပြောပြပြီးပါသကော'

ဤကား မွေမိတ်ဆွေ ကိုအုန်ကြီး လေး ပြောပြသော သူ၏ ဘဝမှတ်တမ်း တစ်နေရာမှ ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်း လေးတစ်ပုဒ်သာပါတည်း။

စာရှုသူအပေါင်း ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာအဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံပါစေ

အောင်မြင်မြတ်(ကလေး)

ချစ်ခင်စေချင်

နှင်းများ

တက္ကသိုလ် ဘာသာရပ်



‘ဗုဒ္ဓဟူးသား ပြန်လာစေလိုသော ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နာရီပြန်(၂)ချက် (၁၀)မိနစ်အချိန်တွင် တနင်္လာသားသမီးကို စေခိုင်း၍ နေအိမ်၏ တောင်အရပ်တွင် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာ တရားတွင် ရွှေပြား (၁၇)ချပ် အလှူငြိမ်းရမည်။ ယင်းနောက် (၃)နာရီတွင် တောင်အရပ်ကို မျက်နှာပြုပြီး ရောက်သီနှင့်ထန်းလျက်ကို နယ်၍ စားပေးရမည်။ (၃)ရက်၊ (၆)ရက်၊ (၉)ရက်အတွင်း ပြန်ရောက်မည်’

မောင်လှမြင့်၏နေအိမ်သို့ သွားကြပြီး ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တစ်နေ့တွင် ဂီတားကိုခင်မြင့်အား အကူအညီတောင်း၍ ဆရာကြီး ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ဓာတ်ဆင်ဓာတ်ရိုက်သည့်လုပ်ငန်းကို ပြုလုပ်ခဲ့ရာ (၃)ရက်မြောက်နေ့တွင် မောင်လှမြင့်တစ်ယောက် ပြန်ရောက်၍ လာပေတော့သည်။

မောင်လှမြင့်အား အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းကြရာတွင် အလုံရှိသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၏ နေအိမ်တွင် သီချင်းတိုက်နေစဉ် ကရင်ပြည်နယ်မှ ပြိုင်ပွဲဝင်များက သင်ကြားပြသပေးရန်အတွက် ဘားအံမြို့သို့ ခေါ်သွားသဖြင့် လိုက်သွားရကြောင်း၊ အိမ်သို့ အကြောင်းကြားပေးရန် မှာခဲ့သော်လည်း ခရီးလွန်နေသဖြင့် အကြောင်းမကြားဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြ၏။ ဂီတ

သမားများသည် ရောက်ရာနေရာတွင် ပျော်နေတတ်သည့် သဘာဝရှိ၏။

ဘားအံမြို့တွင် စားရေးသောက်ရေး၊ နေရေးထိုင်ရေး အဆင်ပြေကြောင်း၊ ဉာဏ်ပူဇော်ခလည်း အထိုက်အလျောက်ရခဲ့ကြောင်းနှင့် ရန်ကုန်မှ ဓာတ်ဆင်ဓာတ်ရိုက်လုပ်သော နေ့တွင် အိမ်သို့ ပြန်ချင်စိတ် ပြင်းပြလွန်းသဖြင့် ချက်ချင်း ထပြန်လာခဲ့ကြောင်း ရယ်မော၍ ပြောလာ၏။ ဆရာကြီးဦးဆန်နီနှင့် ဆုံတွေ့သော တစ်နေ့၌ မောင်လှမြင့်က ဆရာကြီးအား...

‘ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့က အနုပညာ သမားဆိုတော့ လူချစ်လူခင်များဖို့ လိုတယ်။ လူချစ်လူခင်များနှင့် ထပ်ပေါင်းပေါင်း ထပ်ပေါင်းငွေများများ ရှာလို့ရမယ်။ လူချစ်လူခင် ပေါများတတ်ရုံနဲ့ပဲ တပည့်တွေကို ပေးဖို့မပေါ့။ ဆရာကြီးကျေးဇူးကို တစ်သက်ပပေပိုတူး’ မောင်လှမြင့်က ရယ်မော နောက် ပြောင်သလို ပြောလာသောအခါ ဆရာကြီးက ပြုံး၍...

‘အေးလေ ပရိသတ်တစ်ဦးချင်းနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ကိုယ်ကို ချစ်ခင်လာအောင်လုပ်တဲ့နည်းတော့ ရှိတယ်။

မောင်လှမြင့်တစ်ယောက် ရောက်လာဘဲ မျောက်နေတာကြာပြီ ဖြစ်သည်။ မောင်လှမြင့်မှာ ပတ္တလားအတီး သမားဖြစ်၏။ ဆိုကရေးတီးပြိုင်ပွဲ ရောက်လျှင် ပြိုင်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်မည့်သူများကို ပံ့ပိုးအတီးအဖြစ် ပတ္တလားတီးခတ်ပေးရသည်။ မြိုင်ပွဲမှာ မကြာခင် ကျင်းပတော့မည် ဖြစ်သဖြင့် သီချင်းတိုက် လေ့ကျင့်ရန် မောင်လှမြင့်ကို အသည်းအသန် ရှာခွေရတော့သည်။

နေအိမ်သို့ သွားမေးရာတွင် လွန်ခဲ့သောလက သီချင်းတိုက်ဖွဲ့သွားမည် ဟု ပြော၍ ထွက်သွားပြီး ပြန်မလာတော့ကြောင်း၊ စိတ်ပူ၍ သွားနေကျ နေရာများတွင် စုံစမ်းမေးမြန်းသော်လည်း သတင်းအစအနမရကြောင်း ပြောပြပြီး အကူအညီတောင်းခံလေသည်။

တစ်နေ့တွင် သီချင်းတိုက်နေရာသို့ ဆရာကြီးဦးဆန်နီ ရောက်လာပြီး အဆိုညွှန်ကို စည်း၊ ဝါးတကျ မှန်ကန်စေရန် သင်ကြားပြသပေးသည်။ အတီးသမားမရှိ၍ ဆရာကြီးက တယောထိုးပေး၏။ ပြိုင်ပွဲနီးကပ်လာပြီ ဖြစ်သဖြင့် မောင်လှမြင့် ပြန်ရောက်လာအောင် ညှပ်ပေးပါရန် ဆရာကြီးကို မူဆာရဆော့သည်။

ဆရာကြီးမှာ ဗေဒင်ပညာအပြင် ဆီရိုဂရပ်ပညာကိုပါ အထူးတတ်ကျွမ်းဆော့သူဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် တတ်ကျွမ်းဆော့သောပညာကို လိုအပ်မှသာ ဆည်းချတတ်သည်။ ဆရာကြီးက မောင်လှမြင့်နေအိမ်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ ဗုဒ္ဓဟူးသားအတွက် အောက်ပါအတိုင်း ဓာတ်ဆင်ဓာတ်ရိုက်ပြုလုပ်ရန် အကြံပေးသည်။

နည်းကောင်းလေး သိချင်တော့ မှတ်ထားပေါ့

ဟု ပြောပြီး အောက်ပါ ဓာတ်ဆင်နည်းကို ပေးသွားကြပါသည်။

- (က) ဗုဒ္ဓဟူးသားကို တနင်္ဂနွေသားက ချစ်ခင်စေချင်လျှင် ဝါး ၁၂ ဝက်အူ စားပြီးသွားပါ။
- (ခ) ဗုဒ္ဓဟူးသားကို တနင်္လာသားက ချစ်ခင်စေချင်လျှင် လက်ခုပ်သားကို လိပ်၍ ဆောင်သွားပါ။
- (ဂ) ဗုဒ္ဓဟူးသားကို အင်္ဂါသားက ချစ်ခင်စေချင်လျှင် လက်စွပ်ကို လက်နှင့် ဆုပ်သွားပါ။ ထပ်မံသွားပါနှင့် လက်စွပ်ကို လက်ညှိုးနှင့် ထိထားရမည်။
- (ဃ) ဗုဒ္ဓဟူးသားကို ဗုဒ္ဓဟူးသားက ချစ်ခင်စေချင်လျှင် ရွက်လှပန်းကို ဆောင်သွားပါ။
- (င) ဗုဒ္ဓဟူးသားကို ကြာသပတေးသားက ချစ်ခင်စေချင်လျှင် လက်ပံသားလိပ်၍ ဆောင်ပါ။
- (စ) ဗုဒ္ဓဟူးသားကို သောကြာသားက ချစ်ခင်စေချင်လျှင် ဝါးသီးကို ဆောင်သွားပါ။
- (ဆ) ဗုဒ္ဓဟူးသားကို စနေသားက ချစ်ခင်စေချင်လျှင် လက်ထုတ်ခေါက်ကို လိပ်၍ ဆောင်ပါ။

အင်္ဂဝိဇ္ဇာနည်းအရ “ကတ္တာ၊ အရင်း၊ ကံနောက်သွင်း။ လိုရင်းရှိ တတ်စေ”ဆိုသည့် စာဆိုအတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့သောနေ့သားများနှင့် ပတ်သက်၍ စားရမည့်သစ်သီးနှင့် ဆောင်ရမည့် ပစ္စည်းများကို အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာနှင့် အင်္ဂါနေ့သားသမီးများအတွက် အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ **ဥပမာ။** တနင်္ဂနွေသားသည် တနင်္ဂနွေသားနှင့် တွေ့ပါက အင်ဥစား၍ အုန်းသားဆောင်ရမည်။ အင်္ဂါသားနှင့်တွေ့ပါက ဩဇာသီး စားသွားပြီး ဩဇာညွန့်ဆောင်သွားရမည်။

တွေ့လိုသည့် နေ့သား	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ
တနင်္ဂနွေ	အင်းဥ အင်းဥ၊ အုန်းသား	ကြက်ဥပြုတ်၊ အောက်သား	စာအုပ်ကြိုင်
တနင်္လာ	အကျော်	ကုက္ကို၊ ကုန်းကော်၊ ကွန်းသား	စက္ကူကြိုင်
အင်္ဂါ	အုန်းသီးဆန်း၊ ဩဇာသီး	ကောက်ညှင်း၊ ကညွတ်	သီကိုလက်နှင့်တို့
ဗုဒ္ဓဟူး	အုန်းလက်	စောင်းလှူး၊ ခရာ	ဆေးလိပ်ကြိုင်
ကြာသပတေး	အုန်းခြစ်၊ အုန်းပွင့်	ချင်ပေါင်၊ ချင်ပေါင်ပြုတ်	စိန်ပန်း
သောကြာ	အုန်းသီး၊ အုန်းသား	ကသစ်	ဆပ်သွားသား
စနေ	ဦးထုပ်	ခံတက်သား	ဆေးအေး၊ စစ်တံမြို့

ကြာသပတေး၊ သောကြာနှင့် စနေသားသမီးများအတွက် အောက်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ **ဥပမာ။** ကြာသပတေးသားသည် တနင်္ဂနွေသားနှင့် တွေ့သည့်အခါ ပန်းဥကို သွေးလိမ်း၍ ဆောင်သွားရမည်။ **တနင်္လာသားနှင့်တွေ့ပါက** မန်ကျည်းသား သွေးလိမ်း၍ ဆောင်သွားရမည်။

တွေ့လိုသည့် နေ့သား	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
တနင်္ဂနွေ	ပန်းဥ	သစ်အယ်	နှင်းဥ
တနင်္လာ	ပန်းကျည်းသား	သကြား	ဒန်းကြီး
အင်္ဂါ	ပန်းဆန်း	သစ်ပိတ်သီး	တစောင်းပင်
ဗုဒ္ဓဟူး	ပရွေး၊ ပက္ခသား	သရက်သီး	ထန်းလက်
ကြာသပတေး	ပေါက်ပေါက်၊ ပုဇွန်	သဘောသီး	နှင်းနှစ်၊ တမ
သောကြာ	ဖက်သန်းသား	သီးသီး	ထန်းသီး၊ ထိပ်
စနေ	ပန်းနု	သီတင်းသား	နာနတ်သီး၊ နေ

အလုပ်အကိုင်အတွက် Interview လုပ်မည့်သူများ ဝန်ထမ်းအကြီးအကဲနှင့် တွေ့ရမည့်သူများ၊ ချစ်သူနှင့်

တွေ့ရမည့်သူများ အဆင်ပြေချောမောချစ်ခင်လာစေရန်အတွက် အထက်ဖော်ပြပါ အသီးများကို စားသွားရမည်။ အပွင့်အရွက်များကို ဆောင်သွားရမည်။ အပင်များကို သွေး၍ နဖူးတွင် လိမ်းသွားရမည်။ စကားမပြောမီ တွေ့လိုသည့် နေ့သားကို အာရုံပြုပြီး မေတ္တာသုတ်ကို ကြိုတင် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သွားပါက ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုကို မလွဲမသွေ ခံစား

မည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်

သမိုင်းမဂ္ဂ

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၅)ရက်၊ သောကြာနေ့က ဖိုးဟန် ရန်ကုန်မြို့ကို ရောက်ပါတယ်။ မနက် (၁၀)နာရီခွဲ လောက်မှာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တိုက်ကိုရောက်တော့ စာတည်းချုပ်နဲ့ တွေ့ရပါတယ်။

တွေ့ကြဆုံကြ ပြောကြဆိုရင်း စာတည်းချုပ်က စကားတစ်ခွန်းကို ဆိုတယ်။ နားထောင်ကြည့်ကြပါ။

‘ချန်ခဲပါပျ’

စာတည်းချုပ် ဘာကို ဆိုလိုက်မှန်း မောင်ဖိုးဟန် နားမလည်ပါဘူး။

‘ဆရာကျော် ဘာပြောတာလဲဗျ’ လို့ မေးလိုက်တော့...

‘အသက်ပသေခင် ကျွန်အောင် ချန်ထား ခဲပါပျ’

အလိုက်တိုင်းဟန် တည့်တည့်ပြော မှ သိပါတော့တယ်။

အင်္ဂါရက်၊ မီးအတတ်၊ ပညာရပ် မောင်ဖိုးဟန် သိခဲ့သမျှလေး၊ တတ်ခဲ့ သမျှလေး မသေခင် ရေးခဲ့ဖို့၊ သေရာ ယူမသွားခဲ့ဖို့၊ ပြောနေတာပါလား။

အင်္ဂါရက်လောက်မှာ တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်တော့မယ့် မီးပညာနဲ့ နည်းပညာ ပညာရပ်(၂)သွယ် မကွယ် ပျောက်စေဖို့။

စာတည်းချုပ်ရဲ့ မေတ္တာထားလို့ စေတနာပွားတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို ညွှန်းဆိုရ။ အဖိုးအနုလှ ထိုက်တန်လှစွာ အတိသယဓုတ္တိအလင်ကာ...

မောင်ဖိုးဟန် ဒီလိုတွေ တွေးလို့။ ဒီလိုတွေ ရေးပါတယ်။

အဖျက်အဆီး မကြောက်ပါဘူး။ ကြောက်စရာလဲ မလိုဘူး။

ထွက်ရပ်စခန်း မြန်းကြတော်မူကြ တဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေက



စွပ်အပ်အပ် သေချာပါး

ပြဒါးမိအောင်ဖမ်း (၂)

ဖြစ်စေချင်လွန်းလို့မှ အင်္ဂါရက်ကျမ်း အစောင်စောင်ကို ရေးသား ပြုစုခဲ့ကြ တာပဲ။ သူတော်ကောင်းကြီးတွေပါ။ တချို့ဆို အလောင်းအလျာကြီးတွေပါ။ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်ပွဲ ဆင်နွှဲကြမယ့် ဆူကြီး ပန်တွေပါ။

ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်ပွဲ နတ်ဘိရဲ့ဥ ဝိဇ္ဇာဘိရဲ့ဥ ။ လူသားမန် မကျောက်နိုင်တဲ့ ဥ။ ကဲ ...စဉ်းစား။

သူယုတ်မာနတ်ဆိုး လူဆိုး မကောင်းဆိုးဝါးတွေကသာ ဖျက်ကြ မှာ။ ဖျက်ကြတာ။ အဖျက်အဆီးဆိုတာ ပါရမီဖြည့်ပက်တွေ။ ဖျက်ကြစမ်းလေ။ ကိုယ့်လူတို့။

မြတ်ဗုဒ္ဓကို မာရ်နတ်ဖျက်တယ်။

ရွှေတောင် သီအောင်ဖြာ

ဒေဝဒတ်ဖျက်တယ်။ စိဉ္စမာနဖျက် တယ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် အကျိုးယုတ် ကြ၊ နစ်နာကြ။ တချို့ဆို အဝိစိက မတက်နိုင်...

သုံးလောကထွတ်ထား မြတ်ဘုရား ကို မကောင်းကြ၊ ခံရတာက သူတို့။ သူတို့က အနစ်နာခံပြီးတော့ကို ပါရမီ ဖြည့်ကြတဲ့သူတွေ။ မထူးခြားဘူးလား။ ထူးခြားလိုက်တာမှ ဆန်းဆန်းပြားပြား။ တွေးတွေးကြည့်လေ အံ့သြလေ။ ဩော်...သူတို့တွေ။

အခုလဲ ထိုနည်းလည်းကောင်း ထိုနည်းလည်းကောင်းလို့ ထင်ပါတယ်။ ဖျက်ကြပါစေ။ သေသည်အထိ။ ထိ ကြမှာက ပြုသူတွေ။ ပြုသူအသစ်၊ မြစ်သူအဟောင်း။

ပရိကံလေးကလဲ ကောင်းမယ်။ ဖြည့်ဆည်းမှု စရတကလဲ အမိဋ္ဌာန် ရက် မပျက်။ ဆက်တိုက်။ ရှိမယ်။

ရှေးဘုန်းရှေးကံ အကြောင်းဖန်တဲ
ပါရမီလဲပါလာမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူတွေ
ဘယ်လောက်ဖျက်ဖျက် ဖျက်လိမ့်
မယ် မထင်လေနဲ့။ ဖျက်လိုက်ကြစမ်း။
အဝီစိလောက်တော့ တန်းခနဲပဲ။



ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေက လက်ဆွဲခေါ်
ကြလိမ့်မယ်။ မနေဘူး။ ခေါ်တဲ့ အချိန်
လိုက်နိုင်ဖို့ အသင့်သာ ပြင်ထားကြပေ
ရော။ ပါရမီရှင်တွေကို ပြောတာ။

ကံ ဖြစ်နိုင်ကြောင်းလေးတွေကို
တော့ စေတနာကောင်းနဲ့ ရေးခဲ့ပါပြီ။
ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်ပါး ဆက်
ကြပါစို့ရဲ့...

‘ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်ပါးဆိုတာ
လောကီသိပ္ပံပညာရှိကျမ်း စာဖျက်
နာ (၉၀)မှာပါတဲ့ ရှားစောင်းခြုံဆရာ
ကြီး ဦးမင်းရဲ့...

‘ဇယျာတု သေတတ်သည့် ရှောင်ဆေးတဲ့
ငွေပေးလို့ မယရဲနှင့်...

၁။ ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်ပယ်

၂။ ဟင်ရွက်သည်က ဆေးနှစ်ခု

၃။ တရုတ်စုက ဆေးနှစ်တွေ ရောယှက်လို့ပွေ့

ဖယောင်းသာကျ ဝူအနောက် ညက်စွဲလေ
ကြိတ်ပြား ကြိတ်ပြွေ ထိုဆေးကို လုံသေး
သေးလုပ်ပါလေ ဖိုစိတ်နှင့်ပေ။

ပြန်ချည် ဖတ်သွေ့ကို ထည့်ပါလေ လုံတွင်း
သို့လေး’

ဆရာရသေ့ဦးအောင်နက် တစ်ချက်
ကလေး မမှာ။ စာဝါးသလို ရွတ်လိုက်
တာ ဘာကျမ်းမှ မသိတဲ့ ဘာကျမ်းမှ
မကြည့်တဲ့ မောင်ဖိုးဟန်အဖို့တော့
ရွတ်ပြတုန်း ကြားကာ မထွာ။ အန္တု။
ဘာမှ မသိ။

‘နေချုပ်ရက်ချုပ် ရှားစောင်းခြုံ ဆရာကြီး
ဦးမင်းရဲ့ ပုဂံပုဂံက စာပိုဒ် (၈) ပိုဒ်ရှိတယ်။
(၁)ကနေ (၅)အထိက လမ်းစဉ်တော်။
(၆)ကနေ (၈)အထိက အဂ္ဂိရတ်သုတေသီ
တို့ လိုက်နာရမယ့် ဆုံးပစ်ကား’

ဆရာရသေ့စကား ကြားရတော့
မောင်ဖိုးဟန်အုံ့လဲ အုံ့သြ။ ပြောလဲ
မပြောနိုင်။ ငေးငိုင်း။

‘ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေး(၂)မည်
မသိတဲ့ကောင် ဟင်းရွက်သည်က
ဆေး(၂)ခုလဲ သိမှာ မဟုတ်ဘူး။
တရုတ်စုက ဆေး(၂)မယ်တွေတော့
ဝေးရော ဟဲဟဲ...ဟဲဟဲ...ဟဲဟဲ’

တသောသောနဲ့ ရယ်လိုက်တဲ့
ဆရာရသေ့။ မရပ်ဘူး။ ဆက်တိုက်။
ပြက်ရယ်ပြုလိုက်ပုံက မောင်ဖိုးဟန်
အနေခက်။ ရှက်တောင်ရှက်လာ။
မျက်နှာထူပူလျက်က...

“ဘာရှက်စရာလဲ” ကိုယ့်ဟာကိုယ်
အားတင်း “ဆရာတပည့်အရင်း”

‘တပည့်တော်က သိမှ မသိဘဲ
ဆရာတော်ရဲ့။ တပည့်တော် မသိတာ
ကို သိအောင် သင်ပေးရမှာက ဆရာ
တော်လေ’

‘ဟုတ်ပဗျာ ကိုဖိုးဟန်ရဲ့ ရသေ့
ဆရာ ငါ တာဝန်ကျေလိုက်ပါမယ်’
ဖိုးဟန်သိရတော့မယ်။ ကြည့်နူးဝမ်း
သာ ရှိလိုက်ပါတိ။ မျက်နှာမှာ ပီတိဖုံး။
ပြုံးပြုံးကြီးဖြစ်လာ။

‘ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေး(၂)ပါးဆိုတာ
ကွမ်းရွက်နဲ့ ဆေးရွက်ကြီးကွ။ အစပ်
အစပ်’

အလိုလေး ဆင်ဆိုသည်မှာ ဆိုတာ
မျိုး မဟုတ်ပါလား။ တဲ့တုံးကြီးပါလား။
ဖွင့်ပြောလိုက်ပုံကြီးက။ ဖိုးဟန်မြင်ပြီ။
လင်းလင်းချင်းချင်းကြီး။

ရသေ့ဆရာ ဖွင့်သာ မပြုလိုကတော့
စုံလုံးကန်းမယ့်အဖြေ။ သိဖို့ကလဲ ခက်
ခဲနေ။

‘ဟင်းရွက်သည်က ဆေး(၂)ခုဆို
တာက တမာရွက်နဲ့ ပဒိုင်းခတ္တာ
(၃)ဆင့်အရွက်။ ပဒိုင်းခတ္တာ အပွင့်
ပွင့်ရင် အပွင့်က (၃)ဆင့်ရှိတယ်။
တချို့က ပဒိုင်း(၃)ဆင့်အစား ကြက်
ဟင်းခါးရွက်ကို သုံးကြတယ်။ အခါ
ကွ’

မောင်ဖိုးဟန် ပဒိုင်း(၃)ဆင့် ခတ္တာ
ပင်ကို မြင်ဖူးပါတယ်။ တရုတ်မော်ရွာ
ဥသျှစ်ပင်ကျောင်းထဲမှာ။ ဆွမ်းစား
ကျောင်းရဲ့ အနောက်တောင်ထောင့်
မှာ။ ဝေဝေဆာဆာ ရွက်ဖားတွေ
ကျကျ။ သန်စွမ်းမြင့်မား။ လူတစ်နှစ်
နီးပါး။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကလျာထ
အဂ္ဂိရတ်မှာ သုံးတာလိုလို အဲဒီတော့မှ
ဖိုးဟန်သိလိုက်ရပါတော့တယ်။ သိချင်
စိတ်က ပြင်းတော့ အတင်းအတင်း
မေးလိုက်တယ်။

‘တရုတ်စုက ဆေး(၂)တွေ ဆို
တာကရော ဘုရား’

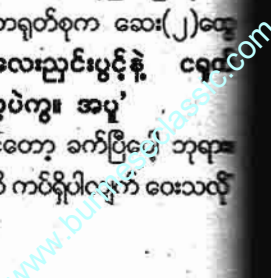
ဆရာရသေ့က ဂနာမငြိမ် စောင့်နိုင်
အောင်နိုင်ခြင်းမရှိ။ သိပ်သိချင်နေတဲ့
ဖိုးဟန်ကို စေ့စေ့ကြည့်တယ်။

ဖိုးဟန်ကလဲ မျက်နှာမလွှဲပါဘူး။
တည့်တည့်ပဲ ပြန်ကြည့်တယ်။ ဒါပေ
မယ့် မျက်နှာလေးက ညိုလို့။ တစ်ဖက်
သား ပြောကြားချင်စဖွယ်...

‘မင်းက သိချင်နေလိုက်တာ သနား
စရာတောင် ကောင်းနေပြီ။ ပြောရသေး
တာပေါ့။ တရုတ်စုက ဆေး(၂)တွေ
ဆိုတာ လေးညှင်းပွင့်နဲ့ ငရုတ်

ကောင်းစေ့ပဲကွ။ အပူ’

‘မသိရင်တော့ ခက်ပြီပေါ့’ ဘုရား
နားနဲ့ မျက်စိ ကပ်ရှိပါလျက် ဝေးသလို



'မင်းတို့ခေတ်မှ မင်းမသိတာ။
သူတို့ခေတ်က သူတို့သိတယ်'
မောင်ဖိုးဟန် ဆင်ကြံ ကြံပြီ။ မပြော
ချင်လေ မေးချင်လေ။

'ဆရာဟန်နဲ့ ဆရာပုဏ်တို့ အဲဒါ
ဆုပ်နေကြတာလား ဘုရား'

'အေး ဟုတ်တယ်။ ဆေးအမည်
(၆)ပါးစလုံးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဆေး
(၂)ပါးတည်းရယ်... ရှားစောင်းခြုံ
ဆရာကြီးရဲ့နည်းနဲ့တော့ အနည်းငယ်
ဆွဖယ်။ တစ်မျိုးကြံထားတယ်'

မောင်ဖိုးဟန် ဘာကိုးအကွရာ ရှေ့
ဆင်လို့ မေးခွန်းတွေ ဆက်တိုက် မေး
ဆိုက်ပြန်ပါပြီ။

'ဘယ်ဆေးတွေလဲ ဘုရား'

'ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေး(၂)ပါး'

'ဘာလုပ်မလို့လဲ ဘုရား'

'ပြဒါးဖမ်းနေတာဟေ့ သိပ်လား။
ပြဒါးခဲနေတာ'

'ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ ဘုရား'

ရသေ့ဆရာ ပြုံးလိုက်ပြန်ပါပြီ။ မွဲပြုံး
နဲ့ဟန်ကို မကြည့်ဘူး။ မျက်နှာတော်
ဆစ်ဖက်လွှဲလို့... ပြီး... ဖိုးဟန်ကို
ခေါင်းစီးကရက် တစ်လိပ်ပေးတယ်။
နှုတ်ဆိတ်စေချင်လို့ နှုတ်ပိတ်လိုက်
တာနဲ့ တူပါရဲ့။ သူလဲ တစ်လိပ်သောက်
တယ်။

စီးကရက်ကို မှိန်းရင်း ဖိုးဟန် တွေး
ချက်ကို ဖြန့်လိုက်တယ်။ တစ်မျိုးပြီး
တစ်မျိုး ဖမ်းနိုင်ပါလား။ အရင်တစ်ခါက
ဆဲ နားကျိုးနဲ့ ပြဒါးဖမ်းတယ်။ အခုလဲ
တစ်ခါ... တစ်မျိုးဆန်း။ ဖမ်းပြန်ပြီ...
ပြဒါး။

ဖိုးဟန်ဆိုတာ ဆရာရသေ့ရဲ့
ထည့်ရင်း။ သံယောဇဉ်ကင်းလို့တော့
ဘယ်ရမလဲ။ ပြောရပြီ။ စိတ်ပါလက်ပါ
နဲ့ ဆရာရသေ့တို့များ ဆိုတာလေ။
အဟုတ်ပဲ။



'ကွမ်းရွက် (၁၀)ကျပ်သား အရိုးပယ်နဲ့
သံဆုံထဲ ထည့်ပြီးထောင်း။ ထောင်းလို့ရတာ
ကို ကြွေထောက်ပန်းကန်လုံးကြီးထဲကိုထည့်
ရေထည့်။ သတ္တုရည်ဖြစ်အောင်ဖွေ။

ဆေးရွက်ကြီးကိုလဲ အဲဒီအတိုင်းလုပ်။ ဆေး
ရွက်ကြီး သတ္တုရည်က နီညိုရောင်အပါ
ဖောက်။ သတ္တုရည်(၂)ရက် ပေါင်း'

'ပြီးတော့ရော ဘုရား'

'ဟန်တိုးနဲ့ လှသန်းတို့ လုပ်ကိုင်နေ
တဲ့ဆီသွားကြည့်'

တုံးတိုကြီးများ ပြောချလိုက်တာ။
ဒါလေးများ ဆက်ပြောရောပေါ့။ ဟုတ်
ဘူး လက်တွေ့သိစေချင်လို့နဲ့ တူပါရဲ့။
ရိုပါစေတော့။ ကိုယ်က လိုချင်တာမို့
လား။ သည်းခံထားပါမှ တော် မယ်
မောင်ဖိုးဟန်။

မြင်လဲမြင်ရ။ သင်ပြသလို။ အဲသလို
ဆရာရသေ့...

ဆရာရသေ့နဲ့ မောင်ဖိုးဟန် အချို့
အချ မေးသံ ဖြေသံတွေကို ဆရာဟန်
နဲ့ ဆရာပုဏ်တို့ ကြားကြတယ်။ ဒါပေ
မယ့် တစ်ခွန်း ဝင်မပြောဘူး။ မထောက်
ဘူး။ မစွက်ဘူး။ နေရက်လိုက်ကြတာ။
မေတ္တာကိုဖြတ်။ သံယောဇဉ်ပဲ ပြတ်
သလိုလို... အလကား။

ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်။ ပြတ်ပါလိမ့်
မယ်။ အားကြီး။ မောင်ဖိုးဟန် တပည့်

အကောင်းစားလေးကို...

တန်ဆောင်းလေးက တရားရ(၂)နဲ့
(၃)ရဲ့ အကြားမှာရှိတာ။ တန်ဆောင်း
ကျဉ်းကျဉ်းလေး။ အနံက(၁၀)ပေ၊ ရှေ့
မျက်နှာစာ အလျားက(၁၅)ပေလောက်။
လူ(၁၀)ယောက်လောက်သာ ထိုင်
လိုက်ကြ။ နေရာက ကျပ်နေပြီ။
ဖင်မလှည့်သာ ခေါင်းမလှည့်သာ။

ဆရာရသေ့နဲ့ ဆရာဟန်တို့ ထိုင်နေ
ကြတာက ကြားထဲမှာ (၃)တောင်
လောက်ပဲ ကွာမယ်။

ဆရာရသေ့က တန်ဆောင်းလေးရဲ့
အရှေ့မြောက်ထောင့်။ ဆရာဟန်နဲ့
ဆရာပုဏ်က အနောက်မြောက်ထောင့်။
ဖိုးဟန်က တန်ဆောင်းလေးရဲ့ တောင်
ဘက်အစပ်။ တောင်အရပ်ကို ကျော
ပေး မြောက်အရပ်ကို မျက်နှာမူ၊ ရှေ့တူ
ရှုရှာက သူတို့(၃)ယောက်စလုံး ရှိနေ
ကြတာ။ မြင်နေရတာ။ မမြင်ချင်
အဆုံး အတိုင်းသား။ ထင်းထင်းကြီး။

လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အရင်
တစ်ခါလို နာကျိုးနဲ့ ပြဒါးဖမ်းနေကြ
တာကတော့ မဟုတ်ဘူး။ ပုံစံကတော့
တော်တော်တူတယ်။

မှန်အိမ်လေးရဲ့ ထိပ်ကိုင်မှာ ဇောက်
လုံနံပါတ်(၂) အကြီးလေးတစ်လုံးကို
သွပ်နန်းကြိုး နှစ်ချောင်းနဲ့ ဘယ်ညာ
(၂)ဖက်ဟာ။ ခွပြီး ချိတ်ထားတယ်။

(၂)နံပါတ် ဇောက်လုံရဲ့ ဖင်အောက်
မှာ သွပ်နန်းကြိုးကို (၀)လုံးပုံ ခွေပြီး
ခံထားတယ်။ အဲဒီ သွပ်နန်းကြိုး
(၀)လုံးပုံအပိုင်းလေးကို မှန်အိမ်ကိုင်
ထိပ် ချိတ်ထားတဲ့ သွပ်နန်းကြိုး(၂)
ချောင်းက ခက်ခက်ပြီး ဆက်ထား
တယ်။ ဆိုင်းထမ်းလေးလို၊ ပုခက်လေး
လို။ တွဲလောင်းလေး...

မှန်အိမ်လေးရဲ့ မီးစာမှာ မီးတင်ထား
တယ်။ မီးရှိန်အနိမ့်အမြင့် ကလစ်

ကလေးကိုလဲ ကစားနေတယ်။ နိမ့်လိုက်၊ မြင့်လိုက်။ အလင်းတောက်လိုက်။ ပျောက်သွားလိုက်။

မှန်အိမ်ကလေးခမျာ ဆရာဟန်လက်နဲ့ နိမ့်စက်ချင်တိုင်း နိမ့်စက်တာခံနေရတာပဲ။ မသက်သာဘူး။ ဖွတ်ဖွတ်ညက်ညက်ကို ကြေလို့တကယ်ပဲ။ မသေရုံတမည်...

ဖိုးဟန် မှန်အိမ်လေးနားကို ရောက်သွားတော့ ဆရာဟန်က မှန်အိမ်လေးရဲ့ မီးစာကို နိမ့်လိုက်တယ်။ ဖိုးဟန် ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ မှန်အိမ်ပြောင်းထိပ်ဝက ဇောက်လုံလေးထဲမှာ ရေခန်းတော့မှာပါလား။ စပ်ကျဉ်းလေး...

ဇောက်လုံထဲမှာက ပြဒါးလုံးကလေး ရေခန်းစပြုပြီ။ ပြဒါးလုံးလေး ဘေးတစ်ဝိုက်မှာ အိုင်တိုင်တိုင်လေး ရစ်နေတယ်။ သတ္တုရည်။

လုံအောက်က မီးပူတော့ ပြဒါးလုံးလေး မျက်နှာပြင်က ကျဲသွားလိုက်။ ပြန်စုသွားလိုက်။ ပွင့်သွားလိုက်။ မှိတ်သွားလိုက်။ ကျယ်သွားလိုက်။ ကျဉ်းသွားလိုက်။

ဆရာဟန်က ကြောဇောက်ပန်းကန်လုံးကြီးထဲက အရည်တွေကို လက်ဖက်စား ကြောစွန်းကလေးနဲ့ ခပ်တယ်။ စွန်းတစ်ဝက်မရှိ။ တရှိ။

လုံထဲကို လောင်းထည့်လိုက်တယ်။ လုံထိပ်ဝမှာ ကြောစွန်းကပ်ပြီးတော့မှ လောင်းထည့်တာ။ သေချာတိကျလိုက်ပုံက...

အရည်တွေ ထည့်တာကို ဇောက်လုံအတွင်းဘက် တစ်ဝက်အထိ ထည့်တယ်။ ကြည့်လိုက်တော့ ဇောက်လုံအတွင်းဘက် အောက်ဘက်က အရည်။ သူ့အပေါ်တစ်ဝက်ကတော့ လေဟာနယ်။ နောက် မှန်အိမ်ကလစ်ကလေးကို လက်ယာရစ်လှည့်ပြီး တင်



လိုက်တယ်။ မီးမြှင့်လိုက်ပြီ။

မကြာလှဘူး။ လုံထဲကရေ ပလုံကလေးတွေ စီလာတယ်။ (၂)မိနစ်အတွင်း ဆူလာပြီ။ ပွက်လာပြီ။

ဆရာဟန်က ဆူတာကို အပွက်မခံဘူး။ မီးကို လျှော့လိုက်ပြီ။ လုံဖင်ကို ဟပ်နေတဲ့ မှန်မီးအိမ်ရဲ့ တေဇောက်လဲ အပူရှိန် လျှော့သွားပြီ။

ပလုံစီတာလေးတွေ ပျောက်၊ လုံထဲက ရေငြိမ်ပြီး ပြဒါးလုံးကို ဖောက်မြင်ရလောက်တဲ့အချိန် မီးရှိန်ကို ပြန်ပြီး မြှင့်ပြန်တယ်။ တေဇောသွင်းလိုက်ပြန်ပါပြီ။

လုံထဲကရေ ဆူလာပြန်တော့ မီးရှိန်ကို ပြန်လျှော့။ ပွက်တယ်ဆိုရုံလေး။ မီးပေးထားလိုက်ပြန်ပြီ။

ပလုံလေးတွေစပြီး ပွက်လိုက်။ အငွေ့ကလေးထွက်လိုက်။ ပွက်လိုက်။ ထွက်လိုက်။ ချိန်ကိုက်ပြီး ပေးထားတဲ့ မီး။ မီးရှိန်က မှန်...

ဖိုးဟန် တွေးကြည့်တယ်... ကြက်သားကို ပြုတ်သလို... ပြဒါးကို ပြုတ်နေတာပဲ။ ရေလုံပြုတ်။

ကြက်သားပြုတ်အိုးက အိုးအဖုံးကို ဖွင့်တယ်။ ပိတ်တယ်။ ဖွင့်တဲ့အခါဖွင့်၊ ပိတ်တဲ့အခါပိတ်။

ပြဒါးပြုတ်တဲ့ လုံကတော့ အဖုံးမပါ။ ဟာလာဟင်းလင်း။ ထုတ်ချင်းခတ်မြင်ရ။ စိတ်ချရတဲ့ နည်းစနစ်။ ဘေးဖြစ်ဖို့ မလွယ်။ လွယ်လိုက်လေ...

ခက်လှတယ်လို့ ထင်ရတဲ့ နည်း

ပညာနဲ့ မီးပညာ။ ပြဒါးကို ရုက္ခသတ္တုရည်နဲ့ ဖမ်းနေတာပါလား။ မနေတဲ့ မူလသဘော။ ပြောကြားတောင် ယုံနိုင်စရာမရှိ။

ဒါကြောင့်လဲ "လောကီသိပ္ပံစိန်စိုက်ကျမ်းအမျိုးမျိုး" ထဲမှာပဲ "ကပ္ပိလကာရကျမ်း" စာမျက်နှာ (၉၃) "ဂြိုဟ်(၁၀)ပါး သဘောလက္ခဏာ" စကားစဉ်ထဲမှာ...

'အလွန်တရာ ဆင်းရဲပျက်ယာယာထပ်ဆင့်ချက်သည်ထက် လွယ်ပါသည်' လို့ ရေးသားထားခဲ့တာပဲ။

လူလဲ သက်သာ ကုန်ကျစရိတ်နည်း။ အချိန်ကုန်တာ တစ်ခုပဲ။ စေ့စရာရှိ။

ဟော ကြည့်နေရင်း ခန်းသွားပြပါပြီ။ ဆရာဟန် သတ္တုရည်ကို ထည့်ပြန်ပါပြီ။ လက်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ ကြော့ကလေးကို ဖြည်းဖြည်း ဖြည်းဖြည်း စောင်းစောင်းပြီး လောင်းလောင်းထည့်တာ။ လုံတစ်ဝက်ထက်တော့ ထော့တစ်ဝက်မရှိတော့ပါ...

သတ္တုရည်ကို ကြည့်လိုက်တော့ ကွမ်းရွက်ရည်နဲ့ ဆေးရွက်ကြီးရည်ပေါင်းစပ်ထားတာပါလား။ စိမ်းဝါရောင်ပြာနောက်နောက်။

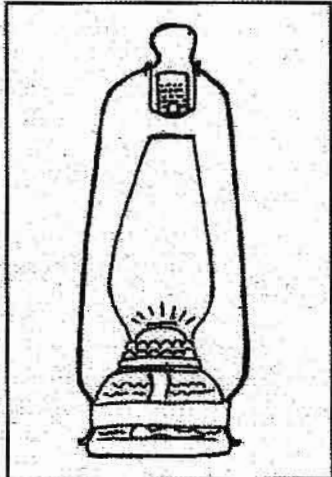
'ဆရာဟန် ပြဒါးဖမ်းတာ သဘောလောက်ကြာမလဲ'

'မနေ့က မနက်(၈)နာရီမှာ စတင်တယ်။ ညနေ(၄)နာရီမှာ စီးတယ်။ ကနေ့တော့ မနက်(၉)နာရီ မီးတင်တယ်။ အခု မင်းရောက်အထိပဲ'

'ပြဒါးအခြေအနေ ဘယ်လိုထဲ... မီး တစ်ရက်တင်ရုံလောက်နဲ့ ဘာခဲပြီးမလဲကွာ။ ကြက်ပျော့သား'

'ကြက်ချေးစုသားသာ... တယ်

အုတ်ပါလားဗျ်
 'အဲဒါတောင် (၁)ရက်တည်းရှိ
 သေး။ မနက်ဖြန်ဆို (၃)ရက်...ခဲပြီ။
 ဆရာဟန် ပြောလဲပြော ပြောနေ
 နင်း လုံထဲက သတ္တုရည်ကို ကြည့်
 ထယ်။ ထပ်ထည့်တယ်။
 ခန်းခါနီးလိုက်၊ ထည့်လိုက်။ ထည့်
 ထိုက်နဲ့ ပြဒါးက တင်းလာတယ်။
 ပြောင်လာတယ်။ အပေါ်ကြော။
 ညနေ (၃)နာရီကျော်ကျော်မှာတော့
 သတ္တုရည် ခန်းခါနီးအထိ ထားတယ်။
 ပြဒါးထိပ်မှာ သတ္တုရည်က စပ်ကျဉ်း
 လေး။ ခပ်ပါးပါး။ အုပ်လိုပဲ။
 သတ္တုရည် ပါးပေမယ့် ပြဒါးကငြိမ်။
 လှုပ်။ တေဇောအလုပ် လုပ်နေပြီ။
 ချောနေသလိုပဲ... သေလုမျောပါ။
 ဖိုးဟန် လုံကို ညှပ်နဲ့ ညှပ်ယူပြီး
 ထုတ်ကြည့်လိုက်တော့ ဘောလုံးတစ်လုံး
 ထို လိမ့်...လိမ့်ပါလာတယ်။ ပေါက်
 ထွက်ဘူ။ ဆန်ကွဲ မကျဘူ။ ငါးစီ
 ဆင်းကလေးကို လက်ညှိုးနဲ့ လက်မ
 ညှပ်ပြီး ဖိလိုက်တော့ ထိထိမိမိ ခံစား
 ထိုက်ရတဲ့ တွန်းကန်မှုလေးလို
 ပလတ်စတစ်အိတ်ထဲမှာ ရေထည့်။
 ထုံအောင်ပိတ်။ အထုပ်လိုက်ကလေး။
 ထက်ထဲမှာထည့်။ လက်ညှိုးနဲ့ ထိုး
 ကြည့်လိုက်ရင် ဖောင်းနေသလိုမျိုး။
 ဆင်းတင်းရင်းရင်း။ ခပ်ထပ်ထပ်
 စာလေး။ တုံ့ပြန်မှု အားအပြည့်နဲ့။
 ပြဒါးလုံးကလေးက သူ့အထဲမှာ
 ထင်နေတဲ့အပူ... လုံအပူတို့ကြောင့်
 ထထိဆိုက်နေတာတော့ သေချာပြီ။
 တစ်နေ့နဲ့ နေ့တစ်ဝက် ဓာတ်ပြုထားပြီ။
 ဓာတ်ပြောင်းနေပြီ။ ပူနေသေးလို့သာ
 ဆဲသေးတာ။ အအေးခံလိုက်ရင်တော့
 ဆဲတော့မှာ...
 လုံကို သွပ်နန်းကြိုးပေါ် ပြန်တင်
 ထိုက်တဲ့ ဖိုးဟန်ကို ဆရာဟန်က ကြည့်



တယ်။ မေးတယ်။
 'ဘယ်လိုလဲကွ ဘယ်နယ်လဲ'
 'ဟာ ကောင်းလိုက်တဲ့ပြဒါး။ ကြိုက်
 သွားပြီ'
 'သတ္တုရည်ထဲ ထည့်ပြီး ပြုတ်တာ
 ဆိုတော့ အညှိနည်းနည်းတက်တာပဲ
 ရှိတယ်။ အပေါ်ယံလွှာ။ ပါးပါးလေး'
 'အဲဒီ အညှိက...'
 'ထည့်တွက်မနေနဲ့၊ နောက်တော့
 ပျောက်သွားတာပဲ'
 'အလွှာရစ်ပြီး ဖုံးနေတာ ဘယ်လို
 လုပ် ပျောက်မှာလဲဗျ်'
 'လွယ်တယ် မြေပဲကို ဒယ်အိုးထဲ
 ထည့်လှော်လိုက်ရင် အခွံကျွတ်သလို
 ပေါ့'
 'ဘယ်လိုကြီးလဲဗျ်'
 'ဟာကွာ မင်းကလဲ အခု လုပ်နေ
 တာက ပြဒါးခဲနေတာ။ မီးနေဖို့ ချော်
 နဲ့ ထိုးရဦးမယ်။ ဓာတ်ကျစ်ပြီး ကလပ်
 စည်းစိပ်ဖို့ ယနစ်ဖို့ လုံခြောက်ထိုးရ
 ဦးမယ်။ ဗြဲဖွဲ့နဲ့တော့ ဘယ် ကိစ္စပြီးမလဲ'
 'ဪ... ဒီလိုကြီးလား'
 'အေး... ဒီလိုကြီးပဲ'
 ကွမ်းရွက်နဲ့ ဆေးရွက်ကြီး ရောထား
 တဲ့ သတ္တုရည်ကို ည(၉)နာရီအထိ
 မီးတင်တယ်။ မှန်အိမ်မီးကို အေးလိုက်

ပြီ။
 မီးငြိမ်းသွားပြီ။ လုံကတော့ နေပြီ။
 သွပ်နန်းကြိုး ပုခက်စင်လေးပေါ်မှာ။
 မလှုပ်မယှက်။ ငြိမ်။
 မောင်ဖိုးဟန် အဝိဋ္ဌာန်စဖို့ ဆရာ
 ရသေ့ကို ဦးချ။ ကမန်းကတန်း နေရာ
 ကထ။ တောင်တော်ပေါ်ဆီကို တစ်
 ဆစ်ချိုး လှေကားကလေးကနေတက်။
 ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်ရဲ့
 ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှာ လူ စဲစဲပြုပြီ။ ကျ
 သွားပြီ။ ညကလဲ (၉)နာရီကျော်ပြီ။
 မြောက်ဘက်စောင်းတန်း လှေကား
 ထိပ်နဲ့ သောကြာတန်ဆောင်း ကြားက
 နေ ဖြတ်။ လက်ယာရစ်ပတ်။ သုံးပတ်
 မြောက်မှာရပ်။ စေတီတော်မြတ်ရဲ့
 တနင်္ဂနွေထောင့်မှာ နေရာယူ။
 ပရိကံပြု။ ရတနာ(၃) အမြတ်ဆုံးကို
 လုံးလုံးကြည့်ညှိ ရိုသေအားထား
 ဝတ်တွားကော်ရော် ပူဇော်ဦးချ။
 ကန်တော့ရပြီ။
 ရှင်တော်ဘုရားမြတ်ဗုဒ္ဓနဲ့ ဟော
 ကြားတော်မူအပ်တဲ့ တရားတော်မြတ်
 ဒေသနာ သံဃာတော် အရှင်မြတ်(၃)
 ရပ်သော ရတနာ...
 ဩကာသ... အစချီ ဆဗ္ဗဏ္ဍရံသိ
 ရောင်ခြည်တော်ဖွင့်... ဘုရားပင့်။
 နေ့စဉ် ဝတ်မပျက်။ မြတ်စွာဘုရား
 ဟောကြား တော်မူခဲ့တဲ့ ဒေသနာများ။
 ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်။ နှုတ်တက်ရွှေ
 အာဂုံဆောင်ခဲ့တဲ့ ဂါထာတော်များကို
 နှုတ်ကဖွင့်ထွက်။ ဝတ်တက်ပွားများ။
 မနေမနာ။ ကြည့်ညှိပါလို့ အားထား။
 ရတနာမြတ်(၃)ပါ။ လောက(၃)ပါးမှာ
 နှိုင်းဘက်မရှိ၊ တုမရှိ။

မိုးဖြိုင်ဖြိုင်ရွာစပြုပြီဖြစ်၍ ဈေးအတွင်း၌ ဖလံတောင်ဝှေး(ဖူးတံ)များ ရောင်းချနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သက်သတ်လွတ်စားသုံးသူ မဟုတ်သော်လည်း အရွက်အညွန့် သစ်ဥသစ်ဖုများ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ အနည်းငယ် ဝယ်ယူခဲ့သည်။

ယင်းတို့ကို အခွံကြမ်းသင် တစ်ညဦး ခန့်ဖြတ် ပင်စည်ကြီးလျှင် လေးစိတ်စိတ်ကာ ဆားအနည်းငယ် ပြူးလျက် ရေစိမ်ထားလိုက်သည်။ တိုင်းရင်းဆေး ဝေါဟာရအနေဖြင့် အကင်းသတ်သည် ဆို၏။

ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများ ဖယ်ရှားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မပြုပါက အာခံတွင်း၌ စေးထန်းထန်း ဖြစ်တတ်သည်။ ဖွန်ပြည်နယ် ဒေသီယဝေါဟာရအနေဖြင့် ပအာသည်ဆို၏။

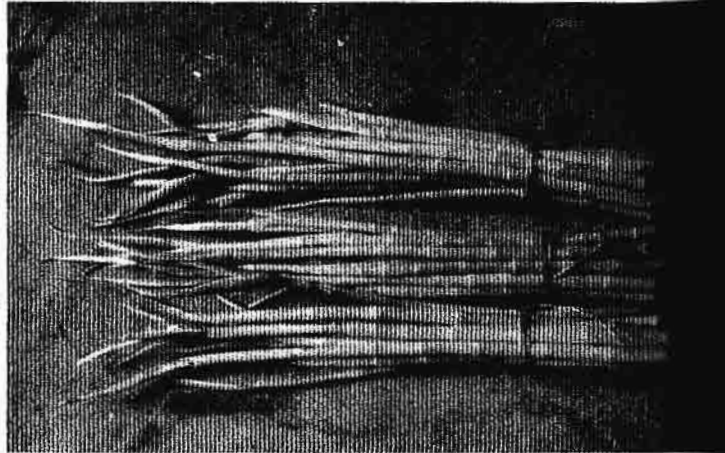
ထိုစဉ်တွင် သတင်းစာ ရောက်လာသဖြင့် လှန်လောကြည့်ရာ စာမျက်နှာ (၁၈) ဒုတိယကော်လံတွင် ဖလံတောင်ဝှေးအကြောင်း ရေးထားသော ကျန်းမာရေးဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရ၏။ ယင်းဆောင်းပါး၌...

ဖလံတောင်ဝှေးကို ဝါးပြားရိုက်ရန် ဟင်းချက်သောက်ကာ အမျိုးသမီးများ နို့မထွက်ခြင်း၊ နို့ပူခြင်း၊ ယားယံခြင်း၊ နို့နာပေါက်ခြင်း၊ နို့ကြောင်းပိတ်ခြင်း၊ သကျည်းကိုက်ခြင်း ပျောက်စေနိုင်၏။

ဖလံတောင်ဝှေးကို အခြောက်လှန်း အမှုန့်ပြု၍ အုန်းဆီဖြင့် ဖျော်ပြီး စအိုနှင့် ဆီးစပ်ကို လိမ်းထားပါက သားအိမ်လျှော့ကျခြင်း၊ သားအိမ်အောင့်ခြင်း၊ ယောက်ျားများ အူကျခြင်း တို့နာဖြစ်ခြင်းတို့ကို ပျောက်စေသည်။

အမျိုးသမီးများ ဖြစ်တတ်သော ရင်သားပေါ်မှ သာမန် အပူအကျိတ်များအား ဖလံတောင်ဝှေးကို ထုခြေ၍ အကျိတ်ပေါ်အုံကာ အဝတ်စည်းပေးခြင်းဖြင့် အကျိတ်ကြေစေပါသည်။

၂၀၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြေဗဟုရင်း



ဖလံတောင်ဝှေးအညွန့်များ

ဖလံတောင်ဝှေး

အမျိုးသားများ ဒူးလာရောဂါ ခံစားရပါက ဖလံတောင်ဝှေး သုံးခွက် တစ်ခွက်တင်ကျိ၍ လည်းကောင်း၊ အခြောက်လှန်း အမှုန့်ပြု၍ ချင်း၊ သကြားတို့နှင့် ရောစပ်၍ လည်းကောင်း သောက်သုံးပါက မုချ ပျောက်ကင်းစေလိမ့်မည်။

ဖလံတောင်ဝှေးကို ဝါးခူနှင့် ရော၍ ချက်စားပါက ကာမအားကို ကောင်းစေသည်။ ရေကြက်သားနှင့် ချက်စားလျှင် ဆီးကျောက်တည်ခြင်း၊ ဆီးပူဆီးအောင့်ခြင်း ဆီနည်းဆီးကျန်ဆီးပါခြင်းတို့ကို ပျောက်စေသည်။

နွားသားနှင့် ချက်စားပါက ဆီးရွှင်စေပြီး ကျောက်ကပ်ရောဂါကို ကာကွယ်ပေးပါသည်။ ဖလံတောင်ဝှေး ပဉ္စငါးပါးအကျိုးကား အဖျား၊ နူနာ၊ ဒူးလာ၊ ချောင်းဆိုး၊ သွေးနှင့်စပ်သော ရောဂါတို့ကို ပျောက်ကင်းစေသည်။

မေ ၂၉၊ ၂၀၁၄ ဇွန်တွင် ထုတ်ဝေသော ကြေးမုံသတင်းစာ စာမျက်နှာ (၁၈)ပါ ဝေယတု(မကွေး)၏ “အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသား ဖလံတောင်ဝှေး

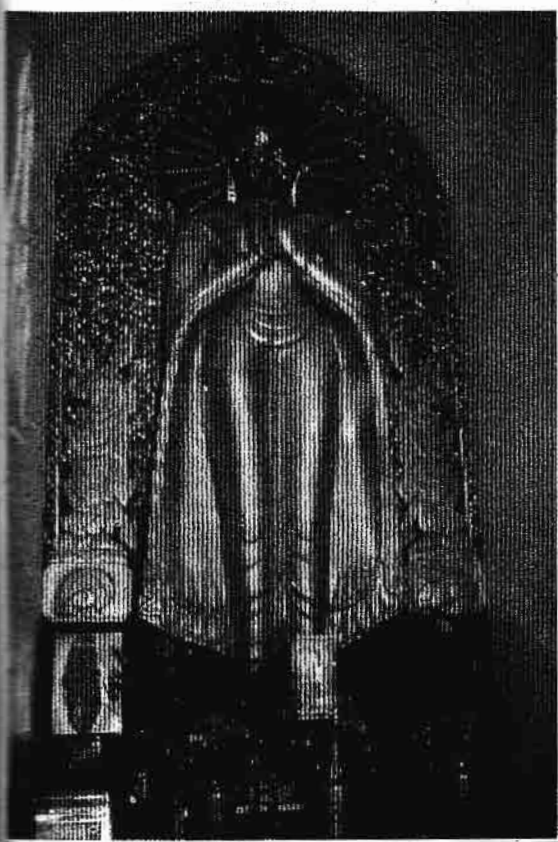
ဆောင်လိုထား’ ခေါင်းစဉ် ဆောင်းပါးတွင် တွေ့ရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

အရှင်နာဂသိန်၏ ပုံပြဆေးအဘိဓာန် ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ (၃၀၂)တွင်...

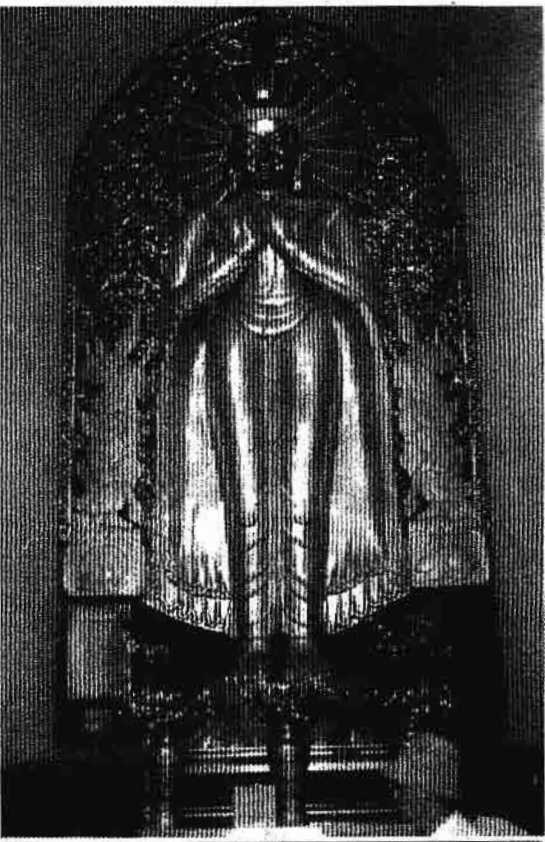
‘ဖလံတောင်ဝှေးသည် ဒီးပင်၏ သတ္တိ၏ ဝိပိက၌ပင်၏ ကြေကျက်စေ၏ ဝယ်ဆီထောက်စေ၏ နှလုံးကို အကျိုးပြု၏ သင်္ဘောယည်းခြေ အဖျား နူနာ၊ ရောင်ဆီ၊ ဟူလာသရော့နော့ သွေးနှင့်စပ်သော ရောဂါတို့ကို ပျောက်စေ၏’ ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဖလံတောင်ဝှေးကို ရခိုင်တိုင်းရင်းသားတို့က “သဘောဖူး” ဟုခေါ်၍ ချက်ပြုတ် ကြော်လှော်စားကြ၏။ တရုတ်တို့က (溪 箭 美) ဝီတောက်မေ (bi qiào mei) ဟုခေါ်ဝေါ်၍ ဟင်းလျာအဖြစ် စားသုံးခြင်း မပြုကြပေ။ ကာအားဆေး၊ အစာကြေဆေးများတွင် ထည့်သွင်း ဖော်စပ်သုံးခွဲကြပါသည်။

ဆေးသုလောသီ



ကောသလ်မြတ်စွာဘုရားပုံတော်



အာဟာရ်မြတ်စွာဘုရားပုံတော်

တစ်နေ့သောအခါ...
ကျွန်ုပ်၏သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ပင်စင်
ကျောင်းဆရာကြီး ဦးနေထွန်း
သည် ပဋ္ဌာန်းတရားနှင့်ပတ်သက်သော
အတွေးတစ်ခု ရရှိလေရာ လူ့ပြန်တော်
ညွှာရှိကလေးဖြစ်သော ဝေဒဝိဇ္ဇာရေ
ဆရာလေးဂါမဏီဇော်အား ဗျူးလေ
ဆော့၏။

ဆရာလေးဂါမဏီဇော်က ပဋ္ဌာန်း
အရားနှင့်စပ်သမျှကို မေးလေတိုင်း
ဆန္ဒာနှင့်အောင် မြေကြားပေးနေလေ
ရာ ကြာတော့ ပဋ္ဌာန်းရှင်းတမ်းစာအုပ်
အလေးကို ထုတ်ပေးလိုက်ရလေတော့
၏။

ပဋ္ဌာန်းတရားသည်ကား အရွတ်
အဖတ် သက်သက်သာမဟုတ် အလုပ်
အကံတွေ သဘောထား အပြည့်ပါရှိ
၏။

ပုဒ္ဓဂေါပမ္ဘူ

စောလင်းမြေမြှောက်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

အောင်ပေတိပု

ကျင့်စဉ်

လေရာ အားထုတ်နိုင်ပါက အကျိုး
ကျေးဇူးမှာ ပြောလို့မကုန် ရေးလို့မကုန်
အောင် အနှစ်သာရနှင့် ပြည့်စုံလှပေ
တော့၏။

ကျွန်ုပ်က ထိုအကြောင်းများကို
စဉ်းစားနေခိုက် ဆရာဆောင်း ရောက်ရှိ
လာလေ၏။

'ဘကြီးအောင်ရေ... ဟိုနေ့က

ဆရာဦးနေထွန်း ပြောနေတဲ့ ပဋ္ဌာန်းက
အခု တစ်မြို့လုံးဘုရားတွေမှာ ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်နေတဲ့ ပဋ္ဌာန်းပဲ မဟုတ်လား'
'အေး... ဟုတ်တယ်ဟ၊ မောင်ရင်
ဘာသိချင်လို့လဲ'

'ပဋ္ဌာန်းစာက အလွန်တန်ခိုးကြီး
တယ်၊ အကျိုးကျေးဇူးကလဲ အရမ်း
ကြီးတယ်ဆိုလို့ စိတ်ဝင်စားတာနဲ့ မေး
နုပုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁



◆ ကဿပမြတ်စွာဘုရားပုံတော်



◆ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပုံတော်

ကြည့်တာပါ'

'ဟုတ်တာပေါ့ ကိုရင်ရယ် ရှင်တော် မြတ်ဘုရားတောင်မှ ပဋ္ဌာန်းတရား တော်ကြီးကို ခုနစ်ရက် ခုနစ်လီ ဆင်ခြင်တော်မူပြီးမှ ရောင်ခြည်အစုံကို ရရှိတော်မူခဲ့တာပဲ'

'အဲဒီအကြောင်း ကျွန်တော့်ကို ပြော ပြပေးစမ်းပါ။ ကြည့်ညိုချင်လို့ပါ'

'အေးပါ... ငါ့သိသလောက်တော့ ပြောပြပါမယ် ဒီလိုကွ...

မဟာသတ္တရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန် လပြည့်နေ့ညကျော်လွန်တဲ့ အရှုတ် မတက်မီအချိန်ကလေးမှာ ရှင်တော် ဂေါတမဟာ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ် ရခဲ့ တယ်။

ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်က စပြီး (၇)ရက်တိုင်တိုင် ပလ္လင်္ကသတ္တဟ

အဖြစ် မဟာဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင်မှာ (၇)ရက်ပတ်လုံး ဖလသမာပတ် ဝင်စား တော်မူတယ်။

ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၈)ရက်က လပြည့်ကျော်(၁၄)ရက်အထိ ဗောဓိပင် ရဲ့ အရှေ့မြောက်ထောင့်မှာ အနိမိသ သတ္တဟအဖြစ် မတ်တတ်ရပ်ပြီး မလှုပ် မယှက် မဟာဗောဓိပင်ကို မျက်တောင် မခတ်(၇)ရက်တိုင်တိုင် ရှုစားတော်မူ တယ်။

ကဆုန်လကွယ်နေ့က နယုန် လဆန်း(၆)ရက်အထိ ပလ္လင်တော်နဲ့ အနိမိသအကြား အရှေ့မှ အနောက်သို့ အနောက်မှအရှေ့သို့ စကြိုတော်မှာ (၇)ရက်တိုင်အောင် မရပ်မနား စကြို ကြွတော်မူတယ်။

နယုန်လဆန်း(၇)ရက်နေ့မှ လဆန်း

(၁၃)ရက်နေ့အထိ မဟာဗောဓိပင် အနောက်မြောက်ထောင့်မှာ နတ်ငါး ဖန်ဆင်းလှူဒါန်းထားတဲ့ "ရတနာ ယရရွှေစံအိမ်"မှာ ထက်ဝယ်ခွဲ ထိုင်တော်မူကာ အဘိဓမ္မာပိတ္တ တရားတော်မြတ်ကို သုံးသပ်ထော် တယ်။

အနန္တနယ သမန္တပဋ္ဌာန်းကျော် တော်ကြီးကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်ထော် သောအခါ သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်ထော် သည် ရွှင်လန်း ကွန်မြူးတော်မူစရာ "ရောင်ခြည်တော် ၆-သွယ် ထွန်းလင်း တောက်ပတော်မူခဲ့တယ်။ ပဋ္ဌာန်းစာအုပ်တွေမှာ ဖတ်မှတ်ကြည့် တယ်။ ကိုဆောင်းလဲ လေ့လာကြည့် ပေါ့'

'တကယ်တော့ ငါ့လဲ ပဋ္ဌာန်းတော်

မြတ်ရွှေစာကို ဘာမှ ရေရေရာရာ သိသေးတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ငါ့ရဲ့ ဆရာအရှင် ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိက ပဋ္ဌာန်းကျင့်စဉ် ပေးဖူးတယ်။

ပေးတာမှ အများကြီးမှ အများ ကြီးပါပဲ ငါ့လူရယ်။ အနည်းအပါး လောက်ပဲ ဆောင်းပါး ရေးဖူးသေး တယ်။ ဒီတော့ ပဋ္ဌာန်းနဲ့စပ်သမျှ တွေကို တတ်နိုင်သရွေ့ ရှာဖွေ ဖတ်မှတ်နေရတာပေါ့'

'ဒါလိုဖြင့် မခက်ခဲဘူးဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို အလွယ်ဆုံး ပဋ္ဌာန်း ကျင့်စဉ်တစ်ခုလောက် မျှဝေပေးပါ ဗျာ'

ဟု တောင်းဆိုလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'ဆိုကြပါစို့ကွာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ

ပွင့် တော်မူကုန်ကြပြီးတဲ့ ဘုရားရှင် တွေထဲက ဗုဒ္ဓဘာသာတိုင်းသိတဲ့ ဘုရားလေးဆူရှိတယ်။ အဲဒီ ဘုရား လေးဆူကလဲ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်များရဲ့ နောက်ဆုံးမှာ ရှိနေ တာဆိုတော့ ကိုရင်လဲ သိလောက်ပါ တယ်'

'သံ ဂုံ ပ မလို့ အတိုကောက် ရေး သားကြတဲ့ ဘုရား(၄)ဆူလား'

'အေး... ဟုတ်တာပေါ့ ဘွဲ့အမည် တော် အပြည့်အစုံကတော့...

- ၁။ ကကုသံမြတ်စွာဘုရား။
- ၂။ ကောဏဂုံမြတ်စွာဘုရား။
- ၃။ ကဿပမြတ်စွာဘုရား။
- ၄။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ဆိုတဲ့ ဘုရား(၄)ဆူပါပဲ။ အဲဒီဘုရား (၄)ဆူနဲ့ ပဋ္ဌာန်းကျင့်စဉ်ကို ဆရာတော် ကြီးက ချီးမြှင့်ထားဆိုတော့ အလွယ် ဆုံးပါပဲကွာ။

ကျင့်စဉ်အမည်ကိုတော့ "ဗုဒ္ဓလေး



သံ-ဂုံ-ပ-မ ဘုရားလေးဆူ ရုပ်တော်မူပုံ

ဆူ အောင်တော်မူကျင့်စဉ်" လို့ ပေး ထားတယ်။

ကျင့်စဉ်ဇာတ်

- ၁။ ကျင့်စဉ် စတင်ရမည့်နေ့ကတော့ စနေနေ့ မနက်(၆:၀၀)မှ (၇:၃၀) အချိန်အတွင်း စတင်ရပါမည်။
- ၂။ တန်ခိုးကြီးစေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါ ထောင့်မြို့ဟ်တိုင်မှာ အင်္ဂါနေ့ဖွား ကကုသံ မြတ်စွာဘုရားအား သောတ္တိယ မြက်ထမ်းသမား လှူ ထားသော မြက်ရှစ်ဆုပ်ပလ္လင် တော်၌ ထိုင်တော်မူဟန်ပုံတော်ကို ရည်မှတ်၍ "မိမိ၏ ဦးနှောက် ရတနာအိမ်တွင် တည်နေ စံနေ တော်မူပါဘုရား" ဟု မေတ္တာခံယူ ပါ။
- ၃။ နတ်မင်းကြီး(၄)ပါးနှင့် ဆန္ဒရှိရာ ဒေဝတာများကို ပင့်ဖိတ်ပါ။
- ၄။ မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်း၊ ပန်း၊

ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်း အမွှေး တိုင်များဖြင့် ထွန်းညှိ ဆက် ကပ် လှူဒါန်းပါ။

၅။ သီလခံယူ၍ ပရိကံအမူ ပြီး သောအခါ အောက်ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပါ။

၆။ ဟေတုပစ္စယော တစ်ခေါက် ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး (၃)ပတ် စိပ်ပါ။

၇။ အာရမ္မဏပစ္စယော တစ် ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။

၈။ အဓိပတိပစ္စယော တစ် ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။

၉။ အနန္တရပစ္စယော တစ်ခေါက် ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး (၃)ပတ် စိပ်ပါ။

၁၀။ သမနန္တရပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။

၁၁။ သဟဇာတပစ္စယော တစ်ခေါက် ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။

ပြီးစီးပါက ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဓေသ (၉) ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

ဆုတောင်းရန်

'ကကုသံမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ပိတ် များ၊ တန်ခိုးတော်၏ အာနုဘော်များကြောင့် တပည့်တော်အား... ဆုကြီးရရှိပါပေယျား' ဟု မိမိအလိုရှိသော ဖြစ်နိုင်သည့် ဆုအား တောင်းပါ။

မေတ္တာဗို့ အမျှဝေပါ။ သာဓု အနုမောဒနာပြု၍ လိုရာဌာန ပြန်ပို့ပါ။

တနင်္ဂနွေနေ့

နံနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)

နတ္ထဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပုံစု

အချိန်အတွင်း ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်တွင်...

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဖွားတော်မူသော "ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရား" အား ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ထက်ဝယ် တည်တော်မူပုံကို ရည်မှတ်၍ "မိမိ၏ လက်ယာဘက် ရင်အုပ်ရတနာထက်တွင် တည်နေစံနေတော်မူပါဘုရား" ဟု မေတ္တာခံယူပါ။

နတ်မင်းကြီးလေးပါးနှင့် ဆန္ဒရှိရာ ဒေဝတာများကို ပင့်ဖိတ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖွား ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

သီလခံယူ၍ ပရိကံအမှုပြီးသော အခါ သမာဓိအား ထူထောင်၍ အောက်ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပူဇော်ပါ။

- ⊙ အညမညပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
- ⊙ နိဿယပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
- ⊙ ဥပနိဿယပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
- ⊙ ပုရဇာတပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
- ⊙ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
- ⊙ အာသေဝနပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။

ပြီးစီးပါက ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဓေသ (၉) ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

၂၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်း



• ကောဏာဂုံကြီးစိပ်ပူဇော်ရန်အတွက် ဆန်တော်များဖြင့် ချောင့်ကာ နတ်မင်းတော်များကို ပြန်လည် [၁-၉-၂၀၀၉] အနု...ဆည် ဝေါက်ရွာ၊ ရွှေမြို့။

ဆုတောင်းရန်
 'ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ပိတ်များ တန်ခိုးတော် အာနုဘော်များကြောင့် တပည့်တော်အား... ဆုကြီး ရရှိပါစေသော' ဟု မိမိအလိုရှိသော ဖြစ်နိုင်သည် ဆုကို တောင်းပါ။
 မေတ္တာပို့ အမှုဝေပါ။
 သာဓု အနုမောဒနာပြု၍ လိုရာဌာန ပြန်ပို့ပါ။
 တနင်္ဂနွေနေ့
 နံနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)အချိန်အတွင်း...
 ကြာသပတေး ဂြိုဟ်တိုင်ရှေ့တွင်...

ကြာသပတေးနေ့ ဖွားတော်မူသော "ကဿပ မြတ်စွာဘုရား" အား မဟာပထဝီမြေထုအား သက်သေပြနေဟန် ပုံတော်ကို ရည်မှတ်၍ "မိမိ၏ လက်ဝဲဘက် ရင်အုပ်ရတနာထက်တွင် တည်နေစံနေတော်မူပါဘုရား" ဟု မေတ္တာခံယူပါ။

နတ်မင်းကြီးလေးပါးနှင့် ဆန္ဒရှိရာ ဒေဝတာများကို ပင့်ဖိတ်ပါ။

ကြာသပတေးနေ့ဖွား "ကဿပ မြတ်စွာဘုရား" အား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

သီလခံယူ၍ ပရိကံအမှုပြီးသော အခါ သမာဓိအား ထူထောင်၍ အောက်ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပူဇော်ပါ။

- ⊙ ကပ္ပပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
 - ⊙ ဝိပါကပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
 - ⊙ အာဟာရပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
 - ⊙ ဣန္ဒြိယပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
 - ⊙ ရှာနပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
 - ⊙ မဂ္ဂပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။
- ပြီးစီးပါက ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဓေသ (၉) ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

ဆုတောင်းရန်
 'ကဿပမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ပိတ်များ တန်ခိုးတော် အာနုဘော်များကြောင့် တပည့်တော်အား... ဆုကြီး ရရှိပါစေသော'

ဟု မိမိအလိုရှိသော ဖြစ်နိုင်သည် ဆိုကို တောင်းပါ။

မေတ္တာပို့ အမျှဝေပါ။

သာဓု အနုမောဒနာပြု၍ လိုရာဌာန ပြန်ပို့ပါ။

အင်္ဂါနေ့

နံနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)အချိန် အတွင်း...

တန်ခိုးကြီးစေတီတော်၏ သောကြာ ငြိဟ်တိုင်ရှေ့တွင်...

'သောကြာနေ့ပွားတော်ပူသော "ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား" အား ရဟန္တာအရှင်သျှင်တို့ကို အား တရားယောကြားနေပုံကို ရည်မှတ်၍ ယိမ်း၏ ရင်ဝရတနာထက်တွင် တည်နေ စံနေတော်မူပါဘုရား' ဟု မေတ္တာခံယူပါ။

နတ်မင်းကြီးလေးပါးနှင့် ဆန္ဒရှိရာ ဒေဝတာများကို ပင့်ဖိတ်ပါ။

* သောကြာနေ့ပွား ရှင်တော်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေ ချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ထွန်းညှိ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

သီလခံယူ၍ ပရိတ်အမှုပြီးသော အခါ သမာဓိအားထူထောင်၍ အောက် ပါအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပူဇော်ပါ။

❶ သမ္ပယုတ္တပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး (၃)ပတ် စိပ်ပါ။

❷ ဝိပုယုတ္တပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။

❸ အတ္ထိပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။

❹ နတ္ထိပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။

❺ ဝိဂတပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို

ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။

❶ အဝိဂတပစ္စယော တစ်ခေါက်ဆို ပုတီး တစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၃)ပတ် စိပ်ပါ။

ပြီးစီးပါက ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဓေသ (၉) ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ။

ဆုတောင်းရန်

'ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ဟိတ် များ တန်ခိုးတော် အားတော်များကြောင့် တပည့်တော်အား... ဆုကြီး ရရှိရပါစေသော' ဟု မိမိအလိုရှိသော ဖြစ်နိုင်သည် ဆိုကို တောင်းပါ။

မေတ္တာပို့ အမျှဝေပါ။

သာဓု အနုမောဒနာပြု၍ လိုရာဌာန ပြန်ပို့ပါ။

ကျင့်စဉ်တော်မှာ (၄)ရက်တည်း သာ ဖြစ်လေရာ အားထုတ်အဓိဋ္ဌာန်ရ မည့်ရက်မှာ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ နှင့် အင်္ဂါနေ့များသာ ဖြစ်လေ၏။

သို့ဖြစ်လေရာ ကျန်ရှိသော နေ့ရက် များတွင် မိမိတို့ စိတ်ဆန္ဒအားလျော်စွာ အားထုတ်နိုင်ကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓလေးဆူ အောင်တော်မူ ပဋ္ဌာန်း ကျင့်စဉ်တော်

ကြီးကို (၇)ကြိမ် ပြည့်မြောက် အောင်အားထုတ် ကြည့်ပါကလက် တွေ့ အကျိုး

တရားများကို ကိုယ်တွေ့ လက်ခံရရှိ နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

(၇)ကြိမ်စေ့ပါက (၂၈)ရက်ရှိပြီ ဖြစ်လေရာ ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော နှစ်လျှိုပ်ရှစ်ဆူဘုရားရှင်တို့အား ပူဇော် ပြီး ဖြစ်လေတော့၏။

(၂၈)ဆူသော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးများ၏ ဂုဏ်ဟိတ်တော်၊

တန်ခိုးအားတော်တော်များ၏ ရအပ် သော အကျိုးများကိုသာမက "ထူးချွန် ထက်မြက်ခြင်း" တည်းဟူသော အသိ အမြင်ပညာကိုပါ လက်ဆောင်ကောင်း အဖြစ် ရရှိနိုင်ပါကြောင်း မျှဝေလိုက် ရပါသည်။

ကျင့်စဉ်တော်၏ ထူးခြားချက်မှာ အံ့ဩဖွယ်ရာ မိတ်ဓာတ်များသာ ဖြစ် လေ၏။

"အင်္ဂါနေ့ပွား" ကကုသ်မြတ်စွာ ဘုရား၏မွေးနေ့သည် "စနေနေ့" နှင့် မိတ်ဖြစ်နေလေသည်။

"ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ပွား" ကောဏဂုံမြတ်စွာ ဘုရား၏ မွေးနေ့သည် "တနင်္ဂနွေ" နှင့် မိတ်ဓာတ်ဖြစ်နေလေသည်။

"ကြာသပတေးနေ့ပွား" ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏ မွေးနေ့သည် "တနင်္လာနေ့" နှင့် မိတ်ဓာတ်ဖြစ်နေ လေသည်။

"သောကြာနေ့ပွား" ရှင်တော် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ မွေးနေ့မှာ လည်း "အင်္ဂါနေ့" နှင့် မိတ်ဓာတ်ဖြစ် နေကြောင်းကို တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်...

အင်္ဂါ + စနေ	= ၃+၇ = ၁၀
ဗုဒ္ဓဟူး + တနင်္ဂနွေ	= ၄+၁ = ၅
ကြာသပတေး + တနင်္လာ	= ၅+၂ = ၇
သောကြာ + အင်္ဂါ	= ၆+၃ = ၉
ပေါင်းလဒ် =	၃၀ = ၃+၁ = ၄

ဖြစ်လေရာ ၄ ကို တိုင်ထူကြည့်ပါက ၁နေ့တိုင်ထိပ် နဝင်းဖြစ်နေသော ကြောင့် အောင်မြင်ခြင်း၏ အထိမ်း အမှတ်လက္ခဏာသာ ဖြစ်ပါကြောင်း ဉာဏ်မီသမျှ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင်ရွှေမြတ်(စစ်ကိုင်းတောင်)



အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၉၆)

福寿双全

Fú Shòu Shuāng Yú

ပူ ရှိ ရှမ်း ထို

သုခသက်ရှည်မောင်နှံကြိုးထုံး

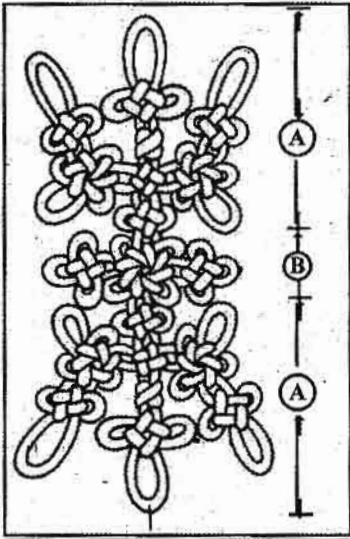
ချမ်းသာသုခနှင့် သက်ရှည်ကျန်းမာခြင်း မင်္ဂလာနှစ်ပါး ပေါင်းစည်းထားသော မောင်နှံကြိုးထုံးနည်းဖြစ်ရာ မင်္ဂလာနှစ်ပါး အမြတ်ပြု၍ မိမိ လေးစားကြည်ညိုရသော အလေးအမြတ်ထားရသော အမှုကိစ္စ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အချို့ပေါ် သကာလောင်း၍ လိုရာ အသုံးပြုနိုင်ကြပါမည်။

မိမိ အလိုရှိရာ ရောင်စုံကြိုးထုံးနှင့် အတူ သွပ်နန်းကြိုး (သို့မဟုတ် အလားသဏ္ဍာန်တူ ညွတ်ကွေး၍ရသော သဏ္ဍာရောင်) တစ်ချောင်း လိုအပ်ပါသည်။

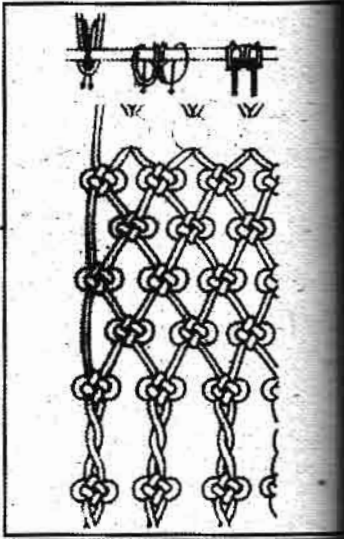
အလျားမှာ မိမိပြုလုပ်လိုသော ကြိုးထုံးပမာဏနှင့် ချင့်ချိန်ရန်ဖြစ်သည်။ ယင်းကို ဘဲဥပုံကွေးထားပါ။ လက်ကောက်တစ်ကွင်းကို ဘဲဥပုံကွေးညွတ်

၅၅၅၆၆

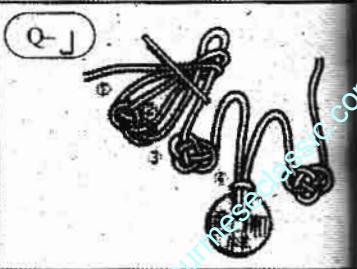
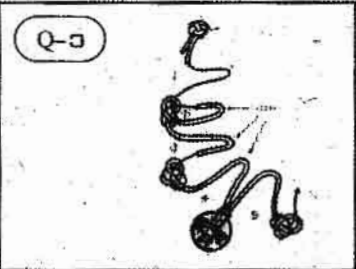
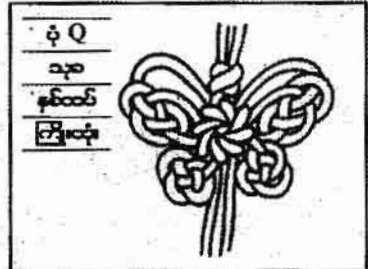
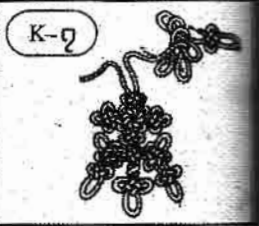
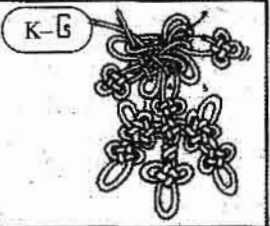
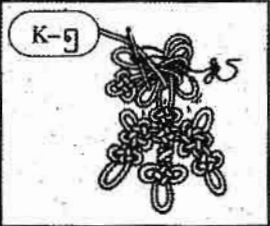
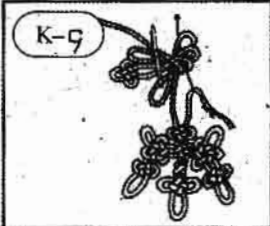
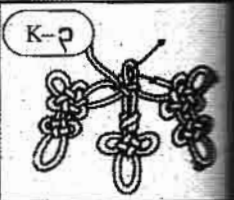
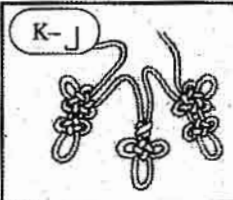
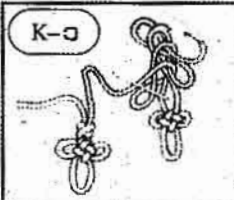
ကျပ် ကြိုးထုံးပညာ

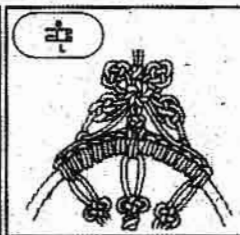
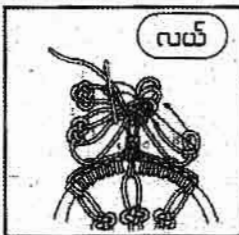
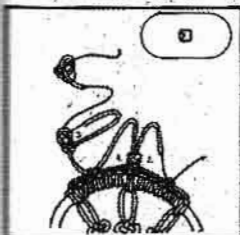
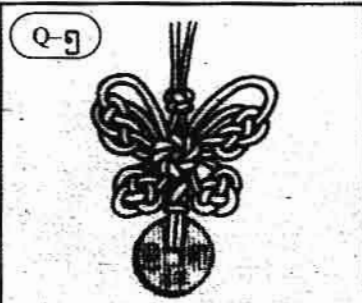
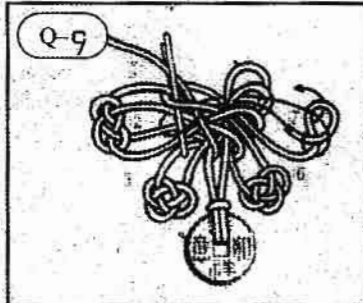
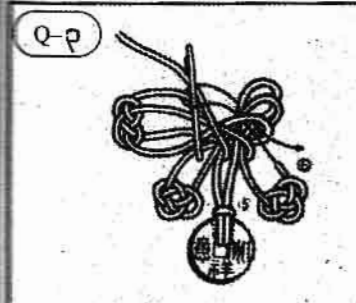


▲ န K (သက်ရှည်ကျန်းမာကြိုးထုံးနည်း)



▲ အာဝဠာကြိုးထုံးနည်း





၍လည်း ရပါသည်။
 ရှေးဦးစွာ ထိုနန်းကြိုးကွင်းအတွင်း ထည့်သွင်းချည်နှောင်မည့် ကြိုးထုံးနည်းကို လေ့လာပါမည်။ ဤကြိုးထုံးပုံစံကို သက်ရှည် ကျန်းမာကြိုးထုံးဟု ခေါ်သည်။

ဤပုံကို K ဟု သတ်မှတ်ပါစို့...

အလယ်တွင် ပုံစံ(B)ကို ဗဟိုပြု၍ ပုံစံတူ(A)နှစ်ခု အထက်အောက် ကြေးမုံရိပ်ပြန်သကဲ့သို့ ထုံးနှောင်ထားသည်။

ဤပုံ K ကို ထုံးနှောင်ရန် အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်းကို ဖော်ပြပါမည်။ လေ့လာကြည့်ပါ။

ထို့နောက် ပုံ(၁)မှ (၇)အထိကို သေချာစွာ ကြည့်၍ ထုံးနှောင်ပါ။ ပုံအတွက် ဖြစ်၍ K(၁)၊ K(၂) စသဖြင့် ညွှန်းပါသည်။

K(၇)မှ ဆက်၍ ပုံ(K)ရအောင် ဆက်၍ထုံးပါ။ ပုံ K သည် သတ္တကွင်း အလယ်အတွင်း ထည့်သွင်းရန်ဖြစ်၍ ယင်းသည် သက်ရှည်ကျန်းမာ ကြိုးထုံး

ဖြစ်ပါသည်။
 ထို့နောက် သုခနှစ်ထပ်ကြိုးထုံးနည်းကို ဆက်ပါမည်။ သုခနှစ်ထပ်ကြိုးထုံးပုံစံကို ပုံ Q ဟု သတ်မှတ်ကြပါစို့။

 Q(၁)မှ Q(၅)အထိ သေချာစွာ ကြည့်ရှုထုံးနှောင်ပါ။

သက်ရှည်ကျန်းမာ ကြိုးထုံးပါဝင်သော သတ္တကွင်း၏ အောက်တွင် ချည်နှောင်ရန်ဖြစ်သည်။ ပန်းပွား သို့မဟုတ် ဒေါင်းပြားကို ချိတ်ဆွဲထားလေ့ရှိကြသဖြင့် ဒေါင်းပြားနှင့် တွဲဖက် ထုံးနှောင်ပုံကို ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။

သတ္တကွင်းအထက်တွင်လည်း ဤ (သုခနှစ်ထပ်)ပုံစံအတိုင်း ချည်ထုံးပါ။ အပေါ် အထက်ပိုင်းဖြစ်၍ ဒေါင်း ပန်းပွားများ ချည်ရန် မလိုပါ။

အထက်ပိုင်းကို သတ္တကွင်းနှင့် တွဲဖက် ထုံးနှောင်ခြင်းကို အောက်တွင် ကြည့်ပါ။

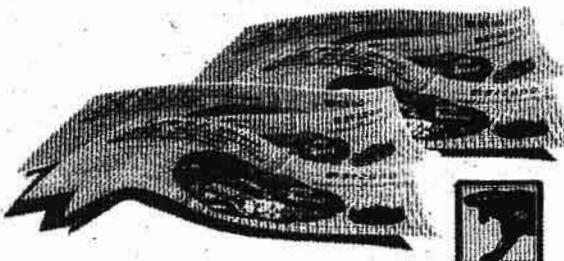
သုခသက်ရှည်မောင်နံ့ ကြိုးထုံး (ပန်းပွားနှင့် တွဲဖက်ထားသည်။)



◆ ပုံစံအထင်တန်ဆာ

 အလိုရှိရာအတွက် မင်္ဂလာနိမိတ်ဆောင် သုံးစွဲနိုင်ကြပါစေ။

ဟူရင်းစီ



၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွက်
ဇာတ်ကြီးငါးပါးစိုးစိုးမှည့် အောင်ဘာလေ

ထိုက်ဆူငွေ



ဒီဇင်ဘာလတွင် ထိုက်ကြီးများနှင့် နီးစပ်ကံထူးနိုင်ကြစေရန် ၇၊ ၂၊ ၁၊ ၅ ဂဏန်းခြေများကို ရွေးချယ်ကာ ၈၊ ၉၊ ၁၊ ၀ အက္ခရာများနှင့် တွဲဖက် ကံစမ်းသင့်ပါသည်။

မိမိမွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်း များကို အသုံးပြုလိုပါလျှင် အောက်တွင် ကြည့်ပါ။

ဥပမာ။ ။ ကြွက်နှစ်ဖွားသည် မိမိ၏ နေအိမ်၏ မြောက်ဘက်(၁)လမ်းကျော် ရှိ ထိုက်ကံမှတ်အရောင်းဆိုင်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ ထိုက်ခိုင်သည်။ အင်္ဂါ သားသမီးတစ်ဦးကို အဖော်ပြုသွား

မွေးနှစ်	ကံပွင့် ဂဏန်း	လာဘ်ပွင့် အရောင်	ကံပွင့်အရပ်	တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သူ	ကံပွင့်နေ့
ကြွက်	၁	အပြာ	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ရွှား ကျား	၈	အညို	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ယုန်	၃	အစိမ်း	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
နဂါး ခြေ	၄	အစိမ်းရင့်	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	၉	အနီ	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ဆိတ် မျောက်	၂	ဖြူ	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ကြက်	၇	ဝှေ့	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
မွှေး ဝက်	၆	အဖြူ	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့

၂၀၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြင်း။ သူနှင့် စပ်တူ ကံစမ်းခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်ပေသည်။

ထိုက်ကံမှတ် အရောင်းဆိုင် တည် ရှိရာ ဌာနဗလအင်အား ရယူလိုပါက...

မြစ်ချောင်း၊ ပင်လယ်ကမ်းစပ်၌ ဆိုင်များ၊ ဆိပ်ကမ်း၊ လှေဆိပ်ရေဆိပ်၊ လှေသင်္ဘောများတွင် ရောင်းချသော ဆိုင်များ၊ စားသောက်ဆိုင်ကြီးများ၊ အဖျော်ယမကာအရောင်းဆိုင်၊ ငါး ငါးခြောက်၊ ရေထွက်ပစ္စည်း အရောင်း ဆိုင်၊ ရေစက်၊ ရေပေးစေရာဌာန ရေလှောင်ကန်များအနီးရှိ ဆိုင်များတွင် ရွေးချယ် ကံစမ်းနိုင်ပါသည်။

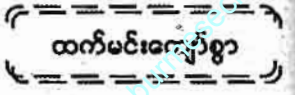
ဆိုင်မျက်နှာတွင် ပင်လယ်ကမ်းခြေ ရှုခင်းပုံများ၊ စိမ်းစမ်း ရေတံခွန်ပုံများ အပြာရောင်လွှမ်းသော အဆင် တန်ဆာများ တည်ရှိပါက ပို၍ လာဘ် ကောင်းစေပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် မြစ်ကူးချောင်းခြားခရီးသွားရစဉ် ကံစမ်း ခြင်းလည်း အကျိုးထူးပေးပါလိမ့်မည်။

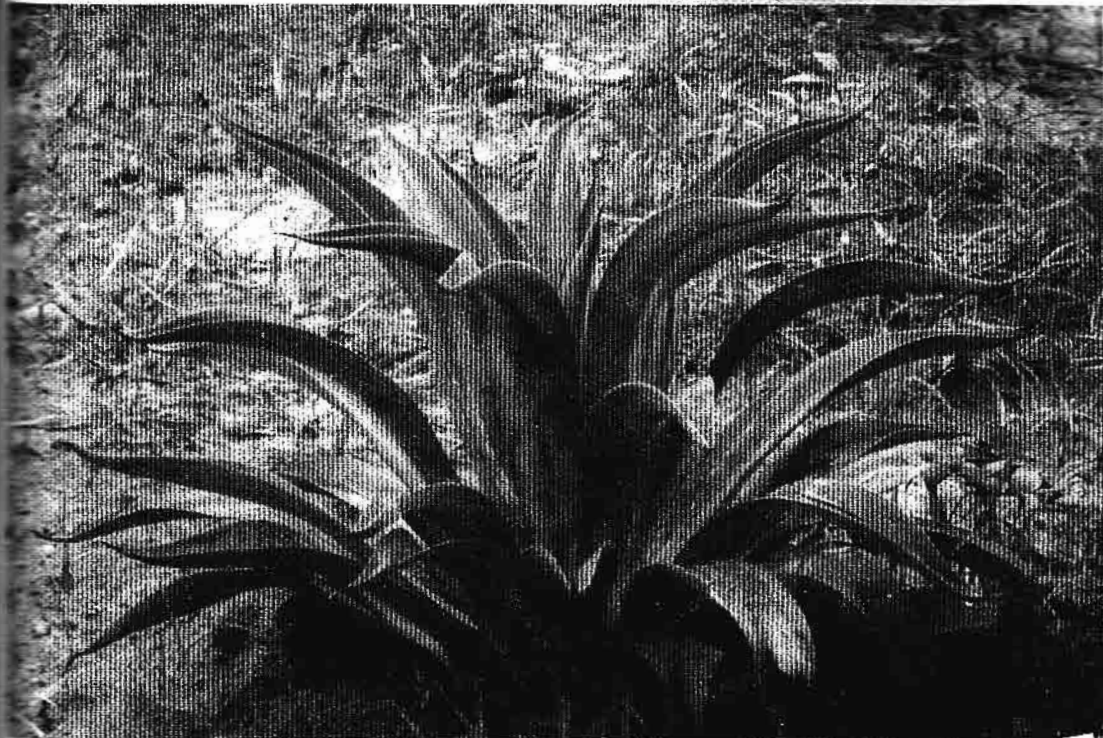
ထိုက်မြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် သောက်တော်ရေ (၉) ခွက်ကို ဘုရားရှင်အား ကပ်လှူကာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကုသိုလ်တစ်ခုခု ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးလျှင် သမ္မာဒေဝများထံ ငွေကြေး ပွင့်လင်းစေကြောင်း တိုင် တည် ဆုတောင်းပါလေ။

အများကိုးကွယ်သော စေတီပုထိုး တွင် ကပ်လှူလိုပါက တောင်အရပ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဗြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူ ဆု တောင်းပါ။

ပုယင်း ဇာတ်ကြီးငါးပါး၊ အကုအညီ မြင့် ထိုက်ကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြ

၀၀၁





ကမ္ဘာ့ကတ်တစ်ထောင်ဂဗုန်းပင်

လက်ဖက်ရည်

အိမ်ခြေအေးချမ်း၍ ဘေးရန်ကင်းစေသည့်

ကမ္ဘာ့ကတ်တစ်ထောင်ဂဗုန်း

အပင်ပုံစံကား နာနတ်ရိုင်းပင်နှင့် ဆင်တူသည်။ အရွက်အနား တစ်လျှောက်တွင် ကြမ်းတမ်းသော ဆူးများ ဖုံးအုပ်ပါ။ ရွက်စိမ်းဖားဖားကြီးများက အိမ်ခြေအေးချမ်းစေရန်နှင့် ဆင်တူသည်။

အရွက်အလယ်ပိုင်းသည် ကွေးဝိုက် (ခွေး) နေကာ ရွက်ဖျားက အထက်သို့ ဆွဲတက်နေသည်မှာ ကမြေသည်၏ ဆွဲပျောင်းသော လက်ချောင်း သတ္တန်အလား မြင်တွေ့ရတတ်သည်။

သူ၏ ထူးခြားချက်ကား နေရာရွှေ့ပြောင်းတတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အပင်ကုသမှုများပြီး နောက်တစ်ဖန် ပြန်လည်

ပေါက်ရောက် ရှင်သန်လာသောအခါ နေရာပြောင်းရွှေ့ ပေါက်ရောက်တတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

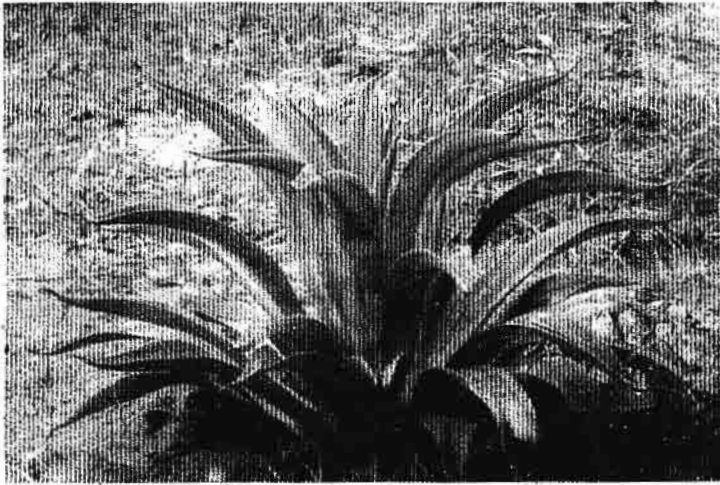
အချို့နေရာ ဒေသများတွင် စိုက်ပျိုးထားခြင်း မရှိသော်လည်း သူ့အလိုအလျောက် ပေါက်ရောက်လာတတ်သည်။

[ရွှေတောင်မြို့နယ် ဆင်သေရွာ၊ ဆည်ကြီးရွာတို့အနီးရှိ ရွှေစက်မြောင်းတောရ ဂဟဇ္ဈာ(၈၀)သိမ်မြေအတွင်း အလယ်ဗဟို၌ရှိသော မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက် မျက်နှာစာ၌ တစ်ကော်တစ်ချက်စီ ရံ၍ ပေါက်

ရောက်နေသည်။ မည်သို့ ရောက်ရှိလာသည်၊ မည်သူ စိုက်ပျိုးခဲ့သည်ကို မသိရှိရကြောင်း တောရဆရာတော်ဦးကောဏ္ဍညက မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။]

ကမ္ဘာ့ကတ်တစ်ထောင် ဂဗုန်းပင်ကောင်းစွာ ရှင်သန်ပွားစီးသော အိမ်ခြေသည် သန့်ရှင်း သာယာအေးချမ်း၍ ရန်အပေါင်းမှ ကင်းဝေးစေသည်။

နတ်ပြည်၌သာ ပေါက်ရောက်သော အာသာဝတီနွယ်နီနတ်ပန်းကို ကမ္ဘာ့ကတ်တစ်ထောင်ဝန်းရံ စောင့်ကြပ်သည်ဖြစ်ရာ ကမ္ဘာ့ကတ်တစ်ထောင် ဂဗုန်းပင် ရှင်သန်သော မြေနေရာသည်လည်း



အာသာဝတီနတ်ပန်းရှိရာ နေရာကဲ့သို့ သန့်စင်အေးချမ်း ဘေးမသန်းဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

နေအိမ်ဂေဟာတွင် စိုက်ပျိုးပါက အိမ်မျက်နှာစာအဝင်ဝ တစ်ဖက် တစ်ချက်စီ၌ ဝဲယာရံ၍ စိုက်ပျိုးရသည်။ မိဘနှင့် သားသမီး၊ ဇနီးနှင့် ခင်ပွန်း၊ အတ္တနှင့် ပရ၊ လောကီအကျိုးနှင့် လောကုတ္တရာအကျိုးဘက်စုံ၊ မျက်နှာစာ စုံလင်ပြည့်ဝ ဝေဆာစေရန်ဖြစ် သည်။

လပြည့်လကွယ်နေ့များ (တတ်နိုင် ပါက ဥပုသ်နေ့တိုင်း)တွင် ဓာရဏ ပရိတ်တော်(၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ် ပွန်း ထုံထားသော ပရိတ်ရေ ပက်ဖျန်းပေးရ သည်။

စတင် စိုက်ပျိုးသောအခါတွင်လည်း သန့်သောမြေကို ပရိတ်သံနှင့်ရောကာ အောက်ခံပြု၍ စိုက်ပျိုးရသည်။ **သန့် သောမြေမှာသည်ကား...**

- (၁) သုဏ္ဍန်တစ်ပြင်
- (၂) ဆူး
- (၃) လမ်းဆုံလမ်းခွ
- (၄) အညစ်အကြေးအမှိုက်သရိုက်များ စွန့်ပစ် ရာ (အမှိုက်ပုံ) တို့နှင့် ကင်းဝေးသော မြေကို ဆိုလို

ပေသည်။ သမ္မာဒေဝများ၏ ကာရက စွမ်းအားများ ရယူစိုက်ပျိုးခြင်းဖြစ်ရာ ထိုနေရာတို့နှင့် ဝေးသောနေရာမှ မြေ ကို ယူရလေသည်။

ဤသို့ကောင်းစွာ စိုက်ပျိုးပြုစုပါက အထက်ပါအကျိုးများ ခံစားရသည့် အပြင် ခရီးလမ်းသွားလာရာတွင် ရန်ဘေးကင်းဝေးစေကြောင်း အပင် ခြေ၌ ဓာရဏပရိတ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကာ တိုင်တည် ဆုတောင်းနိုင်သည်ဟု သိရ ၏။

ထို့ကြောင့် ရွှေစက်မြှောင်တောရ တွင် မြင်တွေ့ရသော ကုမ္ဘာတစ်ထောင် ဂမုန်းပင်အနီးတွင် အိတ်ဆောင် ဝတ် ရွတ်စဉ်စာအုပ်ငယ်ကို ထုတ်ကာ ဓာရဏပရိတ်တော် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့ သည်။

ရွှေတောင်မြို့တွင် ခေတ္တနေထိုင်စဉ် ရန်သူမျိုးငါးပါးဘေးမှ လွတ်ကင်းစေ ရန်လည်း ဆုပန်ခဲ့လေသည်။

ထိုမှပြန်၍ ရွှေတောင်ဝန်းကျင်နေရာ တစ်စိုက်လှည့်လည် လှေလာပြီး နောက် ပြန်မည့်နေ့တွင် ရန်သူတစ်ပါး ဖြစ်သော "ခိုးသူ" အဖြစ် ယိုးစွပ်ခြင်းခံ ရသော်လည်း မကြာမတင် အချိန်တို အတွင်းမှာပင် ကောင်းစွာ လွတ်ကင်း

လွန်မြောက်ခဲ့ပေသည်။
ကုမ္ဘာတစ်ထောင် ဂမုန်းပင်၏ ကာရကပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်တကွ ရွှေစက် မြှောင်တောရတွင်းရှိ ဝေနေယျအားထု တို့အား ပြုပြင်သမျှ ကုသိုလ်အဖို့ အမှုပေးဝေပါ၏။ မိမိခန္ဓာန်ဝန်း လွယ်ကူစွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ကြပါစေ။
[ကုမ္ဘာတစ်ထောင် ဂမုန်း အကြောင်းပြောပြသည့် ဆရာထော် ဦးကောဏ္ဍညနှင့် အဘမောင်ငြိမ်း (ဆင်သေရွာ)တို့အား ကျေးဇူး အထူးတင်ရှိပါသည်။]

မှတ်ချက် ။ ။ ယကွငယ်ဘီလူး နတ်မှူးငယ် ကုမ္ဘာတစ်ထောင် ဆရာ သည် သာမန်ဘီလူးသာ ဖြစ်ပါ၏။ ဝိသေသပြုခွဲခြားပါက ဤသို့ ယူနိုင် သည်ဟု စာရေးဆရာ သက်လုံထ ပြောပြဖူးသည်။

'ယကွ ဆိုတာ ရကွ (ရက်ပ်ရုထု နီးစပ်သော အသံထွက်ရှိ၏)ဆိုတဲ့ သက္ကတစကားကလာတာ ရေဘီလူး လို့ ခေါ်တယ်။ ဒါကြောင့် ယကွ၊ ရကွ ဆိုပြီး ကုန်းနေဘီလူး၊ ရေပျော်ဘီလူး ရယ်လို့ ခွဲခြားရင်လဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ် ဟု ဆိုလေသည်။

ကုမ္ဘာတစ်ထောင် နတ်မှူးဖြစ်ပေသည်။ နတ်ဘီလူးတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သည် ဆို၏။ ယကွ၊ ဘီလူးများထက် ကမ္ဘာတစ် ထန်ခိုး ပိုမိုမြင့်မားကြသည်။

ထို့ကြောင့် ကုမ္ဘာတစ်ထောင် ဂမုန်းကို စိုက်ပျိုးသူသည် "ပြုခဲ့သည် ကံ မိမိထံ ပဲ့တင်ပြန်လာသည်" ဟု သတိမူကာ သုစရိုက်အမှုကိုအားထုတ် ကြပါက ကောင်းကျိုးလိုရာ ဝေဆာစွာ ခံစားရရှိနိုင်ကြပေမည်သာတည်း။

ထက်မင်းကျော်စွာ

တိမ်လှိုက်အပ်နှင့် ကုသသော

ရှေးရိုးဗျက်စိကုပညာ



ဒေါ်ရှင်ဘာမှ
ဗျက်စိကုပညာကြီး ဦးမောင်

သူရမင်းနိုင် (ဗျာပုံ)

တစ်ရက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဝန်ထမ်းဘဝက မိမိရေးမှတ်ထားခဲ့သော 'နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်များကို စာရေးစားပွဲပေါ်တွင် အစီအရိပ်ချကာ ၁၉၈၆၊ ၈၇၊ ၈၈ ခုနှစ်များအတွင်းက မိမိကူးယူမှတ်သားခဲ့ဖူးသော မျက်စိရောဂါကုထုံးဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရှာဖွေနေမိသည်။ အချို့မှတ်တမ်းစာအုပ်များမှာ အဖုံးများမရှိတော့ပြီ။ အတွင်းစာမျက်နှာများလည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှိမည်မထင်တော့။ အချို့စာရွက်များ ကျွတ်ထွက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်သည် စာရွက်တစ်ရွက်ချင်း လှန်လှောကာ ရှာဖွေရတော့၏။

'ဘာတွေများ သဲကြီးမဲကြီး ရှာနေရတာလဲ ဦးသူရကြီးရဲ့။ ခင်ဗျား ကြည့်ရတာနဲ့ ခင်ဗျားအစား ကျုပ် ခေါင်းနောက်လှတယ်ဗျာ။ ဘာလဲ မှတ်တမ်းစာအုပ်တွေကြားမှာ ငွေစက္ကူတွေ ညှပ်ထားမိလို့များ ပြန်ရှာနေတာလား'

မိမိအနီး မည်သည့်အချိန်က ရောက်ရှိနေလိုက်မှန်း မသိသော ဓမ္မမိတ်ဆွေကြီး ဦးလှမောင်က မေးမြန်းလိုက်၏။

'ငွေစက္ကူ မဟုတ်ပါဘူး ဦးလှမောင်ရယ် ကျုပ် ဖျာပုံမှာရှိစဉ်က မိတ်ဆွေ လက်ထောက် ပညာရေးပျံ့တစ်ဦး ပေးထားတဲ့ မျက်စိရောဂါဂါထာလေးနဲ့ ကုထုံးလေးတစ်ခုကို ရှာနေတာပါ။

အဲဒီ ကျုပ်မိတ်ဆွေ ပညာရေးပျံ့မှာက မျက်စိတိမ်စွဲတဲ့ရောဂါ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ သူ့ရောဂါကို ဖျာပုံမြို့နယ်အတွင်း ကျေးရွာတစ်ရွာက ဆရာတစ်ယောက်ဆီမှာ ကုသမှုခံယူခဲ့ရသတဲ့။ အဲဒီဆရာ မျက်စိရောဂါကုပညာဂါထာပန်းထားတဲ့ ဆီပန်းနဲ့ ရောဂါရှိနေတဲ့ မျက်လုံးကို မှုတ်ပေးရတာပါ။

ဆီပန်းပန်းကန်ကို အဝတ်ဖြူးနဲ့ အုပ်ထားပြီး မျက်စိကို ဆရာလုပ်သူက အဝတ်ဖြူပေါ်က ပြင်းပြင်းချင်း မှုတ်ပေးရတယ်။ ဝေကြာလို့

အဝတ်စကို ဖယ်ပြီး ကြည့်လိုက်ရင်ပဲ ဆီပန်းကန်ထဲမှာ တိမ်အစအနတွေက ရောက်နေတော့သတဲ့ဦး

ဒီလိုနဲ့ (၃)၊ (၄)ကြိမ် ရက်ဆက် မှုတ်ပေးပြီး တဲ့ အခါမှာတော့ သူ့မျက်စိစွဲတဲ့ရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းခဲ့ရတယ်လို့ ဆိုတာ ပါပဲဗျာ။

အဲဒီတုန်းက ရောဂါပျောက်သွားတော့ သူက ဆရာဆီမှာ ဆီမန်းဂါထာလေးကို တောင်းတော့တာပေါ့။ ဆရာကလဲ စေတနာဆရာ ဖြစ်ဟန်တူပါရဲ့။ သူ့ကို အဲဒီဂါထာပေးခဲ့သတဲ့ဗျာ။ ဒီတော့ သူက မျက်စိရောဂါသည် တွေ့တိုင်း လက်တည့်စမ်းတော့တာပေါ့ဗျာ။

အဲဒီဂါထာနဲ့ သူ ကုပေးလို့ သက်သာပျောက်ကင်းသွားတဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေကလဲ မနည်းတော့ဘူးလို့ ဆိုတာပါပဲ။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လဲ အဲဒီဂါထာလေး သူ့ဆီက တောင်းယူပြီး နေ့စဉ်မှတ်တမ်း စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ ကူးယူထားမိတယ် ဦးလှမောင်ရေ။ လိုတဲ့အခါ

သုံးဖို့ပေါ့ဗျာ။
ဟိုရက်ကတော့ ကျုပ်မိတ်ဆွေ စာပေသမားတစ်ယောက် ကျုပ်ဆီ အလည်ရောက်လာရင်း သူ့မှာ မျက်စိအတွင်းတိမ်ရောဂါကြောင့် စာမရေးနိုင်၊ စာမဖတ်နိုင်တော့တဲ့အကြောင်း ပြောသဗျာ။ ဒါနဲ့ ကျုပ်က မန္တလေးမှာ သွားပြီး ခွဲစိတ်ကုသဖို့ ပြောတော့...

'ဦးသူရရယ် ကျုပ်မှာ အဲဒီ မျက်စိရောဂါကုဖို့ ငွေ နှစ်ထိန်းပျိုး သုံးထိန်းပျိုးက ဘယ်မှာရှိပါလဲဗျာ။ ကျုပ်မှာ ဒီကနေ့ ထမ်းနှပ်မှန်အောင် စာဆိုငွေတောင် အနိုင်နိုင်ရယ်ပါ။ အဲသလောက်ငွေရဖို့ ဘယ်တတ်နိုင်ပါလဲ'

သူက ပြောတော့တာဗျို့။ ကျုပ်လဲ သူပြောတာ ကြားရတာနဲ့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါတယ်။ ဒါနဲ့ ငါ့မှာ ဟိုတုန်းက မျက်စိကု ဂါထာလေးတစ်ပုဒ် ရဖူးတာပဲ။ ပျောက်လို့ ပျောက်ငြား အဲဒီဂါထာလေးတော့ ပြန်ရှာနေတာဗျို့။ မတွေ့လို့ကတော့ ဖျာပုံက မိတ်ဆွေပညာရေးမှူးဆီ စာရေးတောင်းရတော့မှာပါပဲ'

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောမိသည်။
'ဦးသူရကြီး ခင်ဗျားဂါထာ ရှာမတွေ့လို့လဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်မနေနဲ့။ ဖျာပုံက မိတ်ဆွေဆီလဲ တကူးတက စာရေးပြီး စာစာင်းမနေပါနဲ့တော့ဗျာ။ ကျုပ်တို့ ရမည်းသင်းမြို့က ဝါးခွံတောရွာမှာ မျက်စိကုသမားတော်ကြီးတစ်ဦး ရှိပါတယ်။

အဲဒီဆရာကြီးနဲ့ ခင်ဗျားကို ကျုပ် ဆက်သွယ်ပေးမယ်။ အဲဒီဆရာကြီး ကုလို့ပျောက်တဲ့ မျက်စိရောဂါ ဝေဒနာ ရှင်တွေကလဲ ကျုပ်သိသလောက် မနည်းတော့ဘူးဗျ။ ပြီးတော့ အဲဒီ ဆရာ ကြီးနဲ့ ကုလို့က စောစောက ခင်ဗျား ပြောသလိုမျိုး ငွေကြေး မကုန်ကျပါ ဘူး။ သူက စေတနာဆရာကြီးဗျ။ သူ ပြောတဲ့ စကားလေးတစ်ခွန်း ရှိတယ်။

“ကျုပ်က ဆေးကုနေတာ လူနာတွေထက် ငွေလိုချင်လို့ ယူဟန်ပါဘူး။ ရောဂါဆိုရင် မုန်းလွန်းလို့”

တဲ့ဗျ။ ကျုပ်လဲ အဲဒီ သူ့စကား တစ်ခွန်းနဲ့ကိုပဲ သူ့ကို လေးစားသွား တော့တယ် ဦးသူရရေ။ အခုခေတ်မှာ ဒီလိုဆရာမျိုးကို ထမင်းထုပ်နဲ့ ရှာလဲ မတွေ့နိုင်တော့ပါဘူး’

ဟု ဦးလှမောင်က ပြောလေ၏။ သို့နှင့် အဆိုပါ ဆရာကြီးနှင့် တွေ့ဆုံ ပေးရန် ကျွန်ုပ်က သူ့ကို အပူကပ်ရ တော့သည်။

တစ်ရက်တွင် ရမည်းသင်းမြို့နယ်၊ ဝါးရုံတောအုပ်စု၊ ဝါးရုံတောရွာမှ မျက်စိကု မြန်မာသမားတော်ကြီး ဦးနောင်နှင့် သား ဆရာကိုထွေး မောင်တို့ ကျွန်ုပ်၏ ရမည်းသင်း သရက်ခြံနေအိမ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြို့က် မြို့က် ရောက်ရှိလာကြသည်။

သူတို့ကို ဦးလှမောင်က လွှတ်လိုက် ကြောင်း ပြော၏။ ဆရာကြီး ဦးနောင် မှာ အသက်(၇၀)ရှိပြီ ဆိုသော်လည်း သန်သန်မာမာ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် တွေ့ရသည်။ သားဖြစ်သူ ဆရာ ကိုထွေးမောင်မှာ အသက်(၃၀)မျှသာ ရှိသေးကြောင်းသိရ၏။

ဆရာကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ကိုယ်တိုင် မိတ်ဆက်အပြီး ဆရာကြီး၏ ပညာစဉ်ဆက်နှင့် ကုသ နိုင်သော မျက်စိရောဂါအမျိုးမျိုးကို



▲ ဦးနောင်အသား ဆရာ ကိုထွေးမောင်

ကျွန်ုပ်က မေးရသည်။ ဆရာကြီးက ကျွန်ုပ်ကို စာရေးသူ တစ်ဦးအဖြစ်နှင့်သာ သိထားသည် ဖြစ်ရာ သူက...

‘ကျုပ်ညာ အနွယ်ကတော့ ကုလားလူမျိုး ဆရာကြီးတစ်ဦးဆီက ရခဲ့တာလို့ ပြောရမှာပဲ စာရေးဆရာရေ၊ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြစ်ပိ ကျုပ် စိတ္တက (ဆရာဦးကျော်လှ) ထောင်တွင်းကြီး က ဝိနောဆရာ(ဦးရေချမ်း)နဲ့ ဝါးတောမှန်စီ ဘက်က(ဆရာလင်)တို့ သူငယ်ချင်း(၃)ဦး အောက်ပြည်အောက်ရွာမှာ နယ်လှည့်ပြီး စုတ်ထိုး ဆေးကုကြရင်း မျက်စိ ရောဂါကုတဲ့ ကုလားဆရာကြီးတစ်ဦးနဲ့ တွေ့သတဲ့ဗျ။ မင်းတို့စုတ်ထိုးတာ တစ်နေ့ ဘယ်လောက် ရလဲပဲ မေးတော့ ဆရာဦးကျော်လှက ပေါင် တစ်ပေါင်ထိုးရင် ငါ့မတ်ရတယ်လို့ ပြောတယ်။ ကုလားဆရာကြီးက မင်းတို့ ယ်ပန်းပါတယ်ကွ။ ငါ့နဲ့လိုက်ပြီး ငါ့အလုပ်ကို ကူပါ။ တစ်ယောက်ကို တစ်နေ့သုံးကျပ်ပေး မယ်။ မင်းတို့ငါ့ညာလဲ ရှာမယ့်လို ပြောတာနဲ့ အဲဒီသုံးယောက် ကုလားဆရာ ကြီးကို ကူညီရင်း ပညာသင်ခွင့်ရခဲ့ကြတယ်။ လေး၊ ငါးနှစ်လောက်အကြာ ပညာစုံ တော့ ကုလားဆရာကြီးက သူတို့ သုံးဦးကို တိမ်လိုက်အပ်အပါအဝင် မျက်စိကု ပစ္စည်းတစ်စုံစီနဲ့ မျက်စိကု ဆေးတစ်တောင်စီ ပေးပြီး မျက်စိကု စားကြပေတော့လို့ ပြောဆိုမှာကြားရင်း

လမ်းစရိတ် ဒါး(၁၅၀)စီပေးကာ ချင်းခွဲကြသတဲ့။

အဲဒီ ကျုပ်တို့ရွာက ဆရာဦးကျော် လှ ရွာပြန်ရောက်လာတော့မှ ဦးကျော် လှက သူ့တူ ဦးလှရွှေကို ပညာပေး တယ်။ ကျုပ်က သူ့ဆီက တစ်ဆင့် သင်ရတာပါ။ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ် နီး ပါပေါ့’

ဟု ဆရာကြီးက ပြောသည်။ ‘ဒါဆို ဆရာကြီးတို့ပညာက မြန်မာ ပညာ ဘယ်ဟုတ်လို့လဲ’ ကျွန်ုပ်က ပြော၏။

‘ကုလားဆရာကြီးဆီက ရခဲ့တာပဲ ဆိုတော့ ကုလားပညာရယ်လို့ ပြော မယ်ဆိုလဲ ပြောနိုင်တာပေါ့ဗျား။ ဒါပေ မယ့် အခု ဗမာ့လက်ထဲရောက်နေပြီပဲ ဗမာ့ပညာဆိုရမှာပေါ့ စာရေးဆရာရေ ကိုယ့်လက်ထဲမှာရှိတဲ့ပစ္စည်း တို့ပဲ ပစ္စည်းပေပလေ။

အခု စာရေးဆရာ လက်ထဲက ဘောလ်ပင်လေးဟာ တစ်ချိန်ကတော့ စတိုးဆိုင်ကပစ္စည်းပါပဲ။ အခု စာရေး ဆရာလက်ထဲ ရောက်နေမှတော့ စာရေးဆရာ ပစ္စည်းပဲပေါ့။ ကျုပ်ပြော တာ ဟုတ်ရဲ့လား’

ဆရာကြီးပေးသော ဥပမာကိုဖြင့် ကျွန်ုပ် ကြိုက်သွားရပါလေပြီ။

ဆရာကြီးက သူ ကုသပေးနိုင်သည့် မျက်စိရောဂါများနှင့် ပတ်သက်၍ စကားဆက်သည်။

‘ဝေဒနာရှင်ကသာ ကျုပ် ညွှန်ကြား တဲ့အတိုင်း လိုက်နာရင် ကျုပ် ကုပေး ဘူးဆိုတဲ့ ရောဂါက ခပ်နည်းနည်း စာရေးဆရာရေ။ ပဋိသန္ဓေကုန်း လွဲရင် ရောဂါနုစဉ် ကုမယ်ဆိုတ ကတော့ ကုလို့ရတာပါပဲ။ ပဋိသန္ဓေ ကုန်းကဖြင့် ကုလို့မရပါဘူး။ ကုမယ့် ရောဂါ ဆိုတာကတော့ မရှိ ဟုတ်တဲ့ ဘူး ရှိတော့ ရှိပါတယ်။’



တချို့ကတော့ တော်တော်ခက်
ထယ် စာရေးဆရာရေ။ ရောဂါတော့
ပျောက်ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာက
ဒါမလုပ်နဲ့ဆို လုပ်တယ်။ ဒါမစားနဲ့ဆို
စားတယ်။ ဒီလိုလူမျိုးကိုတော့ ကျုပ်
တာဝန်မယူပါဘူးဗျာ။ ကဲ... ကျုပ်ပြော
တဲ့အတိုင်း လိုက်နာတဲ့ လူရှိရင်တော့
ဘယ်နှစ်ရက်အတွင်း ပျောက်မယ်ဆို
တာ ပျောက်တာပါပဲ။ မပျောက်မရှိပါ
ဘူး။

ကျုပ် ဆေးကုတဲ့ နေရာမှာ စားဆေးနဲ့သာ
ကုသလို့ရမယ်ဆိုရင် စားဆေးနဲ့ပဲ ကုတယ်။
လိုအပ်မှသာ တိမ်လိုက်အပ်နဲ့ တိမ်တွေ
ဖယ်ရှားပစ်တာပေါ့။ လုပ်ပါတယ်။ ဒီလို လုပ်ပေ
မယ့် နာခြင်း၊ ကျဉ်ခြင်း မရှိပါဘူး။ အသလို
တိမ်လိုက်အပ် သုံးရလို့ကလဲ အန္တရာယ်
တစ်စုံတစ်ရာ မရှိဘူးဆိုတာ အာမခံပါတယ်’
ဆရာကြီးက ပြော၏။

‘ဆရာကြီးပညာကို ဆရာကြီးက
ဒီလောက် အာမခံနိုင်တာ ဒီလို ပညာ
မျိုးနဲ့ မြို့ပေါ်မှာ လုပ်စားမယ်ဆိုရင်
သူဌေးဖြစ်လောက်ပြီပေါ့ ဆရာကြီး။
ဘာဖြစ်လို့ မြို့ပေါ်မတက်ဘဲ တောမှာ
နေရတာလဲ’

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောမိသည်။
‘ခက်ပါလား စာရေးဆရာရယ်။ ကျုပ် ဒီ
ဆေးအတတ်ပညာ သင်ထားပြီး ဆေးကု
နေတာက လူနာတွေဆီက ငွေလိုရင်လို့
ယုတ်ဘူး။ ရောဂါဆိုတဲ့စကား ကြားရတာ
ကိုပဲ ကျုပ်က မုန်းလှပြီ။ ဒါကြောင့် လူသား
တွေ ရောဂါဝေဒနာ မခံစားကြလေအောင်
ကျုပ်က ကုပေးနေတာ။

လူနာတွေဆီက ရတဲ့ ငွေနဲ့ ထမင်းစားရ
တာလဲ ကျုပ် ထမင်းပြန်ပါဘူးဗျာ။ ကျုပ်မှာ
လယ်လဲ ရှိတယ်။ ယာလဲ ရှိတယ်။ စပါးလဲ
ရတယ်။ နှမ်းလဲ ရတယ်။ ပဲလဲ ရတယ်။
အဲဒီအလုပ်က ရတဲ့ ငွေနဲ့ ထမင်းစားရတာ
ကိုပဲ ဝ,တယ် ထင်ပါတယ်။ ထမင်းလဲ ပြန်
ထယ်’

ဟု ဆရာကြီးက ပြောပြန်သည်။
ကျွန်ုပ်က...

‘ဆရာကြီးပြောတဲ့အတိုင်းကဖြင့်
ဒီပညာက လေးစားလောက်စရာပါပဲ။
ဆရာကြီးပညာကို ပညာအမွေခံဖို့
ဘယ်လိုများ စီစဉ်ထားပါသလဲ’

ကျွန်ုပ်က ယင်းသို့ မေးသည်ကို...

‘ကျုပ် ချပေးထားတဲ့ စည်းကမ်းကို
လိုက်နာမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူ့ကိုမဆို
ပညာပေးဖို့ ဝန်မလေးပါဘူး။ သင်ပေး
နိုင်ပါတယ်။ ကျုပ် စည်းကမ်းက ဒီ
ပညာနဲ့ ဆေးကုရင် ရောဂါမပျောက်
မချင်း လူနာဆီက ငွေကို မစားနဲ့။
လူနာ့ရောဂါအတွက်ပဲ သုံးရမယ်။
ရောဂါပျောက်ပြီဆိုမှဖြင့် လူနာ
သဒ္ဓါလို့ ကန်တော့တာ စားပေါ့။
စားနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီ စည်းကမ်းကို
မလိုက်နာလို့ကတော့ သားသမီးပဲ ဖြစ်
ပါစေ ကျုပ် ပညာမပေးနိုင်ပါဘူး။
လိုက်နာနိုင်မယ့် သူကို ပေးသွားပါမယ်’
ဟု ဆရာကြီးက ဖြေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီး၏ ပညာကို
လေးစား၏။ ပညာကို လေးစားသည်
ထက် ဆရာကြီး၏ စိတ်ထားကို ပို၍
လေးစားမိသည်။ ဆေးရုံဆေးခန်းကြီး
များတွင် တက်ရောက်ကုသရန် ငွေ
ကြေးမပြည့်စုံသူများ ဆရာကြီးနှင့်
ဆက်သွယ် ကုသသင့်၏။

ဆရာကြီးက မျောက်ကင်နိုင်တာ
မျောက်ကင်နိုင်ကြောင်း အာမခံနှင့် ကုသ
ပေးသည်။ ရုပ်ဝတ်ထောင့်များ၊ ဆရာ
ကြီးက အိမ်တွင် လက်ခံကုသပေးသလို
ရုပ်ဝတ်ထောင့်များကို အိမ်တိုင်ရာ
ကျောက်ကုသပေးကြောင်းလဲ ပြောသည်။

ဆရာကြီးက မျက်စိနှင့် ပတ်သက်၍
သတိပေးသည်မှာ...

‘မျက်စိအဆုံး နားအနှံ့တဲ့ပျ စာရေးဆရာရဲ့
ဒီတော့ မျက်စိကို ရုစိုက်ကြပါ။ တွေ့ကရာ
မျက်စိတွေ မဆက်ကြပါနဲ့။ ကျုပ်ဆီ ရောက်
လာတဲ့ လူနာတွေမှာ မျက်စိဆတ်များလို့

ဒုက္ခရောက်ရတဲ့ လူက ယုန်းပါဘူး။ အဲဒီ
လူနာပျိုက ကုရတာ အခက်ဆုံးပဲ’
ဟုပါသတည်း။

အာရောဂျုံ ပရမ်း လာဘ်၊ မျက်စိ
အဆုံး နားအနှံ့။

မေတ္တာဖြင့်...
သူရမင်းနိုင်(ဇရာပုံ)

စာရေးသူ ထူးကောင်း
ပညာရှင်များဆီ
ဤစာပုဂ္ဂိုလ်...
၂၀၀၅ ခုနှစ်ခန့်က မေးမြန်းထားသော
စာမေးမြန်းပါသည်။ အကြောင်းကြောင်း
ကြောင့် မဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါ။
ယခု သိပ္ပံဆက်ကြီးတွင် ခေတ်မီ
အနောက်တိုင်း မျက်စိကုပညာရှင်များ
ထွန်းကားနေပြီး လွယ်ကူစွာ ကုသနိုင်
နေပြီဖြစ်ပါသည်။
သို့သော် ကျွန်တော်တို့ ရှေးမြန်မာ
ကိန်းရင်းဆေးပညာရှင်များတွင် ဤ
ဆေးကမ်းပါးပါ မျက်စိကုပညာနှင့် ပညာ
ရှင်များရှိခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းအဖြစ်
ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။
သိပ္ပံဖြစ်၍ မျက်စိက ကိန်းရင်းဆေး
ပညာရှင်များနှင့် ကုသနည်းများ ရှိပါ
ကလည်း ဧည့်သားပေးပို့ပြီး မှတ်တမ်း
တင်ခွင့်ပြုပါရန် လေးစားစွာ ဖိတ်ခေါ်
အပ်ပါသည်။
စာပေအဖွဲ့များ ကျန်းမာ ရှမ်းသာ
ပြုပါစေ။
ဦးထွန်းမိုးမိန်း
စာတည်းချုပ်
ဒုက္ခတ္ထရောင်ခြည်စာပေ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာပေ

ဂန္ဓာရီ အဘိုးပုနှင့်

အဆိပ်ပြီးကျင်စဉ်

မျိုးတင့်
(ညောင်ဇေးထင်)



အဆိပ်သင့်ခြင်း အမျိုးမျိုးရှိသည်။ အစာ အဆိပ်သင့်ခြင်း သတ္တဝါ အဆိပ်သင့်ခြင်း၊ လက်နက်အဆိပ်သင့်ခြင်း၊ သတ္တုများဖြစ်သော ခဲပြဒါးစသော အဆိပ်သင့်ခြင်း အမျိုးမျိုးရှိသည်။

ထို အဆိပ်သင့်ခြင်း အမျိုးမျိုးတို့တွင် အစာအဆိပ်သင့်ခြင်းမှာ အများဆုံး ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အစာအာဟာရကို သတ္တဝါတိုင်း မရှိမဖြစ် လိုအပ်စားသုံးရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီး။ ပျဉ်ပုံကြီးအနီး ထင်ရှားသော ဒေးစွန်ပါ တောင်တော်ကြီးတွင် တရားဘာဝနာ ကျင့်ပွားအားထုတ်နေသော ဂန္ဓာရီအဘိုးပုကို သိကျွမ်းခဲ့ဖူးသည်။

ဒေးစွန်ပါ တောင်တော်တွင် အဘ ဦးဘိုးဦးဆိုသော သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး လွန်ခဲ့သော နှစ်(၅၀)လောက်က သာသနာပြုစခန်းကြီးဖွင့်၍ ထင်ရှားခဲ့ဖူးသည်။

ထိုဘိုးတော်ကြီးဦးဘိုးဦးကို ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးသည် လေးစားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ အဘိုးပုသည် ဘိုးတော်ကြီးဦးဘိုးဦး၏ အစ်ကိုတော်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ အဘိုးဦးဘိုးဦးကို သိသူများ သလောက် အဘိုးပုကို သိသူနည်းပါ

သည်။ အဘိုးပုသည် ထိုင်လျက် စခန်းချအားထုတ်သူ မဟုတ်ဘဲ ဂန္ဓာရီ လှည့်လည်လျက် ဒေးစွန်ပါတောင်တော် လျှိုမြောင်၊ လိုဏ်ချောင်း၊ ဂူ၊ ချုံ၊ သစ်ပင်များတွင် အလျဉ်းသင့်သလို သွားလာနေခဲ့သည်။

အဘိုးပုသည် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးနှင့် ရင်းနှီးသူဖြစ်၍ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်

ပုစွန်မြောင်းရွာကြီးရှိ ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ဖခင်ကြီး၏ ဖိတ်ကြားမှုကြောင့် နေထိုင်ရန် လိုအပ်ခဲ့ဖူးသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်တစ်ပတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ထားသော သွေးပေစူးကလေးကို ဖိတ်ဖြူစကားပေါင်းထားသည့် အဘိုးပုကို နှစ်စဉ် မှတ်မိနေခဲ့သည်။

အဘိုးပုသည် လူ၏ ထူးခြားသော

www.burmeseclassic.com

အခွာရီအတွေ့အကြုံများကို ကျွန်ုပ်အား ပြင်ပြောသကဲ့သို့ ပြောပြလေ့ရှိသည်။ အဘိုးပြောသော အကြောင်းအရာများ ထဲမှ ယနေ့တိုင် မှတ်မိနေသေးသော "အဆိပ်ပြီးကျင့်စဉ်" ကို တင်ပြလိုပါသည်။

အဆိပ်ပြီးကျင့်စဉ်ဆို၍ ခက်ခဲနက်နဲ ဝင်ပန်းသော ကျင့်စဉ်ကြီးဟု မယူမှတ်သင့်ပါ။ စိတ်ဝင်စားလျှင် လူတိုင်းလိုလို တွင်ကြံအားထုတ်နိုင်သော ကျင့်စဉ်မျိုးသာဖြစ်ပါသည်။

အဘိုးပုသည် သူ၏ ဂန္ဓာရီခရီးလမ်းတွင် ထမင်းအိုးမပါ။ မီးမပါဘဲ ရေအိမ်များကိုသာ သောက်သုံး၍ ဆီလျော်ရာ သစ်ည၊ သစ်သီး၊ သစ်ရွက်၊ သစ်နှယ်၊ သစ်ခေါက်တို့ကို စားသုံးခဲ့သည်။ လူသူမနီးသည့် ဒေးစွန်ပါတောင်တောကြီးမျက်မည်းအတွင်း တစ်ကိုယ်တော် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည်။

အဘိုးသည် နဝင်သီလနှင့် နေထိုင်သူဖြစ်၍ အစာအာဟာရအတွက် ပူပန်မှုမျှ နေမွန်းမတည့်မိ ကာလတွင်သာ သုံးဆောင်ခဲ့သည်။

သူ ဘာကို သုံးဆောင်ပါသနည်း။ ဆွေရာမြင်ရာ အရွက် အသီးအပွင့်များကို ဟိုဟာနည်းနည်း၊ ဒီဟာနည်းနည်း ကြိုသလို စားသုံးခဲ့သည်။

အာဟာရကို တပ်မက်ခြင်း မပြုဘဲ နွားကိုယ်တည်မြဲ၍ တရားဘာဝနာများနှင့်လျှင် တော်လှပြီဟု အာရုံပြု၍ သုံးဆောင်ခဲ့သည်။

ဒေးစွန်ပါတောင်တော် တစ်ညက ပေါက်ရောက်နေကြသော အဆိပ်အမျိုးမျိုး၊ ကျွဲတည်း၊ သရက်၊ ခဲခဲ၊ တောရှောက်၊ ကနု၊ တောညှော်ပျော့၊ မျောက်လှတ်သီးပင်၊ ငွေးဆိပ်ဆီဖြူစသော အသီးအရွက် အပွင့်များကို တွေ့ရာပါးစားပြီး ရေနင့် မျိုချ



ခဲ့သည်။

ကြိမ်ပင်မှရသော ကြိမ်ခါးဖူး၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ကန်စွန်းရွက်၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ မြက်နုမြက်ချိုများ၊ ကြိတ်မှန်ပင်၊ သမားပင်၊ ကင်ပလင်းရွက်များလည်း ပါသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထို အဖူး၊ အညွန့်၊ အခေါက်၊ အသီး၊ အပွင့်များကို များပြားစွာ တစ်ခါတည်း စားသည်မဟုတ်ဘဲ တစ်မျိုးကို နည်းနည်းစီ အမျှအစုပြု၍ စားခြင်း ဖြစ်သည်။

ချိုသည်၊ ငန်သည်၊ ဖန်သည်၊ ခါးသည် စသည်ဖြင့် ရသမျိုးစုံကို အာရုံမခံစားဘဲ ကြိုသလို စားသုံးခဲ့သည်။

ထို အပင်အမျိုးမျိုးတို့တွင် လူနှင့်တည့်သော အပင်များရှိသကဲ့သို့ မတည့်သော ဓာတ်သဘာဝရှိသည့် အပင်များ၊ အဆိပ်သင့်အပင်များလည်း ပါဝင်နေတတ်သည်။

နေ့စဉ်လိုလို နှစ်၊ လ၊ ရက် ကြာမြင့်စွာ စားသုံးနေခြင်းကြောင့် အဘိုး၏ အစာအိမ်သည် အာဟာရအားလုံးကို လက်သင့်ခံနိုင်ပြီး သွေးသားညီညွတ်မှုတနေခဲ့ပါသည်။

သဘာဝကပေးသော အာဟာရကို သဘာဝအတိုင်း ပုံမှန်စားသုံးခြင်းမျိုး ဖြစ်သွားသည်။

အဘိုးပုစားသောက်သော အပင်များတွင် ကင်ပလင်းပင်သည် ထူးဆန်းသောသတ္တိရှိသည်။ မိုးဦးတွင် ပွင့်သီးသည်။ အသီးမှာ ချိုချဉ်သော အရသာ

မျိုးရှိသည်။ အပင်ငယ်မျိုးဖြစ်သည်။ အရွက်မှာ (၆)လက်မခန့်ရှည်၍ (၄)လက်မလောက် မြက်ကျယ်သည်။

ငရုတ်ကောင်းစေ့ခန့် အနီရောင်အသီးကလေးများသည် ရင့်သောအခါ အညိုရောင်ပြောင်းသွားသည်။ အရွက်သည် ကင်း စသော အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများကိုကံလျှင် ပွတ်ခြေ အုံမံပေးရုံနှင့် သက်သာပျောက်ကင်းသည်။

မြန်မာ့ ကျေးလက်ဒေသနေသူများသည် "ကင်ပလင်း၊ ဂုံမင်းတို့ရောရာ" ဆိုသော ရှေးစာဆိုအရ ကင်ပလင်းရွက်ကို အတို့အမြှုပ်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဟင်းချိုအဖြစ် သီးသန့် သော်လည်းကောင်း၊ ဂုံမင်းနှင့် ရောနှော၍ လည်းကောင်း ချက်ပြုတ်လေ့ ရှိသည်။

အမြစ်အခေါက်များသည် သွေးဆိပ်၊ လေဆိပ်၊ ပိုးမွှားဆိပ်များကို ပြေစေသည်ဟု အဘိုးပု ပြောပြခဲ့သည်။

အသုံးတည့်လှသော မြန်မာ့ဆေးဖက်ဝင် ကင်ပလင်းတွင် "အနက်" မျိုး များလည်း ရှိကြသည်။ ရှားပါးသော ဂန္ဓီရဆေးပင်ဟု အဘိုးပုက ဆိုသည်။

အဘိုးပု သစ်သီးသစ်ရွက်များကို ရသလို ခူးဆွတ် စားသုံးခဲ့စဉ်က ကင်ပလင်းနက်ပင်များကိုလည်း တွေ့ရှိ၍ စားသုံးခဲ့ရသည်။

ကင်ပလင်း အစရှိသော နွယ်မြက်သစ်ပင်အမျိုးမျိုးတို့ကြောင့်ပင် အဘိုးပုကို မြွေကိုက်၍ အဆိပ်မတက်ခဲ့။ မည်သည့်အစာကိုစားစား အဆိပ်သင့်ခြင်း ဘေးမှဝေးသော ကျန်းမာရေးဖြစ်စဉ် တစ်ခုကို အောင်မြင်ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်။

အဘိုးပုသည် အဆိပ်ပါသော အဆိပ်သင့်စေသော အသီးအရွက်များကို အနည်းငယ်စီ စားထားရာမှ တစ်စတစ်စ ခံနိုင်ရည်ရှိလာသည်။

သူ၏ ကိုယ်ခံအားတွင် အဆိပ်ကို လက်သင့်ခံနိုင်သော စွမ်းအင်ထူးတစ်ခု ရလာသည်ဟု အဘိုးပုက ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

အဘိုးပုသည် ဒေးစွန်ပါတောင် တော်ကြီး၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ တစ်ကိုယ်တော် မွေ့လျော်စွာ တရားအားထုတ်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရွာသို့ရောက်လာချိန်တွင် အဘိုးပု၏ အသက်သည် (၈၀)ကျော် နေပြီ တောက်ပသော မျက်လုံး အစုံနှင့် သွက်သွက်လက်လက်ပင် ရှိ နေသည်။

ကျွန်ုပ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကျောင်း သားဘဝ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်လောက်တွင် အဘိုးပုသည် ပဲခူးမြို့အနီး ရန်ကုန် ကားလမ်းမကြီးအနီး၌ရှိသော သူ၏ မွေးဇာတိရွာ ကျောက်တိုင်ကန်ရွာ ကလေးသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

တရားဝေပြည့်ဝနေသော အဘိုးပု သည် သူ၏ နောက်ဆုံးမရဏကာလ ကို ကြိုတင် ခန့်မှန်းနိုင်ပုံရပါသည်။

သူ၏အိမ်တွင် တစ်ကိုယ်တော် တည်းပင် ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနှင့် လ အတန်ကြာ နေထိုင်သည်။

အနီးအပါးရှိ ရပ်ဆွေရပ်မျိုးများ ကလည်း အေးချမ်းသော သူတော်စင် အဘိုးပုကို လေးစားချစ်ခင်ကြသည်။

သူနှစ်သက်သလို အိမ်ကလေးသို့ ပြန်ချင်လျှင် ပြန်လာသည်။ မပြန်ချင် လျှင်လည်း ရက်လအတန်ကြာ ပျောက်နေတတ်သည်မို့ အဘိုးပုကို အိမ်နီးချင်းများကမူ သတိမထားမိကြဘဲရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် အဘိုးပု၏ ခြံနီးချင်းမှ လူငယ်တစ်ယောက်သည် အဘိုးပု အိမ်တွင်း၌ ရှိ မရှိ သိလို၍ သွားရောက် ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုသည်။

အဘိုးပုသည် သူ၏ သက်ငယ်ပိုး ဝါးထရံကာ အိမ်ကလေးအတွင်း၌ ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်းလျက်ရှိသည်။

အဘိုး၏ ဦးခေါင်းသည် ညာဘက် သို့ စောင်းထဲနေသည်။ အဘိုး၏ သွင် ဟန်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ပက်လက်အနေ အထား တရားရှုပွားနေပုံဖြစ်သည်။

သို့သော် အဘိုး၏ အရိုးစုခန္ဓာကြီး ပေါ်တွင် အသားအမျှင်များ မရှိတော့၊ အရိုးစု အလောင်းကောင် ခန္ဓာကြီးမျှသာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

လူငယ်သည် ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှု ရာမှ ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားသည် အဘိုးပု ထိုကဲ့သို့ အရိုးကျသည်အထိ တရားရှုပွားရင်း ဘဝတစ်ပါး ပြောင်း သွားခဲ့သည်ကို မည်သူမှ မသိကြ။

အိမ်နီးများချင်းများသည် အဘိုး၏ ကျန်းမာရေးမကောင်းမာန် ညည်းညူ ထောက်ပံ့သံတို့ကိုလည်း မကြားရ။ သေလွန်ချိန်လည်း လေထက် လေ ထက် လေညာ ထည့်၍ အပုပ် ဟူ၍ ဝိစင်မှု မရှိကြ။

အဘိုးပု လောကမှ ထွက်ခွာသွားပုံ မှာ ခမ်းနား ထည်ဝါလွန်းပါသည်။ အားကျဖွယ် ကောင်းပါသည်။ ကြည်ညိုစရာဖြစ်ပါသည်။

အဘိုးသည် တဏှာ အဆိပ် အတောက်များကိုပါ ဖယ်ခွာနိုင်ခဲ့ပါ သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုဖြစ်စဉ်များကို တင်ပြရင်း အဘိုးကို အမှတ်တရ လက် အုပ်ချိမ်း ရှိခိုးကန်တော့လိုက်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ (ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါ သည်။)

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

စာပေပွင့်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

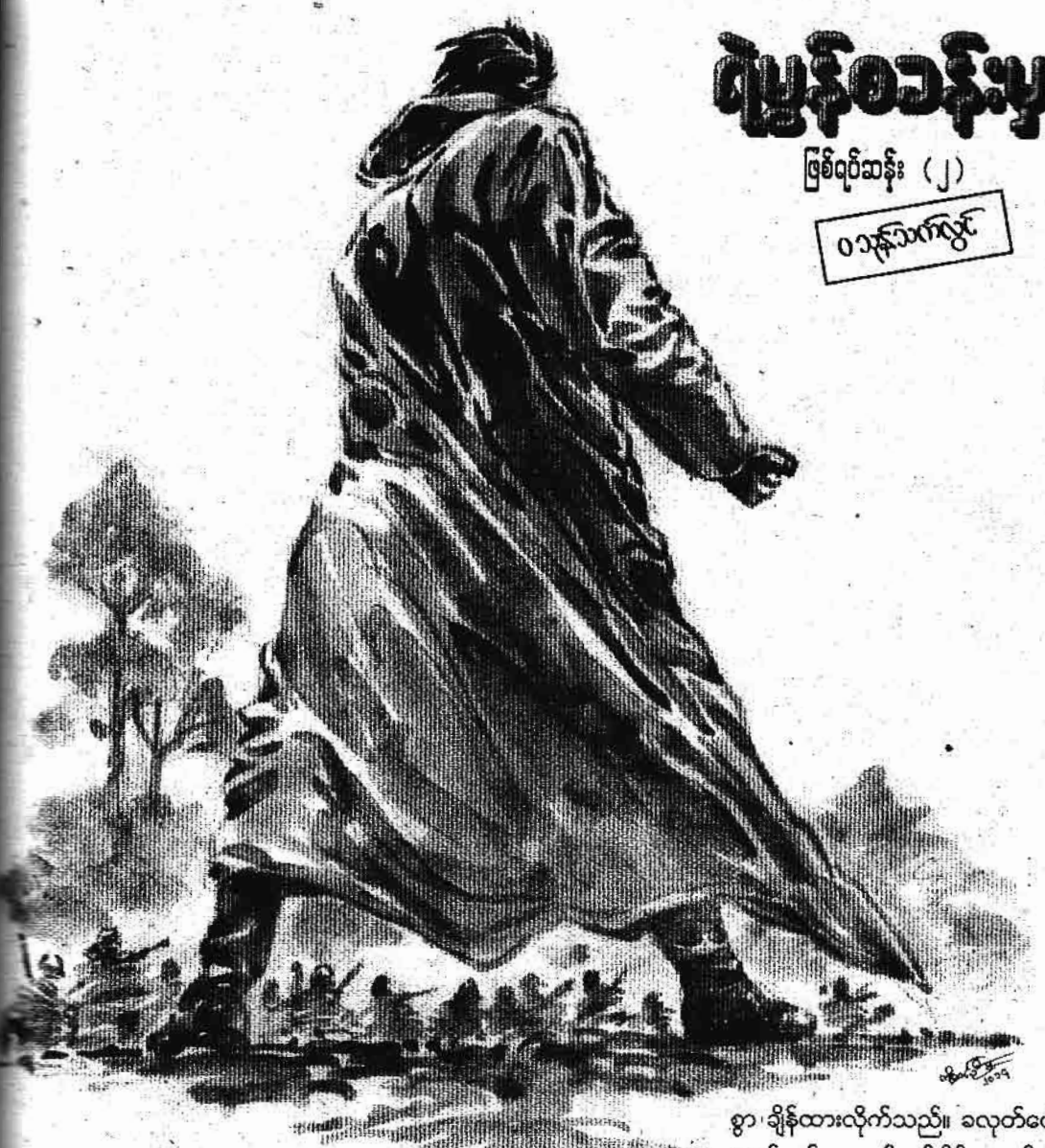
စာမူပို့ခြင်း...

နက္ခတ္တရေးရာမြန်မာ့စာပေ

ရဲယွန်စာန်းမှ

ဖြစ်ရပ်ဆန်း (၂)

ဝသန်သက်လွင်



ယခင်လူမှု အဆတ်

အရောက်တွင် ထိုသူသည် ခြေစုံရပ် ယိုက်သည်။ အရှေ့ဘက်ရှိ ကင်းသမား နားလည်း မြင်တွေ့ကြသည်။ ရွှေလျား ခြင်းမရှိသော ထိုအရာသည် လူတစ် ယောက်ဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုနိုင် သည်။

နောက်ပိုင်း အင်အားမပါဘဲ စခန်း F.28A, December, 2014.

ကို မိုင်းထောင်ရန် ချဉ်းကပ်လာနိုင် ဖွယ်ရှိသဖြင့် ရဲဘော်များကို ပစ်ခတ် ခြင်း မပြုဘဲ အခြေအနေစောင့်ကြည့် ရန် ဆက်သွယ် အမိန့်ပေးထားလိုက် သည်။

ကျွန်ုပ်ကမူ လက်တွင် ကိုင်ထား သော ကာဘိုင်သေနတ်ပြောင်းဝကို ချဉ်းကပ်လာသူ၏ ရင်ဝသို့ တည့်မတ်

စွာ ချိန်ထားလိုက်သည်။ ခလုတ်ပေါ် လက်တင်ကာ ပစ်မှတ်ချိန်သားကိုက် သည်နှင့် နှစ်ချက်ဆင့် ပစ်လိုက်ပါ သည်။

‘ဖန်း...ဖန်း’

ကျယ်လောင်သော သေနတ်သံ နှစ်ချက်နှင့်အတူ မြေပြင်သို့ လဲပြိုကျ သံကို ကျွန်ုပ်တို့ ရဲဘော်အားလုံး ကြား ရသည်။ တစ်ဖက်မှ ပြန်လည် ဖမ်းခတ် သံ မကြားရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ

နက္ခတ္တဗေဒခြေညီညွှန်စဉ် ၂၁၇

ထပ်မံ ပစ်ခတ်ခြင်းမပြုဘဲ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

ရန်သူ၏ပရိယာယ်ကို မှန်းဆ၍ စစ်သည်အားလုံး သတိဖြင့် သေနတ်ကိုင် စောင့်နေကြသည်။

နံနက်(၅)နာရီခွဲခန့်ရှိ လာချီနီ၌ အရာရာကို သဲကွဲစွာ မြင်လာနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်နှင့် ရဲဘော်(၃)ဦး စခန်းပြင်ထွက်၍ ရန်သူလိုပြိုကျရာ နေရာသို့ ရှင်းလင်းရာ လောင်းကွတ်အင်္ကျီတစ်ထည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကောက်ယူလိုက်သောအခါ ဘယ်ဘက်ရင်အုံတွင် အပေါက်ရာကြီးတစ်ခုကို သွေးများ ပေကုန်လျက် တွေ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်ပစ်လိုက်သော ကာဘိုင်ကျည်ဖူးတစ်တောင့်ကိုလည်း တအံ့တဩ သွေးနှင့် လိမ်းကျံလျက်တွေ့လိုက်ရသည်။

ရန်သူသည် သေနတ်ထိမှန်သွားသည်မှာ သေချာ၏။ အင်္ကျီ၏အပေါက်ကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ချက်ကောင်းကို ထိမှန်၏။

သေနတ်ထိမှန်၍ မြေပြင်သို့ လဲကျခဲ့သည့်အသံကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ခြင်တွေ့လိုက်ရသည်ဖြစ်ပါလျက် ထိုသူသည် အသက်ပြင်းဟန်တူ၏။

သူ၏ လောင်းကွတ်အင်္ကျီကို ချွတ်လျက် ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုအင်္ကျီကြီးကို ယူ၍ စခန်းသို့ ပြန်ခဲ့ကြသည့်အချိန်တွင် ရဲမှန်ရွာဥက္ကဋ္ဌ နိုင်ထော်ရိုးနှင့် ကျေးရွာလူကြီးအချို့လည်း စခန်းသို့ ရောက်နေကြသည်။

ကျွန်ုပ် စခန်းရှိ ရုံးစခန်းထဲ၌ ထိုင်သည်နှင့် နိုင်ထော်ရိုးက...

‘စခန်းဘက်က သေနတ်သံကြားလို့ ကျွန်တော်တို့ လာခဲ့ကြတာ’

‘ဒီမနက်(၄)နာရီလောက်က ရွာတောင်ဘက်တောစပ်ကို ဖြတ်ပြီး ရန်သူ့အယ်ယောက်ခန့်လောက်ရှိပယ် ထင်တယ်၊ ဖြတ်သွားကြတာကို ကျွန်တော့်လယ်တံက မြင်လိုက်ရတယ်’

ရွာလူကြီးနိုင်ထော်ရိုးနှင့် ရွာသားတစ်ဦးက ပြောလာကြသည်။ တစ်ရင်းမှ သတင်းပေးချက်၊ ထင်းခုတ်ရွာသားတစ်ဦး၏ သတင်းပေးချက်နှင့်အတူ လယ်သမား၏ မြင်တွေ့ချက်တို့ကို ပေါင်းစပ်ကြည့်လျှင် ကွဲလွဲမှုမရှိ မှန်ကန်နေပြီဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် လောင်းကွတ်အင်္ကျီကြီးချွတ်၍ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသူသည် ထိုအဖွဲ့မှ တစ်ဦးဖြစ်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီး...

‘အလို သတင်းတူတန်း ယပြောကြတာ ကျေးဇူးတပ်ပါတယ်။ တပ်ပြည်သူ ပုခေါင်းပျိုပုံ နယ်မြေလဲ အေးချမ်းမှာပေါ့၊ ခပ်ပျော့တို့ပေးတဲ့တောင်း မှန်တယ်။’

ညတန်းက လူတစ်ယောက် စခန်းကို ကပ်လာလို့ ပစ်လိုက်ရတယ်။ ထိုတော့ ထိုသူဟယ်။ ဒီပေယျံ ဒီအင်္ကျီကြီးချွတ်ပြီး ပြေးသွားတယ်ဗျာ’

ကျွန်ုပ် ရွာလူကြီးများကို လောင်းကွတ်အင်္ကျီရှည်ကြီး ပြုလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဥက္ကဋ္ဌနိုင်ထော်ရိုးက ကျွန်ုပ်လက်မှ တောင်းယူပြီး တအံ့တဩကြည့်ကာ အတွင်းအိတ်များကို လက်ထိုးနှိုက်လိုက်ရာ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ထွက်ကျလာပါသည်။

‘ဟုတ်မှဟုတ်၊ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီ လောင်းကွတ်အင်္ကျီကြီးဟာ ဗိုလ်မင်းညို ထိန်းကျအင်္ကျီပဲ။ ဂျပန်တွေ ဖစ်သတ်ခဲ့တုန်းကလဲ ဒီအင်္ကျီထိန်းထားရက်နဲ့ သေခဲ့တာပဲ။ ဓာတ်ပုံကလဲ ဒီရွာ သူကြီးဟောင်းဦးချစ်မွန်သီးနန်းမွန်ရဲ့ ဓာတ်ပုံပဲ’

အလွန် ချောမောလှသည့် မွန်တိုင်းရင်းသူပုံကို မြင်တွေ့ရသည်။

‘ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ဆရာကြီးရယ်၊ ဗိုလ်မင်းညိုက သေခဲ့ပြီလေ။ အခုတော့ ဒီအင်္ကျီနဲ့ ဒီဓာတ်ပုံတစ်ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ အံ့ဩစရာတော့ ကောင်းနေပြီ’

ဦးထော်ရိုးတို့၏ ပြောစကားများကို ကျွန်ုပ်နှင့် ရဲဘော်များ၊ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ ဖိစပ်အဟောင်းသားဖြင့် နားထောင်နေကြသည်။

မည်သို့ပင် အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ပါစေ ကျွန်ုပ်၏ဓာတ်ပုံမှာ ရွာလူထု အထိတ်တလန့်ဖြစ်အောင် ကိုယ်တိုင်ထင်ကာဘိုင်ကျည်(၂)တောင့်ကို အသုံးပြုပစ်ခတ်ခဲ့သည့်အတွက် တစ်ရင်းသို့ နိုင်လိုသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် အစီရင်ခံရပေဦးမည်။

သို့ဖြစ်၍ ဗိုလ်မင်းညို၏ သက်သေခံကျည်ထိမှန်ထားသည့် လောင်းကွတ်အင်္ကျီကြီးကို ခေါက်ကာ တန်းဆီတင်ထားလိုက်သည်။

နောက်နေ့မနက်တွင် ထိုအင်္ကျီကြီးမှာ တန်းပေါ်တွင် မရှိတော့ပါ။ ရဲဘော်တစ်ဦးချင်းကို မေးသော်လည်း မည်သူမျှ မယူထားကြောင်း ငြင်းဆိုကြသည်။ အင်္ကျီကြီးနှင့်အတူ ကာဘိုင်ကျည်ဖူး၊ နန်းမွန်မွန်၏ဓာတ်ပုံပုံထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးခဲ့သည်။

ထို ဆန်းကြယ်မှုများကြောင့် ဗိုလ်မင်းညို၏ အတိတ်ဖြစ်ရပ်များကို သိချင်လာသည်။ ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ လက်ချက်နှင့် သေခဲ့ရပြီဆိုသော ဗိုလ်မင်းညို...

‘မင်းညို(သို့မဟုတ်) ဗိုလ်မင်းညို သူ့... မင်းညို’

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးကို အကြောင်း ပြု၍ ဂျပန်အစိုးရသည် သံဖြူဇရပ်မှ ယိုးဒယားနိုင်ငံ (ယခု ထိုင်းနိုင်ငံ) ဘန်ပေါင်မြို့လေးအထိ (၁၇၅)မိုင် ချဉ်လျားသော မီးရထားလမ်းကို စစ် ရေးအတွက် ဖောက်လုပ်ခဲ့သည်။

ဘုရားသုံးဆူတောင်ကြားလမ်းကို လူအင်အား ချွေးတပ်သားဖြင့် ဖောက် ခဲ့ရာတွင် ရာသီဥတုဒဏ်၊ ငှက်ဖျားဒဏ်၊ ဖက်ဆစ်ဂျပန် နှိပ်စက်မှုနှင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲမှု ဒဏ်များဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသား ချွေးတပ် သားပေါင်း ရှစ်သောင်းကျော် သေဆုံး ခဲ့ရသည်။

ထိုလမ်းကို **“သေမင်းတမန် လမ်း”**ဟု ကမ္ဘာသိအောင် ကျော်ကြား စေခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ မင်းသားခေါင်း စွပ်၍ ဝင်လာသော ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့ သည် မကြာမီ ဖက်ဆစ်ဘီလူး ဇာတိ ခုတ်ကို ပြုလာသည်။ ထိုဂျပန်များကို တော်လှန်ရန်အတွက် ဗမာ့မျိုးချစ် တပ်မတော်ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ရသည်။

တိုင်းကြီး(၁၀)တိုင်းကို သတ်မှတ်ပြီး တိုင်းအမှတ်(၅)ကို တိုင်းမှူးတင်ထွန်း (ထားဝယ်သား)နှင့် တပ်မတော်သား များ ရှုပ်ဖျက်ကာ ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ နှင့် တိုက်ပွဲဆင်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က သံဖြူဇရပ်-ကျိုက္ခမိရို တော်လှန်ရေးရဲဘော်များ ပြည်သူများ က အသက်စွန့် ကူညီမှုပေးကြသည်။ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးတွင် ကျိုက္ခမိရို ဗိုလ်အောင်ဘော်နှင့် သံဖြူဇရပ်မှ ဗိုလ်အောင်ဘုန်းကျော်တို့ ပါဝင် လှုပ်ရှားခဲ့ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ တိုင်းနှင့်ပြည်နယ် အသီးသီးမှ မျိုးချစ်တိုင်းရင်းသားများ သည် အမိမြေနှင့် လူမျိုးဘာသာ



သာသနာအတွက် ကာကွယ်ရန် အလှူလှူ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ကြသည်။

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး (ယခု မွန်ပြည်နယ်) မုဒုံ-သံဖြူဇရပ်-ကျိုက္ခမိ ရာက်၌ အသက်(၂၅)နှစ်ခန့်ရှိသော ယောက်ျားပီသသော ကိုယ်လုံးကိုယ် ထည် ဥပမိရုပ်ခုံညားသော ချောမော သည့် မွန်တိုင်းရင်းသားတစ်ဦးလည်း မျိုးချစ်တပ်မတော်သားအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ သည်။

ထိုလူငယ်သည် တိုင်းအမှတ်(၅) သံဖြူဇရပ်မှ ဗိုလ်အောင်ဘုန်းကျော်၏ ညီဝမ်းကွဲဖြစ်သည်။ မွန်လက်တွေ့ ဓား သိုင်း စသော ကိုယ်ခံပညာများကို သင်ယူတတ်မြောက်ကာ တစ်ကိုယ် တော်လှုပ်ရှားနေသည်။

အဘိုးဖြစ်သူ ပန်းပဲဆရာကြီး ဦးကျောက်ခဲ တီထွင်ပြုလုပ်ထားသော လုပ်သေ့နတ် တစ်လက်နှင့် ဖက်ဆစ် ဂျပန်များကို အမှည့်ခြွေ သတ်ဖြတ်နေ သည်။

ဤသို့ အမျိုးသားရေးစိတ်ဖြင့် ရဲပုံ စွန့်စားဂျပန်များကို တွန်းလှန်ရင်း စုံစမ်း

ထောက်လှမ်းရင်း ရဲမွန်ရွာကလေးသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

အကောင်းပကတိ ရောက်လာခြင်း တော့ မဟုတ်ပါ။ ငှက်ဖျားတက်ပြီး ရွာပြင်ဇရပ်တွင် ခွေလျော့နေချိန် ရွာ သားနှစ်ဦး ထင်းတိုက်အပြန် တွေ့ဆုံ၍ လှည်းဖြင့် သယ်ဆောင်ကာ သူကြီး အိမ်သို့ ပို့ခဲ့ကြသည်။

မွန်တိုင်းရင်းသားချင်းဖြစ်၍ သူကြီး က မွန်ဘာသာဖြင့် အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်း၍ သနားချစ်ခင်ကာ အိမ်မှာပင် ပုန်းအောင်းစေခဲ့သည်။ ကိုယ်တိုင် ဆေးဖော်စပ်၍ ငှက်ဖျားရောဂါ ပျောက် ကင်းအောင် ကုသပေးသည်။

အားရှိလာမည့် စားသောက်ဖွယ် ရာများကို တစ်ဦးတည်း သမီးလေး နန်းမွန်မွန်က ချက်ပြုတ် ပြင်ဆင် ကျွေးမွေးပြုစုသည်။

ရဲမွန်ရွာ၏ ကွမ်းတောင်ကိုင် လှူဖွဲ့ ဖြူလေး၏ အစ်ကိုရင်းပမာ အပြုအစု အယုအယများ မေတ္တာစေတနာ ပက်ဖြန်းမှုဖြင့် မွန်မြန်မာသွေးပါ အဆို ပါ လူငယ်ကလေးသည် မကြာမီ ကျန်းမာလာသည်။

ထိုလူငယ်လေးနှင့် နန်းမွန်မွန်တို့ သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သမုဒယ သံယောဇဉ်တွယ်ပြီရာမှ ချစ်သူဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုလူငယ်ကား နောင်တစ်ချိန်တွင် ဗိုလ်မင်းညိုဖြစ်လာမည့် ဗမာ့မျိုးချစ် တပ်မတော်တိုင်းအမှတ်(၅)မှ ရဲဘော် တစ်ဦး။

ဖက်ဆစ်ဂျပန်များကို ပျောက်ကျား တိုက်ခိုက်နေသော ထိုသူကို ဖက်ဆစ် ဂျပန်ကင်ပေတိုင်အဖွဲ့က အသေရရ အရှင်ရရ မြေလှန်ရှာရင်း ရဲမွန်ရွာနှင့် မနီးမဝေးသို့ ရောက်လာကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူကြီးသမီး နန်းမွန်

မွန်ကို ဇနီးမယားအဖြစ် သိမ်းပိုက်ချင်သူတစ်ဦးအတွက် အကွက်ဆိုက်လာသည်။ ထိုသူကား မြေပိုင်ရှင်မှဆိုးမိုး "ကွန်ပလိုင်း"ပင် ဖြစ်သည်။

သူ့ကြီးအိမ်တွင် မင်းညိုဆိုသူနှင့် နန်းမွန်မွန်တို့ တရင်းတန်း စကားပြောနေသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ ရွာသားမဟုတ်သော ထိုလူစိမ်းကို အကဲခတ် စုံစမ်းနေခဲ့သည်။

မျိုးချစ်တပ်မတော်သား ဆိုသည့် သဲလွန်စ စကားသည် အမျိုးသားရေး သစ္စာဖောက်မည့် ကွန်ပလိုင်းအတွက် ဖက်ဆစ်ဂျပန်များကို မျက်နှာချိုသွေးချဉ်းကပ်နိုင်မည့် သတင်းကောင်း ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ ဗိုလ်မင်းညိုကို ဖမ်းမိသွားလျှင် နာမည်ကောင်း ဆုတံဆိပ်ရမည်။ အခွင့်အရေးများ တောင်းဆိုနိုင်မည်။

သူ့အတွက် ဆူးညောင်ခလုတ် ဖြစ်နေသည့် ဗိုလ်မင်းညို မရှိတော့လျှင် ပိုင်ရှင်မဲ့ပစ္စည်းအဖြစ် နန်းမွန်မွန်ကို အရယူနိုင်မည်ဟူသော အတ္တိတိစိတ်တွေ လွှမ်းမိုးနေသည့် ကွန်ပလိုင်းသည် ဖက်ဆစ်ဂျပန်များကို သတင်းပေးလိုက်သည်။

သို့သော် ထာဝစဉ်သတိရှိသည့် ဗိုလ်မင်းညို ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ နန်းမွန်မွန်၏ဖခင် ရွာသူကြီးအိမ်တွင် အသေအချာရှိမှန်း သိလျက် မဖမ်းမိသောအခါ ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ၏ ပါးရိုက်ခြင်းကို ကွန်ပလိုင်း မရှုမလှ ခံလိုက်ရသည်။

ရွာသူကြီးကို အကြပ်ကိုင် စစ်ဆေးသည်။ ရွာသူကြီးက ရိုက်ပတ်ညှင်းဆဲ သည့်ဒဏ်ကို ကြုံကြုံခံလျက် ဘူးကွယ်သည်။

ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ၏ ပါးအရိုက်ခံ



လိုက်ရပြီးဖြစ်သော ကွန်ပလိုင်းက နန်းမွန်မွန်ကို တားစာခံအဖြစ် ထားလျှင် ဗိုလ်မင်းညိုကို အလွယ်တကူ ဖမ်းနိုင်ကြောင်း အခါတော်ပေးပြန်သည်။

ထိုအခါ ဖက်ဆစ်ဂျပန်များက ကျွန်ုပ်တို့ ယခုရောက်ရှိနေသည့် ရဲမွန်စခန်းကို အခြေပြု ရုံးစိုက်လျက် နန်းမွန်မွန်ကို ဖမ်းဆီးစစ်ဆေးသည်။ ရွာဝန်းကျင်အနှံ့ ဝရမ်းပြေး မင်းညိုကို ဖမ်းဆီးပေးနိုင်လျှင် ဆုငွေပေးမည်ဟု ကြော်ငြာထားသည်။

နန်းမွန်မွန်မှာလည်း ဖခင်နည်းတူ ရိုက်ပတ်ညှင်းဆဲခြင်းကို ခံရသော်လည်း ချစ်သူ၏သတင်းကို မပြောဘဲ နေသည်။ ခိုင်မြဲသောချစ်မေတ္တာဖြင့် သစ္စာသက်သေတည်ခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး နန်းမွန်မွန်ကို ဘယ်နေ့ဘယ်ရက်တွင် သတ်ပစ်မည်၊ မသေစေလိုက ဗိုလ်မင်းညိုကိုယ်တိုင် လာရောက်အဖမ်းခံလျှင် နန်းမွန်မွန်ကို လွှတ်ပေးမည်ဟု သတင်းလွှင့်လိုက်သည်။

သမီးဖြစ်သူအတွက် သူကြီးဦးချမ်းမွန် စိုးရိမ်ပူပန်သွားသည်။ ဤအကြောင်းကို သမီး၏ ချစ်ဦးသူမင်းညိုကို အသိပေးရန် ညဗိုးချုပ်ချိန်တွင် နေအိမ်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခဲ့သည်။

ဗိုလ်မင်းညိုအတွက် အရေးကြီးလှပုံနန်းချိန် ကြိုတင်စီစဉ်ပေးထားသော ကောက်ရိုးပုံအောက်သို့ အချက်ကော ဝင်ခဲ့သည်။ နန်းမွန်မွန်၏ အခြေအနေကို ပြောပြသည်။

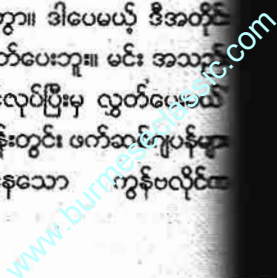
ဗိုလ်မင်းညို ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။ သူ့ချစ်သူ နန်းမွန်မသေစေဘယ်သောအခါမှ သူ့အတွက် မသေစေရ။ အသက်ချင်းလဲ၍ ကာကွယ်မည်ဟု ကတိပေးသည်။ နန်းမွန်မွန်ချစ်မေတ္တာနှင့် ပြုသစ္စာ ခိုင်မာခဲ့သည်။

နောက်နေ့မနက်တွင် ဗိုလ်မင်းညိုသည် မြင်းညိုကြီးကို ဒုန်းစိုင်းစိုင်းလျက် လောင်းကွတ်အင်္ကျီကြီးဝတ်ကာ သေနတ်တစ်လက်၊ ဓားတစ်စင်း ကိုင်ပြီး ရဲမွန်စခန်းအတွင်းသို့ ထမ်းကိုယ်တော် ရဲဝံ့စွာ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ သတ္တိရှိသော၊ ယောက်ျားဗီသော၊ စွန့်လွှတ်စွန့်စားခဲ့သော ဗိုလ်မင်းညိုသည် ဖက်ဆစ်ဂျပန်စခန်းတွင်းသို့ ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်လာသဖြင့် ရုတ်တရက် ငေးပိုင်ကြည့်နေကြသည့် နန်းမွန်မွန်ကို ကြိုတင်လျက် သစ်ထဲကြီးတစ်ပင်တွင် တွဲလောင်းမြင်လိုက်သော ဗိုလ်မင်းညိုမှာ...

'ဟေ့... ဖက်ဆစ်ဂျပန်တွေ ငါ့မင်းညိုပေးဖို့ပေးချင်နေတဲ့ ဗိုလ်မင်းညို ငါ့ယောက်ျားနန်းမွန်ကို ကတိအတိုင်း အလွယ်တကူ လွှတ်ပေးကြစမ်း'

ဂျပန်စကားဖြင့် ဝိသစ္စာ အော်ဟစ် ပြောလိုက်သည်။

'သူ့ရဲကောင်းကြီး ဗိုလ်မင်းညို တဲ့လား၊ ဟား...ဟား... ဟား လွှတ်ပေးမှာပေါ့ကွာ။ ဒါပေမယ့် ဒီအတိုင်းတော့ မလွှတ်ပေးဘူး။ မင်း အသက်ယားအောင်လုပ်ပြီးမှ လွှတ်ပေးမယ် ရဲမွန်စခန်းတွင် ဖက်ဆစ်ဂျပန်များနှင့် အတူရှိနေသော ကွန်ပလိုင်းက





အလိုတော်ရိပ်သစ္စာ ဟားတိုက် ခယ်မောရင်း ကြားဝင်ပြောလိုက်သည်။

မျက်နှာပေါက်ကြမ်းသော ဖက်ဆစ် ဇွန်စစ်ဗိုလ်က သစ်ပင်တွင် ကြီးတန်း ထန်းဆွဲထားသော နန်းမွန်ကို မြေပြင် သို့ ချခိုင်းပြီး ပါးနှစ်ဖက်ကို ဘယ်ပြန် ညာပြန်ရိုက်ပြီးနောက် အဝတ်အစား များကို ဆုတ်ဖြုတ်ပြီး မဖွယ်မရာ ပြုကျင့် နှိပ် ကြိုးစားသည်။

အသက်ပင်သေစေတော့ အရှက်ကို ဘာကွယ်ရန် နန်းမွန် ရှန်းကန် အော် ဘစ်သည်။

ဗိုလ်မင်းညိုသည် ချစ်သူနန်းမွန် အတွက် အသက်ချင်းလဲရန် လာခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ဖက်ဆစ်ဂျပန်များက ကတိ အတိုင်း လွှတ်ပေးခြင်းမရှိဘဲ မိမိရှေ့ နှာပင် လှူမဆန်စွာ ရိုင်းစိုင်းယုတ်မာ ဖြစ်လိုက်သောအခါ ဒေါသထွက်ပြီး မြင်းညိုကြီး၏ ဖက်ကြီးကို ဆွဲ၍ နန်းမွန် တို့အိုရာသို့ ဦးတည်လိုက်သည်။ သခင် အလိုသိသော မြင်းကြီးသည် ကဆုန် ဆီကပ်ပြေးသည်။

ဗိုလ်မင်းညိုသည် လူစိတ်ကင်းမဲ့လှ သည့် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ဗိုလ်နှင့် ကွန်ဗလိုင် နှင့် နှစ်ဦးလုံးကို သေနတ်နှင့် ပစ်ခတ်ပြီး အနင်း ဝင်ပိုင်းသည်။ သွေးသံရဲရဲဖြင့် မလှလှ သေခဲ့ကြသည်။

ကျန်သော ဖက်ဆစ်ဂျပန်တပ်သား များကိုလည်း တစ်ယောက်ပြီး

တစ်ယောက် ပစ်လည်း ပစ်၊ ဓားနှင့် လည်း ဝင်ခုတ်ကာ နန်းမွန်ကို ချည် နောင်ထားသည့် ကြိုးများကို ဖြည့်ပေး နေစဉ် ရုတ်တရက် အပိုက်မိသွားသော ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ သွေးရှူးသွေးတန်း ဖြင့် ပြန်လည်ပစ်ခတ်ကြသည်။

ပစ်ခတ်နေသော ကျည်ဆန်များ ကြားမှ နန်းမွန်ကို ဖွေခွဲ၍ မြင်းကြီးပေါ် သို့ တင်ပေးနေစဉ် ဗိုလ်မင်းညို၏ တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ကျည်ထိမှန်ပြီး မြေပြင်မှာ ဒူးထောက် လဲကျသွား သည်။

မြင်းပေါ်ရောက်နေသော နန်းမွန်လဲ အမြန်ဆင်းကာ ချစ်သူကို ရင်ခွင်ထဲ၌ ဖွေပိုက်ထားစဉ် ဖက်ဆစ်ဂျပန်များက နန်းမွန်ကိုလည်း ပစ်သတ်လိုက်ကြ သည်။

ဤသို့ဖြင့် ရဲမွန်စခန်း၌ ဗမာမျိုးချစ် တပ်မတော်သား ဗိုလ်မင်းညို သေဆုံးခဲ့ ရသည်။

ဗိုလ်မင်းညိုနှင့် နန်းမွန် ချစ်သူနှစ်ဦးအလုံး တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဖွေဖက်ရင်း ဒီရဲမွန်စခန်းမှာ သေခဲ့ရဟယ် ဆရာကြီး

ဖက်ဆစ်ဂျပန်တွေ ဗိုလ်မင်းညို လက်ချက်နဲ့ အတုံးအရုံး သေကုန်ပြီး နောက်၊ ဗိုလ်အောင်ဘုန်းကျော်ဦးစီးတဲ့ ဗမာမျိုးချစ်တပ်မတော်က ဒီဘက်ကို စစ်ရေးတာဝန်အရ တိုက်တိုက်ဆိုင် ဆိုင်ရောက်လာကြတော့ ကျန်တဲ့

ဖက်ဆစ်ဂျပန်တွေ သူတို့ရဲ့ ရဲမွန် ကင်ပေတိုင်စခန်းကို စွန့်ခွာ ထွက်ပြေး ခဲ့ရတယ်။

တော်လှန်ရေးကာလမှာ ကွဲကွာခဲ့ ကြတဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ပြန်လည် ဆုံတွေ့ပြန်တော့ ညီမင်းညိုက သေခဲ့ ပြီလေ။ ဗိုလ်အောင်ဘုန်းကျော် အစီ အစဉ်အရ ညီနဲ့ နန်းမွန်တို့ကို ဒီစခန်းက လှမ်းမြင်ရတဲ့ စေတီရဲ့ထောင်ဘက် အနန်းပင်အောက်မှာ ဂူသွင်းမြှုပ်နှံ လိုက်တယ်။

မျိုးချစ်တပ်မတော်အားကိုးနဲ့ ရွာ လုံးကျွတ်မျှ အသုဘလာကြတယ်။ ဗိုလ်အောင်ဘုန်းကျော်က သူ့ ညီတော်မောင်ကို စစ်ထုံးစံအတိုင်း သူရဲကောင်းဗိုလ်မင်းညိုလို့ ဂုဏ်ပုဒ် တပ်ပြီး သူ့အတူ တပ်မတော်သား တွေ အလေးပြုခဲ့ကြတယ်။

ကျွန်ုပ်သည် ရွာဥက္ကဋ္ဌ နိုင်ထော်ရိုး လက်ညှိုးညွှန်ပြရာ ထုံးဖြူဖြူစေတီကို လှမ်းမြော်ကြည့်ကာ ရွာသားသက်ကြီး အိုတစ်ဦး၏ ကြားဝင် ပြောစကားများ ကို နားထောင်ရင်း ဗိုလ်မင်းညိုကို လေးစားဦးညွတ်မိသည်။

(မှတ်ချက်။ ။ နောင်အခါ ထို နေရာသို့ ကျွန်ုပ်နှင့် ရဲဘော်များ ရောက်သွားချိန် အနန်းပင်အုံကြီး အောက်တွင် အုတ်ဂူနှစ်လုံးကို မြင် တွေ့ခဲ့ရသည်။

ဗမာမျိုးချစ်တပ်မတော်မှ စစ် သည်ဟောင်း ဗိုလ်မင်းညို၏ အုတ်ဂူ ကိုလည်း သမိုင်းတင်ကျန်ရစ်စေရန် ပြင်ဆင်မွမ်းမံမှုပြုရေး ဆောင်ရွက် သင့်ကြောင်း နိုင်ထော်ရိုးတို့အဖွဲ့ အား အကြံပြုခဲ့ပါသည်။)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ
ခွန်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေးစာစာစား

ဆရာကျောင်းခွန်

အထောင်ယကြား။ ။ အိမ်ကြားမှ သို့မဟုတ် ဝေဟံ
ဆူပွင့် ပြင်စွာတရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုပါးကို တစ်ရာရစ်
ကုန်ဖြင့် (၃)ပတ် စိပ်ပေးပါ။

ပညာ

ပညာတော်။ ။ လုပ်မြဲ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အလုပ်
ကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်နေပါ။ လုပ်ငန်းမပြောင်မီ
လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်း၊ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ထူထောင်
ခြင်း မလုပ်ပါနှင့်ဦး။ ငွေကြေးအခက်အခဲနှင့် ကြုံ
ရမည်။

ငါးထပ်ထောင့်တရား။ ။ မိမိ၏ အရည်အချင်းကြောင့်
တာဝန်များ သတ်မှတ် ချိန်မတိုင်မီ ပြီးစီး၍ လူကြီး
အထင်ကြီးလေးစားခြင်းကို ခံရမည်။

အိမ်တွင်းတရား။ ။ ဝင်ငွေထက် ထွက်ငွေက ပိုများနေ
နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးများကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲရတတ်သည်။ မိသား
ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး ကောင်းမည်။



အချစ်တရား။ ။ မနာလိုသူများကြောင့် အချစ်ရေးတွင် အဆင်မပြေ
တတ်သည်။ မစိုးရိမ်ပါနှင့်။ မိမိ၏ မေတ္တာသစ္စာကြောင့် အဆင်ပြေ
မည်။

ပညာတော်။ ။ စက်မှုပိုင်းဆိုင်ရာ၊ အီလက်ထရောနစ်ပညာရပ်များ
လည်း ပူးတွဲ သင်ယူလေ့လာပါက တဝအတွက် အာမခံချက်
ကျန်းမာတရား။ ။ ရင်ကျစ်ပန်းနာ ဖြစ်တတ်၍ အအေးစာများ၊ အချိန်
များကို လျော့စားပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀၊
၃၃၊
ကျင်းချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၆၊
ငါးထပ်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊
၃၀၊

ငါးထပ်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယကြား။ ။ ဖခင် (သို့မဟုတ်) ဖခင်အရွယ်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏
တစ်ထည် ဝယ်ပေးပါ။

ပညာ

ပညာတော်။ ။ အလုပ်ရုံစက်ရုံများ၊ ထွက်ကုန်များမည်။ ရောင်း
ကောင်းမည်။ မြေအရောင်းအဝယ်၊ အိမ်အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်း
လုပ်ငန်းကောင်းမည်။

ငါးထပ်ထောင့်တရား။ ။ အထက်လူကြီးရေး၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ
အဆင်ပြေမည်။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ အောင်မြင်ပြီးစီးမည်။
အိမ်တွင်းတရား။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အဆင်ပြေလှစေရန်စွမ်းရည်

အချစ်

ပညာတော်။ ။ ဆန်စပါးလုပ်ငန်းများ၊ ဆေးဝါးထုတ်လုပ် ရောင်းဝယ်
ဖောက်ကားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်အကျိုးရှိမည်။

လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်
ကောင်းမည်။ အကျိုးဆောင်၊ ကိုယ်စားလှယ်၊ ရှေ့နေလုပ်ငန်းများ
ငွေဝင်မည်။

ငါးထပ်ထောင့်တရား။ ။ မိမိအရည်အချင်းကြောင့် ဌာနဆိုင်ရာတွင် ငွေပိုဝင်
မည်။ လူကြီးများ၏ အသိအမှတ်ပြုခြင်းကို ခံရမည်။

အိမ်တွင်းတရား။ ။ အသုံးနှင့် အဖြုန်းကို ခွဲခြားသိ၍ ငွေပိုငွေလျှံများ
ရရှိမည်။ ငွေကြေး စုဆောင်းမိမည်။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။

အချစ်တရား။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ နှစ်ဖက်လူကြီးမိဘများ
ကလည်း သဘောတူမည်။ ချစ်သူဘဝမှ အိမ်ထောင်သည်ဘဝသို့
ကူးပြောင်းသွားလိမ့်မည်။ အသင့်ပြင်ထားပါ။

ပညာတော်။ ။ အခက်အခဲရှိလျှင် အထူးကြိုးစားလိုက်ပါ။ အောင်မြင်
မှု ရရှိပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာတရား။ ။ ရင်ဘတ်အောင်ခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်နာခြင်း ဖြစ်တတ်၍
လေပွစာများ၊ ဝမ်းနူးစာများကို မစားပါနှင့်ဦး။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၉၊

ကျင်းချီကုန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀၊

ငါးထပ်ချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၈၊
၃၀။

ငါးထပ်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယကြား။ ။ ကလေးများကို မြေပျော် ကျွေးမွေးအိပ်ပျော် ဆောင်
ရွက်ရန်ကိုစွဲလျှင် စံပယ်ပန်း (၆)ပွင့် ဆောင်သွားပါ။

အချစ်

ပညာတော်။ ။ အတိုက်အခံများ ရှိသော်လည်း လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်
မည်။ လုပ်ငန်းတွင် အလုပ်သမားပြသဆုခု ပေါ်တတ်သည်။ ငွေကြေး
အခက်အခဲ တွေ့တတ်သော်လည်း မကြာမီ ပြေလည်သွားမည်။
နေရာတကာမှာ တိုက်ပွဲရှိသည်။ နိုင်ငံခြားနှင့် အဆက်အသွယ်ရမည်။
အဂါနံ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား ရောင်းဝယ်သူများ စီးပွားတိုးမည်။

ငါးထပ်ထောင့်တရား။ ။ နေရာကောင်းသို့ ပြောင်းရမည်။ ငွေကိုင်ရလျှင်
စာရင်းကို မှန်အောင်လုပ်ပါ။

အိမ်တွင်းတရား။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ အထင်အမြင်လွှဲမှု ခံရတတ်သည်။
သားသမီးတို့၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းမည်။

အချစ်တရား။ ။ အချစ်ရေး အောင်မြင်မည်။ ချစ်သူဘဝမှ အိမ်ထောင်သည်
ဘဝသို့ ရုတ်တရက် ပြောင်းသွားရတတ်သည်။

ပညာတော်။ ။ ပညာသင်ကြားနေရေး ဆရာပြန်လုပ်ရကိန်း ရှိနေသည်။
ငွေကြေးလည်း ရှာပါ။ ပညာရေးကိုလည်း ဆက်လက်ကြိုးစားပါ။

ကျန်းမာတရား။ ။ သွေးနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဟောင်းရှိလျှင် ပြန်
ဖြစ်တတ်၍ ရောဂါဟောင်းမရှိလျှင် ယခုမှစ၍ သတိထားပါ။

ထောင်ချီကုန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊
၂၇၊ ၂၉။

ကျင်းချီကုန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၆၊
၂၈၊ ၃၀။

ငါးထပ်ချီကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ငါးထပ်ချီကုန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

သည်။ သားသမီးနှင့် နိုင်ငံခြားခရီးကြောင့် ထွက်ငွေများ ငြိမ့်မည်။ ဆွေမျိုးများ၏ အကူအညီရမည်။

အချစ်ထူ။ ။ ချစ်သူနှင့် ခရီးထွက်ပြီးနောက် မင်္ဂလာကိစ္စ ခေါ်လာတတ်သည်။ နှစ်ဖက်မိဘများ၏ သဘောတူညီမှု ရမည်။

ပညာထူ။ ။ စက်မှုပညာသင်တန်း၊ စာရင်းကိုင်သင်တန်း၊ နည်းပညာဆိုင်ရာသင်တန်းများ တက်နိုင်ပါသည်။ ထူးချွန် ဖြစ်နိုင်မည်။

ဘုန်းမာထူ။ ။ အစာမှား၊ ဆေးမှား ဖြစ်တတ်သည်။ သတိထား ဆင်ခြင်စဉ်းစားသောကံပါ။ ဆေးသောက်လျှင် ထည်း သတိထားပါ။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၃၁။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများ ပါအောင် သွေးချယ်ပါ။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးအား ကော်ဖီဖစ် (၅)ထုပ်နှင့် ဖိတ်ပန်း (၅)ချပ် ကပ်လှူပါ။

ကြီးသမား

နိမ္မိတ်ထူ။ ။ လျှစ်စစ်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေး အကျိုးအမြတ်များမည်။ ကိုယ်စားလှယ်၊ ပွဲစား၊ ရှေ့နေလုပ်ငန်းများ သင်္ဘောကောင်းမည်။ လုပ်ငန်းသစ်များတော့ မစတင်ပါနှင့်ဦး။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ပြဿနာများကင်း၍ အလုပ်များကို အောင်မြင်စွာ အဆုံးသတ်နိုင်မည်။ လုပ်ငန်းစဉ်ကို အကူအညီကို ရရှိမည်။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ သားသမီးတို့၏ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး တာဝန်မည်။ အိမ်တွင်းရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး သာယာသော ကာလ သစ်ခု ဖြစ်မည်။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ဆွေမျိုးများ၏ ပယောဂဖြင့် အချစ်ရေးကို လာရောက် အိမ်ထောင်တတ်သည်။ ရှိသမျှ ရှင်းပြပေးပါ။

ပညာထူ။ ။ မိသားစု၏ အားပေးကူညီမှုဖြင့် ပညာရေးကောင်းမည်။ နိုင်ငံခြားရှိ ကျောင်းများတွင် ပညာသင်နိုင်ခွင့် ရတတ်သည်။

ဘုန်းမာထူ။ ။ ခေါင်းကိုက်၊ ခေါင်းခဲ ရောဂါလောက်တော့ ဖြစ်မည်။

စိတ်ပန်း။ ။ လူပင်ပန်းမခံပါနှင့်။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉၊ ၃၁။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၉။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် သွေးချယ်ပါ။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ဖေပြုပန်း (၁၉)ပွင့်ကို ဘုန်းတွင် ကပ်လှူ၍ လိုရာဆု ခံပါ။

အောင်မြင်မှုများ

နိမ္မိတ်ထူ။ ။ ရှေ့နေရပ်များ အမှုအသစ်များ ရရှိမည်။ အကျိုး သက်လုပ်ငန်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်း၊ ပွဲစားလုပ်ငန်းများ ဝင်ငွေ



ကောင်းမည်။ စက်ရုံပိုင်ရှင်များ အလုပ်သမား ပြဿနာပေါ် တတ်သည်။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ မိမိ မူလတာဝန်များအပြင် အခြားတာဝန် များကို ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ အရည်အချင်းကို ပြဿနာ ဖြေရှင်းပေးပါ။

အိမ်တွင်းထူ။ ။ စကားကြောင့် အမှားပေါ်တတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပြဿနာဖြစ်တတ်သည် ရပ်ဝေးရှိသားသမီး များထံမှ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။

အချစ်ထူ။ ။ သူတစ်ပါးကြောင့် ချစ်သူအပေါ်တွင် သံသယ မဝင်ပါနှင့်။ လက်ထပ်ဖို့ အဆင်မပြေသေးပါ။

ပညာထူ။ ။ ပညာရေး ကံစာတာကောင်းမည်။ စာမေးပွဲများ ဖြေရန်ရှိက ဖြေဆိုပါ။ အောင်မြင်မည်။ သင်တန်းတက်လိုက တက်ပါ။ ထူးချွန်မည်။

ဘုန်းမာထူ။ ။ စိတ်ထောင်းတော့ ကိုယ်ကြေ ဖြစ်တတ်သည်။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အနားယူ အပန်းဖြေပေးပါ။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၉၊ ၃၀။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၇ ဂဏန်းများများပါအောင် သွေးချယ်ပါ။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ငှက်များ ချိန်များဖြင့် ပျက်စီးနေသော လူသွားလမ်းကို ပြုပြင်ပေးပါ။

အောင်မြင်မှုများ

နိမ္မိတ်ထူ။ ။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ ငွေပန်းထိမ်လုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ မိမိဆရာသမားများ၏ အထောက်အပံ့ကြောင့် နေရာကောင်းရမည်။ ရာထူးတိုးတတ်သည်။

အိမ်တွင်းထူ။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးများ၏ မင်္ဂလာပွဲရှိသည်။ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးများ၏ အကူအညီရမည်။

အချစ်ထူ။ ။ အချစ်ရေး အဆင်မပြေမည်။ နှစ်ဖက်သော မိဘများ၏ ကူညီထောက်ပံ့မှုကြောင့် ခမ်းခမ်းနားနား မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရလိမ့်မည်။

ပညာထူ။ ။ မိမိသင်ယူလိုသော ပညာရပ်ကို သင်ယူပါ။ တတ်ရောက် လိုသော သင်တန်းသို့တက်ပါ။ ထူးချွန်ချွန် အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ဘုန်းမာထူ။ ။ ဗိုက်နာဗိုက်အောင်ခြင်း ဖြစ်တတ်၍ ဝမ်းနားစာများကို မစားပါနှင့်။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

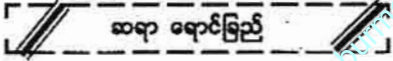
အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၇၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် သွေးချယ်ပါ။

အောင်မြင်မှုများ။ ။ အိမ်ရှိ ကလေးလူကြီးများတို့ကို လိမ္မော်သီးဆစ်လုံးစီ ကျွေးပါ။

ကျန်းမာ ရှမ်းသာပါစေ



၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

ကျန်းမာရေးအတွက် အပြုပေးချက်စာ

ပုံရိပ်	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရသာ	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	ဆီးအိမ်	အပြာ	၀	ပဲအုန်းနို့	အငန်	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသီး	ပုဗ္ဗဟူနေ့
ခွေး	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညင်း	အချို	အရှေ့မြောက်	ခွေး၊ မြွေ၊ ကြက်	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့
ကျား	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညင်း	အချို	အရှေ့မြောက်	ခွေး၊ မြွေ၊ ကြက်	တနင်္လာသားသီး	စနေနေ့
ယုန်	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အချဉ်	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
နဂါး	လည်ခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အချဉ်	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
မြွေ	လည်ခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အချဉ်	အရှေ့တောင်	မြွေ၊ ခွေး၊ ကြက်	တနင်္ဂနွေသားသီး	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	နှလုံး	အနီ	၉	မြောင်း	အမီး	တောင်	မြင်း၊ ခွေး၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	အင်္ဂါနေ့
ဆိတ်	သရက်ရွက်	မြေဝါ	၂	ကောက်ညင်း	အချို	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့
မျောက်	သရက်ရွက်	မြေဝါ	၂	ကောက်ညင်း	အချို	အနောက်တောင်	မျောက်၊ ကြက်၊ နဂါး	စနေသားသီး	တနင်္လာနေ့
ကြက်	အူပ	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အစပ်	အနောက်	ကြက်၊ ခွေး၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသီး	သောကြာနေ့
ခွေး	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အစပ်	အနောက်မြောက်	ခွေး၊ ကျား၊ မြင်း	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ဝက်	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အစပ်	အနောက်မြောက်	ဝက်၊ ယုန်၊ ဆိတ်	ကြာသပတေးသားသီး	တနင်္ဂနွေနေ့

* * *

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ကြွက်နှစ်ဖွား၊ နွားနှစ်ဖွား၊ နဂါးနှစ်ဖွားတို့ ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းတတ်ကြသည်။ ဤလအတွက် ဇယားကို နဂါးနှစ်ဖွားတို့အား စံပြုရှင်းပြပါမည်။

နဂါးနှစ်ဖွားတို့သည် သည်းခြေနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ သတိပြုကာကွယ်ပါ။ အစိမ်းရင့်ရောင်၊ (၄)ဂဏန်းနှင့် အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်တို့ ကံလာဘ်ပွင့်လင်းစေလိမ့်မည်။

ချဉ်သောအရသာ ဂျုံဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် စားဖွယ်များက ကျန်းမာရေးအထောက်အကူ ဖြစ်စေပါမည်။

၂၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက် နှစ်ဖွားသည် မိတ်ဖက်ပုံရိပ်ရှင်များ ဖြစ်ကြ၍ အကူအညီ လိုအပ်ပါက တနင်္ဂနွေသားသီးတစ်ဦးက ကူညီပေးပါလိမ့်မည်။ ကြာသပတေးနေ့မှာ နေ့ကောင်နေမြတ် ဖြစ်သည်။ ကျန်နှစ်ဖွားများ ဤပုံစံအတိုင်း ကောက်ချက်ချကြပါ။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း

ဟူဂျင်းစီ (Hu Zhi Shi)

ငှက်ပျောက် တစ်ပင်

ရွှေစင်က တစ်လေး (၂)

ရွှေတောင်
ဇာတ်အောင်အောင်



ယဉ်ကျေးမှု အာဆာန်

ဈေးနားမှာ ကားဂိတ်ထိုးလိုက်တာနဲ့ ကိုသိန်းဇံက လွတ်လပ်သွားပြီ။ ကား ဆွဲပိုင်းနောက်ပိုင်း ကျန်းမာရေး စစ်ဆေးဖို့က ဒီရိုင်တာနဲ့ စပယ်ယာ။ အံ့နာဆိုတာ အလုပ်မရှိ။ ကားပစ္စည်းလိုရင် သယ်ဖို့ ငွေထုတ်ပေးတာပဲရှိ။
ကိုသိန်းဇံ အဘွားကြီးနောက်ကို အပြေးလေး လိုက်သွားတယ်။ အနားတိုလဲ ရောက်ရော...
'အဘွား ကျွန်တော် ဈေးလိုက်ဝယ်ပေးမယ်'

မော့ကြည့်တယ်။ နောက်တော့ လိုက်ခဲ့ပေါ့ ခေါင်းညိတ်တယ်။
အဘွားကြီးလက်ထဲက ထန်းခေါက်တောင်းကို ဦးသိန်းဇံ ယူလိုက်တယ်။ အဘွားကြီးသွားတဲ့နောက် တကောက်ကောက်လိုက်ပြီ။ ဈေးဝယ်ပြီ။
ဈေးထဲမှာ မီးခိုးချောင်သုံးပစ္စည်းတွေကို လျှောက်ဝယ်လိုက်တာ ပေါက်တန်းစေ့။ ကြက်သွန်နီဖြူ။ ငါးခြောက်ငါးခြမ်း။ ငါးအစုံ ဝယ်ဝယ်ပြီး တောင်းထဲကိုထည့်။ တောင်းကလေးမောက်

မောက်။ ကိုသိန်းဇံက လမ်းလျှောက်ရင်းထမ်း။
အထည်တန်းဘက် လှမ်းပြန်ပြီ။ ထတီ၊ အကိုဝယ်ပြန်ပြီ။ ဂျုံအိတ်ကလေးထဲထည့်။ တိုင်းရင်းဆေးကလဲ အမည်စုံတယ်။ စားဖွယ်သောက်ဖွယ် ချိုချည်သစ်သီးမှန်ပဲသရေစာ လိုတာတွေ အကုန်ဝယ် ဝယ်လို့ပြီးတော့ မွန်းတည့်တော့မယ်။ (၁၂)နာရီနီးပြီ ထမင်းစားချိန်။
ကိုသိန်းဇံက အဘွားကြီးကို ဝမ်းဆိုင် ခေါ်သွားတယ်။ လမင်းကျွေး

တယ်။ ဝက်သား၊ ကြက်သား၊ ဘဲသား၊ အမဲသား မစားဘူး။ ငါးကြင်းသားချက်၊ ငါးပိချက်နဲ့တို့စရာ ဟင်းရည်ပါ သောက် သောက်ပြီး စားလိုက်တာ ကိုသိန်းဖဲမှာ ဝမ်းတွေသာလို့...

ဝမ်းပန်းတသာနဲ့ အဘွားကြီး မျက်နှာ တစ်ခွဲခွဲကြည့်ပြီး ထမင်းစား နေတဲ့ ကိုသိန်းဖဲ နားမှာပန်ထားတဲ့ နားတောင်းကို သတိထားမိတယ်။

အဘွားကြီးနားတောင်းက ရွှေစိ နားတောင်း၊ ခြယ်နားတောင်း ကျောက် တစ်လုံးနားတောင်း မဟုတ်ဘူး။ တစ်မျိုးကြီး ကိုသိန်းဖဲ မမြင်ဖူးဘူး ဆန်းနေတယ်။ ရွှေတော့ ရွှေပဲ။

ထမင်းစားနေတဲ့ အဘွားကြီးက ခေါင်းအမော့ ကိုသိန်းဖဲက အကြည့် မျက်လုံးချင်းအဆိုင် အဘွားကြီးက...

- 'သား ဘာတွေကြည့်တာလဲ'
- 'အဘွားနားတောင်းကို ကြည့်တာ'
- 'ဘာပြုလို့လဲ'
- 'သူများတွေ ပန်တဲ့နားတောင်းနဲ့ မတူလို့'
- 'ဒီနားတောင်းမျိုး သားမမြင်ဖူးဘူး လား'
- 'မမြင်ဖူးဘူး'
- 'ဖက်လိပ်နားတောင်း'
- '...'

အဘွားကြီး ထမင်းစားလို့ ဝသွားပြီ။ ရေခဲခဲကြမ်းတစ်ပန်းကန်နဲ့ပြီး တစ်ငုံ သောက်တယ်။ သောက်နေရင်း တွေး တယ်။ ကိုသိန်းဖဲကလဲ ငေးကြည့်နေ တယ်။

ဖက်လိပ်နားတောင်း အကြောင်း ကိုတော့ မေးနေပြီ။

ငယ်ကချစ် အချစ်တစ်ရာ မမေ့သာ တဲ့။ ငယ်ကပေါင်းခဲ့တာမို့ အနှစ်တစ် သောင်း ဘယ်မေ့ကောင်းနိုင်ပါ။ မမေ့ ကောင်းသော်လဲ သေကွဲကွဲခဲ့ရ။ အနှစ်

(၂၀)ကျော်ကာလ...

မေးသူကြောင့် အဟောင်းတွေ အသစ်အသစ် ဖြစ်ဖြစ်လာလိုက်တာ။ ရင်တွေပန်းတွေတောင် တုန်လို့။ ရောင်ရမ်းမှန်းဆ ကျေးဇူးကြီးလှတဲ့ ခင်ပွန်းသည် ဘဝခြားသွားလေသူကြီး ရေလို့ တမ်းတမိတယ်။

သတိကို အသိနဲ့ ထိန်းချုပ် လက် ကလေးလှုပ်လိုက်တယ်။ ဖက်လိပ် နားတောင်း နားကနေ ကောင်းကောင်း ကျွတ်ကျ။ လက်ထဲမှာ။ အသာအယာ ထမင်းစားပွဲပေါ်တင်။ ရွှေဖက်လိပ် ကလေးကို လှိမ့်လှိမ့်ပြီး အဖြည့်လိုက် ပျော့ပျောင်းလိုက်တာ ပြန်သွားပြီ။

ကိုသိန်းဖဲလဲ ကြည့်နေလိုက်တာ မျက်လုံးကြီးကို ပြူးလို့။ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ရင်း လက်ကမ်းကာ လှမ်း ယူလို့ လက်ဖဝါးပေါ်တင်။

ရွှေစင်ကအခေါက် နေပြောက် ကလေး တစ်ချက် အထိုးမှာ အဝါရေ ရောင်စုံယှက် ဝင်းလက်သွားတယ်။ ကိုသိန်းဖဲ မက်မက်မောမော ကြည့်နေ တုန်း...

- 'အဘွားရဲ့ ခင်ပွန်းသည် အဘိုးကြီး လုပ်ပေးသွားတာ'
- 'အဖိုးက ပန်းထိမ်ဆရာလား'
- အဘွားကြီးက ပြုံးတယ်။ 'ကိုသိန်းဖဲ အမေးကို သဘောကျသွားတဲ့ပုံနဲ့...'
- 'ဟယ် ဘယ်ကလာ ဟုတ်ရမှာလဲ'
- 'ဒါဆိုရင်...'

'အဘိုးကြီး မသေခင်(၃)နှစ်ကျော် က အိမ်နောက်ဖေးက အိမ်သာကျင်း ပြည့်လာတယ်။ ကျင်းသစ်တူးပြီး အိမ်သာပြောင်းရတယ်။ ကျင်းဟောင်း မှာတော့ မစင်အပြည့်နဲ့။ နောက်(၆)လ လောက်ကြာတော့ အိမ်သာကျင်း ဟောင်းက လျော့ကျသွားလိုက်တာ တစ်တောင်သာသာ နိမ့်သွားတယ်။

အဲဒီမှာ အဘိုးကြီးလုပ်ငန်းစတော့တာ ပဲ နယုန်လ။

တစ်နေ့မှာတော့ ညနေ(၃)နာရီ လောက် သူ ရွာအရှေ့ပိုင်းကို သွား တယ်။ (၂)နာရီလောက်ကြာတော့ ခြံနီ လာတယ်။ ပခုံးပေါ်မှာ ငှက်ပျောပင်ပျံ တစ်ပင်ကို ထမ်းလို့၊ ဘာလုပ်မလို့ထဲ မေးတော့ ဘာမှ ပြန်မပြောဘူး။

လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ထမ်းလာ တာက **"သူငယ်စာငှက်ပျော"** သူငယ်စာငှက်ပျောက ရှားတယ်။ အိမ် တိုင်းမရှိဘူး။ ငှက်ပျောခြံတွေမှန်တာ။ ငှက်ပျောခြံစိုက်ရင် **သူငယ်စာ တစ်ရုံ တော့ ပါရတယ်။** ဒါမှ ခြံခွဲတယ်။ ခြံမြဲတယ်။ စိုက်ကို စိုက်ရတယ်။ နေထုံးစံ။

သူငယ်စာငှက်ပျော တစ်ရုံလောက် မှ ထည့်မစိုက်ရင် အဲဒီငှက်ပျောခြံတော့ ပျက်ပြီပဲ သူက ခြံစောင့်။

သူ အရှေ့ပိုင်းက ဘကြီးအောင်ထင် ငှက်ပျောခြံကို သွားပြီး တောင်းတာ ဖြစ်ရမယ်။ ဟုတ်သလား မေးတော့ ခေါင်းညှိတ်တယ်။ ဟုတ်တယ်။

ငှက်ပျောပင်ကို အိမ်ရှေ့ သရက်ပင် မှာ မှီပြီး ထောင်တယ်။ အဘွားအနား ကို ရောက်လာပြီး အိမ်ပေါ်ထပ်မှာရှိတဲ့ ကြေးနီလင်ပန်းကို ယူခိုင်တမ်း မင်လာလက်ဖွဲ့လင်ပန်း။ အဘွား ကြေးနီလင်ပန်းကို ယူပြီး သူ့အနားကို ရောက်တော့ ငှက်ပျောပင်ခေါင်းကို သူ ခေါင်းတုံး တုံးနေပြီ။

ကြေးနီလင်ပန်းကို တိုက်ချွတ်ပြီး ဆေး ပြောင်အောင်ဆေးလို့ ပြောတယ်။ မီးဖိုထဲကပြာနဲ့ သံနုနဲ့ တိုက်ခိုင်းတယ်။ အဘွားကလဲ ပြောင်နေအောင် တိုက်ပေးလိုက်တယ်။ အမြင်ကတ်ထိ သူ့ကို။

ငှက်ပျောပင်ကို သူက ထမ်းနို့

အဘွားကို ကြေးနီလင်ပန်းကိုင်ခိုင်း
တယ်။ အိမ်နောက်ဖေး အိမ်သာကျင်း
ဟောင်းဆီကို သွားကြပြီ။ ရောက်သွား
လို့ ကြည့်လိုက်တော့ အိမ်သာကျင်း
ဟောင်းမှာ မျောတိုင်(၃)ချောင်းချ
ထားတာ တွေ့တယ်။

အိမ်ကိုပြန် နီးတစ်ဖက် လက်
တစ်ဆုပ် ရေဆွတ်ပြီး ယူခဲ့ခိုင်းတယ်။
အဘွား နီးတွေရေစွတ်ပြီး ယူလာတော့
အိမ်သာကျင်းဟောင်း မျက်နှာပြင်ကို
သူ ညှိတယ်။ ညှိနေအောင်ကို ညှိတာ
ကြေးနီလင်ပန်းကြီးတင်လိုက် ညှိလိုက်
တစ်ဖက်စောင်းနင်း ဖြစ်နေရင် ဖိလိုက်
လှည့်လိုက်နဲ့ မျက်နှာပြင်ညီသွားတယ်။

ကြေးနီလင်ပန်းပေါ်မှာ သူငယ်စာ
ငှက်ပျောပင်ကို တင်တယ်။ အဘွားကို
ထိန်းပြီးကိုင်ခိုင်းတယ်။ သူကတော့
ငှက်ပျောခေါင်းပတ်ပတ်လည် မြေဆွေး
တွေ ထည့်တော့တာပဲ။ ကျင်းပြည့်သွား
တော့ လက်ကလေးနဲ့ ဖိ၊ဖိပေးတယ်။
တူးရွင်းနဲ့ထိုးပြီး မြေကို ကျပ်တယ်။

နောက် မျောတိုင်တစ်လုံးကို ယူပြီး
အိမ်သာကျင်းနွတ်ခမ်းနဲ့ တစ်တောင့်
ထွာလောက် မြေပြင်ကို မျောအရင်းပိုင်း
နဲ့ ထောက်လိုက်တယ်။ အဖျားပိုင်းကို
တော့ ငှက်ပျောပင် ပင်စည်အလယ်
လောက်မှာ နီးနဲ့ တုပ်တယ်။ ကျန်တဲ့
မျောတိုင်(၂)တိုင်ကိုလဲ အဲဒီလိုလုပ်ပြီး
ကျားကန်ထားတယ်။ သုံးချောင်း
ထောက် ပီခုံလောက်ဆိုင်။

လေတိုက်ရင် မလဲမပြုအောင် ထိန်း
ထားတာလို့လဲ ပြောသေးတယ်။

ညစာစားကြတော့ ထမင်းပိုင်းမှာ
ငှက်ပျောပင်စိုက်တဲ့အကြောင်း အဘွား
က မေးတယ်။

သူပြောတာက ရွှေဖြစ်အောင် စိုက်
တာတဲ့။ ကြံကြီးစည်ရာတော်လို့
အဘွားက ပြောတော့ အေး...ရွှေဖြစ်



တယ်။ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ မင်း တစ်နေ့
မှာတော့ တွေ့လိမ့်မယ်။ စောင့်ကြည့်
တဲ့။

အဘွားကလဲ ကြည့်ကြသေးတာ
ပေါ့။ စောင့်ကြည့်မယ်ပေါ့။

မယုံမကြည်ဖြစ်နေတဲ့ အဘွားရဲ့
မျက်နှာကို သူ့အကြည့်က စိမ်းစိမ်း
ကြို။ အသက်သွေးခဲ အမြဲမရှိ။ ဘယ်
နေ့သေမယ်ဆိုတာ လူတိုင်းမသိ။
မသေခင် ကြည့်ချင်မြင်ချင်လိုက်တာ
လို့လဲ ပြောသေးတယ်။

ဘယ်လောက် ကြာမှာတုန်းဆို
တော့ (၃)နှစ်နဲ့ (၆)လစောင့်ရမယ်တဲ့။
စောင့်ပေါ့လို့အဘွားက ပြောလိုက်
တယ်။ ငေါ့တော့တော့လေး။

ငှက်ပျောစိုက်ပြီးကတည်းက သူ
အလုပ်တစ်ခုပဲ လုပ်တယ်။ အဲဒါက
သားတက်တွေ ထွက်ထွက်လာတိုင်း
သတ်သတ်ပစ်တာပဲ။ သားတက်ထွက်
ခါစ ပြုပြီဆိုတာနဲ့ သတ်တာပဲ။ လက်
မနှေးဘူး။

ငှက်ပျောရွက်တွေ အလက်တွေ
မပယ်ဘူး။ အဖူးမပယ်ဘူး။ အခိုင်ကိုလဲ
မခုတ်ဘူး။ မြေပုံဆွေး ထားတာပဲ။

ငှက်ပျောပင် အရွက်အလက်တွေ
ခြောက်ခြောက်သွားပေမယ့် ပင်စည်က
တော်တော်နဲ့ မခြောက်ဘူး။ (၂)နှစ်
ကျော်ကျော်အကြာ မြေပြင်တညီ ငှက်
ပျောပင် ပင်စည်ပတ်လည်မှာ ကျင်း

ကလေး ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့်
ငှက်ပျောငှက်ကြီးက အစိုကြီး ရှိသေး
တယ်။ အဲဒါ ကျင်းဝအောက် တစ်ထွာ
လောက်တောင် ရောက်နေပြီ။ အဘွား
ရဲ့ခင်ပွန်းက ကျင်းအဝကို မြေကြီးတွေ
လှည့်ပြီး ပိတ်လိုက်တယ်။

ဖြစ်ချင်တော့ ငှက်ပျောပင် စိုက်ထား
တာ (၃)နှစ်မပြည့်သေးဘူး။ မူးတယ်
မူးတယ် ဆိုပြီး သူ ကွယ်လွန်သွား
တယ်။ ဆေးတောင် မကုလိုက်ရဘူး။
ရုတ်တရက်ကြီး။

အဘွားတို့လဲ အိမ်ဦးနတ် ကွယ်
ပျောက်တော့ ဒုက္ခတွေ ရောက်ကြရ
တာပေါ့။ ပထမတော့ ဖြေလို့ မရဘူး။
ဖြစ်ရလေခြင်း။ လောလောလတ်လတ်
ကြီး ချက်ချင်းလက်ငင်းကြီး။

သားတစ်ယောက်နဲ့ သမီးတစ်
ယောက်က အိုးခွဲအိမ်ခွဲ။ သမီးတစ်
ယောက်က အပျိုကြီး။ အတူနေ ကား
ဂိတ်လိုက်ပို့တာ သူပေါ့။

အငယ်ဆုံးမ သူ့ကြောင့်ပဲ ကြေးနီ
လင်ပန်းကို တူးယူဖြစ်တာ။ အဘွား
ကတော့ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်နေ
ပါပြီ။ အဘိုးကြီး ဆုံးပါးခဲ့ပြီး (၃)နှစ်
ကျော်ကာလ။ သီတင်းကျွတ်လအခါ
ရက် မုန့်ဆီကြော်။ မုန့်လက်ကောက်
တွေလုပ်မလို့ မုန့်နဲ့ဖိုက လင်ပန်းလို
တယ်။ ကြေးနီလင်ပန်း။

အငယ်ဆုံးမ သူက ပြုန်းဆို ကြေးနီ
လင်ပန်းကို စိတ်မတန်းဘဲ သတိရ
လိုက်တယ်။ နောက်တစ်နေ့ မနက်
ရောက်တော့...

သားအမိနှစ်ယောက် တူးရွင်း
ကိုယ်စီနဲ့ တူးကြတာပဲ။ မသက်သာဘူး
မောင်ရေ... အပေါ်ယံမြေသားက မာ
လိုက်တာ လွန်ပါရော။ တူးလို့မရ
ဆွလို့မရ။ လက်မိုင်ချရတော့မယ်
အချိန်။ တော်ပါသေးရဲ့ အဘွားတို့

တူးနေတုန်း သားကြီးရောက်လာ တယ်။

အမေတို့ ဖယ်ကြဆိုပြီး သူတူးတော့ တာပေါ့။ တစ်ထွာသာသာလောက် ရောက်တော့ မြေသားက မမာတော့ ဘူး။ ဗွဲ့လို့။

ကွမ်းတစ်ယာညက် မကြာလိုက်ဘူး လင်ပန်းကို မြင်ကြရပြီ။ ပုံပန်းကတော့ မပျက်ဘူး။ အရောင်ကတော့ ပြောင် နေတယ်။ ရွှေရောင်ဝင်းထိန်နေတဲ့ အကွက်လိုက် အကွက်လိုက်ကလေး တွေရှိသလို မဲမဲသဲသဲ အကွက်တွေလဲ ရှိနေတယ်။

ရက်ကြာကြာ မဆင်းဘူး။ နောက် တစ်နေ့ အဘွားနဲ့ သားကြီးတို့ အောင်လံမြို့ကို တက်သွားကြတယ်။ ရွှေဆိုင်ကိုဝင် ဖားနဲ့ ခုတ်ပြီး ဖွဲလာတဲ့ လင်ပန်းသားအစလေး ပြလိုက်တော့ “ရွှေ”တဲ့

* * *

ဦးသန်းစိန် စကားဆုံးတော့ ဖိုးဟန် က ဦးသက်နိုင်ဆီက သိထားတဲ့ နည်း ပညာကို ပြန်ပြီး ပြောပြလိုက်တယ်။

ဖိုးဟန် တွေးပြီ။ နည်းပညာနှစ်ခုမှာ တူတာတွေရှိသလို မတူတာတွေ ရှိနေ တယ်။ တူတာတွေကို ဘေးဖယ်။ မတူတာတွေကို ရွေးမယ်။

မတူတာတွေက ကြေးနီဖလားနဲ့ ကြေးနီလင်ပန်း လုပ်ငန်းခြင်းကလဲ မတူ။ သူငယ်စာငှက်ပျောနဲ့ ဦးသက် နိုင်ပြောတဲ့ ငှက်ပျောထိုထို ဘယ် ငှက်ပျောဆိုတာကလဲ မတူ။ သူငယ်စာ က သက်တမ်းရင့် ငှက်ပျောတစ်ခိုင် သား တစ်ထိုင်(၇)လ။ သွားငုတ်တုတ် လူငုတ်တုတ်။

ဦးသက်နိုင်ပြောတဲ့ ငှက်ပျောစိုက်ပုံ က ကြေးဖလားထဲမှာ မစင်အပြည့်။ ကြေးဖလားအတွင်းထဲမှာ အပူ၊ ဥဏှ



တေဇော။ ကြေးဖလားအပြင်ဘက်က မြေသားပထဝီ။ ကြေးဖလားအပေါ်မှာ ငှက်ပျောပင် အာပေါဓာတ်။ သီတတေ ဇော။

ကိုကြီးသန်းရဲ့အဆိုက ကြေးနီ လင်ပန်းပေါ်မှာ ငှက်ပျောပင်။ ငှက်ပျော ပင်က ရေဓာတ် အာပေါ။ ကြေးနီ လင်ပန်းအောက်မှာက အိမ်သာကျင်း ဟောင်းထဲက မစင်ကျင်ကြီး။ အပူ တေဇော၊ ဥဏှာတေဇော။

‘တေဇောဒမ္မ ဓာတ်ဂိပ္ပုဇိ’ တဲ့။ ရှေးပညာရှင်များရဲ့ အဆိုအမိန့် နှုတ်ထွက်စကား။ ကျမ်းစာများထဲမှာ လဲရှိ။ သီတတေဇော ဥဏှာတေဇော အအေးနဲ့အပူ အပေါ်နဲ့အောက် နှစ်လွှာ ညှပ်ပြီး ဓာတ်ပြုလိုက်တာ နှစ်ကာလ ကြာလာတော့ ကြေးနီလင်ပန်း တန်း ပြီး “ရွှေ” ဖြစ်သွားတာပဲလို့ ဖိုးဟန် တွေးတယ်။ အတ္တနောမတိ၊ အများနဲ့ တော့မညို။

ကမ္ဘာနိယာမ သဘာဝတရားကို အသုံးချလိုက်တဲ့ ရှေးမြန်မာတို့ရဲ့ ဝိဇ္ဇာ ပညာရပ် အစွမ်းလေလား။ ကဲ... စမ်းကြည့်ကြမလား။ စာဖတ်ပရိသတ် များ။

* * *

ဝန်ခံချက်။ ။ ဦးသက်နိုင် ကိုယ်တိုင် စိုက်တာ ရောဝတ်မြစ်ရေမြှုပ်လို့

အလုပ် မဖြစ်လိုက်ပါဘူး။
ရွှေတောင်က မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ဦးသန်းစိန်ရဲ့နည်းနဲ့ စိုက်လိုက်တာ ငှက်ပျောပင်ကို ဝက်ကိုက်ကာ ဖျက်ဆီး လို့ တစ်ဝက်ခနီးတောင် မရောက်လိုက် ပါဘူး။

ဒီဝတ္ထုကို ရေးနေစဉ် ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ(၂၇)ရက်၊ ကြာသပတေး နေ့က စာတည်းချုပ် ဆရာဦးကျော်နိုး သိန်းကို အကြောင်းအကျိုး အဆို အကောင်း သောင်းပြောင်းထွေလာ ဖုန်းနဲ့ တင်ပြပြောဆိုဖြစ်ပါတယ်။

စာတည်းချုပ်ရဲ့ နှုတ်ဖျားက “အဖို တန်အနုတ္တစကား” ကြားလိုက်ရမိ တယ်။

ဒီနည်းပညာမှာ “လျှို့ဝှက်ချက် တစ်ခု”တော့ ရှိလိမ့်မယ်တဲ့။

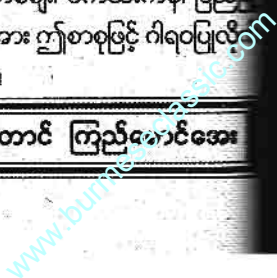
စာတည်းချုပ်ရဲ့စကား လေးစား လိုက်နာ၍ တောင်းပန်စကားဆိုပါ မစေ...

တတ်သိပညာရှင် အပေါင်းထံ ခင်ဗျား...

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည် ရေးသား သော ဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထု ဤစာစုတွင် မြှုပ်နေသော မြှုပ်ထားသော “နည်း ပညာ လျှို့ဝှက်ချက်များ” ရှိပေ ဖြည့်စွက်ကာ ပညာပေးသောအားဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးသား ဖော်ပြပေးကြပါရန် မေတ္တာဖြင့် တောင်း ပန်အပ်ပါတယ်။

ဦးသက်နိုင် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး (ငြိမ်း)သိပ္ပံရပ် တရုတ်မော်ရွှေ ရွှေတောင် မြို့နယ်နဲ့ ကွယ်လွန်သူ ဦးသန်းစိန် အနောက်ဈေး၊ ဝက်ထီးကန်၊ ပြည်မြို့ နယ်တို့အား ဤစာစုဖြင့် ဂါရဝပြုလိုက် ပါတယ်။

ရွှေတောင် ကြည်မောင်အေး



၁၂-၃-၂၀၁၄နေ့ နံနက်ပိုင်းမှာ ရှေးသွားရင်း ဒေါ်တင်ခို(အကြော် လုပ်ငန်း)အိမ်သို့ ကိုမေတ္တာတစ် ယောက် ရောက်သွားပါတယ်။ အိမ်ထဲ သို့ ဝင်မိရင်ပဲ...

'ဟေ့ မောင်မေတ္တာ... မလာတာ အတော်ကြာပါပြီကော'

ဟု ဒေါ်တင်ရိုက စကားစလိုက်ပါ သည်။

'မလာတာ အတော်ကြာဆို ကျွန်တော့်မှာ ခြေထောက်တစ်ဖက် နာနေလို့ မလာဖြစ်တာပါ။ ဖြစ်တဲ့ခြေ ထောက်ကတော့ ဘယ်ခြေထောက်ပါ။ နာပုံက ပေါင်ရင်းမှာ နာလိုက်၊ အဲဒီ အနာက ခြေသလုံးထဲ ရောက်လိုက်နဲ့ ရွှေရွှေနေသလိုပဲ ဒေါ်လေးရေ'

'အဲဒါဂရုစိုက်ဟေ့... အခုခေတ် အခေါ် အကြောညစ်တာလို့ ပြောကြ တယ်။ တို့ မြန်မာ့ဆေးပညာအရ ကတော့ အပူနာခေါ်တာပေါ့။

နေပူထဲ သွားလာလုပ်ကိုင်ခြင်း၊ အပူစာများကို အစားများခြင်းများ ပြု ခဲ့ရင် အပူကြောင့် အကြောရောင်လာ တယ်လေ။

အကြောထဲမှာ အပူဝင်တော့ သွား လာရာမှာ နာကျင်ကိုက်ခဲတာပေါ့။ အဲဒီလိုဖြစ်လာတဲ့ဝေဒနာကို ပေါ့ဆဆ လုပ်နေခဲ့ရင် နောက်ပိုင်းမှာ လေဖြတ် ပြီး အောက်တစ်ပိုင်း သေတတ်တယ် ကွယ်။

ငါ့မထဲ အသက်က (၇၀)ကျော်လာ တော့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အတော်ထွေ လာတယ်။ တော်တော်ကြာ ခါးနာ လိုက်၊ တော်တော်ကြာ ဒူးနာလိုက်၊ တော်တော်ကြာ ထုံလာလိုက်၊ တော် တော်ကြာ နာကျင်ကိုက်ခဲလိုက်နဲ့ ဖြစ် နေတယ်။

ဒီလိုဖြစ်နေတာကို မှန်ကင်းကျောင်း

ထုံကျဉ် အကိုက်အခဲပျောက်စေသည့်

ဆေးနည်း

ဆရာတော်ကြီးက သိတော်မူလို့ ဆေး နည်းပေးတယ်။ အဲဒီဆေးကို အမှုန့်ပြု ပျားရည်နဲ့တော့ပြီး ဆရာတော် အညွှန်း အတိုင်း နေ့စဉ်စားလို့ သက်သာနေ တယ်။

မင်း အဲဒီဆေးနည်းလေးကို စာနဲ့ ကူးသွားပါလား။ အမြဲတမ်း အညွှန်း အတိုင်း ပုံမှန်စားနေရင် လေဖြတ်ခြင်း ကိုတောင် ကာကွယ်တယ်'

'ဒီလိုဆို ဆေးနည်းလေးပေးပါဦး ခင်ဗျာ'

ကိုမေတ္တာသည် မှန်ကင်းကျောင်း ဆရာတော်ပေးတော်မူသော ဆေး နည်းကလေးအား ဒေါ်တင်ခိုထံမှ ကူး ယူလိုက်ပါသည်။

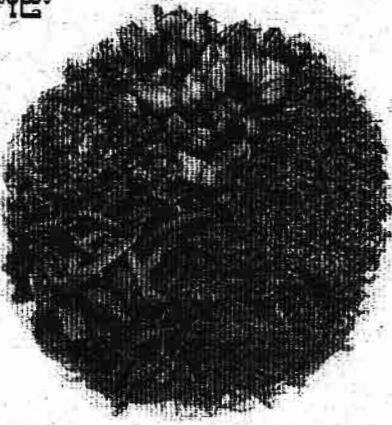
'ထုံခြင်း၊ နာကျင်ခြင်း၊ လေဖြတ်ခြင်း ဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ တွေ့ရင်လဲ ဆေး နည်းလေးကို ဝေမျှပေးပါကွယ် ကုသိုလ် ရတာပေါ့'

'ဒေါ်လေး အဲဒီလိုဆို နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းကနေ အများသိအောင် ဖြန့်ဝေလိုက်ရမလား'

'အေး ကောင်းတာပေါ့၊ သာဓု... သာဓု... သာဓုပါ မောင်ရာ'

ထုံကျဉ်အကိုက်အခဲ သက်သာ ပျောက်ကင်းသည့်ဆေးနည်း

- ၀။ စရို (၂၀)ကျပ်သာ
- ၂။ နွားမြေဂှင်း (၂၀)ကျပ်သာ
- ၃။ သင်္ဘောရင်းခြောက် (၂၀)ကျပ်သာ



အထက်ပါ ဆေး(၃)ပါးကို ဆတူ ချိန်တွယ်၍ နေပြ၊ အခြောက်လှန်းပါ။ ခြောက်သွေ့လျှင် အမှုန့်ပြုပါ။

ယင်းဆေးမှုန့်ကို ပျားရည်နှင့် နယ် ပါ(တေပါ)။ ရွှေးစေ့ကလေးများ အရွယ် အလုံးကလေးများ ပြုလုပ် ပြီး လေလုံသော ဖန်ပုလင်းထဲတွင် ထည့်ထားပါ။

ဆေးအညွှန်း...

ထုံကျဉ်ရုံဆိုလျှင် ညအိပ်ရာဝင် (၃)လုံးစားပါ။ ကိုက်ခဲလျှင် ည အိပ်ရာဝင် (၅)လုံးစားပါ။ လေဖြတ် လျှင်မနက်(၅)လုံး ည(၅)လုံးစားပါ။ ဤဆေးသည် ကိုယ်စောင့်ဓာတ်မီး ခေါ် ဥသွားတေဓာတ်ကို ညီမျှစေ သော စွမ်းအင်ရှိပါသည်။

ကာကွယ်ခြင်းသည် ကုသခြင်းထက် အကျိုးရှိပါသည်။

ဝလင်း ဦးကျော်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၂၉

သွားကိုက်သွားနာ အတွက်

စွယ်တော်လေးသူ ဂါထာတော်

ကျော်နိုင်လင်း (ငယ်)

‘သွားကိုက်တာကို ရန်သူကိုတောင် မပေးချင်ပါဘူး’

သွားရောဂါနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြော တတ်ကြသည်။ အခံရခက်သော ရောဂါတစ်ခုဖြစ်သည်ကို သွားကိုက် ပူးသူတိုင်း သိကြပါသည်။

သွားရောဂါနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆေးပြီးတိုများစွာ ရှိပါသည်။ တစ်ယောက်ကောင်းတိုင်း နောက် တစ်ယောက် ကောင်းချင်မှ ကောင်း သည်ကိုလည်း သိကြမှာပါ။

ကျွန်တော့်မှာလည်း ခဏခဏ မဟုတ်သည့်တိုင် တစ်လတစ်ခါ နှစ်လ တစ်ခါတော့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ဆေးပြီးတိုများကိုလည်း သုံးဖူးပါသည်။ တစ်ခါပျောက်တိုင်း နောက်တစ်ခါ ပျောက်သည် မဟုတ်ပါ။ ခုလည်း သွားကိုက်နေပြန်ပါပြီ။

‘ဟေ့ နိုင်ကျော် ဒီနေ့ အလုပ်မသွား ဘူးလား’

‘ဟုတ်တယ် အမေကြီးရေ သွား ကိုက်တာ နှစ်ရက်တောင်ရှိသွားပြီလေ။ အလုပ်မဆင်းနိုင်ဘူး ခွင့်ယူထားတယ်’

‘မင်းမှာလဲ သွားကိုက်ရတာနဲ့ သွား ဖုံးရောင်လို့ အစာမစားနိုင်ရတာနဲ့ လွန် လွန်းပါတယ်။ အလုပ်မဆင်းတော့ လုပ် ခမရဘူးပေါ့။ တို့များ သွားနာသွားကိုက် သွားဖုံးရောင်ဆိုတာ ကြားသာကြားဖူး တယ် မဖြစ်ဖူးပါဘူး။ ခုထိ ပဲလှော် တောင်ဝါးနိုင်တယ်ဆိုရင် ယုံချင်မှယုံ

ကြမှာ သွားတောင်မကျိုးသေးဘူး တွေ လား’

အမေကြီးဒေါ်သိန်းသည် ပါးစပ်ဟ ပြီး သွားများကို ဖြုပြုသည်။ အမေကြီး ဒေါ်သိန်းအိမ်နှင့် ကျွန်တော်တို့အိမ် သည် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုပေသိ လမ်း တစ်ဖက်မှာဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်အမေနှင့် ဓမ္မဓိတ်ဆွေ ဘုရားသွား ကျောင်းသွားအတူတူ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းသောက် တရား ဆွေးနွေးရန် နေ့စဉ်လိုလို နံနက် တိုင်းရောက်သည်။ အသက်ခြောက် ဆယ်ကျော်ကြီး အမေကြီး ဒေါ်သိန်းမှာ အဟုတ် သွားမကျိုးသေးသည်ကို ကျွန်တော်မြင်ရသည်။ ညီညာဖြူဖွေး သော သွားများကိုမြင်ရ၍ ကျွန်တော် အံ့ဩမိသည်နှင့်...

‘အမေကြီးက ပါရမီကောင်းတာကို’

‘ဘာ ပါရမီဟုတ်လား။ ဘာပါရမီလဲ သန့်ရှင်းအောင် အမေ အဖေ လူကြီး သူမ ပြောတာကို နားထောင်တာ သိ ပြီလား။ မင်းတို့က လူအထင်ကြီး အောင်လုပ်နေကြတာကို။ ဘာသွား တိုက်ဆေးမှ ဘယ်သွားတိုက်တံနဲ့မှ ဆိုတာ လမ်းထွက်ပြီး ပြလိုက်ကြသေး တယ်လေ။’

မိဘက အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ ပြန်တော့လဲ ခေတ်မရှိရတာနဲ့ ခေတ် နောက်ပြန်လို့ အပြောတောင်ခံရသေး။ ရခိုင်စကားပုံတစ်ခုရှိတယ် သိလား



“မျက်စိမှာရီ(ရေ)၊ နားမှာသီ၊ အညှိုး ဆား၊ ဝမ်းမှာပျား”တဲ့ ကြားရင် လား မသိ။

အမေကြီးသွားတွေကို မြင်တယ် မဟုတ်လား။ သွားနဲ့ပတ်သက်လို့ အာ မဖြစ်ဖူးဘူး။ ထမင်းစားပြီးတာနဲ့ အနည်းငယ်ယူငုံပြီး ပလုတ်ကျင်း ပဲ။ ခုတော့ မင်းတို့မှာက စားချင်စားပြီး ပလုတ်ကျင်းဖို့ နေနေသော သွားပွတ်တံနဲ့ တိုက်ချင်သလို တိုက် ကြတာပဲ မဟုတ်လား။ သွားခြေခံ တွေ ပွန်းပဲ့တာပေါ့။

အမေကြီးကတော့ ခုထိ ဆားရည် ဝံ့ဟယ် အပူတိုက်ထားတဲ့ ဆားနဲ့လဲ သွား တိုက်တယ်။ နောက်ပြီး အိမ်ရှေ့မှ နံရံ စောစောထုတ် အပေသင်ပေးတဲ့ အပူ ရှင်ရဲ့ စွယ်တော်လေးသူ ဘုရားရှိခိုး ကို မျက်နှာမသစ်ခင် ရွှေရွက်ကို လှည့် ဖက်နှုတ်ပေးပြီး စွယ်တော်ဂါထာကို သုံး စွတ်တယ်။ သတ္တဝါကို နေ့စဉ်ပြုစု မျက်နှာကို အေးသွားအောင် မျက်နှာ

တော့တာပဲ။ စွယ်တော်ဂါယာဆိုတော့ ပုံလို
တော့ ပထွေဘူပေါ့။ ပျက်နာကျိယာ နေကုန်
အောင် သစ်ပစ်တာပဲ။ ဒါကြောင့် ခုတိုင်
အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်ပြီး သွားကိစ္စနဲ့
မိတ်ယုတ်ရတာပေါ့။

'အမေကြီးရဲ့ စွယ်တော်လေးဆူ
ဂါထာကို လိုချင်လိုက်တာ'

'လိုချင်ရင်ရမှာပေါ့ကွယ်။ ဂါထာက
အရည်ကြီး မဟုတ်ပါဘူး'

အမေကြီးဆိုပြသော ဂါထာကို နှုတ်
ငုံဆောင်ပြီး မျက်နှာမသစ်ခင် အမေ
ကြီးပြောသလို မျက်နှာသစ်သည်မှာ
နှစ်နှစ်ကျော်ပြီးဖြစ်သည်။ ယုံယုံကြည်
ကြည်နှင့် ရွတ်၍ ထင်ပါသည်။ သွား
ကိစ္စနှင့် ယခင်ကလို မကြာခဏ ဒုက္ခ
ဖြစ်တော့ပါ၍ ကျွန်တော် ပျော်ရွှင်နေ
တော့သည်။

ဇွယ်တော်လေးဆူဂါထာမှာ

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- တာဝတီသေ = တာဝတီနိသေ
- ကောဒါဌာ = အေကာဒါထာ
- ကောဘုဂေ = အေကာဘုဂေ
- ဂန္ဓာရေ = ဂန်တရေ
- ဒန္တပူရမှိ = ဒန်တပူရန်မှိ
- တာပိဝန္ဓာမိ = တာပိဝန်ဒါမိ

အနက်

ကောဒါဌာ - အထက် လက်ယာ
စွယ်တော်ဓာတ် တစ်ဆူသည်။

တာဝတီသေ - တာဝတီသာ
နတ်ပြည်၌။

တိဋ္ဌတိ - တည်နေ ကိန်းဝပ်တော်
မူ၏။

ကောဒါဌာ - အောက်လက်ယာ
စွယ်တော်ဓာတ်တစ်ဆူသည်။

ဘုဂေပူရကေ - နဂါးပြည်၌။

တိဋ္ဌတိ - တည်နေကိန်းဝပ်တော်
မူ၏။

မူ၏။
ကောဒါဌာ - အထက်လက်ဝဲ
စွယ်တော်ဓာတ်တစ်ဆူသည်။

ဂန္ဓာရေ - ဂန္ဓာရတိုင်း၌(တရုတ်
ပြည်)။

တိဋ္ဌတိ - တည်နေကိန်းဝပ်တော်
မူ၏။

ကောဒါဌာ - အောက်လက်ဝဲ
စွယ်တော်ဓာတ်တစ်ဆူသည်။

ဒန္တပူရမှိ - ကာလင်တိုင်း ဒန္တပူရ
ပြည် (သီရိလင်္ကာ)၌။

တိဋ္ဌတိ - တည်နေကိန်းဝပ်တော်
မူ၏။

တာပိဓာတုယော - ထိုတိုင်းပြည်
နိုင်ငံ ဒေသဌာနတို့၌ တည်နေကိန်း
ဝပ်တော်မူသော စွယ်တော်လေးဆူ
တို့ကို။

အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်။

ဝန္ဓာမိ - ဦးခေါင်းညွတ်ကျိုး
လက်စုံမိုး၌ ရှိမိုးပါ၏ ဘုရား။

ကျော်နိုင်လင်း (ဇေလီ)

စာမျက်နှာ (၂၃) မှ အဆက်

နိသည်။ ရပ်ဝေးပြည်ပမှ သတင်း
ကောင်းများ ကြားရတတ်သည်။
ထိုပျိုတို့ ခင်ပွန်းရဖွယ်ရှိသည်။

ထိုကြက်နှစ်ဖွား



နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်း
မြင့်မားလာမည်။ ဇိမ်ခံပစ္စည်းများ
ခင်နိုင်သည်။ အမွေအနှစ်များလည်း
ရတတ်သည်။

နေအိမ်ဂေဟာသို့ ဂုဏ်သရေရှိ
ဆည့်ကောင်းစောင်ကောင်းများ ရောက်
လာဖွယ်ရှိသည်။

ရေထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး
ဆက်သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။ နား
နှင့် အကြားအာရုံဆိုင်ရာဝေဒနာများ
ရရှိက် ကာကွယ်ကုသပါ။

ထိုခွေးနှစ်ဖွား



စူးစမ်းရှာဖွေ သုတေသနပြု
လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ စီးပွား
ရေးတွင် ကုန်စည်သစ်၊ ဈေးကွက်
သစ်များမှ အမြတ်အစွန်းရရှိမည်။
အိုးသစ်အိမ်သစ် ရရှိနိုင်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဖြစ်ပျက်နေသည့်
အငြင်းအခုံ၊ သဘောထား ကွဲလွဲမှုများ
တွင် ခုံသမာဓိလူကြီးအဖြစ် ဖြေရှင်း
ပေးရတတ်သည်။ လူအများ လေးစား
ယုံကြည်မှုခံရသောကာလ ဖြစ်သည်။

ထိုငှက်နှစ်ဖွား



ငွေကြေးလာဘ်လာဘ
ရွှင်လန်းသောကာလ ဖြစ်သည်။
မြောက်မြားစွာ မရနိုင်စေကာမူ အတန်
အသင့် အားရဖွယ်ကောင်းသော
ပမာဏကို ပိုင်ဆိုင်ရဖွယ်ရှိသည်။
စည်သွတ် စားသောက်ဖွယ်များ။

ရွှေငွေကြေး သံသတ္တုပစ္စည်းများနှင့်
အကျိုးပေးထက်သန်မည်။ အမျိုးသား
များမှာ ဇနီးရက်နီးရှိ၍ အမျိုးသမီး
များမှာ ယာဉ်ရထား ဝင်ကိန်းရှိပါ
သည်။

ဤလ ကံကြမ္မာနှိမ့်ပါးနေသူတို့
သည် အနီရောင်ပန်း(၉)ပွင့်ကို အင်
နေ၌ ဘုရားကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသမီးတစ်ဦး
အား (ကျန်းမာရေးအတွက် သုံးစွဲသော)
ဆေးဝါး သို့မဟုတ်(ခါးသော အရသာ
ရှိသည့်) ကော်ဖီမှုန့်(၉)ထုပ် လှူဒါန်းပါ။
ကံဆိုးအနှောင့်အယှက်များ ပျောက်
ပျက်စေရန် သမ္မာဒေဝများထံ ဆု
တောင်း တိုင်တည်ပါ။

ကြံအောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ

ဟူလင်းစီ

ဤလတွင်...

† ကြွက်နှစ်ဖွား



ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဆုံးရှုံး နှစ်နာမှု ကြီးမားစွာ ကြုံရတတ်သည်။ အလျော်အစားပေးခြင်း၊ လောင်း ကစားမှုကဲ့သို့ ဥပဒေဗြဲစွန်းသော အမှု ကိစ္စများ ကြုံဆုံခြင်းတို့ကြောင့် ငွေကြေးဥစ္စာ လျော့ပါးခြင်းကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်ပါ။

အဆုတ်နှင့် အသက်ရှူလမ်း ကြောင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများလည်း သတိပြု ကာကွယ်သင့်သည်။

† နွားနှစ်ဖွား



သူတစ်ပါး နှိမ့်ချပြောဆိုခြင်း၊ အပြစ် တင်ခြင်းတို့ ခံရတတ်သည်။ ပတ်ဝန်း ကျင်နှင့် ဆက်ဆံရာတွင် အထင်အမြင် လွဲမှားခံရခြင်းတို့ ကြုံရဖွယ်ရှိသဖြင့် အပြော၊ အနေ ဆင်ခြင်သင့်သော ကာလဖြစ်သည်။

မျက်စိနှင့် အမြင်အာရုံကြောဆိုင်ရာ ဝေဒနာများကို ကြိုတင်ကုသ ကာကွယ် ပါ။ အိမ်ရှင်မများ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်ကိစ္စ ဂရုစိုက်ပါ။

† ကျားနှစ်ဖွား



အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အလှူကြီးအတန်းကြီး ပေးရတတ် သည်။ စီးပွားလှုပ်ငန်းသစ်၊ ဈေးကွက် သစ်များ ဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်သော ကာလ ဖြစ်သည်။

မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများ နှင့်ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိမည်။ ငယ်သံယောဇဉ်များ အသစ် တစ်ဖန် ပြန်လည် ရှင်သန်လာတတ်ပါ သည်။

† ယုန်နှစ်ဖွား



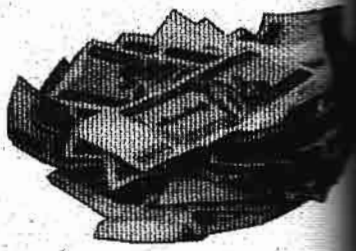
အကြံအစည် အောင်မြင်မည်။ ကတိစကား တည်ကြည်မှန်ကန်မှု

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း

ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ပုဂ္ဂလိက



ခင်မင်ရင်းနှီးခွင့်ရမည်။ နှလုံးနှင့် အထင် ဆိုင်ရာရောဂါဝေဒနာများ ဂရုစိုက်ပါ။

† မြင်းနှစ်ဖွား



ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်မှုရသော ကာလဖြစ်သည်။ အနာဂတ်အတွက် အရေးကြီးသော စီမံကိန်းများ အကောင်အထည် ဆင် သင့်သည်။

ပရဟိတလုပ်ငန်း များပြားနေမည် မင်းပေါက်စိုးပေါက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဖန်ထည်မှန်ထည်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ် သက်၍ ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း တတ်သည်။

† ဆိတ်နှစ်ဖွား



လေ့လာမှတ်သားထားသော နှစ် မှုလက်မှုပညာများကြောင့် ငွေကြေး လာဘ်လာဘ အချို့ ဝင်ရောက်နိုင် သည်။ အခြွေအရံတပည့်တပန်း ရှိ တတ်သည်။

အထည်အလိပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိဖွယ်ရှိသည်။ ကြည့် မှန်၊ မျက်မှန်၊ ရုပ်သံစက်များ လက် ဆောင်ရက်ိန်းရှိသည်။

† မျောက်နှစ်ဖွား



အလုပ်အကိုင်ရာထူး တိုးမြှင့်လာနိုင် သည်။ သောကဖြစ်ဖွယ်ကိစ္စများ လျော့ပါး ပျောက်ပြယ်သွားလိမ့်မည်။ ငွေရက် ပုံမှန်သာရှိသည်။ ပတ် ကျင်တွင် လေးစားခင်မင်သူ ပေါက် သူတို့၏ အရေးကိစ္စများ၌ ဖိတ်ခေါ် ကိုယ်ပါ ဝင်ရောက် လှည့်ပေးရက်

ကြောင့် တုံ့ပြန်ကျေးဇူးများ ခံစားရဖွယ် ရှိသည်။

လွင်ပြင်ကျယ်ဒေသများသို့ အလည် အပတ် သွားရောက်ရတတ်သည်။ ချစ်မှုရေးရာ အဆင်ပြေသော ကာလ ဖြစ်၍ ပျိုရွယ်သူတို့ “မျက်နှာများ သည်” ဟု အပြောအဆိုခံရကိန်း ရှိ သည်။

† နဂါးနှစ်ဖွား



မိမိနှင့် သက်ဆိုင်မှုမရှိသော ကိစ္စ များတွင် ပါဝင် ကူညီပေးခြင်းကို ရှောင် ရှားပါ။ စေတနာအမှားကြောင့် ဆုံးရှုံး နှစ်နာရတတ်သည်။

စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် အဖြစ်အပျက် မြင်ကွင်းများ မြင်တွေ့ရကိန်းရှိသည်။ သစ်၊ ပါး၊ ကြိမ် သစ်တောထွက်ပစ္စည်း များ အကျိုးပေးထက်သန်မည်။ ကြွက် သားများ နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း ဝေဒနာ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

† မြွေနှစ်ဖွား



ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေရသော အခက် အခဲပြဿနာများ ပြေလည် အဆင်ပြေ လာနိုင်သည်။ ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ် စားဆင်ယင်၍ ပွဲနေပွဲထိုင် တက်ရောက် ရတတ်သည်။

လျှပ်စစ် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်သည်။ မင်းစိုးရာဇာများနှင့်

စုန်းကဝေ

တူညီမှု

၀၆၀၆၅၇၈
(ခေတ္တ-စားခါး)



သင်သိပါသလား...?။

စုန်းပညာတတ်သည်ဟု

ဆိုလျှင် လူတိုင်း ကြောက်ရွံ့သွားတတ်ကြသည်ပင်။ အရမ်းစွမ်းသောပညာသည်များဆိုလျှင် ကောင်းကင်မှ တံမြက်စည်းကိုစီးပြီး လိုရာကို ပျံသွားနိုင်ကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အဲဒီလောက်တောင် စွမ်းသည့် ပညာတွေဆိုတော့ စိတ်ဝင်စားမိသည်။ စုန်း တတ်သူများ ကျိန်ဆဲလျှင် ဘုန်းကံ နိမ့်သူဖြစ်ပါက သူတို့ပြောတိုင်း ခံရတတ်သည်ဟု ဆိုသည်။

အဲဒီပညာတွေနှင့် ရန်သူတွေကို တိုက်လျှင် ရနိုင်သလား။ မိမိနိုင်ငံကို ကျိုးကျော် စော်ကားလာသူတွေကို ဒီပညာတွေနှင့် အသုံးပြုပြီး ကျိန်ဆဲ လိုက်လျှင် ရနိုင်သလား။ စိတ်ဝင်စားမှု များစွာနှင့် လေ့လာမေးမြန်းမိပါသည်။

စုန်းကဝေတွေ ပေါများပါသည်ဟု နာမည်ကြီးသော ယောနယ်ဘက်မှ အလုပ်လာလုပ်သူများကို မေးမြန်းရာ တွင် တကယ်ရှိပါသည်ဟု ပြောပါသည်။

သူတို့ပြောပြသည်မှာ ဤသို့ ဖြစ်ပါသည်။ အဲဒီနယ်ဘက်က ရွာလေး တစ်ရွာသို့ အလုပ်သွားလုပ်ကြရာ ရွာတွင် လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး ပညာသည်များ ဖြစ်ကြသည့် အိမ်တွင် တည်းခိုကြရပါသည်။

တစ်ရွာလုံးကလည်း သူတို့ပညာ သည်တွေ မှန်းသိ၍ ပြောဆိုဆက်ဆံမှု သိပ်မရှိပေ။ အလုပ်သမားများကို ထို

လင်မယားမှ မင်းတို့ယုံအောင် လုပ်ပြ ရမလားဟုမေးရာ ကြောက်ရွံ့သူများ ကတော့...

‘မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့က ခဏ စီးပွားလာရှာတာပါ’

ဟု ပြော၍ ဘာမှမဖြစ်ဘဲ မယုံပါဘူး ဆိုသည့် အလုပ်သမားကလေးက တော့ ချက်ချင်း မျက်စိကွယ်သွား၍ အထက်လမ်းဆရာနှင့် ခေါ်ကုမှု မူလ အကောင်းမကတိအတိုင်း ပြန်မြင်ရပါ သည်။ လက်တွေ့ပါဟု ယင်းကလေး မှ ပြောပြပါသည်။

စုန်းမကြီးတစ်ယောက်ဆိုလျှင် သူ ၏ သားဖြစ်သူ ဘုန်းကြီး၏ တစ်မြို့ တစ်ရွာမှ အလှူကို အလှူရက်ဖြစ်မည့် နေ့မှ သိသောကြောင့် သူ၏ ပညာစွမ်းဖြင့်သွားရာ အလှူရေစက်ချအမိ ရောက် သွားပြီး ညနေအလှူပြီးမှ ရွာပြန်ရောက်လာဟု ပြောပါသည်။

ရွာတွင် ကျွဲ၊ နွားစသည်ဖြင့် တိရစ္ဆာန်များ မွေးမြူ ထားသော အိမ်များဆိုလျှင် တိရစ္ဆာန်များကို နာမကျန်းအောင် ပြုလုပ်ထားတတ်ပါသည်။ ရွာစာချ တောင်းပန်မှ ချက်ချင်းပြန်ကောင်း သည်ဟု ဆိုပါသည်။

(ရွာစာချသည်ဆိုသည်မှာ စုန်း အတတ်ဖြင့် ပြုစားထား၍ ယင်းတို့ ကို ကျွေးမွေးကာ တောင်းပန်ခြင်း ပင် ဖြစ်ပါသည်။)

စုန်းပညာသည်လည်း အဆင့် အလိုက် အမျိုးမျိုးရှိသည်ဟု ပြောပါ သည်။ ဥပမာပြောရလျှင် မူကြိုအဆင့်၊ မူလတန်းအဆင့်၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်း စသည်ကဲ့သို့ ရှိသည်

နက္ခတ္တမောင်မြင့်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

ထင်ပါသည်။

တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပညာချင်း မတူညီကြပါ။ သူ့အဆင့်နှင့် သူ တတ်ကျွမ်းသူများ ရှိပါသည်တဲ့...။

မိမိနှင့် အလွန်ရင်းနှီးသော အသိ တစ်ယောက်မှ ပြောပြရာတွင် သူမ၏ အဘွားအရင်း ဖြစ်သူသည် စုန်းပညာ တော်တော်အဆင့်မြင့်သော ပညာ သည်ဖြစ်သည်ဟု ပြောပြပါသည်။

ယင်းမှ သူမ၏ ကိုယ်တွေ့များအား စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါတော့သည်။

သူမ၏အဘွားကို စုန်းပညာတတ် သည်ဟု တစ်ရွာလုံးက သိထားကြပါ သည်။ အဘွားသည် မြစ်ကမ်းနံဘေး က ရွာကလေးမှာ နေသောကြောင့် ငါးဒိုင်လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းပြုပါသည်။

တစ်နေ့ ဖောက်သည်ယူသည့် ငါးရောင်းသူ မိန်းမတစ်ယောက်မှ ပိုက်ဆံရှင်းမပေးဘဲနေရာ ပိုက်ဆံ တောင်းသော်လည်း မရသဖြင့်...

‘ပြန်ပြန်သေယံ ကောင်ပ ဝါပညာကို စမ်းတယ်၊ ရှမ်း ညေပါစေ’

ဟု ကျိန်ဆိုလိုက်လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ည ထိုမိန်းမကြီးမှာ ဖျားနားပြီး သည်းခြေပျက်သလိုဖြစ်ကာ စိတ်နောက်သွားပါသည်။ နောက်ဆုံး ထိုရောဂါနှင့်ပင် သေရပါသည်။

နောက်တစ်ယောက်မှာလဲ ထိုကဲ့သို့ ပင် ကျိန်ဆိုခဲ့ရကာ ယခုအချိန်ထိ ရှမ်းနေပြီး ရောဂါမပျောက်ဘဲ ရှိနေပါ သေးသည်ဟု သိရပါသည်။

အထက်ဆရာများနှင့် ကုသော် လည်း ရောဂါကျွမ်းနေသောကြောင့် ပညာတွေ နုတ်မရတော့ပေ။ အဘွား ဆုံးပြီးသည့်တိုင် ကုမရဘဲ ရှမ်းနောက် လျက် ရှိပါသည်တဲ့။

အဘွားသည် စိတ်ဆိုးလျှင် အလွန် ကြောက်ဖို့ကောင်းသည်။ တစ်ခါတွင် အဘွား၏ယောက်ျား အဘိုးသည် အပျော်ငါးဖမ်းသွားရာ တစ်နေကုန်ပြီး မိုးချုပ်မှ ပြန်လာပါသည်။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဖြစ်လာသဖြင့် အဘွားမှ မသွားဖို့အကြောင်း ပြော သည်ကို အဘိုးမှာ နားမထောင်ဘဲ ဝါသနာအလျောက် ငါးဖမ်းထွက်မြဲပင်။

ဒါကို အဘွားမှ စိတ်ဆိုးမကျေမနပ် ဖြစ်ပြီး “ဖျားပြီး သေပါစေတော်” ဟု ကျိန်ဆိုလိုက်ပါသည်။

နောက်တစ်ရက် အဘိုးပြန်လာ သောအခါ ဖျားပါတော့သည်။ ထို ရောဂါနှင့်ပင် ကွယ်လွန်သွားပါသည် တဲ့...။ အဘွားမှာ အဘိုးဆုံးတော့ တော်တော် စိတ်ထိခိုက်သွားပုံရသည်။

သူ့ယောက်ျား သွားတတ်သည့် မြစ်ကမ်းပါးသို့ ခဏခဏမျှက်ကြည့်ပြီး ငေးမော တွေးတောနေတတ်ပါသည်။ သူမကိုလည်း အဘိုးဝင်စားသူဖြစ်သည် ဟု ယုံကြည်ကာ အချစ်ပိုခဲ့ပါသည်။

သူမ ကိုယ်ဝန်မရှိမီ သူမ မိခင်မှ အိပ်မက်မက်ပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် အဘိုးမှ...

‘နပ်တို့နဲ့အတူ ဝါလာနေယယ်၊ နင့်အဖေ ကိန်ဆဲလို့ ဝါသေရတယ်’

လို့ အိပ်မက်ပြီး သူမကိုယ်ဝန်ရှိလာ သည်ဟု ပြောပါသည်။

ထို့ကြောင့်ထင်သည် အဘွားမှာ မြေးများထဲတွင် သူမကို ပို၍သံယောဇဉ် ကြီးကာ အမြဲတမ်း လာခေါ်တတ်ပါ သည်။

သူမ ငယ်စဉ်က အဘွားဖြစ်သူက မုန့်ကျွေးမည်ဟု ပြောကာ လာခေါ် သဖြင့် လိုက်သွားရာ အဘွားဖြစ်သူ၏ အိမ်တွင် အဒေါ်အပျိုကြီးတို့လည်း ရှိပါသည်။

သူမ ရောက်၍ မကြာမီ အဘွားမှာ သူ့သမီးအပျိုကြီးနှင့် ရန်ဖြစ် စကား များကြရာ အဘွားဖြစ်သူမှာ စိတ်ဆိုး လွန်း၍ ထ၊ ခုန်လိုက်ရာ ထဘီမြို့လျက် သား အိမ်ခေါင်ကိုဖောက်၍ ခေါင်မိုး ပေါ်တွင် မတ်တပ်ရပ်လျက်သားရှိရာ အတန်ကြာမှ ခုန်ဆင်းလာရာ ခေါင် မိုးသည် အကောင်းပကတိ ရှိသည်ဟု ပြောပါသည်။

သူမလည်း ကြောက်လွန်း၍ မိမိ အိမ်ရှိရာသို့ တချိုးတည်း ပြေးလာခဲ့ သည်ဟုဆိုသည်။ အဲဒီလို ခဏခဏ ကြုံသည်။ ရွာထဲကလူတွေလည်း ခဏ ခဏမြင်တော့ သူ့အဘွားအိမ်သို့ ဘယ်သူမှ ကူးလူးဆက်ဆံခြင်း မရှိကြ ဘဲ ဘာသိဘာသာပဲ နေကြပါသတဲ့...။

သူ့မြေးမလေးကိုတော့ တော်တော် ချစ်ရှာတယ်။ တစ်နေ့ မုန့်စားရအောင် ဟုပြော၍ အိမ်လည်ခေါ်သွားပြန်ရာ သူမမှာ ကြာကြာမနေချင်ဘဲ ပြန်ချင် နေ၍ အဘွားမှ...

‘ငါ့မြေး ယုဉ်းအောင်လုပ်ပြုယ်၊ ဟို စင်ပေါ်က အရပ်တွေကို ကြည့်စမ်း’

ဟု ဆိုကာ ကလေးပျော်အောင် လုပ်ပြပါတယ်တဲ့။ စင်ပေါ်တွင် ခွံစေ ဖြင့် လုပ်ထားသော ကျားရုပ်များ နွားရုပ်များ ရှိပါသည်။

ကျားနှစ်ကောင်မှာ မာန်ဖီပြီး သတ် ပုတ်နေပါသည်။ တကယ်တော့ ကျား ကြီးများအလား ထင်ရပါသည်။ နွား ရုပ်များမှာလည်း တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် ခွေ၍နေသည်မှာ တခွပ်ခွပ်အသံများ မြည်နေပါသည်။

အဘွားမှာ သူ့၏ပညာဖြင့် အရစ် များကို အသက်သွင်း၍ ကလေးပျော် အောင် လုပ်ပြနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူမလည်း အတန်ကြာအောင်ထိ စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် မှင်သက်ငေးမော

ကြည့်ရှုနေရာမှ သတိဝင်လာကာ ကြောက်ရွံ့လာသောကြောင့် အိမ်သို့ အဘွားမသိအောင် ဖခေနှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်းကျအောင် ပြေးပါလေ တော့သည်။

နောင်တွင် အဘွားကိုပြင်လိုက်တာ နှင့် သူမအဖေရှိရာ ထန်းတောသို့ ပြေး ခြွံ့ပုန်းနေရလေသည်။ သူမ၏ဖခင်မှာ အဘွား၏သမက်ဖြစ်ကာ သူမအမေမှာ အဘွား၏သမီးအလတ် ဖြစ်ပါသည်။ သူမအဖေမှာ မိဘဆွေမျိုး မိတ်ဆွေ တွေ တားသည့်ကြားမှပင် အယုံ အကြည်မရှိဟုဆိုကာ သူမအမေနှင့် ဇွတ်ယူလေသည်။

သူမအမေနှင့် ညားခါစ အဘွားအိမ် တွင်ပင် မခွဲဘဲ နေလာရာ နံနက်မိုး လင်းလျှင် သူမအဖေမှာ အပေါ်ထပ်မှ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသောလှေကား ခြေရင်းတွင် ရောက်နေပြီး မည်သူ ငါ့ဆွေချမှန်းလည်း မသိရချေ။

ညတိုင်း ဖြစ်ပါများလာသောအခါ အဘွားအိမ်မှာ မနေရဲတော့ဘဲ ထန်း တောထဲတွင် တဲထိုး၍ နေကြကာ သားသမီးရှစ်ယောက် ပွားစည်းလာ သည့် ယခုအထိပင် ဖြစ်ပေသည်။ သားသမီးများကိုလည်း အဘွားအိမ်သို့ ဘယ်တော့မှ မသွားခိုင်းပေ။

အဘွားသည် သူ့ကိုယ်သူ သေမည့် နေ့ကိုလည်း ကြိုသိနေပေသည်။



ထမင်းဟင်းချက်နေရာမှ သူ့သမီး အပျိုကြီးအား...

'ငါ မနက်ဖြန်တစ်ရက်ပဲ နေရတော့မယ်။ ဝိုဠေးမလေးကို တွေ့ချင်လို့ ခေါ်ပေးပါ' ဟုပြော၍ အဒေါ်အပျိုကြီးမှ လာ ခေါ်ရာ မလိုက်ချင် လိုက်ချင် ကြောက် ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့် လိုက်သွားရာ အဘွားမှ...

'ဝိုဠေး အဘွားတော့ နောက် နှစ်ရက်ဆို သေရတော့မယ်။ ဝိုဠေးကို နားကပ်ကလေး တစ်ရံ ပေးချင်လို့ခေါ်တာ' ဟုပြော၍ နားကပ်တစ်ရံ ပေးပါ သည်။

အိမ်ရောက်တော့ မဝတ်ရဲ၍ သေတ္တာ ထဲတွင် ထည့်သိမ်းထားလိုက်ရပါ သည်။ နောက်တစ်ရက်တွင် အဘွား ဆုံးရှုံးဟု ကြား၍ သွားကြည့်ရာ အဘွား မှာ အိမ်နေသကဲ့သို့ပင် တွေ့ရပါသည်။

သင်္ဂြိုဟ်ရန်အတွက် ခေါင်းတွင်း ထည့်ရာ ထည့်မရဘဲ ခြေထောက်များ

မှာ ရှည်ထွက်လာသဖြင့် လူအများ အံ့ဩကြရပါသည်။

နောက်မှ အဘွားမသေမီက သမီး အပျိုကြီးကို မှာထားခဲ့သည့်အတိုင်း နဖူးတွင် ရွှေကွပ်ချ၍ ကျင်းလေးထောင့် ၌ ငှက်ပျောလေးပင်စိုက်ကာ ကျင်းထဲ သို့ ပိတ်ဖြူတစ်တောင်ခင်း၍ ချမှ ခေါင်းထဲသို့ထည့်၍ရကာ မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်ရပါသည်။

လူသေပေမယ့် ပညာအစွမ်းက မသေသေးဘူးဆိုသည့် သဘောကို ပြသည်လားမသိ။ သူပြောသလိုလုပ်မှ သူ့ပညာတွေ ပျောက်ပျက်ပြီး သင်္ဂြိုဟ် ၍ရတာဟု ပြောပြပါသည်။ တော်တော် အဆင့်ရောက်နေသော ပညာပင် လော...။

အဘွားဆုံးသွားသည့်တိုင် အဘွား အကြောင်းတွေးလျှင် သူမမှာ ကြက် သီးတဖြန်းဖြန်းထကာ ကြောက်ရွံ့နေ ကြောင်း၊ ယင်းအဖြစ်အပျက်များသည် လက်တွေ့ သူမကိုယ်တိုင် ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော သူမ၏ အဘွား အကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဪ ဝန်းကဝေ ဟူသည်မှာ...

[မှတ်ချက်။ ။ ပြောပြသူ၏ ဂုဏ် သိက္ခာကို ငဲ့သောအားဖြင့် အမည်၊ နေရပ် ထည့်မထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။]

[ဝင့်ဝင့်အောင်(တွေ့-ဟားပါး)]

စာရှုသူ သူတော်တို့နှင့် ဝါသနာရှင်များသို့... ရန်ကင်းဝေညောများမှာ ယခုအခါ ထိုအောက်လမ်းပညာရှင်များအတွက် အတော်များများ တွယ်ပျောက် သွားလောက်ပြီဟု ယူဆရပါသည်။ မှတ်တမ်းသဘောမျှသာ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဥပါဒါနိမိတ်စေလိုပါး ထိုအောက်လမ်းပညာများကို ရတနာသုံးပါးနှင့် ဝိပဿနာပွားများခြင်းများက ပပျောက်စေနိုင်ပါကြောင်း အသိပေးအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တစာအုပ်ဖြန့်ဖြူးရေး

တစ်နေ့တွင် အင်းပညာ သင်ပေး ခဲ့သူ သရက်ခရိုင်၊ ကံမမြို့၊ မန်ကျည်း ကုန်းရပ်နေ ဆရာကြီးဦးတင်အုန်းမှ အောက်ပါကဗျာကလေးကို ရွတ်ပြပြီး အဓိပ္ပာယ်နှင့် အင်းဆန်သွင်းပုံကို စာရေးသူအား ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

'လိုယူ နုတ်သုအမည် အက္ခရာစုံစဉ် ထားစားဆော့ ရှစ်လီ၊ အကြွင်းကိုတည် လဒ်ဖိုလိုသွား၊ အလယ်ဗွေ သူအမည် ရောက်ပါမှ ကျွှားပေါ် ကျော်ကာလွှားလိပ် အာဂယောက္ခာ'

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ **“ဈေးရောင်း ကောင်းစေ”** ဆိုကြပါစို့။

- ဈေး = စဆေဈေည၊ နံသင့်ဂဏန်း = ၃
- ရောင်း = ယရ၊ နံသင့်ဂဏန်း = ၈
- ကောင်း = ကခဂဃင၊ နံသင့်ဂဏန်း = ၂
- စေ = စဆေဈေည၊ နံသင့်ဂဏန်း = ၃

ဈေးရောင်းကောင်းစေ = ၃၈၂၃ ရရှိပါသည်။ ယင်းကို ၈ နှင့်စားပါက ၃၈၂၃ ÷ ၈ = ၄၇၇ စားလဒ် အကြွင်း ၇ ရရှိပါသည်။

အကြွင်းကိုတည် လဒ်ဖို၍သွား ဟူသော စကားအရ...

- ၁။ ၇
- ၂။ ၇ + ၄၇၇ = ၄၈၄
- ၃။ ၄၈၄ + ၄၇၇ = ၉၆၁
- ၄။ ၉၆၁ + ၄၇၇ = ၁၄၃၈
- ၅။ ၁၄၃၈ + ၄၇၇ = ၁၉၁၅
- ၆။ ၁၉၁၅ + ၄၇၇ = ၂၃၉၂
- ၇။ ၂၃၉၂ + ၄၇၇ = ၂၈၆၉
- ၈။ ၂၈၆၉ + ၄၇၇ = ၃၃၄၆
- ၉။ ၃၃၄၆ + ၄၇၇ = ၃၈၂၃ ဖြစ်ပါသည်။

၂၃၆ နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ဈေးရောင်းကောင်းစေ

လက်ရွေးစင်

ဈေးရောင်းသူသည် တနင်္ဂနွေသား သမီးဖြစ်ပါက အလယ်အင်းကွက်တွင် တနင်္ဂနွေနံသင့်ဂဏန်း (၁)ကို ရေး ထည့်ရပါသည်။

“ဈေးရောင်းကောင်းစေ” ဟူသော သင်္ချာဂဏန်းများကို ကိုးကွက်အင်းရေး ဆွဲပြီး အင်းဆန်သွင်းလိုက်ပါက အောက်ပါအင်းကွက်အတိုင်း ဖြစ်လာ ပါသည်။

၇	၄၈၄	၉၆၁
၃၃၄၆	၃၈၂၃	၃၄၃၈
၁၈၆၉	၂၃၉၂	၇၄၇၇

ငွေပြားပေါ်တွင်းရေးဆွဲပြီး ဈေး ရောင်းရာတွင် ဆောင်ထားပါက ဈေးရောင်း၍ အလွန် ကောင်း ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ဤနည်းအတိုင်း အခြားကိစ္စများတွင်လည်းလုပ်ဆောင်၍ရသဖြင့် **“စေတိုင်းရအင်း”** သို့မဟုတ် **“က္ခန္ဓာသယအင်း”** ဟု ခေါ်ကြော် ဆရာဖြစ်သူမှ ရှင်းလင်း ပြောကြား ပါသည်။

[ဤဆောင်းပါးဖြင့် အင်းပညာ ပါရမီရင်း ဆရာကြီး ဦးတင်အုန်း အား ဦးညွတ်ဂါရဝပြုပါသည်။]

ဘုမ္မဝတီကိုကိုလေး
(ဘီအေ)

ယန်းတနော် နောင်လတ်

သံသရာတစ်ကျော့

တွေ့ကြုံရမယ်



သူတို့မြို့သို့
 ဆရာတော်ဦးရေဝတ
 ကိုရင်ဘဝဖြင့်
 စတင်ရောက်ရှိခဲ့စဉ်
 ကတည်းက ဖြစ်သည်။
 ဆရာတော်က ဩဝါဒ
 ပေးခြင်းကို ရပ်မထား။
 စကားဆက်ခဲ့သည်။
 'ဒကာကြီးက စာရေးနေတဲ့
 သူဆိုတော့ စာရေးဖို့
 ကျုပ်အကြောင်းနဲ့
 ပတ်သက်တဲ့
 လူဝင်စားအကြောင်း
 ပြောပြမယ်'
 ဆရာတော်ကြီး
 ဦးရေဝတ ပြောပြသော
 လူဝင်စားအကြောင်းမှာ
 အလွန် စိတ်ဝင်စားဖွယ်
 ကောင်းပါသည်။

[၂]

ကျုပ်သီတင်းသုံးတဲ့
 ကျောင်းက အရင်တုန်းက
 ရိုးရိုးတုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊
 မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံကျောင်းဆိုတာ
 ဒကာကြီး သိပြီးသား။
 သာသနာ့အကျိုးကို ပိုမို
 သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့
 သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်တွေကို မွေး
 ထုတ်ပေးဖို့ စတင်ဆောင်ရွက်တဲ့
 ကာလကနေ စာသင်တိုက်ဖြစ်လာတာ
 မဟုတ်လား...

စာသင်တိုက်ဖွင့်စနစ် မတိုင်ခင်
 တစ်နှစ်ကစပြီး ဒကာကြီးက စီးပွားရေး
 အရ တောင်ကြီးမြို့ကို ပြောင်းသွား
 တာ။ မနှစ်က နှစ်ဆန်းမှ ဒီမြို့ကို ပြန်
 ရောက်တာဆိုတော့ အဲဒီတုန်းက
 ကျုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ လူဝင်စား

[၁]

'သေပြီးတဲ့လူက လှမ်းထဲပြန်ဝင်လို့ လူပြန်
 ဖြစ်လာတဲ့အခါ အဲဒီလူကို "လှုပ်စား" လို့
 ခေါ်တယ်'
 ဝင်စားခြင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆရာ

တော်ကြီးက စာရေးသူကို ဩဝါဒပေး
 ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
 ဆရာတော်ကြီးဦးရေဝတနှင့် စာရေး
 သူမှာ ဆရာရင်း တပည့်ရင်း ဖြစ်ခဲ့ကြ
 သည်မှာ ကြာပြီ။ ကြာသည်မှာ စာရေး

အကြောင်း သိမှာ မဟုတ်သေးဘူး။

ဒါကြောင့် သိအောင် ပြောပြတာ၊ ဒီအကြောင်း မဂ္ဂဇင်းမှာရေး၊ တစ်ဖက် သားကို မထိခိုက်အောင် နာမည်တွေ၊ နေရပ်တွေပြောင်းရေး၊ ကျုပ်ဘွဲ့ကိုလဲ ပြောင်းရေးရင် ခွင့်ပြုတယ်။

စာသင်တိုက်ဖွင့်စက ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်က ဆရာတော်ဦးမေဓာ ဝံသ၊ စာချဆရာတော်က ဦးအုဒ္ဓစိတ္တ၊ ကျုပ်ကိုတော့ ဆွမ်းစားကျောင်း ဆရာ တော်တဲ့။

ကျုပ်ရဲ့တာဝန်က စာသင်သား သံဃာတော်တွေအတွက်၊ ကျောင်း အတွက် သီးနှံပေါ်ချိန်ရောက်တိုင်း နယ်တွေကို ဆင်းပြီး ဆန်တွေ၊ ငရုတ် တွေ၊ ပဲတွေ၊ ဝတ္ထုတွေအလှူခံရတာ။

အလှူခံရတဲ့နယ်မှာ “မင်းတိုင်ပင်” ဆိုတဲ့ ရွာတစ်ရွာပါတယ်။ မင်းတိုင်ပင် ရွာက ရွာကြီး၊ ရွာသူရွာသားတွေက လူမျိုးစုံတယ်။ ဗမာရော၊ ကရင်တိုင်း ရင်းသားရော၊ တရုတ်လူမျိုးရော၊ ကုလားလူမျိုးရော အတူတူ ရောနှော နေကြတာ။

ဗုဒ္ဓဘာသာလဲ ရှိတယ်၊ ခရစ်ယာန် လဲ ရှိတယ်၊ ဟိန္ဒူလဲ ရှိတယ်၊ အစ္စလာမ် လဲ ရှိတယ်။

အားလုံးက လူညီတယ်။ စိတ်ညီ တယ်။ အလှူအတန်းတစ်ခုခု ရှိပြီ ဆိုရင် ဝိုင်းဝန်းကူညီ ပါဝင်လုပ်ကိုင်ကြ ဖို့ လက်မနှေးတဲ့ရွာ။

တစ်ကြိမ်မှာ အဲဒီ မင်းတိုင်ပင်ရွာကို ကျုပ်နဲ့ သံဃာတော်တွေ ကြွသွားကြ တယ်။ ကျောင်းအတွက် ဝေယျာဝစ္စ သုံးစွဲနိုင်ရအောင် အလှူခံဖို့။ အဲဒီမှာ အရင်တုန်းက မတွေ့ဘူးတဲ့ ကုလား မလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့တယ်။ ကုလားမလေးက စကားပြောတတ်စ



အရွယ်လေး သုံးနှစ်တောင် မပြည့်သေး ဘူး။

သူလေးက သူ့အဖော်တွေနဲ့ လမ်း ဘေးမှာ ကစားနေရာက ကျုပ်ကို တွေ့တော့ သင်္ကန်းကို အတင်းလိုက် ဆွဲပြီး ဘာပြောတယ်ထင်လဲ။

“သား”၊ “သား”တဲ့။

[၃]

ကုလားမလေး ကျုပ်ရဲ့ သင်္ကန်းကို ဆွဲပြီး ကျုပ်ကို “သား”၊ “သား” လို့ လိုက်ခေါ်တာ သုံးနှစ်တိတိ၊ သုံးကြိမ် တိတိ။ ကျုပ်တို့က တစ်နှစ် တစ်ကြိမ် အလှူခံထွက်တာ၊ မင်းတိုင်ပင်ရွာမှာ တတိယမြို့ သုံးကြိမ်အထိ သင်္ကန်းလိုက် ဆွဲပြီး “သား” အခေါ်ခံရတော့ ကျုပ် စိတ်ထဲမှာ...

ဒီတော့ ကျုပ်တို့ အလှူခံကြတိုင်း ကျုပ်တို့ကို လိုက်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်း သားလို ကူညီတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လူကြီး တစ်ယောက်ကို မင်းတိုင်ပင်ရွာက “ရတနာ့မိမာန်ကျောင်း”ကို ပြန် ရောက်တာနဲ့ ပြောခဲ့တယ်။

‘ဒကာကြီးဦးမောင်ရွှေ... ကျုပ်ရဲ့ သင်္ကန်းကို လိုက်ဆွဲပြီး ကျုပ်ကို သား

လို့ ခေါ်တဲ့ ကုလားမလေးကို သိတာ မဟုတ်လား’

‘သိပါတယ် ဘုရား... ဦးအိတ္တိ ခေါ်မိမိတို့ရဲ့ သမီးအငယ်ပါ’

‘အခု သွားခေါ်ပေးစမ်းပါ’

‘တင်ပါ့ဘုရား’

ဦးမောင်ရွှေ ပြန်လာတော့ ကုလား မလေး ပါလာတယ်။

‘ဟဲ့ ကုလားမလေး... နင့်နာမည် ဘာလဲ’

‘ဆာဒါးဘီ’

‘ဆာဒါးဘီ... ဘာလို့ ငါ့သင်္ကန်း

လိုက်လိုက် ဆွဲတာလဲ’

ကုလားမလေးက ခပ်တည်တည် ပါပဲ။

“နင်က ငါ့သားမို့ ငါလိုက်ဆွဲတာ ဘာဖြစ်လဲ” တဲ့။

‘နင်မဟုတ်တာ မပြောနဲ့ ဆာဒါးဘီ နင့်ကို ငါရိုက်မယ်’

‘အောင်မယ်... နင်က ကိုယ့်အဖေ ကို ရိုက်မလို့လား၊ ရိုက်ရင် နင်

ကြီးမယ် သိလား’

ခြောက်လို့ မကြောက်တဲ့ ဆာဒါးဘီ ကို ကျုပ် မေးကြည့်ခဲ့တယ်။

‘ငါတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ နင်တို့က ဘာသာခြား၊ နင့်မိဘတွေ သင်ထား

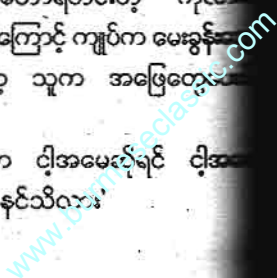
အတိုင်း နင် ပြောတာ၊ လုပ်တာ မဟုတ် လား’

‘မဟုတ်ဘူး၊ နင်က ငါ့သားမို့ သားလို့ ပြောတာ၊ နင့်ကို ငါလိုက်

တာ ဘာဖြစ်လဲ’

တော်တော်ရဲတင်းတဲ့ ကုလား မလေး၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က မေးခွန်း မေးတော့ သူက အဖြေတွေပေး တယ်။

‘နင်က ငါ့အမေရဲ့ရင် ငါ့အ နာမည် နင်သိလား’



‘သိတယ် “ဒေါ်စိန်အိ”

ဒေါ်စိန်အိဆိုတာ ကျုပ်အမေရဲ့ နာမည်အမှန်ပဲ။ ဒါကို ဒကာကြီးတို့ သိသေးဘူး မဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က နာမည်လွှဲပြောင်း ပြောကြည့် တယ်။

‘မဟုတ်ဘူး... ငါ့အမေနာမည်က ဒေါ်ဒေါင်းစိန်’

ဒီတော့ ကုလားမလေးက လက် နှစ်ဖက်ကို ခါးထောက်ပြီး...

“နင်လိမ်တာ သင်္ကန်းဝတ်နဲ့ လိမ် နင် အပြစ်ပိုကြီးတယ်” တဲ့။

‘နင်က ငါ့အမေဆိုရင် ငါ့လူနာမည် နင်သိလား’

‘သိတယ် နင့်နာမည်အောင်မြတ်၊ နင့် ဘယ်ဘက်လက်မောင်းအရင်းမှာ နှိပ်ကြီးတစ်လုံးရှိလို့ မွဲကြီးလို့လဲ ခေါ် တယ်။ နင်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၊ နင်က အငယ်၊ နင့်အစ်ကိုက ကျော် အောင်၊ ကျော်အောင်ထက် အကြီးက နန်းမ၊ မနင်းအေးတဲ့။ နင် ဘာငြင်း ခလဲ’

တကယ်ပဲ ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက်နဲ့ မှန် ဘာတွေ ပြောသွားတဲ့ ကုလားမလေး။ ကျုပ်က နောက်ထပ် မေးခွန်းထုတ်ပါ တယ်။

‘နင် ငါ့အမေဆိုရင် ငါ့အမေရဲ့ အစ်ကိုကြီးတွေရဲ့ နာမည်သိလား’

ဒါသက်သက်မဲ့ ကျုပ်မေးတာ၊ အမေမှာ အစ်ကိုကြီးတွေမရှိဘူး။ မမ အစ်မယောက်ပဲ ရှိတယ်။ ဒေါ်သင်းအိမ် ထဲ အဲဒါ ကျုပ်ရဲ့ဒေါ်လေး။

“ဟဲ့...ငါ့နား ဘယ်တုန်းကမှ အစ်ကို ကြီးတွေ မရှိခဲ့ဘူး။ မမပဲ ရှိတယ်။ နာမည်က မမ၊မသင်းအိမ်၊ ငါ့မှာ အင်လေးတစ်ယောက်လဲ ရှိသေး တယ်။ အေးလွင်တဲ့။

အေးလွင်က ငယ်ငယ်တုန်း



အဆော့သိပ်သန်တာ။ ဒါကြောင့် သူ့ ကို ငပြု။ ငပြုလို့လဲ ခေါ်ကြတာ၊ ငပြုကို ငါက မမ မသင်းအိမ်ထက် ပိုခင်တယ်၊ ပိုချစ်တယ်” တဲ့။

တကယ်ကို မယုံနိုင်စရာပါပဲ။ အမှန် တွေချည်းပဲ ကရားရေလွတ်သလို တံတွတ်တွတ် ပြောသွားတာ၊ လူကြီး တွေ သင်ထားလို့ အလွတ်ရနေတာ ဆိုရင်တောင်မှ အထစ်အငေါ့မရှိ ပြန် ပြောပြတတ်ဖို့ မလွယ်ဘူး။ အသက်က သုံးနှစ်တောင်မှ မပြည့်သေးတာကိုး။ ယုံချင်သလို ဖြစ်မိပေမယ့် ကျုပ် စုံစမ်းပြန်ပါတယ်။

‘ငါ့အမေ မသေသေးဘူး’

‘ဟော... နင် ငါ့ကို ညာပြန်ပြီ၊ ငရဲ ကြီးတော့မှာပဲ။ နင့်အမေ ငါက သေပြီး အခု လူဝင်စားပြန်ဖြစ်တာ’

ကျုပ်က မင်းတိုင်ပင်ရွာပါဝင်တဲ့ မြို့ ကလေးက ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ရောက်စက ကိုရင်လေး၊ ကျုပ်အမေ မသေခင်က ရှင်ပြုပေးခဲ့လို့ ကိုရင်ဖြစ် တာ။ အခု လူဝင်စားတယ်ဆိုတဲ့ ကုလားမလေးနဲ့တွေ့တဲ့ အချိန်မှာ ကျုပ်က ဆွမ်းကျောင်းဘုန်းကြီး ဖြစ် နေပြီ။

‘ငါ့အမေ သေတယ်ဆိုရင် ဘယ်လို သေတာလဲ၊ ဘာလိုသေတာလဲ’

ဒီတော့လဲ ဆာဒါးဘီလေးက ဒိုးဒိုး

ဒေါက်ဒေါက်နဲ့...

‘ငါက မုဆိုးမ၊ နင်တို့ကို ဈေးတောင်း ခေါင်းရွက်ပြီး ရှာဖွေကျွေးမွေးခဲ့တာ၊ နေရာသီတစ်နေ့ နေ့လယ်ခင်း နေပူ ကျဲကျဲကြီး ဈေးရောင်းပြီးပြန်လာတဲ့ငါ မောကလဲ မော၊ ဆာကလဲ ဆာနဲ့ ရွာ ထိပ်က ရေအိုင်မှာ ရေသောက်တယ်။ ရေအိုင်ဆိုပေမယ့် အိုင်ထဲမှာ ငါး တွေ ရှိတယ်။ ချောင်းရေကွင်းရေလှုံပြီး ရေတက်တုန်းက ငါးတွေ အိုင်ထဲ ရောက်ခဲ့တာ၊ ငါးအကြီးတွေရော ငါး အသေးတွေပါ ရှိတယ်။

ရေသောက်ဖို့ အဲဒီအိုင်ကို ငါရောက် ချိန်က အိုင်က ငါးအကြီးတွေကို ဖမ်း ပြီးတဲ့အချိန်၊ ရေပက်ထုတ်ပြီး ဖမ်းတာ ရေနည်းနည်းပဲ ကျန်တာ၊ ကျန်တဲ့ရေ ပေါ်မှာ ပေါ်နေတာက သေနေတဲ့ ငါး ကလေးတွေ...

ငါးကလေးတွေ သေနေတာက ငါး ဖမ်းတဲ့လူတွေက ငါးအကြီးတွေ လိုချင် လို့ ရေထဲကို ပိုးသတ်ဆေးတွေထည့် ပြီး၊ အဆိပ်တွေထည့်ပြီး ငါးဖမ်းတာ ကြောင့် သေတာ...

ငါးသေကလေးတွေကိုတော့ ငါးဖမ်း တဲ့လူတွေက မယူဘဲ ထားခဲ့လို့ ကျန် နေတာ၊ ဒါကို ဆာနေ၊ မောနေ၊ ငတ် နေတဲ့ ငါက မသိဘူး၊ မသိဘဲ ရေ သောက်မိလို့ သေတာ။

ငါသေတော့ အလေးတွေရော၊ ချိန် ခွင်ရော၊ ပိုက်ဆံတွေရော ခံတောင်းထဲ ကျန်ခဲ့တာ၊ ငါသေတာ နင်တို့ ရုတ် တရက် မသိဘူး။ အိမ်ပြန်ရောက်ချိန်မှာ မရောက်ဘဲ ကြာနေလို့ လိုက်ရှာတော့ မှ သေနေတာကို တွေ့တာ...

ကုလားမလေးက စကားဆက်ခဲ့ တယ်။ သူ့စကားက ကျုပ်ကို စိတ် လှုပ်ရှားစေခဲ့တာပေါ့။

‘ငါသေပြီးတော့ နင်တို့က ငါ့ထားခဲ့

တဲ့ ရွှေတွေ ထည့်ထားတဲ့ရွှေဘူးကို ရှာတယ်။ ဘူးထဲမှာ လက်စွပ်တွေ၊ ဆွဲကြိုးတွေ၊ နားကပ်တွေ အများကြီး။

အဲဒါတွေက ငါ့မိဘတွေ ငါ့ကို အမေ့ ပေးထားတာရော၊ နင်တို့အဖေ မသေခင်က ရှာဖွေပေးခဲ့တာရော ငါမသုံးဘူး။ နင်တို့အတွက် လိုမှ သုံးဖို့ထားတာ၊ ရွှေဘူးရှိတယ်လို့တော့ နင်တို့ကို ပြောထားတာ၊ ဘယ်နေရာ မှာလဲလို့ နေရာပြ မပြောခဲ့ဘူး။

ဒါကြောင့် နင်တို့ အရူးအမူးရှာခဲ့ကြတာ၊ ရှာပေးမယ့် မတွေ့ဘူး မဟုတ်လား။ ငါပြောမယ် အိမ်က သံပဲတလင်း ခင်းထားတာ၊ အပေါ်ထပ်တက်တဲ့ လှေကားက အုတ်ခုံ၊ အဲဒီအုတ်ခုံကို နင့်အဖေကိုယ်တိုင် လုပ်တာ၊ အုတ်ခုံကို မြို့ကြည့်၊ အပေါ်လွှာအုတ်တစ်ချပ်ကို ဖယ်လိုက်တာနဲ့ တွေ့မယ်၊ ရွှေဘူးတွေမယ်’

အဲဒီအထိ ယုံရမလိုလို ဖြစ်ခဲ့တာ။

[၄]

ယုံဖို့ သက်သေပြစရာဖြစ်လာတာ နှစ်ခု၊ တစ်ခုက ကုလားမလေးပြောသလို ကျုပ်တို့ ပြန်ပြီး ရှာကြည့်တော့ တွေ့ရတာက ရွှေဘူး၊ ရွှေတွေရှိတဲ့ ရွှေဘူး။ နောက်တစ်ခုက သက်ရှိထင်ရှားရှိနေဆဲ ဦးလေး။

ကျုပ်က ဦးလေး ဦးအေးလွင်ကို သွားခေါ်တယ်။ အကြောင်းအကျိုး ပြောထားတယ်။ မြို့ထဲက ဒကာကြီးရဲ့ အဖေနဲ့ လူကြီးသုံးယောက်ကိုခေါ်ပြီး ကျုပ်ပါဆို ရှင်တစ်ဆူနဲ့ လူငါးယောက် မင်းတိုင်ပင်ရွာကို တစ်ခေါက်ပြန်သွားတယ်။

ရွာရောက်လို့ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းရောက်တာနဲ့ ကုလားမလေး ဆာဒါးဘီကို အခေါ်ခိုင်း ပြန်တယ်။ ရှာက ဒကာကြီးတွေကလဲ ခေါ်ပေးတာ



ပါပဲ။

ဆာဒါးဘီကျောင်းကို ရောက်မလာခင် ရွာကျောင်းဆရာတော်နဲ့ ကျွပ်ကဘေးချင်းယှဉ်ထိုင်နေတယ်။ ကျွပ်တို့ ရှေ့၊ ကျွပ်တို့ရဲ့ ဘယ်ဘက် ရှေ့နားမှာ ဘေးချင်းယှဉ် ထိုင်နေကြတာက ဦးလေး ဦးအေးလွင်နဲ့ မြို့က လိုက်လာတဲ့ ဒကာကြီးလေးယောက်။

ကျောင်းပေါ်ကိုရောက်တာနဲ့...

“သား”ဆိုပြီး ကုလားမလေး ကျွပ်ဆီကို တန်းတန်းမတ်မတ် ခေါ်ရင်းလာတယ်။ ကျွပ်ဆီ မရောက်ခင် ဘာလုပ်တယ်ထင်လဲ။ ထိုင်နေတဲ့ ဒကာကြီးငါးယောက်ကို ကြည့်ရာက ဦးလေး ဦးအေးလွင်ရဲ့ ခေါင်းတုံးပြောင်နေတဲ့ ခေါင်းကို...

“ဒေါင်”ခနဲနေအောင် လက်နဲ့ ခေါက်ပြီး...

‘သေနာကောင် ဝါး၊ ငါကတော့ ဝါးမောင်လေးဆို သတိရလိုက်ရတာ၊ နင်က ဝါးကို မြင်တာထောင် မခေါ်ဘူး’ တဲ့။

ဦးလေးဦးအေးလွင်ဆိုတာ ကုလားမလေးရဲ့လက်ကို ကိုင်ရင်း“မမရယ်”လို့ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ငိုလိုက်တာ အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင်ပါပဲ။

အဲဒီတော့မှ ကျွပ်က ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ပဲ ကုလားမလေးဆာဒါးဘီဟာ ကျွပ်

အမေခေါ်စိန်အိသေလို့ လူဝင်စား ပြန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ယုံတာ။ “ကုလားမလေးရယ်... နင်က ငါ့အမေသေလို့ လူဝင်စား ပြန်ဖြစ်လာတာဆိုတာ ငါယုံပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ငါမေးချင်တယ်ဆိုတော့...

“မေး”တဲ့။

‘ငါ့အမေသေတာ ငါ ကိုရင်ထော့ဘဝကတည်းက အခု ငါက ဦးအေးလွင်ဖြစ်နေတာကြာပြီ။ အခုမှ နင်အသက်က သုံးနှစ်တောင် မပြည့်သေးဘူး။ လူဝင်စားမဖြစ်ခင် နင်ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သေးလဲ’

ဆာဒါးဘီလေးရဲ့ နှုတ်ဖျားက ထွက်လာတာက စကားသုံးလုံးတည်း။

‘မဖြေဘူး’

ဘူးခါတဲ့ ကုလားမလေးကို ထွက်က သူ့မိဘတွေဆီမှာ ခွင့်တောင်းပန်ဖို့ငွေတွေနဲ့ မုန့်တွေ ကျွေးပါတယ်။ တခြားစားစရာတွေလဲ မကြာခင် ခွဲတာပါပဲ။ ရွှေဆွဲကြိုး တစ်တုံးပေးခဲ့တယ် ဆိုပါတော့။

ခုတော့ ဆာဒါးဘီတို့မိသားစုမင်းတိုင်ပင်ရွာက ပြောင်းသွားကြတာပါပြီ။ ဘယ်ကိုပြောင်းသွားတာ ကျွပ် မစုံစမ်းတော့ပါဘူး။ မိခင်အဖေဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာဖြစ်ဖြစ် သံယောဇဉ်ဆိုတာ ဖြတ်နိုင်မှ တော်ကာကျတာ မဟုတ်လား။

[၅]

ဆရာတော်ကြီးဦးရေဝတ ဘဝနန်းစံမြန်းခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း တပည့်ရင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဆရာသူက မမေ့သေး။

ဆရာတော်ကောင်းရာ နန်း စံမြန်းနိုင်ပါစေ။

ပန်းတနော် မနာင်လယ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၂၁၃)၊ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ် စာမျက်နှာ(၃၀၅)တွင် ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ ဆရာကြီးဦးသန်းမြင့် (တိုင်းရင်းဆေး) ၏ “ရွှေအိုးစည်ဆရာ ဗေထုံကျမ်း” ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရပါသည်။ ဆောင်းပါးအဆုံးတွင် “တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ချက်” ဟူ၍ ဤကဲ့သို့ အစွမ်း ဆက်ဆေးကို ရောက်ရာဒေသ ဆရာ ဆရာကြီးများထံ ချဉ်းကပ်လေ့လာ သော်လည်း မတွေ့ရှိရကြောင်း၊ တွေ့ရှိ သိရှိရပါက မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများ ဖြန့်လည်ဖော်ထုတ်ပါရန် စသည်ဖြင့် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိ ဆတ်ရှုရပါသည်။

ယခု ရေးသားမည့် “ကိုယ်တွေ့ မြန်မာဆေးတောင့်” ကလေးမှာ လေးဦးတိုင် လက်ဆင့်ကမ်းသွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း ယခုထိ ရှိနေသေး သဖြင့် လက်တွေ့ စမ်းသပ်လိုသူများ အတွက် မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကြောင်း သိရှိစမ်းသပ်နိုင်ရန် ဖော်ပြပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဆရာကြီး ဦးသန်း မြင့်၏ ရွှေအိုးစည်ဆေးကဲ့သို့ပင် “ရွှေအိုးစည်ဆေး” ဟုတ်မဟုတ် သိရသော်လည်း ရွှေအိုးစည်ဆေး ချဲ့သို့ စေခိုင်းသလို တိုက်၍လုပ် ဆားဆေး ဖြစ်သည်ကိုတော့ လက် ဆွဲ အစမ်းသပ်ခံနိုင်ပါသည်။

ဆေးတောင့်၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့် ရရှိပုံ ဆောင်းပါးရှည်အံ့ထင်၍ အကျဉ်း ချဲ့ဖော်ပြပါမည်။ ဆေးတောင့်ပုံမှာ ခါးလုံးရစ် ထုထားပါသည်။ အညို ဆောင်ဖြစ်ပါသည်။ ပလ္လင်ပါ အားလုံး ပြုလက်မနီးပါ။ မြင့်ပါသည်။



ကိုယ်တွေ့ အစွမ်းထက်သော

မြန်မာဆေးတောင့်

ဦးသန်းမြင့် (ချောင်းနက်)

အဝန်းအဝိုင်း (၁)လက်မသာသာ ရှိပါသည်။ ဖန်ပုလင်းကလေးနှင့် ထည့် ထားပါသည်။

ပလ္လင်မှာ သွေးယူထားသဖြင့် တစ်ခြမ်းစောင်းနေပါပြီ။ ရရှိပုံ ရာဇဝင် ကြောင်းမှာ ရှည်လျားပါမည်။ စိတ်ရှည် စွာ ဖတ်ပါဦးခင်ဗျာ။

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်တွင်း ကြီးမြို့နယ်၊ ချောင်းနက် အရှေ့ရုရွာ

တွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၅၀)ခန့်က ဦးပန်းအေး [ထိုအချိန်က အသက် (၇၀)ခန့်] ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုဦးပန်းအေး ငယ်စဉ်က ရှမ်းပြည် နယ်မြောက်ပိုင်းသို့ သွားရောက်ကာ ရှမ်းဆရာကြီးတစ်ဦးထံတွင် တပည့် ခံကာ ဆယ်နှစ်ဆယ်နှစ် ဆေးအတတ် ပညာများကို သင်ယူခဲ့ပါသည်။ အသက်(၃၀)ခန့်တွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၁

စာရေးသူတို့ရွာသို့ ပြန်လည် ရောက် ရှိလာပါသည်။ ရွာသို့ ရောက်ရှိသော အခါ ဆေးကုစားပါသည်။ အထူး သဖြင့် ပယောဂရောဂါများကို ကုသ ပျောက်ကင်းပါသည်။

စာရေးသူ မှတ်မိနေသည်မှာ ထို ဦးပန်းအေး၏ အိမ်မှာ စာရေးသူ၏ အိမ်နှင့် တစ်ပိုင်းကျော် လမ်းတစ်လမ်းခြား

မျက်စောင်းထိုး အရှေ့မြောက် ဘက်အရပ်တွင် တည်ရှိပါသည်။ စာရေးသူ၏ မိဘများနှင့် အနီးစိန် ကျင်မှ သူများက “ဆေးဆရာကြီး ဦးပန်းအေး” ဟု ခေါ်ကြပါသည်။

ထိုအချိန်က ဦးပန်းအေးကား အသားမည်းမည်း၊ ခါးကုန်းကုန်း၊ မျက်လုံးပြူးပြူး၊ ခေါင်းတုံးနှင့် ဖြစ်ပါ သည်။ စာရေးသူတို့ ကလေးဘဝကဆို တော့ သူ့ကိုမြင်ရသည်မှာ ခပ်လန့်လန့် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဦးပန်းအေးကား ဇနီးသည် ဒေါ်မကလေးနှင့် နှစ်ဦးတည်းရှိ၍ သား သမီး မထွန်းကားပါ။ ဒေါ်မကလေး မတိုင်မီ ယခင်မိန်းမနှင့် သားတစ်ဦး ရှိပါသည်။ ဦးမြဟန်ပါတဲ့။ ယခုတော့ ဦးမြဟန်လည်း မရှိတော့ပါ။

ဦးပန်းအေးမှာ တစ်ဖက်က တောင် သူလုပ်ပါသည်။ တခြားတစ်ပါး ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ရောရောနှောနှော မနေပါ။ သူတစ်တည်း ခပ်အေးအေး သာ နေခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ ဦးပန်းအေး သေဆုံးခါနီးတွင် သူ၏ဆေးများကို ပေးသင့်ပေးရာသို့ ပေးစွန့်ခဲ့ပါသည်။

ရှည်အံ့ထင်၍ ဦးပန်းအေး ဆေးကုပုံ များ မရေးတော့ပါ။ သူ့ဆေးများ ပေးစွန့်ခဲ့သူများတွင် စာရေးသူနှင့် အိမ်နီးချင်း(စာရေးသူ၏ အိမ်အရှေ့ ဘက် ကပ်လျက်) ဦးကျော်သောင်း



လည်း အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။ ဦးကျော်သောင်းမှာ ဦးအေးမောင်၊ ဒေါ်သေးတာတို့၏ သားနှစ်ဦးအနက်မှ သားအငယ် ဖြစ်ပါသည်။ ဦးကျော် သောင်းမှာ အသက်(၃၀) ခွဲပါပြီ။ ယခုအထိ ချောင်းနက်အရှေ့ရွာ ရွာလယ်တွင် ဇနီး၊ သားသမီး၊ မြေး မြစ်များနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ နေလျက် ရှိပါသည်။

ဆေးတောင့်တစ်ဆင့်ပြောင်း

သားသမီးမရှိသော ဦးပန်းအေး ဒေါ်မကလေးတို့က အိမ်နီးချင်းဖြစ်သူ မောင်ကျော်သောင်းအား သားအရင်း ကဲ့သို့ ချစ်ခင်နေပါသည်။ ဦးပန်းအေး သေခါနီးတွင်...

‘ဟဲ့...မောင်ကျော်သောင်း ငါကတော့ မနေရတော့ဘူးကွာ။ အိတ္တကို ယင်းလိုရာ သုံးစေတော့’

ဟု ဆိုကာ ဆေးထုပ်ကို ပေးခဲ့ပါ သည်။ ထိုဆေးထုပ်တွင်...

- ၀။ ဘီလူးရုပ်ဆေးတောင့်
- ၂။ ယမ်ကုပစ်ရုပ်ဆေးတောင့်
- ၃။ ကြေးပြား အင်းများနှင့် တစ်ချပ်
- ၄။ (၂၀)လုံး ယက်ပွဲကြီးတစ်ခု
- ၅။ ဓာတ်လုံး (၂) ကျပ်သာခန့် သုံးလုံး တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ဆောင်းပါးတွင် ဘီလူးရုပ်ဆေး တောင့်တစ်ခုအကြောင်းသာ ဖော်ပြပါ

ဦးမည်။ ကျန်ဆေးများကို နောင် အလျဉ်းသင့်မှ ဆက်လက်ဖော်ပြ မည်။

ထိုဆေးတောင့်အကြောင်း မော် ပြစ် ဆေးတောင့် လက်ဝယ် ရရှိသော သူ ဆေးတောင့်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဦးကျော်သောင်းအကြောင်း အနည်း အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြဦးမှ ဆေးတောင့် အစွမ်းထက်ပုံ ပိုမို၍ ပေါ်လွင်စေ ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ကျော်သောင်း (ယခု ဦးကျော် သောင်း)အကြောင်း ရေးလျှင် သူ့ဦး များဖြစ်သော ဦးအေးမောင် ဒေါ်သေးတာ အကြောင်းပါ ရေးရန် တော့မည်။ ဦးအေးမောင်မှာ သောက် တစောင်းနှင့် ရှေးမြန်မာလူကြီးတစ်ဦး ပါသည်။

ထိုအချိန်က ကျေးရွာကာကွယ်ဆေး ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံ၏ သေနတ် ကိုင်ဆောင်ရသည့် ကာကွယ် သားကြီး ဖြစ်ပါသည်။ အခြေခံအားဖြင့် စီးပွားရေး အသင့်အတင့် ချမ်းသာသူ ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်မှ တောင်သူလုပ်ငန်းကို ဒေါ်သေးတာမှ သားသမီးများနှင့် လုပ် ကိုင်ရပါသည်။ ဦးအေးမောင်မှာ အိမ် လုပ်ငန်းပြန်မကြည့်၊ တပည့်တန်း မြောက်မြားစွာနှင့် အချိန်ပြည့် အရပ် ပိုင်းနှင့်သာ ပြီးတော့၏။

ဦးအေးမောင်မှာ စာရေးသူအား အလွန်ချစ်ပါသည်။ စာရေးသူက အလွန်ငယ်ပါသေးသည်။ စာရေး သူအား ညနေကျလျှင် သူ၏ ပခုံးထပ် ထမ်းခေါ်ကာ အရက်ပိုင်းသို့ ခေါ်စေ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဦးအေးမောင် ကျွေးမွေးထားသူ (နေ့ရပ်မသိ) ဦးလှမောင် ဆိုသူက ဦးအေးမောင်

အား ပြန်လှန်သဖြင့်(ပြန်ရိုက်သဖြင့်) ဦးအေးမောင်က ဦးလှမောင်အား စားဖြင့် အသေထိုးသတ်လိုက်သည်။ ထိုအမှုနှင့်ပင် ဦးအေးမောင် ထောင်နန်း စံရပါတော့သည်။ စာရေးသူ လွမ်း၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

ဦးအေးမောင် ထောင်က ပြန်လာ သောအခါ **သျှောင်ဆံထုံးမရှိတော့ ခေါင်းတုံးနှင့် ဖြစ်ပါသည်။** ရွာပြန် ရောက်ချင်း အရင်ဆုံး နှုတ်ဆက်သူမှာ စာရေးသူပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထောင်က ပြန်လာတော့လည်း ဦးအေးမောင်မှာ ယခင်ပုံစံအတိုင်း သောက်သောက်စားစား ဖြစ်ပါသည်။ ထောင်က ပြန်လာသောအခါ **စပါး ကြိတ်သော ကြိတ်လုံးကို လုပ်တတ် ထာသဖြင့် စပါးကြိတ်လုပ်ငန်းကို ပြန်လုပ်သည်။** တချို့လည်း ရောင်းရ ခဲ့။

တစ်နေ့သောအခါ ဂုံချင်းတန်း၊ ကြမ်းကြားရွာများရှိ မိတ်ဆွေများထံ စပါးကြိတ်လုံး အရောင်းသွား၏။ ညအချိန် ထမင်းစားအပြီး ရေခဲနွေး သောက်နေစဉ် အိမ်ထဲကြားမှ လှံဖြင့် ထိုးသောကြောင့် ညာဘက် နံရိုးကြား လှံသွားဝင်ကာ ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်စွာ ရခဲ့၏။

တောင်တွင်းကြီးဆေးရုံသို့ ညတွင်း ချင်း အရောက်ပို့ကာ ဆေးကုရပါ သည်။ မည်သည့် ရန်ငြိုးကြောင့်လော ယေီပါ။ မိဘရင်းကဲ့သို့ ချစ်ရသူ စာရေးသူမှာ တောင်တွင်းကြီးဆေးရုံသို့ လူမမာမေး လိုက်ပြန်ပါသည်။ စာရေး သူ ရောက်လျှင် ဦးအေးမောင် အကျေ နပ်ကြီး ကျေနပ်၍ ပြုံးရွှင်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကိုင်း... ဆေးတောင့်အကြောင်း ရောက်ပါဦးမည်လား။ စာရွှေသူရေ



သည်းခံ၍သာရှုပေတော့။ ဆေးတောင့် ပိုင်ရှင် ကိုကျော်သောင်းအကြောင်း ကျန်ပါသေးသည်။

ဦးကျော်သောင်း အကြောင်းမှာ ဦးအေးမောင်ထက် ရေးစရာ ပြောစရာ များပါသည်။ သို့သော် အလွန်ရှည်အံ့ ထင်၍ အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြပါမည်။

မောင်ကျော်သောင်းကား ရွာမှ မူလ တန်းအောင်၍ တောင်တွင်းကြီးသို့ အလယ်တန်းပညာ ဆက်လက် သင် ကြားရပါသည်။ ချောင်းနက်နှင့် တောင် တွင်းကြီး (၆)ိုင် ဝေးပါသည်။ စက်ဘီး နှင့် အသွားအပြန် ကျောင်းတက်ပါ သည်။

ထိုအချိန်က စက်ဘီးဝယ်စီးနိုင်သူ အလွန် ရှားပါသေးသည်။ တစ်နှစ် ကျော် နှစ်၊ နှစ်ရှိသောအခါ မောင်ကျော် သောင်း စက်ဘီးစီးရသည်မှာ ဖျင်းသည် ဟူ၍ ကျောင်းမနေတော့ပါ။ ကျောင်း ကထွက်လျှင် ဖအေက ကာလသားဆို တော့ ရှင်လူထွက်ပေါ့။

မောင်ကျော်သောင်း ကာလသား ဖြစ်ရသည်မှာ အဆန်းမဟုတ်ပါပေ။ ကာလသား မောင်ကျော်သောင်းက ချမ်းသာသူဆိုတော့ (တိုက်နိုင်၊ ကျွေး

နိုင်) သူ့နောက်မှ တပည့်တပန်းများ လည်း မနည်းလှပါ။

ဒီလိုနှင့်တော့ မဖြစ်ဟု ဒေါ်သေးတာ က မြင်းနှင့်လှည်း ဝယ်ပေးကာ မောင်ကျော်သောင်းအား မြင်းလှည်း မောင်းစေပါသည်။ ထိုအချိန်က တောင်တွင်းကြီးနှင့် ချောင်းနက် လူကြီးတစ်ယောက်မှ (၄၀)ပြားသာ ရပါသည်။ တစ်နေ့ (၄,၅)ကျပ်တော့ ရပါသည်။ မောင်ကျော်သောင်းအဖို့ အလွန် အဆင်ပြေပါသည်။

နံနက် မြင်းလှည်းထွက်၍ နေ့လယ် ပိုင်း၊ ညနေပိုင်းများမှာ မောင်ကျော် သောင်း လည်ရပတ်ရသည်။ မြင်းကို တော့ နှမများဖြစ်သော မပိုင်းတင်၊ မပိုင်းရှင်တို့က ကျွေးမွေးရပါသည်။

မောင်ကျော်သောင်းမှာ မြင်းလှည်း မောင်းနေရင်း အိမ်ထောင်ကျပါတော့ သည်။ ဒေါ်သေးတာမှာ ချွေးမကိုပါ အိမ်ခေါ် ကျွေးမွေးထားရပြန်ပါသည်။

မောင်ကျော်သောင်းမှာ မြင်းလှည်း မောင်းရင်းမှ ဆံသလုပ်ငန်းကို ကိုအေး ဆိုသူနှင့်ပေါင်းကာ လုပ်ကိုင်ပြန်သည်။ ဆံပင်ညှပ်ရင်းမှ ပြောင်းဖူးစေ၊ နှမ်း၊ ပဲကြီးစေ ပွဲစားလုပ်ကာ ပွဲရုံထောင်ပြန် သည်။ အလုပ်မှာ မဆိုလှပါ။

ထိုမှတစ်ဆင့် အလှူမဏ္ဍပ် အဆင် တိုက်ပုံစံများကို လုပ်ကိုင်၍ အငှားလိုက် ပြန်သည်။ တိုက်ပုံစံများကို ခေတ်မီ ဆေးရောင်စက္ကူ၊ ကော်ကပ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုလုပ်ပါသည်။

ယင်းလုပ်ငန်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း အသုဘ ယာယီဆင်ပါ ထောင်ထားပါ သည်။ ကျေးရွာအလှူအတန်း ဘုန်းကြီး ကန်တော့ပွဲများတွင် ကျွဲရုပ်ကြီးများ ပြုလုပ်ကာ ကျွဲခတ်ကပြခြင်း အိုးစည် ဒိုးပတ်ပိုင်းတွင် ခေါင်းဆောင်လုပ်ငန်း စသည် ကာလသားအလုပ်လုပ်သော

လုပ်ခဲ့ပါသည်။

အရက် ထန်းရည်တင် မကတော့ပါ။ ဘိန်းပါ ရှူတတ်လာပါတော့သည်။ ဘိန်းရှူရုံတင်မျှမက ဘိန်းပါ ရောင်းတတ်လာပါတော့သည်။

ဆေးတောင့်အကြောင်း ရောက်ပါတော့မည်။ ဘိန်ကုန်ကူး၍ အစိုးရမှ ဖမ်းမိကာ ဦးကျော်သောင်း ထောင် (၅)နှစ် ကျသွားပါတော့သည်။

ထောင်မကျမီ တစ်နှစ်ခန့်တွင် သူ့ရထားသော ဆေးများကို စမ်းသပ်ပြုကြည့်ပါသည်။ ဘီလူးရုပ်ဆေးတောင့်ခိုင်းစေပုံကို ရေးသားဖော်ပြပါတော့မည်။

ဦးကျော်သောင်းသည် ထိုဘီလူးရုပ်ဆေးတောင့်ကို သိနိဗ္ဗာန်ခွဲထားပါသည်။ စေခိုင်းလိုသောနေ့ ညနေပိုင်းတွင် ထိုဘီလူးရုပ်ဆေးတောင့်ကို ဆန်ကောတစ်ချပ် အလယ်၌ ချထားကာ ဘေးပတ်လည်တွင် ထမင်း (၇)ဆုပ်၊ (...)ချထားကာ ကျွေးမွေးကာ...

‘ဟဲ့ကောင် ဒီနေ့ ငါ ဘိန်းရှူထွားမယ်။ ငါ့နောက်လိုက်ခွဲ၊ ငါ့ကို စောင့်ရှောက်ရမယ်’

ဟု အမိန့်ပေးရပါသည်။ ထိုနေ့ ဘိန်းရှူသွားပါသည်။ သွားရာလမ်း၌ အိမ်ပေါင်း (၁၀)အိမ်မျှ ဖြတ်သွားရပါသည်။ ယင်းအိမ်များတွင် ခွေးဆိုးများ ရှိပါသည်။ ထိုနေ့အဖို့ ဦးကျော်သောင်းအား မည်သည့်ခွေးများ ကိုက်ဖို့ဝေးစွာဟောင်ပင် မဟောင်တော့ပါ။

ဘိန်းရှူသော အိမ်ထဲ ဝင်ကတည်းက ထိုအိမ်မှ အိမ်မြှောင်များ ထူးဆန်းစွာ စုတ်ထိုးကြပါသည်။ အိမ်မြှောင်စုတ်ထိုးမှု ထူးခြားချက်ကို ဘိန်းပိုင်းခံသူ အိမ်ရှင်များမှ ပြောပြ၍ သိရပါသည်။ ဦးကျော်သောင်းအား အခြားအနောင့်အယုက် မတွေ့ရသေးပါ။



နောက် တစ်နေ့သော ညနေခင်းမှာ ဦးကျော်သောင်း စိတ်ကူးပေါက်သဖြင့် ယင်းဘီလူးရုပ်ဆေးတောင့်ကို အထက်ပါအတိုင်း ကျွေးမွေးကာ...

‘ဟဲ့ကောင် ငါ ဘိန်းရှူထွားမယ်။ အနောက်ဘက်အိမ်ကို ခဲပေါက်နှင့်၊ ငါပြန်လာမှ ငါက တော်ဆို တော်ရမယ်’

ဟု အမိန့်ပေးခိုင်းခဲ့ပါသည်။ ဦးကျော်သောင်းလည်း ဘိန်းရှူထွက်ခဲ့ပါသည်။ မကြာမီ ဦးကျော်သောင်း အိမ်၏ အနောက်ဘက် လမ်းတစ်လမ်းခြား ဦးကျော်သိန်း၊ ဒေါ်သိန်း၏ သွပ်မိုးအိမ်ပေါ်သို့ ခဲများ ကျလာပါတော့သည်။ သွပ်မိုးအိမ်ဖြစ်၍ ခဲကျသံကို ပတ်ဝန်းကျင်မှ အားလုံး ကြားနေရပါသည်။

ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူအများ ခဲပစ်သူကို ဝိုင်းရှာကြ၏။ အိမ်ကြိုအိမ်ကြား လမ်းကြိုလမ်းကြားမကျန် ရှာကြပါသည်။

အိမ်နီးနားချင်းများထဲမှ ဦးကျော်သောင်းတစ်ယောက်သာ မပါရှိ ဖြစ်နေသည်ကို သိကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးကျော်သောင်း ဘိန်းရှူရာသို့ အိမ်နီးနားချင်း ကိုကုလားဆိုသူ လိုက်ခေါ်ရပါသည်။

ဦးကျော်သောင်း ဘိန်းရှူရာမှ လိုက်လာပါသည်။ ခဲမှာ ရပ်လိုက်တစ်ခါ ပြန်ကျလာလိုက် ဖြစ်နေသည် ဦးကျော်သောင်းကား အကြောက်သိဖြစ်၍...

‘ကျွန်တော် အိမ်ပြန်လိုက်ဦးမည်။ ပြီးမှ ပြန်လာခဲ့မယ်’

ဟု ခဲပေါက်ရှာသူ အားလုံးအား ပြောခဲ့၍ အိမ်ပြန်ကာ အရုပ်ရိုက် (အိမ်ရှေ့ဘက်)သွား၍...

‘ဟဲ့ကောင် မင်းလဲ စာပြုပြု ခိုလှုံလုပ်ပြုပြု ဒီနေ့ နားကြီးမို့ မင်းလေးပြန်’

ဟု အမိန့်ပေးလျက် ထမင်းများကို လမ်းဘက်ကို လက်ပြန်ပစ်လိုက်ကာ အရုပ်ကို သိမ်းလိုက်သည်။

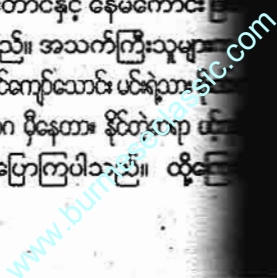
ထိုအချိန်မှစ၍ ခဲလည်း မကျတော့ပါ။ ဦးကျော်သောင်းလည်း သူ့လှုပ်ရှားမှုကို မည်သူ့ကိုမျှ မပြောဝံ့ခဲ့ပါ။ ယခု ဦးကျော်သိန်း၊ ဒေါ်သိန်း အိမ်ရှေ့ရှိပါသေးသည်။

သို့သော် ဦးကျော်သိန်းကလေး ယမန်နှစ်က သေဆုံးသွားပါပြီ။ အကြောင်း ယခုလက်ရှိ ဒေါ်သိန်းမေးကြည့်နိုင်ပါသေးသည်။

ဆေး တစ်ဆင့်ပြောင်းသွားပြန်ပြီ

ထိုဆေးတောင့်ကို ဦးကျော်သောင်း၏သား ကိုးစိုးဝင်း အိမ်သော ခုတ်အထက်ဘက် ရက်မပေါ်တွင် ဖန်ထုနှင့် ထားခဲ့ပါသည်။ မကြာမီ ကိုကိုစိတ်မကျန်းမမာဖြစ်ကာ ခြေတောင်တောင်နှင့် နေမကောင်း ဖြစ်တော့သည်။ အသက်ကြီးသူများ

‘မောင်ကျော်သောင်း မင်းရဲ့သား ခုတ်ပယောဂ ပိုနုထား နိုင်တဲ့လျာ ဖိတ်ဟု ပြောကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်



ပယောဂတွင် နာမည်ကြီးသော ချောင်းနက်အနောက်မှ “ဦးကေလာ” ဆိုသူ ပယောဂဆရာကြီးအား သွားပင့် ကြပါသည်။

ဦးကေလာ ကြွလာပါသည်။ သို့သော် ဦးကျော်သောင်း အိမ်ဝိုင်းထဲ ဝင်၍ မရပါ။ ဦးကေလာက...

‘ဟဲ့ကျော်သောင်း ငါ မပိုင်းထဲ ဝင်ဖို့က ဖင့်အစောင့်တွေ ဘေးဖယ်ထားဦး’

ဟု ဆိုလာသဖြင့် ဦးကျော်သောင်းက ဆေးအားလုံးကို အိမ်တောင်ဘက် ဦးဖိုးယုံအိမ်ပေါ်သို့ သွားထားလိုက်ရပါသည်။

ထိုအခါကျမှ ဦးကေလာ အိမ်ဝိုင်းထဲသို့ ဝင်နိုင်ကာ မောင်စိုးဝင်းအား ဆေးကုနိုင်ပါတော့သည်။ မောင်စိုးဝင်းလည်း မကြာမီ နေကောင်းသွားပါသည်။

မောင်စိုးဝင်း နေမကောင်းသည်မှာ ဒီအရပ်ကြောင့်ဟု ဦးကျော်သောင်း စိတ်ထင်သွားပါသည်။ ဦးကေလာကလည်း ထိုအစောင့်ဆေးရုပ်ကို တောင်းဖိတော့သည်။

ဦးကျော်သောင်းလည်း ယင်းဆေးရုပ်ကို ဦးကေလာသို့ ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့်

ယင်းဆေးမှာ လက်တစ်ဆင့် ကူးပြောင်းသွားပါတော့သည်။

တစ်ဆင့် ထပ်ပြောင်းပြန်ပြီ

ဦးကေလာလည်း ယင်းဆေးတောင့်ကို ကိုင်ဆောင်ကာ စေတစ်လုံးဆရာကြီးဟု နာမည်ကြီးပြန်ပါသည်။ ဦးကေလာမှာ ဆေးကုရင်းဖြင့် လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က ဆုံးပါးသွားပါပြီ။ သူ၏ ဆေးအားလုံးနှင့် ပညာကို သူ၏ သားအရင်း ဦးဆန်းအောင်အား လွှဲအပ်ခဲ့ခြင်းဖြင့် ဘီလူးရုပ်ဆေးတောင့် လက်တစ်ဆင့် ပြောင်းပြန်ကာ ဦးဆန်းအောင်လက်သို့ ရောက်ရှိပြန်ပါသည်။

ဦးဆန်းအောင်မှာ ယခု အသက် (၄၅)နှစ်ခန့် ရှိပါပြီ။ တောင်တွင်းကြီး ခြို့နယ်၊ ချောင်းနက်အနောက်ကျေးရွာတွင် ဖခင်အမွေခံ ဆရာကြီးအဖြစ် ဆေးကုသလျက် ရှိနေပြီး ဦးဆန်းအောင်မှာ သစ်လွှဲဆွဲအလုပ် လုပ်ပါသည်။ လူအေး လူရိုး လူဖြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ စကား သိပ်မပြောပါ။

ဤဆေးတောင့်မှာ သွေး၍ စုတ်ဖြင့် ဆေးထိုးနံထားပါက ရွှေအိုးစည်ဆေး

ကဲ့သို့ စေလိုရာစေ ခိုင်းလိုရာခိုင်း အမိန့်ပေးစေခိုင်းနိုင်သော ဆေးဖြစ်ကြောင်း ဆရာကြီး ဦးသန်းမြင့်နှင့် တကွ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး သိရှိစေရန် မြန်မာ့ဆေးအစွမ်းထက်ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဤ ဘီလူးရုပ်ဆေးတောင့်အကြောင်း သိရှိလို၍ လက်တွေ့ လေ့လာစမ်းသပ်ကြည့်လိုပါက ယခု စာရေးသူနှင့် လည်းကောင်း၊ ချောင်းနက်အရှေ့ ရွာလယ်မှ ဦးကျော်သောင်းနှင့်သော် လည်းကောင်း၊ ချောင်းနက်အနောက်ကျေးရွာ ဆရာကြီး ဦးကေလာ၏ သားကြီး ဆေးဆရာ ဦးဆန်းအောင်နှင့်သော် လည်းကောင်း တွေ့ဆုံ လေ့လာစမ်းသပ်၍ ရပါကြောင်း မြန်မာ့ဆေးများတွင် အစွမ်းထက် ဆေးများလည်း ရှိပါကြောင်း တင်ပြရင်း...

အားလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ဦးသန်းစိုး(ချောင်းနက်)

စာရွှေသူ လူတေထီ မိသားစုရှင်များသို့

ဤစာမူမှာ ၂၀၀၄ ခုနှစ်ခန့်က ပေးဆိုခဲ့သောစာမူ ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ဖော်ပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ စာရေးသူ စာရေးဆရာကြီး ဦးသန်းစိုး(ချောင်းနက်)မှာ ယခုအခါ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဆောင်းပါးကောင်းတစ်ခု မပျောက်ပျက်စေခြင်းငှာ မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

စာရေးဆရာကြီး ဦးသန်းစိုး(ချောင်းနက်) ကောင်းရာသုဂတိ လာပါစေ...။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိန်စိန်
စာထည်ဆွတ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ဓမ္မ (မဏ္ဍရာ)

မိတ်ဆွေညီညီ

ပြောမယုံ ကြားဖူးမှသိ ဆိုသကဲ့သို့ပင် လောက၏ ဂန္ထီရဆန်စွာ လျှို့ဝှက်ဆန်ကြယ်မှု၊ နက်နဲ နက်ရှိုင်းမှုများစွာထဲမှ ကျွန်တော် ကြုံခဲ့ရသော အကြောင်းအရာ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်က တကယ်ကြုံမှ ထူးဆန်းသည်ဟု ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လက်ခံရပေတော့သည်။

သာမန် အကြားဇာတ်လမ်းလောက်နှင့်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့လို စစ်သား ၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

များက မယုံကြည်ကြပါ။ ကျွန်တော်သည် မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်အတွင်းရှိ ခြေမြန်တပ်ရင်း (...) မှ ပင်စင်ယူပြီး တပ်နှင့် မနီးမဝေးတွင် ခြံဝင်းတစ်ခု ဝယ်ပါသည်။ ယင်းဝင်းခြံကို ဝယ်ယူစဉ်က အိမ်ကလေးတစ်လုံးလည်း ပါလာခဲ့လေသည်။ အိမ်ကလေးက အတော်ဟောင်းနေသဖြင့် ဖြိုဖျက်ကာ ကြမ်းခင်းပျဉ်များကိုသာ ပြန်လည် သုံးစွဲခဲ့ပါသည်။

အိမ်ဆောက်ပြီး ဝင်းထဲကုန်သည့် ထို့နောက် မိသားစုများ တပ်မှထွက်၍ တပ်ပြင်တွင် ရွှေပြောင်နေထိုင်ကြပါသည်။ အိမ်သစ်သို့ရွှေပြောင်းသည့်ညမှာပင် ဇာတ်လမ်းက စတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုတွင် ကျွန်တော်၊ ဇနီးနှင့် သားနှစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အကြီးကောင်က (၈)နှစ် အငယ်ကောင်က (၃)နှစ်ဖြစ်သည်။ အိမ်မှာ ယခုမှ ပြောင်းလာစလည်း ဖြစ်သဖြင့် လျှပ်စစ်မီးကလည်းမရှိ။ ဖယောင်းဆိုင်သာလျှင် ထွန်းထားရမည် (၈)နာရီခန့်တွင် အငယ်ကောင်

အိမ်တစ်နေရာကို လက်ညှိုးထိုး၍ "အရိုးအရိုး" နှင့် ကြောက်ဖက်စွာ အော်နေသဖြင့် ကျွန်တော်တို့မိသားစုမှာ ကြက်သီးတဖြန်ဖြန် ထဲခွဲကြရသည်။

ကျွန်တော်မှ သတိထား ဆင်ခြင်ပြီး ကျွန်တော်၊ ဇနီးနှင့် သားကြီးတို့ သမ္ဗုဒ္ဓေါဏှာတော်ကြီးကို ပြိုင်ရွတ်ကြပါသည်။ သားကြီးမှာ သူ့အမက ယခင်ကတည်းက သင်ပေးထားသမ္ဗုဒ္ဓေါဏှာတော်ကြီးကို ရွတ်စေနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာတော်မြတ်ကို (၃)ခေါက်ရွတ်အပြီးတွင် ကျွန်တော်မှ...

'ဤ အိမ်အနံ့အရိုင်းအတုန်၍ မြင်အပ် ပြင်အပ်သော ဖြိုဖျက်မှုများကို အိမ်အနံ့အရိုင်းကို ဂုဏ်တို့ ပြုစု

ဝိုင်းဆိုထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဝန်းအဝိုင်း အတွင်း နေသည်ဖြစ်ပါက ကောင်းမွန်စွာ နေကြပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏အစုကိုလည်း ဒုက္ခပေးပါနဲ့။ သင်တို့ကိုလဲ ဒုက္ခပေးပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏အစုကိုလဲ ဆွေမျိုးစိတ်ဆွေလို သဘောထားပြီး စောင့်ရှောက်ပါ။

ဟု ပြောအပြီးတွင် သားငယ်မှာလည်း ကောင်းမွန်စွာဖြင့် အိပ်ပျော်သွားသဖြင့် စိတ်အေးခဲ့ရပါတော့သည်။ ၎င်းပရလောကသားမှာ နောက်နောင်တွင် မိသားစုကို ဒုက္ခတော့မပေးပါ။ သို့သော် ညညမှာတော့ အိမ်ပေါ်လမ်းလျှောက်သည့် ခြေသံတော့ ပေး၏။

အစပိုင်း၌ ကျွန်တော်တို့မှာ သတိမပြုမိခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်မှာ တပ်မှထွက်ပြီး စီးပွားရေးအနေဖြင့် အိမ်ရှေ့တွင် အဖိခွဲပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ခွင့်လှစ်ထားပါသည်။

နံနက်(၄)နာရီခန့်တွင် မီးသွေးမီးဖိုအား မီးမွှေးရ၏။ ထို့နောက် အကျရည်အိုး တည်ရ၏။ ထို့နောက် စမူဆာကြော်၊ ကော်ပြန်လိပ်၊ အီကြာကွေးကြော်ရ၏။ ယင်းတို့ကိုတော့ လူငှားဖြင့် ကြော်ခိုင်းရ၏။

ကျန်မုန့်များမှာ ပေါင်မုန့်ကြမ်း(အချပ်)၊ ပေါင်မုန့်အလုံး၊ ကိတ်မုန့်နှင့် ဘီစကပ်များကို ရောင်း၏။ တစ်နေ့ကုန်ရောင်းပြီး ည(၉)နာရီမှသာ ဆိုင်ပိတ်ရတော့သည်။

ဆိုင်ပိတ်ပြီး နောက်တစ်နေ့အတွက် မြင်ဆင်စရာ ရှိသည်များကို မြင်ဆင်ရပြန်သည်။ မြင်ဆင်ပြီးချိန်တွင် ည(၁၀)နာရီက ထိုးပေပြီ။ ပင်ပင်ပန်းပန်း အိပ်ရသဖြင့် အစပိုင်းတွင် ဘာမှ မသိဘဲ တစ်နေ့ နံနက်တွင်တော့ ဇနီးဖြစ်သူ



'ယောက်ျား ညတိုင်း အိပ်ပျော်မှာ လမ်းလျှောက်သံ ကြားကြားနေရတာ ကျွန်ုပ်ယတိပြုတာ (၃၄)ရက်ရှိပြီ'

ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်မှ...

'အဆိုညကရင် ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ အသံကြားရင် ဝိုက် လက်ကုတ်လိုက်ကွာ ထက်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်မယ်'

ဟု ပြောပြီး နှစ်ယောက်သား ညှိနှိုင်းထားခဲ့ကြပါသည်။

ထိုညက ကျွန်တော်မှာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေစဉ် ပခုံးကို လက်နှင့်ကုတ်လိုက်သဖြင့် လန့်နိုးခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်မှ သိရှိကြောင်း လက်ပြန်ကုတ်ပြီး အိပ်ရာဘေးတွင် အသင့်ရှိသော ဓာတ်မီးကို ကိုင်လိုက်ပြီး စစ်ခြင်ထောင်ကို မ,၍ ခြေသံကြားရာ နေရာသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးလိုက်ပါသည်။

ထူးဆန်းတော့ ထူးဆန်းသည်။ အိမ်ပေါ်တွင် တရှုပ်ရှုပ် သွားနေသော ခြေသံသည် ကျွန်တော် ဓာတ်မီးထိုးလိုက်သည့်အခါတွင် တရှုပ်ရှုပ်အသံရပ်သွားသည်။ ဘာမှလည်း မတွေ့ရ။ နောက်ညများတွင်လည်း အိမ်ပေါ်တွင် တရှုပ်ရှုပ်အသံများ အမြဲကြားရ

သည်။ ကြား၍ တတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်လျှင်လည်း ခြေသံရပ်၍ ဘာမှ မတွေ့ရ။ တစ်ညတွင်တော့ ကျွန်တော်ဆိုင်ရှေ့မှ...

'အောင်ယယ်လေး ကြောက်ပါပြီဗျာ။ ဘာကောင်ပြုလဲဗျ'

ဟု အော်သံကြားရပြီး တဖုတ်ဖုတ်နှင့် ပြေးသွားသံ ကြားရသဖြင့် ထကြည့်ရာတွင် ဆိုင်တံခါး ပွင့်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားပါသည်။

အိမ်ထဲ သူခိုးဝင်သည်မှာ သေချာနေပါပြီ။ ဘာတွေများ ပါသွားသလဲဟု ကျွန်တော်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက် စစ်ဆေးကြည့်ကြသည်။

ထူးဆန်းလေစွ။ ဘာမှ ပါမသွားပါ။ သူခိုးသည် ဘာကိုတွေ့၍ အော်ပြီး ထွက်ပြေးသွားရသနည်း။

ဒီအတိုင်းဆို မဖြစ်သေး။ နောက်တစ်ညမှာတော့ ဘုရားရှိခိုးပြီး (၃၁)ဘုံရှိ ဝေနေယျသတ္တဝါများကို အမျှအတန်းပေးဝေသည်။ ပြီးနောက် ကျွန်တော် အိမ်ခြံအတွင်းရှိ မြင်အပ် မမြင်အပ် သတ္တဝါများကို သီးသန့် အမျှပေးဝေပါသည်။ ပြီးနောက်...

'အိမ်ခြံဝင်အတွင်း၌ နေထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ကျွန်ုပ်တို့အဝန်းအဝိုင်းအတွင်း နေထိုင်သည့် မှန်ပါက ကောင်းမွန်စွာ နေပါ။ ကျွန်တော်၏ ငွေစာများကို မကြောက်လှန့်ပိတ်တော့ရန်ခံပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ပွဲ ကောင်းမှုဒါနများ လုပ်ပေးစေလိုလျှင် သင်သည် ယှဉ်သူဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ်အား ပြသပါ' ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။

ထိုညက အိပ်မက်ထဲတွင် ပရလောကသားကို ကျွန်တော် မြင်ရ၏။ အသက်(၇၀)ဝန်းကျင် ဆံပင်ဖြူဖြူနှင့် အဘွားကြီးတစ်ယောက်ကို ဖြင့်ရ၏။ သူသည် ကျွန်တော်အား စကားမပြော

ပါ။ သူမ၏ ရုပ်သွင်ကိုသာ ပြသ၍ ပျောက်ကွယ်သွား၏။

နောက်ပိုင်းတွင် အိမ်ပေါ်၌လည်း ခြေသံများ မကြားရတော့။ ကျွန်တော် နှင့် ဇနီးတို့မှလည်း ဘုရားရှိခိုးပြီးတိုင်း အမျှအတန်း ပေးဝေပါသည်။ အမျှ အတန်းပေးဝေတိုင်းလည်း အိမ်နောက် ဘက် မန်ကျည်းပင်ပေါ်မှ တောက်တဲ့ အော်သံ ကြားရ၏။

အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့ရသော အဘွားကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ဘေးအိမ်မှ ဦးမြင့်အောင်အား မေးကြည့်ရာ...

'ဆရာ အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့တဲ့ အဘွား ကြီးဟာ တခြားသူမဟုတ်ဘူး။ ဒီအိပ်မက် နေသွားတဲ့ မောင်မွှေးအိမ်ပေါ် အဘွားကြီး ဆုံသွားပြီး မောင်မွှေးတို့ ယိဿာရလဲ ဦးရစ်ဆီ ကို ဒီဝင်ဆောင်ပြီး ရေပြိုကို ပြောင်သွား ကြတာ။

ဦးရစ်က လှပနေတဲ့ ဒီအတိုင်း ဖယ်ထားခဲ့ တယ်။ နောက်မှ ဆရာက သူ့ဆီက ပြန်ဝယ်

ခဲ့တာပဲ။ ဆရာတို့ယိဿာရ ကြောက်မှာရဲ့လို့ ကျွန်တော် မပြောတာ။ လူမရှိတဲ့ ဒီခုံထဲမှာ ညညဆို အဘွားကြီးကို ကျွန်တော်တို့ယိဿာရ ခဏခဏ တွေ့ခဲ့ရတာ။

ဟု ပြောပါသည်။

နောက်မကြာမီ ကာလတွင် ကျွန်တော်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက် တိုင်ပင်၍ ပရိတ်ရွတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ ၏။ ဝင်းအသစ် အိမ်အသစ်တွင် အိမ် သစ်တက်ပွဲ မလုပ်ဖြစ်ခဲ့ရသည်ကို နောင်တရမိပါသည်။

ဘုန်းကြီး(၃)ပါးပင့်ပြီး ရပ်ကွက်မှ လူကြီးအချို့နှင့် အိမ်နီးချင်းများကို ဖိတ်ကြားကြ၏။ ဆွမ်းကပ်တရားနာပြီး ကျွန်တော်ခြံအတွင်းမှ ပရလောကသား အမေကြီးအားလည်း နာမည်တပ်၍ အမျှအတန်း ပေးဝေပါသည်။

ညရောက်သော အခါ၌လည်း ရပ်ကွက်ဓမ္မစကြာအသင်းအား ဖိတ်၍ ဓမ္မစကြာရွတ်စေပါသည်။ ထိုကောင်းမှု

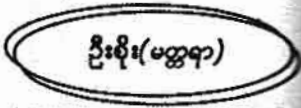
ကိုလည်း ယင်းအမေကြီးကို အမျှ အတန်းပေးဝေခဲ့ပါသည်။

ထိုနေ့ည၏ နံနက်လင်းပိုင်းတွင် အိပ်မက် မက်ရာ ယင်းအမေကြီးသည် ပြောင်ပြောင်လက်လက် အဝတ်အစား များကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ကျွန်တော် အား...

'သားသမီးထက်ကို ကျေးဇူးပြုပေတယ်။ ပင်ဆိုင်ကျေးဇူးကြောင့် ကောင်းရာတိုတာပဲ သွားရတော့မယ်။ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်'

ဟု ပြော၍ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ သည်။

ထူးခြားချက်မှာ ထိုနေ့၏ နောက် ပိုင်းရက်များတွင် ကျွန်တော်အိမ်နောက် ဘက်ရှိ မန်ကျည်းပင်မှ တောက်တဲ့အော် အော်သံကို မကြားရတော့သည်မှာ အံ့သြစရာ ဖြစ်ခဲ့ရပါတော့သည်။



'ဝိဇ္ဇာတွေထဲမှာ ဖွဲ့နိုင်ဖို့ အင်စိတ္တတွေဟာ အပြည့်ဆုံပဲ သူတို့တွေ ဘာနဲ့ သိဖို့အိမ်ပြောက် သလဲ။ တွေးကြည့်စမ်း'

'အသံကွား အသံခွဲထွက်တာ၊ မန္တန်ရွတ် ရင်၊ စကားပြောရင် ထွက်သက်ခွဲ ပြော သလား။ ဝင်သက်ခွဲ ပြောသလား'

'ထွက်သက်ခွဲပါ'

'အေး ဝင်သက်က အပျက်၊ ထွက်သက် က အပြစ်။ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းလိုရင် ထွက် သက်ကို အဓိကထားရမယ်။ ဒါ ထူးခြားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယ်တိုင် ငါ့ကိုပေးခဲ့တဲ့ ကျင့်စဉ်။ သေသေချာချာ မှတ်ထားနော်။

- ၁၂၃၄၅
- ၁၂၃၄၅၆
- ၁၂၃၄၅၆၇
- ၁၂၃၄၅၆၇၈
- ၁၂၃၄၅၆၇၈၉
- ၁၂၃၄၅၆၇၈၉၀
- ၁၂၃၄၅၆၇၈၉၀၁
- ၁၂၃၄၅၆၇၈၉၀၂
- ၁၂၃၄၅၆၇၈၉၀၃
- ၁၂၃၄၅၆၇၈၉၀၄
- ၁၂၃၄၅၆၇၈၉၀၅

အထွတ်အထိပ်ရောက် အောင်မြင်သောပျို့

ကျင့်စဉ်



အသက်ကို ဝအောင်ရ။ ပြီးရင် ဒီပုံစံအတိုင်း အသက်၅၊ ထုတ်စဉ် (၁)လို့မှတ်။ နောက် တစ်ကြိမ် ထွက်သက်မှာ (၂)၊ နောက် တစ်ကြိမ် ထွက်သက်မှာ (၃) သေဖြင့် (၅)အထိ မှတ်သွား။ နောက်တော့ ၁၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ရယ်လို့ တစ်ခုတိုးပြီး (၆) အထိမှတ်။

ပြီးရင်...

- ၁ ကနေ ၇
- ၁ ကနေ ၈
- ၁ ကနေ ၉
- ၁ ကနေ ၁၀

၁၀ ပြည့်ရင် ပြန်လျှော့...

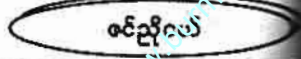
- ၁ ကနေ ၉
- ၁ ကနေ ၈

သေဖြင့် ၁ ကနေ ၅ အထိ ရောက် အောင်ကျင့်ပါ။ ထွက်သက်ချည်း မှတ်သွား နော်။ စုစုပေါင်း(၁၀) ဘုရားရှင်သက်ထက် ကို ရည်မှန်းပြီး ကျင့်ရတာ။

မိမိနဲ့ အကြိမ်(၁၀)၊ တစ်နေ့တွင် ရုအောင် ကျင့်ပါ။ ရက်သိပ်(၁၀)ပြည့်ရင် အသက်ကို အညွှန်းကျင့်ပြီး မရတော့ဘူး။ ထက်ပြီး တစ်ကြိမ် သွားရင် အထွတ်အထိပ်ရောက် ထားခြင်းပုံစံနဲ့ပေါက် မယ်လို့ မှည့်သွားတာ။

ဘုရားရှင်ရဲ့ အသက်တော်ကို ဘယ်မှ မပျက်ဆီးနိုင်သလို၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဘယ် တန်ခိုးကို ဘယ်သူမှ အန်မတုနိုင်သလို၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ အရိပ်တော်မိုးပြီး ကျင့်ရတဲ့ ကျင့်စဉ်က ဘဝအောင်မြင်မှုကို ပေးပေးပေး မယ်။ အပျက်တရား၊ အဆိုးတရားအနည်း တွေ ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မယ်'

(ပျော်ဘွယ်၊ မြို့မရပ်မှ ဆေးဆရာ ဦးကျော်ညွန့် လက်ဆောင်ပေးသော ပျို့ ပြစ်ပါသည်။)



၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလလောက်မှာ ကျွန်တော် အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ယိုးဒယား(ထိုင်း)-မြန်မာ နယ်စပ်ရှိ ချောင်ချီ(ခေါ်) မွန်ရွာငယ်လေး တစ်ရွာကို ရောက်ခဲ့ပါသည်။ အလုပ်ကိစ္စ ပြီးဆုံးသွားသဖြင့် ချောင်ချီရွာမှ ပြည်ကြီးမထူရှင်သို့ အပြန်လမ်းခရီးတွင် ကြုံတွေ့သိခဲ့ရသော အကြောင်းအရာ တစ်ခုပါ။

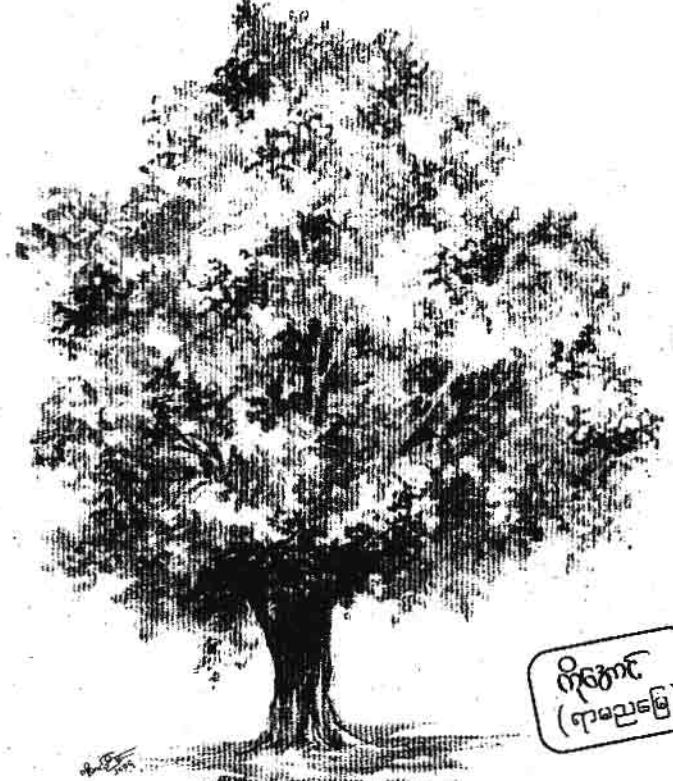
ကျွန်တော် ဤရွာလေးကို လာခဲ့စဉ်က မြိတ်-တနင်္သာရီ-ညောင်ပင် ကွင်းလမ်းဘက်မှ ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရာ ယခု ပြန်ရာတွင် ပြည်ကြီးမထူရှင်မှ စက်လှေဖြင့် မြိတ်သို့ ပြန်ရန် ရည်ရွယ်သောခရီး ဖြစ်ပါသည်။

ဤခရီးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မသွားဘူး။ မရောက်ဘူးပါ။ ဒါပေမယ့် ဒေသခံများ ပြောကြားချက်အရ ချောင်ချီရွာနှင့် ပြည်ကြီးမထူရှင်ခရီးသည် နှစ်ရက်သွားရသော တောလမ်းခရီးဖြစ်ကြောင်း သိထားပါသည်။

(၁၅-၁၂-၈၇)နေ့တွင် ရိက္ခာဆန် အနည်းငယ်နှင့် စားစရာများ ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ကိုကျော်အေး(ထားဝယ်)နှင့်အတူ ချောင်ချီရွာမှ နံနက်စောစော ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

လမ်းတစ်လျှောက်တွင် တစ်တောဝင် တစ်တောထွက်ဖြင့် ချောင်းငယ်လေးများကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ရသည်။ ချောင်းဆိုပေမယ့် တောင်ကျချောင်းငယ်လေးများဖြစ်သည်။ ရေတစ်ထွာခန့်သာ ရှိပါသည်။ ယင်းနေ့ ညနေ (၅)နာရီလောက်တွင် ညနေစာ စားကြပြီး တောထဲတွင် သင့်တော်ရာနေရာ ရှာအိပ်ကြရသည်။

ဤလမ်းခရီးသည် တောလမ်းမထင်ရှားသော လူသွားလမ်းများ၊ တောတိရစ္ဆာန်များ သွားထားသော



ကိုဘော် (ရာမညမြေ)

မြန်မာ-ယိုးဒယား(ထိုင်း)နယ်စပ်မှ အိဖွယ်ကောင်းသော ကျိန်စာသစ် ခေတ်ကျည်းပင်

လမ်းများအတိုင်း သွားနေရသဖြင့် မကြာခဏဆိုသလို လမ်းမှားပါသည်။ လမ်းစ ရှာဖွေသွားနေရသောကြောင့် ခရီးမတွင်ပါ။

နောက်တစ်နေ့ (၁၆-၁၂-၈၇)နေ့ မိုးလင်းသည်နှင့် ခရီးဆက်ထွက်ခဲ့ရာ (၉)နာရီကျော်လောက်တွင် ခရီးတစ်ထောက်နားနေစဉ် စမ်းချောင်းကို ဖြတ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ နားနေရာဘက်ကမ်းပေါ်သို့ တက်လာသော ဝက်ဝံတစ်ကောင်ကို ရုတ်တရက် ကိုကျော်အေး တွေ့မြင်လိုက်ရ၍ ဝက်ဝံ ဝက်ဝံ ဆိုပြီး ကြောက်လန့် အော်ပြေးပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကိုကျော်အေး ပြေးရာနောက် လိုက်ပြေးခဲ့ရာ လမ်းစပျောက်ပြီး တောင်ကြောများပေါ် တက်

လိုက်ဆင်းလိုက်ဖြင့် လမ်းခရီးကို မှန်းဆ၍ ခရီးနှင့်လာခဲ့ကြရာ မြေနီလမ်းတစ်ခုပေါ်သို့ ရောက်လာပါသည်။

မည်သည့်ဘက်သွားရမလဲ မသိသဖြင့် ကိုကျော်အေးကို မေးရာ... 'မသိဘူးလေဗျာ လမ်းဆုံးရင်တော့ ရွာရောက်မှာပေါ့'

ဆိုသော အဖြေသာ ရပါသည်။ သို့နှင့် မထူးတော့ပြီမို့ မြေနီလမ်းအတိုင်း ဆက်လျှောက်ခဲ့ကြရာ ကွင်းပြင်တစ်ခုကို ရောက်လာပါသည်။

ကွင်းပြင်ထဲတွင် နာနတ်ပင်များ စိုက်နေကြသော ခြံလှုပ်သားတို့ကို တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာအားရနှင့် နာနတ်ခြံတွင်း ဝင်ရောက် အကူအညီတောင်းရာ ယိုးဒယား(ထိုင်း)လူမျိုးများ ဖြစ်နေ

သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ စကားကို နားမလည်ပါ။ ယင်းတို့မှတစ်ဆင့် မြန်မာလုပ်သားအချို့ကိုခေါ်တွေ့ပေးပါသည်။

ဤတွင် ကိုစိုးထွန်း(တနင်္သာရီ)နှင့် တွေ့ရပြီး ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်ကို သွားရာလမ်းမှားပြီး ဒီမှာဘက် ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြအကူအညီတောင်းရာ ကိုစိုးထွန်း ပြုံးပါသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ ပြုံးတာလဲ’

ဟု ကျွန်တော်မေးရာ...

‘ဒါ ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံအတွင်းမှာဗျ။ ဒီလမ်းအတိုင်းသာ ဆင်များတို့ဆက်သွားမယ်ဆိုရင် ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံ(ကျော့ယီချင်း)ကို ရောက်သွားလိမ့်မယ်။

နောက်ပြန်လှည့်မယ် ဆိုရင်တော့ မြန်မာနိုင်ငံ ဘုတ်ပြင်းကို ရောက်မယ်။ အဲဒီကမှ မြေနီလမ်းအတိုင်း ဆက်သွားမယ်ဆိုရင် ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်ကို ရောက်မယ်’

ဟု လမ်းညွှန်ပါသည်။

မှတ်ချက်

[ကျော့ယီချင်းမှာ ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံမှ မြို့ငယ်တစ်မြို့ဟု သိရသည်။]

ကျွန်တော်နှင့် ကိုကျော်အေး လူမောစိတ်မောဖြစ်ပြီး နာနတ်ခြံတွင် ခြေပစ်လက်ပစ် အနားယူလိုက်ပါသည်။ လက်မှနာရီကို ကြည့်ရာ (၁၂) နာရီ (၃၀)မိနစ်ကို ညွှန်ပြနေပါပြီ။

ယိုးဒယား(ထိုင်း)တို့ နာရီမှာ (၁၂) နာရီသာ ရှိသေးသဖြင့် ကိုစိုးထွန်းမှာ ထပ်တူညီတူ ခြံမာနှင့် ယိုးဒယား(ထိုင်း) နာရီထက် ကွာကြားသိရှိသည်။

အလုပ်သမားများထဲတွင် ယိုးဒယား(ထိုင်း)အမျိုးသမီးများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အမျိုးသမီးတို့၏ ဆံပင်များမှာ ဆံတိုများဖြစ်ကြပြီး အားလုံး ပုံစံတူနေသဖြင့် ကိုစိုးထွန်းကို မေးရာ...

၂၅၀ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ဪ ဒီလား ခင်ဗျား အလောင်းတုရား ဦးအောင်ဇေယျအကြောင်း ကြားဖူးမှာပေါ့’ ကျွန်တော်လည်း ကြားဖူးကြောင်း ခေါင်းညိတ် အဖြေပေးလိုက်ရာ အဲဒီဦးအောင်ဇေယျ ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံကို စစ်ချီသည့် အချိန်ကာလက ကျိန်စာတိုက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်၊ ကိုစိုးထွန်းတို့ နေ့လယ်စာစားရာ တောင်ခြေသို့ လိုက်သွားရာ မန်ကျည်းပင်ဘေး သက်နိုးပင်အောက်တွင် ထမင်းစားနေကြသော ကိုစိုးထွန်းနှင့် အဖွဲ့ကို တွေ့ရပါသည်။

ကိုစိုးထွန်းတို့အဖွဲ့မှ ထမင်းစားရန် ခေါ်ပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ကိုကျော်အေးမှာ တောထဲတွင် စားခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သဖြင့် အမောပြေ မန်ကျည်းသီးများကိုသာ ခူးစားပါသည်။

မန်ကျည်းသီးများမှာ မချဉ်ပါ။ မန်ကျည်းအချိုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ခဏအကြာတွင် ယိုးဒယား(ထိုင်း) အလုပ်သမားများနှင့် ကိုစိုးထွန်းထံသို့ ကျွန်တော်နှင့် ကိုကျော်အေး ခူးဆွတ်ထားသော မန်ကျည်းသီးများကို ကျွေးရာ ကိုစိုးထွန်းတစ်ယောက်သာ ယူစားပါသည်။ ယိုးဒယား(ထိုင်း)လူမျိုး မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မယူမစားကြပါ။ ကိုစိုးထွန်းကို ပေးကျွေးခိုင်းရာ ယိုးဒယား(ထိုင်း)တို့မှ...

‘ဤမန်ကျည်းသီးကိုစားလျှင် ဝမ်းသွားပြီး သေသည်အထိ ဖြစ်ကြသဖြင့် မစားကြကြောင်း ပြောကြားသည်’

ဟု (ကိုစိုးထွန်း ဘာသာပြန်ပေးခြင်းဖြင့်) သိခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်အလွန် အံ့သြရပါသည်။

မယုံကြည်စွာဖြင့် ကိုစိုးထွန်းကို ဆက်လက် မေးမြန်းရာ ဦးအောင်

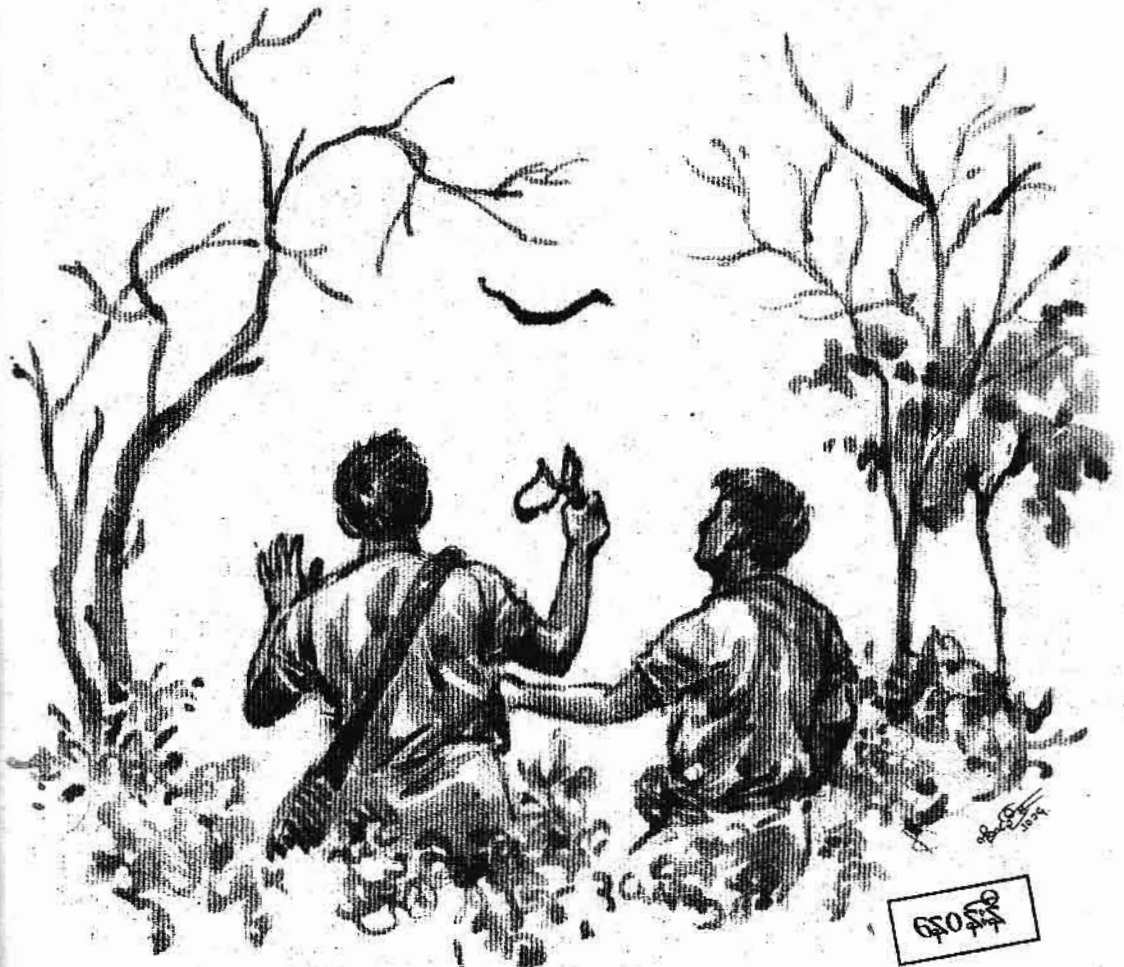
ဇေယျ ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံကို စစ်ချီခဲ့စဉ်အခါက စိုက်ခဲ့သည့် မန်ကျည်းပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ယိုးဒယား(ထိုင်း)များကို စိတ်နာသဖြင့်...

‘ဤ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့သော မန်ကျည်းပင်မှ မန်ကျည်းသီးကို ယိုးဒယား(ထိုင်း)တို့စားလျှင် ဝမ်းသွား၍ သေပါစေ၊ ပြန်မာတိုင်း ရင်းသားတို့စားလျှင် ချို့ပါစေ ဘေးရန်ကင်းပါစေ’

ဟု ကျိန်စာတိုက်ခဲ့သော မန်ကျည်းပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုစိုးထွန်းတို့ ဘိုးဘွားများမှ ပြောပြထား၍ သိထားကြောင်း အစက ကိုစိုးထွန်းလည်း ကြားသောကြားဖူးပြီး အပင်ကို ဘယ်နေရာတွင် ရှိမှန်းမသိခဲ့ကြောင်း၊ ဤတွင် အလုပ်လာလုပ်မှသာ သေချာသိခဲ့ရကြောင်း ပြောပြသည်။ ထို့ပြင် ယိုးဒယား(ထိုင်း) လူမျိုးများ ပြောစကားအရ မန်ကျည်း(၃)ပင်ရှိကြောင်း၊ တချို့ ယိုးဒယား(ထိုင်း)လူမျိုးများ မန်ကျည်းသီးကို စားပြီး ဝမ်းသွားသဖြင့် သေခဲ့ကြကြောင်း၊ ဒါကြောင့် မန်ကျည်းပင်ကို ခုတ်လှဲမီးရှို့ပစ်သဖြင့် ဒီတစ်ပင်သာ ကျန်တော့ကြောင်း၊ မန်ကျည်းပင် ခုတ်လှဲမီးရှို့သူများ လုပ်စားကိုင်စားမရဘဲ ဒုက္ခ ဖြစ်ကြသည်ကို တွေ့ရပြီး ဤခြံပိုင်ရှင်မှ မခုတ်လှဲထံထားခဲ့ကြောင်း ကိုစိုးထွန်း ပြောပြသဖြင့် သိခဲ့ရပါသည်။

ဦးအောင်ဇေယျတပ်မှ စစ်မြင်းများ တိုက်ဆင်များထားရာ လိုဏ်ဂူများလည်း ယခုတိုင် ရှိနေသေးကြောင်း သိခဲ့ရသဖြင့် အံ့သြဖွယ်ကောင်းသော ကျိန်စာသင့် မန်ကျည်းပင်အကြောင်း စာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်းတို့ သိကြလေရန် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကိုအောင် (ရာဇညမြ)



၆၀၆၆

ဝမ်းခေါင်းအတွင်း၌ အူ အသည်း မရှိသည့် ထူးဆန်းသော

မြွေပွေးကြေးနီကြေး

မြွေနှင့်ပတ်သက်၍ ခန္ဓာသုတ်ပရိတ်
တော်လာ ဝိရူပက္ခနဂါးမျိုး၊ ဧရာပထ
နဂါးမျိုး၊ ဆဗျာပုတ္တနဂါးမျိုး၊
ကဏ္ဍာဂေါတမနဂါးမျိုး ဟူ၍
လေးမျိုးရှိကြောင်း အကြမ်းဖျင်း
သိထားသော်လည်း ဂယနဏ မသိရှိ
ဘဲ အရပ်အခေါ် ငန်း၊ ငန်းကျား၊
ငန်းနက်၊ မြွေဟောက်၊ မြွေပွေး၊
ငန်းတော် ကျား၊ လင်းမြွေ၊ ဂျပ်မြွေ၊
မြွေပတ်၊ မြက်လျှော့၊ သစ်တက်ငန်း၊
မြွေစိမ်း၊ ခွေးမြွေ ဟောက်
အစရှိသည့် တောထဲတောင် ထဲတွင်
အလွယ်တကူ တွေ့ရတတ် သည့်

မြွေတို့ကိုသာ ကျွန်ုပ် သိရှိရ သည်။
ထိုသို့ သိရှိရသော်လည်း မည်သည့်
မြွေမျိုးသည် အထက်ပါ ဘုရားရှင်
ဟောကြားခဲ့သည့် သုတ်တော်လာ
နဂါးလေးမျိုး၌ မည်သည့်နဂါးမျိုးတွင်
ပါကြောင်း မသိရှိခဲ့ကြချေ။
ဇီးကုန်းမြို့၏ အနောက်တောင်
ဘက် (၁၄)မိုင်ခန့်အကွာရှိ တောင်ယာ
တောရွာမှ မြွေကုသသည့် ဦးအောင်

ရှိန် ခေါ် မြွေဆရာကြီး၊ ဆရာကြီး
ဦးအောင်ရှိန်ကမူ မြွေကိုက်လူနာကို
ခုနစ်၊ နေ့စွဲ၊ အချိန်တို့ဖြင့် ရှင်၊ မရှင်
ကုသ၍ ရ၊ မရကို ပြောပြဖူးသဖြင့်
အောက်ပါအတိုင်း မှတ်သားခဲ့ရဖူးပါ
သည်။
၁။ တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် မြွေခဲမှ ဆင်း
ပစ်မြွေသား မြွေပွေးတည်း၊ မရှင်
သေအံ့။ မွန်းလွဲခဲသော် ရေမြွေ

ပြောက်သားတည်း မသေ။ ညနေ
နေဝင်ခါစ ခဲသော် မြွေပွေးသား
တည်း။ မရှင် သေအံ့။ သူငယ်အိပ်
ချိန်ခဲသော် ငန်းတော်ကျားသား
တည်း။ မရှင် သေအံ့။

၂။ တနင်္လာနေ့နက်ခဲမှု မသေ။
မွန်းတည့်ခဲသော် အဆိပ်မရှိသော
မြွေမသမီးတည်း။ နံနက်ခဲသည့်
မြွေနှင့် မျိုးတူ မသေ။ မွန်းမတည့်
မိခဲသော် မြွေဟောက်သမီးတည်း
မရှင် သေအံ့။

၃။ အင်္ဂါနေ့ နံနက်ခဲသော် အမိမြွေ
ပွေး အဖမြွေဟောက် သားတည်း
မရှင် သေအံ့။ တစ်ချက်တီးနှင့်
နှစ်ချက်တီး အချိန်ခဲမှု အမိမြွေ
ဟောက် အဖဆင်ပစ် မြွေသား
တည်း။ မရှင်။ မွန်းတည့်ကနေ
နေဝင်အတွင်းခဲမှု မြွေဥဒေါင်းကြီး
သားတည်း။ မသေ။ သူငယ်အိပ်
ချိန်ခဲမှု မြွေပွေးကုပ်တိုသားတည်း။
သေအံ့။ လင်းအားကြီးခဲမှု ဝံဘော
သားတည်း။ မရှင် သေအံ့။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်မှစ၍ နေ့မွန်း
လွဲသုံး ဗဟိုအထိခဲမှု မြွေစိမ်းခေါင်း
ကြီးသာတည်း။ မသေ။ မွန်းလွဲ
သုံးဗဟိုမှစ၍ အတွင်းခဲမှု မြွေပြဒါး
သားတည်း မရှင်။

၅။ ကြာသပတေးနေ့ နံနက်ကစ၍
နေဝင်စ အချိန်အထိအတွင်းခဲမှု
အမိမြွေပွေး အဖဆင်ပစ် မြွေသား
တည်း။ မရှင် သေအံ့။ သူငယ်အိပ်
ချိန်မှစ၍ သန်းခေါင်အတွင်းခဲမှု
မြွေစိမ်း ခေါင်းကြီးသားတည်း။
မသေ ရှင်အံ့။

၆။ သောကြာနေ့ အဝင်ကစ၍
နေဝင်ချိန်အတွင်းခဲမှု မရှင်
အမိက မြွေပွေး အဖကား
ငန်းပုပ်။ သူငယ်အိပ်ချိန်ကစ



သန်းခေါင်ယံအတွင်းခဲမှု ရေမြွေ
ပြောက်သားတည်း။ မသေ။

၇။ စနေနေ့အဝင် တိုင်ရုံတွင်ခဲမှု
မြွေဟောက်သမီးတည်း။ သေအံ့။
စနေနေ့မွန်းလွဲကသည် ညနှစ်ချက်
တီးအတွင်းခဲမှု မသေ။ မြွေငန်းကြား
သားတည်း။ ညနေ ဗဟိုကသည်
တနင်္ဂနွေအဝင်ထိခဲမှု မြွေပွေးသား
စစ်တည်း။ မရှင် သေအံ့ဟူ၍ ဖြစ်ပါ
သည်။

ဗဟုသုတအလိုငှာ တင်ပြခြင်း ဖြစ်
ပါသည်။

သို့သော် ဆရာကြီး၏စကားထဲ၌
မည်သည့်မြွေသည် မည်သည့်နဂါး
အမျိုးအစားထဲ၌ ပါကြောင်း ခွဲခြားပြသ
ထားသည်ကို မတွေ့ရဘဲ သာမန်မြွေ
ကိုက်လူနာကို ကုရမရလောက်သာ
ပြသခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာကြီး၏မှတ်သားဖွယ် စကား
ထဲ၌ မြွေပြဒါးသားတည်းဟူသော
အဆိုအမိန့်တစ်ရပ် ပါရှိခဲ့ပါသည်။
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့မွန်းလွဲမှ နေဝင်အချိန်
အတွင်း ခဲသည့် မြွေမှာ မြွေပြဒါးသား
တည်းဟု ဆိုပါသည်။

ဆရာကြီး ဆိုလိုသော မြွေပြဒါးမှာ
မည်သို့သော မြွေဖြစ်ကြောင်း အရ
အရောင်မှအစ မပါရှိသဖြင့် မြွေပြဒါး
ဆိုသည်ကို မှတ်သားရ ခက်ခဲလှပါ
သည်။

* * *

စာရေးသူတို့ ခပ်ငယ်ငယ်က
ထူးဆန်းသော အရှည်တစ်တောင်
သာသာလောက်သာရှိပြီး လက်
ကောက်ဝတ်ခန့် အလုံးရှိသည့်
တစ်ကိုယ်လုံး ကြေးနီရောင်ပေါက်
တောက်ပနေသော မြွေပွေးကွက်နီ
ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးမှ မြွေပွေးကြေးနီ
အဖြစ် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည့် မြွေပြ
တစ်ကောင် ရရှိခဲ့ကြပါသည်။

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်လည်း တောင်
ပိတ်ရက် ဖြစ်သဖြင့် တင်စိန်၊ ဝင်းတင်
ကိုဖြူ ကိုသန်းအောင်၊ သိန်းရွှေတို့နှင့်
အတူ ငှက်ပစ်ချင်၍ အဖေအား “ဒီ
ကျောင်းပိတ်တုန်း နွားတွေကျောင်း
မယ်” ဟု ခွင့်တောင်းကာ နွားတွေ
နွားစားကျက်တောကြီးအတွင်း လွှတ်
ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကလေးတွေ
နွားတွေကို ဒီအတိုင်း လွှတ်ထား
တောကြီးအတွင်း ခါ၊ ဆက်ရက်ငှက်



တို့နှင့် ဘုတ်ငှက်တို့ကို လိုက်လံပစ်ခတ်ကြပါသည်။

ငှက်ကလေးတွေကလည်း ဒီဘက်တောတန်းလေးကပစ်လိုက် ဟိုဘက်ပျံလိုက်၊ ဟိုဘက်တောတန်းကပစ်လိုက် ဒီဘက်ပျံလိုက်နှင့် ကြောက်လန့်တကြား ပျံသန်းနေကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ငှက်တွေ ဟိုဘက်ဒီဘက် ကြောက်လန့်တကြား ပျံသန်းနေသည်ကို ကလေးတွေပီပီ ပျော်ရွှင်ကြည့်နူးဝမ်းသာ၍ အော်ဟစ်နေကြပါသည်။

'ဟေ့ ကလေးတွေ မင်းတို့ တောထဲလာပြီး ပြေးလွှားနေရလား၊ မြေခင်းလက်ခင်းက ကြောက်ဖို့ကောင်းကောင်းပါတယ်နဲ့၊ ယုန်က ဒီတောထဲမှာ ကိုလုကို ပြောပျံ့ကိုက်လို့ သေသွားတာ သိတယ်မဟုတ်လား'

ကျွန်ုပ်တို့ ပြေးလွှားအော်ဟစ်နေခိုက် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ တွေ့တွေ့ ရွာဘက်ဆီ ပြန်လည်မောင်းသွင်းလာသော ဦးလှမောင်ကြီးက ကျွန်ုပ်တို့ကိုကြည့်ပြီး မာန်လိုက်ပါသည်။

ဒီတော့မှ ကျွန်ုပ်တို့လည်း မနှစ်ကဒီနွားစားကျက်တောထဲ၌ ရွာလယ်ကတို့လုဆိုသူ နွားကျောင်းရင်း မြွေပျံတိုက် သေဆုံးသွားသည်ကို သတိရ

လိုက်ရပါသည်။ မြွေပျံမှာ မြွေကြီးမြက်တောထဲမှ ကိုက်သည်မဟုတ်ဘဲ နွားတွေ မောင်းလာသော ကိုလု၏ တစ်ရပ်လောက်မှ ချီခနဲ ဖြတ်ပျံရင်း ဦးခေါင်းကို ကိုက်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုလုလည်း မြွေပျံကိုက်လိုက်သည်နှင့် သူနှင့်အတူ ပါလာသော ဦးလှမောင်ကို...

'ဟာ ငါ့ကို မြွေကိုက်သွားတယ်၊ မြွေ...မြွေ'

ဟု တစ်ခွန်းသာ ပြောနိုင်ပြီး မြေပေါ်ဗုန်းခနဲ ပစ်ကျသွားကာ ချက်ချင်း သေဆုံးသွားပါသည်။

ဦးလှမောင်ကြီး သတိပေး မာန်မလိုက်မှ ကျွန်ုပ်တို့လည်း မြွေပျံကိုက်ခံရ၍ ချက်ချင်းသေဆုံးခဲ့သော ကိုလုအဖြစ်ကို သတိရကာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ရင်း အပိုးသတိ ရပ်လိုက်ကြပါသည်။

ဒီနွားစားကျက်တောထဲ၌ မြွေပျံရှိကြောင်း အဖေကလည်း ခဏခဏ ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

'တော်ကြာရောပေါ့ကွာ၊ ခု ချိုးသုံးကောင်နဲ့ ခါနှစ်ကောင်ရတယ် မဟုတ်လား၊ အိမ်ရောက်မှ အမှေ့ကို ဆန်ပြုတ်ပြုတ်ခိုင်းမယ်။ မင်းတို့ ဘယ်လို

သဘောရလဲ' ကျွန်ုပ်က အများ၏ဆန္ဒကို မေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ အားလုံးကပင်...

'အေး ကောင်းတယ်'

ဟု ထောက်ခံလိုက်ကြသဖြင့် ငှက်ပစ်ခြင်းကို ရပ်၍...

'ဒါဆို နွားသွင်းကြမယ်။ ဦးကြီးလှမောင်တောင် ကျွဲတွေ သွင်းနေပြီ'

ဟု ပြော၍ လူစုခွဲကာ ကိုယ့်ကျွဲနွားများ ရိုရာသို့ ကိုယ်ထွက်သွားကြပါတော့၏။

ဝင်းတင်နှင့် တင်စိန်က အရှေ့တောတန်းဘက်၊ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျန်သူများက အလယ်ကြောဘက် ဖြစ်ပါသည်။ လူစုခွဲ၍ မကြာလိုက်ပါ။ ဝင်းတင်နှင့် တင်စိန် ပါးစပ်ကလည်း 'မြွေနီကြီး၊ မြွေနီကြီး' ဟု အလန့်တကြား အော်ဟစ်ရင်း ပုဆိုးလည်ပင်းရောက်၍ အမောတကော ပြေးလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကြောင်ကြည့်နေမိကြပါသည်။

'ဟဲ့ ကောင်လေးတွေ၊ ဘယ်မှာလဲ မြွေနီကြီး'

ဝင်းတင်နှင့် တင်စိန်တို့၏ အော်ဟစ်သံကို ကြားသဖြင့် ဦးလှမောင်ကြီးက ပြေးလာရင်း မေးလိုက်ပါသည်။ ဝင်းတင်နှင့် တင်စိန်တို့လည်း 'ဟိုဟို သစ်ပင်ကြီးပေါ်မှာ တန်းလန့်ကြီး' ဟု အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့နှင့် ဖြေလိုက်ကြသည်။

'မင်းတို့ တစ်ယောက်မှ မလိုက်ကြနဲ့၊ ဒီမှာနေခဲ့ကြ။ သစ်ပင် ခပ်ကြီးကြီးတွေရဲ့ ပင်စည်တွေမှာ ကွယ်နေကြ။ လူအပြင်မထွက်ကြနဲ့။ လောက်လေးတွေ ထုတ်ထား၊ ဟိုက ငါ လောက်လေးနဲ့ ပစ်လို့ မကျဘဲ ဒီဘက်

ရောက်လာရင် မင်းတို့က သေသေ
ချာချာ ချိန်ပြီးပစ်ကြ'

ဦးလှမောင်ကြီးက ပြောရင်း သစ်ပင်
ကြီးဆီ ပြေးကပ်သွားပါသည်။ ရောက်
သည်နှင့် မြွေနီကြီးကို လေးနှင့်ပစ်ပါ
တော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ရွာမှာတော့
လောက်လေးပစ်ရာတွင် လက်တည့်
လှသဖြင့် ဦးလှမောင်ကြီးကို တစ်ရွာ
လုံးက လောက်လေးပိစွာဟု ကင်ပွန်း
တပ်ခံရသူ ဖြစ်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့
လည်း သေချာပေါက် ဦးလှမောင်ကြီး
လက်ချက်နှင့် မြွေနီကြီး ကိစ္စချောတော့
မည်ဟု ထင်ခဲ့ကြပါသည်။

သို့သော်...

'ဟေ့ကောင်တွေ ဒီမြွေကြီး မှန်တာ
တောင် မကျဘူး။ သတိထားကြ'

ဟု ဦးလှမောင်ကြီးက လှမ်းအော်
လိုက်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့လည်း
အံ့ဩသွားကြပါ၏။ ထိုအချိန်တွင်ပင်
မြွေနီကြီးသည် ကျေးသားတာသလို
ကိုယ်ကိုလွှဲ၍ ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာ သစ်တိုက်
ဆီသို့ ရှိခနဲ ပစ်၍ ပျံလာပြီး သစ်ပင်ကြီး
၏ကိုင်တွင် ဖတ်ခနဲ ကပ်နေပါတော့
သည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့က ပြိုင်တူ
ထိုင်ပင်ကိုက်ချိန်ပြီး လောက်လေးနှင့်
ပစ်လိုက်ကြပါသည်။

"ဘုတ် ဘုတ် ဘုတ်" အသံတွေနှင့်
အတူ ကျွန်ုပ်တို့ ပစ်လိုက်သည့်
လောက်စာလုံးများက မြွေနီကြီးကို
သွားမှန်ကြပါသည်။ သို့သော် မြွေနီကြီး
က မကျဘဲ တစ်ဖက် စစ်ပင်ကြီးဆီ
ကျေးသားတာသလို ကိုယ်ကိုလွှဲပစ်
ကာ ပျံသွားပြန်ပါသည်။ ဟိုဘက်
ပျံလိုက် ဒီဘက်ပျံလိုက် လုပ်နေပါ
သည်။

ဒီလိုနှင့် ဟိုဘက်ပျံတော့ ဟိုဘက်
ကပ်ပစ်လိုက်၊ ဒီဘက်ပျံတော့ ဒီဘက်က



ပစ်လိုက်နှင့် ဆယ်ကိုးခါလောက် ပျံပြီး
သည်နှင့် သူ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ
မြွေကြီးပေါ်သို့ ဘုတ်ခနဲ ပြုတ်ကျလာ
ပါတော့၏။

မြွေနီကြီး မြွေကြီးပေါ်ကျလာသဖြင့်
ဦးလှမောင်ကြီးက ပြေးလာပြီး...

'ဟေ့ မင်းတို့ ဘေးဖယ်ကြ'

ဟု ဆိုကာ သူ့ခါးတွင် ထိုးထား
သော ငါးရင်းတုတ်ဖြင့် မြွေကြီး၏
ဦးခေါင်းကို တဖောင်းဖောင်း သေ့
ရိုက်ချလိုက်ပါသည်။

ဒီတစ်ခါတော့ မြွေနီကြီးလည်း လုံးဝ
မလှုပ်နိုင်တော့ဘဲ ငြိမ်ကျသွားပါတော့
၏။

မြွေကြီး လုံးဝ မလှုပ်တော့ဘဲ ထို
မြွေနီကြီးကို အသေအချာ ကြည့်လိုက်
ကြရာ အထက်တွင် တင်ပြခဲ့သလိုပင်
အရှည်တစ်တောင်သာသာခန့် လုံးပတ်
လက်ကောက်ဝတ်ခန့်နှင့် ဖျက်လုံးတွေ
ကအစ ရဲရဲနီနေသော မြွေပွေး ကြေးနီ
ကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်နေသည်ကို
တွေ့လိုက်ကြရပါသည်။ ၎င်း၏
အကြေးခွဲများကလည်း လက်လက်
တောက်နေကြသည်ကို တွေ့ရပါ
သည်။

အိမ်ရောက်သောအခါ ရွာထဲမှ မမြင်
ဘူးသူများကို ကြည့်လိုက်ကြည့်ရန်
တစ်ရွာလုံးကို ခေါ်ပြုပြီး ဦးလှမောင်ကြီး
က ရင်ကိုခွဲရာ ထူးထူးဆန်းဆန်း ထို
မြွေနီကြီး၏ ရင်ခေါင်းထဲ၌ အူအသည်း
စသည်တို့ လုံးဝ မပါဘဲ ဝမ်းခေါင်းကြီး

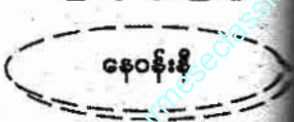
အတိုင်း ဟာလာဟင်းလင်းကြီး ဖြစ်နေ
သည်ကို အံ့ဩဖွယ် တွေ့လိုက်ကြရ
သဖြင့် လာကြည့်သူအားလုံး "ဟာ
ဟင်" ဖြစ်ကုန်ကြပါတော့၏။

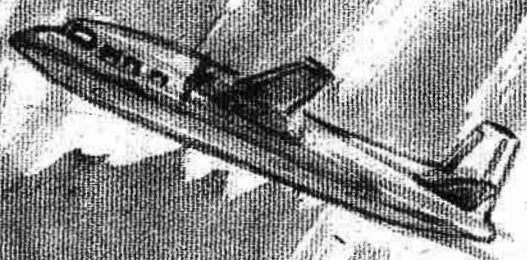
ရွာလယ်က ကိုလှကိုကိုက်သော
မြွေမှာ ထိုမြွေ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ကိုက်
သည့် နေ့ကလည်း ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ
နေဝင်ခါနီးအချိန်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ
သဖြင့် မြွေဆရာကြီး ဦးအောင်စိန်
ပြောသည် မြွေပြဒါးလား၊ ပြဒါးမြွေ
ဆိုသည်မှာ ထိုကဲ့သို့သော မြွေကိုပင်
ခေါ်တာများလားဟု တွေးမိပါသည်။

ယခုတော့ မြွေကို ရိုက်သတ် ရင်ခွဲ
ရသည့် ဦးလှမောင်ကြီးနှင့် ဝင်းတင်
ကိုမြဲတို့ မရှိတော့ပါ။ သို့သော် မြွေ
စတင် တွေ့သည်မှ မြွေကို ပစ်ချနိုင်
များထဲတွင် စာရေးသူ ကျွန်ုပ်တို့
တင်စိန်၊ ကိုသန်းအောင်၊ သိန်းရွှေ
ယနေ့ထက်တိုင် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
သာယာဝတီခရိုင်၊ ဇီးကုန်းမြို့နယ်
မိုးသဲတောရွာ၌ ရှိပါကြောင်း၊ မြွေ
လိုပါက မေးမြန်းနိုင်ပါကြောင်းနှင့်

စာရေးသူ ကျွန်ုပ် မရှင်းမလင်း
ဖြစ်နေသည့် ထိုမြွေသည် ပြဒါး
ဟုတ်နိုင်၊ မဟုတ်နိုင်၊ ပြဒါးမြွေ
သည်မှာ မည်သည့်မြွေမျိုးကို
ကြောင်း၊ နဂါးလေးမျိုး၌ မည်
သော နဂါးမျိုး၌ပါကြောင်း စသည့်
အချက်များကို တတ်သိပညာ
များမှ ဤနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
တစ်ဆင့် ပြန်လည်ဖြေကြားပေးပါ
မေတ္တာရပ်ရင်း လေးစားစွာ ပန်ကြား
အပ်ပါသည်။

ပညာလို အိုသည်မရှိ





မြတ်ဗုဒ္ဓ

ခို (အမရပူရ)

လေယာဉ်ပျက်ကျရာမှ

သေဆုံးသွားသော စစ်မှုထမ်းအရာရှိတို့၏အသေ ကလေးငယ် ကိုတိုး

ကိုတိုးငယ်စဉ် ကလေးဘဝ (၃)နှစ် အရွယ်လောက်ကပင် အတိတ် အကြောင်းများကို မိသားစုက သတိလှိုက်ရ ပြောပြတတ် သည်။ အံ့နေသောအချိန်များတွင် အိမ် အပေါက်မှ ကောင်းကင်ကို ကြည့်

ပြီး ယခင်ဘဝ မိသားစုများအကြောင်း ကို အရွယ်နှင့်မမျှ သနားစဖွယ် ပြောပြ တတ်ပါသည်။

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ နိုင်ငံတော် သီချင်းနှင့် နိုင်ငံတော်အလံကို ကြားပါ မြင်ပါကလည်း စစ်သားများသဖွယ် အလေးပြုတတ်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့ရှိ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ် ကို ရုပ်မြင်သံကြားမှ ဖူးတွေ့ရပါကလည်း လက်အုပ်ချီ ကန်တော့ လိုက်ပြီး မိသားစုများကို ယခင် အတိတ်ဘဝ အကြောင်းကို သနားစရာ ကောင်းအောင် ပြန်ပြောပြပါသည်။

သူသည် တပ်မတော်မှ အရာရှိ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့မှ စစ်မှုထမ်း အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကို ထူးဆန်း စွာ ပြောပါသည်။

အားလပ်ရက်များတွင် မိသားစုများ နှင့်အတူ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ ဘုရားသွား ဖူးကြကြောင်းကို အလွမ်းပြေ ပြောပြ တတ်ပါသည်။

သူ၏အမည်နှင့် ဇနီးသည်အမည် နက္ခတ္တမောင်မြတ်ဗုဒ္ဓ ၂၅၅

များကို မမေးဘဲ ပြောပြပြီး သူ၏ ဇနီးသည် မင်္ဂလာစစ်ဆေးရုံမှ စစ်သူနာပြုတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပြောပြပါသည်။

သားနှင့်သမီး နှစ်ဦးရှိပြီး မိသားစုနေထိုင်ရာ လိပ်စာကို မမေ့ဘဲ ပြောပြပါသည်။ ယခုဘဝ ဖခင်နှင့်မိခင်တို့က သနားပြီး ကိုတိုးအရွယ်ရောက်လျှင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ မိသားစုများထံသို့ လိုက်ပို့ပေးပြီးမည်ဟု ကတိပေးထားကြပါသည်။

တစ်နေ့ မိသားစုများ အံ့ဩရသည့် အဖြစ်အပျက်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ မိဘများ အဆောက်အအုံဆောက်ရန် အုတ်လာဖို့သော ကားကြီးအိမ်ရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပါသည်။

အုတ်ကားမောင်းသည့် ကိုတိုးနှင့် အရွယ်တူ ကလေးငယ် ယောက်ျားလေးတစ်ဦး ပါလာပါသည်။ သဲပေါ်ဆော့နေသော ကိုတိုးကို ထိုကလေးငယ်က စစ်သားများ အလေးပြုသည့် အတိုင်း အလေးပြုနေသည်ကို မိဘများက တွေ့၍ မေးရာ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့မှ ကျဆုံးသွားသည်စစ်သည်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

မိုးအုံ့နေသော နေ့တစ်နေ့တွင် ကိုတိုး၏မိခင်က အတိတ်ဘဝ အကြောင်းကို သားငယ်အား မေးလိုက်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ၏ မန္တလေးခရီးစဉ်တွင် ကိုတိုးသည် ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်အပြန်ခရီးစဉ်တွင် ချမ်းမြသာစည်လေယာဉ်ကွင်းမှ စစ်လေယာဉ်ဖြင့် ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။ လေယာဉ်ကွင်းမှ စစ်လေယာဉ်တက်ပြီး မကြာခင် ချမ်းမြသာစည်လေယာဉ်ကွင်းအနီးရှိ မြို့ဟောင်းဘူတာအနီး ဆန်ဂိုဒေါင်ပေါ်သို့

ပျက်ကျခဲ့ပါသည်။ ထိုခရီးစဉ်တွင် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲသည် လေယာဉ်နှင့် မပြန်ဘဲ ကားလမ်းခရီးစဉ်မှ ပြန်သွားကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပါသည်။

ကိုတိုး၏ ယခုဘဝ ဖခင်ဖြစ်မည့် ဦးထွန်းသည် စက်ဘီးဖြင့် အိမ်နှင့်မဝေးသော လေယာဉ်ပျက်ကျရာ မြို့ဟောင်းဘူတာအနီးရှိ ဆန်ဂိုဒေါင်သို့ သွားကြည့်ပါသည်။

ကိုတိုးဝင်စားမည့် အရာရှိစစ်မှုထမ်းပရလောကသားသည် လာကြည့်ပြီး ပြန်သော ဖခင်၏ စက်ဘီး၏နောက်တွင် ထိုင်လိုက်ခဲ့ပါသည်။ ဖခင်၏ အိမ်ရှေ့တွင် ဗားပင်တွင် တစ္ဆေဘဝ ဖြင့်နေရင်း မိခင်ကြီးထံတွင် နှစ်အတော်ကြာမှ ဝင်စားကြောင်း ကိုတိုးမှ ပြန်ပြောပြပါသည်။

ယခုဘဝ ဖခင်ကြီးမှ စစ်လေယာဉ်ပျက်သည့်နေ့တွင် သွားကြည့်ရာ သေဆုံးနေသော စစ်မှုထမ်းရုပ်အလောင်းများကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုနေရာမှအပြန် စက်ဘီးစီးရာ စက်ဘီးသည် လူတစ်ယောက် နောက်မှ ထိုင်လိုက်သည်ထက် ပိုလေးနေပြီး အားစိုက်နင်းရပါသည်။

အိမ်ရှေ့အရောက်တွင် စက်ဘီးမှာ ပေါ့သွားကြောင်း မိသားစုကို ပြောပြပါသည်။ စစ်မှုထမ်းအရာရှိ ပရလောကသားသည် စက်ဘီးပေါ်မှဆင်းပြီး ဗားပင်တွင်နေကြောင်း ကိုတိုး ပြောပြသည်နှင့် တူညီနေပါသည်။

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ သတင်းများကို မိသားစုနှင့် ထိုင်ကြည့်ရင်း သတင်းများထဲတွင် အရာရှိစစ်မှုထမ်းများကို တွေ့လျှင် ထိုသူသည် သူ၏ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ကြောင်း ကိုတိုးက ထူးဆန်းစွာ ပြောပြတတ်ပါသည်။

ယခင်ဘဝက မိသားစုများကို သင်ရကြောင်း၊ လွမ်းကြောင်း၊ ပြန်သွားမည်ဆိုကြောင်းကို တဖွဖွ ပြောတတ်ပါသည်။

ကိုတိုးပြောသော အတိတ်ဘဝ အကြောင်းများသည် အမှန်တကယ် ဖြစ်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်များဖြစ်သဖြင့် ယခုဘဝမိသားစုများသည် ကိုတိုးလက်လွတ်ဆုံးရှုံးသွားမည်ကို စိုးရိမ်နေကြပါသည်။

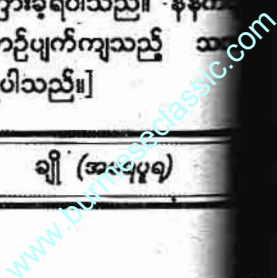
ကိုတိုး၏ မိဘများသည် ကိုတိုးအရွယ်ရောက်လျှင် ပိုပေးမည်ဟု ကတိပေးထားသော်လည်း မပို့ဖြစ်ခဲ့ကြသဖြင့် အမှန်တကယ် ယခင်ဘဝ မိသားစုထံ ကိုတိုးပြောသော လိပ်စာအတိုင်း သွားလျှင် တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကိုတိုးကို ယခင်အတိတ်ဘဝ မိသားစုက ခေါ်ထားကြမည်ကို စိုးရိမ်ပြီး မပို့ဖြစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကိုတိုးသည် ချမ်းသာသော မိသားစုဝင်များ ချစ်ခြင်းကို ခံရပြီး ယခုအခါ ဘွဲ့ရည်တတ်တစ်ဦး ဖြစ်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

[လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ကျော် နံနက်စောစော(၅)နာရီပတ်ဝန်းကျင်တွင် တောင်သာအင်းပေါ်သို့ မြောက်ဘက်မှ လာသော လေယာဉ်တစ်စင်းအား ကို ကြားရပါသည်။

ထိုလေယာဉ်သည် အင်းအထိ မှ ပြန်ကျွေပြီး မြောက်ဘက်သို့ ပြန်မောင်းသွားပါသည်။ လေထဲသို့ ကြားနေရပြီး ဝန်းခန့် ပေါ်ထွက်သံ ကြားခဲ့ရပါသည်။ နံနက်စစ်လေယာဉ်ပျက်ကျသည့် သားကြားရပါသည်။]

ချို (အေးယုစု)





ဒေါ်ဝင်းစွန်း
B.A (သမိုင်း)

ထူးဆန်းစွာ

အရောင်ပျားထွက်သည့် ပေတိကလေးနှင့်

တောခြောက်ခုံသည် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

တွင် စေတီငယ်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရပါသည်။

ထိုစေတီကလေးနှင့် ပတ်သက်၍ ရွာမှ သက်ကြီးရွယ်အို၊ အဘိုးအဘွားများကို မေးမြန်းကြည့်သော အခါတွင်မူ ရသေ့ကြီးတစ်ပါး ကြွရောက်လာပြီး တည့်သွားသည်ဟုသာ သိရပြီး ဘာမှ ရေရေရာရာ မသိရပါ။

သို့သော် စေတီကလေးမှ အရောင်များ ထွက်လာပါက မကြာမီ ပြဿနာတစ်ခုခု ဖြစ်ပွားတတ်သည် ဟူသော အကြောင်းကိုတော့ အဘိုး အဘွားတိုင်းက ပြောပြကြပါသည်။

နည်းပါးသော်လည်း ရွာမြောက်ဘက်စွန်းတွင် ခုံညားထည်ဝါသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းနှင့် စေတီအို၊ စေတီဟောင်းများကို တွေ့ရပါသည်။ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းသည်က ထိုစဉ် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ ဘုန်းတော်ကြီး၊ ကိုရင် တစ်ပါးမှ မရှိသည့်ပြင် ကျောင်းမှာ ယိုယွင်းပျက်စီးနေပါသည်။

လက်ရှိအချိန်မှာ ယိုယွင်းပျက်စီးနေသော်လည်း ကျောင်းကြီးမှာ ကြီးမားခုံထည်ခုံကြောင်း သိသာလှပါသည်။ စေတီအို၊ စေတီပျက်များနှင့် ကျောင်းအိုကြီးမှာ ပြုပြင်သူ ကင်းမဲ့လျက် ရှိပါသည်။

ရွာအနောက်ဘက်တွင် တောင်ပူစာကလေးတစ်လုံး ရှိ၍ တောင်ထိပ်

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၂၅)နှစ် ဘက်ကျော် နှစ်(၃၀)ခန့် အချိန်က ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ခင်လေး ဆရာမအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသော ရွာကလေးသည် ကချင်ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနားခရိုင်အတွင်း ရောဝတီမြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် တည်ရှိသည်။

ရွာသူရွာသားများမှာ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား အနွယ်ဝင်များဖြစ်၍ ဖြူစင်ရိုးသားကြပါသည်။ အလွန် ရှေးဆန်ကြပါသည်။ ဘုရား၊ တရား ကြည်ညိုရုံမက နိရုဏ်တရားကိုပါ ယုံကြည်စွဲလမ်းကြောက်ရွံ့ကြပါသည်။

ရွာတွင် အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်း

နှစ်ပေါင်း (၅၀)တွင် တစ်ခါသာ ကြုံတွေ့ရသည်ဆိုသော ရောဂါတို့ဖြစ်ရေ အကြီးအကျယ် တက်သည့်အခါတွင်လည်း စေတီတော်ကလေးက ကြိုတင်၍ အလင်းတန်းများ လွှတ်၍ သတိပေးခဲ့ကြောင်း ပြောကြပါသည်။

ထိုစဉ်က အေးချမ်းမှု မရှိသေးသော အချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ခင်လေးတို့ ရောက်ရှိနေသော ဒေသကလေးမှာ အဖြူရောင်နယ်မြေ မဟုတ်သေးပါ။

ထိုနေ့က ကျောင်းမှာ စာသင်နေချိန်တွင် တောင်ပေါ်စေတီကလေးမှ အလင်းရောင်များ ထွက်လာသည်ကို ကြုံတွေ့ကြရပါပြီ။

ခင်လေးတို့ ကျောင်းကလေးမှာ သက်ငယ်အမိုး ရှိသော်လည်း အကာမရှိပါ။ ကြမ်းမှ ဒူးဆစ်လောက်အမြင့်သာ အထိန်းအကွပ်သဘော ထရုံတိုကလေးများဖြင့် ကာရံထားပါသည်။ စားပွဲမှာ လက်ထောက်၍ ထိုင်နေပါက တောင်ပေါ်စေတီကလေးကို လှမ်း၍ ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

ကျောင်းက ရွာထိပ် တောစပ်မှာ တည်ရှိပါသဖြင့် တောစပ်က သစ်ပင်များပေါ်တွင် မြူးထူးကျက်စားနေလေ့ရှိသော မျောက်သတ္တဝါများ ဒေါင်းငှက်များကို မကြာခဏ လှမ်း၍ မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

မြင်ကွင်းစုံကို မြင်တွေ့နေရသော ကျောင်းကလေးမှာ စာသင်ရသည်မှာ နှစ်သက်ဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ သို့သော် ရင်သိမ့်တုန်ရသော နေ့များကိုလည်း တွေ့ကြရပါပြီ။

**တောင်ပေါ် စေတီကလေးမှ
အာပင်းရောင်များ ဂျွတ်သောနေ့**

စေတီတော်ကလေးမှ အလင်းရောင်များ လွှတ်သည်ကို ကျောင်းသား



ကလေးများမှ စတင် တွေ့ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျောင်းသားများက ပြောကြသဖြင့် ခင်လေးတို့မှာ စေတီတော်ကလေးကို လှမ်း၍ ဖူးမြော်ကြရာ တကယ်ပင် အလင်းရောင်များ လွှတ်နေကြောင်း သိရပါသည်။

အလင်းရောင်မှာ အစိမ်းရောင်ဖြစ်၍ ထီးထော်အောက်မှ အစိမ်းရောင် အလင်းရောင်ကြီး လင်းလက်နေသလို တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပဟဆိုရသော် လျှပ်စစ်ဗီးရောင်အစိမ်းရောင် လင်းလက်နေသလို ဖြစ်ပါသည်။

ခင်လေးတို့မှာ ကျောင်းကြမ်းပြင်ပေါ် ထိုင်ချကြပြီး စေတီတော်ကလေးကို ရှိခိုးဦးတင်မိကြပါသည်။ ထိုအချိန်က မုတ်မုတ်ရရ မွန်းလွဲ နှစ်နာရီအချိန်ဖြစ်သည်။ အလင်းရောင် ထွက်သည်မှာ (၁၅)မိနစ်ခန့် ကြာမြင့်ပါသည်။

ထိုနေ့ပြီးနောက် နှစ်ရက်ဆက်တိုက် မွန်းလွဲ နှစ်နာရီ အချိန်မှာပင် အလင်းရောင်များ လွှတ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ သုံးရက်တိုင် အလင်းရောင် လွှတ်ပြီးနောက်နေ့တွင် ရွာအနီး တောင်ပတ်တောစပ်တွင် ရောက်ရှိနေသော တပ်မတော် ကင်းအဖွဲ့နှင့် မြစ်လယ်သောင်ခုံပေါ်တွင် ရောက်ရှိနေသော တောဘက်မှလူများ အမှတ်မထင် တွေ့ရှိကြပြီး တိုက်ပွဲ ဖြစ်ကြပါသည်။

စတင် ပစ်ခတ်ကြချိန်မှာ နံနက် တစ်နာရီအချိန်ခန့်ဖြစ်၍ ခင်လေးတို့

ကျောင်းမသွားရသေးပါ။ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ ခင်လေးတို့ ရောက်စက မြစ်ကမ်းပါးတွင် နေစရာ တံခါးငယ်ကို ရွာမှ ဆောက်ပေးထားသည်။

မိုးကာလ ကုန်လွန်၍ ဆောင်ဦးအချိန်တွင်မူ ရွာကုန်းပေါ်မှာရှိသော အင်းသူကြီး၏ နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးပေါ်မှာ နေစေပါသည်။ အင်းဖော်သောအခါ ဖြစ်၍ အင်းသူကြီး မိသားစုက အင်းရှိရာသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြသဖြင့် အိမ်ကြီးမှာ အားလပ်နေပါသည်။ ခင်လေးတို့ကို အစစ လုံခြုံစေရန် အိမ်ကြီးတွင် နေစေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခင်လေးတို့မှာ သေနတ်သံ လက်နက်ကြီးသံများ စတင် ကြားရကတည်းက အိမ်ကြီးပေါ်မှာ ဘာလုပ်၍ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ဖြစ်ကြရပါသည်။ အတွေ့အကြုံ မရှိသေးသဖြင့် အထူးအမင်း ကြောက်ရွံ့နေမိခဲ့ကြသည်။ အိမ်ကြီးပေါ်တွင် ဟိုပြေးဒီပြေး လှုပ်နေမိကြပါသည်။

‘ဆရာဟို ဆရာဟို အိမ်ပေါ်မှာ ပနေနဲ့လေ။ ဆင်းခဲ့ ဆင်းခဲ့၊ အိမ်ပေါ်မှာနေမှ သေနတ်ကျည်ဆန် ပုန်တက်တယ်’

ဟု အော်ဟစ် သတိပေးရှာသော အဘွား၏အသံကို ကြားကြမှ အိမ်ပေါ်က အပြေးဆင်းခဲ့ကြသည်။

‘လာ လာ၊ အဘွား အိမ်ဘက်ကို လာခဲ့ကြ’

ခင်လေးတို့နှစ်ဦးကို စိတ်မချသော အဘွား၏ အိမ်ဘက်သို့ ခြံစည်းရိုးကို ဘယ်လိုတိုးပြီး ဝင်ရောက်သွားမိသည် မသိ။ လက်တွေ့ ခြေတွေ့မှ ဆူး၊ ဝါး သစ်ကိုင်းများ ခြစ်မိ ထိုးဒဏ် သွေးထွက်သံယုံ ဖြစ်နေမှန်း နောက်မှ သတိပြုမိကြသည်။

အဘွားက အိမ်နောက်ဖေးတွင် အဆင်သင့် ရှိနေသော မြေကျင်းထဲ

ဆင်းပြီး နေခိုင်းသဖြင့် ကျင်းထဲမှာ
ဝပ်ပြီး ဘုရားစာတွေကို ရွတ်ဖတ်နေမိ
ကြပါသည်။ အဘွားခမျာလည်း ဘုရား
စာများကို ကတုန်ကယင် ရွတ်ဖတ်
နေရှာပါသည်။

တိုက်ပွဲမှာ (၄၅)မိနစ်ခန့်သာ ကြာ
သဖြင့် တော်ပါသေးသည်။ သေနတ်
သံများ တိတ်ဆိတ်ပြီး အတန်ကြာမှ
ပုန်းခိုနေကြသော ရွာသူရွာသားများ
ထွက်လာကြသည်။ ရွာတောင်ဘက်
တောစပ်ကမ်းပါးနှင့် မြစ်လယ် သောင်
ပေါ်မှ မြစ်ကို ကျော်၍ တိုက်ပွဲဖြစ်ခြင်း
မှန်သော်လည်း ခင်လေးတို့ စိတ်ထဲ
တွင် ရွာပေါ်မှ စီး၍ ပစ်နေသည်ဟု
ထင်မှတ်ရပါသည်။

တိုက်ဆိုင်သည်က စေတီတော်
ကလေးမှ အရောင်များ မလွတ်မီ နှစ်
ရက်လောက်တွင် ခင်လေးတို့မှာ တော
ခြောက်ခံရသေးသည်။

ဖြစ်ပုံမှာ ထိုနေ့က ကျောင်းဆင်းပြီး
ညနေပိုင်း ချက်ပြုတ် စားသောက်ပြီး
အိမ်ရှေ့မှာ အေးအေးလူလူ ထိုင်နေ
ကြစဉ် မျိုးလှိုင်ဝင်း အမည်ရှိ လူငယ်
တစ်ဦး ရောက်လာသည်။ မျိုးလှိုင်ဝင်း
က မြစ်ကြီးနားမှဖြစ်ပြီး ဒီရွာကလေးသို့
မှန်ညင်းစိုက်ရန် ရောက်ရှိနေခြင်း ဖြစ်
သည်။

ဆောင်းဦးရာသီရောက်တိုင်း မျိုး
လှိုင်ဝင်းတို့ ညီအစ်ကိုတစ်စု ဆွေမျိုး
များရှိရာ ဤရွာကလေးသို့ နှစ်စဉ်လိုလို
မှန်ညင်းအခင်း လာရောက် လုပ်ကိုင်
လေ့ ရှိသည်။ မြစ်ကြီးနား တစ်မြို့
တည်း နေကြသူများဖြစ်၍ ခင်လေးတို့
နှင့် ခင်မင်နေသည်။

ခင်လေးတို့အိမ်သို့ မကြာမကြာ
လာရောက် လည်ပတ်လေ့ ရှိသည်။
ယခုလည်း ခင်လေးတို့အိမ်ရှေ့ ဝါးလုံး
တန်း၍ ကာရံထားသော ဝင်းတံခါးရှေ့



မှာ ရပ်၍ ခင်လေးတို့ရှိရာ အိမ်ပေါ်သို့
လှမ်း ကြည့်ပြီး...

'ဆရာမတို့ကို ပြောမလို့၊ ကျွန်တော်
ဟိုဘက်ရွာကအပြန် တောစပ်မှာ
သစ်ခွတွေ ပွင့်နေတာ တွေ့ခဲ့တယ်။
သိပ်မမြင့်ဘူး။ သစ်ဖြူပင်ပေါ်မှာ ပွင့်
နေတာဗျ'

ဟု အော်ပြောပါသည်။ ခင်လေးတို့
မှာလည်း မိန်းမသားပီပီ...

'ဟင် ဟုတ်လား'
ဟု စိတ်ဝင်စားစွာ ပြန်မေးမိကြ
သည်။

'အဝေးကြီးလားဟယ်'
'သိပ်မဝေးဘူး။ ဆရာမတို့ လိုချင်
ရင် ကျွန်တော် လိုက်ကောက်ပေး
မယ်'

ထိုဒေသမှာ ခူးသည်ကို ကောက်
သည်ဟု သုံးနှုန်းပါသည်။ ကချင်ပြည်
နယ်တွင်းရှိ ဒေသတိုင်း ဤကဲ့သို့
သုံးနှုန်းပါသည်။ ရေခဲသည်ကိုလည်း
ရေကောက်သည်ဟု သုံးပါသည်။

'ဟေ့ ဝါးထွက် ဇာနည်ကန်နဲ့ တစ်ရွက်
ယောက်'

စသဖြင့် သုံးနှုန်းကြပါသည်။

'ဆရာမတို့သာ ကျွန်တော်နဲ့ အဖော်
လိုက်ခဲ့ပေးကြပါ'

ခင်လေးတို့နှစ်ဦး အိမ်ပေါ်က ဆင်း
ပြီးသား ဖြစ်ကြရသည်။ ဦးဆောင်၍
ရှေ့က ထွက်သွားသော မျိုးလှိုင်ဝင်း

နောက်သို့ ဝမ်းသာအားရ လိုက်ပါ
သွားကြပါသည်။

မျိုးလှိုင်ဝင်းနှင့် ခင်လေး၊ မာသီတို့
ရွာတွင်းမှ ထွက်ပြီး တောင်ဘက်တော
စပ်သို့ ဦးတည်ခဲ့ကြသည်။

မျိုးလှိုင်ဝင်း ပြောသော သစ်ဖြူပင်
ကို ခင်လေးတို့ သိသည်။

ထို သစ်ဖြူပင်သို့ ရောက်ရန် သိပ်
ဝေးဝေး သွားစရာ မလိုပါ။ အခုတော့
အတန်ပင် လျှောက်ခဲ့ကြသော်လည်း
သစ်ဖြူပင်ကို မတွေ့ရသေး။

'ဟဲ့ မျိုးလှိုင်ဝင်း နှင့်သာက ဟုတ်မှဟုတ်
ရဲ့လား။ သစ်ဖြူပင်ရောက်ဖို့ ဒီလောက်
မသွားရဘူး ထင်တယ်'

'ဟုတ်တယ် ဆရာမရဲ့ ကျွန်တော်
လဲ အံ့သြနေမိတာ။ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့
တာ ရွာနဲ့ နီးနီးလေးပါ'

ခင်လေးနှင့် မာသီ တစ်ဦးက
နောက်လှည့်ကြည့်ပြီး မျက်နှာချင်း
ဆိုင်မိကြသည်။ မနှစ်က အဖြစ်ကို
သတိရမိကြသည်။ စိတ်ထဲမှာ

ကြောက်သလိုလို ခံစားမိကြရသည်။
သစ်ခွပန်းကိုလည်း လိုချင်စိတ် မရှိ
တော့ဘဲ တုန်လှုပ်မှုက ပြင်းထန်လာ
ကြသည်။

'မတွေ့ရလဲ ပြန်ကြရအောင်ပါ မျိုးလှိုင်ဝင်း
ရယ်၊ ပိုးချုပ်ရင် မှောင်လာတော့မှား တို့
ကြောက်တယ်'

လမ်း လျှောက်ခဲ့ကြသည်မှာ
အတော်ဝေးကွာလာပြီဖြစ်၍ မျိုးလှိုင်
ဝင်းက မမြင်းတော့ပါ။ အပြန်လမ်းကို
ဦးလှည့်လိုက်ကြသည်။ အသွက်ဆုံးက

ခင်လေး၊ ဒုတိယလိုက်သူက မာသီ၊
မျိုးလှိုင်ဝင်းက နောက်ဆုံးမှ ဖြစ်သည်။
လူသွားလမ်းကလေးက တစ်ယောက်
သွားသာရုံဖြစ်၍ ရှေ့နောက် တစ်ဦး-
စဉ်၍သာ လျှောက်ကြရသည်။

လမ်းဘေးတွင် မြက်၊ ချုံပုတ်၊

သစ်ပင်ကြီးငယ်များ မထူမပါး ပေါက်
ရောက်နေပါသည်။ ခင်လေးတို့စိတ်မှာ
သိပ်ပြီး မသင်္ကာချင်တော့သဖြင့် နှုတ်
ဆိတ်၍ အတွေးတွေ စုံအောင်တွေး
ကာ ခပ်သွက်သွက်ကလေး လှမ်းလာ
ကြပါသည်။

ရုတ်တရက် “ဘုန်း” ဟူသော
အသံကြီးကို ကြားလိုက်ကြရသည်။
အလွန်ကြီးမားသော သတ္တဝါကြီးတစ်
ကောင် သစ်ပင်အမြင့်ကြီးပေါ်က ခုန်
ဆင်းလိုက်သောအသံ ဖြစ်သည်။

“ဘုန်း” ဟူသော အသံကြီး ပေါ်
ထွက်ပြီးနောက် ဆက်လက်၍ ခြေဖဝါး
ကြီးမားလှသော သတ္တဝါကြီး ပြေးလာ
သကဲ့သို့သော အသံကြီးကိုပါ တဘမ်း
ဘမ်းနှင့် ဆက်လက်၍ ကြားလိုက်ကြ
ရပါသည်။

သွေးပျက်ခမန်း အသံများကြောင့်
ရှေ့ဆုံးက ပြေးသူမှာ ခင်လေး၊ သွက်
လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။ ဝဇိုင်သော ခန္ဓာ
ကိုယ်မှ အားမနာ ခင်လေးနောက်
ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာသူက
မာသီ၊ မျိုးလှိုင်ဝင်းကတော့ ယောက်ျား
ပီပီ ကူခြေရပါပဲ။ ဒါပေမယ့် မပြေးရုံ
တမည် အမြန် လျှောက်လိုက်လာပါ
သည်။

တောစပ်ကို လွန်မှသာ သုံးယောက်
သား အရှိန်လျှော့ပြီး အမောဖြေမိကြ
သည်။ ထိုင်မနေနိုင်အားဘဲ ရွာထဲ
ရောက်အောင် ခပ်သွက်သွက် လှမ်းဝင်
ခဲ့ကြပါသည်။ ရွာထဲရောက်တော့
မျိုးလှိုင်ဝင်း သူ့တည်းအိမ်သို့ တန်းပြန်
သွားသည်။

ခင်လေးတို့ နှစ်ယောက်မှာတော့
ထုံးစံအတိုင်း အိမ်နီးချင်း အဘွားအိမ်
ကို လှမ်းခဲ့ကြသည်။ အကျိုးအကြောင်း
ပြောပြပြီးသောအခါ အဘွားက...

‘ဆရာဟိုက်ကလဲလေ ခက်ပါတယ်။ အချိန်



ယဟုတ် အခါယဟုတ် သွားပြန်တာကို။ သိပ်
အရဲမကိုးကြပါနဲ့နော်။ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင်
မလွယ်ပါလား’

မြေးအရွယ် ခင်လေးတို့ကို အပြစ်
တင်ပါသည်။ ကရုဏာဒေါသောနှင့်
အပြစ်တင်သော်လည်း မောပန်း၍
ဆာလောင်လာသော ခင်လေးတို့ကို
မီးဖိုနားမှာ ထိုင်စေပြီး ခေါ်ပုတ်ကင်
ကျွေးပါသည်။

ရေခန်းတည်၍ အခါးရည် တိုက်
သည်။ အဘွား၏ ရေခန်းအိုးက ဝါးပိုး
ဝါးနှင့် ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။
မီးစားထားသဖြင့် အဆစ်ပိုင်း(ဖင်ပိုင်း)
က လုံးလုံးချောချော ဖြစ်နေပါသည်။

ဝါးပိုးဝါးဆစ်ပိုင်းကို မီးဖိုမှာ
တစောင်းထောင်ပြီး ရေခန်းကျိုခြင်း
ဖြစ်သည်။ လက်ဖက်ခြောက်ကို ထည့်
ပြီး ကျိုသဖြင့် ရေခန်းကြမ်းမှာ ညိုမည်း
နေပါသည်။ လက်ဖက် အချဉ်ခြောက်
ကို ခတ်ထားခြင်းဖြစ်၍ မွှေးနေပါ
သည်။

ဝါးဆစ်ဘူးနှင့် ကျိုထားသော
ရေခန်းကြမ်းကို ဝါးဆစ်ခွက်ကလေး
များနှင့် သောက်ရသော အရသာက
နှစ်သက်စရာပါ။

‘နောက်ကို ထောထဲ လျှောက်လျှောက်
ယွှားကြန့် သီလား။ တောက ဖရိယယ်
သိပ်များတယ်။ အခုဟာက ဆရာဟို
တောခြောက်ခံရတာ မျိုးလှိုင်ဝင်းကို သစ်ခွ
ပန်းတွေ ပြင်အောင် ဖရိယယ် လုပ်ထား

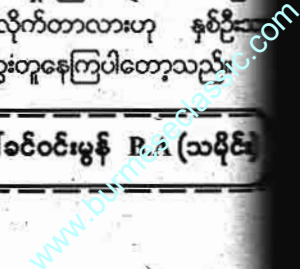
တာ။
ဆရာဟိုပီ ပါလာတော့ အသံနဲ့ ခြောက်
ပြတာပေါ့။ အသံနဲ့ ခြောက်လိုတော်
တယ်။ အသံတယ်က အသွယ်ယုတ္တန်
ပီပြိုင်ရင် တကယ် မလွယ်တု။ ဆရာ
ဟိုလွန်ပြီဟုမှာ သေရာတယ်။ ဆေးထောင်
ကုယူရမှာ’

အဘွား ပြောတာ မှန်နေသဖြင့်
ခင်လေးတို့မှာ ခေါင်းပူပြီး အသာငြိမ်
နေမိကြပါသည်။

‘အဘွားကို စိတ်မကွက်ကြနဲ့နော်။
အဘွားက စိတ်ပူလို့ ပြောတာပီ’
နှစ်ဦးသား ငြိမ်နေသဖြင့် အဘွား
ချော့ရှာပါသည်။ ဪ... ချစ်စရာ
ကောင်းလှတဲ့ အဘွားရယ်ပါလား။
တောခြောက်သည်နှင့် ပတ်သက်သော
အကြောင်းအရာတွေ အဘွား
ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် ပြောပြပါ
သည်။ စိတ်ဝင်စားဖို့လည်းကောင်း
တုန်လှုပ်စရာလည်း ကောင်းသော
အကြောင်းအရာတွေ နားထောင်ပြီး
အဘွားကပင် မီးခွက်ကလေးကိုငြိမ်
ပြန်လိုက်ဖို့ပါသည်။

ခင်လေးတို့ မီးထွန်း၊ တံခါးပေး
အကုန်ပိတ်ပြီးမှ အဘွား ပြန်သွား
သည်။ မကြာမီ နေ့စဉ် လာရောက်
စောင့်အိပ်ပေးသော ဟပည့် သန်း
နှင့် မြအေးတို့ ရောက်လာကြသည်။
ကလေးများကို စာ ခဏကျက်
ပြီး စောစော အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြသည်။
တော်တော်နှင့်တော့ အိပ်မပျော်ခဲ့
ပါ။ ဒီတစ်ခါလည်း မနှစ်က ဆုံစည်း
သော အရှင်ကြီးကများ တောခြောက်
လွတ်လိုက်တာလားဟု နှစ်ဦး
အတွေးတူနေကြပါတော့သည်။

ဒေါ်ခင်ဝင်းမွန် B.A (သမိုင်း)



ဝသန္တ မိုးရာသီ ရောက်ပြီဆိုလျှင် ရွှေလီမြစ်ရေသည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ရေကြီး၍ ကမ်းပါးများ ပြိုလျက်ရှိပါ သည်။ ပဲတောင်သူများသည် နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း ရေလွတ်ရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ရ သည်မှာ အလုပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရေတို၍ ကမ်းပါးစားပြီး အိမ်ခြေရာခြေ

များ ပျက်စီးဆုံးရှုံး၍ ဒုက္ခရောက်ကြရ သော အချိန်ကာလပင် ဖြစ်ပေသည်။ ရွှေလီမြစ်ရေ တိုးလာသည်နှင့် ကျွဲကူးကျေးရွာမှ ပဲတောင်သူတချို့ တို့သည် ရွှေလီမြစ် ကမ်းနဖူးတွင် ဆောက်လုပ်ထားကြသော မိမိအိမ် ကမ်းပါးပြို၍ ရေထဲသို့ ပါသွားမည်

စိုးရိမ်ကြ၍ ကမ်းပါးနှင့် တစ်ဖာလုံခန့် ဝေးရာ ရေလွတ်မည့် လမ်းမကြီးအနီး သို့ ခေတ္တခဏ ရွှေ့ပြောင်းကာ တဲအုံ များ ဆောက်လုပ်၍ နေထိုင်လျက် ရှိကြပါသည်။ ရေတက်လာချိန်မို့ မိသားစုအလိုက် ဖြစ်သလို စားသောက် နေထိုင် လာကြရသည်။

ပဲတောင်သူများသည် အဝေးပြေး ကားလမ်းမကြီးအနီး၌ နေထိုင်၍ နွားစားကျွေးရင်း ရေနွေးအကြမ်း

ငါးစယ်ကြည့်ပုဂံ

ဗဟုရာ (ရောဝတီ) ကသာ



တစ်အိုးနှင့် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ရေဒီယိုဖွင့်၍
မိုးလေဝသသတင်း နားထောင်ခြင်း၊
ဗီစီဒီဇာတ်ပြား စာတ်လမ်းနှင့် မြို့
သတင်း၊ ရွာသတင်း စသည်များ
ကိုယ်အားသန်ရာ၊ သူ့အားသန်ရာ
သတင်းများကို ပြောဆို ရယ်မြူးနေကြ
သည်မှာ ပဲတောင်သူတို့ဘဝအဖို့ ပျော်
စရာ ကောင်းလှပေသည်။

အသစ် ဖောက်လုပ်ထားသော
အဝေးပြေး လမ်းမကြီး၏ နံဘေးတွင်
နှစ်ခန်းတံ ဆောက်လုပ်ပြီး မုန့်မျိုးစုံ
ဆေးလိပ်ကွမ်းယာ စသည် ဝယ်ယူရရှိ
နိုင်သော ဈေးဆိုင်များလည်း ရှိပါသည်။
အဝေးပြေး ကားလမ်းမကြီးဖြစ်၍ ကား
သံများ၊ ဆိုင်ကယ်သံများ ကြားရပြီး
ဥဒဟို ပြေးဆွဲနေကြသည်။

ရွှေလီမြစ်ရေသည် တစ်စတစ်စ
တိုးလာနေပြီး ကျွဲကျေးကျေးရွာမှ
ပဲတောင်သူတစ်ဦး ဖြစ်သော
ဦးပိန်မောင်သည် ရွှေလီမြစ်ကမ်းပါးတွင်
ဆောက်လုပ်ထားသော သူ၏အိမ်
ရေစားတော့မည်ဖြစ်၍ ပစ္စည်းများအား
လုံးနှင့် လူရောနွားပါ ရေလွတ်ရာသို့
ရွှေပြောင်းလာခဲ့ပါသည်။

‘လေထိန်မောင် ပစ္စည်း လူတွေ နွားတွေ
ပစ္စည်းတွေ သိမ်းပြီး ရွှေလာပြီလား ဒီနေ
ရာမှာတော့ ကမ်းပါးပြာ ဖန်တိုက်တော့ဘူး
စိတ်ရလက်ချ နေတာပေါ့ဗျာ။ ကားသံတွေ
လဲ ကြားရ ပျော်စရာပေါ့လေ’

‘ဟုတ်တယ်ဟေ့ ရွှေလီမြစ်ရေက
တအားတိုးနေပြီ ကမ်းပါးတွေလဲ ပြို
ကုန်ပြီ ထင်တယ်။ မင်းတို့ ငါတို့
အိမ်တွေလဲ ကမ်းပါးပြိုတဲ့အထဲ ပါပြီး
ရေထဲ မျောသွားပြီထင်တယ် သာမောင်
ဗျာ။ ဒီမြစ်ရေကို ငါ မပြောလိုက်ချင်ဘူး။
ရေကလဲတိုး ကမ်းပါးကလဲပြိုနေကွာ’
‘ဦးလေးပိန်မောင်တို့ မိသားစုက



ဘယ်မှာတဲတိုးပြီး နေမှာလဲ’
‘ရွှေလီမြစ်ကမ်းနဲ့ မနီးမဝေး
ရေလွတ်တဲ့ မြေကွက်လပ် ကျန်နေ
တယ်။ အဲဒီနေရာမှာ ဆောက်ရမှာ’
‘ကောင်မိတယ်... ကောင်မိတယ် ငါလဲ
ရှောင်ရှင်လဲ ဝယ်ထားလိုက် ကပ်စား
ကြော်စာရတာပေါ့ဗျာ အဟင်း... အဟင်း’
‘သာမောင် ဘာတွေပြောသွားတာ
လဲ မသိဘူး’

ပြောသွားသော သာမောင်စကားကို
ခဏ စဉ်းစားလိုက်သည်။ အဖြေကို
မသိပါ။ သာမောင်၏ စကားဂုဏ်ကို
မစဉ်းစားဘဲ တဲတိုးပြီး ကျွဲနွားနှင့်
ပစ္စည်းများကို ရွှေပြောင်းရန်အလို့ငှာ
ဆောင်ရွက်ရပေဦးမည်။

* * *

ကိုပိန်မောင် တဲဆောက်၍ ပြီးပြီ။
ရွှေလီမြစ်ကမ်းဘေးမှ ကျွဲနွား ပစ္စည်း
အားလုံး ယူခဲ့ပြီးပြီ။ အားလုံး အဆင်ပြေ
နေပြီ။ ရွှေလီမြစ်ရေ တိုက်စား၍
ကမ်းပါးပြိုမည်ကို မစိုးရိမ်ရတော့။ အဝေး
ပြေး ကားလမ်းမကြီးနှင့် ရွှေလီကမ်းပါး
အကြားတွင် ရောက်ရှိနေ၍ စိတ်ချ
လက်ချ ဖြစ်နေပြီ။

အဝေးပြေး ကားလမ်းမကြီးဘေး
တွင် နွားများ၊ ကျွဲများကို စားကျက်သို့
မောင်းပို့ပြီး လက်ဖက်ရည်အခါ။ ကြ

သကာ၊ မြေပဲယိုတို့နှင့် စားသောက်ရင်း
ရွာသားတို့ ဓလေ့အတိုင်း အပျော်ကြီး
ပျော်၍ ငြိမ့်နေကြသည်။

လူရွယ်များမှာ ညပိုင်းအချိန်တွင်
ကားလမ်းနံဘေးရှိ စလောင်းစက်ခွံ
ဈေးဆိုင်သို့ ပြေးလေတော့သည်။
ကိုပိန်မောင်ကဲ့သို့ အသက်ငါးဆယ်
အရွယ် လူကြီးများမှာ မိမိတို့နှင့် ထိ
ရသော တဲသို့သွား၍ ရေခန်းကြမ်း
တစ်အိုးနှင့် လေထန်နေကြသည်။

ည(၇)နာရီ အချိန်ခန့်၌ လေအနည်
ငယ် တိုက်၍ မိုးဖွဲဖွဲကျနေသောအချိန်
ဖြစ်ပါသည်။

ကိုပိန်မောင်၏ နွားနှစ်ရှည်သည်
သရက်ပင်အောက်၌ စားမြုံ့ပြန်နေကြ
သည်။ တဲတွင် အိပ်ဖော်အိပ်ဖက်ကြီး
သော ကိုပိန်မောင်၏တူ မောင်ပုက
လည်း ပြိုဟ်တုစလောင်းရှိရာ ဆိုင်း
သွားလေပြီ။

ထို့ကြောင့် ကိုပိန်မောင် တစ်ယောက်
တည်းသာ သူ၏တဲတွင် မိုးအေးအေး
နှင့် စောင်ခြုံ၍ မိုးခန်းနေသည်။ အတော့
ပေါင်းမျိုးစုံဖြင့် အိပ်၍ကား မပျော်သော
‘ဦးလေး... ငါးဝယ်ဦးမလားလှင်’

ပျော့ပျောင်းသော အသံကို ကြား
လိုက်ရ၍ ကိုပိန်မောင် မျက်စိကို
ဖွင့်ကြည့်လိုက်စဉ် တဲရေတွင် မိန

www.burmeseclassic.com

ရွယ်တစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို မှုန်ဝါးဝါး မြင်ရသည်။

‘မဝယ်သေးပါဘူးကွယ်’

‘ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ရှင့်’

မိန်းမရွယ်က ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ရှင့်

ဟု စကားကို ညင်သာစွာ ပြောပြီး “ငါးဝယ်ကြဦးမလားရှင်... ငါးဝယ်ကြဦးမလားရှင်” ဟု အော်ရောင်းကာ ရွှေလီမြစ်ကမ်းဘေးသို့ ရှေးရှုသွားနေပါတော့သည်။

‘ဒီမိန်းကလေးကို တို့ရွာမှာ မမြင်ဖူးပါဘူး။ ဘာဖြစ်ဖြစ်လေ ငါးရှာအပြန် အခင်းတဲတွေကို ဝင်ပြီး ငါးရောင်းတာ ဖြစ်မှာပါပဲလေ’

ကိုပိန်မောင် ခေတ္တစဉ်းစားပြီး အတွေးများ ဖျောက်ပစ်လိုက်သည်။ မိုးမှာ သဲသဲမဲမဲ ရွာချနေတုန်းပင် ဖြစ်သည်။

* * *

‘ကိုပိန်မောင်ကြီး နေထိုင်ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား’

‘ပြေပါတယ်ကွာ ပြေသမှ အလွန် ပြေပါတယ်။ အဝေးပြေး ကားလမ်းမနဲ့ နီးတော့ လူသံတွေ၊ ကားသံ ဆိုင်ကယ် သံတွေ ဆူဆူညံညံနဲ့ သိပ်ပျော်စရာ ကောင်းနေတာပေါ့ကွာ’

‘ပျော်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဝမ်းသာလှပါပြီ။ ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ’

မလှမ်းမကမ်းတဲမှ လူငယ်တစ်စုက ဤမျှလောက် ပြောဆိုမေးမြန်းပြီး သဘောကျလျက် ထွက်ခွာသွားကြ တော့သည်။

အလကား စကားမရှိစကားရှု ဒီကလေးတွေ ဘာစကားတွေ လာ ပြောနေမှန်း မသိဘူး။ အူကြောင် ကြောင်နဲ့ ကြာပါတယ်ကွာ မစဉ်းစား တော့ဘူး။ ခပ်နောက်နောက် ပြောသွား ကြတာ ဖြစ်မှာပါ။



ကိုပိန်မောင် ရောက်လာသည်မှာ ဒီညဆိုလျှင် ငါးညရှိခဲ့ပါပြီ။ ရွှေလီမြစ် ရေကလည်း တက်နေပြီ။ မိုးကလည်း သဲသဲမဲမဲ ရွာနေသည်။ မြစ်ရေမှာလည်း တိုးသည်ထက် တိုးလာသည်။ မိုးတွင်း ကာလ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံရသည်မှာ ပဲတောင်သူများအနေဖြင့် အဆန်း မဟုတ်ပါ။

တစ်နေကုန်၍ မိုးချုပ်တော့မည်။ ကိုပိန်မောင်၏တူ မောင်ပုမှာလည်း လူငယ်ဘာဝအလျောက် အပေါင်း အဖော်များနှင့် ဗီဒီယိုရုံသို့ သွားကြ သည်။ ကိုပိန်မောင်သည် ဒီညမှာ အိပ်၍မပျော် ရေခွေးကြမ်းအိုးတစ်လုံး နှင့် တောင်တွေးမြောက်တွေး စဉ်းစား နေခိုက်...

‘ဦးလေး... ငါးဝယ်ဦးမလားရှင်’ ရောင်းလာပြန်ပြီ။

လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ညက ငါးရောင်း လာတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်။ ဟို တစ်စု၊ ဒီတစ်စု လင်းနေသော ကြယ် ရောင်အောက် မှုန်မှုန်ဝါးဝါး အမှောင်ည မှာ အဲဒီသူငယ်မ ရောက်လာပြန်ပြီ။ အကို့ကမပါ လုံချည်ကို ရင်ရှား၍ ဒူးဆစ်အောက်နားထိ ဝတ်ထားသည်။

ငါးထည့်ထားဟန် တူသော ပလိုင်း တစ်ခု လွယ်ထားသည်။ လက် တစ်ဖက်က ယက်သဲ့ကိုင်ထားသည်။ ဆံပင်အား နောက်သို့ဖြန့်ထားသည်။

မျက်နှာကို သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရ။ ‘မဝယ်သေးပါဘူးကွယ်’ ‘ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ရှင့်’

သူငယ်မသည် စကားလေးလုံးအား ချိုသာစွာပြောဆိုပြီး “ငါးဝယ်ကြဦး မလားရှင်... ငါးဝယ်ကြဦးမလားရှင်” ဟု အော်ရောင်းရင်း ရွှေလီမြစ်ကမ်းပါး ဝဲကတော့ရှိရာသို့ တစ်စိုက်မတ်မတ် ထွက်ခွာပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ဒီတစ်ခါမှာဖြင့် ကိုပိန်မောင်သည် အကြီးအကျယ် ကြောက်လန့်သွားပါ တော့သည်။ ဘယ်က သူငယ်မပါ လိမ့်ဟု အတွေးထဲ၌ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်သွားပါသည်။

‘ငါ့ကို သူသိလို့ ငါးရောင်းလာတာပဲ။ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးလေ’ စဉ်းစားခန်းကို ထိုကဲ့သို့ ဖြတ်လိုက် သည်။

* * *

ထူးမောင်၏ တဲအတွင်းမှာပါ။ ကိုပိန်မောင်နှင့်အတူ ပဲတောင်သူများ ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း လူစုံနေ၍ ပြောနေကျအတိုင်း ဟိုရောက်ဒီရောက် ပြောဆိုနေကြပါသည်။ ပဲတောင်သူများ ဖြစ်ကြသော ကိုသန်းအောင်၊ ကိုမြင့်ငွေ၊ ကိုထူးနှင့် တင်အောင်။ တင်အောင်ကစ၍ စကားပြောလိုက် သည်။

‘ကိုပိန်မောင်ကြီး ညစဉ်ညတိုင်း အိပ်လို့ကောင်းရဲ့လား’

‘အိပ်လို့ ကောင်းပါတယ် မောင်တင်အောင်ရာ၊ တောင်လေ တဖြူးဖြူး တိုက်လာတော့ အိပ်ကောင်း ရုံတွင် မကဘူး အိပ်မက်တွေတောင် မက်လိုက်သေးသကွ’

‘တစ်ဦးတစ်ယောက်က ခင်ဗျားကို လာပြီး မနှိုးဘူးလား’ ထို့နောက် သန်းအောင်... တဟား

ဟား ရယ်မောရင်း စကားကြောင်း လိုက်သည်မှာ...

'လူကိုတော့ နှိမ့်မှာ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ ငါး တော့ ရောင်းချင်ရောင်းထားမှာပါ။ မဟုတ်ဘူး လား ကိုပိန်မောင်'

တင်အောင်နှင့် သန်းအောင်၏ စကားကြောင့် ကိုပိန်မောင် ခေါင်းမှ ဆံပင်များ ထောင်သွားပြီး ကြက်သီး မွေးညင်း ထသွားတော့သည်။

'ဒီမယ် သန်းအောင်နဲ့ တင်အောင် မင်းတို့ ဘယ်လိုပြောပြော ဝါကတော့ လုံ့စ မကြောက်ဘူးဟေ့။ အဓိပ္ပာယ်မပြည့်စုံတဲ့ စကားတွေနဲ့ ငါ့ကိုလာမမြောက်နဲ့ လုံ့စ၊ လုံ့စ မကြောက်ဘူးမောင်'

'ဟုတ်ပါပြီ မကြောက်ရင်လဲ ဝမ်း သာပါတယ်။ ငါးရောင်းလာရင်လဲ ဝယ်ပေးလိုက်ပေါ့ဗျာ။ ဟဲဟဲ...ဟဲဟဲ... ဟီး'

'ဟုတ်တယ်ဟ ကောင်လေးတွေ မင်းတို့ပြောလို့ ပြောရဦးမယ်။ အင်္ကျီ မပါဘူးမောင်၊ လုံ့ချည်ကို ရင်ရှားပြီး ဒူးဆစ်ထိဝတ်ထားတယ်မောင်၊ လက် တစ်ဖက်က ယက်သဲ့ကို ကိုင်ပြီး ပလိုင်းကို ခါးမှာချည်ထားတယ်။ ငါး ရောင်းလာတာ နှစ်ညရှိပြီ။ အဲဒီ သူငယ်မကို ငါလဲမသိဘူး'

အဲဒီလိုပြောလာမှ တဲအတွင်းမှာရှိ သည့် ပဲတောင်သူတွေ ကိုပိန်မောင်ကို ကြည့်လို့ တဟားဟား ရယ်မောလိုက် ကြသည်။

'ဟား...ဟား...ဟား...ဟား အုန်းတော့ ကိုပိန်မောင်ကို ရွှေလီမြစ်ကမ်းပါး ဝဲကတော့ က ဗန္ဓုမ္မာ လာသွားပြီ ထပ်တယ်ဟေ့'

'ဘယ်လို... ဘယ်လို ရွှေလီမြစ် ကမ်းပါး ဝဲကတော့က တစ္ဆေဆိုတာ'

'ရွှေလီမြစ်ကမ်းပါးက တစ္ဆေဆိုတာ ဦးလေးပိန် လုံးဝ မကြားလိုက် မသိ လိုက်ဘူးလား။ ကျွန်တော်ပြောပြမယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်လောက်က မိန်းက လေးတစ်ယောက် ငါးရှာလာရင်း မိုးဖွဲ ဖွဲနဲ့ လမိုက်ညကြီးမို့ အပြန်မှာ ရွှေလီ မြစ်ကမ်းပါး ပြိုကျပြီး ဝဲကတော့ထဲကို လိမ့်ကျ သေဆုံးသွားခဲ့ဖူးတယ်။ ခြောက် လှန်လိုက်တာလဲ လွန်ရောတဲ့။ အဲဒီ ကမ်းပါးနားကို အနီးရှိ ပဲတောင်သူတွေ မသွားကြတော့တဲ့။ အခုမှ အခင်းတွေ များလာမှ လူတွေ မကြောက်ကြတာ တဲ့'

'ပရလောကသားက လူကို ငါး ရောင်းတတ်သလားကွာ'

'ငါးဝယ်ကြဦးမလားရှင် ဆိုတဲ့ အသံကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ကြားခဲ့ရ တာပဲဗျာ'

လူတစ်စုက ကိုပိန်မောင် ကြောက် အားကြီးလာရန် စကားအပြောအဆို မြှင့်ပေးလိုက်သည်။

'မင်းတို့ ပြောလိုက်ကြတော့မှ ငါတို့ တူအရီးနှစ်ယောက် မအိပ်ရဲတော့ဘူး ကွာ။ ငါ့ကို ကူညီတဲ့အနေနဲ့ ဒီတစ်ည တော့ သန်းအောင်နဲ့ တင်အောင် မင်းတို့နှစ်ယောက် လာအိပ်ပေးကြဦး ကွာ'

'အိပ်ရဲပါဘူးဗျာ။ ဘယ်သူမှ မနေရဲလို့ အဲဒီနေရာမှာ ကွက်လပ်ကြီး ဖြစ်နေတာပေါ့။ အခြောက်အလှန်မရှိရင် အဲဒီမြေကွက်လပ် ကြီးမှာ တဲကျပြည့်နေပြီ'

ကိုပိန်မောင် ကြောက်စိတ်တွေက ဒီရေလို မြင့်တက်နေပြီ။ အရေးကြုံမှ အပေါင်းအသင်း ရှာချင်ပြီ။ မျက်နှာ ငယ်ငယ်ဖြင့်...

'ငါ့ကို သနားကြပါကွာ ကူညီပေး ကြပါ။ မနက်ဖြန် မိုးလင်းလင်းချင်း တဲဖျက်ပြီး မင်းတို့အနားမှာ တဲဆောက် ရမှာပဲ။ ဒီတစ်ညတော့ လိုက်ပြီး အိပ်ပေးကြပါကွာ'

'အဲဒီလိုဆိုရင် အိပ်ပေးရမှာပေါ့။

မိုးလင်းရင် ကားလမ်းဘေးမှာ ရောင်း တဲ့လက်ဖက်ရည်အဆိုရယ် ကောက်ညှင်း ပေါင်းနဲ့ အကြော်ကို ဝအောင်ကျွေးရ မယ်နော်'

'မင်းတို့သဘောပါ မောင်ရာ၊ ကြိုက် သလောက်စား ဦးလေးကျွေးပါမယ်'

'ပြောရမှာ ကျန်သေးတယ် ဦးလေး ရေ။ အဲဒီ ပရလောကသူက ငါးရောင်းနဲ့ မကဘူး တစ်ခါတလေ လသာတဲ့ည ရွှေလီမြစ်ကမ်းဘေးတစ်လျှောက် လမ်း လျှောက်ပြီး "ကယ်တော်မူကြပါရှင်... ကယ်တော်မူကြပါရှင်" လို့ အော်ပြီး အကူအညီတောင်းသတဲ့ဗျာ'

'ဟုတ်ပါမလား မောင်တို့ရာ'

'မယုံရင် ခင်ဗျားတို့ တူအနီး နှစ်ယောက် အိပ်ကြလေ'

'ယုံပါတယ် မောင်တို့ရာ ယုံပါတယ်။ အသေဆိုးနဲ့ သေဆုံးသွားတဲ့ လူဟာ အဲဒီနေရာမှာ မကျွတ်မလွတ်ဘူး အမြဲ တမ်းရှိတယ်တဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆို တော့ အစိမ်းသေ၊ သေခဲ့လို့တဲ့။ ပြောရင်းဆိုရင်း ငါကြက်သီးမွေးညင်း ထလာပြီ'

* * *

ကိုပိန်မောင်က ရွှေလီမြစ်ရေကြီးနဲ့ ကမ်းပါးပြိုချိန်တွင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အကြောင်းအရာများ ပြောပြနေပါ သည်။ နားထောင်ရင်း ကျွန်တော်က ပရလောကသားဆိုတာ ရှိနိုင်ပါတယ်။ သိပ္ပံပညာ၊ နည်းပညာတွေ ထွန်းကား တိုးတက်နေတဲ့ နိုင်ငံကြီးတွေတောင်မှ ဝိညာဉ်ရှိမရှိ စမ်းသပ်ပြီး ရှိလို့ လက်ခံ နေကြပြီ။

ကြွေးကြော်မှု ကိုပိန်မောင် ပြောပြ သော အကြောင်းအရာများအကြောင်း အဆင်ပြေစွာ ဖတ်ရှုနိုင်ရန်အတွက် ကြိုးစား ရေးသားလိုက်ပါသည်။

မဟူရာ(ဓမ္မဝင်္ဂ)ကသာ

မြတ်နိုး

လက်ဖွဲ

(၁)

စာရှုသူများသို့...

ဤစာမူမှာ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဒုတိယပိုင်းကို အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ဖော်ပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

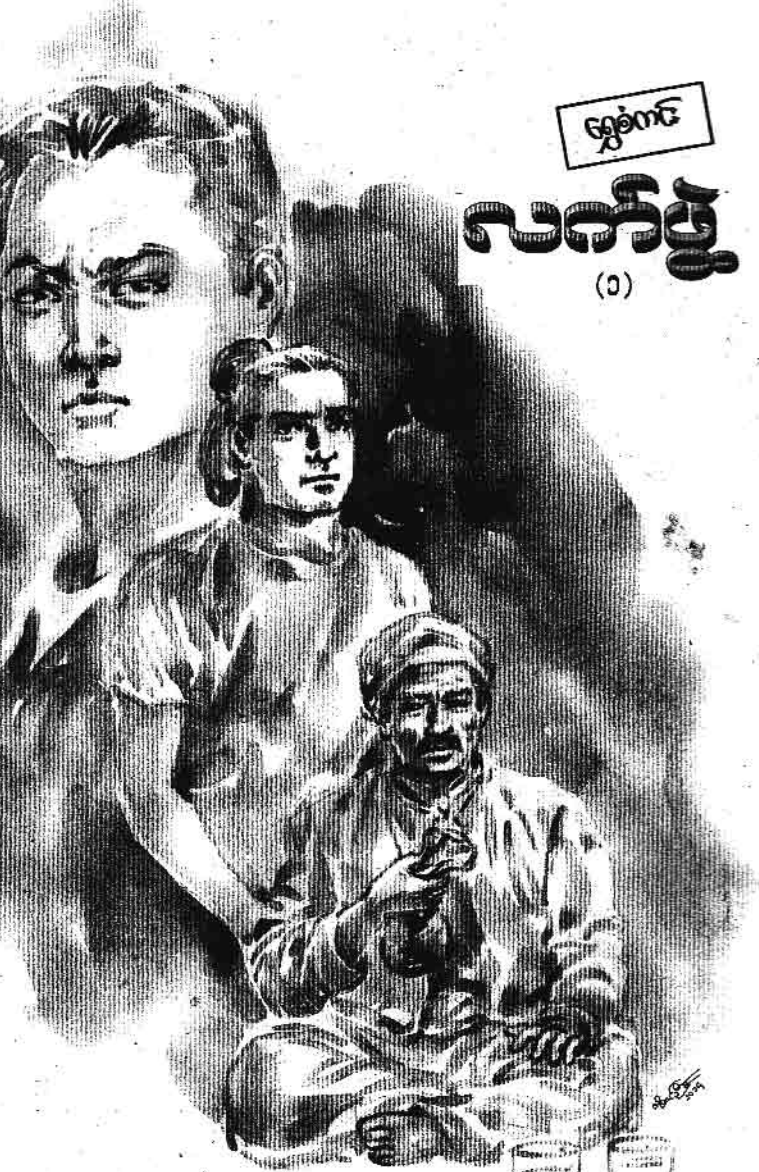
ယခုအခါ ဒုတိယပိုင်းကို ဖော်ပြနိုင် ဖြစ်ပါ၍ ပထမပိုင်းကို ထပ်မံ ဖော်ပြ လိုက်ရခြင်းကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြန်မာ လူမျိုးများသည် ရှေးအစဉ်အဆက် မြန်မာမင်းများ လက်ထက်မှသည် ယနေ့တိုင် လူမျိုး မရွေး၊ ဘာသာမရွေး ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်သော အဆောင်အယောင် များစွာ ရှိကြသည်။

တချို့က ကျောက်သံပတ္တမြား၊ ပုလဲ၊ နီလာ အစရှိသဖြင့် တန်ဖိုးကြီးသော ပစ္စည်းများကို သင့်တော်သလို ဆောင်ကြသည်။

တချို့သော လူများမှာ အဆိပ်ရှိ သောသတ္တဝါများကို ကာကွယ်ရန်၊ ကိုက်လျှင် အသက်အန္တရာယ်မှ ကင်း လွတ်အောင် လက်ဖွဲ၊ အင်းအိုင်များနှင့် ဆေးများ စုတ်ထိုးခြင်း။



တုတ်ပြီး၊ ဓားပြီး လက်ဖွဲများ ဆောင်ခြင်း၊ ထုံးမန်း၊ ရေမန်း၊ ဆန်မန်း၊ သွေးတိတ်မန်း၊ တစ်ပွဲတိုး အဆောင်များသည် ရှေးအဆက်ဆက်မှ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသည်။ ယခု စာရေးသူ တင်ပြမည့် အကြောင်းမှာ တုတ်ပြီး၊ ဓားပြီး လက်ဖွဲ အကြောင်းကို တင်ပြလိုပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်များ အုပ်စိုးသော အချိန်ကာလ ၁၂၉၀ပြည့်နှစ် ဆရာစံ တောင်သူလယ်သမား အရေးတော်ပုံကြီးနှင့် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်

ရေနံမြေသပိတ် ကြားကာလတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ရေဝတီတိုင်းဒေသကြီး အတွင်းရှိ ကျေးရွာကြီး တစ်ရွာတွင် သူ့ကျွန်မခံ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ပြင်းပြသော လူငယ်လေးတစ်ဦး၏ ရင်နှင့် ဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းလေး တစ်ပုဒ်ကို စာချစ်သူပရိသတ်အား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

သူ့အမည်က မောင်စံမြိုင်၊ အရပ် အမောင်းက ခြောက်ပေနီးပါး။ အသား ဖြူဖြူ၊ ဗလကောင်းကောင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး ကောင်းသည်။ မဟာနဖူး ရှိ သည်။ နှာတံပေါ်သည်။ မေးရိုးကား၊ နားရွက်ကားသည်။ လှပသော နှုတ် ခမ်းကို ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်သည်။

သတ္တိရှိခြင်း၊ ရဲစွမ်းခြင်း၊ စိတ် တည် ကြည်ခြင်း၊ သည်းခံစိတ် ထားရှိခြင်း၊ လုပ်ရဲကိုင်ရဲသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် အဘက်ဘက်မှ ပြည့်စုံသောကြောင့် ရွာသူ အပျိုချောများ ဝိုင်းဝိုင်းလည် လျက် ရှိသည်။

သူ့အသက်သည် လာမည့် တန်ခူး လတွင် (၂၅)နှစ်ပြည့်မည် ဖြစ်သည်။ အတန်းပညာများကိုလည်း ရွာရှိ ဘုန်း တော်ကြီးကျောင်းတွင် သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ် မှအစ ခေတ်ပညာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာ အနည်းအကျဉ်းလည်း တတ်သည်။

အတန်းထဲတွင် ဉာဏ်ထက်မြက် သောကြောင့် သူ့အား ဆရာတော်ကြီး မှ အရေးပေးခြင်းကို ခံရသည်။ ဆရာ တော်၏ ဉာဏ်ရုံးတစ်ဆူလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏မိသားစု၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများနှင့် သူငယ်ချင်း များ၏ ချစ်ခင်လေးစားခြင်းကို ခံရ သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ဝတ်ကြီးဝတ် ငယ် အသွယ်သွယ်ကိုလည်း အမြဲ မပြတ် လုပ်ဆောင်ပေးသည်။

မောင်စံမြိုင်သည် အရွယ်ကလေး ရောက်လာပြီဖြစ်သည်အတွက် မိဘ များကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ကူညီနိုင် ရန် ရွာတွင်ရှိသော နာမည်ကြီး ရွှေ ပန်းထိမ်ဆရာကြီး ဦးဖိုးကျန်ထံတွင် တပည့်ခံယူကာ ပန်းထိမ်ပညာများကို လေ့လာသင်ယူခဲ့သည်။

ပန်းထိမ်ဆရာကြီး ဦးဖိုးကျန်ထံတွင်



သင်ယူသော တပည့်(၅)ဦး ရှိသည်။ မောင်စံမြိုင်၊ မောင်စံမြိုင်၊ မောင်တင်ညို၊ မောင်ဖိုးကွန်း၊ ဖိုးမြတ်တို့ ဖြစ်သည်။

မောင်စံမြိုင်နှင့် မောင်စံမြိုင်သည် ညီအစ်ကိုအရင်း ဖြစ်သည်။ မောင်စံမြိုင် သည် အကြီးဖြစ်ပြီး မောင်စံမြိုင်သည် အငယ်ဖြစ်သည်။ သူတို့ညီအစ်ကို သည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အလွန်ချစ်ကြသည်။ မောင်စံမြိုင်သည် ဆံပင်ရှည်ထားပြီး သျှောင်ထုံးနှင့် ဖြစ် ပြီး မောင်စံမြိုင်သည် ဆံပင်ကို ဘိုကေ ထားသည်။

တစ်နေ့သောအခါတွင် မောင်စံမြိုင် တို့နေသော ရွာကြီးသို့ မျိုးချစ် တော် လှန်ရေးရဲဘော်တစ်ဦး ရောက်ရှိလာ ခဲ့သည်။

သူသည် ရွာတွင်ရှိသော လူငယ်များ ကို စည်းရုံးပြီး နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်များကို တော်လှန်နိုင်ရန်အတွက် တုတ်၊ ဓား လက်နက်များကို ကိုင်ဆောင်ပြီး ကိုယ်ခံပညာဖြစ်သော သိုင်းပညာများ ကို သင်ကြား ပြသပေးလျက် ရှိသည်။ အဲဒီအထဲတွင် မောင်စံမြိုင်နှင့် မောင်စံ မြိုင်တို့လည်း ရှေ့ဆုံးမှ ပါဝင်ခဲ့သည်။

ရွာတွင်ရှိသော လူများသည် မျိုးချစ် စိတ်ဓာတ် ပြင်းပြစွာဖြင့် တက်တက် ကြွကြွဖြင့် ကိုယ်ခံပညာများကို တစ်စိုက်မတ်မတ် သင်ယူလေ့လာ လိုက်တာ မကြာသော အချိန်ကာလ မှာ အားလုံး တတ်မြောက်သွားကြ

သည်။

[၁]

ဆရာကြီးသည် တစ်နေ့သောအခါ တွင် သူ၏တပည့်များကို လူသူ ရှင်း လင်းသော လယ်ကွင်းပြင်ကြီးအတွင်း ရှိ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်သို့ ခေါ် ဆောင်ပြီး တီးတိုး ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ကြ သည်။

‘ကိုင်း...တပည့်တို့၊ ဆရာ မင်းတို့ ကို သိုင်းပညာသင်ပေးတာ အချိန်တို အတွင်းမှာ အားလုံး တတ်မြောက်သွား တဲ့အတွက် ဆရာ မင်းတို့ကို အများ ကြီး ဂုဏ်ယူပါတယ်ကွာ။

အခု ငါ့တပည့်တွေကို ဆရာပြော ချင်တာက ဆရာ မင်းတို့ကို တုတ်ဖြူ ဓားဖြိုး လက်ဖွဲ့ကို ပြုလုပ်ပေးချင်တယ်။ မင်းတို့ဘက်ကလဲ လုပ်ရင် အန္တရာယ် များတယ်၊ အဖျက်အဆီးတွေ ရှိတယ်။

ဒါကြောင့် ငါ့တပည့်တွေ သတ္တိရှိ လိုတယ်။ ငွိမ့်ရမယ်၊ ကြောက်စိတ်တွေ ကို ကိုယ်ပေါ်ကနေ ဖယ်ထုတ်ပစ်နိုင် ရမယ်။ ဥပုသ်ရက်ရှည် စောင့်ရမယ်။ ငါးပါးသီလကလဲ လုံခြုံစွာ ထိန်းနိုင် မယ်။ ဘယ်နယ် လုပ်နိုင်ကြပါ့မလား။

‘ဟုတ်ကဲ့ လုပ်နိုင်ပါတယ် ဆရာ ကြီး’

အားလုံးသော တပည့်အပေါင်း ၏ အသံ မဟုတ်ပါ။ မောင်စံမြိုင်နှင့် မောင်စံမြိုင်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် သံပြိုင် ထွက်ပေါ်လာသော အသံသာ ဖြစ်သည်။

‘ကိုင်း...ကိုင်း ဒီလိုဆိုတော့လဲ မင်း တို့ ငါ့သတ်မှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်း မလိုက်နိုင်ဘူးဆိုတော့လဲ မင်းတို့ ဆရာ အတင်း မတိုက်တွန်းနဲ့ပဲထီထွ ကွာ။ ဟုတ်တော့လဲ ဘုတ်ပါတယ် လေ။ အရက်မသောက်ရ၊ အမဲသား

ငါး မစားရ၊ ဥပုသ်ရက်ရှည် စောင့်ရ မယ်ဆိုတော့လဲ လူတိုင်း ဘယ်လုပ် နိုင်ကြပါ့မလဲ။

အေးလေ... အဲဒါဆို မင်းတို့အားလုံး ပြန်လို့ရပြီ။ မောင်စံခိုင်နဲ့ မောင်စံမြိုင် မင်းတို့ညီအစ်ကို ဒီမှာ ဆရာကြီးနဲ့ နေခဲ့ပေတော့။ တို့တစ်တွေ လုပ်ဆောင် ရမယ့်အချက်တွေကို ဆရာကြီး အသေးစိတ် ပြောပြမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး။ ကျွန်တော် တို့ညီအစ်ကို ဆရာကြီးရဲ့စကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်ပါ့မယ် ဆရာကြီး'

'ဒီလိုက... တပည့်တို့ရ မနက်ဖြန် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၁)ရက်နေ့ ဆိုတော့ မင်းတို့ညီအစ်ကို မနက်ဖြန် မနက်ကစပြီး (၇)ရက်တိတ် သီလယူ ကြပေတော့။ ငါးပါးသီလကိုလဲ လုံခြုံ အောင် ထိန်းကြနော်။ (၇)ရက်မြောက် တဲ့နေ့ကစပြီး တို့လုပ်ငန်း စကြမယ်။

အဲဒီနေ့မှာ မိုးချုပ်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ပထမဆုံးအနေနဲ့ တို့ရွာဦးစေတီ မှာ ဂါထာတစ်ထောင် ပုတီးစိပ်ရမယ်။ အဲဒီဂါထာတစ်ထောင်ကို (၃)ရက်ခွဲပြီး စိပ်ရမယ်။ ဘုရားမှာ (၃)ရက်နဲ့ ဂါထာ တစ်ထောင်စိပ်ပြီး သွားရင် နောက် (၃)ရက်ကို လူခြေတိတ်တံ့ မြစ်ဆိပ် ကမ်းနားမှာ သွားပြီး ဂါထာတစ်ထောင် ပုတီးထပ် စိပ်ရမယ်။ သေချာ မှတ်ထား ကြနော်။

မြစ်ဆိပ်ပြီးသွားရင် နောက်ဆုံး (၃) ရက်ကိုတော့ တို့ရွာထိပ်က သင်္ချိုင်း ကုန်းမှာ စိပ်ရမယ်။ အဲဒီ သင်္ချိုင်းကုန်း မှာ နောက်ဆုံးနေ့ဟာ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ ည(၁၂)နာရီ သန်းခေါင် အချိန်မှာ ပြီးစီး အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ကြရမယ်။



ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဲဒီနေ့ဟာ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ညဟာ နက္ခတ် ကြယ်တာရာနဲ့ ပြည့်စုံပြီး ဆေးပေါင်းခတ်ညလဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မင်းတို့ အဲဒီနောက်ဆုံးညကို တော့ အထူးသတိထားပြီး အောင်မြင် အောင် လုပ်ဆောင်စေချင်တယ်။

အဲဒီညဟာ မင်းတို့အတွက် အရေးကြီးဆုံးနဲ့ အဖျက်အဆီး၊ အနှောင့်အယှက် အများဆုံး ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ စိတ်ဓာတ် မကျပါနဲ့၊ ဖွံ့ရှိရုံနဲ့ အောင်မြင် အောင် ကြိုးစားကြပါလို့ ဆရာကြီး အထပ်ထပ် မှာချင်တယ်။

အဲဒီ (၇)ရက်ပြည့်မြောက်တဲ့နေ့မှာ မင်းတို့ ဘုရားကိုသွားပြီး အဓိဋ္ဌာန် မဝင်ခင်မှာ ညနေဘက် ဆရာကြီးဆီ ကို လာခဲ့ကြဦး။ ဆရာကြီး မင်းတို့ လုပ်ဆောင်ရမယ့် အစီအမံတွေ၊ ယူဆောင်သွားရမယ့်ပစ္စည်းတွေကို ဆရာကြီး အဆင်သင့် လုပ်ထားမယ်။ နောက် ပြီး အသေးစိတ် တစ်ခါ ထပ်ပြောမယ်။ ကိုင်း...ကိုင်း နေလဲ အတော်စောင်း သွားပြီ။ တို့တစ်တွေ အိမ်ကို ပြန်ကြရ အောင်'

'ဟုတ်ကဲ့... ကောင်းပါပြီ ဆရာကြီး။ ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီး မှာကြား တဲ့အတိုင်း တစ်သဝေပတ်မီး လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ပါ့မယ် ခင်ဗျာ'

မောင်စံခိုင်နှင့် မောင်စံမြိုင်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် အိမ်သို့ တက်ကြွသော ခြေလှမ်းများဖြင့် အမြန်ဆုံး ရောက်အောင် ပြန်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

'အစ်ကိုကြီး၊ ကျွန်တော် ရေသွား ခပ်လိုက်ဦးမယ်။ အစ်ကိုကြီးက ခြေရင်းမှာ ပုံထားတဲ့ ထင်းတွေကို အပြီး သတ် ခွဲလိုက်နော်'

ဟု မောင်စံမြိုင်မှ ပြောဆိုကာ ရေထမ်းပုံးကို ဆွဲပြီး ရေခပ်ရန် ထွက်သွား ပါတော့သည်။

သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် တက်ညီလက်ညီနှင့် အိမ်အလုပ်များ ကို ဝိုင်းဝန်းလုပ်ကိုင်ကြရာ တစ်ခဏ အတွင်း အားလုံး ပြီးမြောက်သွားသော် ရေမိုးချိုး။ အဝတ်အစားလဲကာ ညစာကို မိသားစုများနှင့် မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်ကြလေတော့သည်။

ထမင်းစားပြီးသောအခါ လက်ဖက်ရည်ဝိုင်းတွင် မိသားစု စုံလင်စွာ ရှိနေစဉ် မောင်စံခိုင်နှင့် မောင်စံမြိုင်တို့ ညီအစ်ကိုမှ စတင်၍ မိဘနှစ်ပါးအား သူတို့ လုပ်ဆောင်မည့်အကြောင်းကို ခွင့်ပန်ကြသည်။

မိဘများနှင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ ကလည်း အားလုံး သဘောတူညီကြသည်။ အထူးသဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူ သည် သားနှစ်ယောက်၏ တက်ကြွစွာ ပြောဆိုနေသော စကားများကို နားထောင်ပြီး ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေပြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ဖြစ်နေပါ တော့သည်။

သားများ... ပြောဆိုပြီးသောအခါ ဖခင်ဖြစ်သူမှ...

'ဒီမယ်... သားကြီးရော၊ သား... ရော အဖေပြောမယ် နားထောင်၊ ယောက်ျားဆိုတာ ကိုယ်လုပ်ရမယ့်

လုပ်ငန်းကို မလုပ်ခင်ကတည်းက ဒီ အလုပ်ကို ငါတို့ ပြီးမြောက်အောင် လုပ်နိုင်ပါ့မလားဆိုတာကို အထပ်ထပ် စဉ်းစား။ အေး... ဆုံးဖြတ်ချက် ချပြီး ရင်တော့ မပြင်နဲ့။ မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်။ အောင်မြင်အောင်လဲ ကြိုးစား နိုင်မှ ယောက်ျားပီသမှာကွ။ ငါ့သားနှစ် ယောက်စလုံး ရည်မှန်းချက်ကြီး အောင်မြင်ပါစေလို့ အဖေ ဆုတောင်း နေပါ့မယ်ကွာ'

နောက်တစ်နေ့နံနက် မိုးသောက် အလင်းရောက်ပြီဆိုလျှင်ပဲ သူတို့ညီ အစ်ကိုနှစ်ဦးသည် ရေချိုး၊ အဝတ် အစားလဲကာ ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသို့ သီလယူရန် ထွက်ခဲ့ပါ တော့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရောက် သောအခါ ဆရာတော်ကို အကျိုး အကြောင်း လျှောက်ထားပြီး သူတို့ လုပ်ဆောင်မည့် လုပ်ငန်းများကိုလည်း အသေးစိတ် ရှင်းလင်း တင်လျှောက် ကြသည်။ ပြီးလျှင် ပါလာသော လှူ ဖွယ် ဝတ္ထုပစ္စည်းများကိုလည်း ဆရာ တော်ထံ ကပ်လှူပူဇော်ကြသည်။

ဆရာတော်ကြီး သီလပေးပြီး နောက် သူ၏ ဒကာနှစ်ဦးအား ဆုံးမ ဩဝါဒစကားများ ချီးမြှင့်ခဲ့ပြီး လုပ်ငန်း အောင်မြင် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပိုင်းဝန်း ပြီး မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ဆိုင်ရာပိုင်ရာများကို အပ်နှံခြင်း၊ အမျှဝေခြင်းများကို ပြုလုပ် ပြီး တပည့်နှစ်ဦးအား အနားသို့ ခေါ်ပြီး ဦးခေါင်းထိပ်သို့ လက်ကလေးနှင့် (၃) ကြိမ်၊ (၃)ခါစီ သပ်ပေးနေပါတော့ သည်။

[၂]

ဒီနေ့သည် မောင်စံခိုင်နှင့် မောင်စံ မြိုင်တို့ လုပ်ငန်း စတင်လုပ်ဆောင်ရ မည့်နေ့ ဖြစ်သည်။ (၇)ရက်အတွင်း

ငါးပါးသီလကိုလည်း လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းနိုင်ခဲ့သည်။ နေလည်း စောင်းလာပြီ။ ရေခိုးချိုး အဝတ်အစား လဲပြီး ညစာကို မိသားစုနှင့်အတူ စောစီးစွာ စားသောက်ပြီး ဆရာကြီး နေထိုင်ရာ အိမ်သို့ လှမ်းခဲ့တော့သည်။

ဆရာကြီးသည် ခေါင်းရင်းခန်းတွင် ထိုင်ကာ ရေခွေးကြမ်းနှင့် အမြည်း ငါးခြောက်ဖုတ်ကို စားပြီး စဉ်းစားခန်း ဝင်နေတော့သည်။ အိမ်ရှေ့မှ လာနေ သော သူ့တပည့်နှစ်ဦးအား တွေ့လျှင် ဝမ်းသာအားရနှင့် ခရီးဦးကြိုပြုလိုက် သည်။

‘လာကြဟေ့...ငါ့တပည့်တွေ ဆရာ လဲ မင်းတို့ကို မျှော်နေတာကွ။ ဒီမှာ ငါးခြောက်ဖုတ်နဲ့ ရေခွေးကြမ်းလေး သောက်လိုက်ဦးကွာ။ နေဦး...ငါ စီစဉ် ထားတဲ့ ပစ္စည်းလေးတွေ ယူလိုက်ဦး မယ်’

ဟု ပြောဆိုကာ လက်ဖက်ရည် ကြမ်းပိုင်းမှ ထသွားပြီး အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပါတော့သည်။

တစ်အောင်ကြာလျှင် လက်ထဲတွင် အိတ်ရှုံ့အနီရောင်လေး တစ်လုံးနှင့် ဖန်ခွက်(၂)လုံး ယူဆောင်ပြီး လက်ဖက် ရည်ပိုင်းတွင် ပြန်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ပြီးလျှင် မောင်စံခိုင်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး...

‘စံခိုင်... မင်းလာ၊ အဲဒီဖန်ခွက်(၂) လုံးထဲကို သောက်ရေအိုးစင်က ရေ သန့်သန့် မပြည့်တပြည့် သွားခပ်ချေ၊ ပြီးရင် ဒီကို ယူလာခဲ့၊ ဟုတ်ပြီလား’ ‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော် သွားပြီး ခပ်လိုက်ပါ့မယ်’

ဟု ပြောဆိုပြီး မောင်စံမြိုင်သည် ဖန်ခွက်(၂)လုံးကို ယူကာ သောက်ရေ အိုးစင်မှ ရေကို ဖန်ခွက်ထဲသို့ မပြည့် တပြည့်ထည့်ပြီး ဆရာကြီးကို ပေး လိုက်ပါသည်။

ဆရာကြီးသည် ဖန်ခွက်ကို လှမ်း မြှင့်ပြီး ဖျာပေါ်သို့ ခေတ္တချကာ အနားတွင် ချထားသော အိတ်ရှုံ့အနီရောင်လေး ကို ထိပ်မှ ကြိုးစလေးကို ဖြေချလိုက်ပါ တော့သည်။

ခဏအကြာတွင် အိတ်ရှုံ့ကို မှောင် ချလိုက်ရာ မည်သည့်အချိန်က စီမံ ပြုလုပ်ထားသည် မသိရသော ကြော့ ပြားလေးများကို လိပ်ထားသည့် လက် ဖွဲ့ကလေးများ အောက်က ဖျာပေါ်သို့ ကျလာပါတော့သည်။ အလိပ်ကလေး များသည် အရှည် လက်မဝက်ခန့် ရှိသည်။

ဆရာကြီးသည် ထိုထဲမှ (၇)ခုစီကို ဖန်ခွက်တစ်ခုအတွင်းသို့ ထည့်လိုက် သည်။ ဖန်ခွက်(၂)လုံးဆိုတော့ (၁၄) ခုဖြစ်သည်။ ကျန်ရှိသော လက်ဖွဲ့များ ကို အိတ်ရှုံ့ထဲသို့ ပြန်ထည့်ကာ ထိပ် ကြိုးစကို ပြန်ပြီး ချည်နှောင်လိုက်ပါ သည်။

လက်ဖွဲ့ကလေးများသည် ရေထဲ တွင် နစ်မြုပ်လျက် ဖန်ခွက်အတွင်း ငြိမ်သက်စွာ နေရာယူလျက် ရှိပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ပြီးလျှင် တပည့် (၂)ဦး ဘက်သို့ ပြန်ပြီး မျက်နှာမူကာ ရွတ်ဆို ရမည့်ဂါထာကို နှုတ်တိုက် ချပေး တော့သည်။

တပည့်များကလည်း ဉာဏ်ကောင် ကြသည့်အတွက် မကြာသောအခါ အတွင်းမှာပင် အားလုံး အလွတ် ခွင့် ဆိုနိုင်ကြတော့သည်။

ဆရာကြီးမှ...

‘အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရင် ဖန်ခွက်ကို မြှင့် ရှေ့တည့်တည့်မှ ချထားပါ။ ပြီး အပေါ်ကနေ ဖန်ခွက်ရဲ့ အဝကို ညှပ် လက်နဲ့ အုပ်ထားပါ။ မပြီးမချင်း အုပ် ထားသော လက်ကို မပယ်ပါနဲ့။ ဘယ် ဘက်လက်က ပုင်းကိုင်ပြီး ဂါထာ

အပုဒ်ရေကို မှတ်ပါ။ တစ်နေ့တာ လုပ်ဆောင်ပြီးတိုင်း ဖန်ခွက်ကို မိမိအိမ် ဘုရားစင်ပေါ်မှာ တင်ထားပါ။

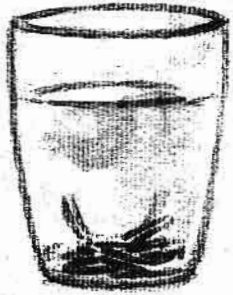
အိမ်ရဲ့ နောက်ဖေးဘက်၊ အိမ်ရဲ့ အောက်ဘက်တို့ကို ဖန်ခွက်မယူမီ အောင် သတိရှိပါ။ ကိုယ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် နေတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်ကို အဖျက်အဆီး အမျိုးမျိုးက တိုက်ခိုက်လိမ့်မယ်။ ကိုယ် ထိလက်ရောက် အန္တရာယ် ပြုကြလိမ့် မယ်။ မကြောက်ပါနဲ့။ သတ္တိရှိပါ။ ဇွဲရှိပါ။ အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားကြပါလို့ ဆရာကြီး မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ မှာချင်တယ်။

ကိုင်း... နေတောင် အတော်စောင်း နေပြီ တော်ကြာ မှောင်လာတော့မယ်။ မင်းတို့လဲ သတိစိရိယနဲ့ သွားကြပေ တော့။ ငါ့တပည့်တွေ အောင်မြင်ပါစေ လို့ ဆရာ ဆုတောင်းနေပါမယ်။

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် ဆရာကြီးကို ကန်တော့ ပါတယ်။ အောင်မြင်အောင်လဲ ကြိုးစား ပါမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်'

မောင်စံနိုင်နှင့် မောင်စံမြိုင်တို့ (၂) ဦးသည် ဆရာကြီးနေအိမ်မှ ထွက်ခွာ လာကြရာ ရွာဦးစေတီသို့ မှောင်ရီသန်း အချိန်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဒီနေ့ သည် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၇)ရက် နေ့ဖြစ်သည့်အတွက် လသည် သာနေ ပါသည်။

သူတို့(၂)ဦး ဘုရားကုန်းတော်ပေါ် တွင် နေရာယူကာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အခက်အခဲရှိလျှင် ကူညီ နိုင်ရန် (၁၀)ပေအကွာတွင် ထိုင်လိုက် ကြသည်။ ပြီးလျှင်ပါလာသော ဖန်ခွက် ကို မိမိ၏ရှေ့တည့်တည့်တွင် ချကာ ဘုရားကို အရင်ဆုံး ကန်တော့ကာ ငါးပါးသီလကို ထပ်ပြီး ယူလိုက်သည်။



ပြီးလျှင် ဖန်ခွက်ကို အနားသို့ တိုးပြီး ညာဘက်လက်ဝါးဖြင့် ဖန်ခွက်ကို အုပ် ကာ ဘယ်ဘက်မှလည်း ပုတီးကို ကိုင်လျက် မျက်စိခုံမှိတ်ပြီး ဂါထာများ ကို စတင် ရွတ်ဆိုကြတော့သည်။

သူတို့ ဂါထာရွတ်ဆိုရာတွင် မည်သည့် အနှောင့်အယှက်မှ မရှိဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ တွင် သူတို့ နှာခေါင်းအတွင်းသို့ မွှေး ကြိုင်သော အနံ့များ၊ ညမွှေးပန်းနံ့များ မှလွဲ၍ အခြားသောအနံ့များ မခံစားရ ဘဲ ဂုဏ်တော်တစ်ထောင်ကို ရွာဦး စေတီတွင် (၃)ရက်အတွင်း အောင်မြင် စွာ ပြီးမြောက်ခဲ့လေပြီ။

'အစ်ကိုကြီးရေ၊ ကျွန်တော်တို့တော့ ပထမအဆင့်အနေနဲ့တော့ အောင်မြင် စွာ ပြီးမြောက်ခဲ့ပြီဗျာ။ ကျွန်တော်ဖြင့် ဝမ်းသာလိုက်တာ အစ်ကိုကြီးရာ မြန် မြန်တောင် ပြီးချင်လှပြီ'

'ဆန္ဒမစောပါနဲ့ ညီလေးရာ၊ ဒီကိစ္စ က ကိုယ်ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်လို့ရတာမှ မဟုတ်တာကွာ။ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပါ ညီလေးရာ။ တစ်နေ့ကျတော့ အောင် မြင်မှာပါ'

'ကိုင်း... ဒီနေ့ တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း(၁၀)ရက်နေ့နော်။ တို့တစ်တွေ ဒီနေ့ လူ့ခြေတိတ်တဲ့ မြစ်ဆိပ်ကမ်းနား ကို သွားရမှာနော်။ အဲဒီတော့ မှောင် ကလဲ မှောင်လာပြီဆိုတော့ သွားကြရ အောင်။ တော်ကြာ နေရာလဲ ရှာရဦး မယ်ကွာ။ နောက်ကျရင် မကောင်းဘူး။

မင်း ယူစရာရှိတာ သွားယူလိုက်ဦး။ ပြီးရင် တို့သွားကြမယ်'

[၃]

သူတို့ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးသည် အတွေး ကိုယ်စီဖြင့် တစ်ယောက်နှင့် တစ် ယောက် စကားမပြောကြဘဲ တိတ် ဆိတ်စွာဖြင့် မြစ်ဆိပ်သို့ ရောက်ရှိလာ ခဲ့ကြသည်။

ရာသီဥတုကလည်း မိုးအကုန် ဆောင်းအကူးကာလ မြောက်လေ ကလည်း ဖြည်းညင်းစွာ တိုက်ခတ် လျက်ရှိသည်။ လရောင်ကြောင့် မြစ် အတွင်းမှာ လှိုင်းကြက်ခွစ်ကလေးများ ဘော်ငွေရောင် တဖျပ်ဖျပ်ဖြင့် လှုပ်ရှား လျက် ရှိသည်။

သူတို့(၂)ဦးသည် မြစ်ပြင်ကျယ်မှ တိုက်ခတ်လာသော လတ်ဆတ်သော လေကောင်းလေသန်ကို တဝကြီး ရှူရှိုက်လိုက်ကြပြီး မြေပေါ်တွင် ဝါး တစ်ပြန်အကွာစီတွင် ထိုင်လိုက်ကြ သည်။

ပြီးလျှင် လက်ထဲတွင် ယူဆောင် လာသော လက်ဖွဲ့ထည့်ထားသည့် ဖန်ခွက်ကို ရှေ့သို့ ချကာ ဖန်ခွက်ကို ညာဘက် လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ပြီး ဘယ် ဘက်မှ ပုတီးကို ကိုင်ကာ ဂုဏ်တော် တစ်ထောင်ကို စတင် ရွတ်ပွားကြပါ တော့သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် မိုးသားမိုးတိမ် များသည် လမင်းကြီးအား ဖုံးလွှမ်း၍ သွားသည်။ ထိုအခါ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မှောင်၍ သွားသည်။ မိုးသားများ လွင့် စဉ်သွားသည့်အခါ လသည် တစ်ဖန် ပြန်၍ လင်းလာခဲ့သည်။

ဒေသခံနတ်တို့၏ သဘောသဘာဝ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ လလယ်လောက်မှာ ဖြစ်သည်။ စာရေးသူသည် ထုံးစံအတိုင်း သမီးငယ်ရှိသော ရွှေပြည်သာရွာတွင် ရောက်နေပါသည်။ ကျောင်းဖွင့်စလည်းဖြစ်၊ ဆရာမအသစ်များလည်း တိုးလာသောကြောင့် ကျောင်းအတွက် လိုအပ်သည်များ ပြုလုပ်ကြရ၊ ဆရာမများနေထိုင်အိမ်ဆောက်ကြရနှင့် တစ်ရွာလုံး အားကြသည်မရှိ။

ထို့အတူ ဘယ်သူတော့ဖြင့် ဘယ်သွားနေတာ၊ ရွာကို ပြန်မရောက်သေးဘူး စသည်ဖြင့် ပြောကြသည်ကိုလည်း ကြားရ၏။

ထိုအထဲတွင် ဦးညွန့်လွင် ပြန်မရောက်သေးကြောင်းလည်း ကြားရ၏။ မကြာပါခေ။ “ဦးညွန့်လွင် ပြန်ရောက်လာပြီ၊ ဆိုင်ကယ်လဲပြီး ပေါင်ကျိုးသတဲ့” ဟု သတင်းထွက်လာပါသည်။

ဦးညွန့်လွင်သည် ရွှေပြည်သာရွာအုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ ဦးဝင်းနိုင်၏ အစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲတော်၏။ ကျောင်းကော်မတီဝင်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။ ဆရာမများနေအိမ်ဆောက်ရန် လိုအပ်သော ပျဉ်ခွဲရန် ဦးညွန့်လွင်မရှိသဖြင့် တခြားရွာမှ လွှဲပိုင်းဆရာကို ငှား၍ လုပ်ရ၏။

ယခု ရွာပြန်ရောက်တော့လည်း ကြားရသည့်သတင်းက စိတ်မကောင်းစရာ။ သို့ဖြင့် တစ်ရက်သော နံနက်တွင် ဦးညွန့်လွင်အိမ်သို့ ဦးဝင်းနိုင်နှင့်အတူ ရောက်ဖြစ်သွားပါသည်။

‘ဘယ်နှယ် ဆိုင်ကယ်လဲပြီး ပေါင်ကျိုးလို့ဆို ခုတော့ ဖျားနေတာပါလား’ ဟု ဦးဝင်းနိုင်ကမေးရာ...

‘ဆိုင်ကယ်လဲတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ဖျားလျက်ကြီးနဲ့ ပြန်လာတာမို့ မထိန်း



ကဏ္ဍ သစ်ဖြူ

ညွန့်လွင် ညွန့်လွင်

ယူနယ်မြေတိုင်း၊ ယူဇလေ့ဆန်းများ

နိုင်လို့ လဲတာပါ။

ဒါပေမယ့် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် သတိထားပြီး စီးတာမို့ ဘာမှတော့ မဖြစ်ဘူး။ လဲပြီး ပြန်ထရင် အားမရှိလို့ အားစိုက်ပြီး ထရတယ်’

ဟု ဦးညွန့်လွင်က ပြန်ဖြေပါသည်။ ကျွန်တော်က ဦးညွန့်လွင်အား “ဘယ်မှာသွားလုပ်တာလဲ” ဟု မေးရာ...

‘ခေါ်တော့ရမ်းဘိုဘက်ကို သွားပြီး လွှဲပိုင်းဆရာ သွားလုပ်တာပါ’ ဟု ဦးညွန့်လွင်က ဖြေပါသည်။

‘လုပ်ရတာကော အဆင်ပြေရဲ့လား’

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က မေးပါသည်။ ‘လုပ်ရတာတော့ အဆင်ပြေပါတယ်’

‘ဒီလို အဆင်ပြေနေတာများ ဆက်လုပ်ပါတော့ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်လာရသလဲ’

ဟု စာရေးသူက ထောက်မေးလိုက်ပါသည်။

‘ကျောင်းဖွင့်ရက် (ဇွန်လဆန်း)လဲ ရောက်လာပြီလေ။ လေးတန်းအောင်ရော၊ ငါးတန်းအောင်ရော သူ့အဘိုးအဘွားတွေဆီ ပြောင်းထားရမှာ၊ ပြီးတော့ သစ်တင်သစ်ချ လုပ်တဲ့

ကောင်လေးတွေကလဲ ပြန်ချင်ကြပြီ ဟု ဦးညွန့်လွင်က ဖြေပါသည်။

‘ပြန်မယ်လို့ မင်းအလုပ်ရှင်ဆို ပြောတယ် မဟုတ်လား’

ဟု ဦးဝင်းက မေးသည်မှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိနေပါသည်။ သို့သော် စာရေးသူက သဘောမပေါက်ပါ။

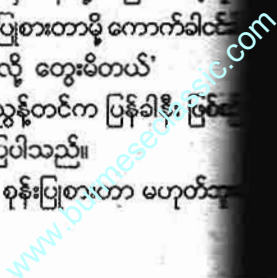
‘ကျွန်တော်ပြန်တော့မယ်လို့ သစ်စက်ပိုင်ရှင်ကတော်ကို ပြောရတာပေါ့။ သူက မပြန်စေချင်ဘူး။ ကောင်လေးတွေက ကျွန်တော်တို့က မိန်းမနဲ့ကလေးတွေ ကျန်ခဲ့တာ တစ်လရှိပြီ၊ ပြန်ချင်သေးတယ်လို့ ပြောတော့ ပိုင်ရှင်ကတော်က ပြုံးပြီး ဘာမှ မပြောတော့ဘူး။

တန်စားနဲ့ ကျထားတဲ့ငွေတွေကို ရှင်းပေးလိုက်တယ်။ ညကျတော့ လေးယောက်စလုံး အပူတွေတက်ပြီး ဖျားတော့တာပဲ။

ကျွန်တော်တို့ကလဲ ဖျားချင်ဖျားပြန်မှဖြစ်မှာဆိုပြီး ဇွတ်ထပြန်လာတာ။ အဲဒီမှာနေလို့ မဖြစ်တော့တော့ တို့ကို စုန်းပြုစားတာမို့ ကောက်ခါငါးဖျားတာပဲလို့ တွေးမိတယ်’

ဟု ဦးညွန့်လွင်က ပြန်ခါနီး ဖြစ်ကို ပြောပြပါသည်။

‘အဲဒါ စုန်းပြုစားတာ မဟုတ်ဘူး’



နတ်ကလုပ်တာ'

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က ဝင်ထောက်ပါသည်။ ဤသို့ ဦးဝင်းနိုင် ဝင်ထောက်လိုက်မှ စာရေးသူက သဘောပေါက်သယောင် ဖြစ်လာပါသည်။

'ဟုတ်တယ် အစကတော့ အလုပ်ခွင်အသွားကြီးက ပြုစားတာလို့ ထင်သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ငါးအိုးရွာရောက်တော့ ထွန်းလွင်အိမ် ဝင်ပြီးနား၊ ဆေးဝယ်သောက်ပြီး ဖျားခဲ့တဲ့အကြောင်း ပြောပြတယ်။

ထွန်းလွင်မိန်းမ မိအေးက "အဲဒါ ခွင်တို့ကို နတ်လုပ်လိုက်တာ" လို့ ပြောတယ်။ "နတ်က ဘာဖြစ်လို့ လုပ်တာလဲ" မေးတော့ အဲဒီဒေသ (မိုးမိတ်နယ်) မှာရှိတဲ့ နတ်က သူ့နယ်၊ သူ့ဒေသကို ရောက်ပြီးရင် ပြန်မယ်လို့ မပြောရဘူး။

ပြန်ချင်ရင် အရင်ဆုံး နတ်ကို တိုင်တည်ရတယ်။ အမှားအယွင်း မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ လုပ်မိတာရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ ပြန်ခွင့်ပြုပါပေါ့။ အဲဒီလိုဆိုရင် မဖျားဘူးတဲ့။

ဒါမှမဟုတ် ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘဲ ကောက်ခါငင်ခါ ထပြန်လာတဲ့အနေနဲ့ ပြန်ခဲ့ရင်လဲ ဘာမှ မဖြစ်ဘူးတဲ့'

ဟု ဦးညွန့်လွင်က ရှင်းပြမှ စာရေးသူက ပို၍ သဘောပေါက်ပြီး နားလည်သွားပါသည်။

'ဟုတ်တယ် ကျွန်တော်လဲ ကြုံခဲ့ဖူးတယ်။ ငါးချိုင့်၊ မိုးမိတ်၊ တကောင်းနယ်စပ်မှာရှိတဲ့ မိုင်းတိုင်းရင်ခွင်ကို ရွှေကျင်သွားတုန်းက ကြုံခဲ့ရတာ'

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က အစပျိုးပါသည်။ စာရေးသူက ဒါမျိုးဆို သိချင်လာပြီလေ။ ဒါကြောင့် "ပြောပါဦး" ဟု ဝင်ထောက်လိုက်ပါသည်။

'ကျွန်တော့်အသက် (၁၈)နှစ်သား

လောက်က မိုင်းတိုင်းရင်ခွင်ကို ကျွန်တော့်ဦးလေး တစ်ဝမ်းကွဲခဲ့အတူ ရွှေကျင်သွားခဲ့ရတယ်။ ဦးလေးရဲ့စကားကို အားလုံးက လိုက်နာကြရတယ်။

စားတာ၊ သွားတာ၊ ရေချိုးတာ၊ စကားပြောတာကအစ အားလုံး ဆင်ခြင်ကြရတယ်။ ဦးလေး မှာထားတဲ့အတိုင်း နေကြရတယ်။

မိုင်းတိုင်းရင်ခွင်လို့သာ ပြောရတယ်။ တစ်နေရာနဲ့ တစ်နေရာဝေးတယ်။ ရင်ခွင်ရွာမှာ စတည်းချပြီး တောထဲမှာ ရွှေကျင်ကြရတာပေါ့။ စရိတ်ပြတ်ရင် ရွာပြန် လိုအပ်တာဝယ်ပြီး ရွှေကျင်တဲ့ ဆီသွား။ ဒီလိုနဲ့ နေလာတာ တစ်လနီးပါးကြာလာခဲ့ပြီ။ ရွှေကလဲ ထင်သလောက် မရပါဘူး'

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က ပြောပြီး ရပ်ထားလိုက်ပြန်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကတော့ နားစွင့်နေဆဲပါ။

'ပါလာတဲ့လူတွေလဲ စိတ်ဓာတ်ကျလာကြပြီပေါ့။ ဒီကြားတဲ့ အိမ်ရှင်ရဲ့ သမီးက တစ်မှောင့်'

'ဘာဖြစ်ပြန်တာလဲ' ဟု ဦးညွန့်လွင်က မေးပါသည်။

'အသက်က အစိတ်ကျော်၊ သုံးဆယ်နီးပါးရှိနေပြီ။ ရုပ်ကလဲ မလှ၊ ကျွန်တော်ဖြင့် ဘယ်လိုမှ ကြည့်မရဘူး။ ကျွန်တော့်ကို သဘောကျလို့တဲ့၊ သူ့မိဘတွေကလဲ သဘောတူတယ်ပေါ့။

ကျွန်တော်က ငယ်ပါသေးတယ်။ မိဘကိုလဲ ထောက်ထားရသေးတယ်လို့ ပြောလိုလဲ မရဘူး။ ဒါနဲ့ ဦးလေးကို ကျွန်တော်က ပြန်တော့မယ်၊ ပြန်ချင်ပြီ ပြောတော့ ဦးလေးကလဲ သူ့ကုန်ထားတာတွေနဲ့ အလုပ်တွေကလဲ မပြတ်သေးတော့ ကျွန်တော့်ကို ချော့ပြီး အလိုက်သင့်နေဖို့ ပြောတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ကြရာမရဖြစ်နေပြီ။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်မိဘများကို တိုင်ပင်ပါဦးမယ်လို့ အချို့သတ်နဲ့ ပြန်မယ်ပြောရတာပေါ့။ ဦးလေးက မင်းတစ်ယောက် တည်း ပြန်လို့ဖြစ်မလားလို့ တားသေးတယ်။

ကျွန်တော်က ဘယ်လိုမှ အဲဒီမိန်းမကို မယူချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ပြန်ရတယ် ပြောပြီး ပြန်ဖို့လဲ အိမ်ရှင်တွေကို ပြောရတယ်။ နောက်နေ့ ပြန်မယ်ပြောပြီး ညကျတော့ ဖျားတော့တာပါပဲ။

ကျွန်တော်က ဘာဖြစ်ဖြစ် ပြန်မယ်ဆိုပြီး ငွတ်ပြန်ခဲ့တာ စုန်းပြစားတာ၊ နတ်လုပ်တာလို့ မထင်ခဲ့ပါဘူး'

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က ပြောပြီး ရပ်လိုက်ပါသည်။

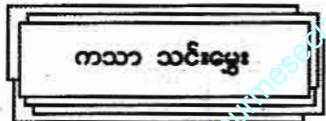
'ဒါဆို အခုတော့ နတ်လုပ်တာလို့ ဘာလို့ပြောခဲ့တာလဲ'

ဟု စာရေးသူ ဟု လိုက်ပါသည်။ 'ကျွန်တော့်အိမ်ရောက်မှ ဝိဘတွေက ပြောပြတာ အဖေက အဲဒီကို သွားဖူးနေကျပို့သိတာ၊ ဦးလေးကိုလဲ ပြန်မယ်လို့ မပြောရဘူးလို့ မင်းတို့ကို မှာထားဘူးလားဆိုပြီး အပြစ်တင်သေးတယ်။

တော်သေတာပေါ့ ကျွန်တော်က အသောက်အစားလဲကင်းတယ်၊ ရောက်လေရာ နတ်စင်တွေတိုင်း ပေတ္တာပို့ တောင်းမန် တိုးလှိုပြီး သွားတာကိုး'

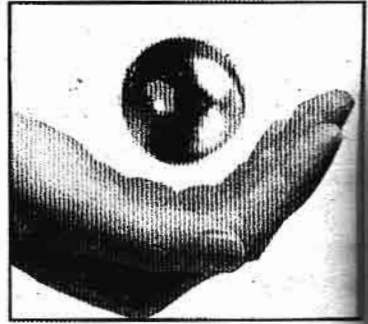
ဟု ဦးဝင်းနိုင်က ပြောပြီး ရပ်လိုက်ပါသည်။

ဒေသဆိုင်ရာ နတ်တို့ရဲ့သဘောကလဲ တစ်ကျောင်း တစ်ဂါထာ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်းပါပဲလားဟု တွေးမိပါသည်။ ရောက်လေရာတိုင်း ဒေသခံ နတ်တို့၏ သဘောကို သိထားနှင့်ကြပါစေ။



ရသေ့ကြီး ဦးဩ၏

ရွှေသတ်နည်း



ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ သာယာဝတီခရိုင်၊ မင်းလှမြို့ ဘူတာရုံ၏ အနောက်ဘက်တွင် စေတီဘုရားတစ်ဆူ တည်ရှိ၏။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ထိုစေတီ ဌာပနာတိုက် ပေါက်လေသော အခါမှာ ယင်းစေတီ၏ ဌာပနာတိုက်အတွင်းမှ ကြေးပုရပိုက်တစ်ဆူ တွေ့ရှိခဲ့သည်။

ယင်းကြေးပုရပိုက်တွင် ပါရှိသည်မှာ ဆရာတော် ဦးကင်း၏တပည့် ရသေ့ကြီး ဦးဩ၏ ရွှေသတ်နည်းဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် မူရင်းအတိုင်း စာရှုသူအားလုံးနှင့် အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာရှင်အပေါင်းတို့အား စေတနာရှေ့ထား၍ မျှဝေ တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ယင်းပုရပိုက်မှ ရွှေသတ်နည်းများမှာ...

- ၁။ အခေါက်ရွှေစစ် (၁)ကျပ်ယား
- ၂။ အတ္ထ (၅)ပူးယား
- ၃။ ယပ်စိမ်း (၃)ပူးယား
- ၄။ ဟင်ရိုင်းဖြူ (၁)ပူးယား
- ၅။ လက်ချား (၁)ပူးယား
- ၆။ ကန့် (၁)ပူးယား
- ၇။ ဆေးအိမ်ရွှေဝါ (၁)ပူးယား
- ၈။ ဇက်ယာ (၁)ပူးယား
- ၉။ ကျောက်ချင် (၁)ပူးယား
- ၁၀။ ပြဒါး (၁)ပူးယား

ယင်းဓာတ်ဆေးအားလုံး ညက်စွာ ကြိတ်၍ အခေါက်ရွှေနှင့် ဓာတ်ဆေးအားလုံး အထက်အောက်နီး၍ လုံပိတ် ဇော်မံပြီး မီးရှုန် (မီးလျှံ) ထိုး၊ မီးသွေး (၂) တင်း ကုန်သွားအောင်ထိုး ပြာကျ၏။ ယင်းရွှေနှင့် ဓာတ်ပြာအား လုံးကို လုံတစ်လုံမှာ ထည့်၍ လုံပိတ် ၂၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

ဇော်မံပြီး ဖွဲ့မီးမှာ (၇)ရက်စေ့အောင် မီးဖုတ်ပါ။ ပြာနုကျ၏။

သုံးနည်းနှင့် အကျိုးအာနိသင် မှာ...

ရွှေပြာ (၆)ရွေးသားကို ပျားရည် (၁၀)ကျပ်သားတွင် ထည့်၊ တစ်ညလုံး စိမ်ထား။ နံနက်မိုးလင်းလျှင် ပျားရည်သည် ရေကဲ့သို့ ဖြစ်လာ၏။ သံပရာရည်မှာ ရွှေပြာထည့်စိမ်က ရေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ငှက်ပျောသီးမှည့် တစ်လုံးတွင် ကွမ်းရိုးဖြင့် ရွှေပြာကို တို၍ထား။ လေလုံသောနေရာတွင် တစ်ညလောက် ထား။ ငှက်ပျောသီး ပြန်၍ စိမ်းပြန်၏။

ယင်း စိမ်ထားခဲ့သော ပျားရည်၊ သံပရာရည်၊ ငှက်ပျောသီးတို့ကို တစ်နေ့လျှင် (၁)ပူးသားခန့်စား။ (၁၀) မူးသားကုန်လျှင် အညောင်းအညာ၊ အကိုက်အခဲ၊ အထုံအကျဉ်းဟူသမျှ ပျောက်ကင်း၏။

နောက်ထပ် ရွှေပြာဖြင့် စိမ်ထားသော ပျားရည်၊ သံပရာရည်တို့ကို (၁၀)ပူးသားကုန်အောင် စားလျှင် ဝိယသိဒ္ဓိ၊ ကာယသိဒ္ဓိ၊ ပထဝီသိဒ္ဓိ၊ ဥဒကသိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်၍ တောထွက် နိုင်၏။

သံပန်းသေ (၃)ပူးသားခန့်ကို ရွှေပြာ (၁)ပဲသား ကျွေး၍ မီးသွေး (၂) တင်းကုန်သွားအောင် ထိုး၊ လုံကို အအေးခံ၍ ခွဲကြည့်လျှင် ကြယ်ရောင်ကဲ့သို့ တောက်ပ၏။ ယင်းနည်းအတိုင်း (၁၀)လုံစေ့အောင် ထိုးခဲ့သော် သံဓာတ်လုံး ဖမ်းလို့မနိုင်အောင် ဖြစ်လာ

သည်။ သိဒ္ဓိပေါက်၏။ အရသာရှိသော ပျားရည် ထောထင်မှာ စိမ်၍သောက်က အာယုပေါက်၍ အသက်ရှည် ကျန်းမာ၏။ နေသိဒ္ဓိရွှေကို အလိုရှိပါက သံဓာတ်လုံအား လုံတစ်လုံမှာ ထည့်၍ မီးသွေး (၆) အုပ် ထိုးပြီး ယင်းဓာတ်လုံး ထိုးထားသော လုံခွံနှင့် ဘော်ကိုထည့်၍ ကျင်းလှောင်ဘော်သည် ကိတ်ရွှေဖြစ်၏။

ဘော်ကို ကျင်းသည့်အခါ သံဓာတ်လုံးအလေးချိန် (၁)ကျပ်သား ရှိခဲ့လျှင် ဘော်ကို (၈)ပဲသားလောက်ပဲ ကွင်းပါ။ အမိထက် သားက မကြီးစေဆိုသည်နှင့်အညီ ပြုလုပ်ရပါမည်။ စာရှုသူအားလုံးနှင့် အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာရှင်များ ရွှေသတ်နည်းများ ရရှိသဖြင့် ငွေအရင်းအနှီးများ ရှိပါက ဤဖော်ပြပါနည်းအတိုင်း စမ်းသပ်၍ စိမ်ပြုလုပ်နိုင်ပါကြောင်း အသိပေး တင်ပြ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။ အညမည်၊ စိတ်ဝေဖန်၊ ဝိဇ္ဇာမယ၊ ဇော်ဂီဇုရသေ့ရှင်မွန်၊ လောကီဈာန်၊ ခေမအမတ်၊ ပြည်နိဗ္ဗာန်၊ ရောက်လိမ့်ကေန်၊ မဂ်အလွန်၊ ဖိုလ်မွန်ရလွယ်ကျိုး၊ ထိုး၍သာ ကြံကြံလေစေကုန်။

ဆရာ ဦးစန်းယု
(ဓေတဝီ အဘိဓမ္မာ တောပဲသား
တိုင်းရင်းဆေး၊ ကလွင်း)

တန်ခူးလ၏ နေအပူရှိန်သည် ပူပြင်းလှသည်ဖြစ်၍ ဘယ်မှ မသွားတော့ဟု စိတ်ဆိုးဖြတ်ထားပါသော်လည်း ဘယ်လိုမှ မသွားမဖြစ်သော ကိစ္စတစ်ခုက ပေါ်လာသည်။

နှမဖြစ်သူ မကြည်ဌေး၏ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တကူးတက လာရောက်ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့် မသွားလျှင် ဘယ်လိုမှ မဖြစ်သဖြင့် တန်ခူး နေပူပူအောက်ဝယ် အလှူမင်္ဂလာပွဲသို့ လာခဲ့ရပေသည်။

ဆင်ခြီးဆွဲတိုက်နယ် လယ်ဦးကျေးရွာမှ အမေညီမမှ မွေးထားသည့် နှမများဖြစ်ကြသော မကြည်ဌေးနှင့် မနီသန်းတို့ ညီအစ်မများသည် ခင်ပွန်းသည်များအား ဒုလ္လဘရဟန်း ဝတ်စေပြီး ရင်နှစ်သည်ချာသားလှရတနာလေးများကို ရှင်သာမဏေပြုပေးမည့် ပဉ္စင်းခံ ရှင်ပြုအလှူမင်္ဂလာပွဲပေတည်း။

ပြည်ခရိုင်တစ်ဝိုက်တွင် တောင်နင်းဆည်ရေ၏ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့် တောင်သူလယ်သမားတို့၏ ခန္ဓစပါးစိုက်ခင်း စိမ်းစိမ်းစိုစိုများသည် အိုအေစစ်သို့ ရောက်သွားရသည့်အလား ရင်ထဲတွင် စိုပြည်အေးမြ လန်းဆန်းခဲ့သည်။

ညဘက် အလှူအိမ်တွင် စကားပိုင်းဖွဲ့ပြောနေကြရာမှ မကြည်ဌေး၏မောင်ကိုမြင့်ဝေမှ...

‘အစ်ကို ခင်ဗျားကို အလှူပြီးရင် လိုက်ပြစရာရှိတယ်’

‘ဘာများလဲ ညီလေးရ၊ ဗဟုသုတဖြစ်စရာ စိတ်ဝင်စားစရာလား’

‘ကျွန်တော်ကတော့ အတိအကျ မသိဘူး။ ရွာဦးဆရာတော်ကတော့ ရာဇဝင်ကိုသိတယ်’

‘ဒီလိုဆို အလှူပြီးရင် သွားကြတာပေါ့ကွာ’

အလှူများ ပြီးဆုံးပြီးနောက် နောက်တစ်နေ့၏ နံနက်ခင်းတွင် ကိုမြင့်ဝေနှင့် အတူ စက်ဘီး တစ်ယောက်တစ်စီးဖြင့် ထွက်လာခဲ့ကြရာ တစ်နာရီခန့် ကြာသောအခါ ကိုယ်ကြီးမြုပ်ရွာ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ကိုယ်ကြီးမြုပ်ရွာ အပြင်ဘက် တစ်ခေါ်



ဗျာထား ဗျာထားနှင့်

ထူးဆန်းသော ကိန်းစာ

မောင်မောင်သိန်း
(သတင်းထောက်-ဇီးကျန်း)

လောကီတွင် ကျင်းကြီးများ တူးထားသည်ကို တွေ့ရှိရပြီး ရေများအား ဘယ်လိုမှ စုပ်ထုတ်မရ၍ ပြန်သွားကြကြောင်း အဆိုပါအဖွဲ့သည် ရှေးဟောင်းသုတေသနအဖွဲ့မှ ယူ သိရှိရကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဒီနေရာကို တောင် တူးသည့်အခါမှာ တန်ခူးလနေ့ညီမှာ ဆင်ခြီးခွယ်တစ်ထိုက်တွင် မိုးများ ရက်ထက်ပို၍ကျပြီး နေပူထောက် လှုပ်စက်လှုပ်ရှားမှုများ ဝင်းလက်လျက် မိုးသံလည်းများကို ကြားနေရကြောင်း ကိုမြင့်ဝေမှ ပြောပြပါသည်။

ဤဖြစ်ရပ်အား စိတ်ဝင်စားလှသဖြင့် အပြန်တွင် ရွာဦးသိမ်ကုန်းကျောင်း ဆရာတော်ထံသို့ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ရင်း လာရင်း အကြောင်းကို လျှောက်ထားမေးမြန်းမိပါသည်။

သိမ်ကုန်းကျောင်း ဆရာတော်၏

ဘွဲ့အမည်မှာ ဦးဝါသဝဖြစ်ပြီး သက်တော်မှာ (၈၀)ကျော်ပြီး သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသည်ပြင် ဗဟုသုတနှင့်လည်း ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော် ဦးဝါသဝသည် သမိုင်းစဉ် အဖြစ်အပျက်များအား ဤသို့ အစချီကာ အမိန့်ရှိပါသည်။

* * *
ဂဝံပတေ၊ ရသေ့၊ သိကြား၊ နဂါး၊ ဂဠုန်၊ စဗ္ဗိ၊ ပရမေသရာ ဤ(၇)ယောက်သော သူမြတ်တို့သည် စုရုံညီညွတ်စွာ သော စည်၏ မျက်နှာပြင်ကဲ့သို့ မြေအောက်ဝယ် မြို့တည်ထောင်ရန် စုရုံညီညွတ်စွာ ရောက်ရှိကြပြီး မြို့တည်ရန် မြေကြဲလေသည်။

သာယာညီညွတ်လှစွာသော မြေအပြင်ပင်
သိကြားမင်းသည် စက်တိုင်း၌ ရပ်နေပြီးလျှင်
နဂါးကို စက်ကြီးပြု၍ လှည့်လေသည်။ နဂါး
စက်ကြီးဖြင့် ရစ်လည်သော မြို့ရှိသည် အရင်း
တစ်ယူဝနာ၊ အဝန်သုံးယူဝနာ ကျယ်ဝန်းလေ
သည်။



(၇)ယောက်သော သူမြတ်တို့သည်
တံခါးကြီး(၃၂)တံခါး၊ တံခါးငယ်(၃၂)
တံခါး၊ ကျုံး၊ မြောင်း၊ ပစ္စည်း၊ ရင်လျှောက်၊
တန်ဆောင်း၊ ပြအိုး စသည့် မြို့အင်္ဂါ(၇)ပါး
နှင့် တင့်တယ်လှစွာသော သရေခေတ္တရာ
ရွှေမြို့တော်ကြီးကို သာသနာသက္ကရာဇ်
၁၀၁ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်းတစ်ရက်၊
တနင်္ဂနွေနေ့ နက္ခတ် တစ်ဆယ့်ခြောက်
လုံး နေထွက်တပြုတွင် ရွှေနန်းတော်၊
မြို့၊ ကျုံး၊ ဤသုံးဌာနကို တည်တော်မူ
၏။ (မှန်နန်းရာဇဝင်)(မြို့တည် ရာဇဝင်ကွဲ
ဒွါပါးသောသည်။ သရုပ်ပြ အဘိဓာန်)

ဇွဲ၊ မိုး၊ ဆောင်း ဥတုသုံးပါးနှင့်
ကိုက်ညီသော ပြာသာဒ်သုံးဆောင်နှင့်
တကွ မြို့၏အင်္ဂါ နန်း၏အဆင်တန်ဆာ
တို့နှင့် ပြည့်စုံစွာ ခုနစ်ရက်အတွင်း ထူးဆန်း
တင့်တယ်လှစွာသော သိကြားမင်းနေရာ
သုဒ္ဓဿနမြို့ကဲ့သို့ မြတ်သော အသရေကို
ဆောင်သော သရေခေတ္တရာရွှေမြို့
တော် တည်သည်။

ခုနစ်ရက်အတွင်း အပြီး တည်ဆောက်
ပြီးသော် သိကြားမင်းသည် ဒွတ္တပေါင်
မင်းကြီးအား လက်တော်မ၊ လျက် ရွှေနန်း
တင်ပြီးသော် နမတော် စန္ဒာဒေဝီနှင့်
နဂါးမင်းသမီး သောစန္ဒီတို့ကို မိဖုရားအရာ
ထား၍ ရာဇဝတ်သိက် ခံလေသည်။

ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် သိကြားမင်း
ထက်သည် အနိစ္စမာနာနှင့် အနွှံ့ကောက်
ခံသာ အမှာစာ ရေးထိုးစိတ်သည့် လုံးကို
ထောင်သို့ ဝက်တော်မူပြီး ဇွဲပိုင်မြေ
အပြင်ပင်ရှိသော တစ်ရာသော မင်းတို့ထံ
အနွှံ့ခံသာအခါတစ်ရာသော မင်းတို့ သည်
သမီးကညား၊ ရတနာ အစိုးရသာ ထင်
ခြင်း၊ ဇွဲ၊ ဇွဲ၊ တော့အင်၊ သံ၊ ပတ္တမြားတို့ကို
အနွှံ့ခံကာကြကုလေ သည်။

ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီး၏ ဘုန်းတန်ခိုးကား
ဇွဲပိုင်ပင်ကျန်းမှစ၍ အသုရာပြည်၊ နဂါး
၂၅၄ နက္ခတ္တရာဇင်မြို့မဂ္ဂဇင်း

ပြည်တိုင်အောင် အခွန်ကောက်ခံလေ
သောကြောင့် နှစ်တိုင်း နှစ်တိုင်းလျှင်
ဆက်လာကြကုန်၏။

ထိုသို့ ဇွဲပိုင်မြေအပြင် အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်တို့ တစ်နှစ်အတွင်း ဆက်သ
သော အခွန်ဘဏ္ဍာ ရွှေငွေပစ္စည်းတို့ကို
စုပုံထားသည်ရှိသော် အစောက်အမြင့်
အတောင်လေးဆယ်ရှိသည် ဟူ၏။

ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီး စိုးစံအုပ်ချုပ်နေ
သော သရေခေတ္တရာ ရွှေမြို့တော်ကြီး
နယ်ပယ်တစ်ဝိုက်တွင် တိုင်းသူပြည်သား
များမှာ သာသနာတော်ကြီး စည်ပင်၍
ပြည့်သူအများမှာလည်း စိတ်နှလုံး ချမ်းမြေ့
စွာ နေထိုင်ကြလေသည်။

ငွေနှင်းမှုန်များ ကြပ်ကဲနေသည့်
ကြယ်၊ လ၊ နက္ခတ်တာရာအပေါင်း စုံညီ
စွာ ထွန်းတောက်နေသော တန်ဆောင်
မှန်းလ၏ နေ့တစ်နေ့တွင် ရှမ်းပြည်နယ်မှ
စော်ဘွားကြီးသည် ပျို့မျစ်နုနယ် လှပ
ချောမောသော ကောင်းခြင်းငါးပြာနှင့်
ပြည့်စုံသည့် သမီးချောကညာ သုံးပန်လှ
သမီးတော်အား ဆင်၊ မြင်း၊ မြွေရံသင်းပင်၊
ပျိုးမတ်များနှင့်တကွ သရေခေတ္တရာပြည်
ရှင် ဘုရင် ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးအား ရွှေ
ငွေ၊ အခွန်ဘဏ္ဍာများနှင့်တကွ ဆက်သ
လာလေသည်။ သုံးပန်လှမင်းသမီးနှင့်
တကွ ရွှေ ငွေ၊ ဘဏ္ဍာများ ဆက်သလာ
ကြောင်း နားတော်လျှောက်သောအခါ
ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးလည်း နောက်တစ်နေ့
နံနက်တွင် နေထွက်တပြုအချိန်တွင်
မြို့တွင်သို့ ဝင်ရောက်ဆက်သလာရန်
အမတ်ကြီးများအား အမိန့်တော် ချမှတ်
စေခိုင်းလိုက်လေသည်။

သုံးပန်လှမင်းသမီး ဆက်သလာကြောင်း

မိဖုရားငယ်များ ကြားသိသော် ဒွတ္တပေါင်
ကြီးသည် မိမိတို့အပေါ် အရစ်တော် လေ့
သွားမည်ကို စိုးရိမ်ကြောင့်ကြသောကြောင့်
အမတ်ကြီးများအား တိတ်တဆိတ်ခေါ်မူ၍
နံနက်ခါ သုံးပန်လှမင်းသမီးအား ဆက်သလာ
အခါ ပြုဝင်တံခါးပေါက်အား ဆင် တစ်ဆစ်
တစ်ချက်ရံ၍ မြို့တွင်းသွင်းရန် မှာထားပြီး
ဆုလာဘ်များ ပေးလိုက်လေသည်။

သုံးပန်လှမင်းသမီး၏ ချောမောလှပ
သော သတင်းသည် နေပြည်တော်အတွင်း
ပျံ့နှံ့လျက်ရှိရာ ပြည်သူအများနှင့် နန်းတွင်း
သူ နန်းတွင်းသားတို့သည် အထူးပင်
စိတ်ဝင်စားလျက် ရှိကြသည်။

နှင်းများကား ဇာပဝါးပါးပါး လွှာထား
သလို မှန်မှားဝေဝါးနေပြီး အရှေ့လောက
ဓာတ်ဆီမှ နေမင်းကြီးကလည်း ထွက်ပြု
စ၊ အချိန် နေရောင်ခြည်တို့ ရွှေရောင်ဆင်း
ထားသလို တန်ဆောင်မှန်းလ၏ နံနက်
ခင်း လောကဓာတ်တစ်ခွင် ကျက်သရေ
မင်္ဂလာတို့နှင့် ပြည့်စုံသာယာ လန်းဆန်း
နေလေသည်။

ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် နံနက်စော
စော စက်တော်ခေါ်ရာ အဆောင်တော်မှ
ထပြီး ဝတ်လဲတော်များ ဝတ်ဆင်ပြီး
လေသာဆောင်မှနေ၍ တောင်ဘက်
မြို့ရိုးပေါက်သို့ မောင်းပမိသံ မြွေရံပျိုးကြီး
မတ်ရာတို့နှင့် ရှုမျှော်နေလေသည်။
ပြည်သူပြည်သားတို့မှာလည်း အထူးပင်
ကြိုဆိုလျက် နေကြလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် တောင်ဘက် မြို့ရိုးတံခါး
ပေါက်မှ သုံးပန်လှမင်းသမီးအား ဆင်
တစ်ဖက်တစ်ကောင်ရံ၍ မြို့တွင်းသို့ ဆက်
သွင်းလာသည်။ ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးလည်း
ရှုစားတော်မူနေရာ အနားတွင် ခစားနေ
ကြသော အမတ်ကြီးများမှ...

'အရှင်မင်းကြီးတရား သုံးပန်လှမင်းသမီးသည်
ချောမောလှပလောကီ သွားကိုယ်ကြီးစွာ
အကြီးကြီးပါးပါး ဖုရား ပြုစိုက်ခေါ်ပေါက်
တောင် ဖန်ပုံတရား'

ဒွတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် လေသာ
ဆောင်မှ ရှုစားတော်မူနေရာ နံနက်စော
စော နှင်းမှုန်မှုန်ကြားဝယ် မပိတ်တဝါးလျှင်

မြင်နေရသော မြို့ရိုးတံခါးပေါက်ကြီးမှာ ပြည့်နေသဖြင့် အနားတွင် အသင့်စားနေသော မြင်းသည်တော်တစ်သား သုဒတ္တအား...

‘ဟဲ့ သုဒတ္တ ဒီလောက် ခန္ဓာကိုယ် အတ္တဘောကြီးလှတဲ့ပင်သမီး မိဖုရားအရာနှင့် မတန်လေဘူး ယခုရက်ချင်း နေရပ်တိုင်ပြည်သို့ ပြန်စေအပ်ဖို့တော်’

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် အမိန့်တော်ချမှတ်ပြီး စိတ်မကောင်းကြီးစွာဖြင့် အတွင်းတော်သို့ ဝင်သွားလေသည်။ မိဖုရားမယ်တို့လည်း မိမိတို့အကြံအစည် အောင်မြင်သွားပြီဖြစ်၍ ကြည်နူးနှစ်သိမ့်စွာ မိမိတို့အဆောင်တော် အသီးသီးသို့ ပြန်သွားကြလေသည်။

မြင်းသည်တော် သုဒတ္တသည် မြင်းအား တောင်ဘက်မြို့ရိုးပေါက်သို့ အပြင်ခုန့်ဆိုင်း၍ သွားရောက်ပြီး သုံးပန်လှမင်းသမီးရှေ့မှောက် ရောက်သောအခါ မြင်းကို ရပ်တန့်ပြီး “အမိန့်တော်ပါသည်။ အမိန့်တော်နာခံ” ထိုအခါ သုံးပန်လှမင်းသမီးနှင့် နောက်ပါ ခြေရံသင်းပင်းမှူးမတ်တို့သည် ဒူးထောက်၍ နာခံနေလေသည်။

‘အမိန့်တော်... သုံးပန်လှမင်းသမီးသည် မိဖုရားအရာနှင့် မတန်သောကြောင့် ယခုပင် နောက်ကြောင်းပြန်သုတ်၍ မိမိတို့ပြည်သို့ ပြန်စေတရပ်ထီးဘုရားကြီး အမိန့်တော်’

ထိုအခါ သုံးပန်လှမင်းသမီးနှင့် နောက်လိုက်ခြေရံသင်းပင်းတို့သည် မမျှော်လင့်သော အမိန့်တော်အား ကြားကြရသဖြင့် အံ့အားသင့်နေကြသည်။ သုံးပန်လှမင်းသမီးသည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မတွေ့ကြရသေးဘဲနှင့် ဘယ်အတွက်ကြောင့် ယခုလို အမိန့်တော် ချမှတ်သည်ကို ဝေခွဲမရဘဲ ရှိနေသည်။

သို့နှင့် “မောင်တော်တစ်ယောက် စိတ်တော်ပြေရင် လိုက်လာမှာပဲ” ဟု စိတ်ထဲမှ အောက်မေ့ပြီး ရံရွေ့တော်တစ်သင်းနှင့် တကွ မူးကြီးမတ်ရာတို့အားခေါ်၍ နေရပ်တိုင်ပြည်သို့ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ခဲ့ကြလေသည်။

နောက်ကြောင်းသို့ ပြန်လှည့်ခဲ့ကြရာ



နေအတော်မြင့်သောအခါ တောအုပ်ညိုညိုတွင် ဆင်မြင်းများအား နားပြီး စခန်းချရပ်နားကြလေသည်။ သုံးပန်လှမင်းသမီးသည် နောက်မှ မောင်တော် လိုက်လာမှာပဲဆိုပြီး စခန်းချနားသော နေရာတွင် သဲကလေးများ လက်သည်းဖြင့် ဆယ်၍ ဆယ်၍ တင်နေပြီး စောင့်မျှော်နေလေသည်။

(ယခုအခါ အဆိုပါနေရာတွင် ဆယ်တကခန့် ကျယ်ဝန်းသော ရေကန်ကြီးသည် ဧကမှီ၊ ဆောင်း၊ မခန်းဘဲ ရှိခဲ့ရာ အဆိုပါကန်အား ယခုထက်တိုင် “လက်သည်းရေကန်” ဟု ခေါ်တွင်တည်ရှိနေပါသေးသည်။)

သုံးပန်လှမင်းသမီးနှင့် ရံရွေ့တော်တို့သည် ဆက်လက်ထွက်ခွာလာကြရာ ငါးမိုင်ခန့် ရောက်သောအခါ ရင်းတိုက်တောတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိကြလေသည်။

ရင်းတိုက်တောသို့ ရောက်ရှိသောအခါ စခန်းချနားကြပြီး မင်းကြီး လိုက်အလာကို ရင်းတိုက်တောမှ သုံးပန်လှမင်းသမီးစောင့်မျှော်နေလေသည်။

(ယခုအခါ ထိုနေရာအား ရင်းတိုက်မျှော်မှ ရင်းထွက်မှော်ရွာဟုခေါ်တွင် တည်ရှိလေသည်။ ရင်းတိုက်မှော်ရွာသည် ဆင်မြင်းဆွဲမြို့နားတွင် ရှိလေသည်။)

သုံးပန်လှမင်းသမီးတို့သည် ဆက်လက်ထွက်ခွာလာရာ ငါးမိုင်ခန့်အကွာ တောအုပ်တစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ ဆင် မြင်းများအား နားပြီး စခန်းချနေကြလေသည်။

သုံးပန်လှမင်းသမီးသည် နောက်တော်မှ မောင်တော် လိုက်လာမည်လားဟု လည်ပင်းဆန့်၍ လှမ်းမျှော်စောင့်လင့်နေလေသည်။ (ယခုတိုင် ထိုနေရာအား လင်လင်ကန်ရွာဟု ခေါ်တွင်တည်ရှိနေသည်။)

သုံးပန်လှမင်းသမီးတို့လည်း ဆက်လက်ထွက်ခွာလာရာ ခရီးမှာ အလွန်ပင် ပန်းလှသဖြင့် တောအုပ်ကလေးတစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ...

‘ရံရွေ့တော်များ သာဓံပ ပင်ပန်းတော်ပူလှ တယ်ကွမ်း ဆွတ္တဝဏ ပိုးစက်တော်ပူပယ်’ ဟု မိန့်ကြားကာ သုံးပန်လှမင်းသမီးသည် ခရီးပန်းလှသဖြင့် ရံရွေ့တော်များ ပြင်ပေးသော နေရာတွင် ခေတ္တ မိုးစက်နေလေသည်။

(ယခုအခါ ထိုနေရာအား မိုးနိမပြေရွာဟု ခေါ်ဆိုလာခဲ့ကြရာမှ ကာလရွေ့လျောလာသဖြင့် မိမိပြေရွာဟု ခေါ်တွင်တည်ရှိလျက် ရှိသည်။)

သုံးပန်လှမင်းသမီးသည် မိုးနိမပြေရာမှ အတန်ငယ် အမောပြေသွားသောအခါ...

‘မင်းကြီးများ ဟိုနားက တောင်ကုန်းပေါ်က နေပြီး နောက်ကြောင်းကို လှမ်းအကြည့်ကြပါ ပြီးကွမ်း နောက်က မောင်တော်များ လိုက်လာမလား’

မင်းကြီးတို့လည်း မထုမ်းမကမ်းရှိ တောင်ကုန်းကလေးတစ်ခုပေါ်သို့ တက်ပြီး နောက်ကြောင်းသို့ ပြန်လည်အူကြည့်ပြီး ဘာသံမှ မကြားရကြောင်း သုံးပန်လှမင်းသမီးအား ပြန်လည်လျှောက်တင်ကြလေသည်။ (ယခုတိုင် ထိုနေရာအား “မင်းအူကုန်း” ဟု ခေါ်ဆိုလာခဲ့ကြရာ ယခုအခါ မအူကုန်းဟု ခေါ်တွင်တည်ရှိလျက် ရှိသည်။)

သုံးပန်လှမင်းသမီးနှင့် အဖွဲ့တို့လည်း ဆက်လက်ထွက်ခွာလာရာ သဲချောင်းကလေးသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီး ဆင်မြင်းများ အပန်းဖြေ ရေတိုက်ပြီး ခေတ္တနားနေကြသည်။

သုံးပန်လှမင်းသမီးသည် မောင်တော် ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးအား စောင့်မျှော်ရင်း သဲကလေးများ လက်ကလေးဖြင့် ဆယ်၍ ဆယ်၍ တင်နေပြီး စောင့်မျှော်နေလေ

သည်။(ယခုတိုင် ထိုနေရာအား သံဆယ်ရွာ ဟု ခေါ်တွင်တည်ရှိလေသည်။)

သုံးပန်လှမင်းသမီးနှင့် အဖွဲ့တို့သည် ဆင်မြင်းတို့အား ရေတိုက်အမောပြေပြီး ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ တော အုပ်တစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ သုံးပန်လှ မင်းသမီးမှာ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ နွမ်းလျှပြီး မင်းကြီးအပေါ် စိတ်နာကြည်းသွားလေ သည်။

သုံးပန်လှမင်းသမီးမှ နွမ်းလျှည့်ငယ် ပြီး စိတ်အားငယ်ကာ စိတ်နုလုံးပင်ပန်း နွမ်းရိ မောဟိုက်လာလေသည်။

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် မြင်းသည် တော်လှဒုတ္တအား နောက်တစ်နေ့ညီလာခံ သဘင် ခေါ်ယူ၍ သုံးပန်လှမင်းသမီး အကြောင်း မေးမြန်းစုံစမ်းရာ သုံးပန်လှ မင်းသမီးသည် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် အချိုးအစား ပြေပြစ်ပြီး ကောင်းခြင်း ငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော အင်မတန် ချောမောလှသည့် မင်းသမီးတစ်ပါး ဖြစ်ကြောင်း သံတော်ဦးတင် လျှောက် ထားလေသည်။

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် ညီလာခံ သဘင်အား ချက်ချင်းရုပ်သိမ်းပြီး အမတ် ကြီးလေးယောက်နှင့်တကွ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ များအား ခေါ်ယူ၍ ကိုယ်တော်တိုင် ဖောင်းဝတ်မြင်းညိုကြီးစီးပြီး အပြင်းခုန်း စိုင်း၍ ကုန်းရိုးကြောအတိုင်း အပြင်းလိုက် လေသည်။(ယခုအခါ ထိုကုန်းရိုးတန်းအား “မြင်းစိုင်းမြင်းကုန်းတန်း”ဟု ခေါ်တွင်တည် ရှိ လျက်ရှိသည်။)

သုံးပန်လှမင်းသမီးသည် ကိုယ်စိတ် နုလုံး ညှိုးနွမ်းချည်ခွဲလာပြီး စိတ်နာကြည်း ခွာဖြင့်...

‘ဟယ် ဒင်္ဂါ ဘာဂိုလို့လဲ၊ ရွှေလင်ဖြစ်ပေ ယက်မောတော့’

ဆိုပြီး ရဲရွေတော်များနှင့် ဆက်လက် ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။(ယခုတိုင် ထိုရွာအား “ရွှေလင်ရွာ”ဟု ခေါ်တွင်တည်ရှိ နေသည်။)

သုံးပန်လှမင်းသမီးသည် ရဲရွေတော် များနှင့် ဆက်လက်ထွက်ခွာလာရာ ၂၇၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



လွမ်းမောဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ရာ ကောင်းသော တောအုပ်ကလေးသို့ ရောက်ရှိလာလေ သည်။

တောအုပ်ကလေးမှာ စမ်းချောင်း ကလေးက တသွင်သွင်စီးလျက် ပင်ယံ ထက်မှ ကျေးငှက်သာရကတို့၏ ဘာသာ ဘာဝ ဖိုမခေါ်ထူး ပျော်ဖြူးသံများကို ကြည့်လျက်နေလေသည်။

စမ်းချောင်းအတွင်းမှ ရောင်စုံငါး ကလေးများကလည်း ပျော်ဖြူးလှုပ်ရှား ကူးခပ်သွားလာနေလျက် ရှိကြသည်။

ခရီးကြမ်းကို လျှောက်လှမ်းလာရသော ကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာမှာ နွမ်းလျှပင်ပန်းနေ သည်ကတစ်ကြောင်း၊ ယခုလို လွမ်းမော ဖွယ်ရာ တောအုပ်ကလေး ရောက်လာ တော့ မောင်တော် ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးအား မျှော်လင့်တသ အောက်မေ့လွမ်းဆွတ် သည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့်...

ကိုယ့်နှင့်စိတ် မချီတင်ကဲ စိတ်သောက အား မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ တောအုပ်အတွင်း စမ်းချောင်းကလေးဘေးတွင် သုံးပန်လှ မင်းသမီး ရင်ကွဲနာကျ၍ ဆုံးပါးသွားလေ သည်။

သုံးပန်လှမင်းသမီး ဆုံးပြီး၍ မကြာမီ အချိန်မှာပင် ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် အလာကောင်းပေမယ့် အခါနှောင်းသွား လေပြီ။ သုံးပန်လှမင်းသမီး၏ ဇိဗိန်ကင်းမဲ့ နေသော ခန္ဓာကိုယ်ကလေးကိုသာ တွေ့ ရှိရလေတော့သည်။

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးလည်း သုံးပန်လှ မင်းသမီးလေး၏ မျက်နှာတော်လေးအား

စေ့စေ့ကြည့် ရှုစားတော်မူရာ မောင်ထော် အလာ ကြိုလင့်စောင့်စားနေသည့် ငြိ မယောင်ယောင်နှင့် နွမ်းလျှလျ မျက်နှာ ထားကလေးအား ရှုစားမိတော်မူသဖြင့် မချီတင်ကဲ ဝမ်းနည်းပူဆွေး နှမြောတသ လွမ်းဆွတ်မိလေသည်။

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် သုံးပန်လှမင်း သမီးအား သင်္ဃုမာရန် ပြင်ဆင်နေကြစဉ် သိကြားမင်း ကျောက်ရှိလာပြီး သုံးပန်လှ မင်းသမီး၏ အလောင်းအား တွေ့လာသော ငွေတလားတို့ဖြင့် ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံရန် စီမံကြလေသည်။

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးသည် သုံးပန်လှ မင်းသမီးလေးအား ရွှေတလား ငွေတလား ဖြင့် ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံပြီး အမတ်ကြီးလေး ယောက်အား ထောင့်လေးထောင့်တို့တွင် တစ်ယောက်စီ ငွေတလား ငွေတလား အား စောင့်ရန် စတေးလိုက်လေသည်။ (ယခုထက်တိုင် ထိုနေရာအား “ကိုယ်ကြီး မြှုပ်ရွာ”ဟု ခေါ်တွင်တည်ရှိလေသည်။)

ဒုတ္တပေါင်မင်းကြီးနှင့် သုံးပန်လှမင်း သမီးတို့၏ ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ မှတ်တမ်းအား ယနေ့ထိတိုင် လူအများ ပြောဆိုနေကြသည်။ ဒဏ္ဍာရီထဲ မဟုတ် ပုံပြင်လဲမဆန်သော ဖြစ်ရပ်မှန်ကား သမိုင်းမတင်ခဲ့သော အချစ်ဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါတော့သည်။

စကားချစ်

(ယခုအခါ သမိုင်းစဉ်တစ်လျှောက် ဖြစ်တည်ခဲ့သော ရင်းတိုက်မှော်ကျေးရွာ လင်လင့်ကန်ကျေးရွာ၊ မိမ္မပြေကျေးရွာ၊ သံဆယ်ကျေးရွာ၊ ရွှေလင်ကျေးရွာ၊ ကိုယ်ကြီးမြှုပ်ကျေးရွာတို့သည် လယ်ယာ ဥယျာဉ်မြေတို့ဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင် သာယာ လျက်ရှိသော ကျေးရွာကြီးများအဖြစ် တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။)

ဤသမိုင်းဇာတ်လမ်းအား အပိန့်မှီ ပြောပြခဲ့သော ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် ဦးဝါသဝ သိမ်ကုန်းကျောင်းအား ဦးညွှတ် ကန်တော့ပါ၏။

မောင်မောင်သိန်း
(သတင်းထောက်-ငါးကုန်း)

ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုး

ပုဂံလောကဇာတ်ချစ်စရာ

ရီပယ်ထွန်း



ကိုမောင်ကြည် ပရလောက ရောက်နေသည်မှာ ကြာပါပြီ။ ကိုမောင်ကြည် ဟုသာ ပြောရသော်လည်း ကျွန်တော် ကိုမောင်ကြည်ကို မမြင်ဘူးပါ။ မြင်ဘူးလျှင်လည်း မမှတ်မိနိုင်ပါ။ ကျွန်တော် ငယ်စဉ် နှစ်ခါလည်သားလောက် ရှိသေးသည်ဟု ကျွန်တော့်မမက ပြောဖူးပါသည်။

ကျွန်တော့်မမက ယခု ရှိမည်ဆိုလျှင် အသက်(၈၀)ခန့် ရှိပါမည်။ ကျွန်တော့်ထက် (၁၂)နှစ် ကြီးပါသည်။ ဘာကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်ပင်လျှင် ယခု အသက်(၆၈)နှစ်ထဲ (၇)လ ရောက်နေပါပြီ။

ကိုမောင်ကြည်က ကျွန်တော့်ထက် (၁၀)နှစ်လောက် ကြီးပါမည်။ သူ့ညီဖြစ်သူ ကိုမောင်ရီနှင့် သူ (၃)နှစ်ကွာပါသည်။ ကျွန်တော့်မမနှင့် ကိုမောင်ကြည်တို့သည် (၂)နှစ်မျှ ကွာတော့ငယ်ငယ်က ကစားဖက်ဟု ပြောပါသည်။

ဂျပန်ခေတ်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ အရပ်ထဲ ပြန်ရောက်ကြပါသည်။ အရပ်ထဲ ပြန်ရောက်တော့ အိမ်ခြေ မရှိသေးပါ။ တစ်ကွက်လုံးမှာ (၇,၈)အိမ်ခန့်သာ ရှိပါသေးသည်။ ချုံတွေ ရှင်းလင်းပြီး အိမ်တစ်လုံးကို ဝိုင်းဝန်းဆောက်ကြရပါသည်။

လက်သမား ပန်းရန် ဟူ၍ မရှိသေးပါ။ ကျွန်တော့်အဖေ ယောက်ဖကလည်း လက်သမားဆရာဆိုတော့ ပိုပြီး အဆင်ပြေပါသည်။ မခေါ်ရပါ။ သူ့ဘာသာသူလာပြီး အလိုက်သိစွာ

လာကူပါသည်။

ကိုမောင်ကြည် အိမ်နှင့် လက်သမားဆရာဦးဘချစ်တို့က အိမ်ချင်းကပ်လျက် ကျွန်တော်တို့ကတော့ မသိသေးပါ။ ကိုမောင်ကြည်ကတော့ သိမည်။ မြင်မည် ထင်ပါသည်။

ဘာကြောင့်ဆိုသော် ကိုမောင်ကြည်

သည် နောင်တွင် သူတို့အိမ်နောက်က ဆူးဖြူပင်မှာ နေသည်ဟု သူ ပူးပြောသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်ကို ဆူးဖြူပင်မှ လှမ်းကြည့်လျှင် အထင်းသား မြင်နိုင်ပါသည်။ မျက်စောင်းထိုး (၄)အိမ်ကျော်လောက်မှာ ရှိပါသည်။

ထိုစဉ်က အရပ်ထဲတွင် ဝင်းမခတ်

ကြပါ။ ကိုမောင်ကြည်တို့ အိမ်နောက်က အဆောက်အအုံ မရှိသေးပါ။ ကွက်လပ်ပင် ရှိပါသေးသည်။ သစ်ပင် ချုံနွယ်များနှင့် ပြည့်နေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ နေတိုင်းလိုလို ဆော့ကြပါသည်။ တူတူပုန်းကြပါသည်။ ဒါတွေကို ကိုမောင်ကြည် ဆူးဖြူပင်မှ ကြည့်နေ မြင်နေသည်မှာ သေချာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကသာ သူ့ရိုမုန်းမသိပါ။ သူလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ ပုခင်းပြောခြင်း မရှိပါ။ ဒီလိုနှင့် တစ်နေ့...

တိုက်ဆိုင်ချင်တော့ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၄၅)နှစ်ခန့်လောက်က ပရလောကမှ ကိုမောင်ကြည်တစ်ယောက် ဘာစိတ်ကူး ပေါက်သည်မသိ။ ထိုညနေ နေဝင်ဖျိုးဖျ (၆, ၇)နာရီလောက်တွင် သူညီအရင်းဖြစ်သူ ကိုမောင်ရီကို ဝင်ပူး၍ ကျွန်တော့်အစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူ ကိုအုန်းဖေ အိမ်ဘက်ကို အလာမှာ ပါလာပါတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း ကိုမောင်ရီအလာကို မျှော်နေကြသည်။ “ဒီကောင်မောင်ရီ ဘာလို့ ဒီနေ့ နောက်ကျနေပါလိမ့်” ပေါ့။ လက်ဖက်သုပ် စားရအောင် ကျွန်တော်က ရေခွေးကြမ်း ခတ်ပေးရပါသည်။ ကျွန်တော်က အငယ်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ကိုမောင်က ကျွန်တော့်ထက် (၃)နှစ်ခန့် ကြီးပါသည်။

ကျွန်တော်က အငယ်ဆုံးဖြစ်၍ ကျွန်တော်ပဲ ပြေးရပါသည်။ လက်ဖက်ရည်ပိုင်းစ၊ ရန် မောင်ရီကို မျှော်နေကြပါသည်။

မျှော်နေရင်းမှာပင် ကိုမောင်ရီသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် ကိုအုန်းဖေတို့အိမ်ပေါက် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာပါသည်။

မျက်လုံးနီ၊ မျက်လုံးထောင့်နီကြီး



ဖြင့် ဟိုကြည့်ဒီကြည့် ဖြစ်နေပြီး အိမ်မှာရှိသည့် လူ(၅)ယောက်ကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် စိုက်၍ စိုက်၍ ကြည့်နေပါသည်။ ဘာမှ မပြောသေးပါ။

သူငယ်ချင်းတွေမှ နေရာပေး၍ အစ်ကို ကိုအုန်းဖေမှ...

‘ဟေ့ မောင်ရီ လာလေကွာ။ ဘာလုပ်နေတာလဲ ထိုင်လေကွာ။ မင်းကို စောင့်နေတာ တို့ တီးပိုင်းစ၊ ကြစို့’ ဟု ပြောလိုက်သည့်အခါ မောင်ရီ မဟုတ်သော မောင်ကြည်က...

‘ဟ... ငါ မောင်ရီ မဟုတ်ဘူးကွာ။ မောင်ရီအစ်ကို မောင်ကြည်လေကွာ။ စစ်မဖြစ်ခင် (ဂျပန်ခေတ်) ဟိုင်ခက် ဆုံးသွားတာလေ။ မင်းတို့ ငါ့ကို မှုလောက်ပြီပေါ့’

ဟု ပြောရင်းဆိုရင်း ငိုပါလေတော့သည်။ ရှိုက်ကြီးတောင်ဖြင့် ငိုပါလေတော့သည်။ ဘယ်လိုမှ ချော၍ ဖျောင်းဖျ၍ မရတော့ပါ။ တစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် တအား ရှိုက်၍ ရှိုက်၍ ငိုပါလေတော့သည်။

ဒီတော့ အစ်ကို ကိုအုန်းဖေက...

‘မောင်ကြည် အခု မင်းက ဘယ်က လိုက်လာတာလဲ မင်းက ဘယ်မှာနေတာလဲ။ ဘာမှလဲမသိ ဘယ်သူမှလဲ အိမ်ပက်ပပေးတဲ နေနိုင်လိုက်တာ မောင်ကြည်ရာ’ ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

‘ဘယ်သူ့ ဝင်လို့မရ အိမ်ပက်ပေးလို့မဘူးကွာ။ အခု ငါ... ငါတို့ အိမ်နောက်က ဆူးဖြူပင်မှာနေတယ်။ မင်းတို့ သွားလာတာကို ငါကတော့ ပြင်သိနေတာပေါ့ကွာ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူ့မှ ပုလို့ မရဘူးကွာ။ အခုတော့ ငိုညီလေးနဲ့ အဆင်သင့်ပဲ လိုက်လာတာကွာ။ ကဲ မင်းတို့နဲ့တွေ့တာကျွေးကြမှာလဲ’ ဆိုတော့ ကိုအုန်းဖေက...

‘မင်း ဘာ စားချင်လဲ’ ဟု မေးကြည့်တော့ ကိုမောင်ကြည်က...

‘ငါ ဘာမှ မစားချင်ပါဘူးကွာ။ ဘီလပ်ရည် အစိမ်းတစ်လုံးလောက် သောက်ချင်တယ်’

ဟု ပြောရာ ကိုအုန်းဖေက ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး...

‘ထွန်းကြည့်ရေ ဘီလပ်ရည်တစ်လုံးလောက် သောက်ချင်တယ်တဲ့။ မင်းကိုလေးတို့ဆိုင်က ဘီလပ်ရည် အစိမ်းတစ်လုံးသွားပြီး ဝယ်ခဲ့ပါ’

ဟု ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို ဝိုက်ဆီး (၃၅)ပြား ထုတ်ပေးပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ချက်ချင်း ဘီလပ်ရည် သွားဝယ်ခဲ့ပါသည်။ ဝယ်ပြီး အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့ဆိုသည်နှင့် ကိုမောင်ကြည်က ဘီလပ်ရည် အစိမ်းပုလင်းကို အငမ်းမရ စိုက်ပြီး မျက်လုံးကြီးကို ပြူးနေအောင် စိုက်ကြည့်နေရှာသည်။

ဒီတော့ ကိုအုန်းဖေက ကျွန်တော်ဆီက ဘီလပ်ရည်အစိမ်းပုလင်းယူပြီး ကိုမောင်ကြည်ကို ပေးလိုက်သည်ဆိုလျှင်ပဲ ကိုမောင်ကြည်က ယူဆီ ဘီလပ်ရည်ကို တစ်ဆက်တည်း မော့ချလိုက်တာ ခဏတောင် မတော့ပါ။

ကျွန်တော်တို့လည်း ကိုမောင်ကြည်ကိုကြည့်ပြီး သနားမော့ကြပါသည်။

'မောင်ကြည်ရယ်... မင်း ဒီလောက်
သောက်ရင်နေတာများ အိပ်ပျက်ပေးပါတော့
လား'

ဟု ပြောကြပါသည်။ မောင်ကြည်
ကလည်း...

'ငါ့ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြောလို့မရ၊ မူလို့ မရလို့
ပါကွာ၊ ဆာနေတာ ကြာပါပြီကွာ'

ဟု ပြောဆို၍ တစ်ခါ ပိုပြန်ပါလေ
သည်။ ကိုအုန်းဖေက...

'မောင်ကြည် ဘာလို့ ငိုရတာလဲ၊
မင်း ဘာလုပ်ချင်သေးလဲ'

ဟု မေးတော့...

'ငါ ဝမ်းနည်းတယ်ကွာ။ ငါ့အစ်မ
ငါ့ယောက်ဖတို့က ငါ့အတွက် ဘာ
ကုသိုလ်မှလဲမလုပ်၊ အလှူအတန်း
လုပ်တော့လဲ အမျှအတန်းမဝေဘဲ
လျစ်လျူရှုထားတယ်ကွာ။ ဒီတော့ ငါ
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီဘဝက ကျွတ်နိုင်မှာ
လဲကွာ။

အခုဆို ငါ ဒီဘဝ ရောက်နေတာ
(၁၈)နှစ်၊ (၁၉)နှစ်လောက် ရှိတော့မယ်။
ဒီတော့ မင်းတို့လဲ အလှူအတန်းပြု
လုပ်တဲ့အခါမှာ ငါ့နာမည်ခေါ်ပြီး အမျှ
အတန်းပေးဝေပါ။ ငါ ရောက်ရာအရပ်
စာ သာဓုခေါ်လိုက်ရရင် ဒီဘဝက
ကျွတ်နိုင်မှာပါကွာ။ ပြီးတော့ ငါ့အိမ်ကို
လဲ ပြောပေးပါ။

ဘုရားဆွမ်းတော်တင်ပြီး အမျှအတန်း
ပေးဝေပါလို့ ဘုရားဆွမ်းတော်တင်တဲ့အခါ
ငါ့ကျွတ်တတ်တဲ့ ဘီလပ်ရည် အိမ်
တစ်ပုလင်းထည့်ပြီး လှူပေးပါ။ အမျှအတန်း
လဲ ဝေပေးပါ။ ဒီလို တော်တော်လေး
ကျွတ်ဖို့ နီးစပ်ပြီပေါ့ကွာ။ ငါ ကျွတ်ထိုက်ရင်
ကျွတ်သွားမှာပါ။ သူတို့ အလှူအတန်းလုပ်
လို့ အမျှဝေတာလဲ ရှိချင်ရှိမှာပေါ့ကွာ။ ငါ
မရှိတဲ့အခါမှ မင်း ပြောတော့ သာဓု
ခေါ်တာလဲ ရှိမှာပေါ့နော်'
ဟု ပြောပြန်ပါသည်။ ဒီတော့



ကိုအုန်းဖေက...

'အေး ကောင်းပါပြီ။ မင်းအိမ်က
မင်းအစ်မ၊ မင်းအစ်ကို ကိုစံဝတို့ကိုလဲ
ဆက်ဆက်ပြောပေးပါမယ်။ မင်းသာ
သာခုခေါ်ဆိုနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ'

ဟု အားလုံးက ဝိုင်းပြောကြပါသည်။
ကိုမောင်ကြည် တော်တော်မောသွား
ပြီ ထင်ပါသည်။ ကိုမောင်ကြည်၏
ဝိညာဉ် ဝင်ပူးထားသည့် ကိုမောင်ရီ
ကိုယ်လည်း တဆတ်ဆတ်တုန်နေပြီး
မောနေဟန် တူပါသည်။ ကိုမောင်ရီ
မဟုတ်သော ကိုမောင်ကြည်မှ...

'ကောင်းပါပြီ သူငယ်ချင်းတို့ မင်းတို့ကို
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဘာမှ မလိုတော့ပါ။
မိလဲ အတတ်နိုင်ဆုံး ဒီဝိညာဉ်ဘဝမှ ကျွတ်
လွတ်အောင် မင်းတို့ လှူဒါန်းပြီး ပေးမယ့်
အမှုတို့ကို သာဓုခေါ်ဆိုနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ
မယ်။ ငါ့ကိုသာ မင်းတို့ ပေးထားတဲ့ ဓာတ်
အတိုင်း အလှူအတန်း ပြုလုပ်ပြီး အမျှပေး
ခေါ်ပါ'

ဟု ပြောရင်း...

'ငါ ပြန်တော့မယ်။ အားလုံးကို
နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်'

ဟု ပြောပြီး ကိုအုန်းဖေတို့အိမ်မှ
အပြီးထွက်သွားပါတော့သည်။

ဒီတော့မှ ကိုမောင်ရီအစစ်က မော
ဟိုက်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။
ဒီတော့ ကိုမောင်ရီက...

'ဟ... အုန်းဖေ ငါ ဘာဖြစ်တာလဲ၊
မောလိုက်တာကွာ။ ငါ့ကို ရေတစ်ခွက်
လောက် ပေးတိုက်ကြပါ'

ဟု ဆိုပါတော့သည်။ ကျွန်တော်
လည်း ပြေးပြီး သောက်ရေအိုးမှ ရေ
တစ်ခွက် ခပ်ပေးလိုက်ပါသည်။ ဒီတော့
ကိုမောင်ရီရမျှာမှာ အမောတကော
ရေတစ်ခွက်ကို သောက်ချလိုက်ပါ
တော့သည်။

ကိုမောင်ရီမှ "ဘာဖြစ်တာလဲ"
ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့မှဖြစ်ကြောင်း
ကုန်စင် သူ့အစ်ကို ကိုမောင်ကြည်
ဝင်ပူးလာကြောင်းနှင့် သူပြော၊ သူမှာ
သွားသော စကားများကို တစ်လုံး
မကျန် ပြန်ပြောပြကြပါတော့သည်။

ဒီတော့ ကိုမောင်ရီလည်း သူ့အစ်ကို
မကျွတ်မလွတ်သည့် ဝိညာဉ်လောက
ဘဝမှာ ရှိနေတာရယ်၊ ပြီးတော့
အိမ်နောက်ခြံစည်းရိုးမှာ ပေါက်နေ
သည့် ဆူးဖြူပင်မှာ နေရတာရယ် သိ
သွားတော့ သူလည်း စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ပြီး မျက်ရည်များပင် တွေတွေ
စီး၍စီး၍ ကျလာရှာပါတော့သည်။

ဪ... သနားစရာကောင်းသည့်
ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ပါပေ။ ကျွန်တော်
တို့တွေလည်း ကိုမောင်ကြည်တစ်
ယောက် ကောင်းရာဘဝသို့ အမြန်ဆုံး
ကူးပြောင်းနိုင်ပါစေဟု ရည်ရွယ်၍ သူ့
အတွက် ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ဘုရား
ဆွမ်းတော်တင်ပြီး အမျှအတန်းဝေ
ဘုရားပွဲမှာလည်း သူ့အတွက် လှူဒါန်း
ပေးပြီး ကုသိုလ်များပြုခဲ့၊ အမျှဝေခဲ့
သည့်အတွက် နောက်ထပ် ဘယ်သူ့
မှ ပူးခြင်း၊ အိပ်ခက်ပေးခြင်း မရှိဘာ
ပါ။

ဒါကြောင့် ကိုမောင်ကြည်တစ်ယောက် ကောင်းရာဘဝသို့ မလွှဲမသွေ ရောက်သွားပြီဟု ထင်မိပါတော့သည်။

ကိုမောင်ကြည်၏ အကြောင်းသာ ရေးနေရတာ အဲဒီတုန်းက သူ့ဘေးမှာ ရှိခဲ့ကြသည့် ကိုအုန်းဖေ၊ ကိုထင်အောင်၊ ကိုဆိုင်၊ ကိုမောင်ရီနှင့် ကိုမောင်တို့ (၄)ယောက်စလုံး ယနေ့ ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှာ တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ပါ။

သူတို့တစ်တွေအတွက် ကျွန်တော်ကပဲ အလှူအတန်းပြုလုပ်တိုင်း အမျှဝေပေးနေရပါသည်။

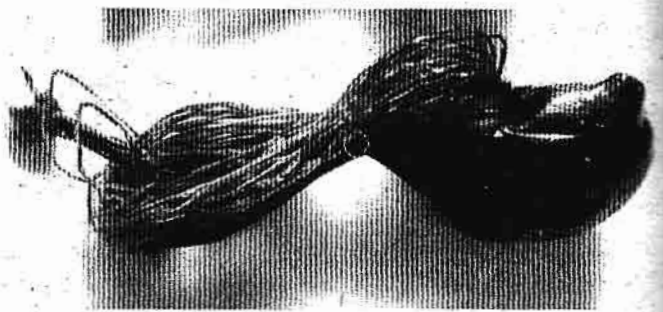
သူတို့တစ်တွေလည်း ရှေ့နောက်တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် (၄,၅)နှစ်ခြား၍ ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွားကြပါလေတော့သည်။ ကိုမျိုးမြင့် (ခေါ်) ကိုဆိုင်တစ်ယောက်သာ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ (၁၀)လပိုင်းလောက်က ဘဝကူးပြောင်းသွားခဲ့ပါသည်။

ကိုမျိုးမြင့် ခေါ် ကိုဆိုင်ကတော့ ကျွန်တော့်ကို (၃-၅-၀၆)ခု ညက အိပ်မက်ထဲမှာ ပြုံးလို့ရယ်လို့ ပြောပါသည်။ ကျန်သည့် စောစောက ဆုံးသွားကြသည့် (၄)ယောက်ကတော့ တစ်ယောက်မှ တစ်ခါမှ အိပ်မက်မပေးကြပါ။

သူတို့ထဲမှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်က အငယ်ဆုံးဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်ပဲ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်တော့သူတို့ကို သတိရလျက် အမှတ်ရလျက် ရှိပါတော့သည်။

အစဉ် လေးစားလျက်...

အိုပယ်ထွန်း



စပါးကြီးသည်းခြေသည်

ဤသို့ အစွမ်းထက်၏

- စပါးကြီးသည်းခြေသည်...
- ၁။ ပိုးထိ၍ ဆီးမသွားသော် စပါးကြီးသည်းခြေကို ရေနှင့်ပျစ်ပျစ် ရောမွှေကာ ဆီးခုံနှင့် ဝမ်းမိုက်၊ နောက်ကျောများကို လိမ်းသပ်ချပေး။
- ၂။ ၎င်းတို့၏ ကျန်နေသော် အနား၊ အနားပတ်ဝန်းကျင်ကို လိမ်းပေး။
- ၃။ ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေရောဂါ ဖြစ်သော် ဖြစ်သောဘက်ကို လိမ်းပေး။
- ၄။ မေးခိုင်သော် လျှာမှာ ပွတ်ပေး။
- ၅။ မေးရွဲနေသော် မေးကို လိမ်းလျက် လက်နှင့်တည့်ပေး။
- ၆။ လေငန်းဖြစ်သော် တောရှောက်မြစ်နှင့် ရောလိမ်း။
- ၇။ ဆီးချိုဖြစ်လျှင် ဆီးခုံမှာလိမ်း၊ ဆီးကျောက်တည်သော် ဆန်ဆေးရည်နှင့် သွေးသောက်။
- ၈။ မျက်စိနာသော် ကွင်းပေး။
- ၉။ ကိုယ်ပူလျှင် ရေတွင်စိမ်သောက်။
- ၁၀။ ကလေးသူငယ်နာ ဖြစ်လျှင် လျှာမှာ ပွတ်ပေး။
- ၁၁။ လေးဖက်နာဖြစ်လျှင် ဆေးပန်းဥနှင့်သွေးလိမ်း။

- ၁၂။ ကိုယ်ဖော ကိုယ်ရောင်လျှင် ယူကလစ်ခေါက်နှင့် သွေးလိမ်း။
 - ၁၃။ အဆစ်အမြစ် ကိုက်လျှင် ရှောက်ရည်နှင့်ရော စုတ်ပေါက်ပေးပါ။
 - ၁၄။ ဇက်ကြောထိုး၊ ဇက်ကြောတက်လျှင် ကွမ်းရွက်ရည်နှင့် သွေးလိမ်း။
 - ၁၅။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ မီးဖွားခက်လျှင် ချက်ပေါ်တင်ပေး။
 - ၁၆။ ဈေးရောင်း ကောင်းလိုလျှင် စပါးကြီးသည်းခြေအစုံ အဖိုအမကို ချိန်ခွင်မှာဖြစ်စေ၊ ဈေးတောင်ထဲမှာဖြစ်စေ ထည့်ထား ချိတ်ထားပါ။
- စပါးကြီးသည်းခြေသည် ဖော်ပြပါဝေဒနာ ခံစားနေရသူများအတွက် သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့် စပါးကြီးသည်းခြေသည် ဤသို့ အစွမ်းထက်ပါကြောင်း သိရှိလေ့လာ မှတ်သားထားသူများ စေတနာရှေ့ထား၍ ဗာဂ္ဂသုတ ဗဟုသုတ ယူနိုင်စေခြင်းအလို့ငှာ တင်ပြရပါသည်။

မောင်စိုးနွယ် (ယုာဇေ)

လက္ခဏာကြည့်ဖူးသော

ပရလောကသား

ကျွန်တော်သည် နှစ်စဉ် ဝါတွင်း ကာလသို့ရောက်တိုင်း အဆင်ပြေရာ တရားစခန်း တစ်ခုခုသို့ သွားရောက်၍ တရားအားထုတ်ပါသည်။ အသက်ကြီးပြီး ကျန်းမာရေးမကောင်းသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မျက်စိဝေဒနာကြောင့် လည်းကောင်း တရားစခန်းတွင် တစ်လ(သို့မဟုတ်) နှစ်လခန့်သာ လျှင် တရားဝင်နိုင်ပါသည်။

တရားစခန်းတွင် သတိပဋ္ဌာန်တရားနှင့် ဝိပဿနာတရားကို မှန်မှန်ကြိုးစားအားထုတ်သည်။ တရားစခန်း၏ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံသည်။ ဇွဲစိတ်သန်သန် ဝိရိယရှိရှိ အားထုတ်သောကြောင့် ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်များ အတန်အသင့် တိုးတက်ပြီး ကုသိုလ်တရားတို့ကို ပွားများနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ယခု ကျွန်တော် ရေးသားမည်မှာ တရားစခန်းတစ်ခုသို့ သွားရောက်တရားအားထုတ်စဉ် ပရလောကသားတစ်ဦးနှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့သောအကြောင်းဖြစ်သည်။ တစ်ကြိမ်တည်း ဆုံတွေ့တာမဟုတ်ဘဲ ထို တရားစခန်းသို့ တရားသွားဝင်သော နှစ်နှစ်အတွင်း သုံးကြိမ်ခန့် ကြုံတွေ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ချိန်၌ ဆုံတွေ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ တရား ခေတ္တနားချိန်နှင့် ညအိပ်ချိန် အိပ်မက်ထဲ၌ ဆုံတွေ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝိပဿနာဘာဝနာနှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်သောကြောင့် ပထမအကြိမ် ဆုံတွေ့သောအခါ အမှတ်တမဲ့နှင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နေခဲ့သည်။

သို့သော် နောက်ပိုင်း၌ ထိုတရား



ပွားသော

ယောဂီဆောင်ထံမှ

ပရလောကသားများ

စခန်းသို့ သွားရောက်တရားဝင်သော အချိန်များတွင်လည်း ထပ်မံဆုံတွေ့ပြန်သောကြောင့် ထိုပရလောကသားကို ကျွန်တော် သတိပြုမိသည်။

ထိုအကြောင်းကိုလည်း စိတ်ဝင်စားမိကာ အမှတ်တရဖြစ်ပြီး ယခု ဤစာမူကို ရေးသားလိုက်ပါသည်။

* * *

ယောဂီဆောင်ထံမှ ပရလောကသားအကြောင်းကို မရေးသားမီ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ကျွန်တော် ရေးသားခဲ့သော 'မေတ္တာသုတ်နှင့်

ကျွန်တော် ကိုယ်တွေ့ဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်များ' စာမူမှ အကြောင်းအရာအချို့ကို အနည်းငယ်မျှ ရေးသားဖော်ပြလိုပါသည်။

ထိုစာမူထဲတွင် ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း (၁)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌ ဝဝဇိင်ပိုင်နှင့် အသားဖြူဖြူ အရပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်တော်ကို စာရွက်တစ်ရွက် ကမ်းပေးသည်။

စာရွက်တွင် ဘာတွေ ရေးထားမှန်း မသိပါ။ အိပ်ရာမှနိုးချိန်တွင် မေ့သွား

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၁

ပါသည်။ စာရွက်အောက်ခြေ ဘယ်ဘက်ထောင့်၌ 'မေတ္တာတရားကို ပွားများအားထုတ်ပါ' ဟု ရေးထားပြီး ညာဘက်အောက်ခြေတွင် 'သည်းခံစိတ် ခန္တီစတရား ထားရှိပါ' ဟု ဆိုသော စာတန်းနှစ်ခုကိုသာ မှတ်မိသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် တစ်လခွဲကြာမျှ တရားဝင်ခဲ့ပြီး ကျန်းမာရေးမကောင်းသဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။ အိပ်မက်အကြောင်းကိုလည်း သာမန်မျှ ယူဆခဲ့သည်။

နောက်တစ်နှစ် ဝါတွင်းကာလ၌ အကြောင်းမတိုက်ဆိုင်သဖြင့် ထိုတရားစခန်းသို့ မသွားနိုင်ခဲ့ဘဲ အခြားတရားစခန်းတစ်ခုတွင် တရားအားထုတ်ခဲ့သည်။

ထိုတရားစခန်းတွင် တရားမဝင်လိုက်ရသဖြင့် ထိုတရားစခန်း ဧယာဂီဆောင်ထဲမှ အိပ်မက်အကြောင်းကိုလည်း သတိမရတော့ပေ။ လုံးဝမေ့လျော့နေခဲ့ပါသည်။

၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် မိုးဦးစောစော ကျခဲ့သည်။ မိုးဦးစောသဖြင့် ခြံထဲတွင် ဘာမှလုပ်စရာမရှိသေးဘဲ ကျွန်တော်အားလပ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်အားလပ်တုန်း ကုသိုလ်လည်းရအောင် ရည်ရွယ်၍ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ထိုတရားစခန်းသို့ ထပ်မံရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် စတင် တရားအားထုတ်သောရက်မှာ ကဆုန်လဆန်း (၁၃) ရက်၊ စနေနေ့ ဖြစ်သဖြင့် ဝါဝင်ဖို့ နှစ်လနီးပါးခန့် လိုသည်။

တရားစခန်းထဲတွင် အလွန်တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းပါသည်။ စည်းကမ်းကြီးသော တရားစခန်းလည်း ဖြစ်

သည်။ ပထမအကြိမ် ယခင်တမြန်နှစ် တရားဝင်စဉ်က အမျိုးသားယောဂီများ ကျွန်တော်အပါအဝင် လေးဦးသာရှိသည်။ ယခု အမျိုးသားယောဂီများ (၁၅)ဦး ရှိသည်။

ယောဂီအရေအတွက် များသလို တရားလာအားထုတ်သော သံဃာတော်တွေလည်း ပိုမိုများပြားလာပါသည်။

အမျိုးသားယောဂီဆောင်မှာ ယခင်အတိုင်း ဘားတိုက်အရှည်ပင်ဖြစ်သည်။ ဘားတိုက် အလယ်အူကြောင်းလမ်း၏ ဟိုဘက်ဒီဘက် ပျဉ်ခင်းနှစ်ဖက်လုံးတွင် ယောဂီများ မျှ၍နေထိုင်ကြသည်။

ဘားတိုက်တောင်ဘက် အဝင်တံခါးပေါက်ဝမှ မျှော်ကြည့်လျှင် ဟိုဘက်ကိုက်နှစ်ရာ အကွာအဝေးတွင် ဆောက်လုပ်ဆဲ သီလဝီသောနေသိမ်တော်ကြီးကို လှမ်းမြင်သည်။ လွန်ခဲ့သော (၃)နှစ်ခန့်မှ စတင်ဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ အတော်ပြီးစီးနေပါပြီ။

အချို့သံဃာများ ထိုသိမ်တော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်သည်။ သိမ်တော်ကြီးနှင့် ယောဂီဆောင်အကြားတွင်လည်း တစ်ပါးဆောင်တိုက်ကျောင်းအသစ် (၄,၅)ကျောင်း တိုးလာပြီး နောက်ထပ်ဆောက်လုပ်ဆဲ တစ်ပါးဆောင် တိုက်ကျောင်းများ သစ်သားကျောင်းများကိုလည်း တွေ့မြင်ရသည်။

တရားစခန်းအတွင်း သံဃာတော်များ၊ သီလရှင်များ၊ အမျိုးသမီးယောဂီဆောင် တစ်ပါးကျောင်း အများအပြား တိုးတက်လာသဖြင့် နှစ်ထောင်းအားရဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်မိပါသည်။

ယခင် တရားအားထုတ်စဉ် ဘားတိုက်တောင်ဘက် အရှေ့ပျဉ်ခင်းပေါ်

၌ နေရပြီး ယခု တရားဝင်ချိန်တွင် မြောက်ဘက်တံခါးပေါက် အနီး အနောက်ခြမ်း ပျဉ်ခင်းပေါ်တွင် နေရပါသည်။

နေထိုင်စားသောက်မှုမှာ လိုလေသေးမရှိအောင် အဆင်ပြေပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ကြပ်မတ်လမ်းညွှန်မှုနှင့် ယောဂီများ၏ စည်းကမ်းကောင်းမွန်မှု၊ ကြိုးစားအားထုတ်မှုကိုလည်း အလွန်အားရမိသည်။

တရားထိုင်ချိန်တိုင်း မပျက်မကွက် မှန်မှန်တရားထိုင်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာတော်ထံ၌ တိတိကျကျမှန်မှန် တရားလျှောက်ပြီး ဆရာတော်၏ ညွှန်ကြားသင်ပြပေးမှုကို ခံယူသောကြောင့် ယောဂီများ တရားတိုးတက်သည်။ အားကျဖွယ်ပင်။

ကျွန်တော် ထိုတရားစခန်းသို့ ရောက်ရှိပြီး နှစ်ပတ်အကြာ ကဆုန်လဆုတ် (၁၄)ရက် နံနက်ပိုင်း အိပ်ရာမှမုန်းမိ အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်ပါသည်။

အိပ်မက်ထဲတွင် ယခင် တမြန်နှစ် တရားလာဝင်စဉ်က အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့မြင်ခဲ့သော ဝဝဗိုင့်ဖိုင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့်အတူ အရပ်ပုပု အသက်ငယ်သူ တစ်ယောက်ကို တွေ့သည်။ ထိုသူမှာ အနည်းငယ်ပိန်ပြီး ဦးထုပ်ချွန်ချွန် တစ်လုံးကို ခေါင်းတွင် ဆောင်းထားပါသည်။

သူ့ကို ကျွန်တော် မသိပါ။ တစ်ခါမျှလည်း မတွေ့ဖူးဘူးပါ။ ဝဝဗိုင့်ဖိုင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ယခင် အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့ဖူးပြီး ယခု ထပ်မံမြင်မက်သောကြောင့် ကျွန်တော် အလွန်အံ့ဩမိပါသည်။ သူ့ကို ဘယ်သူမှန်း မသိသော်လည်း သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ

တန်ခိုးအရှိန်အဝါ ကြီးမားဟန်ရှိသည်။ နှစ်ဦးလုံး ဘားတိုက်တောင်ဘက်မှ အလယ်အူကြောင်းလမ်းအတိုင်း ခပ်မှန်မှန်လျှောက်လာပြီး ကျွန်တော် အိပ်ပျော်ရာ ခြေရင်းသို့ရောက်လျှင် နှစ်ဦးလုံး ရပ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်ကို သေချာကြည့်ပြီး...



'သူ့ရောက်တိုင်း ကျုပ်တို့ကို အပြုမေတ္တာ ပို့တယ်။ အပူအအေး ပေးပေးတယ်။ သူကုသိုလ်အပေါ် ကျုပ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာသာ၊ သာဓု သာဓု သာဓု အကြိမ်ကြိမ် မေ့နိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို လက္ခဏာကြည့်ပေးလိုက်ပါဦး။ ဒီတာပူ သူ တရားရနိုင်ဖို့ မရနိုင် အထူးရရှိက်ကြည့်ပေးပါ'

ဝဝစိုင့်စိုင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကပြောပြီး ကျွန်တော့်ကို ညင်ညင်သာသာ နှိုးပါသည်။ သူတို့လာစဉ်ကပင် ကြိုတင် သိမြင်ထားပြီး ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး မနိုးမီ အဆင်သင့်ထထိုင်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဦးထုပ်ချွန်ချွန်ပုဂ္ဂိုလ်က ကျွန်တော်၏ ဘယ်လက်ကိုဆွဲယူပြီး လက်ဖဝါးပြင်ကို ကြည့်ပါသည်။ ကျွန်တော့်အားလည်း လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်ရှိ အရေးအကြောင်းများကို ပြသသည်။

သူ ပြသသော လက္ခဏာလမ်းကြောင်းမှာ လက်ကောက်ဝတ်အထက် လက်ခုံပေါ်မှ လမ်းကြောင်းတစ်ခု၊ လက်ချောင်းများဘက်သို့ ဆင်းသော လက္ခဏာလမ်းကြောင်း ဖြစ်သည်။

လက္ခဏာ မကြည့်တတ်သော်လည်း ထိုလမ်းကြောင်းမှာ အောင်မြင်ရေး ထီးရိုးလမ်းကြောင်း ဖြစ်သည်ကို မိတ်ဆွေတချို့ ပြောထားဖူးသောကြောင့် မှတ်မိပါသည်။

ထိုထီးရိုးလမ်းကြောင်းသည် လက်

သန်းနှင့် လက်သူကြွယ် လက်ချောင်းနှစ်ခုအောက် အလယ်တည့်တည့် လက်ခုံပေါ်တွင် အဆုံးသတ်ပါသည်။

ထို အောင်မြင်ရေး ထီးရိုးလမ်းမျိုး ကျွန်တော် မတွေ့ဖူးဘူးပါ။ မူလကပင် ကျွန်တော့် လက်ဖဝါးပြင်၌ မပါရှိခဲ့ပါ။ ယခု အိပ်မက်ထဲတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပြုမှသာ တွေ့မြင်သဖြင့် အလွန်အံ့ဩမိသည်။

အောင်မြင်ရေး လမ်းကြောင်း၏ အဆုံး လက်ခုံပေါ်တွင် ရွှေဝါရောင် အလင်းရောင်တို့ တောက်လက်နေသော ဝလုံးကွင်းတစ်ခုကိုပါ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရသဖြင့် ပို၍ ထူးခြားနေပါသည်။ ကိုယ့်လက္ခဏာ ကိုယ်ကြည့်၍ ဟုတ်မှဟုတ်ပါလေစေဟု သံသယဖြစ်မိသည်။

ဦးထုပ်ချွန်ချွန်ပုဂ္ဂိုလ်က လက္ခဏာကို သေသေချာချာ ထောက်ပြရင်း...

'ဒါက အသက်ဘယ်လောက်အထိနေမယ်ဆိုတာ ပြတယ်။ ဒီလမ်းကြောင်းကို လူလက္ခဏာပညာရှင်တွေ ယထိုက်။ တို့က နှုတ်တွေပို့သော သူထိုက် ရွှေရောင်လုံးကွင်းက ဂျွီရေအိုင်ကွင်း ဖြစ်တယ်။ အဲဒါ ဒီတာဝယ်မှာပဲ ဖြစ်တယ်။ ဖိုလ်ဇာရီ ရဖိုသေချာတယ်'

ဟု ပြောဆိုရှင်းပြသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်အား တရားကို ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့၊ ဇွဲမလျှော့ဖို့၊ စိတ်ကို

တည်ငြိမ်အောင်၊ သမာဓိမြဲအောင် ဝီရိယရှိဖို့၊ သတိမြဲဖို့ ပြောဆိုမှာကြားပြီးနောက် မူလ သူတို့လာခဲ့ရာ ဘားတိုက် အလယ်အူကြောင်းလမ်းအတိုင်း နှစ်ဦးစလုံး ပြန်လှည့်ထွက်ခွာသွားကြသည်။

ယောဂီဆောင် ဘားတိုက်တောင်ဘက် တံခါးပေါက်သို့ မရောက်မီ ဒီဘက် (၆)ပေခန့်အကွာတွင် နှစ်ဦးစလုံး ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ထိုခဏ၌ နံနက် (၃)နာရီခွဲ တုံးခေါက်သံကြားသဖြင့် ကျွန်တော် အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးခဲ့ပါသည်။

* * *

ထိုအိပ်မက်ကို မြင်မက်ခဲ့ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း၌ တွေးစရာ၊ စဉ်းစားစရာတွေ များစွာရှိလာသည်။ ကျွန်တော်သည် ဗေဒင်လက္ခဏာကို လုံးဝမယုံကြည်ဘူးဟုလည်း မပြောလိုပါ။ အလွန်အလွန် တစ်ဖက်သတ်ကြီးလည်း ယုံကြည်စိတ်မထားပါ။ အိပ်မက်ကိုလည်း သွေးလေချောက်ချား၍ အစွဲအလမ်းများ၍ မက်သည်ဟု သဘောပိုက်ပြီး အမှတ်မထားခဲ့ပါ။

သို့သော် ယခု ထိုအိပ်မက်ကို ဂရုပြုမိပါသည်။ အိပ်မက်ထဲမှ ဝဝစိုင့်စိုင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကိုလည်း တလေးတစားရှိမိသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ကျော်ခန့် ယခု တရားစခန်း၌ပင် ပထမအကြိမ် သူ့ကို အိပ်မက်ထဲ၌ တွေ့စဉ်က သတိမထားမိခဲ့သော်လည်း ယခုတော့ သူ့ကို ကျွန်တော် သတိပြုမိပါသည်။

ဟိုတုန်းကပင် ကျွန်တော်က ဘုရားဟော မေတ္တာသုတ်နှင့် မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာပို့နည်းကို နေ့စဉ်

နံနက် တစ်ကြိမ်၊ ညအိပ်ခါနီး တစ်ကြိမ် အမြဲရွတ်ဆိုသည်။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ရှိ နတ်ဒေဝတာအပေါင်းနှင့် သတ္တဝါ အားလုံးတို့ကို မေတ္တာပေးပို့ဖြန့်ဝေခဲ့ သည်။

ယခုလည်း ရောက်ရှိသော နေ့မှ စ၍ မပျက်မကွက် နံနက် တစ်ကြိမ်၊ ညဦးပိုင်း တစ်ကြိမ် ဘုရားဟော မေတ္တသုတ်နှင့် မင်းကွန်းဆရာတော် ကြီး၏ မေတ္တာပို့နည်းကို ရွတ်ဆို၍ မေတ္တာပို့ရာ၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် နတ် အပေါင်းတို့လည်း ရရှိကြလျှင် ဖြစ်ပေ လိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ယခု ထပ်မံအိပ်မက်ပေး တာလား။ ဟိုတုန်းက အကြောင်းကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ရှိနေသော ကြောင့် ယခု အိပ်မက်ဖြင့် ထပ်မံ အသိပေးတာလားဟု တွေးမိပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ဘယ်သူမှန်း မသိ သော်လည်း ယောဂီဆောင် ဘားတိုက် အတွင်း၌သာ နေရသည်ဟု ထင်စရာ ရှိပါသည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် သူတို့နှစ် ဦးလုံး ကျွန်တော်မျက်စိရှေ့တွင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်မှာ ဘားတိုက် တောင်ဘက် အဝင်တံခါးပေါက် မရောက်မီ (၆)ပေခန့်အကွာ ဒီဘက် ပျဉ်ခင်းပေါ်မှာ ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့ နေသည်မှာ ထိုပျဉ်ခင်းနေရာပဲ ဖြစ်လိမ့် မည်ဟု ခန့်မှန်းမိပါသည်။

ဘားတိုက်၏ ထိုမှာဘက်ထိပ် တောင်ဘက် အဝင်တံခါးပေါက်ဘေး တွင် ယောဂီ ဦးကျော်စိုး အိပ်ပါသည်။ ဦးကျော်စိုးမှာ တရားစခန်းသို့ လပေါင်း အတော်ကြာကပင် ရောက်ရှိနေခဲ့ပါ သည်။ တရားစခန်း၌ တရားအားထုတ် ရင်း တစ်ဖက်မှ ကျောင်းဝေယျာဝစ္စ များကိုလည်း မပြတ်လုပ်ကိုင်ပါသည်။



ဦးကျော်စိုးကား အရပ်အလွန်မြင့် ပါသည်။ ယောဂီဆောင်အတွင်း အလယ်အူကြောင်းလမ်းဘက်သို့ ခြေ ထောက်ထားပြီး အိပ်လျှင် ပျဉ်ခင်း မဆုံပါ။

ထို့ကြောင့် ဘားတိုက်ပျဉ်ခင်းကို အလျားလိုက် ကျောခင်းအိပ်ရသည်။ တံခါးပေါက်ဘက်သို့ ဦးခေါင်းထားပြီး ဒီဘက်အတွင်း၌ ခြေထောက်ထားအိပ် သည်။

ဦးကျော်စိုး ခြေရင်းထားရာဘက် တွင် မည်သူမျှ မအိပ်ကြပါ။ ထိုနေရာ တွင် ယောဂီတစ်ဦးစာ နေရာလွတ် နေပါသည်။ ကျွန်တော်ရောက်စ ထို လွတ်သောနေရာ၌ အိပ်ရန်ပြုသော် လည်း အဆောင်မှူးက ဒီဘက် ယခု နေရာတွင် နေရာချပေးသဖြင့် ထိုနေရာ မှာ သွားမအိပ်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

ထိုအိပ်မက်ကို မြင်မက်ပြီး နောက် (၃)ရက်ခန့်အကြာတွင် မျက်စိဝေဒနာ အခြေအနေ အလွန်ဆိုးရွားလာသဖြင့် ဆရာတော်ကို သတင်းပို့ပြီး ထိုတရား စခန်းမှ အမြန်ဆုံးပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့

သည်။ မျက်စိဝေဒနာကြောင့် နောက်ပိုင်း တွင် ထိုအိပ်မက်အကြောင်းကို ဆက် မတွေးနိုင်ခဲ့ပါ။ လောလောလတ်လတ် ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရသော မျက်စိဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းဖို့ကိုသာလျှင် အထူးဂရုစိုက်နေရသည်။

* * *

မော်လမြိုင်မြို့ထဲရှိ မျက်စိအထူးကု ဆရာဝန်မကြီးထံ၌ မျက်စိကို ပြသခဲ့ပြီး နောက် ညာဘက်မျက်စိကို လုံ့ဆ ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ မျက်စိတစ်ဖက် အဆုံးခံလိုက်ရသော်လည်း ဝမ်းမနည်း မိပါ။ တရားဖြင့် ဖြေသိမ့်ပါသည်။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားများ၍ ဖြစ် ပျက်သဘော၊ သင်္ခါရသဘောကို ခန္ဓာ ထဲမှာ ရှာမိသည်။

ခန္ဓာရထားသမျှ အမြဲဖောက်ပြန် သည်။ ခန္ဓာမရှိမှ ငြိမ်းအေးမည်။ သေခါနီး ဝေဒနာခံစားချိန်တွင် သတိ မြဲဖို့ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့် ရှုမှတ်နိုင်ဖို့ လိုရင်းဖြစ်သည်။

တရားစခန်းသို့ သွားမှသာလျှင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် တရားအားထုတ် နိုင်မည်။ တရားသိမြင်မည်။ တရား စခန်းတုန်းက အိပ်မက်ထဲ၌ ဒီဘဝမှာ ပင် မက်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ရဖို့ သေချာ သည်ဟု ပြောသွားသည်ကလည်း တရားစခန်းသို့ ထပ်မံသွားရောက်ဖို့ အားတက်စေခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြင့် တော်သလင်းလဆန်း (၁၀)ရက်နေ့တွင် ထပ်မံ တရားဝင်ခဲ့ သည်။ သီတင်းမကျွတ်သေးသော ကြောင့် တရားအားထုတ်ရန် အငြိန် ငွေသေးသည်။ ရသမျှအချိန်ကလေး အတွင်း ကုသိုလ်ယူမည်။

ယခု တရားပြန်ဝင်ချိန်၌ ကျွန်တော်

နှင့် လွန်ခဲ့သော (၃,၄)နှစ်ခန့်က မော်လမြိုင် ဖားအောက်တောရ တရားစခန်းတွင် အတူတရားဝင်ခဲ့ကြသော ယောဂီ ဦးကျော်တင့်၊ ယောဂီ ဦးအုန်းစိန်တို့နှင့် ပြန်ဆုံသည်။

ထိုစဉ်တုန်းက တရားဆွေးနွေးဖော် ယောဂီများဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ထက် တရားအတွေ့အကြုံ မြင့်မားသူများ ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်တင့်မှာ မော်လမြိုင် ဖားအောက်တောရတွင် စတုတ္ထဈာန် အထိ တရားတက်ပြီးသူ ဖြစ်သည်။

ယခု တရားအားထုတ်ရသည်မှာ အေးအေးဆေးဆေး ရှိသည်။ မျက်စိဝေဒနာ မရှိတော့၍ မျက်စဉ်းဆေးလည်း မဆောင်ရပါ။ မျက်စိဆေးသောက်ဖို့၊ စားဖို့လည်း မလိုအပ်တော့ပါ။ မကောင်းသော မျက်စိကို လုံးဝထုတ်ပစ်လိုက်ပြီမို့ မျက်စိဒုက္ခပေးစရာလည်း မရှိတော့ပါ။

ကျန်သော မျက်စိတစ်ဖက်ကိုသာ ထပ်မံဖြစ်အောင်၊ ဒုက္ခပေးအောင် ဂရုစိုက်ရသည်။ ကိုယ့်ကျန်းမာရေးကိုယ်ဂရုစိုက်ရသည်။

ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ရင်း တရားကို မလစ်ဟင်းအောင် ရှုမှတ်သည်။ နှာသီးဖျားမှာ သတိကပ်လျက် ဝင်လေ ထွက်လေကို မပြတ်ရှုမှတ်သည့် အတွက် ပရိကမ္မနိမိတ်၊ ဥဂ္ဂဟနိမိတ် အလင်းများ ရရှိသည်။ သမာဓိတက်သည်။

တစ်နေ့ နေ့ဆွမ်းစားပြီးချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့သည် သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၄)ရက်ဖြစ်သည်။ ဆွမ်းစားပြီး၍ နားနားနေနေ တစ်ရေးတစ်မော အိပ်ခွင့်ရသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အိပ်ရာပေါ်တွင် ခဏမေးလိုက်သည်။ တချို့ယောဂီများလည်း အိပ်နေကြပြီ။



တစ်ယောက်တလေက ရေသွားချိုးနေကြသည်။

ကျွန်တော်အိပ်ရာမှ ကြည့်လျှင် ဘားတိုက်၏တောင်ဘက် အပြင်တွင် အချို့သံဃာတော်များ ရေချိုးအုတ်ကန်မှ သူတို့၏ တစ်ပါးကျောင်းဘက်သို့ ပြန်သွားသည်ကို မြင်တွေ့နေသည်။

ယောဂီတချို့ သိမ်တော်ကြီးဆောက်လုပ်သည့်ဘက်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက်သွားသည်ကို လှမ်းမြင်သည်။ ယောဂီဆောင်ထဲတွင် အိပ်ပျော်နေသူများသာရှိပြီး လူသူကင်းရှင်းနေပါသည်။

ကျွန်တော်က အိပ်ရာပေါ်တွင် အတော်ကြာမျှ မှေးသော်လည်း အိပ်မပျော်သဖြင့် ထထိုင်ပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးစိပ်နေလိုက်သည်။ အားလပ်ချိန် ရသမျှလေးကို ပုတီးစိပ်၍ ကုသိုလ်ယူပါသည်။

ထိုအခိုက် ကျွန်တော်မျက်စိကပင် အမြင်များသည်လား၊ စိတ်ကထင်သည်လား မခွဲခြားနိုင်ဘဲ လူတစ်ယောက်ကို ဘားတိုက်အတွင်း ဦးကျော်စိုးအိပ်ရာ၏ ဒီဘက်မှာ မြင်တွေ့သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် နှစ်ကြိမ်ခန့် မြင်မက်ခဲ့ဖူးသော ဝဝဖိုင်ဖိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်

နေသည်။

မထင်မှတ်ဘဲ ထင်ထင်ရှားရှားကြီးတွေ့မြင်သောကြောင့် အလွန်အံ့ဩမိသည်။ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းမှတ်မိပါသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်၊နှစ်ကျော်ခန့်က အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်တော်ကို စာရွက်တစ်ရွက် ကမ်းပေးခဲ့သူ၊ ဒုတိယအကြိမ် ဝါဆိုမတိုင်မီ အိပ်မက်ထဲ၌ လက္ခဏာကြည့်ပေးသော ဦးထုပ်ချွန်ချွန် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခေါ်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် မမေ့ပါ။ ဒုတိယအကြိမ် အိပ်မက် မက်ပြီးကတည်းက သူ့ကို အမှတ်ထင်ထင် ရှိခဲ့ပါသည်။ မည်သူမှန်း မသိသော်လည်း ယောဂီဆောင်ထဲ၌နေသော ပရလောကသားဟု ထင်ပါသည်။

နေ့လယ်ပိုင်း ယောဂီဆောင်ထဲ၌ လူသူကင်းရှင်းချိန် ဖြစ်သည်။ မယုံကြည်နိုင်ဖွယ်ရာ အလွန်ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်သောကြောင့် သူ့ကို ငေးမောကြည့်မိသည်။

ကျွန်တော် ကြည့်နေဆဲ၌ပင် သူ့ပုံသဏ္ဍာန် တဖြည်းဖြည်း မှုန်ဝါးသွားသည်။ မီးခိုးလုံးလိုလို၊ မြူနှင်းငွေ့လိုလိုဖြစ်ပြီး ထိုနေရာ ခေါင်းရင်းပြတင်းပေါက်မှ ထွက်သွားသည်။

ခဏလေးမျှသာ တွေ့မြင်ပြီး ချက်ချင်း ပြန်လည်ပျောက်ကွယ်သွားသောကြောင့် ကိုယ့်ဘာသာ ဝေဝေဝေဖြစ်မိသည်။ မြင်တွေ့ခဲ့သည်ကိုပင် ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေစဟု သံသယဝင်မိသည်။

* * *
အထက်ဖော်ပြပါ ဖြစ်ရပ်များ ကြည့်တွေ့ပြီး နောက် (၃,၄)ရက်ခန့်ကြာညနေပိုင်း (၄)နာရီမှ (၆)နာရီအထိ

တရားနားချိန်တွင် ယောဂီ ဦးကျော် တင့်နှင့် ကျွန်တော် တရားစခန်း အတွင်း အညောင်းပြေ ဟိုဟိုဒီဒီ လမ်းလျှောက်သည်။

လမ်းလျှောက်ရင်း ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်း စကားပြောဆိုရင်းမှ ယောဂီဆောင်အတွင်း၌ ကျွန်တော် မြင်မက်ခဲ့သော အိပ်မက်များ အကြောင်း၊ ဟိုတစ်နေ့ နေ့လယ်ပိုင်း က တွေ့ခဲ့သော ဝဝစိုင့်စိုင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အကြောင်းကို လွန်ခဲ့သော နှစ်၊နှစ် ကျော်ကစပြီး ယခု နောက်ဆုံးတရား လာအားထုတ်ချိန်အထိ မြင်တွေ့ခဲ့ပုံ အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။

ကျွန်တော်အနေနှင့် ထိုအိပ်မက် များနှင့် မြင်တွေ့ခဲ့သော အကြောင်းများ တကယ်ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် ဦးကျော်တင့် အမြင်ကို သိလိုသည်။ ကျွန်တော် ပြောပြလိုက်သဖြင့် ဦးကျော်တင့်လည်း အလွန်အံ့ဩသွားပြီး...

‘မင်း မြင်တွေ့တာတွေ အကုန်လုံး အမှန်ချည်းပဲကွ။ ဘာလို့ဆိုတော့ အဲဒီ မှာ ဦးကျော်စိုးကိုယ်တိုင် ညအိပ်တုန်း ခြေထောက်ကို လာဆွဲခံရလို့ပဲ။

လေးကြိမ်တောင် သူ့ခြေထောက် ကို လာဆွဲတာ၊ ပထမအကြိမ်က သူ အိပ်ပျော်နေတုန်းဖြစ်ပြီး နောက် သုံး ကြိမ်လာဆွဲတာ သူနိုးနေပြီး အိပ်ရာ ပေါ်မှာ မေးနေခိုက် လာဆွဲတာဖြစ် တယ်။

ဦးကျော်စိုးပြောတာ မနှစ်က မွှောရုံ မှာ လမ်းလျှောက် တရားမှတ်ရင်း ကွယ်လွန်သွားတဲ့ ယောဂီတစ်ယောက် မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်ပြီး သူ့ခြေထောက် ကို လာဆွဲတယ်လို့ပဲ ထင်တာ။

နောက် အဲဒီယောဂီ ကွယ်လွန်ပြီး မကြာခင် တရားလာဝင်တဲ့ ယောဂီ



တစ်ယောက်လဲ အခြောက်လှန့်ခံရ လို့ ဆိုလားပဲ။ လန့်ဖျပ်ပြီး နောက် တစ်နေ့ တရားစခန်းက ပြန်ထွက်သွား တယ်။

အခု မင်းပြောပုံအတိုင်းဆိုရင် အဲဒီ ကိစ္စ ကွယ်လွန်တဲ့ယောဂီနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်ဘဲ ယောဂီဆောင်ထဲမှာ အရင်ကရှိနေတဲ့ ပရလောကသားတစ် ဦးက ကျော်စိုးခြေထောက်ကို လာဆွဲ တာ၊ ခြောက်လှန့်တာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်’

‘အခြောက်လှန့်ခံရတဲ့ ယောဂီက ဘယ်နေရာမှာ အိပ်လို့ အခြောက်လှန့် ခံရတာလဲ’

‘အင်း သူက ဦးကျော်စိုးအနားမှာ အိပ်တာ၊ ဦးကျော်စိုးက အရပ်မြင့်လွန်း တော့ မင်းမြင်တဲ့အတိုင်း ပျဉ်ခင်းပေါ် မှာ ပြတင်းပေါက်ဘက် ခေါင်းထားပြီး အိပ်လို့မရဘူး။ ဘားတိုက်ထဲမှာ အလျားလိုက် အိပ်တာဆိုတော့ အဲဒါ အခြောက်လှန့်ခံရတဲ့ ယောဂီက သူ့ခြေ ထောက်အောက်မှာ အိပ်သလိုဖြစ်နေ တာ’

‘ဟုတ်ပြီ အခုမှ ရှင်းတော့တယ်။ ဟိုနေ့က နေ့ခင်းကြီး ကျွန်တော် တွေ့တာလဲ အဲဒီ ယောဂီအိပ်တဲ့ နေရာမှာပဲ တွေ့တာဆိုတော့ အဲဒီ နေရာဟာ ပရလောကသားရဲ့ နေရာပဲ

ဖြစ်လိမ့်မယ်။

သူ့နေရာ ပျဉ်ခင်းပေါ်မှာ ဟိုဆောင် အိပ်တာမကြိုက်လို့ ခြောက်လှန့်တာ ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ နောက် ဦးကျော်စိုး ကလဲ သူ့ဘက်ကို ခြေထောက်ထား ပြီးအိပ်တော့ ပရလောကသားက သူ့ကို အဲဒီလိုမအိပ်ဖို့ သတိပေး အနေနဲ့ ခြေထောက်ကို ဆွဲတာဖြစ် လိမ့်မယ်’

‘မင်းပြောတာ သဘာဝကျပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်း ဦးကျော်စိုးကိုယ် ကိုယ် ပြောပြမှ ဖြစ်မယ်။ သူ နေရာပြောင်း အိပ်ဖို့ လိုအပ်ရင် ပြောင်းအိပ်နိုင်တယ် ပေါ့’

‘အဲဒီ ပရလောကသားက ဘာလို့ဖြစ်ပြီး ယောဂီဆောင် အခင်းပေါ်ကို ရောက်တာလဲ’

ကျွန်တော်က မရှင်း၍ မေးလိုက်ရင် ဦးကျော်တင့်က...

‘ဒီဘားတိုက် စ၊ ဆောက်တုန်းခင်းတဲ့ပျဉ်ပေါ်မှာ စွဲပြီးပါလာတာဖြစ် မယ်။ ဒီပျဉ်ချပ်ခွဲဖို့ ဟိုမူလအစသစ်က စတင်တဲ့အချိန်မှာ အဲဒီသစ်ပင်မှာ စွဲ ဂိုနေတဲ့ ပရလောကသားတစ်ဦး နောက်ဆုံး ဒီပျဉ်ချပ်နဲ့ ကပ်ပါလာ ပျဉ်ချပ်ကို ခင်းတဲ့နေရာမှာပဲ သူ့ခြေ နေခဲ့တာဖြစ်မယ်’

‘ဒါဖြင့် ကျွန်တော် ဟိုနေ့က တွေ့ ခဲ့တာ အဲဒီ ပျဉ်ချပ်ထဲက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး နိုင်တာပေါ့နော်’

‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒီပေပယ် မင်းဆွေ အချိန်မှာ သူ ကျွတ်လွတ်သွားပြီလား။ အဲဒီအထွေထွေလို ပြုစုပေးပေးလိုက် ပြုစုပေးပေးလိုက် ထွက်သွားတယ်ဆို စောက မင်းပြောတယ်ပဟုန်းလား။ အဲဒါ သူ ကျွတ်လွတ်သွားပြီ ဒီဘာထဲ ထဲမှာ မနေတာသူလို့ မင်းကို ကိုယ်

ပြုပြီး နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားတာလဲကွဲ
'ဪ' ဒီလိုလား'
'မယုရင် မင်း သတိထားစောင့်
ကြည့်၊ နောက်ပိုင်းဆိုရင် ဦးကျော်စိုး
တို့လဲ ခြေထောက် လာမဆွဲတော့ဘူး။
သူမရှိရင် ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ မခြောက်
ဆုန်တော့ဘူး'
ဦးကျော်တင့်က ကျွန်တော်ကို
အကျိုးအကြောင်း အကုန်ရှင်းပြသည်။
သူနှင့် ကျွန်တော်သည် တရားစခန်း
အဝင်မခံဦးအထိ လမ်းလျှောက်ပြီးမှ
တရားစခန်းဝင်းထဲသို့ ပြန်လှည့်
လျှောက်လာပါသည်။
အညောင်းပြေကြပြီမို့ ယောဂီ
ဆောင်ထဲသို့ ပြန်ဝင်သည်။ ဦးကျော်
ဆင့်က သူ့အိပ်ရာပေါ်တွင် ဆက်လက်
ဆရာမုတ်သည်။ ကျွန်တော်လည်း
အိပ်ရာပေါ်တွင် လဲလျောင်းအနား
ချရင်း ယောဂီဆောင်ထဲမှ ပရ
ဆာကသားအကြောင်းကို ဆက်လက်
ဦးစားနေမိသည်။

ယောဂီဆောင်ထဲမှ ပရလောက
သားအကြောင်း ပြီးဆုံးခဲ့ပါပြီ။ နောက်
ပိုင်းအခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရမည်။
ထိုအကြောင်း ဦးကျော်တင့် တစ်ဦး
တည်းကိုသာ အသိပေးထားပြီး အခြား
မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပြခဲ့ပါ။
ထိုရက်များအတွင်း တရားစခန်းသို့
အမျိုးသားယောဂီတစ်ဦး ထပ်မံရောက်
ရှိလာသည်။ ထိုယောဂီအသစ်ကို
ဦးကျော်စိုးအိပ်ရာ၏ အတွင်းဘက်တွင်
နေရာချထားပေးသည်။
ထိုယောဂီအသစ် အိပ်သောနေရာ
မှာ ဝဝဗိုင့်ပိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ကျွန်တော်
နောက်ဆုံးမြင်တွေ့ခဲ့သော နေရာ၊
မနှစ်က ယောဂီတစ်ဦး အခြောက်
အလှန့်ခံရသောနေရာ ဖြစ်သည်။
ယခု ထိုနေရာတွင် ယောဂီအသစ်
နေသောအခါ ဘာမှမဖြစ်ပါ။ အနှောင့်
အယှက် အခြောက်အလှန့်လည်း
မခံရပါ။ အေးအေးဆေးဆေး ဖြစ်
သည်။

တရားစခန်း၌ ကျွန်တော် နောက်
ထပ်တစ်လအထိ ဆက်လက်တရား
အားထုတ်ပြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ချိန်
တိုင်အောင် ဦးကျော်စိုးကို ညအိပ်ချိန်
ခြေထောက်လာဆွဲသည်ဟု မကြားသိ
တော့သဖြင့် ထိုနေရာ ပျဉ်ခင်းပေါ်၌
ပရလောကသား မရှိတော့ဟု ထင်ပါ
သည်။
ကျွန်တော် မြင်တွေ့ခဲ့သော မီးခိုးလုံး
လိုလို၊ မြူနင်းငွေ့လိုလိုဖြစ်ပြီး ထွက်
သွားသည်က ဦးကျော်တင့် ပြောသလို
တကယ်ပဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ကျွတ်လွတ်
၍ နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားသည်လား
ဉာဏ်မခံသဖြင့် ထိုမျှသာ တွေးထင်ရ
ပါတော့သည်တကား။

သုခီဟောတု၊ ဒုက္ခာမုစ္ဆတု
ချမ်းသာ

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ စမ်းတောရွာသို့
ရောက်ရှိစဉ်က ကျေးရွာ နွားဆေး
သမား ဦးဆိုင် ဆိုသူနှင့် တွေ့ရပါ
သည်။ ယင်းထံမှ ကျွဲ၊ နွား ဆေးနည်း
များစွာ ရရှိ မှတ်သားခဲ့ရပြီး နွေရာသီ
တွင် ဖြစ်တတ်သော နွားများ
ဝမ်းချုပ်၊ ဆီးချုပ်နှင့် ပတ်သက်သော
ဆေးနည်းကို တင်ပြအပ်ပါသည်။
'အခုလို နွေရာသီမှာ နွားတွေ
ဝမ်းချုပ်၊ ဆီးချုပ် အဖြစ်များတတ်ပါ
တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် မြက်တွေ
က ခြောက်ကုန်ပြီ၊ ပြောင်းခိုနဲ့၊ ကောက်
နဲ့၊ ပဲမော်တွေမှာလဲ ရေဓာတ် ခန်း
ခြောက်ပြီး မာနေပါပြီ။
အဲဒါကို စားရတဲ့အပြင် ရေတွေက
လဲ ခန်းခြောက်စပြုပြီး ရေပူ၊ ရေအေး
မမျှမတ သောက်မိတဲ့အခါ သောက်မိ
ကြပါတယ်။
အစာရေစာ မမှန်တဲ့ အချိန်ပေါ့ဗျာ။
ဓာတ်ခန်းနေတဲ့ အစာမာတွေနဲ့ ရေပူ

နွားများ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ် ဖြစ်သော်

တွေ သောက်ရတော့ ဝမ်း၊ ဆီး မမှန်
နိုင်တော့ဘူး။ အဆင်မသင့်တဲ့ နွားတွေ
မှာ ဝမ်းပိုက်တွေ ပြည့်တင်း ဖောင်း
ကာပြီး ခါးပိုင်းကုန်းကုန်းနီနီဆီးချုပ်၊
ဝမ်းချုပ် ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်တော့တာ
ပဲ။ သခင်ဖြစ်သူက မသိဘဲ သုံး၊ လေး
ရက်ထိ ဆီး၊ ဝမ်းချုပ်ရင် အဲဒီနွား
ပျက်စီးတတ်ပါတယ်ဗျာ။
အချိန်မီ နွားမှာ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်
ဖြစ်နေတာသိရင်လဲ ကုသရ လွယ်ကူ
ပါတယ်။
ကျွဲဘောက်ပင်လို့ ခေါ်တဲ့ ဝါဖြူကြီးပင်က
အပြင်အစို တစ်ထွာလောက်တူးယူ ဆက်

မနွယ်အစို တစ်ထွာလောက်နဲ့ နှပ်နှပ်စဉ်းပြီး
ညက်အောင် ထောင်းရမယ်။ ပီးရီရောင်
သုံးဆား လက်ဖက်စား၊ တစ်ဝွန်းထည့် ရေနဲ့
ပျစ်ပျစ်ဖျော်ပြီး တိုက်ကျွေးပေးလိုက်ပါ။
တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီအတွင်း ဆီး၊ ဝမ်း
လိုက်လာပါမယ်။ ယာဂုကျဲကျဲ၊
နမ်းပတ်ရည်ကျဲကျဲနဲ့ အစာနုကျွေး
ပေးပါ။ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်လောက်
ဂရုတစိုက် ကုသလိုက်ရင် ဆီးချုပ်၊
ဝမ်းချုပ် ပျောက်သွားတာပါပဲ'
စမ်းတောရွာမှ လက်တွေ့ နွားများ
ကို ဇီဝိတဒါန အခမဲ့ ကူညီ ဆေးကုပေး
နေသော မြန်မာ့ရိုးရာ နွားဆေးသမား
ဦးဆိုင် ပြောပြသမျှ မှတ်တမ်းတင်
ဖော်ပြ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။
တိုးတက် ကြိုးပွားကြပါစေ
နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်



မြေအန္တရာယ်ကင်းစေသော

တပည့်

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်သည် တိုင်းရင်းဆေးပညာ၊ မြေပညာတို့ဖြင့် အသက်မွေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ဖခင် ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက် ဖခင်ရေးမှတ်ထားသော ဆေးနည်းများ၊ အစီအရင်များထဲမှ မြေအန္တရာယ်ကင်းစေသော စပ စီရင်ပုံကို အသုံးလိုသူများ သိရှိစေရန် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

စမီရင်ပုံ အဆင့်ဆင့်မှာ

နတ်တော်လပြည့်နေ့ နံနက် (၉း၄၅)မိနစ်အချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းများ ကပ်လှူပြီး ကိုးပါးသီလခံယူဆောက်တည်ပါ။

သီလ ခံယူဆောက်တည်ပြီးနောက် ဘိုးတော်သိကြားမင်း၊ နတ်မင်းကြီး (၄)ပါး၊ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပင့်ဖိတ်ပါ။

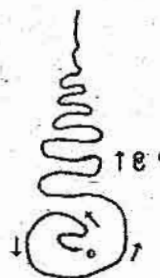
ပင့်ဖိတ်ပြီးနောက် မေတ္တာသုတ်ကို (၉)ခေါက်၊ ခန္ဓသုတ်ကို (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။ မြေများကို အထူးမေတ္တာပို့ပါ။ ပြုသမျှကုသိုလ်အဖို့ကို အမျှဝေပါ။

ပြီးနောက် ကြေးပြား(သို့မဟုတ်) ငွေပြားကို သန့်ရှင်းသော ခုံပေါ်တွင် တင်၍ စမကို ရေးဆွဲပါ။ စမကို ရေးဆွဲရင်း ပါးစပ်မှ သမ္ဗုဒ္ဓေါ့ဂါထာကို ရွတ်နေပါ။ ရေးဆွဲပြီးပါက သမ္ဗုဒ္ဓေါ့ဂါထာကို ထပ်မံ၍ (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပြီး သိဒ္ဓိတင်ပါ။ သိဒ္ဓိတင်ပြီးနောက်

ဆောင်လိုရပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အထူးသတိချပ်ရန်မှာ စမကို ဆောင်သောသူသည် နွားသား၊ ကျွဲသား၊ မြေသားတို့ကို ရှောင်ရပါမည်။ ငါးပါးသီလကို အထူးလိုခြုံအောင် စောင့်ထိန်းရပါမည်။ ငါးပါးသီလ မလိုက မည်သည့်အဆောင်မှ အကျိုးမပေးနိုင်ပါ။

စမကို (၄)ချပ်ရေးဆွဲပြီး အိမ်တိုင်ထောင့်(၄)ထောင့်တွင် ကပ်ထားပါက အဆိပ်ရှိသောသတ္တဝါများ မဝင်ရောက်၊ မနှောင့်ယှက်နိုင်ဟု ဖခင်၏ မှတ်စဉ် ရေးသားထားပါသည်။



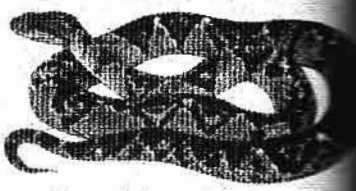
စမရေးဆွဲပုံ အစီအစဉ်

၁။ ပုံတွင်ပြထားသည့် အတိုင်း "စ" ပြထားသောနေရာမှ ပုံပါမြား အတိုင်း ရေးဆွဲပြီး "ဆုံး" ပြထားသောနေရာတွင် ဆုံးပါ။

၂။ စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝကို အစီအစဉ် အတိုင်း ရေးသွင်းပါ။

၃။ ထို့နောက် က၊ ဃ၊ ဏ၊ ဠ ကို ပုံပါ အစီအစဉ်အတိုင်း ရေးဆွဲပါ။

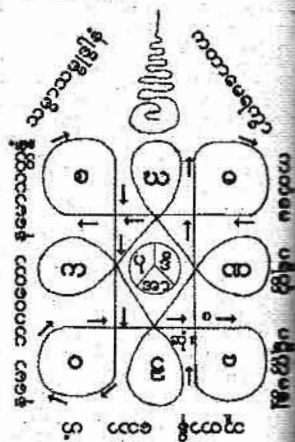
၄။ အလယ်(၃)ကွက်တွင် ပု၊ ဒိ၊ အာ



ကို ထည့်ပါ။
၅။ ထို့နောက် "နမော ဘဂဝထော နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓိံ ကတာ မေရက္ခာ ကတံမေ ပဋိပဋိက္ကမန္တု ဘူတာနိသော ဟံ" ဟု ပတ်ပါ။

၆။ ပြီးက နဝင်းအညွန့်တင်ပါ။ ရေးဆွဲနည်းမှာ...

မြေအန္တရာယ်ကင်းစေပုံ



[ကွယ်လွန်သူ ဖခင်ကြီးမြေအန္တရာယ်ကင်းစေပုံ သတိရအောက်မေ့လျက်...]

မောင်အောင်ကျော် (အိမ်ပုံ)

စားပွဲနတ်

ထိဟိုး



၁၉၅၂

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း အတန်ကြာ (၁၉၅၂ ခုနှစ်ခန့်က) ဖြစ်ပါသည်။ ည နောက် ပျင်းပျင်းရှိကြသည်နှင့် အဆောင်နေသူငယ်ချင်းများ စုကာ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းစိုင်းဖွဲ့၍ ရောက် တတ်ရာရာတွေ ပြောနေကြ၏။ ဤသို့ ပြောနေကြရင်းက ဝိညာဉ်များကို ခေါ် သောအကြောင်းများဘက်သို့ ရောက်

သွားကြပြန်ပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် နတ်ပူးပုံ အမျိုးမျိုး ဖျာလိပ်နတ် စသည်တို့ဆီသို့ ရောက် သွားကြပြန်လေ၏။ ဤတွင် မောင် သောင်း ဆိုသူက 'မင်းတို့ စားပွဲနတ် ဆိုတာ ကြားဖူးကြလား' ဟု ဝင်ပြော လေတော့၏။ ဒီကောင်မှာ မိတီလာသားဖြစ်ပြီး

အလွန် စကားနည်းလှသလို ပြောလိုက် လျှင်လည်း ဝိသာလေးဘေးပစ် ပြော တတ်ပါသည်။ ပြီးဖြစ်၍ ပြောတတ်သူ လည်းမဟုတ်။ ယခုလည်း သူပြော သည့် စားပွဲနတ်ဆိုသည်ကို ကျွန်တော် တို့ကြားပင် မကြားဖူးကြ။ မသေချာဘဲ နှင့်လည်း ပြောမည်ကောင် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကပင်...

www.burmeseclassic.com



'ဟော့ကောင် မောင်သောင်း ပေါက်ကရေတွေ လာပြောပနေနဲ့၊ စားပွဲနတ်ဆိုတာ ရှိရောရှိ လို့လား?'

ဟု ပြန်မေးလိုက်ပါသည်။
မောင်သောင်းက...

'ဟာ ရှိလိုက်တာမှ ရှိ ရှိ ရှိနဲ့တောင် မည်နေသေးဟေ့။
မင်းတို့ ကြည့်ချင်လို့လား
ခု ချက်ချင်းတောင်
ခေါ်ပြလို့ ရသေးတယ်'

ဟု ပြောလေတော့ရာ အားလုံး သဘောတူစွာပင် စားပွဲနတ်ကို ခေါ်ပြ ရန် သူ့အား ဝိုင်းပြောကြလေတော့၏။

မောင်သောင်းကား လူပြောမသန် လူသန်မပြောသမားပေတည်း။ စားပွဲ နတ်၏ သမိုင်းကြောင်းကို သူမသိ ကြောင်း၊ အားလုံး ကြည့်ချင်ရင်တော့ ပြနိုင်ကြောင်း ပြောပြီး အဆောင်တွင်း မှ ခုံဖိနပ်တစ်ရန်ကို သွားယူကာ ကျွန် တော်တို့ ဝိုင်းဖွဲ့ ထိုင်နေကြသော စားပွဲ ၏ ထောင့်ဖြတ်ခြေထောက်နှစ်ချောင်း အောက်တွင် ခုလိုက်ပါသည်။

ဤတွင် စားပွဲမှာ အခြေမညီတော့ လေရကား လှုပ်နေပြီဖြစ်၏။ သူက သူ့လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကို မှောက်ကာ စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်ပြီး ကျန် လူများကိုလည်း သူ့လိုပင် လိုက်လုပ်ရန် ပြောလေသည်။

အားလုံး လက်ဖဝါးများ မှောက် လျက်ကလေးတွေ တင်မိကြသည်တွင် သူက မျက်စိမှိုက်ကာ ပါးစပ်မှ တတွတ် တွတ် ဆီမန်းမန်းသလို ရွတ်နေလေ တော့၏။

ထိုသို့ ရွတ်နေသည်မှာ ငါးမိနစ်မျှ ပင် ကြာမည် ထင်ပါသည်။ ရွတ်ပြီး သည်တွင်မူ သူက အသံထွက်၍...

'ကဲ စားပွဲနတ်ကြီးရေ အားလုံး သိအောင်

လှုပ်ပြလိုက်ပါဦး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ စားပွဲကြီးမှာ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း မြေကြီးနှင့် ထိ ကာ အသံမြည်အောင်ပင် လှုပ်သွား လေတော့၏။ လွတ်နေသော စားပွဲခြေ ထောက်နှင့် မြေကြီးနှင့် ရိုက်မိသံမှာ 'ဂေါက် ဂေါက်' ဟုပင် မြည်သွားသည် ကို အားလုံး ကြားကြရပါသည်။

မယုံကြည်သူတွေ အတော်ပင်ထိတ် သွားကြ၏။ ထို့နောက် ထုံးစံအတိုင်း မောင်သောင်းကပင် စားပွဲကို ဖိပြီး လှုပ် လိုက်လေသလား။ ဟိုကောင်ကြောင့်၊ ဒီကောင်ကြောင့် စသည်ဖြင့် အသံတွေ ထွက်လာကြပြန်ရာ မောင်သောင်း က...

'ကဲ စားပွဲနတ်ကြီးရေ အကြောင်းပြလိုက် စမ်းပါဦး'

ဟု ပြုံးပြုံးကြီး အော်ပြန်လေရာ စားပွဲကြီးမှာ တဂေါက်ဂေါက်ဖြင့် မရပ်မနား လှုပ်ပြပြနေလေတော့သည်။ ထို့နောက် စားပွဲနတ်အား မောင်သောင်းက...

'ကဲ ကျုပ်တို့ ပေးခွန်းတွေ ပေးမယ်ဗျာ။ စားပွဲနတ်ကြီးက ပြန်ဖြေပေါ့။ အဲ ဖြေဖို့ ကတော့ ဟုတ်တယ်။ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာပဲ ဖြေ၊ ဟုတ်တယ်ဆိုရင် တစ်ချက် အသံပေး။

မဟုတ်ဘူးဆိုရင် နှစ်ချက်ပေါ့ဗျာ။ ကဲ သဘော တူရင် တစ်ချက်။

ဟုပြောလိုက်ပြန်ရာ 'ဂေါက်' ခနဲ အသံကြားလိုက်ရပြီး ငြိမ်သွားပြန်လေတော့၏။

ဤတွင် မောင်သောင်းက...

'ကဲ မေးကြပေတော့ကွာ'

ဟု ဆိုလေရာ မေးလိုက်ကြသည့် မေးခွန်း မျိုးစုံသွားလေတော့သည်။ 'ဂေါက်၊ ဂေါက်၊ ဂေါက်' အသံတွေမှာ လည်း ဆူညံ၍ နေလေတော့၏။

မေးသမျှတွေလည်း အားလုံးပင် မှန်နေလေရာ မောင်သောင်းကိုရော၊ စားပွဲနတ်ကြီးကိုပါ လေးစားရလေ တော့သည်။ မောင်သောင်းမှာကား ဘာမှ ဝင်မမေး။ ကျွန်တော်တို့ကို ကြည့် ကာ ပြုံးပြုံးကြီး လုပ်နေလေတော့၏။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး အကြောက် အလန့်မရှိ တစ်မေးတည်း မေးနေကြ ရင်းနှင့် စားပွဲနတ်နှင့် အပြောအဆိုတွေ မှာ ရင်းနှီးသောသူငယ်ချင်း တစ် ယောက်ကို ပြောနေဆိုနေသလိုပင် ဖြစ် လာကြလေတော့သည်။

အားလုံး မေးပြီး၍ မေးစရာပင် မရှိလောက်တော့အောင် ဖြစ်ချိန်တွင် မူ ကျွန်တော်တို့အထဲမှ အသက်အကြီး ဆုံးဖြစ်သူ တင်ကိုကိုက...

'ကဲ စားပွဲနတ်ကြီးရေ ဆင်ဗျာကို ယုံတဲ့ မောင်သောင်းအကြောင်းကို ပေးမယ်ဗျာ။ မောင်သောင်းမှာ မိန်းမ ရှိလား'

'ဟု မေးရာ 'ဂေါက်' ခနဲ အသံ တစ်ချက် ထွက်လာလေ၏။ အမိတ်ပွယ် မှာ 'ရှိတယ်' ဆိုသည့် သဘောပင်...

ဒီတစ်ချိတော့ စားပွဲနတ်ကြီး မှား လေပြီ။ မောင်သောင်းမှာ ဖိန်းမ ဇေ လို့ ဆွေမျိုးပင် ရှိပုံမရူး ဘယ်ကမှ စာ မလာ၊ လက်ဆောင်းမလာ လူစားဖြစ်

လောကကြီးသည် အလွန် ဆန်းကြယ်လှပါသည်။ လောကကြီး၏ ဖြစ်ပျက်မှု သဘာဝအရာရာတိုင်းသည် လည်း အဆန်းတကြယ် ရှိကြပါ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ မေတ္တာသုတ်တော်တွင် မြင်ရသော သတ္တဝါများနှင့် မမြင်ရသော သတ္တဝါများကို မေတ္တာပို့ထားပါသည်။

မိမိကိုယ်တိုင် မြင်မှတွေ့မှ ယုံမည်ဆိုပြီး မျက်စိမှိတ် အော်နေကြသူများ အနမတဂ္ဂ များလှပေ၏။ ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး၏ လေသံနှင့် ပြောရလျှင်...

'လောကကြီးမှာ ဝိသိတာတစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ ငါ ဘာမှ ပယ်သေးတူးဆိုတာပဲ'

ဟု ပြောရမည် ဖြစ်သည်။

တောင်ပိုင်း ရှမ်းပြည်နယ်အတွင်းရှိ စခန်းတစ်ခု၌ တာဝန်ကျနေစဉ် အမှတ် (...) ခြေမြန်တစ်ရင်းမှ တပ်ကြပ်ကြီး တစ်ဦးနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီး စပ်မိစပ်ရာ စကားပြောကြရင်းမှ သူ၏ အတွေ့အကြုံမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်၊ အံ့ဩဖွယ် ရာအကြောင်းကို သိကြားခဲ့ရပါသည်။

ဆရာကြီးကျော်ဟိုးတို့ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်မျိုးမှာ **ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တာ၊ အသူရကာယ်** ဟု ဆိုအပ်သော ဘုံဌာနတို့တွင် တစ်ခုခု တော့ပါဝင်ပေမည်။ မည်သည့်ဘုံဌာနအတွင်း ပါဝင်သည်ဟု အတိအကျ ညွှန်းဆိုနိုင်ခြင်း မရှိပေ။

* * *

ဆရာကြီးကျော်ဟိုး။ သူ့ပုံစံက လူပုံက ဂင်တိုတို၊ ဗလကောင်းကောင်း၊ အသားညိုညိုနှင့် အညာသားတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် မဆိုး၍ အထက်လူကြီးများကလည်း သဘောကျ လက်အောက်ငယ်သား



ကျော်လင်းထွန်း-ရွှေသင်း

လူ့လေးလား

ပျင်စာပား

တို့ကလည်း ချစ်ကြောက်ရှိသေကြသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ပင်လောင်းကားလမ်း တစ်နေရာ၌ လမ်းလုံခြုံရေး၊ နယ်မြေလုံခြုံရေးအတွက် တပ်စုတစ်စုနှင့်အတူ စခန်းထိုင်နေရသည်။ စခန်းက တောင်ကုန်းတစ်နေရာ ကားလမ်းဘေးတွင် ဆောက်ထားပြီး စခန်းပတ်လည်တွင် ဝါးတောသစ်တောများ၊ သစ်ကြီးဝါးကြီးများ ဝန်းပတ်ပိုင်းရံပိုင်းညွှံ့လျက်ရှိသည်။

စခန်းအား ခြံစည်းရိုးကာ၊ ငြောင့်ကျင်းများတူး၍ သစ်ချွန်ဝါးချွန်များဖြင့် ကျင်းတွင်းစိုက်ကာ ကာကွယ်ထားသည်။ ကားလမ်းပေါ်၌ ဝါးပိုးဝါးအကြီးကြီးတစ်လုံးအား ဂိတ်မောင်းတံသဖွယ်

ပြုလုပ်ထားပြီး ယာဉ်၊ ကား၊ လူများကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီးမှ ဖြတ်သန်းခွင့်ပြုသည်။

စခန်းအောက် ချိုင့်ဝှမ်းထဲတွင် ရွာတစ်ရွာရှိပြီး ညာဘက်တွင် **မီးနီချောင်း** က စီးဆင်းလျက်ရှိပြီး ဘယ်ဘက်တွင် **လွဲကြီးချောင်း** က စီးဆင်းလျက် ရှိနေသည်။ ထိုချောင်းသည် လွဲကြီးရွာအလယ်မှ ဖြတ်သန်းစီးဆင်းနေသဖြင့် ရွာကို နှစ်ပိုင်း ပိုင်းခြားထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

ရွာကား ရှမ်း၊ ကရင်၊ ဗမာ တိုင်းရင်းသားမျိုးစုံ နေထိုင်ကြ၍ အမဲလိုက်ခြင်း၊ တောင်ယာလုပ်ကိုင်ခြင်း ယှဉ်ချီး ၀.၂

တူ။ မျှစ်ချဉ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ခြင်းတို့ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုကြသည်။

စခန်းကုန်းမှ ရွာတွင်းသို့ ဆင်းလျှင် (၁၅)မိနစ်ခန့် ဆင်းရပြီး ပြန်တက်လျှင် တောင်တက်လမ်းမို့ (၂၅)မိနစ်ခန့် ပြန်တက်ရသည်။

ညဘက် ပိန်းပိတ်မှောင်မည်းမည်းတွင် ပိုးပုရစ်အော်သံ၊ ချေ(ဂျီ)ဟောက်သံများ၊ သစ်ပင်ဝါးပင်ကြီးများကို လေတိုးတိုက်သံများနှင့်အတူ လွှဲကြီးချောင်း၏ ဒေါသကြီးစွာ စီးဆင်းနေသော တပေါပေါ ရေစီးသံများကား မရှိနိုင်သော သံစဉ်တစ်ပုဒ်ကို နားဆင်နေရသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

ရံဖန်ရံခါ လေပြင်းများ တိုက်ခတ်လိုက်လျှင် ဝါးပင်ကြီးများ ပွတ်တိုက်ကြိတ်သံများက အအိမ်ကြီးသော လူတစ်ယောက်၏ သွားကြိတ်သံများနှင့် တူလှပေသည်။

* * *

ဒီနေ့မနက်ပိုင်း ဆရာကြီးကျော်ဟိုးနှင့် သူ့ရဲဘော်များ စခန်းဘေး ပတ်လည် ပစ်ကွင်း၊ မြင်ကွင်းများ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း၊ ဆွေးမြည်နေသော ခြံစည်းရိုးများ ပြန်လည်ကာရံခြင်းများ ပြုလုပ်ကြပြီးနောက် ညနေဘက်တွင် စခန်းအောက်ခြေရှိ လွှဲကြီးရွာသို့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

ဆရာကြီးကျော်ဟိုးသည် ရင်းနှီးသော ရှမ်းတိုင်းရင်းသားလင်မယား အိမ်သို့ ဝင်၍ စကားပြောနေရင်းမှ အိမ်ရှင်အစ်မကြီးက...

'ဟိုဘက်ကမ်းက မုဆိုးအိုက်ပီး တောဝက်ရှယ် ပြောတယ်ဆရာကြီး၊ ထမ်းစားပြီပျ ပြန်ပါလား'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ပီနန်းလုံ (အစ်မကြီး) မစားတော့ပါဘူး။ ကျုပ်လဲ



အဲဒီဘက်ကမ်း အိုက်ပီးတို့ အိမ်သွားလိုက်ဦးမယ်'

ဆရာကြီးကျော်ဟိုးသည် အလိုက်သင့် ပြန်ပြောပြီး ပြောပြောဆိုဆိုပင် ထွက်လာခဲ့သည်။

မုဆိုးအိုက်ပီးတို့ အိမ်အောက်တွင် လူအများ ဝိုင်းအုံနေသည်။ တောဝက်ဖျက်နေခြင်းဖြစ်၍ ဟိုလူက တစ်ပိသား၊ ဒီလူက ငါးဆယ်သား စသည်ဖြင့် လူယက် ဝယ်ယူနေကြသည်။

ဒီနေရာ ဒီဒေသက ယင်းကဲ့သို့ သားကောင်၊ တောကောင်များ ရမှပင် ဟင်းစားရသည်။ ရံဖန်ရံခါပင် ချေ(ဂျီ)သား၊ ဆတ်သား၊ တောဝက်သားတို့ ရကြသည်။ ကျန်အချိန်များတွင် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး အနည်းငယ်ခက်ခဲသမို့ သားငါး ရှားပါးသည်။

'အိုက်ပီး ဝက်က တော်တော်ကြီးလား'

ဆရာကြီးကျော်ဟိုးသည် နှုတ်ဆက်မေး မေးလိုက်သည်။

'ဆရာကြီးပါလား။ လာ ဆရာကြီး။ မဆိုးပါဘူး။ အချိန် သုံးလေးဆယ်လောက် ရမယ်ထင်တယ်'

အိုက်ပီး၏ ခုတ်ထစ်ပြီး ဝက်သားများကို သူ့မိန်းမဘက် ပစ်ပေးလိုက်၊ မိန်းမမြစ်သူက အသားတွဲအား ဓားဦးချွန်ဖြင့်ထိုးကာ နှီးဖြင့်တွဲလိုက်၊ လိုချင်သူများအား ပေးလိုက်၊ အိုက်ပီးက ဆက်ခုတ်လိုက်နှင့်အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။

ခုတ်ရင်း၊ ထစ်ရင်း၊ ချိန်ပေးရင်းနှင့်ပင် ကလီစာများ၊ တောဝက်ခေါင်းကြီး၊ ခြေထောက်လေးချောင်းနှင့် အသားအနည်းငယ်သာ ကျန်တော့သည်။ ဆရာကြီးကျော်ဟိုးသည် ဝက်ခေါင်းကြီးအား ကိုင်ကာ ပါးစပ်ဖြင့် တောဝက်အစွယ်များကို ကြည့်နေမိသည်။ 'ဆရာကြီး ဘာတွေ ကြည့်နေတာတုံး'

အိုက်ပီးက မေးလိုက်သည်။ 'ဘာရှယ် ဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဝက်စွယ်အစွယ်ပိတ်တို့ ဘာတို့ဆိုတာ ကာယသိဒ္ဓါပြီတယ်လို့ ကြားဖူးလို့ ဘယ်လို အစွယ်ထဲသို့ ကြည့်နေတာ'

'ဟာ ဆရာကြီးကလဲ ဒီဝက် မပြီးလို့ ကျုပ်တူမီးနဲ့ တွေ့တာပေါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ဖူးလား'

ဟု ပြောပြီး အိုက်ပီးက တဟားဟားနှင့် သဘောကျစွာ ရယ်နေပါတော့သည်။

'ဟုတ်ပါပြီဗျာ ဟုတ်ပါပြီ' ဆရာကြီးကျော်ဟိုးသည် ပြုံးရင်းပြန်ပြောလိုက်သည်။ အိုက်ပီးသည် သူ့၏ မိန်းမအား တောဝက်ကလီစာအချို့အဝက်အား အမြန်ချက်ရန် ပြောနေသည်။

ကျန်သော တောဝက်ကလီစာများအား ဓားဦးချွန်ထိပ်ဖြင့် ထိုးကာ နှီးဖြင့်တွဲ၍ အိမ်တိုင်တွင် ချိတ်ထားလိုက်သည်။

မကြာသော အချိန်အတွင်းမှာပင် ဒေသထွက် စပါးအရက်တစ်လုံးနှင့် အတူ မုဆိုးအိုက်ပီး၊ ဆရာကြီးကျော်ဟိုးနှင့် ဝိုင်းလုပ်ကိုင်ကူသော ရွာသားနှစ်ယောက်နှင့်အတူ စိုပြည်စည်ကားသော အရက်ဝိုင်းတစ်ဝိုင်း ဖြစ်သွားသည်။

'ဆရာကြီး လုပ်ပါဦး၊ ဒီမှာ ကလီစာဟင်းကလဲ ကောင်းပေးကောင်း'

www.burmeseclassic.com

အိုက်ပီးသည် ညဉ့်ဝတ်ကျော့စွာပင် ဧည့်ခံလို့ အားမရသေးဘဲ...

'ဆရာကြီးပြန်ရင် ကလီစာတစ်တွဲ လက်ဆောင်ပေးလိုက်ဦးမယ်။ သောက်မှာ သောက် စားသာ စားစမ်းပါ'

သောက်ရင်းစားရင်း၊ စကားပြောရင်းနှင့်ပင် အချိန်မှာ ကုန်မှန်းမသိ တုန်သွား၏။ အိုက်ပီးက...

'မိန်းမရေ မီးထွန်းပါဦးကွ။ မှောင်နေပြီ'

ဆိုတော့မှပင် ဆရာကြီးကျော်ဟိုးသည်...

'အိုက်ပီးရေ ကျုပ် ပြန်လိုက်ဦးမယ်။ မှောင်နေပြီဗျ'

'ဟာဗျာ ဆရာကြီးကလဲ စောပါသေးတယ်'

'မစောတော့ဘူးဗျ။ ကျုပ် ပြန်လိုက်ဦးမယ်'

ပြောပြောဆိုဆိုပင် မတ်တတ် ထ၊ ရပ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ အိုက်ပီးသည် အိမ်တိုင်တွင် ချိတ်ထားသော တောဝက်ကလီစာတွဲများ ဖြုတ်၍ပေးသည်။

'ကလီစာတွဲအား လက်ကဆွဲ၍ ထွက်လာခဲ့ရာ အိမ်ထဲတွင် မှောင်နေသော်လည်း ရွာလယ် လမ်းမပေါ်မှာ တော့ အလင်းရောင်က ရှိနေသေးသည်။ ရွာလယ်က တံတားနားတွင် မိမိ ရဲဘော်နှစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရာ...

'ဟေ့ကောင်တွေ တအား မိုးချုပ်အောင် မနေနဲ့နော်။ ငါတော့ တက်နှင့်ပြီ'

ရဲဘော်လေးများအား ပြောလိုက်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး' ရဲဘော်လေးများ၏ ပြန်ဖြေသံနှင့် ဆက်ထွက်လာခဲ့သည်။

* * *

တောဝက်ကလီစာတွဲအား ဆွဲကာ



ခပ်သွက်သွက်ပင် လှမ်းလာခဲ့ရာ ရွာပြင်တောစပ်သို့ ရောက်လာသည်။ တောင်ပေါ် ကားလမ်းမို့ အကွေ့အကောက် အတက်အဆင်း များလှသည်။ ပထမကားလမ်းအကွေ့သို့ ရောက်လာသည်။

သွားရင်းနှင့်ပင် အမှောင်က စိုးမိုးလာပြီး ကားလမ်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ ဝါးပိုးဝါး၊ ကြသောင်းဝါးပင်ကြီးများက ဟိုဘက်ဒီဘက် ထိလှထိခင် အုပ်မိုးနေကြပြီး လေအငွေ့တွင် ယိမ်းထိုး လှုပ်ယမ်းနေကြသည်မှာ တော်ရုံလူ စိတ်ချောက်ချားဖွယ်ဖြစ်သည်။

အောက်ဘက် လွှဲကြီးချောင်းဆီမှ ရေစီးဆင်းသံ တဝေါဝေါနှင့်အတူ ချေ(ဂျီ)တစ်ကောင်၏ အလန်တကြား ထဟောက်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ လခိုက်ညာမို့ အမှောင် စိုးမိုးလာမှုကလည်း မြန်လှသည်။ ကားအသွားအလာလည်း ပြတ်သွားသည်။ ညနေဘက် (၆)နာရီကျော်လျှင် ကားများကို ဖြတ်သန်းခွင့် မပြုတော့ပေ။

ဆရာကြီးကျော်ဟိုးသည် စပါးအရက်အရိန်လေး ထွေထွေနှင့် လျှောက်လာရင်း ခံတွင်းချဉ်လာသဖြင့် အိတ်ထဲမှ ဆေးလိပ်တိုကို ထုတ်ကာ ခေတ္တရပ်၍ မီးညှိ ဖွာရှိုက်လိုက်သည်။ ဆေးလိပ်တိုမီးညှိပြီး ခြေလှမ်းဆယ်လှမ်းခန့် လှမ်းပြီးသောအခါ မိမိနောက်မှ လူတစ်ယောက် ပြေးလိုက်လာသော ခြေသံများကို ကြားလိုက်ရ၍

လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ...

အရှင် တစ်ယောက်အကူခံကာ ရှိပြီး ဆံပင်ပုတ်သိုက်နှင့် လူပုလေး တစ်ယောက် သို့မဟုတ် ကလေးထပ်တစ်ယောက်သည် ဝက်ကလီစာအတွဲအား လှမ်းရန် ဆွဲခိုက်သည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ဆရာကြီးကျော်ဟိုးမှာ ဆံပင်မွေးများထောင်ကာ ခေါင်းလည်း ကြီးသွား၏။ ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ် အံ့ဩသွားကာ ကလီစာတွဲအား အပေါ်သို့ မြှင့်တင်လိုက်သည်။ လူပုကလေးသည် ရှေ့မှ ကာဆီးကာဆီးလုပ်ကာ ကလီစာတွဲအား လှမ်းခန့် လှနေသည်။

'ဟကောင် ဟကောင်'

ပါးစပ်မှ ရေရွတ်ရင်း ဆေးလိပ်တိုပင် လွတ်ကျသွားသည်။ ကလီစာတွဲအား ဘယ်လက် ပြောင်းကိုင်လိုက်၊ ညာလက် ပြောင်းကိုင်လိုက် လုပ်ရင်းနှင့်ပင် ဆရာကြီးကျော်ဟိုးနှင့် လူပုလေးတို့သည် ဝိုင်းကြီးပတ်ချာလည်ဖြစ်နေကြ၏။ ရှေ့ဆက်သွား၍လည်း မရပေ။

သွေးမနည်းသော ဆရာကြီးကျော်ဟိုးသည် အသားတွဲအား ဘယ်ညာ ပြောင်းကိုင်လိုက်၊ ညာခြေ၊ ဘယ်ခြေတို့ဖြင့် တစ်လှည့်စီ ကန်ထည့်လိုက်လုပ်နေရသည်။

ကန်လိုက်သောအခါ ခြေထောက်နှင့် လူပုလေးတို့ ထိတွေ့မှုမှာ လူတစ်ယောက်ကို ကန်ရသကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ ဖွဲအိတ်တစ်လုံးအား ကန်ရသကဲ့သို့ ရှိနေသည်။ ကလီစာတွဲအား လှ၍ မရသောအခါ လူပုလေးသည် ကန်လိုက်သော ဆရာကြီးကျော်ဟိုး၏ ညာခြေထောက်အား ဖမ်းကိုင်လိုက်သည်။

'ဟေ့ကောင် ဟေ့ကောင်'

ဟု အသံထွက်ပြီး ခြေထောက်အား ပြန်ဆွဲယူကာ လွတ်နေသော လက်

တစ်ဖက်က လူပုလေး၏ ခေါင်းအား ရိုက်ထုတ်လိုက်သည်။

ခေါင်းမှဆံပင်များမှာလည်း ဆံပင်နှင့် မတူပေ။ အမွှေးအမှင်များ ထိတွေ့မှုက ကြမ်းတမ်းလွန်းလှသည်။ ဆရာကြီးကျော်ဟိုးမှာ စိတ်လည်းတို၊ မောလည်းမော စိတ်မောလူမောနှင့် ခွေးစေးများပင် ထွက်လာသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်...

‘ဆရာကြီး ဆရာကြီး၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ’

ဆိုကာ စာတ်မီးရောင် လင်းလာပြီး ရဲဘော်လေးနှစ်ယောက် အနားရောက်လာသည်။

‘ဆရာကြီး ခြေမြှောက်လိုက်၊ လက်မြှောက်လိုက် ခြေကားရှားလက်ကားရှားနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ’

ဟု ထပ်ဆင့် မေးလာပြန်သည်။ အနားတွင် လူပုလေး မရှိတော့ပေ။ ဘယ်ပျောက်သွားသည်မသိ။ ဆရာကြီးကျော်ဟိုး သဘောပေါက်သွားသည်။

‘အေး အေး ဘာမှ ဟုတ်ပါဘူးကွာ။ လာ သွားကြမယ်’

ဟု ပြောပြီးနောက် ရဲဘော်လေး

နှစ်ယောက်က ဘေးမှ၊ ဆရာကြီးကျော်ဟိုးက အလယ်မှ ကားလမ်းအတိုင်း ဆက်တက်လာကြသည်။

ဝါးနှစ်ရိုက်ခန့် သွားပြီးသောအခါ ဆရာကြီးကျော်ဟိုးသည် “ခဏနေဦးကွ”ဟု ဆိုကာ ရဲဘော်လေးတစ်ယောက်အား လက်နှိပ်မီး ထိုးခိုင်း၍ ဝက်ကလီစာအတွဲမှ အသားတုံးငယ်တစ်တုံးအား ဆွဲဖြုတ်ကာ နောက်ဘက်သို့ ပစ်ချထားခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဆက်ထွက်လာကြရာ ပြေးလိုက်လာသော ခြေသံကြား၍ ရဲဘော်လေးက လက်နှိပ်မီးဖြင့် နောက်သို့ လှမ်းထိုးလိုက်သည်။ လူပုလေးသည် ပစ်ချခဲ့သော အသားတုံးအား ကောက်၍ လမ်းဘေး ချုံပုတ်ထဲသို့ စွတ်ခနဲ ဝင်သွားသည်ကို သုံးယောက်သား လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။

‘မှင်စကောင် တော်တော် ဒုက္ခပေးတယ်’ ဆရာကြီးကျော်ဟိုးဝါးစပ်မှ ရေရွတ်လိုက်သောအခါ ရဲဘော်လေးများသည် လန့်သွားပြီး ဆရာကြီးကျော်ဟိုး အနီးသို့ ပိုကပ်လာကြသည်။

* * *



စခန်းကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ရဲဘော်ဘေးနှစ်ယောက်၏ ပြောဆိုမှုကြောင့် ကျန်ရဲဘော်များ ဆရာကြီးကျော်ဟိုးအနားသို့ ရောက်လာကြပြီး ထင်ရာမြင်ရာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပိုင်းပြောကြတော့သည်။

‘ဆရာကြီးက တော်တော် သဏ္ဍိကောင်းတာပဲကွ’

ရဲဘော်လေးများက ပိုင်းပြောပြသော်လည်း ဆရာကြီးကျော်ဟိုးမှာ ခွေးစေးများပြန်လျက် ရင်တုန်ပန်းတုန် အမောဖြေနေရင်းမှ...

‘ဟေ့ဟေ့ လက်နှိပ်မီးရဲဘော် ဝေဦး။ လက်နှိပ်မီး ခဏပေးစမ်း’

လက်နှိပ်မီး တောင်းယူကာ မိမိညာဘက်ခြေထောက်အား ကြည့်လိုက်သောအခါ ဒူးဆစ်အောက်မှာ ခြေသလုံးသားတွင် ကလေးငယ်တစ်ယောက်က ကိုက်လိုက်သည်နှင့် တူလှသည့် သွားကိုက်ရာထောအား တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

သုခိ အတ္တာနံ ပရိယတ္တံ

ကျော်လင်းထွန်း-ရွှေသင်း

စာမျက်နှာ (၂၉၀)မှ အဆက်

သည်။ ထို့ကြောင့် အားလုံးက စားပွဲနတ်ကို ဝိုင်းလှောင်ကြသော်လည်း စားပွဲနတ်ကြီးမှာ စိတ်ဆိုးပုံ မရှိ။

ထို့ကြောင့် ဆက်ပြီး မေးကြပြန်လေရာ...

မောင်သောင်းမှာ ကလေး တစ်ယောက် ရှိကြောင်း မိန်းမမှာမှ အညာသုဖြစ်ကြောင်း မောင်သောင်းက လူပုကြီးဟန်ဆောင်နေကြောင်း စသည်ဖြင့် သိရလေတော့၏။

ကြာတော့ မောင်သောင်းလည်း စိတ်တိုလာဟန်ရှိပြီး စားပွဲနတ်ကို သူ့နေရာသို့ ပြန်ရန် ခွင့်ပန်ကာ ပြန်လွှတ်လိုက်လေတော့၏။

ဤတွင် စားပွဲနတ်ဆိုသည်မှာ

သူ့ကိုပင့်သောသူ၏ အကြောင်းကို အမှားတွေချည်းသာ ပြောသွားကြောင်း သူ့ မလာချင်ဘဲ ခေါ်သည့်အတွက် စိတ်ဆိုးကာ ထိုသို့ အရွက်ခွဲဟန်တူကြောင်း ပြောဆိုနေကြပြီးနောက် အားလုံး အိပ်ရာဝင်ကြလေတော့၏။

နောက်ထပ် ရက်သတ္တတစ်ပတ်ခန့် ကြာလေသော် စားပွဲနတ်ကို မေ့မေ့ပေ့စက်ပျောက် ဖြစ်သွားကြလေပြီ။ မောင်သောင်းသည်ပင်လျှင် သူ့ဇာတိမိတ္တိလာသို့ ခေတ္တ ပြန်သွား၏။

မောင်သောင်း ပြန်သွားပြီးနောက် နေ့တွင်ပင်လျှင် စာလေးငယ် တစ်ယောက်ကို ချီလာသော အသားညိုညိုလုံးကြီးပေါက်လှ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ပေါက် ချလာပါသည်။

သူက မောင်သောင်းကို မေး၏။

ကုန်တော်တိတ မောင်သောင်းပြန်သွားကြောင်းနှင့် ကိစ္စခွဲတို့က ကျွန်တော်တို့ကို မှာထားနိုင်ကြောင်း ပြောကြလေရာ ထိုအမျိုးသမီးက

‘ကုန်ပဟာ မောင်သောင်း ဝန်ပီ သူ့သားလေ၊ ရှာပြန်ပဟာ အကြာကနဲ့ လိုက်လာတာပဲ။ ကုန်အကောင်ရဲလာလို့ပါ။ ပြီးတော့ ငွေထေးလဲ လိုလို့၊ ခေတ္တ လူပြီပေါ့နော်။ နေ့ဦး စောင့်လို့ မရတော့ အလုပ်ဆိုက်ကလဲ မရှိတော့ဘူးလေ’

ဟု ပြောလေရာ စားပွဲနတ်ကြီးအားလုံး ပြေးသတိရလိုက်ကြပြီး ယောက်လျှင် ငွေတစ်ရာတန်ပေါင်း လှူဒါန်းလိုက်ကြလေသည်။

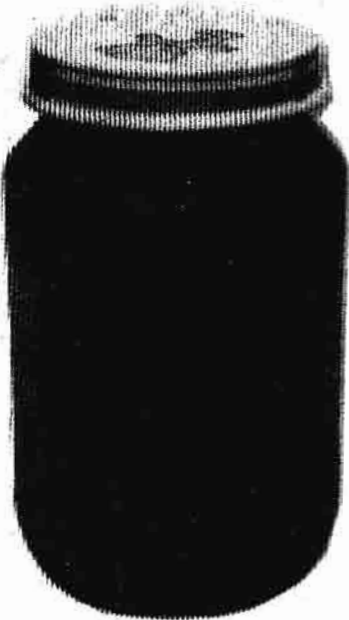
ထိလာဦး

မြန်မာအမျိုးသမီးများအတွက်

မီးယပ်ဆေးကျော်

ယခု တင်ပြလိုသော ဆေးနည်းမှာ မြန်မာအမျိုးသမီးတို့တွင် အတော်များများ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသော ရောဂါပင်ဖြစ်၏။ “ယောက်ျားမှာ ဒူးလား၊ မိန်းမ မီးယပ်” ဆိုတဲ့အတိုင်း မီးယပ်ရောဂါ ဝေဒနာရှင်များအတွက် ဖော်စပ် သုံးစွဲနိုင်ရန်အတွက် မီးယပ်ဆေးကျော် ဆေးနည်းကို တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သင့်မိသားစုကျန်းမာရေး၊ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် ရောဂါပျောက်ကင်းစေရန် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ သုံးစွဲရန်အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။



မီးယပ်ဆေးနည်း ဖော်စပ်သုံးစွဲပုံ

ဆေးအမျိုးအမည်များ

- ၁။ ရှားစောင်းလက်ပယ်အနှစ် (၅၀)ကျပ်သား
- ၂။ ပန်းကျည်းမှည့် (၁၀)ကျပ်သား
- ၃။ ထန်းလှက် (၂၅)ကျပ်သား
- ၄။ ပျားရည် (၅၀)ကျပ်သား
- ၅။ အိမ်သုံးဆားလှော် (၁၅)ကျပ်သား
- ၆။ စပုန်ပျိုင်းပါး (၈)ပဲစီ
- ၇။ ကြိတ်ထွက်သုံးပါး (၈)ပဲစီ
- ၈။ အလိုကျ (၁)ကျပ်သား
- ၉။ ကြော်ပုပ် (၁)ကျပ်သား
- ၁၀။ နှမ်းဆီ (၁၅)ကျပ်သား



အထက်ဖော်ပြပါ ဆေးပစ္စည်းတို့ကို မြေအိုး (သို့မဟုတ်) ဒန်အိုးထဲတွင် အလေးချိန်အတိုင်း ထည့်၍ မတူးမချစ်ရအောင် မီးပျဉ်းပျဉ်းနှင့် ချက်ရပါမည်။

ဆေးများမှာ ယိုကဲ့သို့ ပျစ်ခဲလာပါက ဆေးအိုးကို အောက်သို့ချပြီး အအေးခံရပါမည်။ ဆေးများ အေးခဲပါက ဖန်ဘူးနှင့် ထည့်၍ လေလုံစွာထားရပါမည်။

အမျိုးသမီးများ မီးယပ်နှင့် ပတ်သက်၍ မီးယပ် မမှန်ခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ များခြင်း၊ ထိန်ခြင်း၊ ၎င်းခြင်း၊ လွန်ခြင်း၊ မီးယပ် ပိန်၊ မီးယပ်ခြောက်၊ စားမဝင်၊ အိပ်မပျော်၊ စိတ်ကစဉ်ကလျားဖြစ်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်စိတ်ကင်းမဲ့ခြင်း၊ ဆီး၊ဝမ်း၊ မဖြောင့်ခြင်း၊ မမှန်ခြင်း၊ မီးယပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပူ၊ချမ်း၊ တုန်ယင်များနာခြင်းတို့အတွက်...

ဤအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ဖြစ်စေ၊ နံနက် အိပ်ရာထ၌ဖြစ်စေ ဟင်းခပ်ဇွန်းဖြင့် တစ်ဖွန်း အချိန်မှန် ရေအေးဖြင့် သောက်ရမည်။ မီးယပ်ဝေဒနာ ရှိသူများအတွက် စားလျှင် နံနက်၊ ည တစ်နေ့စီကြိမ် စားရမည်။

မိမိတို့၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ရောဂါမဖြစ်စေရန် ကြိုတင် ကာကွယ်မှု အခြေဖြင့် ဖော်စပ်သုံးစွဲကြည့်ပါက တစ်နေ့တစ်ကြိမ်သာ သုံးစွဲ၍ အချိန်မှန်မှန် သောက်ရပါမည်။

ရောမြေ ထွန်းထွန်း

အင်္ဂါရတ်ပညာရပ်သည် တိမ်
မယောင်နှင့်နက်ပြီး လွယ်မယောင်နှင့်
ခက်သောပညာရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အင်္ဂါရတ်ကို ပြုလုပ်စီရင်
မည့်သူသည် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ
အထူးလိုအပ်ပါသည်။ သီလဆိုသည်
မှာ ကိုယ်ကျင့်တရားကို ဆိုလိုပါသည်။
ကိုယ်ကျင့်တရားလည်း ကောင်းမွန်ရ
ပါမည်။

သမာဓိဆိုသည်မှာ မိမိပြုလုပ်စီရင်
မည့်ပညာရပ်တွင် စူးစူးစိုက်စိုက်နှင့်
စိတ်ကို တည်ငြိမ်စွာထားရမည်ကို ဆို
လိုပါသည်။ ပညာဆိုသည်မှာ အင်္ဂါရတ်
ပညာရပ်ဖြစ်သော တတ်တို့၏
သဘောသဘာဝ၊ မီးပေ၊ မီးယူ၊ မီး
သွင်း စသော မီးအတတ်ပညာရပ်ကို
ဆိုလိုပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ပြီးပြည့်စုံသော အင်္ဂါရတ်
ဆရာတစ်ယောက်အဖို့မှာ ရာနှုန်းပြည့်
အောင်မြင်သည်ဟု မဆိုနိုင်သော်
လည်း ရာနှုန်းရှစ်ဆယ်တော့ အောင်
မြင်နိုင်ပါသည်။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ စီရိယဖြင့်
အားထုတ်ပြုလုပ်ပါက ရာနှုန်းပြည့်
လည်း အောင်မြင်နိုင်ပါသည်။

ယခု စာရေးသူ ဖော်ပြမည့် သံနှင့်
ဆေးဒန်းတွဲ၍ စီရင်နည်းမှာ ပြင်ဦး
လွင်(မေဇြ) ဆင်ဖြူကျောင်း ဆရာ
တော် ဦးတေဇာဘာသ(မောစရိယ)
၏နည်းကို ဆရာတော်ကို မူရင်း
အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သံန(၃)ကျပ်သား၊ ဆေးဒန်း(၃)
ကျပ်သား၊ နာ(၃)ကျပ်သား ယင်းသုံး
ပါးကို (၃)လက်မလုံးနှင့် သံကို အောက်
ကထည့်၊ ဆေးဒန်းကို အလယ်က
ထည့်၊ နာကို အပေါ်ကထည့်၊ လုံကို
ဖော်မံ၍ မီးလျှံထိုး မီးသွေးနှစ်ပြည့်
ကုန်စေ။

ကုန်လျှင် နှစ်၍ထား၊ အလိုအေးစေ။
၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြေဤမဂ္ဂဇင်း



BURMESE CLASSIC

သံနှင့်ဆေးဒန်း

တွဲ၍ စီရင်နည်း

ခွဲ၍ယူ၊ သံ(၃)ကျပ်သားရမည်။
ဆေးဒန်းသတ္တု ယူ၍ထား။ ယင်းနည်း
(၃)ကြိမ်ထိုးလေ၊ ဆေးဒန်း(၉)ကျပ်
သား၊ နာ(၉)ကျပ်သား ကုန်၏။
သံပန်းငြိမ်း၏။

ယင်းသံသေကို ယူ၍ နွားချေးပြာ၊
ကောက်ရိုးပြာ၊ ကျွဲချေးပြာ၊ အလိုကျ
ပြာ၊ ညောင်ရွက်ပြာ၊ ငှက်ပျောသူငယ်
စာပြာ ဆားချက်၍ ယင်းဆားနှင့်
သံလုံးကို ပိတ်၍ထိုး (၃)လုံးထိုး သံနီ၍
ပြင်း၏။ (၁၂)လုံးထိုး ကြိုးပေါ်၏။
သံလုံးနီလာမှ လက်ချားချော်နှင့်

လုံ(၅၀)ထိုးလေ။ လုံ(၅၀)ပြည့်က
(၄)ပဲသားသတ်၍ ကျွေး၊ လုံခြောက်
(၃၀)ထိုး။ ထို့နောက် ရွှေ(၄)ပဲသား
ကျွေး။ လုံခြောက်ထိုး ရွှေပြာကုန်
ရွှေပြာကို ဉာဏ်ရှိသလို သုံးလေ။

ဆင်းရဲကင်းပျောက် ချမ်းသာရေး
ကြပါစေ။

ဝိဇ္ဇာမဟိန္ဒီ ဆရာဦးသန်းမြင့်
(တိုင်းရင်းရေး)



BURMESE CLASSIC

စောမိသွင် (ရန်ကုန်)

အပြုပေးလုံးများ

လသာသော ညဘက်များတွင် လရောင်ဖွေးဖွေးအောက်လမ်းထွက်လျှောက်သည့်အခါ အိမ်ဘေးမှကြည့်လျှင် လယ်ကွင်းကျယ်ကြီးများ ခြားနေသောရွာမကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ ရွာမရွာထဲတွင်တော့ ကြီးမားသော အပင်ကြီးများ ရှိသည်။

ထိုလယ်ကွင်းထဲတွင်ပင် တန်ဆောင်မုန်းလပွဲတော်ရက်တို့ သီတင်းကျွတ်လပွဲတော်ရက်တို့ဆိုလျှင် ပိတ်ကားထောင် ရုပ်ရှင်ကားများ ပြသသည်။

နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ပြသ၍ လူတွေက ကြိတ်ကြိတ်တိုး လာကြည့်ကြသည်။ ကြောင်ရေရွာ၊ ရန်ကင်းရွာ၊ နောင်ဘိုရွာ စသည်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာမှ လူများက ခွားလှည်းတို့ စက်ဘီးတို့ဖြင့် လာကြည့်ကြသည်။

ရုပ်ရှင်ကားလည်း နှစ်ကား၊ သုံးကား

စာရေးသူ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနားနှင့် မိုင်(၂၀)ကျော်ဝေးသည့် မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့တွင် နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ခြံဝန်းက ကျယ်၍ ခြံထဲတွင် ချဉ်ပေါင်၊ ဖရုံပင်၊ ရုံးပတီသီးပင်မှအစ စိုက်ထားခဲ့သည်။ မိမိရောက်မှ စိုက်ထားရ၍ အပင်ကြီးများ ခြံထဲတွင် မရှိပါ။

ဆက်တိုက်ပြသည်ကို။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ခန့်ကဖြစ်၍ ဆိုင်ကယ်တို့ တီဗွီတို့ သိပ်မရှိသေး သောကာလမို့ စက်ဘီး၊ နွားလှည်း၊ မြင်းလှည်းတို့ကိုသာ အားထားစီးကြရ သည်။

လခိုက်ရက်ဖြစ်၍ ကြယ်ရောင်သာ ရှိသည်။ လရောင်ကမရှိ။ လယ်ကန် သင်းရိုးမှနေ၍ လယ်ကွက်များကို ကျော်ဖြတ်သွားလျှင် ကားလမ်းမကို ရောက်သည်။ ပျင်းပျင်းရှိသည်နှင့် ကားလမ်းမဘက်သို့ ကြည့်နေမိသည်။

မီးလုံးတစ်လုံးက အဖြူရောင်၊ အရွယ်အစားက ရှစ်ဆယ်အား မီးသီး လုံးလောက်သာ ကြီးသည်။ ထန်းပင် ဖျားလောက် မြင့်တက်လိုက်၊ ပြန်နိမ့် ဆင်းလိုက် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်လိုက် ရ၍ တခြားလူတွေကို ခေါ်ပြမိသည်။

'စက်ဘီးက မီးရောင်နေမှာပေါ့။ ကားမီးဆို နှစ်လုံးမြင်ရမှာ။ စက်ဘီးက ကုန်းတက်ကုန်းဆင်းမို့ မြင့်လိုက် နိမ့်လိုက် ဖြစ်မှာပေါ့'

'မဖြစ်နိုင်ဘူး စက်ဘီးရဲ့ မီးရောင်က ထန်းပင်ဖျားအထိ တက်မလား။ မြေက မြေပြန့်လေ။ တောင်ကုန်းဆိုရင်တော့ အနိမ့်အမြင့်မို့ နိမ့်လိုက်မြင့်လိုက် ဖြစ်နေတာလို့ ပြောလို့ရသေးတယ်။ ဒီလမ်းမကနေ သွားနေကျပဲဟာ ကုန်းဆင်းကုန်းတက်မှ မရှိတာ။ ဒါဆို ဘာမီးများ ဖြစ်မလဲ၊ စုန်းမီးလား'

'ညဘက်ကြီး ဘာတွေ ပြောနေကြ တာလဲ၊ မိုးချုပ်နေပြီ မဟုတ်တာ မပြော နဲ့။ မနက်ဖြန် ရုံးတက်ကြရဦးမှာ အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်ကြရအောင်'

ဒါတောင် တစ်ယောက်က ပြောဖြစ် အောင် ပြောလိုက်သေးသည်။

'ရွာတစ်ရွာမှာ အိမ်ခုနစ်အိမ်ရှိရင် စုန်းရှိတာပဲ'



တဲ့။

ဒုတိယနှင့် တတိယအကြိမ်



တွေ့ရှိခြင်း

မုံရွာနောက်ဘက်ကမ်းနှင့် ခုနစ်မိုင် ဝေးသည့် မြို့လေးသို့ အိမ်ပြောင်းလာ ရသည့်အခါ ညဘက် လမ်းထွက် လျှောက်တတ်သည့် စာရေးသူသည် အမှတ်မထင် အဝေးသို့ လှမ်းကြည့်မိ ရာ ခြံတစ်ခြံ၏ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှနေ၍ လမ်းကျယ်တစ်ဖက်ရှိ သစ်ပင်ပေါ်သို့ အဖြူလုံးကြီးတစ်လုံး ဖြတ်သွားပြီး တစ်ဖန် ထိုအိမ်ခေါင်မိုးဘက်သို့ ပြန်ကူးလာလိုက်၊ သစ်ပင်ဘက်သို့ ပြန်ကူးသွားလိုက် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ခြံဝင်းကျယ် တစ်ဝင်းစာ အကွာ အဝေးဖြစ်၍ ကောင်းစွာ မြင်လိုက်ရ သည်။ ရှေ့သို့တိုးကြည့်မိတော့ သစ်ပင် ထိပ်ဖျားနားမှာပင် ပျောက်ကွယ်သွား တော့သည်။

'ဘာလဲ' ဟု တွေးကြည့် မေးကြည့် တော့ ထုံးစံအတိုင်း စုန်းမီးဟု ပြော ကြသည်။

'ညဘက် အပြင်သိပ်မထွက်နဲ့။ ဒီနေရာက အစက တောကြီး။ ၁၉၇၈ ခုနှစ်လောက်ကမှ အိမ်တွေဆောက်ပြီး ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတွေ ဖြစ်လာတာ'

သူတို့ ပြောသည်မှာလည်း ဟုတ်ပါ သည်။ ၁၉၇၅ ခုနှစ်က ဘုရားဖူးရန်

အလည်လိုက်လာတော့ စပယ်တောင် ကြီးပင် ရှိသေးသည်။ ထိုနေရာတွင် အိမ်တစ်လုံးမှ မဆောက်ရသေး။ ကားကို တောလမ်းမှ ဖြတ်မောင်းခဲ့ရ သည်။

ညဘက် မထွက်နှင့် ဆိုသော်လည်း သားငယ်၏ ဆရာမတစ်ယောက် အိမ်လာလည်၍ စကားကောင်းနေ သဖြင့် ည(၈)နာရီခန့်လောက်မှ သူက ပြန်ရာ တစ်ယောက်တည်း ပြန်ရမည် ဖြစ်၍ သူ့အိမ်နားအထိ လိုက်ပို့ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မှာဆိုလျှင်တော့ ဘတ်(စ်)ကား တစ်မှတ်တိုင်ခန့် ဝေးသည်။

အပြန်တွင် သားငယ်လေး အဖော် ပါ၍ ညဘက်ဆိုသော်လည်း ကြောက် စရာမလိုပါ။ သားကို လက်ဆွဲပြီး အတူပြန်လာကြရာ ဥချွန်သီးခန့် မီးလုံးကဲ့သို့ လင်းထိန်နေသည့် အဖြူ လုံးကြီးတစ်လုံးက ခြံဝင်းထဲမှ ထွက် လာကာ အိမ်မရှိသည့် ကွင်းပြင်ထဲသို့ တစ်လိမ့်ချင်း လိမ့်သွားသည်ကို မြင် လိုက်ရ၍ ရပ်ကြည့်နေမိသည်။

မီးလုံးကြီးက ခပ်ဖြည်းဖြည်းသာ လမ်းမကို ဖြတ်ကူးပြီး လိမ့်သွားကာ ချုံပုတ်များ၊ သစ်ပင်များ ထူထပ်နေ သော ချုံများကို တိုးကာ ပျောက်ကွယ် သွားပါသည်။ ထိုနေရာတွင် မျက်နှာ ချင်းဆိုင်အိမ်များ မရှိ၍ အဝင်များ ထူထပ်စွာ ပေါက်နေပါသည်။

မကြောက်သော်လည်း ထူးဆန်း

သည်ထင်၍ အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း ပြောပြမိသည်။

‘ညဘက် အပြင်မထွက်ပါနဲ့ဆို ပြောမရဘူး။ ဆရာမကို လိုက်ပို့ ချင်ရင် ကိုယ်လိုက်ပို့မှာပေါ့။ တော်တော် အတင့်ရဲ’

‘အစောကြီး ရှိသေးတာပဲ’
‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မှောင်ရင် အပြင် မထွက်နဲ့။ လမ်းလျှောက်ချင်ရင် ခြံဝင်း အကျယ်ကြီး ကိုယ့်ခြံထဲကိုယ် ခေါက်တံ့ ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်စမ်းပါ’

“ခြံထဲလျှောက်ရတာနဲ့ ခြံပြင် လျှောက်ရတာ ဘယ်တူပါလဲ။ ခြံပြင် လမ်းလျှောက်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်တို့ ကောင်းကင်တို့ မော့ကြည့်လိုက်ရင် စိတ်ထဲ လန်းဆန်းသွားတာကိုလို့” စိတ်ထဲကနေ ပြောမိသည်။

ထိုအကြောင်း ရုံးရောက်တော့ ရုံးက အစ်မကြီးတို့ကို ပြောပြမိလိုက် တော့...

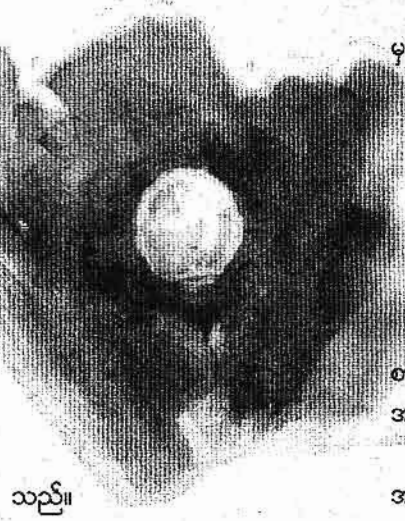


‘ညီမလေး နင်မကြားဖူးဘူးလား။ ဒလိမ့်စုန်းဆိုတာလေ။ မြေမှာလိမ့်ပြီး သွားတာ။ ချီးစားစုန်းလို့လဲခေါ်တယ်။ သူများအိမ်သာတွေထဲ ဝင်စားတတ် တယ်လို့ ကြားဖူးတယ်။ မီးလုံးကြီးက မြေမှာ လိမ့်သွားရင် ဒလိမ့်စုန်းပဲ။ ဆူးခက်နဲ့ အုပ်ဖမ်းရင် အဲဒီစုန်းကို မိတယ်တဲ့’

‘ဆူးခက်နဲ့ဖမ်းဖို့ နေနေသာသာ ထူးဆန်းပါတယ်လို့ ရပ်ကြည့်နေမိတာ။ ဖမ်းမိတော့လဲ ဘာလုပ်ရမှာလဲ ကိုယ်မှ မကိုင်ရဲတာပဲ’

‘ညဘက် လမ်းတော့ ထွက် လျှောက်ရဲတယ်ပေါ့လေ’

အစ်မတို့ စ.တော့လည်း ဘာမှ ပြန်မပြောသာပါပေ။ လူတွေ သိပ်မမြင် ဘူးသော မီးလုံးအဖြူကြီးတွေကို ကိုယ်ကပဲ မြင်ဖူးတာ သုံးခါရှိပြီ ဖြစ်ပါ



သည်။



၁၉၈၈ အရေးအခင်း မဖြစ်မီ (၈)လ ပိုင်း မတိုင်မီက ဖြစ်ပါသည်။ ညနေဆို မိသားစုအားလုံး ဆရာအိမ်သို့ မကြာ ခဏ သွားလည်ခဲ့ကြသည်။ ညဘက် တီဗွီကြည့်ပြီးမှ ပြန်ကြရာ အိမ်နား ရောက်တော့ ည(၁၀)နာရီခန့် ရှိပြီဖြစ် ပါသည်။

ခြံထဲသို့ ခြံတံခါးဖွင့် ဝင်မည် လုပ် နေစဉ် ကိုယ့်ရှေ့မှနေ၍ မီးလုံးကဲ့သို့ အဖြူကြီးနောက်မှ အလင်းတန်းကြီး တစ်တန်း အမြီးတန်းအရှည်ကြီးဖြင့် လူနှင့် နီးကပ်စွာ ဖြတ်ပြေးသွားရာ နေ့အလင်းရောင်ကဲ့သို့ လင်းထိန်သွား ပါသည်။

ည(၁၀)နာရီခန့် ဆိုသော်လည်း မအိပ်ကြသေးဘဲ ဗီဒီယိုရုံမှ ပြန်လာ ကြသူများ ခန်းမမှ တီဗွီကြည့် ပြန်လာ သော လမ်းသွားလမ်းလာများလည်း ရှိနေကြ၍ သူတို့လည်း ထိုအလင်း တန်းကြီးကို တော်တော်များများ မြင်လိုက်ကြရသည်။

‘ဥက္ကာပျံတာဟေ့ မြင်ရဲခဲတယ်။ လင်းထိန်နေတာပဲ’

တချို့လူများက ဥက္ကာပျံသည် ပြောကြ၍ ဒါ ဥက္ကာပျံတာလားဟုပဲ

မှတ်ထားလိုက်မိသည်။ တစ်ခါမှ မမြင် ဘူးတာကို။ ဥက္ကာပျံသည် ပြောကြ၍ ဒေါ်ကြီး ပြောပြ ဖူးသည့် ဥက္ကာပျံသည်နှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာ ကိုလည်း သတိရမိသည်။ အမေ့အစ်မ ဒေါ်ကြီးက စကားပြောကောင်းသည်။ စာရေးသူကို ပြောပြဖူးသည့် စကားကို အမှတ်ရမိသည်။

‘ဒေါ်ကြီးတို့ အမျိုးတွေ မန္တလေးမှာ အများကြီးရှိတယ်။ တို့များ ဘွားလေး တော်မလားဘဲ။ နာမည်က ဒေါ်ကြွင်း တဲ့။ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်က အပျို တော်ကြီးပေါ့။ မင်းတုန်းမင်းကြီး နတ်ရွာစံခါနီးမှာ ဥက္ကာတွေလဲ ပျံတယ် တဲ့။’

ဘုရင်က နာမကျန်း ဖြစ်နေတယ် ဆိုတော့ တိုင်းသူပြည်သားတွေ လန့်ပြီး တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက် ဖြစ်မှာ စိုးလို့ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ထမင်း သုံးဆုပ် ဝင်ပါသေးတယ်လို့ တိုင်းပြည် ထဲမှာ မောင်းကြေးနင်း လိုက်ခတ်တယ် တဲ့။

မင်းတုန်းမင်းကြီး နတ်ရွာစံပြီး သီပေါမင်း နန်းတက်တဲ့အထိလဲ အပျို တော်ကြီး လုပ်နေခဲ့တာ။ နန်းတော်ကို အင်္ဂလိပ်တပ်တွေ သိမ်းတော့ သီပေါ မင်း ပါတော်မမူခင်မှာ နန်းတော်က ဒေါ်မသွားခင် အပျိုတော်တွေကို ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းယူပြီး နန်းတော် ထဲက ထွက်ခိုင်းတာ။ အနောက်တံခါး ကနေ ထွက်ကြရတယ်တဲ့ တုမရဲ။ တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက်ဖြစ်မယ်။ ထူးခြားမှုရှိမယ်တို့ဆိုရင် ဥက္ကာပျံတတ် တယ်’

ဒေါ်ကြီး ပြောပြစဉ်က အိမ်တွင် ချိတ်ထားသော မာတ်ပုံထဲမှာ

ထိုင်မသိမ်းလုံချည်၊ ခါးတောင်အင်္ကျီ
ဝတ်ပြီး ဆံထုံးကြီးကြီး ထုံးထားသော
ထိုင်လျက် ဓာတ်ပုံရိုက်ထားသည့်
အပျိုတော်ကြီးဆိုသည် ဒေါ်ကြွင်း၏
ဓာတ်ပုံကို ကြည့်ကာ ထိုစဉ်က တော်
တော် ဒုက္ခရောက်ကြမှာပဲဟု တွေးမိ
သည်။ အခုတော့ ဥက္ကာပျံသည်ကို
လည်း မြင်ဖူးခဲ့ရသည်။

မီးသွားကြည့်ကြခြင်း

အမေရေယာဉ် ပွဲတော်သည်
တပေါင်းလထဲတွင် ကျင်းပသည်။
သုံးလေးရက်နေ့များတွင် အတွင်းနန်း
(မောင်းတုံ)တွင် ပွဲတော်ကျင်းပပြီး
ငါးရက်နေ့တွင် ချီးတော်ရေသုံးရန်
အပူဇော်ခံနန်း (ဖီးတော)သို့ ထွက်
သည်။



ရေစင်သောက်ထားသူများ တစ်နှစ်
တစ်ခါ ဘယ်နေရာရောက်ရောက်
အမေကြီးပွဲတော်သို့ လာကြရသည်ဟု
ကြားဖူးပါသည်။ စာရေးသူတို့ကတော့
ရောက်ဖူးအောင် သွားကြခြင်းဖြစ်၍
ဘယ်ရေစင်မှ မသောက်ပါ။

နေ့ဘက်လည်းရောက်ဖူး၊ ညဘက်
လည်း ရောက်ဖူးခဲ့ပါသည်။ အမေကြီး
အတွင်းနန်းမှ အပြင်နန်းသို့ ထွက်သော
နေ့သည် အစည်ကားဆုံးဟု ပြောကြ
သည်။

အမေကြီးပွဲတော်တွင် ကြက်တူရွှေ
များကို လှောင်အိမ်လေးများနှင့် ရောင်း
သည်ကို တွေ့ရသလို ကြက်သွန်ဖြူ၊
မန်ကျည်းသီးမုည့်များ၊ မှုစ်ချည်၊ ဝါးနှင့်
ရက်သောချိန်ခွင်၊ သင်ဖြိုးဖျာ၊ ဖျာ
ကြမ်းတို့ကိုလည်း ဝယ်နိုင်သည်။

နွားလှည်းများ၊ ကားများ၊ ဆိုင်ကယ်
များနှင့် အမေကြီးပွဲ လာကြသည်ကို
တွေ့ရသည်မှာ ပျော်စရာကောင်းလှ
သည်။ ဈေးသည်တို့ကလည်း ကြက်

သွန်ဖြူတို့ မန်ကျည်းမုည့်တို့ ဝယ်လျှင်
ဖောက်ထိုးကြီး ချိန်ပေးလိုက်ကြသည်။
ကိုယ့်အိမ်ရောက်၍ ပြန်ချိန်ကြည့်လျှင်
သုံးဆယ်သားလောက် လျော့နေတတ်
သည်။

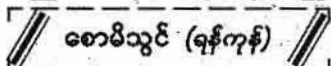
‘အမေက ရောင်းသူလဲပျော်၊
ဝယ်သူလဲ ပျော်ရအောင် လှည့်ပေးတာ။
အလေးပြည့်ချင်ရင် ကိုယ့်အလေးနဲ့
ကိုယ်လာဝယ်။ ဈေးကတော့ တစ်မျိုး
ပေးရမယ်။ ဒီဈေးနဲ့ မရဘူး’

ဟု ဆိုကြသည်။ တချို့ဈေးသည်
များကတော့ အလေးပြည့်ပါသည်။
ကြိုက်ဈေးပြော ပြည့်အောင်ချိန်ပေးပါ
ဟု ပြောရသည်။

တချို့ အမေကြီးပွဲကို ညဘက်မှ
သွားကြသည်။ ညဉ့်နက်လာလျှင်
အမေကြီးနန်းကို လာရောက်ဦးတိုက်
သော မီးလုံးကြီးများကို ကြည့်ရှုကြရန်
ညဘက်မှ သွားကြခြင်းဖြစ်သည်။
စာရေးသူတို့အဖွဲ့လည်း ညဘက်
တစ်ခါသွားဖူးရာ မီးလုံးအဖြူကြီးများ
ကောင်းကင်အမြင့်တွင် တက်လိုက်
ဆင်းလိုက် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်တွေ့
ဖူးခဲ့သည်။

မီးလုံးကဲ့သို့ အဖြူလုံးကြီးများကို
ထိုသို့ တွေ့ဖူးသော်လည်း သူများ
အပြောအဖြစ်သာ သိရသည်။ တကယ်
တော့ ဘာဆိုသည်ကို တိကျစွာမသိပါ။
ထိုသို့ ကြုံခဲ့ဖူးသော်လည်း မကြောက်
ခဲ့ဘူးပါ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် မီးလုံး
အနီရောင် မြင်ဖူးသည့်အကြောင်း
ရေးထားသည်ကို ဖတ်ရ၍ စိတ်ဝင်စား
ပါသည်။ စာရေးသူကတော့ မီးလုံး
သဏ္ဍာန် အဖြူလုံးတွေကိုပဲ မြင်ဖူးခဲ့
ပါကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါသည်။



၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ



အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၁)ရက်နေ့တွင်
ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထီဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်
ပေါ်လာနိုင်သည့် ထီဂဏန်းတွဲများအားအောက်
ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၁
ဒီဇင်ဘာလ ၁၂
ခုနှစ် ၂၀၁၄
၂၃၃၄ = ၁၅ = ၆

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် များအား တစ်လုံးတည်း
ဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၆) ဂဏန်းရသည်။ သို့
ဖြစ်၍ ၁၊ ၂၊ ၄၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။ ၁၊ ၂၊ ၆ ဂဏန်းများကို အထူး
ရွေးချယ်ပါ။

ပဉ္စမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၁...၁	၂...၁	၄...၁	၆...၁
၁...၂	၂...၂	၄...၂	၆...၂
၁...၄	၂...၄	၄...၄	၆...၄
၁...၆	၂...၆	၄...၆	၆...၆
၁...၈	၂...၈	၄...၈	၆...၈

မှတ်ချက်။ ။ (...ကွင်းအတွင်းတွင် ၁၊
၄၊ ၆ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်” ဂဏန်းပေါ်ဘဲ “ထီ” ဂဏန်းနှင့်
“နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၁+၂+၄+
၁+၁+၄) = ၁၀=၁ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၁”
ဂဏန်းမှာ ပိုအားကောင်းပါသည်။

စ... ဆုံး

၁...	၂	၄	၆	၈
၂...	၄	၆	၈	၁
၄...	၆	၈	၁	၂
၆...	၈	၁	၂	၄

ဤလတွင် တန်ခိုးနှင့် သောကြာသား
သမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ မိမိအိမ်ရှိဘုရားတွင် သစ်သီး
တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ဆွမ်း(၆)ရက်ကပ်လှူပြီးသမျှ
ဂါထာတော်ကို သက်စေ့စေ့တီးပွား ပူဇော်ပေးဆဲ။
အထက်ပါအဓိဋ္ဌာန်ပြုမှ ထိက်စမ်းရန်ကြို
ပါသည်။

အထူးဂဏန်း
◆ ၁၂၂၈၆၆ ◆ ၁၁၈၆၂၁ ◆ ၂၁၆၈၈၈
ထိက် ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက် (ပုဂံတော်)

‘ဒန့်သလွန်ရွက်
ဟင်းချိုချက်သောက်
တာနဲ့ ကျွန်တော့်
သွေးတိုးရောဂါ
အတော့ကို သက်သာ
တယ်ဗျ။ ဒါကြောင့်
ဒန့်သလွန်ရွက်
ဟင်းချိုကို ထမင်း
စားတိုင်း အိမ်မှာ
ကျွန်တော်ကတော့
အမြဲစားလေ့ရှိတယ်ဗျ’



ဒန့်သလွန်ပင်နှင့် သွေးတိုး

လေဗျာ’
‘ပြောရင်လဲ ခံရမှာပါပဲဗျာ။
သွေးတိုးတဲ့ မတည့်တဲ့
အစားအစာကိုမှ ပါးစပ်က
တောင့်တနေတာကို
ခက်တယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ အစားအသောက်
မှားလို့ သွေးသိပ်တိုးနေပြီဆိုရင်
ဒန့်သလွန်ခေါက်ကို သုံးခွက်တစ်ခွက်
ကျိုသောက်တာနဲ့ တက်နေတဲ့ သွေး
တိုး ချက်ချင်းကျသွားပြီး နေသာထိုင်
သာ ဖြစ်သွားတယ်’



လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း တွေ့ရာ
လေးပါး ပြောဆိုနေကြရာမှ သူတို့မှ
ဖြစ်နေကြသည့် ရောဂါတွေဘက်
စကားရောက်သွားကြသည်။

ရောဂါနှင့်ပတ်သက်သော သူတို့
သုံးကြသည့် ဆေးနည်းတွေကို ပြောပြ
နေသာ ကိုထွေးမောင်နှင့် ကိုထွန်းကျော်
တို့နှစ်ဦးကို တစ်ဖက်တွင် ထိုင်နေသည့်
ကိုမြင့်ကျော်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်
နှင့် နားထောင်နေရင်းက...

‘အသက် (၄၀)ကျော်လာပြီဆိုရင်
ရောဂါဝေဒနာတွေက တစ်ခုမှဟုတ်
တစ်ခု ဖြစ်လာတတ်တာပဲလေ။ ခင်ဗျား
တို့က ကျန်းမာရေး မလိုက်စားကြတော့
ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဝမ်းနေ
ကြတာ။ စည်ကြိုတွေကို အဝတ်ပတ်
ထားသလား အောက်မေ့ရတယ်။’

သိပ်ဝလွန်းတဲ့သူဟာ ရောဂါတွေကို
စိတ်ခေါ်နေတယ်လို့ပြောရင် အပြစ်
တင်တယ်လို့ ထင်နိုင်တယ်ဗျ။ သွေး
သားကြောင့် ဝ,တာမှန်ပေမယ့် အရွယ်
လေး ရလာရင် မကောင်းဘူးဗျ။ ကိုယ့်
ကျန်းမာရေးကို ကြိုတင်ကာကွယ်ဖို့
(၄၀)မကျော်ခင် ပြင်ဆင်ထားရမယ်

‘ကိုထွေးမောင်... အဲဒါကြောင့် ခက်
တာပေါ့ဗျ။ လူဆိုတာ စဉ်းစားချင့်ချိန်နိုင်
တဲ့ အသိဉာဏ်ရှိတဲ့ လူသားတွေလေ
ဗျ။ စိတ်က တောင့်တတိုင်း ကိုယ်နဲ့
မတည့်တာ သိလျက်နဲ့ မဆင်ချင်ဘဲ
စားသောက်နေရင် မတောင့်တတဲ့
ရောဂါတွေနဲ့ ကိုယ့်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ရောဂါ
အားပေးသလိုဖြစ်တာပေါ့ဗျာ’

ကိုထွေးမောင်နှင့် ကိုထွန်းကျော်တို့
က ကိုမြင့်ကျော်ပြောနေသည့် စကား
တွေကို နှစ်ဦးသား ခေါင်းတညိတ်ညိတ်
နှင့်ပင် ပြုံး၍ နားထောင်နေကြသည်။

‘သွေးတိုးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
တော့ ကျွန်တော့်အဖေ သွေးသိပ်တိုး
နေရင် သုံးတဲ့ ဆေးနည်းလေး ခင်ဗျား
တို့ကို ပြောပြရဦးမယ်။ ခင်ဗျားတို့
သွေးတိုးရင် သုံးတဲ့ ဒန့်သလွန်ပင်ရဲ့
ဆေးပဲ’

‘ဒါဆို အမြစ်ကို သုံးခွက် တစ်ခွက်
ကျိုသောက်တာမျိုးလား’

‘မဟုတ်ဘူး ကိုထင်ကျော်၊ အပုပ်ကြီးပြီး
ဒန့်သလွန်ပင်တွေဟာ ဆေးတိုးလို့ ကိုင်းတွေ
ကျိန်တာ အပုပ်အကြောင်းတစ်ခုနဲ့
ဒန့်သလွန်ပင်ဟာ အနာဖြစ်ပြီးတော့ အဲဒီ
အနာကနေ အဆေးတွေ ထွက်နေတတ်
တယ်။ ကြာတော့ အဆေးကြီး ဖြစ်နေ
တာမျိုး ရှိလေဗျ။’

အဲဒီ ဒန့်သလွန်အစေးတုံးကို ပန်ကျည်စေ့
တစ်စေ့ ကောင်းကောင်းလောက်ဖွဲ့ ရေသန့်
သန့်မှာ အချိန်နည်းနည်းကြာ စိပ်ပေးထား

လိက်ရင် ဒန့်သလွန်အစေးတုံးဟာ ပွားပြီး
ဆိုရင် အဲဒီအတိုင်း သောက်လိုက်ရဲ့ပဲ။
အဖေက သွေးတက်ပြီဆိုရင် ဇက်
တွေခဲ၊ ခေါင်းတွေမှူး၊ မျက်လုံးတွေက
ကြည့်မကောင်းလို့ မှိတ်ကို ထားရတာ။
သွေးတိုးမှန်း မသိခင်က နေမကောင်း
ဘူးပဲထင်နေတာ သွေးသိပ်တိုးနေရင်
နေမကောင်းသလိုပဲ တချို့ထင်တတ်
ကြတယ်။ ဆေးခန်းရောက်မှ သွေးတိုး
ဆိုတာ သိလာတာ။

သွေးတိုးရောဂါဟာ တိတ်တဆိတ်
လူသတ်သမားလို့ တင်စားထားတာ
နော်။ သွေး သိပ်တိုးအားကြီးရင်
ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်ပြီး သေဆုံး
သွားနိုင်သလို လေဖြန်းတာ၊ လေဖြတ်
တာတွေလဲ ဖြစ်တတ်တယ်။ သတိ
ထားရမယ့်ရောဂါဗျာ။

ဒီဆေးနည်းကို တိုင်းရင်းသမား
တော်ကြီးတစ်ဦးက အဖေကို ပြောပြ
တာတဲ့။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်ပိုင်းထဲမှာ
လဲ ဒန့်သလွန်ပင်ကြီးက ရှိနေ၊ အဖေ
အတွက် အဆင်ပြေပေါ့။ ဒန့်သလွန်
ပင်ဆိုတာက အကိုင်းအခက်တွေက
သိပ်ဆတ်တာ၊ ကျိုးလွယ်၊ ပွဲလွယ်
တယ်လေ။

အဖေအတွက်ဆေးကို ဒန့်သလွန်
ပင်ပေါ် ကျွန်တော်တက်ပြီး ကိုင်းကျိုးပဲ
နေရာတွေမှာရှိတဲ့ ဒန့်သလွန်အစေး
တုံးတွေ တက်,တက်ယူပေးခဲ့ရတာ။

ဒီဆေးကို အဖေအမြဲ သုံးနေကျဗျ။
ခင်ဗျားတို့ သုံးကြည့်ပေါ့။ အဖေ ခုဆို
အသက်(၈၀)ကျော်ရှိပြီ။ ဒီဆေးပဲ သုံး
တာ။ ဘယ်လောက် သွေးတိုးတိုး
နာရီဝက်အတွင်း သွေးကျသက်သာ
သွားလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော့်
လက်တွေ့ဆေးနည်းပဲဗျာ’

ဟု ကိုမြင့်ကျော်က သူ့အဖေ
သုံးစွဲနေသော ဆေးနည်းကို ထိုကဲ့သို့
ပြောပြပါလေသည်။

အေးချမ်းအောင် (ရမည်လည်း)

ဆရာ ဦးဘိုဏ္ဍား

ဆေးပညာပညာရှင်

(B.A)၏ သူငယ်နာ အကြောင်းနည်း

စစ်ကိုင်းမြို့၊ တော်ဂါရပ် ငါးထပ် ကြီးဘုရားအနီးနေ ဆရာဦးဘိုဏ္ဍား (B.A)အား သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ရာ ဖော်ရွေစွာ ကြိုဆို၍ ဆွေးနွေးပြောပြ ခဲ့သည်။

‘ဆရာအမည်(B.A)ဆိုတာ တွေ့ရ တယ်။ ဘာအဓိက ဘာသာရပ်နဲ့ ဆင်း တာလဲ’

‘ကျွန်တော်တို့ ခေတ်တုန်းက အခု လို အဓိကဘာသာတို့အထူးပြုဘာသာ တို့ မရှိသေးပါဘူး။ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့(B.A)လို့ ပဲ ခေါ်ကြပါတယ်’

‘ကျောင်းပြီးတော့ အလုပ်ဝင်သေး တာပေါ့နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကုန်သွယ်ရေး မန်နေဂျာ ပါ။ ကုန်သွယ်ရေးဌာန ဖျက်သိမ်းတော့ ကုန်သွယ်လယ်ယာကို ပြောင်းရတယ်။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်မှာ အသက်(၆၀)ပြည့် ပင်စင်ယူပါတယ်’

‘ဆေးပညာကို ဘယ်အချိန်က စပြီး သင်တာလဲ ဆရာ’

‘ဖခင် ဦးချစ်ထွန်းဆီက သင်တာဆို တော့ လူမှန်းသိတတ်စကတည်းက အပြင်အတွေ့ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်း တက်တော့ စာတွေ့ သင်ချင်တယ်လို့ ပူဆာပေမယ့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဝိဇ္ဇာဆေး မသင်ချင်ပါနဲ့။ အရာရှိသာ လုပ်ပါဆိုပြီး ငြင်းခဲ့တယ်။ မရမက ပူဆာလွန်းတော့ သင်ပေးပါတယ်။

ဆေးကုခန်း မဖွင့်ပေမယ့် နီးစပ်ရာ ကလေးလူနာတွေကို ကုသပေးခဲ့

၃၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း



ဆရာဦးဘိုဏ္ဍား(B.A)

တယ်။ ဟိုတုန်းက အရာရှိတစ်ဦးဆို တော့ လူတွေ တော်ရုံ မလာဝံ့ဘူး။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိသားစုထဲက ကြုံ တွေ့ရသလောက်ပဲ ကုသပေးခဲ့ပါ တယ်။

အတွေ့အကြုံအနေနဲ့ အဖေလက်ထက် ကစပြီး မျက်ပြင်ရှိခဲ့တာမို့ နှစ်ပေါင်း(၆၀) လောက်ရှိပြီလို့ ပြောရင်လဲ ရတာပေါ့’

‘အခုလို ဆေးခန်းဖွင့်ပြီး လက်ခံကု တာက...’

‘သုံးနှစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ အနား ယူစအချိန်နှစ်ပိုင်းတွေမှာလဲ ခုနက ပြောသလို အရှိန်ကလေးက ရှိသေး တော့ လာမကုရကြဘူး။ ငွေကုန်ကြေး ကျများမှာလဲ စိုးရိမ်ကြတယ်လေ’

‘ဆေးဖိုးပါးခါ ဉာဏ်ပူဇော်ခကို ဘယ်လို သတ်မှတ်ထားပါသလဲ’

‘မရှိပါဘူး။ အဖေလက်ထုတ် အသက်

ကယ်တဲ့ပညာကို ဆက်ခံပြီး ကုသိုလ်ပြု တာပါ။ လူနာရှင်တွေကတော့ သိတတ် ပါတယ်။ နှစ်ထောင်စ၊ သုံးထောင်စ ကန်တော့ကြတယ်။ နွမ်းပါးသူတွေက တော့ ပဲ၊ နှမ်းစတဲ့ ယာထွက်သီးနှံ ကလေးပေါ့’

‘သူငယ်နာရောဂါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နည်းနည်း ရှင်းပြပါဦး’

‘ကျွန်တော် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မရှင်းကို ပိုလိုက်တဲ့ စာမူမှာ အတော် ကလေးပြည့်စုံအောင်ရေးထားပါတယ် အဓိကကတော့ သူငယ်နာ အကြော တက်ဝေဒနာကို အကြောပြင်ပေး တာပါ။ ခေါင်းစောင်းမယ်၊ ရွဲ့မယ် မျက်ဖြူလန်မယ်၊ မျက်စိရွေစောင်း မယ်၊ အကြောဆွဲမယ်၊ တက်မယ် ဝမ်းသွားမယ်။ ဒါတွေဟာ သူငယ် နာ လက္ခဏာတွေပါ။

သူငယ်နာကို ခေါင်းစဉ်ခွဲရင် သူငယ်နာ ကုပ်လန်၊ ကုပ်စောင်းရှိတယ်။ သူငယ် အသက်ကိုလဲ ကြည့်သေးတာကိုး။ (၃)ရက် (၆)ရက်၊ (၃)လ၊ (၆)လ သူငယ်နာဆု ဆိုရင် ခက်ခဲတာများတယ်။ ဝေဒနာပြု တယ်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် လူတိုင်းတော့ ယူဆ ပါတုနဲ့ ဂရုစိုက် ပပေ့ဆတ် ကု ပျောက်နိုင်ပါတယ်။

အတွင်းတက်၊ အပြင်တက်ဆို နှစ်မျိုးရှိရာ အပြင်တက်က သိပ် တယ်။ မိဘတွေ ဂရုစိုက်ကြတာမို့ အတွင်းတက်က မိုန်းနေမယ်။ အိပ်မ တယ်။ ကလေးအေးအေးပေးပေးပြီး ဆေး အေးဆေးဆေး ငရုလာတတ်တယ်။ အ

www.burmeseclassic.com

အနေဆိုလောမှ ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာကြတယ်။

အကြောင့် ပိခပ်တွေကို ပြောချင်တာက ကလေးအပြုတမ်း ပျက်စိတ်နေမယ်၊ ငြိမ်နေမယ်ဆိုရင် မပေါ့ပါနဲ့။ အပြင်တက်က အိမ် အဲဒါအော်တယ်။ ကော့လန်ပြီး ကျေးကောက်နေတယ်ဆိုတော့ စိုးရိမ်စရာ ဖြစ်ပေမယ့် အသိစောတယ်။ အတွင်းတက်က နောက်ကျပြီး ပျက်ခြလွန်မှ သိကြသတ်ထားကြရတယ်လေ။ အကြောင့် အတွင်းတက်ကို ဂရုစိုက်ကြပါလို့ သုံးရက်သားကလေးက မီးတွင်းကလေးဆိုတော့ နနုယ်လွန်းတာမို့ ပိုပြီး ဂရုစိုက်ရပါမယ်။ တချို့လဲ ဒီပညာပေါ်ယံကြည့်လို့ ကလေးကို ခေါ်လာတယ်။ မိခင်က မီးတွင်းမှာမို့ တခြားလူက ခေါ်လာရတယ်။ ဖြစ်စပြုနေရင် အကြောပြင်ပေးတယ်။ မဖြစ်သေးရင် ကြိုတင် အကြောဖြေပေးပြီး ကာကွယ်လို့ ရပါတယ်။

ညှစ်ရိုးအောက်က သွေးကြော၊ လေကြောကလေးကို ဖွင့်ပေးလိုက်တာပါ။



ကလေးလူနာတစ်ဦး တက်ပြီး ရောက်လာတာနဲ့ ပထမဆုံးစမ်းတာက ခြေဖဝါးခွကြော (ခြေမနဲ့ ခြေညှိကြော အကြော)ကို နှိပ်ပေးတယ်။ နောက် ခြေသလုံးကြော၊ ပြီးတော့ ကုတ်ကြောလေး နည်းနည်း ဆွဲကြည့်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ အိမ်အဲဒါအသံထွက်လာရင် တော့ ကိုယ့်ဘက်ပါပြီ။ လုံးလုံးအသံ မထွက်ဘူးဆိုရင် စိတ်မချရသေးဘူး။

တစ်ရက်ပါတယ်။ ထေးဆေးသွား၊ ထေးထိုး ထေးစားထားရင် ခြိမ်းနေတာရှိတယ်။ ထေးဆေးကြောင့် သက်တောက်မှုရှိတာ တို့လဲ သတ်သားနာတာပေါ့

'ဆရာအတွေ့အကြုံအရ ကုသသမျှ ထဲက ဖိတ်စဉ်တာ တွေကြားဖူးသလား' မရှိပါဘူး။ လူနာနှစ်ထောင်လောက်

ကုသပေးခဲ့တာ အားလုံး အောင်မြင်ပါတယ်။ တချို့က တက်ပြီး လုံးဝမလှုပ်နိုင်တဲ့အခြေအနေ အချိန်လွန်မှ ရောက်လာတာမျိုး ကျွန်တော်လဲ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး။ စမ်းသပ်ကြည့်လို့ ကိုယ့်ဘက်ပါမယ်။ မလွန်သေးဘူးဆိုမှ ကုပေးတာဆိုတော့ အဖိတ်အစဉ် မရှိပါဘူး'

'ဆရာကြီး ဦးချစ်ထွန်းရဲ့ ပညာမွေခံ တပည့် ဘယ်နှစ်ယောက် ကျွန်ခွဲသလဲ'

'အဖေက ကျွန်တော်ရယ်၊ သူတူ ကျွန်တော့်ညီဝမ်းကွဲရယ်။ တခြား တပည့်တစ်ယောက်ရယ် ဒါပဲ သင်ပေးခဲ့တယ်။ စိတ်ဝင်တစား သင်ယူတဲ့လူတွေ မရှိတာလဲပါတယ်။ ညီဝမ်းကွဲဆိုရင် ကောင်းမှုတော်အလွန်က ညောင်ပင်ဇင်ရွာမှာ ကုခန်းဖွင့်ထားတာ နှစ်(၂၀)လောက်ရှိပြီ။ နေ့စဉ် တန်းစီ စောင့်ရတယ်။ ကျွန်တော်လဲ အခု သုံးနှစ်တွင်းမှ လူတွေ လာခဲ့ကြတာ ရယ်။ ညောင်ပင်ဇင် သွားဖို့ ကုန်းတစ်တန်း၊ ရေတစ်တန် ခရီးဖွင့်တာရယ် ကြောင့် ကျွန်တော်လဲ ဖိတ်ခေါ်။ သူတို့လဲ တစ်စတစ်စနဲ့ သိပြီး ရောက်လာကြတာပါ'

'ဆရာအနေနဲ့ ဒီပညာကို ဝါသနာပါလို့ သင်ခဲ့တာလား'

'ဝါသနာပါ ဝါပါတယ်။ ကုသလိုလဲ ရတယ်။ နောက်တစ်ချက်က အဖေ့ကို အထင်ကြီးရတာ။ ဟိုတုန်းက တိုင်းဝန်ထောက်တွေစတဲ့ အရာရှိကြီးတွေ ကိုယ်တိုင်ပင်ပြီး ကျကြတယ်။ ရွှေမန်း တင်မောင်ဆိုရင် မိသားစု ဆရာဝန် ရှိတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကလေးတွေ တစ်ခုခုဖြစ်တိုင်း အဖေ့ကို လာပင့်တာပဲ။ ညွန့်ဝင်းလား။ ဝင်းမိုလ်လား မမှတ်မိတော့ဘူး။ ဦးတင်မောင်ကိုယ်တိုင် လာလာခေါ်တာ တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ လေးစားပြီး သင်ဖြစ်တာပါ'

'သူငယ်နာ အကြောပြင်ပုံကလေး ပြောပြနိုင်မလား ဆရာ'

'အကြောပြင်တာပါပဲ။ ကလေးဆိုတော့ အရိုးနုတယ်။ ဒါကို သတိပြုပြီး ကိုင်ရတယ်။ ခါးကြော၊ ကုတ်ကြော၊ ပခုံးကြော လူကြီးနဲ့တူတုပဲ။ အခုလေးတင် တစ်ယောက်ပြန်သွားတာ။ ကြုံကြုံကိုင်ရင် လက်တွေ့ပြနိုင်တာပေါ့။ အဓိကကတော့ အတွေ့အကြုံပါ။

ဒီအကြောပြင်လိုက်တာနဲ့ တုံ့ပြန်မှု ဘယ်လိုရှိတယ်။ ခေါင်းကလေး ယိုင်လာတယ်။ ပျက်နက်လေး၊ လည်လာတယ် ဆော့ဖြင့် အကဲခတ်နိုင်တဲ့ ပညာပညာ အတွေ့အကြုံပေါ့။ တစ်လှည့်လှည့်နာကျတော့ ပျက်စိတ်ကွယ်သွားတာတွေရှိတယ်။ ဒါကို ပြန်ပြင်အောင် ဖြည့်ဖြည့်ဆင်း ပြင်ပေးရပါတယ်'

'ဆေးဝါးသုံးတာ ရှိသလား ဆရာ'

'အကြောအားဆေး၊ ခွဲယိုင်ဆေး စသည်ဖြင့် သူငယ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ဆေးတွေ နည်းနည်းပါးပါး သုံးပါတယ်။ ဒီအတွက် ဆိုင်းတန်းက ပရဆေးဆိုင်မှာ သူ့သမီးကလေးက တိုင်းရင်းဆေး ဒီပလိုမာ အောင်ထားတယ်။ သူနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး သူငယ်နာလက္ခဏာနဲ့ သင့်တော်မယ့်ဆေးကို ဆွေးနွေးပြီး ဝယ်ပေးတာပါပဲ။

တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံး ဆေးဖုံတွေပါ။ ကျွန်တော်က အကြောသီးသန့်ဆိုတော့ ဆေးဝါးကိစ္စကို အခုလို တတ်ကျွမ်းသူတွေရဲ့ အကူအညီယူတာ အကောင်းဆုံးပေါ့'

အချိန်ရခိုက် ဆရာဦးဘိုလေးနှင့် ဆွေးနွေးခဲ့ရသမျှ အချက်အလက်များ ဖြစ်ပါသည်။ အရာရှိတစ်ဦး၏ အေးချမ်းသော အနားယူချိန်ကို အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်သည့် ဆရာဦးဘိုလေးအား လေးစားစွာ ဂါရဝပြုလျက်...

ဆေးသုတေသီတစ်ဦး

ကင်ပွန်းရွက်နှင့်

စိုက်ပျိုးရေးအနာ

စာရေးသူသည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လထဲမှာ ဒေးဒရိုနယ်အပိုင်ထဲက ကျွဲသင်ကျေးရွာမှာ နေထိုင်ကြသော ကိုသန်းလှတို့၊ မတင်တင်မြတို့၏အိမ်ကို ရောက်ရှိဖြစ်ပါသည်။

သူတို့မိသားစုကလည်း စာရေးသူတို့ မိသားစုနှင့်ဆို မိသားစုတစ်စုတည်းကဲ့သို့ ခင်မင်ကြပါသည်။ သူတို့သည် လယ်ယာလုပ်ငန်းကို အေးဆေးစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြပါသည်။

ထိုမိသားစုထဲတွင် အဖေ၊ အမေကလွဲပြီး အိမ်မှာရှိသည့် ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်၊ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်တို့ကို ကျန်းမာရေးအရ သားသမီးများအဖြစ် စာရေးသူမှ ဝယ်ယူမွေးစားထားသော စာရေးသူ၏သားသမီးများ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်မို့လည်း ထိုသားသမီးများရှိရာကို မကြာခဏဆိုသလို ရောက်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ရောက်နေသော တစ်ညနေစောင်းအချိန်၌ သားဖြစ်သူ မောင်အေးမင်းနိုင်မှ...

‘ဒယ်ဒီ ကျွန်တော်ဖိုက်က လေပူနေလား၊ ဖယ်ဘူး။ အသက်ရှူလို့ တောင် သိပ်မကောင်းဘူး။ ဗိုက်ကလဲ ဘုံးဘုံး ဘုံးဘုံး ဖြစ်နေတာပဲ’ စိတ်ပူတတ်သော အဖေရင်းဖြစ်သည့် ကိုသန်းလှက...

‘ဒါဆိုမဖြစ်ဘူး။ မြို့တက်ပြီး ဆေးခန်းပြမှ ဖြစ်မယ်’

‘နေပါဦး ကိုသန်းလှရယ်၊ ခဏ ကြည့်ပါရစေဦး၊ ကဲ... မှန်းစမ်း’

ဟုတ်ပါ၏။ သား ဗိုက်ပူနေတာ ညနေစောင်းတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့။

ကဲ... စာရေးသူ ဖတ်ရှုလေ့လာထားသည့် စာကောင်းပေမွန်တွေထဲက နည်းကောင်းလေးတစ်ခုကို ထုတ်နုတ်ပြီး

ရဲရဲကြီး အသုံးပြုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါ၏။

အချိန်ကလည်း ညနေငါးနာရီခွဲ ကျော်နေပြီ။

‘ကဲ... ကလေးတို့ ခြံထဲမှာ ကင်ပွန်းချုပ် ဂိုဏ်းဖျက်ထား။

အရွက်ကို အနုအရင့် ပေါင်းပြီး လက်တွင်းနှစ်ဆုပ်စာလောက် ရအောင် ခူးခွဲကြ’

ခူးလာသော ကင်ပွန်းချုပ်ရွက်များကို ရေစင်စင်ဆေးပြီး ကျောက်ပျဉ်တွင် ညက်အောင်ကြိတ်ပါသည်။

ကြိတ်ဖတ်များကို မီးဖြင့် အပူနွေးဓာတ်ရအောင် လုပ်ပြီး

ဝမ်းဗိုက်တပြင် လုံးကိုဖြန့်ပြီး အဝတ်စဖြင့် စည်းပတ်ထား

ပေးပြီး...

‘ကဲ...သား မင်းအိပ်ရာထဲမှာ သွားအိပ်တော့ အိပ်ရာနိုးလာ



BURMESE CLASSIC

ရင် ကောင်းသွားလိမ့်မယ်’

နံနက်မိုးလင်း၍ အိပ်ရာထတော့ မောင်အေးမင်းနိုင်မှာ ဗိုက်လည်း မပူတော့၊ အသက်ရှူလို့လည်း မကျပ်တော့ နဂိုမူလအတိုင်း ဖြစ်နေသည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် အံ့ဩစွာ တွေ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆေးရုံဆေးခန်းများနှင့် အလှမ်းဝေးနေပြီး ထိုကဲ့သို့ ဝမ်းဗိုက်ပွပြီး မရှူနိုင် မကယ်နိုင်ဖြစ်နေသော ဝေဒနာရှင်များနှင့် တိုက်ဆိုင်ခဲ့ပါလျှင် အရေးပေါ် ကုသကယ်မနိုင်ရန် ကရုဏာရှေ့ထား မေတ္တာပွားပြီး တင်ပေးလိုက်ပါ၏။

ကျွမ်းကျိုး။ ။ (ဝန္တော သူစိမ်း ကျန္တော ဒုတိယ)

သမ္မာသတ္တ အဝေရောဟန္တ

ရောဂါမိကျော်(မအုတ်)